

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 36. schůze Poslanecké sněmovny

1. Projednání návrhu na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 36. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 1. až 2. září 2022

Obsah:

Strana:

1. září 2022

Schůzi zahájila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Usnesení schváleno (č. 343).

1.	Projednání návrhu na vyslovení nedůvěry vládě České republiky	
	Řeč poslance Andreje Babiše	8
	Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	22
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
	Řeč poslance Tomia Okamury	34
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.	
	Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	43
	Řeč poslankyně Aleny Schillerové	49
	Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.	
	Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	58
	Řeč poslance Radima Fialy	68
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopec.	
	Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	77
	Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky	85
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.	
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Jana Lipavského	88
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	94
	Řeč poslance Aleše Juchelky	98
	Řeč poslankyně Bereniky Peštové	98
	Řeč poslance Aleše Juchelky	99

Řeč poslance Patrika Nachera	99
Řeč poslance Richarda Brabce	100
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	100
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	101
Řeč poslance Václava Krále	101

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Václava Krále	102
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	102
Řeč poslance Martina Exnera	102
Řeč poslance Romana Kubička	103
Řeč poslance Václava Krále	103
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	104
Řeč poslance Tomáše Müllera	104
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	104
Řeč poslance Patrika Nachera	104
Řeč poslance Václava Krále	105
Řeč poslance Tomáše Müllera	105
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	106
Řeč ministra pro evropské záležitosti ČR Mikuláše Beka	106
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	109
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	111
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	114
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	114
Řeč poslance Lubomíra Brože	117
Řeč ministryně pro vědu a výzkum ČR Heleny Langšádlové	118

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Karla Raise	121
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	121
Řeč ministryně pro vědu a výzkum ČR Heleny Langšádlové	121
Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	122

2. září 2022

Řeč poslankyně Bereniky Peštové	130
Řeč poslankyně Kláry Dostálové	131
Řeč poslance Roberta Králíčka	131
Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	132
Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna	132
Řeč poslankyně Kláry Dostálové	133
Řeč ministra zemědělství ČR Zdeňka Nekuly	133

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	138
Řeč poslance Davida Pražáka	139
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	139
Řeč poslance Karla Turečka	140
Řeč ministra zemědělství ČR Zdeňka Nekuly	140
Řeč poslance Davida Pražáka	140

Řeč poslance Patrika Nachera	141
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	141
Řeč ministryně životního prostředí ČR Anny Hubáčkové	141
Řeč poslance Davida Pražáka	145
Řeč poslance Richarda Brabce	146
Řeč poslance Drahošlava Ryby	146
Řeč poslankyně Evy Fialové	146
Řeč poslance Michala Kučery	147
Řeč poslance Richarda Brabce	147
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	148
Řeč poslance Michala Kučery	148
Řeč poslance Václava Krále	148
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	149
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	149
Řeč poslance Richarda Brabce	150
Řeč ministryně životního prostředí ČR Anny Hubáčkové	150
Řeč poslance Michala Kučery	151
Řeč poslance Václava Krále	151
Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna	152

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Karla Turečka	154
Řeč poslance Petra Bendla	157
Řeč poslance Karla Turečka	158
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	158
Řeč poslance Petra Bendla	158
Řeč poslance Karla Turečka	159
Řeč poslance Petra Bendla	159
Řeč poslance Karla Smetany	160
Řeč poslance Karla Turečka	160
Řeč poslance Karla Raise	160
Řeč poslance Marka Výborného	163
Řeč poslance Karla Raise	164
Řeč poslankyně Jany Berkovcové	164
Řeč poslance Marka Výborného	164
Řeč poslance Michala Kučery	165
Řeč poslankyně Jany Berkovcové	165
Řeč poslance Karla Raise	166
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	166
Řeč poslance Patrika Nachera	166

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Marka Výborného	172
Řeč poslance Roberta Králíčka	172
Řeč poslance Patrika Nachera	173
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	173
Řeč poslance Jana Jakoba	174
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	174
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	174
Řeč poslance Jana Jakoba	174
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	175

Řeč poslance Roberta Králíčka	175
Řeč poslankyně Věry Adámkové	175
Řeč poslance Petra Bendla	175
Řeč poslance Radka Vondráčka	176
Řeč poslance Marka Výborného	176
Řeč poslankyně Jarmily Levko	177
Řeč poslance Petra Bendla	177
Řeč poslance Jana Jakoba	177
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	177
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	178
Řeč poslance Patrika Nachera	178
Řeč poslance Marka Výborného	179
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	179
Řeč poslance Petra Bendla	179
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	179
Řeč poslance Roberta Králíčka	180
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	180
Řeč poslance Radka Vondráčka	180
Řeč poslankyně Marie Pošarové	180
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	184

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Jiřího Maška	188
Řeč poslance Radka Vondráčka	193
Řeč poslance Jiřího Maška	197
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Jana Lipavského	198
Řeč poslankyně Renaty Oulehlové	198
Řeč poslance Radka Vondráčka	198
Řeč poslance Huberta Langa	199
Řeč poslance Kamala Farhana	199
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	199
Řeč poslance Marka Nováka	200
Řeč poslance Julia Špičáka	202

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslance Milana Brázdila	204
Řeč poslance Radka Kotena	204
Řeč poslankyně Karly Maříkové	207
Řeč poslance Jaroslava Bašty	211
Řeč poslance Jana Síly	211
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	214
Řeč poslance Radovana Vícha	215
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	216
Řeč poslance Jana Hrnčíře	217
Řeč poslance Andreje Babiše	219

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Andreje Babiše	224
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	228
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	229

Řeč poslance Tomia Okamury	230
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	231
Řeč poslance Radka Vondráčka	234
Řeč poslance Víta Vomáčky	234
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	235

Další část schůze řídila místopředsdkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	242
--	-----

Další část schůze řídila předsdkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Hayata Okamury	252
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	253
Řeč poslance Tomia Okamury	253

Závěrečná řeč předsdkyně PSP Markéty Pekarové Adamové

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

1. září 2022

Přítomno: 150 poslanců

(Schůze zahájena ve 13.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 36. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Sděluji, že paní poslankyně Voborská hlasuje s náhradní kartou číslo 27.

Schůzi svolala předsedkyně Poslanecké sněmovny podle § 84 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 26. srpna tohoto roku elektronickou poštou.

A nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Stanislava Berkovce a poslance Hayata Okamuru. Má někdo jiný návrh? Přivolám kolegy z předsálí.

A nyní budeme hlasovat o dvou ověřovatelích, tedy o panu poslanci Berkovcovi a panu poslanci Hayato Okamurovi.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno 128 poslanců a poslankyň, pro 127, proti žádný. Konstatuji, že jsme ověřovateli 36. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Berkovce a pana poslance Hayata Okamuru. Návrh byl tedy přijat.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Pekarová Adamová Markéta – pracovní důvody od 13 do 14, dále pak opět paní Pekarová Adamová Markéta od 17 do 18.30 z pracovních důvodů, Adamec Ivan celý jednací den – zdravotní důvody, Berki Jan od 13 do 18.30 – pracovní důvody, Flek Josef od 13 do 17 – pracovní důvody... (V sále je hluk.)

Kolegové a kolegyně, já vás poprosím o klid. Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím, abyste se ztišili. Děkuji.

Paní poslankyně Golasowská Pavla od 13 do 14 hodin – pracovní důvody, Hájek Martin od 13 do 17 – pracovní důvody, Heller Šimon od 13 do 17.50 – pracovní důvody, Kohajda Michael od 13 do 20 hodin – pracovní důvody, Kott Josef celý jednací den – zahraniční cesta, Král Václav od 13 do 20 hodin – pracovní důvody, Mračková Vildumetzová Jana celý jednací den – zdravotní důvody, Šafránková Lucie od 13 do 20 hodin – pracovní důvody, Šebelová Michaela od 13 do 16 – bez udání důvodu, Šimek David celý jednací den – zdravotní důvody, Voborská Milada od 13 do 18 hodin – pracovní důvody, Vondrák Ivo celý jednací den – pracovní důvody, Wenzl Milan celý jednací den – zdravotní důvody, Zajíčková Renáta – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Balaš Vladimír od 13 do 18.30 – pracovní důvody, Bartoš Ivan od 14.30 do 22 hodin z pracovních důvodů – z důvodu neformálního jednání ministrů odpovědných za politiku v soudržnosti, Jurečka Marian od 13 do 15 hodin z pracovních důvodů, Lipavský Jan od 13.45 do 18 hodin – pracovní důvody, Lipavský Jan od 20 do 21 hodin z pracovních důvodů a od 23.00 do 23.59 z pracovních důvodů, Stanjura Zbyněk celý jednací den – osobní důvody.

Dále se omlouvá poslanec Bernard ze dne 1. 9. z důvodu nemoci, pan poslanec Staněk od 13 do 18 hodin z pracovních důvodů, Jan Bureš se omlouvá od 13 do 19 ze zdravotních důvodů,

pan poslanec Horák se omlouvá od začátku schůze od 15 dnes z pracovních důvodů. To byly omluvy.

A nyní v souladu s čl. 72 odst. 2 Ústavy České republiky můžeme přistoupit k projednání jediného bodu pořadu 36. schůze a tím je

1.

Projednání návrhu na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Skupina 74 poslanců využila svého práva a podle § 84 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, podala návrh na vyslovení nedůvěry vládě.

Kolegové, kolegyně, vážená vládo, dovolte, abych vás informovala o výsledcích jednání grémia, které se sešlo před zahájením této schůze. Bylo domluveno, že na začátku vystoupí za navrhovatele poslanec Andrej Babiš, poté vystoupí pan premiér Fiala, následovat bude Tomio Okamura za navrhovatele, a poté zřídově budou vystupovat všichni s přednostním právem, tedy pouze do počtu přednostních práv opozičních. To znamená, že celkově bude vystupovat deset poslanců a poslankyň. Poté bychom zahájili rozpravu. V rozpravě nejprve vystoupí všichni písemně přihlášení s přednostním právem a posléze dále poslanci, kteří byli přihlášení písemně, popřípadě se přihlásí ještě během této schůze. Toliko informace z jednání grémia.

A nyní prosím, aby se jako první slova ujal pověřený zástupce navrhovatelů, a tím je pan poslanec Andrej Babiš. (V sále je stálý hluk.) A ještě předtím, než vystoupí, bych vás, kolegyně a kolegové, požádala o klid. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Dobrý den, vážené poslankyně, vážení poslanci. Hnutí ANO dnes před Sněmovnu předstupuje s návrhem na vyslovení nedůvěry vládě. Důvod je prostý. Premiér Fiala a jeho ministři nezvládají řídit naši zemi. Nejen že dopustili jmenování korupčníka do čela zahraniční rozvědky, ale zejména se jim energetická krize absolutně vymkla z rukou. Kvůli naprosté nečinnosti vlády hrozí České republice energetický armagedon, totální zhroucení ekonomiky a rozsáhlé sociální nepokoje.

Místo toho, aby si to vláda přiznala, hodila ručník do ringu a podala demisi, vzala si za rukojmí vlastní občany i české firmy, které do propasti chystá stáhnout s sebou. Tady už nejde o výměnu jednoho ministra, ať je to arogantní pan Síkela, zkorumpovaný pan Rakušan, chaotický pan Válek nebo absentující pan Stanjura, celá vláda v čele se slabým a bezradným premiérem Fialou musí skončit. Je to vláda postavená na lhaní, aroganci, přezíravosti, neschopnosti, organizovaném zločinu a korupci.

Jediným hmatatelným výsledkem této vlády je mezinárodní ostuda, organizovaný zločin ve vládě a bezprecedentní pokles životní úrovně napříč celou společností – rodin s dětmi, samoživitelů, důchodců, studentů, zaměstnanců, živnostníků i podnikatelů. Toto je vláda národní katastrofy. Toto je vláda, která ve svém programovém prohlášení slibovala, že bude vládou změny, změny pro budoucnost. S vaší vládou, pane premiére, naše země nemá žádnou budoucnost.

Fialova vláda už napáchala nenapravitelné škody, selhala na plné čáře. Tragicky podcenila celou situaci, když ještě v březnu, na začátku krize, měla možnost vybrat zatačku. Neudělala na rozdíl od drtivé většiny evropských vlád vůbec nic, jen seděla, čekala a v klidu pozorovala, jak se roztáčí inflační spirála, jak raketově rostou ceny energií i potravin, jak lidem mizí celoživotní úspory doslova před očima a jak občané chudnou.

Kvůli neschopnosti a bezradnosti Fialovy vlády se dneska už nebavíme o tom, jestli se vyhneme nárazu do zdi, ale jak moc tvrdý ten náraz bude. Energetická krize už začíná rozkládat naši společnost. Lidé nezvládají platit za energie, některé firmy a podniky to už zabalily, a to

nás zima ještě teprve čeká. Už vám, pane premiére, nedůvěřuje 78 % lidí, takže gratuluju, dosáhl jste to na první místo v nedůvěryhodnosti v celé Evropě.

Stejně tak jste dokázal, že naši občané při zohlednění kupní síly mají bezkonkurenčně nejdražší elektřinu v Evropské unii. V Praze je elektřina dražší než v Londýně, Kodani nebo Berlíně. Kontrakty na elektřinu jsou teď mnohonásobně dražší, cena pro nás dokonce začátkem týdne překonala hranici 1 000 eur, tedy nějakých 25 000 korun za megawatt hodinu, a před rokem to bylo 90, ano, 90 eur.

Podobné je to u zemního plynu, jehož cena před pár dny dosáhla historických maxim kolem 346 eur za megawatt hodinu. Před rokem to bylo 30. Jsme průmyslová země a ty firmy to neutáhnou. Nevěří vám, pane premiére, 97 % podnikatelské veřejnosti. Jestli začnou ve velkém bankrotovat firmy, lidé ztratí práci, tak se spustí dominový efekt, na jehož konci bude hluboká hospodářská recese, jakou nikdo z nás nepamatuje. Poslední ani nebude muset zhasínat, protože už dávno nebude čím svítit.

Česká republika čelí bezprecedentní krizi. Vláda má necelý měsíc na to, aby se důkladně připravila na zimu. Ale co dělala ta vláda doposud? Přestaňte už konečně vysílat signály, debatovat a schůzovat a začněte konečně něco dělat. Včera už bylo pozdě! Na poplach dnes bijí všichni – občané, živnostníci, malé i velké firmy, průmysl, železnice, nemocnice, školy, sociální služby, samospráva, dokonce i vaši vlastní hejtmani vás naléhavě žádají, abyste přestali sedět s rukama v klíně a konečně začali lidem a firmám efektivně pomáhat – přesně, co vám jako opozice říkáme už od března, nebo dokonce dřív, včetně všech možných variant pomoci – samozřejmě bez jakékoliv vaší odezvy.

Vyjed'te ze svých malostranských paláců mezi lidi. Poslechněte si na náměstí, co je trápí, čeho se bojí a co řeší. Poslechněte si příběhy matek samoživitelek, které se rozhodují mezi tím, jestli koupí dětem svačinu, nebo zaplatí nájem. Poslechněte seniory, kteří celý život tvrdě dřeli, jak jim ani jejich celá penze nestačí na zaplacení záloh na energii. Poslechněte si podnikatele, kteří házejí ručník do ringu, protože tu vaši drahotu už neutáhnou. Antibabiš složenky nezaplatí, jak říká paní Schillerová.

Kdybyste projeli republiku křížem krážem jako já, 205 zastávek, moc dobře byste věděli, s čím se lidé potýkají. O co víc se bojíte vytáhnout paty z Prahy, o to víc dovedete rozdávat knížecí rady, jak mají lidé přečkat zimu. (Potlesk v sále.) Zvlášť v tom vyniká paní Pekarová, která má za to, že vláda tu není od toho, aby občanům pomáhala. Paní předsedkyně Sněmovny radí lidem si pořídít svetr, a když jim bude zima, tak si navléci svetry dva. Předseda Senátu Vystrčil z ODS zase lidem vzkazuje, že vyšší zálohy na energii mají zvládnout sami. Ministr financí Stanjura lidem radí si stáhnout topení, ministr průmyslu plánuje nařídít topit v obývacích na 18 stupňů, ano, zastropovat na 18 stupňů – to běhá po sítích – ne zastropovat cenu energie, ale zastropovat na 18 stupňů. Vy si nevidíte ani na špičku nosu. Místo těch vašich nevyžádaných rad byste všichni měli poslechnout to, co říká ministr spravedlnosti Blažek. Ten si snad jako jediný člen této neschopné a bezradné vlády uvědomuje vážnost situace. Je pět minut po dvanácté, začněte už konečně něco reálně dělat! Krize se sama od sebe nevyřeší – a sám o tom něco vím. Ale to vyžaduje práci, tah na branku, rozhodování, řízení – to jsou všechno pojmy, které neznáte.

A tato vláda, která kvůli prodlouženému víkendů dělá jen od úterý do čtvrtka, to nemá v genech. Když je krize, pane premiére, neexistuje dovolená na chorvatské riviéře, pane premiére. Když je krize, tak se sedí v Praze a maká od rána do noci, a klidně i přes noc tak, jak jsme to dělali my přes covid. Vláda zasedá i několikrát za den, létá do zahraničí a jedná s evropskými lidry. Neexistují ani víkendy, natož prodloužené víkendy nebo dovolené. Ale pan premiér a jeho ministři mají vlastní zemi na háku, protože jediné, co je zajímá, je co nejdéle se udržet u koryt – vždyť za devět měsíců jste střízlivým odhadem ze svého programového prohlášení splnili asi tak 3 % bodů. 3 %!

Kam se poděly vaše sliby? Kde je snížení DPH? Kde snížení DPH u výstavby či rekonstrukce bytů a domů? Snížení sociálního pojištění jste slibovali – 2 %, 10 000 postavených bytů. No, pan Bartoš sháněl na inzerát někoho, kdo mu poradí s byty – neuvěřitelné. Automatická valorizace minimální mzdy? Důchodová reforma? Navýšení rozpočtového určení daní pro kraje? Kde to je? Svoji neschopnost a nečinnost se snažíte maskovat vymlouváním se samozřejmě na Babiše a předchozí vládu. Tři čtvrtě roku po volbách je to ale už všem lidem pro smích.

Dnešní katastrofální situace je výsledkem vašeho vládnutí. Vždyť kvůli vám zdražuje i pivo! Ano, ten Plzeňský Prazdroj, který jste zašantročili v rámci IPB, české pivo, krádež za bílého dne, 24 miliard tehdy pryč, a teď 100 miliard! Tak i to pivo, které je dneska japonské, patří japonské firmě, zdražuje. A paní Pekarová by chtěla privatizovat Budvar – výborně. Takže o co méně pracujete, o to vytrvaleji lžete.

Lhali jste, že vyřešíte zadlužování. Lhali jste, že nebudete zvyšovat daně. Lhali jste, že zarazíte inflaci. Lhali jste, že nenecháte firmy padnout. Lhali jste, že vyřešíte energetickou krizi. Lhali jste, že plynu bude dost. To není o těch zásobnících, to je o tom, že Evropa má dneska na zásobách jenom 21 % své celoroční spotřeby plynu. A lhali jste, že vyřešíte emisní povolenky. Lhali jste, že naši zemi vyvedete z krize. A taky jste lhali o tom, že přinesete hodnoty a novou politickou kulturu. Na nečinnosti, lhaní jste si postavili celou svoji politickou kariéru. Neustále lžete lidem do očí, lžete jim ráno, v poledne, večer.

A teď se podívejme na ty rezorty – zahraniční a evropská politika. Já myslím, že nemá smysl se zabývat panem Lipavským a panem Šalamounem, kteří jsou absolutně irelevantní. Obrátím se tedy na pana premiéra. Za prvé, proč vůbec si vzal pana Beka? Na co ho potřebuje?

Já vím, že jste, pane premiére, nespěchal na Evropskou radu, kde jsem já byl. Ještě 13. prosince jsme jednali – Vě čtyřka, kterou vy jste rozbili – v Budapešti s Macronem, a 16. prosince jsem byl, a myslel jsem si, že už tam budete spěchat tak, jak já jsem spěchal. 13. prosince 2017 vznikla naše vláda a 14. ráno jsem letěl na místo, které je nejdůležitější pro Českou republiku v rámci Evropy, místo, kde máte bojovat za české zájmy, ale vy jste nespěchal. Byl tady pan Scholz, který nám říká, že bychom asi měli uvažovat o ztrátě jednomyslnosti, za co bojuje Bartoš a paní Pekarová. Neuvěřitelné, neuvěřitelné! A já jsem 16. prosince na Evropské radě, ověřte si to, říkal panu Scholzovi: Proč, pane nový kancléři, blokujete a jste proti českému jádru? Samozřejmě, vedle seděl rakouský premiér, kterému jsem to také vysvětlil. Proč? 16. prosince, ano, za zavřenými dveřmi. Tam se jde natvrdo. Kolik nocí jsme tam strávili! A kdo se tady vlastně podílel i na tom, že ti šílení fanatici z Evropského parlamentu přišli s Green Dealem a Německo řeklo, že bude tsunami? Japonsko zavřelo jádro, zavřeli uhlí. Uhlí nad zlato dneska, uhlí nad zlato. Takže já jsem tam vystupoval. Vy jste nespěchal, pane premiére, vy jste nespěchal, a vy jste neměl nikoho jmenovat, to je vaše role. A já se ptám, co jste vlastně dělal před tím předsednictvím? Macron vám dvakrát nabízel schůzku, vy jste neměl čas. Vy jste spěchal sem do Sněmovny, to byl pátek ráno, Vě čtyřka ani nezasedla, a tady jste ani nebyl, ani jste tady neseděl. Vždyť my bychom byli radši, kdybyste bojoval za české zájmy v Evropě! Nikým to nekoordinujete, do Parlamentu jste nelobbovali, takže jaký je ten výsledek? A vy máte obrovskou výhodu, máte předsednictví. Měl jste obletět celou Evropu! Já bych ji obletěl tím airbusem, každý den alespoň tři premiéři a s každým (bych) mluvil, i o emisních povolenkách, k tomu se dostanu. A místo toho jste řešil Ukrajinu. Chápu, že Ukrajina je důležitá, ale tady jsme v České republice a tady je ohrožení života našich občanů.

Takže vy jste převzali předsednictví, které my jsme připravili. Tři roky jsme ho připravovali – máte krásnou zahradu, půjdu se tam podívat jednou v sobotu. Budete mít nový terminál, to je také naše dílo. A provládní média, která vám vyhrála volby – proč pro ně nedokončíte ten projekt, aby měla hezký prostor na otázky, na které jste na začátku ani nechtěli odpovídat? To je také náš projekt, je tam nová kantýna. Ano, Tünde všechno organizovala a já jsem rád, že jste nám alespoň poděkoval, toho si samozřejmě nesmírně vážím.

Kdybych byl na vašem místě, tak bych už v březnu obletěl celou Evropu. Vždyť vy sedíte vedle Macrona. Tady je Emanuel Macron, nejlepší leader Evropy, stále pracuje, mluví k věci. Tady chodila Angela, vždy sem strčila hlavu, poradili se a potom šla kolem stolu. To Scholz nedělá. To je nejdůležitější místo, tam blokujete. Tam jsme zastavili ilegální migraci, kterou teď máme ve Zlínském kraji, a Rakušan má samozřejmě dost svých problémů, aby to vůbec řešil. Tam jsme prosadili taxonomii, tam jsme seděli čtyři noci a pět dní a vybojoval jsem 42 miliard navíc! Ale vy jste se na to vykašlal. Tam jste měl – a teď máte obrovskou výhodu, je neuvěřitelné, že polský premiér, to je země, která má 40 milionů obyvatel, konečně místo vás mluví o emisních povolenkách a úřednice Ursula von der Leyen, kterou mám rád, to je fajn paní, to normálně zabije. Vždyť to jsou úředníci! Vždycky jsme říkali, že Evropská rada má řídit Evropu! Evropská rada, 27 prezidentů a premiérů, tam sedíte. Tady máte Magdalenu, sociální demokratka, Švédka. Když jsem se jí ptal, kolik má šaría center ve Švédsku, jak to tam vypadá s migrací – taky se už teď probudili, tam jste měl být. Tam jste měl obletět celou Evropu! Teď přicházíte s nějakým celoevropským řešením? Teď? Teď, v září? Neuvěřitelné. Takže vy jste šéf Evropy a já nemám pocit, že byste něco řešil.

A také se ptám, proč nikdo nemluví v Evropě o míru? Budeme mít stále válku? Neslyšel jsem to slovo. Asi by si lidé přáli, abychom měli mír, ale zatím to tak bohužel nevypadá.

Takže zkrátka na tu roli, kterou jste si tam vytvořil, pana nového ministra – zbavili jste se lidí jen tak, jen proto, že to byli dobří úředníci, kteří tam byli i přede mnou. Neustále vykládáte o nějaké agrofertizaci, ale k tomu se ještě dostanu. A ti, kteří to připravovali, tři roky jsme dělali předsednictví a dobře jsme ho připravili, samozřejmě jsou pryč, protože měli tu smůlu, že dělali s Babišem.

Takže co Green Deal? Já bych byl strašně rád, kdyby pan europoslanec Vondra už přestal lhát o Green Dealu. Žádný Green Deal jsme nepodepsali a já jsem s Morawieckim – se kterým máte tak skvělé vztahy, což rezultovalo do toho blbého kontraktu s Turówem, kde nám vlastně stále berou vodu – já jsem domluvil a prosadil, že závazek snížení emisí je průměr všech členských zemí, 55 %, takže Mette Frederiksen, která je premiérka Dánska, má 70, protože se jí stále na moři točí vrtule, a my máme, my se dostaneme někde na 40, 42, ale už potom, co začala válka, je celý Green Deal na nic. Green Deal zabije Evropu, a vy ještě pokračujete, že ukončíme uhlí? Vždyť uhlí je nad zlato! Já jsem ho ani nesehnal, když jsem točil Čau lidi. Měl jsem jen dřevo, krb a svetr paní Pekarové. Uhlí není, OKD má také 5 miliard na účtě a může těžít 6 milionů (tun?) uhlí. Takže s tím Green Dealem – vy jste tam poslal paní Hubáčkovou, tak ona vlastně podrazila vlastní zemi, protože kývla na zákaz spalovacích motorů v roce 2035 a podpořila emisní povolenky pro budovy, čímž lidem a firmám zdraží teplo, a i v dnešní situaci zcela vážně prosazuje odklon od uhlí v roce 2033.

Takže, pane premiére, vy vůbec neřešíte energetickou krizi. Teď, půl roku poté, co ostatní členské země dávno provedly ochranná opatření svých ekonomik a kdy cena elektřiny šplhá do astronomických výšin, začínat volat po celoevropském řešení, to je naivní. Váš ministr Kupka říká, že nejdřív budete zkoušet Evropu, ale proč to tak trvá? Proč jste už nesvolal mimořádnou Evropskou radu? Proč Energetická rada bude až 9. září? Proč tam nevystupuje pan Síkela proti emisním povolenkám? Proč nezrušíte tu směrnici 100 euro? Ano, polský premiér to dělá za vás, ale vy jste mě kritizoval. Vy jste říkal, jak to budete dělat – neděláte to, nemluvíte tam. Vy jste po Ukrajině tady říkal, bude totální embargo na ruskou ropu. No, a potom zrazu jste řekl, že chcete výjimku. A kdo ji získal, tu výjimku? Viktor Orbán, vy ne! Vy tam sedíte a nic neříkáte! Takže energetika, elektřina, vy jste měl něco udělat pro lidi už před půl rokem.

Takže tak to vypadá, a když už jste tedy rozbili tu Vě čtyřku a Vě čtyřka měla obrovský vliv, když se stala Ursula von der Leyen předsedkyní Evropské komise, letěla nejdřív samozřejmě do Paříže a potom letěla do Varšavy. Vě čtyřka prosadila strašně moc věcí, strašně moc věcí. Ale vám samozřejmě kolegové Pekarová, která řekla, že Maďaři nemají volit Orbána, a pan Bartoš vám zakázali se stýkat s Maďarskem. Tak proč pan Stanjura byl teď na návštěvě u ministra financí Vargy a ptal se ho, jak má navyšovat daně, jak to publikum přijme a jaký je

ten marketing? Takže k zahraniční politice: Vě čtyřka je pryč, výsledky nejsou žádné, takže co budeme dělat? Ono to tak vypadá, že od příštího ledna tady budeme jezdit na koňských povozech. Pokud byste to myslel s celoevropským řešením vážně, tak byste něco udělal s těmi emisními povolenkami.

A vy jste mě stále kritizoval. Ještě v předvolební debatě jste na mě útočil, že co jsem já vlastně udělal, jo? A já se ptám, co jste udělal vy? Já jsem psal tři dopisy, psal jsem tři dopisy, čtyřikrát jsem tam vystoupil, získal jsem Portugalsko, Španělsko na svou stranu i řeckého premiéra. A vy jste říkal co, pane premiére? Vy jste říkal 22. 9. 2021 před volbami: Myslím si, že příští vláda se musí soustředit na ceny emisních povolenek, neboť za tunu CO2 se nyní platí nějakých 59 eur, přičemž v lednu to byla polovina. Potom jste říkal 3. 10. 2021, že jsem nic neudělal a že je třeba začít o cenách energií jednat, a co budeme dělat na evropské úrovni, jestli tam český premiér nejednal o emisních povolenkách, trhu s nimi způsobem, jak se řeší, nedá se dělat nic jiného, že se zvedají ceny energií. To všechno jste říkal.

A co se stalo po volbách, když jste se stal premiérem? No, nic, nic. Teď o tom mluví Polák, vy o tom nemluvíte, pan ministr Síkela také o tom nemluví. Ano, vy dneska můžete argumentovat, že kolik stojí elektřina? Ano, kolik stojí? Nevím, 600 stojí, 600? Ale měl byste argumentovat hlavně tím, za kolik vyrábí například ČEZ v jaderných elektrárnách elektřinu. Jádro – Temelín a Dukovany jsou odepsané. Kolik mají náklady? 20, 30 eur? Všichni se topí v miliardách, desítkách miliard zisku. A vy? Nic. Nic se neděje. Měl jste okamžitě...

A proč jste neusadil Ursulu? Já vím, že Evropská komise má ty peníze a že je to všechno naruby, že by Evropská rada měla řídit Evropskou komisi, ale paní Ursula řekla: Morawiecki má smůlu. Tak svolujte tu radu. Trvejte na tom, aby zrušili tu směrnici. Ano, je to 100 eur, možná se to zdá být málo, ale je to strašně moc. Je to strašně moc, a to vaše pokrytectví, jak jste mě kritizoval, a teď neděláte nic! Já jsem něco udělal – ano, je to těžké, já to chápu, že je to těžké, tady paní Ursula. Polsko navrhlo kvůli cenám energie konec emisních povolenek. Leyenová to odmítla, Leyenová zdržovala taxonomii od dubna. Stále jsme ji žádali, aby konečně něco udělala – ano, bohužel to tak je, tak funguje Evropa. Komise, ta má prachy, ano, oni často určují a říkají, kdo je dobrý v Evropě. A co Polsko, paní Jourová? Rule of Law, LGBT, potraty, všechno špatně, ne? A teď zvedli vlajku protiruskou a je to v pohodě. To je Evropa. To jsou úředníci, úředníci nikým nevolení. My jsme poslali (Araby?) do Evropy. Premiéři a prezidenti Evropy mají rozhodovat, a ne že tady si paní Ursula namaže polského premiéra na chleba. Nazdar, odchod. Ano, a víte, proč? Když jsme hráli Game of Thrones celé noci, to byl boj o fleky, sushi deal, dohoda z Ósaky, že Timmermans bude předsedou, tak Vě čtyřka získala další země, aby ten šílenec Timmermans tam nebyl. Je tam Ursula, ale ta asi políbila prsten zeleným fanatikům v Evropském parlamentu, a ti se stále neprobudili. Kde je ta Greta? Proč nekřičí ta Greta? No protože řeší Izrael. Globální vlivy, globální vlivy.

Takže, pane premiére, prosím vás, vy jste nejdůležitější člověk, který může bojovat za české zájmy. A teď tam máte tu Evropu, tak doufám, že konečně začnete být aktivní, protože doposud to nefunguje. A já vím, že vy vystupujete velice uváženě – byl tady pan Scholz, samý úsměv, Olaf sem, Olaf tam. A pan Scholz nám chce vzít právo blokovat, prosazovat české zájmy.

Ano, za těmi dveřmi jsem zažil leccos. Jeden premiér řval na jednoho jiného prezidenta: Nikdy jsme vás neměli vzít do EU. A ten říká: Co na mě řveš, když jsi dostal 5 miliard eur dividendy, tvoji investoři. Ano, tam se to hraje. Tam se bojuje za české zájmy. A vy jste si vzal na to nějakého ministra, nevím proč. Takže Olaf nám tady řekl, že musíme skončit, že bychom měli debatovat o jednomyslném hlasování. Ano, takže já nevím, jestli Německo bude stále ještě pokračovat s tím zeleným a genderovým fanatismem, jestli se zavřou všechny jaderné elektrárny, budou povinné migrační kvóty a společné záchody pro sedmdesát pohlaví nebo kolik jich je. To by byla ztráta veškeré suverenity České republiky. A já doufám, pane premiére, a prosím vás o to, abyste to nedopustil, abyste nepodlehł tady kolegům z TOP 09 a Pirátům. Vždyť pan Bartoš už chodil po Evropě jako příští premiér. Byl v Evropském parlamentu, tam se vyfotil a řekl, že v podstatě to nevádí, že ať o nás rozhoduje někdo jiný. Takže pevně doufám,

že to předsednictví ještě uchopíte, že nebudete jenom B tým Poláků a že to dobře dopadne. Ale máte zpoždění, máte zpoždění a vaše pověst je teď o ničem.

My jsme řekli, že nebudeme zkoušet vyvolat hlasování o nedůvěře vládě kvůli předsednictví, ale potom, co vy jste předvedli nebo nepředvedli, předvedli v organizovaném zločinu a nepředvedli v pomoci lidem s energií, tak jsme to museli udělat. A myslím, že kdyby – jako že se to nestane dneska – se to stalo, tak Brusel s tím nemá žádný problém.

No a potom tady máme to hlavní, co trápí lidi. Víte, co se dneska děje, pane premiére? Bylo by dobré, kdybyste oslovil ERÚ, nebo pan ministr. Víte, co dělají ti dodavatelé energie teď? Oni dělají to, že říkají lidem: Nechte si ty zálohy, my vám je podržíme, ale pojdte na spotovou cenu. Spotovou cenu! A někteří lidé tomu věří. Normálně je to podvod, protože samozřejmě, kolik je dneska spotová cena? 600? A kdyby tohle nastalo, tak to bude totální katastrofa pro ty rodiny. Místo 10 000 korun budou platit stovky tisíc. Úplný armagedon! Takže to se děje.

V energetice, Ministerstvo průmyslu – naprostý chaos v komunikaci. Přezíravost, nafoukanost, arogance zosobněná panem bankéřem Síkelou. Ale on je arogantní na těch radách, I na té radě je arogantní. On to má zkrátka v sobě. Skvělé je to video, že jsme se dozvěděli, že když nebude plyn, tak německý průmysl nebude vyrábět a budou vyrábět české firmy. Tak to jsem se fakt po... Myslím, že se tím baví všichni. Pan Síkelo je hrobař českého hospodářství. Prosím vás, odvolejte ho ještě dneska večer. Je to peklo. Od února slibuje řešení energetické situace. Jediné, co představil, je úsporný tarif, který mu na hlavu hodili vlastní hejtmani. Celou dobu říkáme, aby vláda odpustila lidem a firmám poplatky za obnovitelné zdroje, celou dobu to odmítáte. A teď, když už je pozdě a nebude to mít kýžený efekt, tak to pan Síkelo navrhne. No prostě chaos nad chaos. Stejně jako teď se chystáte zastropovat ceny elektřiny, to vám říkáme už nejméně půl roku. A já jsem přesvědčen, že se tomu nevyhnete, jinak nevím, co se stane v naší zemi. Neexistuje jiná možnost, stejně jako u těch obnovitelných zdrojů. Těch vašich pofiderních pár tisíc pro domácnost problém neřeší, ten doplatek na bydlení, a čtrnáct nějakých papírů. Takže k čemu budou lidem čtyři tisíce, když budou možná platit za energie desítky tisíc nebo stovky tisíc.

Ceny elektřiny zastropovala spousta zemí. Udělali to Maďaři, Francouzi, Portugalci nebo Slováci. Portugalci a Španělé zastropovali ceny na 40 eurech za megawatthodinu, Slováci 61,20. A víte, kdy to udělali? Na Slovensku to udělali po dohodě se soukromými akcionáři a státem 16. února! 16. února 2022! A vy dneska nemáte vůbec jasno a pan Kupka říká: No, zkusíme to v Evropě. Tam se musí všichni smát, protože všichni vědí, že jsou tam pro svoje občany. Já si pamatuji na tu solidaritu, když nebyly vakcíny, a já jsem bojoval se Sebastianem Kurzem, aby vakcíny byly podle počtu obyvatel, a bylo portugalské předsednictví. No, Angela nás popravila, Kurze, v rámci EPP, nedostali jsme vakcíny. Takže solidarita má také nějaké hranice a limity. Já jsem na to zvědav, když nebude plyn, co a jak nám Němci pustí. To je samozřejmě jako výsměch.

Takže já se ptám, proč jste nezastropoval elektřinu v únoru jako Slováci. Proč? Slováci mají od 1. ledna, je potřeba říct. Proč od 1. ledna 2023? No proto, že tam byly nějaké smlouvy. Víte, jaké jsou výrobní náklady dneska? Vždyť to říkal ČEZ, 20 až 30 eur. A uhlí? Někde 120. Kdybyste zrušil emisní povolenky, tak já chápu, že výrobci elektřiny teď chtějí vydělávat desítky miliard, desítky! Někteří vydělají tento rok víc než možná za celou historii. Ale vy jste tady pro lidi a vy máte hlavní firmu, ČEZ, a co jste v ní udělal? Údajně jste se domluvili jenom na devíti zástupcích v dozorčí radě. Piráti tam cpou nějakého psychopata, o tom slyšíme, nebudu říkat jeho jméno. (Smích z řad poslanců ANO.) A potom slyšíme, jak se tam všichni cpou. Tak jste měl svolat mimořádnou valnou hromadu! Vzít si mimořádnou dividendu, když pan ministr financí stále říká, že nemá peníze. A hlavně, hlavně jste měl ČEZ stáhnout z burzy. Já vím, že budete argumentovat minoritními akcionáři, já vím, jasně. Ale to je jedno. Měli jste vyhlásit okamžitě nouzový stav! Udělat licence na vývoz elektřiny! Vždyť když Rakušané na mě útočili, tak jsem řekl: Když přestaneme dodávat jádro do Rakouska, tak si ve Vídni neuvaříte

ani Meinl kafe, žádné kafe nebude – kteří nechtějí jádro. A vyvážíme. Němec, když netočí vrtule, tak odkud má proud? No od nás. Vždyť nemá ani to vedení. Kdyby ČEPS netransportoval elektřinu do Bavorska, tak také mají problém.

Takže jste měli zastropovat jak Slováci, ano, bojovat za emisní povolenky, aby se zrušily, ano, to jste měli udělat. Takže jste neudělali nic, a teď nechápu, když to Slováci udělali, vy se nebavíte, ta Vě čtyřka. Já chápu, že teď Orbán je nenáviděný, ale vždyť jste mohl zavolat aspoň tomu Hegerovi a zeptat se ho, jak to tam mají, nebo tam mohl jít pan Síkela. Ne.

Takže dividendu jste si nevzali, a místo toho, abyste si vzali tu dividendu, tak jste půjčili ČEZu, nebo údajně chcete půjčit, 75 miliard. A proč? No proto, že systém lipské burzy – každé burzy – je úplně šílený, když on prodá za 200 a na burze je 600, tak to musí cashově dokrýt, a proto všichni potřebují desítky miliard. A proč to děláte? Stáhněte to z burzy, svolejte valnou hromadu, vyplatěte si dividendu, zastropujte to, zakažte vývoz! Jenom na licence! Ne? Je to jednoduché manažerské rozhodnutí.

ČEZ má za první pololetí čistý zisk 33,6 miliardy, provozní zisk byl 59. Podle mě bude mít stovku, možná ještě víc, a sedí na 150 miliardách nerozděleného zisku. Topí se v penězích a vy jim půjčujete peníze. Já nechápu, na co čekáte, vždyť tam máte 70%! Tak dupněte nohou a proti třiceti menšinovým akcionářům, kteří samozřejmě tam jsou – nikdy jste to neměli privatizovat, vážená ODS! Nikdy to nemělo jít do kuponky. Vy stále mluvíte o tom, jak jsme závislí na energiích – ano, samozřejmě – a k plynu se ještě dostanu. To je nehorázné, jak vy lžete o plynovodu z Polska. Takže prosím vás, ČEZ, action! Můžete svolat mimořádnou hromadu, Česká republika – energeticky soběstačná, a víte, proč je tak drahá ta burza? Ano, je správné, když říkáte, že to je potřeba odpojit, protože jádro, náklad na výrobu řekněme 30 eur, uhlí 100 až 120 a plyn 600 eur! A proto je tam 600 eur, protože někdo někde v Evropě vyrábí z plynu, z toho putinovského plynu, proti kterému jste chtěli bojovat. Ne? Tak to říkáte stále.

Situace v plynu je tragická. Nikdo pořádně neví, jestli plyn bude nebo nebude. Premiér říká, že ano, dva týdny po tom pan ministr Síkela o tom pochybuje, pan Síkela říká, že kvůli průmyslu případně omezí teplo pro domácnosti. Pan premiér to na druhý den zase dementuje. To je zřejmě ta pověstná vládní strategická komunikace. Vždyť tam máte toho člověka, lobbistu od pražského advokáta, který byl loutkovodíčem Sobotky, který pomáhal zprivatizovat za nic OKD a vytunelovat 130 miliard. Tam ho máte! Ten projekt, který skončil, a dneska vám řídí Ministerstvo průmyslu, i ta paní novinářka, na Úřadě vlády máte tu strukturu, ne? Takže já to nechápu, jakou máte tu strategickou komunikaci. Nebo je to na to, aby ten pán říkal – tenhleten může, tenhleten nemůže.

A jak je to s tou naplněností zásobníků? Ano, 80 % v EU nebo v Česku, ale to pokryje jenom 21 % spotřeby a v Čechách 39. Ano, takže pokud vy říkáte... vy vlastně lidem říkáte, že máme na 80 % zásobníky, tak vlastně se jim snažíte namluvit, že je to 80 % spotřeby, ale to není pravda. To není pravda! Nikdy jste neměli v rámci oposmlouvy privatizovat státní podnik Transgas, a řekněte Vondrovi, necht' už přestane lhát o norském plynu. Já myslím, že i malé dítě pochopí, že v roce 1997, kdy státní podnik Transgas udělal kontrakt na norský plyn na dvacet let, tak když ho Zemanova vláda prodala roku 2002 nebo kdy, tak samozřejmě ten kontrakt odešel s tou firmou, s RWE. Ale vy budete stále opakovat, že my jsme někde selhali. Ne, my jsme neselhali. Vy jste selhali. Vy jste selhali od revoluce – kdybyste nebyli všechno rozvrátili, zprivatizovali, tak nikdy bych nebyl založil hnutí ANO, kdybyste byli fungovali ve prospěch lidí. Takže při plné kapacitě zásobníků, které patří RWE, a nevím, komu ještě, vám budou scházet tři pětiny potřeby. A to není můj výmysl, ale údaje organizace Gas Infrastructure Europe.

A o té perle pana Síkely jsem mluvil, že když nebude dost plynu pro domácnosti, Německo zastaví část svého průmyslu a plyn nám pošle. (Se smíchem:) To je peklo, tohle, já nechápu, jak toto může někdo říct. To je tak neuvěřitelné. No, takže ano, my jsme zažili tu solidaritu, když jsem prosil, telefonoval všude, aby nám dali FFP3 a Trumpův koktejl v rámci covidu, bylo to těžké. Ano, pomohli nám, Vě čtyřka nám dala různé pomůcky, a zdarma,

i vakcíny, bojovali jsme, to byla solidarita. Takže pokud si myslíte, že nějaký stát nechá kleknout vlastní ekonomiku, protože bude pomáhat České republice, tak já vás ubezpečuji, že všichni premiéři a prezidenti každého státu budou bojovat za vlastní zemi a za vlastní občany.

A finance, o tom nebudu mluvit dlouho, tady je paní Schillerová. Vy máte v programové prohlášení vlády – chceme stát, který nežije na dluh. Jaká je realita? Samozřejmě budete stále omílat a říkat lidem, že my jsme něco zadlužili. Ne, dluh koncem roku 2021 vůči HDP byl nižší, než v roce 2013, když jste končili, sice tam byla úřednická, ale v tom roce jste končili. Takže peněz máme dost, přestaňte už konečně lhát těm lidem, že nejsou peníze. My jsme vám vybojovali tisíc miliard evropských fondů, 50 miliard pro zdravotnictví, 15 miliard pro Národní boj proti rakovině a tisíc miliard Modernizačního fondu. Vždyť tam máte peníze, tak s nimi už něco udělejte konečně. Ale měli byste se také starat o čerpání evropských fondů, jak se čerpají. Když jsme začali ve 2014, tak to období před námi, které dohadoval ještě Nečas, tak se ani nečerpalo.

Pamatuji si, v roce 2016, když byl deadline na čerpání, tak jsme čerpali v prosinci na dopravní infrastrukturu asi 30 miliard. Ťokovi jsem dal nůž na krk a řekl jsem: Otevřeš tu D8, tak ji otevřel v prosinci 2016. Trvalo to 32 let, než jsme ji postavili.

My jsme vám prosadili do zdravotnictví React-EU, 20,5 miliardy, a jak to že jsme bojovali? Maláčová nechtěla 3 miliardy na domovy seniorů, ano, to je také potřebné, ale chtěla 10, 15. Dali jsme na zdravotnictví. Tak já pevně doufám, že do roku 2023 se to vyčerpá. Dostali všichni, i taková malá nemocnice jako Nymburk má 150 mega. My jsme chtěli to nejlepší pro české zdravotnictví, a vy jste to zazdili. 14 miliard jste vzali a vykládáte, že vlastně to nikdo nepotřebuje. To je fakt neuvěřitelné.

Takže státní dluh, budete mít stále deficit – 330, 270 a tak dále, takže to bude 1 080 miliard za čtyři roky vaší vlády. Paní Schillerová měla konsolidační plán do roku 2025. Takže skončíte na astronomických 3 680. To je o polovinu víc, než my jsme končili v roce 2021. A za nás, těch 800 miliard, všichni věděli, kam to jde. Ano? Tam v Třeboni, když zástupci Pirátů nás tam téměř mlátili, tak tam měli vyrolovat červený koberec. Kdo zachránil české lázeňství? My. Dávali jsme peníze na lůžko a pro zaměstnance, živnostníci, všichni dostali. Já doufám, že paní Schillerová o tom bude mluvit. My jsme jim dali peníze, oni to dobře vědí.

A úspory obyvatelstva stouply o 550 miliard. A to je ta inflace? Vždyť ta vaše další megalež, že my jsme způsobili inflaci? 5,3 % v prosinci? Já na těch náměstích říkám: Takže vážení spoluobčané, pan premiér Fiala a jeho vláda říká, že jsme způsobili inflaci, protože tady, v tomhle obchodě, vy jste všichni čtrnáct dní nejedli, je tam jeden rohlík za 2,50, a teď tam všichni běží a někdo ho koupí za 200 korun. To je blbost, ne? Vždyť to tak přece není. My jsme dali lidem peníze, inflace byla nízká, a vy máte třikrát vyšší, ale já neříkám, že za to můžete. Já říkám, že pan Stanjura kasíroval 90 miliard a má to vrátit lidem, a celoročně bude mít 140 miliard, nebo nevím kolik. Ano, lidi to zaplatili. I takové zadlužení, jako jsou Italové, nevím, kolik mají dluh, asi 140, to vrací, 14,5 miliardy eur vrací lidem. Vy to neděláte. Proč to neděláte? Vy nemáte rádi lidi?

Já vím, že nemáte rádi důchodce. Teď mi pan Jurečka psal, že mi děkuje za moji práci jako důchodci, navýšil tam... super. Nevím, jestli to, nevím, kolik stojí ten papír, ale jestli to náhodou není kampaň před komunálními volbami. (Směje se. Potlesk v levé části sálu.) Když jsem dělal tenhle prospekt – a pan ministr Válek říká, že jak rozumí rakovině, já samozřejmě jí nerozumím, ale tady je dvacet renomovaných onkologů a dneska bohužel zemře v Čechách 75 lidí na rakovinu a 200 onemocní – tak tady křičel Jurečka: To je kampaň! Kampaň! (Nesrozumitelné.) Takže pan Jurečka říká, že všechno vyřídil. Ne, ze zákona dostávají důchodci peníze. Kdyby to bylo na vás, tak jim nedáte nic. Jurečka se chlubí, i těch 500 korun. A kdo to tady prosadil? My jsme to prosadili s ČSSD. Takže ta typická črta vaší vlády, že buď lžete, nebo prodáváte naši práci. K tomu se ještě dostanu. Takže ten dluh – nedaří se. A my nevíme, kam pan Stanjura dal ty peníze.

Vzpomeňte si na rok 2018, my jsme měli deficit jenom 3 miliardy, v 2019 29 miliard. Ano. A ten covid jsme dali lidem. Dali lidem. A vy lidem nechcete dát peníze. Když hořelo České Švýcarsko, tak jste tam šel v úterý a těm hasičům jste dali miliardu. My jsme jim dávali peníze. Hasič je jedna z nejdůležitějších profesí. Ano? Takže tak to je. A potom jsme se dozvěděli, že někdo nezapomněl dát do církevních restitucí inflační doložku, takže těch 167 miliard, o které jsme přišli, a tady paní předsedkyně Němcová podivně nechala hlasovat a nedala hlas jedné straně, tak se to povedlo, ten Kalouskův kšeft – 167 miliard. No a teď? 7,5 miliardy, vážení občané, zaplatíme za to, že někdo má inflační doložku. A proč to nemají zaměstnanci? Proč to mají jenom úředníci v Bruselu? Ti tam mají inflační doložku. A chvála bohu to mají naši důchodci. Tak jsem zvědav, jak na to budou peníze.

Když jste byli jako opozice ve Sněmovně, tak jste stále křičeli, jak málo lidem a firmám pomáháme, že máme dát víc peněz a víc peněz, a i tak jsme z pandemie vyšli jako šestá nejméně zadlužená země EU. A samozřejmě ta média, která vám tak fandí – teď zase byl velký hit, že jsme měli zrychlení zadlužování. No a proč? Vždyť kolegyně Schillerová nakoupila dluhopisy ještě za dobrých podmínek. Předkoupila. Já když jsem byl ministr financí, tak jsem nakupoval dluhopisy za minus, takže jsem si půjčil, a ještě jsem dostal peníze. Vydělal jsem v jednom roce 12 miliard. Ano? Takže je to lež! Je to lež, že my jsme tady zadlužovali. Ne, jsme šestá nejméně zadlužená země. A co jsme měli dělat? Viděli jste debatu Macron – Le Pen? Jak křičela, že kolik dal peněz? Kolik to bylo, 600 miliard eur? Dal třikrát víc na Francouze, než my jsme dali na jednoho českého občana. Třikrát víc. Ano, a udržel. A my jsme udrželi, že jsme byli stále nejméně... Máme nejmenší nezaměstnanost. Takže jsme z toho vyšli skvěle, a vy nás tady poučujete o veřejných financích, o hospodaření. No to je fakt směšné.

Takže jako správná pravicová vláda plánujete dodatečně zdanit tři sektory: banky – to chtěli socani, tak nevím, ale to je asi ten polistopadový kartel, energetické firmy, rafinerie. Tak fajn. Vy jste libovali, že nebudou nové daně. My jsme daně snižovali.

Proč jste zrušili to EET, které přineslo do pokladny 13 miliard ročně? Já jsem byl v Hluboké, to je jádro, tam je totální ódéasák, ale skvělý majitel restaurace, a skvěle jsme se tam najedli. On říkal: Jo, já mám rád EET. Mám rád EET. Kolik platí daně dnes v restauracích, vážení? 10 % za točené pivo, díky Babišovi, a za nealko 10 a 10 za stravu, za jídlo. Měli jste 21, to jsme zdědili. A proto jsme udělali EET. A vy to rušíte, protože zkrátka pan Stanjura nechce peníze. Nechce. Proč by chtěl? Nevím.

A potom tady máme vnitro. Já myslím, že to, co se děje, je neuvěřitelné. Protože to není o panu Mlejnkovi. A mě fascinuje, když pan ministr vnitra ještě včera večer řekl, že vlastně to bylo dobré, ten Mlejnek. A je zajímavé, že ten Seznam Zprávy tady má přístup k nějakým odposlechům a ten pan Mlejnek tam měl pletichy v nějakém byznyse. Takže on byl normálně korupčník. On byl deset let ve firmě Techniserv a dělal byznys s celou tou partou. A vy jste nám říkali, že je skvělý, že mu tam napsali nějaký papír, nějaké čestné prohlášení, a teď se dovidáme, že je korupčník. Pane premiére, prosím vás, vy máte pod sebou BIS. Vy máte pod sebou BIS a vy jste to přece musel číst, kdo je to Mlejnek. To není možné, že byste to nečetl. Já chápu, že bez pana Rakušana nemáte vládu, on má 34 poslanců, podvedl Piráty, nechal se vykroužkovat, takže Piráti mají 4, on má 34, no a bez STANu nemáte vládu. Ale přece jenom, je to skandální! To není normální, tohle.

Rozvědka? Ano. Já jsem dneska četl na Twitteru, že zakladatel TOP 09, symbol korupce, psal o šéfovi rozvědky, který byl 2014 až 2020, byl to renomovaný člověk a nikdo o něm ani nevěděl. Potom přišel pan Chovanec. A pokud paní ministryně Černochová mluvila v televizi o tom, co se tam dělo, tak věřte mi, že já jsem byl ten, který řval, že jak je možné, že rozvědka se zneužívala, že tam někdo údajně ukradl 300 milionů. Ano a asi, asi, ne asi, ale určitě byli stíháni. Takže vy jste to musel vědět, pane premiére, a ta rozvědka je úplně zprofanovaná. Takže to není problém pana Mlejnka, ten už je pryč. A taky asi vám nikdo nevěří, že to udělal sám od sebe. Ne? Takže je to váš průšvih. Je to Rakušanův průšvih, ano? A on dneska bude útočit! On dneska bude mluvit o nějakých strukturách!

Samozřejmě, ten antibabišovský líný novinář, který kdysi pracoval v nějakém vydavatelství a teď píše samé nesmysly. Takže dneska pan Rakušan tady bude vykládat, jaký my máme vliv na policii. Tak si pojd'me říct, jaký máme tedy vliv. My jsme byli první, kteří zavedli výběrové řízení GIBS. Víte, kolik se přihlásilo do výběrového řízení? To nebyl handl, jako dělal Sobotka s Chovancem nebo jak si Langer nadiktoval. Dvanáct lidí se přihlásilo na GIBS. A víte, kdo je šéf GIBSu? Já jsem ho v životě neviděl, toho vybrala komise, tedy předtím, než ho vybrali, samozřejmě jsem ho viděl – to je člověk, který údajně jako státní zástupce měl na starosti Dalíka. Ale dřív, než doletěla údajně helikoptéra z Ostravy do Prahy, tak ho Topolánkova mafie vyměnila. To je on asi, údajně. Ale novináři to určitě budou psát, jestli je to pravda, nebo není. Jako dvanáct lidí! (Se smíchem.)

No a pojd'me na NÚKIB. Je tady paní ministryně? Není, paní ministryně Černochová tu není. Tak víte, kdo vybíral šéfa NÚKIBu? Paní Černochová tam seděla, Patrick Zandl za Piráty, pan Nováček, pan Šimandl dosazený, a to je rozhodnutí. Rozvědka, tam není výběrové řízení. Ano, dal ho tam Hamáček, ano, a já myslím, že pan Šimandl neměl žádné problémy. Byl tam pan Koudelka, šéf Bisky, pan Dzurilla, devět lidí se přihlásilo. A koho vybrali? Pana Řehku. To je Babišův produkt, ne, když tam je? A paní ministryně obrany z něho udělala náčelníka generálního štábu! Jak to, že není z Agrofertu? A proč všechny dali pryč, co dělali s Babišem? A co tam ještě dělá Koudelka, Beroun a Dzurilla a nevím, kdo všechno? Vždyť je to nesmysl. Přestaňte už lhát o tom, že my máme nějaké struktury! Žádné nemáme, vy máte struktury. (Hovoří hlasitě, důrazně.) Proto já stojím před soudem! Váš polistopadový kartel, vy jste mě nechali stíhat na objednávku! (Potlesk poslanců ANO.) Takže ať už mlčí ten novinář, který lže a vymýšlí si stále nějaké struktury.

A prosím vás, policejní prezident Švejdar byl vybrán na základě procesu podle zákona o bezpečnostních sborech, takže znovu, zákonným způsobem. A prosím vás, policejní prezident je pan Vondrášek. A kdo je pan Vondrášek? No, nový policejní prezident. A co dělal pan Vondrášek? Byl zástupce pana Švejgara. Takže co? Takže co to je za řeč, kde, koho já jsem dosazoval, kde? Paní Schillerová pracovala na Finanční správě. Nikoho, nikdy, my jsme nikdy neměli vaše struktury. A když jsme poprvé dělali vládu, přišel Sobotka a Bělobrádek a říkali: My chceme mít všude náměstky. My nemáme hordu spolupracovníků, které budeme někam dosazovat. Vy stále říkáte... dneska pan Rakušan bude říkat: Ten Babiš, co všechno má. Je to všechno sprostá lež! Nikdy jsme nikoho nikam nedosazovali, nemáme žádné struktury – kdybych měl nějaké struktury, tak bych určitě neměl 12. 9. soud, neměl! Patnáct let vymyšlená kauza na objednávku polistopadového kartelu. Tak jsem zvědav, co na to bude říkat pan Rakušan. Takže to máme tohle, vnitro.

A samozřejmě STAN, to je neuvěřitelné. Pan Redl si zkrátka založil to hnutí. Ne, nebudeme se vracet, to určitě řeknou kolegové, co tahle zkorumpovaná loupežnická parta vlastně dělá. A já nechápu, jak pan premiér může vůbec mít tohle hnutí ve vládě, organizovaný zločin? Vždyť já už nevím – když už to ti novináři mají a píšou o tom, tak vy to musíte číst, pane premiére. Deset let dělal manažera Techniservu, tři kolegové byli odsouzeni za korupci, z toho jeden byl bývalý poslanec ODS. Takže to je jen špička ledovce afér ze STANu. Myslím, že nemusím dlouze připomínat černé financování STAN z daňových rájů, miliony výpalného pro pana Polčáka. Ne my, nás lobbovali všichni. Všichni říkali: Musíme pomoci těm obcím, Vrbětice, hlavně Vondráček – kde je Vondráček, ze Zlínského kraje – lobboval, všichni lobbovali. Ano, ty obce si to zasloužily. Nakonec jsem ukecal Schillerovou a našli jsme ty peníze. A pan Polčák to vycashoval! Neuvěřitelné. To je borec, a ještě sedí v Evropském parlamentu! (Potlesk z lavic ANO.) Neuvěřitelné, neuvěřitelné. Pan Farský, stipendista, ten se připravuje na nějakou kariéru, to jsou strašné kauzy. A samozřejmě, tunelování Dopravního podniku: pan Hlubuček je venku, nesvéprávný kmotr Rakušanova hnutí Redl. No a Redl, co dělal? Specialista na stamilionové daňové podvody. Dozvídáme se, že byl šedou eminencí, celé to řídil. Pan Rakušan říkal: Padni, komu padni, tak Gazdík musel pryč. Chudák šéf Pošty – tam mu někdo přivedl toho Redla, ani nevěděl, kdo to je, a šel taky pryč! Potom se něco stalo a pan

Mlejnek, který kdysi údajně byl – i nějak spolupracoval s panem Vystrčillem, někde v Telči – tak to je neuvěřitelné. Ten má větší vliv než ten právník, ten kmotr, který řídí Ministerstvo průmyslu a dosadil nějakou tu strukturu marketingově-mediální, která pracovala s Chovancem.

Takže pan Redl se scházel s Mlejnkem deset let a nás by zajímalo, jak tedy měl prověrku na to tajné, nebo jak ho prověřovali, když Redl ho přezdíval Plukovník. Udělal z manželky bílého koně – prodej rušiček, odposlechu, Vokál odsouzený a tak dále. Tak já nevím, já si myslím, že pan premiér by měl skutečně pana Rakušana přemístit na jiný rezort. On je profesí učitel, takže by – teď tam máte nějakého ministra, který říká, že Plaga je lepší než on, to je neuvěřitelné, kde to berete, ty ministry? (Se smíchem.) A ještě tam v Plzni něco manipuloval, nějaký posudek. (Tleskají poslanci ANO.) No to je peklo, tohle, ještě to řekne!

Ministra zemědělství radši ani nebudu komentovat. Ale byl jsem na Zemi živitelce, koukal jsem se na něj – a on mlčí, on nemluví vůbec, nemluvil ani na Zemi živitelce, on stále mlčí, ale říká, že potraviny budou levnější. Občané, těšte se! Tak nevím. To neberte vážně, prosím vás.

Takže já nechápu, proč se pan premiér tak bije za pana Rakušana. A já jsem, pane premiére, přesvědčen, že hnutí STAN, i kdyby nebylo ve vládě – protože Síkela, to je peklo, Rakušan je peklo – tak uděláte nějakou smlouvu, dáte jim nějaká koryta, například dozorcí radu v ČEZu, možná, nevím, a budete v pohodě. Já nechápu, že, nevidíte, že vás to poškozují! Takže je to neuvěřitelné, ale z neznámých důvodů vy držíte...

Tak a teď přišli Piráti, které STAN podvedl kroužkováním, a řekli, že ten Mlejnek je blbě. No tak fajn. Takže nevím, proč pan Mlejnek rezignoval. Rezignovat má pan Rakušan. Pan Mlejnek možná, nevím, 1. 9. se mělo něco stát, nebo odposlech z toho Seznamu – a šel pryč.

Takže prosím vás, dále ty důchody, o tom jsem mluvil. Ano, pan Jurečka, jak se chlubí, jak všechno přidává a tak dále. My jsme říkali, že byste měli přidat seniorům plošně. Ano, já jsem včera potkal někoho, který má důchod 30 000, a já jsem začínal na důchodě 19 000. A ty všechny, kteří tady řvou, že mám malý důchod, že jsem neplatil odvody, upozorňuju, že jsem se stal daňovým poplatníkem v Čechách v roce 1996, takže předtím jsem osmáct let pracoval ve slovenské firmě, takže jako abyste byli v klidu. Mně navýšili důchod 3 000, a ten advokát – to už je další – bude mít bude mít 5,2 procenta krát 30, to má 1 500, ale ještě... já to mám opakovaně. Já jen říkám, že naše hnutí navrhovalo dát všem důchodcům jednorázově navíc nad inflaci 6 000, protože ti, kteří mají důchody 10 000 nebo 14 000, v porovnání s těmi, kteří mají 30 000, 40 000, samozřejmě mají stejné náklady. Mají stejné náklady, a jak oni k tomu přijdou? Proč? Teď jste jim měli pomoci. Ano, léky jsou dražší, jídlo je dražší. Vzali jste jim slevu na jízdné. To je něco tak trapného, to je něco tak neuvěřitelného – 1,8 miliardy korun, 0,1 % výdajů rozpočtu jste vzali seniorům a mladým. A proč? No, protože to chtěl Babiš, tak jim to vezmeme. To je neuvěřitelné, že se nestydíte, fakt jako.

Takže ta vaše strategie je jaká? Vaše strategie je: prodávat naši práci. Pan Jurečka, jak mi píše – ten dopis, že mi děkuje za moji práci a že taky něco zažil – no, má na to věk. Určitě ten důchodce, který má osmdesát, si to probere. A od příštího roku je 500 korun všem ženám za každé vychované dítě. To prosadilo hnutí ANO a ČSSD, takže já jsem v šoku, jak pan Jurečka vlastně dělá PR, a ještě spotřebovává papír a zpronevěří peníze daňových poplatníků. Tam neměl být váš dopis, já nejsem zvědavý na váš dopis. Tam mělo být jedno oznámení České správy sociálního zabezpečení, že mi zvyšujete důchod o 5,2 %. A já vám říkám, že byste měli teď zvyšovat všem stejně. O mě nejde. To byste měli udělat, ne?

5 000 korun pro děti – fraška. Ještě navíc, kdybyste si udělal pořádek na úradech práce, protože oni ani nevědí pořádně si vyložit ten zákon, a někteří přijdou pro tu dávkou, a na druhé straně, nebo když dostanou z nadace Agrofert peníze, tak jim berete na dávkách. Proč jim to berete? Proč jim to berete? Nechte jim ty peníze! Nebo někdo dostane další pomoc, tak mu vezmete to, co jste mu dali předtím. Tak by bylo dobré, abyste s tím konečně něco udělali.

Zdravotnictví – tak to jako, to nebudu tady jako... (Směje se.) Já myslím, že jsem měl tady projev. Přehlasovali jste nás. Ano, pan prezident dal na to veto. Je to neuvěřitelné. Je to neuvěřitelné, že pan ministr říká: Když nemocnice nebudou mít na elektřinu, tak bude rezignovat. No, tak já nevím. Pan ministr údajně měl tři porady od 17. prosince, z toho jednu... Měl byste to řídit. Já chápu, že nevíte, co je to slovo řídit. Ale každý měsíc tam máte... 16 fakultních nemocnic, 3 vojenské. A proč tedy jste nezařídili nějakou dodávku elektřiny? Vždyť máte ČEZ! Však tam máte všechno propojené. Ne? Tak to je neuvěřitelné, že pokud by to nastalo, tak to by byl skutečně skandál, a pan ministr se vymlouvá na jiné ministry, takže nevím, kdo to bude řešit.

A potom tady máme dopravu. To mě strašně pobavilo, když pan premiér navštívil Ministerstvo dopravy a zjistil, že je ve výstavbě 240 kilometrů. Ano, pane premiére, ano, to je naše dílo. My, když jsme začínali v roce 2014, tak nebyl zákon na výkup pozemků, nebyl zákon o liniových stavbách, všechno bylo zastavené. A potom, co dělaly kšefty ty vaše dvě obostrany, přišel Bárta, 2010, a chtěl údajně taky. No, tak všechno skončilo, tak jsme začínali o ničem. Pamatujete na tu farmářku kolem Hradce Králové? Dvacet let s ní jednali, dvacet let. Ano, my jsme s tím pohnuli. My jsme s tím pohnuli! A my jsme měli v plánu 300 kilometrů. Že příští rok otevřete 25? Fajn. A 40? Ano, D1 je naše dílo. Ale já jsem vždycky mluvil objektivně, protože první dva úseky rekonstrukce D1 byly za Stanjuru. Vy to nikdy neřeknete, že co bylo za nás. Nikdy to neřeknete, já to říkám. Ale my jsme to dodělali, ano. A Havlíček udělal první PPP projekt. Takže já doufám...

Vy se s námi samozřejmě nebavíte o ničem. Vy jste nás zavolali dvakrát – vždycky to byla Ukrajina. A kdybyste se s námi bavili, tak bychom vám možná řekli naše představy. Nebo nevím...

Chtěli jsme dělat PPP projekt Hradec–Olomouc nebo Praha–Tábor a tak dále. Vy jste otevřeli, v roce 2011 až 2014 jste začali stavět 800 metrů – 800 metrů, ne kilometrů, ale metrů, ano? Takže my jsme bojovali za obchvaty, Frýdek–Místek, Třinec a další. A teď nemluvíme o tom, že nevím, který lumen vymyslel dálnici na Vídeň kolem Mikulova? Normální člověk by jel z Brna do Bratislavy, vidím Břeclav, odbočím doprava a jsem ve Vídni, pár kilometrů, a doleva mám Varšavu. Selský rozum! Ale víte proč? No protože tam vaši kámoši měli pozemky! A stejně to bylo v Benešově. Proto nemáme dálnici do Tábora, protože takhle jste to dělali. Kšefty, kšefty, kšefty!

A ta nádraží, pane premiére... Teplice – vy jste mě kritizoval. Teď jsem zjistil, že možná to bude, ano.

A já jsem vždycky chtěl, aby naše vláda, nebo vláda, kde jsem já, abychom něco i lidem ukázali, nejenom nějaké řečičky, řečičky. Dobře víte, že je to naše dílo, a my vám držíme palce. Hlavně aby vám Stanjura nevzal ty peníze. Ale peněz je dost, takže snad to nenastane. A my se budeme dívat na ten nový rozpočet a budeme studovat, jak to vlastně celé je.

Školství, věda – tak nevím, paní Langšádlová... Tuhle jsem si oddychl, že jsem ji viděl v televizi minule, protože jsem myslel, že je nezvěstná (Se smíchem.), takže jsme chtěli vyhlásit celostátní pátrání po ní. (Potlesk několika poslanců z lavic ANO.) Ale já ji mám rád. Ona je celkem fajn, i paní Hubáčková. Aspoň vědí, na co mají a nemají. Takže věda a výzkum. Věda a výzkum. Ano, tam můžeme taky ukázat, co jsme udělali.

O panu Balašovi jsem už mluvil. Škoda, Plaga měl smůlu, že byl náš ministr. Ale když ten Balaš sám říká, že je horší než on, no tak... A nový pan ministr přišel s tím, že by vyučování začalo až na devátou hodinu. No, tak jak pan Válek začal, že vlastně čeká u doktora šest hodin je normálka, to byl taky takový první slogan, jak začal, tak tady pan ministr říká, že... Děti možná budou mít radost. Otázka je, co budou říkat rodiče? Ale to nevím. Ale snad to nenastane.

Takže k těm rezortům, prosím vás. Životní prostředí – úplná katastrofa. Ten Turów se vám fakt nepovedl. Pane premiére, vy jste dosadil na ministerstvo absolutně nekompetentní paní Hubáčkovou. Neumí to tam prosazovat, nemluví anglicky. Je to peklo.

Samozřejmě kultura. Jsem zvědav, co tam budete dělat? My jsme zrekonstruovali Národní muzeum za 3,6 miliardy. My jsme opravili Státní operu. My jsme začali Císařské lázně a věznici v Uherském Hradišti, kde byl pan premiér. A co Nová scéna, pane ministře? Tak já jsem zvědav, jestli budete pokračovat. Máme Invalidovnu, máme fantastické kulturní památky, ale nic se neděje. Nic se neděje.

Víte, váš problém je, pane premiére, v tom, že když já jsem byl premiér, tak jsem vždycky se všemi ministry bojoval proti Schillerové. My jsme se spojili a chodili jsme za Schillerovou a říkali: Toto potřebujeme a vy na to musíte najít prachy, jo? A ona je našla. (Pobavení v sále.) A udělali jsme plno dobrých věcí. A jak je to u vás? No, vaši vládu řídí Stanjura a ten říká: Nemám peníze, nemám peníze, a ostatní ministři tam sedí a bojí se něco říct. No, to je neuvěřitelné. Prosím vás, tak pomozte těm ministrům! Pokud chtějí pro naši zemi něco udělat, tak jim pomozte, a necht' Stanjura konečně jim dá ty prachy. Topí se v penězích, má dost peněz. Necht' nelže, že nemá. Má jich dost, 2 000 miliard v Evropě.

O cenzuře na Úradě vlády s panem Klímou – to jsem mluvil.

Digitalizace – pan Bartoš... To je zajímavé, že toho Dzurillu jste tam nechali. To je zajímavé, ne? (Směje se.) Protože to je ta faleš. Říkali: Jé, Babiš tam má lidi. Ne, Dzurilla je úředník, a skvělý úředník, ano. Tak to je dobře, protože bez něho byste byli vyřízení. Dali byste si taky inzerát, jako jste si dali inzerát na to, jak stavět byty. Tak inzerát, hlase se, lidi. Pan Bartoš neví, jak má stavět byty. Nevím, kolik tam máte v programovém prohlášení bytů, že postavíte, 20 000 nebo kolik? Už si to nepamatuju. A máte tam peníz, místní rozvoj. Vyčerpali jste nulu na místním rozvoji. Nulu, nulu, nulu, jo? Ne? Zabili jste stavební zákon, který by zatočil s korupcí a rozpohyboval výstavbu. Takže na novou legislativu si tak kvůli naprosto neschopnému ministru Bartošovi... Jeho jedinou starostí je samozřejmě, aby tam byl, měl tu funkci. Ano, tady to mám, předvolební slib – postavit 40 000 bytů, ročně dokonce, ročně, fakt jo. No, to je peklo. Ročně 40 000? Jo?

Zemědělství – samozřejmě posedlost Babišem. Všechno je Babiš, je potřeba zabít, zničit, zadupat. Tak já nevím. Máte ten program Antibabiš, ale když Babiš nebude, tak nevím, co budete řešit. Já chodím na Zemi živitelku čtyřicet let a ten pan ministr, on údajně nikde nemluví. Nemluví. Byl na výboru, že neřekl nic. Na obědě na Zemi živitelce také neřekl nic. Tak nevím. Vy jste to zničili, to zemědělství, vy jste dovolili prodávat půdu cizincům. Vy jste tady dovezli největší koncentraci řetězců. A samozřejmě ty lži o tom, kdo určuje ceny potravin. Kdo určuje ceny potravin? Přece řetězce! Ale ty vaše struktury říkaly, že Babiš. Tak za kolik prodávají rohlík pekárny? Za korunu pade. A kolik stojí? Dvě pade, v Orlové stojí tři. Kolik je to procent? Kdo si bere 280 miliard tady ze všeho, co vy jste tady rozprodali do zahraničí? Kdo? Ne? Tak nelžete. Nelžete!

A můžeme se modlit, aby nepřišel nějaký covid na obilí, ne? ODS po revoluci řekla: Všechno se doveze. Všechno se doveze! Tak dneska dovážíme 60 % vepřového, už nejsme bramborářská velmoc, české ovoce a zelenina minimum. Vyvážíme mléko, dovážíme máslo, ano? Tak to je, všechno jste zdecimovali. A pan premiér samozřejmě má velice rád pana polského premiéra, však to je v pořádku, tak já nechápu, proč tedy se nenaučil od něj – protože pan polský premiér se stará – snížit DPH na základní potraviny a zastropovat to, ne že to zkásnou ty řetězce. Já jsem zvědav, jak ti potravináři budou fungovat, když majitel Madety na Zemi živitelce ohlásil, že v lednu nebude mít na elektrinu. Tak nevím, kolik bude stát máslo. Ale vy ne, vy jenom proti tomu Babišovi.

Podpora biopaliv, ne? Vy jste ji zrušili. Fajn, tak bude víc ropy od Putina. To jste chtěli? Já myslím, že ne.

A potom tu máme sport. To je fakt neuvěřitelné. Jsem rád, že tedy pan premiér přijímá sportovce, ale pane premiére, 2013 byl rozpočet na sport 3,6 miliardy a já jsem to dotáhl na 11,5 minulý rok. My jsme založili Sportovní agenturu. My jsme rozdělovali peníze do sportu transparentně, ne na baru v Intercontinentalu jako váš náměstek, nebo v bytě, jak to dělali socani. My jsme to dělali transparentně. A teď vy přicházíte s tím, že vlastně příští rok budou jenom 3 miliardy? A ty kluby – však nebudou mít ani peníze na elektřinu. Jak budou děti chodit na trénink, na hokej? Však chceme sportovat, ne? Tady bude mistrovství Evropy v basketbalu, ano, to naše vláda dala 3 miliony eur poplatek. Naše vláda sem dotáhla nejlepší tenistky světa. Ano, my jsme sport podporovali, tak nechápu, proč nechcete podporovat sport – 3 miliardy, to je fakt neuvěřitelné!

Já jsem chtěl ještě k tomu plynu, pane premiére. Skutečně nechápu – nevím, kdo vám píše ty projevy. Vy jste začal na tiskovce, první vaše věta: Slovensko minulý týden zprovoznilo plynovod z Polska, zbavilo se jednostranné závislosti na ruském plynu. Stavbu zahájili před čtyřmi lety, tedy v době, kdy naše vláda rozhodla, že my takový plynovod prostě nepotřebujeme. A to je lež, pane premiére. Proč lžete, když to není pravda? Vždyť k tomu jsou články: Plynovod Stork zřejmě končí. Poláci z akce vycouvali. Vycouvali, nechtěli to. Byly tam peníze. Sobotka jednal s premiérkou, ano? Ale víte, jaký je rozdíl mezi Českou republikou a Slovenskem? Že v České republice kvůli vaší straně, kvůli ODS, ČSSD, vy jste v rámci kuponky a privatizace všechno rozprodali. Rafinerie jsou polské a plyn měl kdo? RWE NET4GAS, velké trubky. To je globální firma. A Innogy? Komu patří Innogy? Maďarské firmě, maďarskému státu. Takže vy nás obviňujete z toho, že my jsme něco udělali, ale my jsme nic neprivatizovali. Takže kdo tady měl zájem, aby v Čechách nebyly přípojky plynovodu? Tady máte, pane premiére, mapu. (Ukazuje.) Toto je ten plynovod, co otevřeli Slováci, a tohle je plynovod, který vede z Ukrajiny do České republiky. Půlku toho plynovodu vlastní slovenská vláda a půlka je reprezentována nejzkorumpovanějším premiérem v historii této země Topolánkem – největší lobbista za ruský plyn. A logicky Topolánek nechtěl, aby z Polska něco teklo. Nechtěl BACI přípojku na Rakousko. Proč? Protože by přišli o ty poplatky, takže taková je pravda. Neříkejte už, prosím vás, že my jsme tady něco udělali špatně. Tady je to černé na bílém a NET4GAS je soukromá firma. Soukromá firma!

Takže vy jste všechno zprivatizovali, tady už je jenom ČEZ, kde 30 % akcionářů má jiné zájmy než stát, a vy stále mluvíte o tom, že my jsme udělali nějakou závislost. Žádnou jsme neudělali, závislost jste udělali vy, vy jste všechno prodali do ciziny, rafinerie, ano, jsou pryč, čerpačky, všechno je pryč, 280 miliard! Voda většinou francouzská, cementárny francouzské, všechno. To je důsledek kuponky, která všechno zničila, a potom přišli socani a ti to prodali. Ano, tehdy asi cena za Transgas se zdála být dobrá, dneska samozřejmě víme, že to bylo špatně a že si to stát měl... Takže není pravda, že my jsme to nechtěli. My jsme to chtěli, Poláci z toho vycouvali. Měli na to peníze Evropské komise a ta byla proti. A tady je jasné, že si udělali tuhle propojku. Takže já bych byl strašně rád, pane premiére, abyste neříkal nepravdy, protože to skutečně tak není, a dá se to zdokladovat a doložit všechno.

Takže já bych tady mohl číst ještě hodinu, jak plníte programové prohlášení vlády. Víte, za mě to bylo tak, že všichni ministři dostali za úkol předložit nějaké plnění, tak já nevím, kdy to uděláte, ale už jste tam dost dlouho, abyste to mohli udělat.

Takže závěrem, vážené poslankyně, vážení poslanci, si to můžeme shrnout. Máme tu vládu, která je bezradná a neschopná jako její slabý premiér, vládu založenou na organizovaném zločinu, vládu, která lidem vytrvale lže, vládu, která neplní své sliby, vládu, které se stát a ekonomika rozpadá pod rukama, vládu, která se lidem vysmívá, vládu, která řeší všechno možné, jen ne problémy vlastní země a vlastních občanů, vládu, jejímž jediným zájmem je vládnout, i kdyby měla zruinovat vlastní zemi. Je dobře, že naši občané dnes budou moci pozorovat pana premiéra Fialu a Rakušana a další politiky pětikoalice, kteří jako samozvaní demokraté rádi mluví o hodnotách, politické kultuře, Václavovi Havlovi, budou zvedat ruce pro svou vládu postavenou na organizovaném zločinu, korupci, neschopnosti a pokrytectví.

I kdybyste dnešní hlasování ustáli, svůj konec oddálíte jenom o pár měsíců. V očích lidí jste totiž už nadobro ztratili jakoukoliv legitimitu a morální právo vládnout. Jste vláda, která vyhlásila válku vlastním občanům, proto si zasloužíte jedině, a to skončit! Z toho důvodu bude dnes hnutí ANO hlasovat pro vyslovení nedůvěry vládě. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. A nyní vystoupí s přednostním právem pan premiér Petr Fiala. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Vyslechli jsme si zde projev předsedy opozičního hnutí, které navrhlo hlasovat o důvěře naší vládě. Předně bych chtěl ocenit, že ten projev byl přednesen tady v Poslanecké sněmovně, a nikoliv někde na náměstí, a že jeho autor dnes dorazil do práce. Za to vám děkuji, pane předsedo, pane poslanče. Máme možnost tady společně diskutovat. (Potlesk poslanců vládní pětikoalice.)

Mimochodem, když jste zmiňoval tu debatu o státních pojištěncích a postěžoval jste si, že jsme vás přehlasovali, tak váš hlas při tom hlasování určitě chyběl, stejně jako jste tady chyběl v noci, když jsme tu argumentovali s vašimi kolegy, a nemohl jste tedy ani vyslechnout naše argumenty a argumenty pana ministra Válka. Proto prostě tady vykládáte věci, které nejsou pravda.

Já nebudu komentovat všechno to, co říkal tady pan předseda Andrej Babiš, jenom bych chtěl zmínit několik souvisejících faktů. Hlavním důvodem této schůze – a to je potřeba si říct – je to, že máme před volbami, žádné faktické důvody pro to nejsou. A dalším důvodem té schůze je, že se Andrej Babiš chce vymluvit nebo chce něčím zakrýt svoje problémy, svoje osobní problémy, které má. A když tady, pane předsedo, mluvíte o tom, že jsme na vás vyvolali, zařídili v České republice trestní stíhání a podobné věci, to jste říkal samozřejmě tady ve svém projevu, tak nevím, jestli váš přítel Emmanuel Macron vyvolal vyšetřování praní špinavých peněz ve Francii, a budete mu to také předhazovat. To prostě není pravda, jenom to ukazuje, v jak vykonstruovaném světě lží a nesmyslů žijete. Mrzí mě, že jste se uchýlil k těm osobním věcem, které bych ani od vás vlastně nečekal.

Když už tady připomínáte dovolené, já si je s vámi klidně srovnám, tak si asi vzpomenete, že jste jel do Řecka na dovolenou v době, kdy jste české občany vyzýval k tomu, ať zůstanou doma, bylo to v roce 2020. Já jsem si na to vzpomněl. Je mně trapně za vás, že vám to musím připomínat, že jste se uchýlil k této formě politické diskuse. Ale prosím, chcete-li, budeme se bavit i na této úrovni.

Já se ale budu spíš zabývat tím, co naše vláda udělala, čeho jsme dosáhli a jak jsme i během těch osmi měsíců, necelých devíti měsíců, dokázali napravit spoustu věcí, které vaše vláda s bezradností, neznalostí, neschopností nebo proto, že hájila něčí osobní zájmy, nedokázala udělat. Důvody tedy, proč tady dnes jsme, a které jsou tady prezentovány, jsou pouze zástupné. Rozhodně nemohou být – a já jsem váš projev pečlivě poslouchal, nic z toho, co jste říkal, že většina toho jsou nesmysly a není to pravda – nemohou být ospravedlněním toho, proč opozice porušila slib nevyvolávat hlasování o důvěře vládě v průběhu předsednictví Evropské unie.

Ukazuje se ale, že naše země, Česká republika – a váš projev byl toho dobrým příkladem, a kdo z občanů se na to díval, tak to jistě posoudí sám – ukazuje se bohužel, že naše země nemá konstruktivní opozici. Nemá opozici, které jde o české občany, která chce v těžkých dobách táhnout s vládou za jeden provaz, pomoci řešit problémy, které tu jsou, zapomenout na to, co nás rozděluje, a podporovat to, co je občanům této země společné a prospěšné. To vás vůbec nezajímá, a i dnešní schůze a vaše vystoupení je důkazem toho, že vám jde o rozvrat, o uchopení moci za každou cenu, že se neohlížíte na to, co se děje kolem, jakým problémům

skutečně občané čelí, jakým problémům čelí Evropa, že bez ohledu na ruskou agresi vůči Ukrajině i vůči Západu a jejím ekonomickým a politickým důsledkům pro celou Evropu tady rozpoutáváte toto hlasování o nedůvěře.

Někdo by si mohl myslet, že se vám celá ta situace hodí a líbí. Já pořád ještě doufám, že to tak není, protože tady jde o mnoho a jde tu o dobrou budoucnost nejen naší země, ale i celé Evropy. A já začínám přemýšlet nad tím, jestli vám opravdu jde o totéž, i poté, co jsem slyšel vaše slova.

A než se dostanu k těm věcným věcem, dovolu mi ještě na vaši adresu, pane předsedo, říct jednu poznámku. Já jsem si dlouho myslel, že ty věci, které se vám nedařilo vyjednat v Evropě nebo které jste odsouhlasil v neprospěch obyvatel této země, jste udělal kvůli svým zájmům, kvůli tomu, že jste sledoval svůj osobní prospěch. Ale já si začínám v poslední době, když vás poslouchám, myslet, že jste to udělal nevědomě, že vy jste vůbec nevěděl, co se na té Evropské unii odehrává, kde se rozhoduje, jakým způsobem se rozhoduje. Že když jste odsouhlasil Green Deal, což jste udělal, tak jste vlastně ani nevěděl, co děláte a jaký to bude mít dopad na české občany. To je velmi smutná... (Potlesk z řad hnutí SPOLU.) To je velmi smutná zpráva a smutná vizitka, ale ta vaše řeč – a já opravdu vyzývám všechny, ono je to těžké a nedá se v tom vyznat, ale kdybyste si znovu přečetli nebo se na ni podívali, tak uvidíte, že Andrej Babiš opravdu evropské politice vůbec nerozumí. Ale dost úvah, dost tady takového nějakého úvodního vymezení, já už se do něj pouštět nebudu, přejdeme k faktům.

Tato vláda má za sebou necelých devět měsíců tvrdé práce ve velmi složitých podmínkách. Část těch složitých podmínek je dána mezinárodní situací, ale část věcí jsme prostě zdědili po svých předchůdcích. A já bych rád hlavní část svého vystoupení věnoval rekapitulaci toho, co se nám podařilo za těch devět měsíců odpracovat, co se nám podařilo napravit, co se nám podařilo vyřešit, čemu čelíme a jak to řešíme. Prosím pěkně, nebude to žádná komplexní bilance, na to je ještě čas. Žádná vláda po devíti měsících, zvláště v takto kritických podmínkách, nemůže dělat žádnou komplexní bilanci, ale připomenout si některé věci tady určitě můžeme.

Rozpočet. Naše vláda zdědila návrh rozpočtu s obrovským deficitem. Minulá vláda hospodařila i po obnovení růstu HDP v roce 2021 s obrovským schodkem ve výši 419,7 miliardy korun a pro rok 2022 navrhla schodek ve výši skoro 377 miliard korun, což byl vyšší schodek, to byl dokonce vyšší schodek navržený, než který byl v covidovém roce 2020, tehdy byl schodek 367,4 miliardy korun. To jsou návrhy a výsledky vaší vlády, to je to zadlužování. Nám bylo jasné, že v tom nemůžeme pokračovat. To je zdroj inflace, to je zdroj drahoty, to jsou věci, s kterými je potřeba bojovat, takže ihned po nástupu naší vlády jsme přepracovali státní rozpočet tak, aby byl protiinflační, aby byl úspornější, aby tak dramaticky nezadlužoval Českou republiku.

Pokud bychom takto nepříznivý vývoj nekorigovali, státní dluh by se v průběhu několika let prakticky zdvojnásobil a do dvou let bychom narazili na dluhovou brzdu. Tady můžete klidně zpochybňovat všechna mezinárodní srovnání, ale čísla a data mluví naprosto jasně. Vaše zadlužování je rekordní, z 1,6 bilionu korun na konci roku 2019 státní dluh vzrostl na 2,5 bilionu korun na konci roku 2021. Česká republika se v těch letech 2020 a 2021 zadlužovala rekordním tempem, které nemá v našich novodobých dějinách obdoby a které vlastně s vyděšením pozorovali a pozorují a hodnotí i nezávislí ekonomové u nás i v zahraničí. A není pravda, že ty věci šly na covidovou pomoc. Ano, my jsme říkali, je potřeba pomoci těm, kteří jsou vládními zákazy v době covidu skutečně postiženi, pomozme jim, ale kam šly ty obrovské deficity? Náklady, které šly na pomoc státu v boji s nemocí covid-19, tvořily jen méně než polovinu tohoto zadlužení. To jsou čísla nezávislých institucí, konkrétně 351 miliard korun za roky 2020 a 2021. Takže já otočím vaši otázku, pane předsedo Babiši, kde jsou ty peníze? Kam jste je dali? Do čeho šly? Proč jste nás tak strašně zadlužovali? Proč jste roztáčeli inflaci? A proč jste způsobovali drahotu, která už byla předmětem volebních diskusí? A já se k tomu ještě samozřejmě vrátím.

Ano, my jsme ten rozpočet museli v průběhu roku upravit. Kvůli zmíněné ruské vojenské invazi na Ukrajinu, kvůli růstu cen potravin, růstu cen pohonných hmot, energetické krizi jsme museli v poměrně krátkém čase zasáhnout. Aktualizovali jsme proto státní rozpočet na letošní rok a zvýšili schodek o 50 miliard – i když mnozí předvídali, že to bude mnohem víc – na celkových 330 miliard. A i přesto – z toho nemáme žádnou radost, ale to jsme museli udělat vzhledem k faktorům, které tady v mezinárodním prostředí nastaly a které mají přímý vliv na Českou republiku, to jsme museli udělat, abychom pomohli občanům – ale i přesto to navýšení je schodek stále zhruba o 50 miliard nižší, než navrhovala vaše vláda. To jsou fakta, to jsou čísla a na tom se taky ukazuje, jak jste vy hospodařili.

A důležité je, že tyto zvýšené výdaje státního rozpočtu nejsou rozchazovačností vlády, jak s oblibou tvrdíte, nejdou na něco, co se nedá dohledat, zvýšení schodku má v této situaci jasný a konkrétní smysl a cíl a jde na pomoc lidem. My tyto peníze dáváme lidem, aby si poradili s těmi současnými problémy. Současná krize dopadla na všechny, ale nejvíc zcela jednoznačně dopadá na ty, kteří jsou ohroženi, kteří potřebují pomocnou ruku, a od naší vlády se jim pomocné ruky dostává. Naše pomoc je převážně cílená a míří na ty, kteří ji skutečně potřebují.

Proto se nám nestane to, co se stalo vám, že zadlužujete rekordně zemi, prohlubujete inflaci, zvyšujete naše zadlužení, a přitom ty peníze se na konkrétní pomoc lidem, jak se ukázalo, nedostaly. Ale nejenom to, že pomáháme lidem a že se to snažíme dělat úsporně, my jsme taky hned v první verzi rozpočtu zmrazili platy úředníků, snížili jsme provozní výdaje státu tak, jak jsme to slibovali ve svém programovém prohlášení, a přitom jsme nezapomněli na platy zdravotníků, učitelů a ti dostali přidáno. Platy pedagogů se zvedly od letošního ledna, platový základ stoupl o 2 %, platové tarify sociálních pracovníků v sociálních službách se zvýšily od ledna 2020 o 700 korun, platové tarify nelékařských zdravotnických pracovníků se zvýšily o 700 korun pro druhou až sedmou platovou třídu, pro osmou až patnáctou potom o 6 %, platové tarify lékařů, zubních lékařů se zvýšily o 6 %.

Provedli jsme tedy na jedné straně zmrazení platů úředníků, na druhé straně jsme přidali těm profesím, které to buďto potřebovaly, anebo si to zasloužily právě proto, že skutečně bojovaly, že skutečně bojovaly s covidem a byly na ně kladeny zvýšené nároky. Když mluvím o covidu, tak bych chtěl také připomenout, že naše vláda se hned na začátku musela potýkat s další vlnou koronavirové krize. A zase si připomeňme čísla, data, fakta.

Na začátku ledna 2022 dosáhla nová vlna covidu přes 370 000 případů onemocnění. Prosincová vlna v roce 2021 – jen abychom měli srovnání – měla svůj vrchol na 245 000 případů, pro srovnání – předcházející vlny od podzimu 2020 do jara 2021 měly zhruba 100 až 160 tisíc onemocnění na maximu. Čili my jsme čelili obrovské covidové vlně. A podívejte se na výsledky a podívejte se na výsledky vaší vlády. Teď se nebudu vracet k obětem a k tomu všemu tragickému, co provázelo vaše zvládání, nezvládání covidové vlny, ale my jsme ten nápor zvládli tak, že jsme nic nezavírali, nezavírali jsme školy, nezavírali jsme ekonomiku, používali jsme ty metody, které nám radili odborníci, nezasahovali jsme do nich jako vy, testovali jsme, včas jsme se připravili a díky tomu jsme covidovou vlnu dobře zvládli.

Ano, bylo nutné řešit kompenzace podnikatelům, bylo nutné obnovit důvěru lidí v zdravotní systém, v očkování, zajistili jsme, jak už jsem říkal, efektivní testování, a to všechno pomohlo. A to všechno jsme na rozdíl od předcházející vlády zvládli právě proto, že jsme rozhodovali odborně, kompetentně. Pan ministr Válek si vytvořil obrovský poradní tým skutečných expertů, nerozhodovali jsme chaoticky, nerozhodovali jsme podle průzkumu veřejného mínění, a proto, že jsme k tomu onemocnění přistoupili racionálně, bez snahy nahnat politické body, tak jsme tím naši společnost provedli tímto způsobem.

A tady si opět můžete srovnat vaše výsledky a naše výsledky a můžeme si je srovnat na faktech tak, jak to dělám já. Vy jste tady vytáhl naše programové prohlášení a začal jste tam číst, co jsme ještě za devět měsíců nesplnili. Já jenom připomínám, že programové prohlášení máme na čtyři roky a máme ho promyšlené a máme i promyšlené, které kroky v které fázi

uděláme, ale jednu věc, která byla důležitá, která naše voliče, občany, podnikatele nesmírně obtěžovala a štvála a která byla k ničemu, tu jsme dokázali udělat rychle a tento slib jsme splnili, takže jsme zrušili elektronickou evidenci tržeb.

To je opatření, které jsme zdědili po vás, které takřka nikdo nechtěl, bylo administrativně i finančně náročné, provoz a aktualizace – jenom zase připomenu nějaká čísla, která vy sice říkáte, že máte rád, ale moc je neuvádíte, a aspoň ne ta správná – provoz a aktualizace pokladních zařízení stálo každoročně zhruba 1,5 miliardy korun. Když si k tomu přidáte celkový náklad na straně státu za zhruba půl miliardy korun ročně a prakticky žádný výnos, tak je jasné, že to byla jenom obtěžující věc, která vůbec neměla žádný smysl a nebyl žádný důvod v EET pokračovat, nakonec vy sami jste EET zastavili s odůvodněním, že to obtěžuje, zatěžuje podnikatele v době covidu, tak my jsme splnili to, co jsme slíbili, a jsem rád, že to naše vláda udělala, naše vládní koalice a zrušili jsme EET.

K dalším slibům se ještě dostanu, ale neměl bych pominout jeden faktor, který velmi významně ovlivnil naše vládnutí, který má zásadní vliv na to, co se děje dnes v České republice, co se děje v Evropě, má to vliv na náš každodenní život, a to je ruský vpád na Ukrajinu z února tohoto roku. Mimo jiné tato ruská agrese vedla k tomu, že se daly do pohybu miliony lidí a naše země čelila obrovské migrační vlně. A já mohu říct – a byla to velká výzva, byla to největší migrační vlna, jakou Evropa zažila od druhé světové války – a já musím říct, že díky práci na všech frontách, nejenom ve vládě, ale v krajích, na obcích, v samosprávách, v neziskových organizacích a především díky obrovské solidaritě občanů, kterou obdivuje doslova celý svět a která nadále trvá, tak jsme to zvládli.

Jak obrovská ta vlna byla, to nejlépe dokládají čísla. Podle oficiálních statistik Ministerstva vnitra získalo roční dočasnou ochranu k 17. srpnu 414 000 uprchlíků z Ukrajiny a v současné době je podle odhadů na území České republiky asi 281 000 uprchlíků z Ukrajiny. A troufám si tvrdit a víme to i z každodenní zkušenosti, že na chodu státu se nic podstatného nezměnilo a že občané to na svých životech nijak negativně nepociťují. A proč ne? No mimo jiné i proto, že jsme ten postup, ten systém udělali tak dobře a tak efektivně, že v polovině srpna si práci v České republice našlo 105 000 občanů Ukrajiny s dočasnou ochranou, kteří uprchli před válečnými událostmi, 105 000 občanů Ukrajiny, kteří uprchli před válečnými událostmi dnes v České republice pracuje, a to znamená, že jsou soběstační, a to také znamená, že odvádějí prostředky do našeho sociálního a zdravotního systému.

A nejenom to. Nejenom to. A to je jasný úspěch způsobu, jakým jsme přistoupili k uprchlické vlně, ale nejenom to, příliv těchto pracovníků pomohl našemu trhu práce. Určitě víte, že si zaměstnavatelé už několik let stěžují, ba zoufají, že nemají dostatek zaměstnanců, a proto taky český trh práce tyto uprchlíky před válkou tak rychle a takovým skvělým způsobem absorboval. Znovu říkám, vyřešení uprchlické krize je nepochybně úspěchem naší vlády, nebylo to nic samozřejmého. Nejsou to moje slova, která to hodnotí, podívejte se na hodnocení zahraničních expertů a politiků z jiných zemí.

Ale podívejme se znovu na čísla. Česká republika je ze států Evropské unie třetím nejčastějším cílem Ukrajinců prchajících ze země a zároveň je zemí s největším počtem ukrajinských uprchlíků na 100 000 obyvatel. Polsko k 9. červenci evidovalo 1,19 milionu osob s dočasnou ochranou, Německo 670 000, Itálie 132 000, Španělsko 132 000, Slovensko necelých 80 000. Na 100 000 obyvatel Česka připadalo podle propočtu Ministerstva práce 3 646 příchozích, z toho plyne, že v tomto přepočtu, v tomto přepočtu k nám přišlo nejvíce lidí ze všech zemí Evropské unie. A přesto jsme to zvládli, přesto máme většinu nebo velkou část těch lidí z dospělé populace na našem pracovním trhu. A díky tomu jsme dokázali se vyhnout sociálním otřesům a všem problémům, kterými jste strašili, protože vy jste se tu kauzu snažili využít k tomu, abyste postavili českou společnost, nebo abyste řekli, že česká vláda pomáhá jenom Ukrajincům, nestará se o české občany, a snažili jste se postavit české občany proti Ukrajincům. To se vám nepovedlo a uprchlická krize patří k těm výsledkům vlády, o kterých už po devíti měsících můžeme říct, že jsou podařené a že prospívají české společnosti.

Nejde ale jen o pomoc válečným uprchlíkům na našem území. My se musíme starat i o to, aby se ten problém řešil na místě svého vzniku, což vy zpochybňujete. A to nejde jinak, než že podporujeme Ukrajinu, podporujeme Ukrajinu v jejím boji a podporujeme Ukrajinu v jejím boji proti ruskému agresorovi i vojensky. Tady bych chtěl připomenout naši prozíravost. K první dodávce válečného nebo vojenského materiálu jsme se rozhodli ještě před začátkem války, v lednu, šlo o dělostřelecké náboje. Následně jsme realizovali celou řadu dodávek humanitární pomoci, ale i vojenského materiálu. Vojenská pomoc, kterou jsme Ukrajině poslali, je ve výši asi 3,7 miliardy korun, ale – a to je důležité – my ty peníze dostaneme v rámci programu Evropské unie prakticky všechny zpátky. A to je také věc, kterou je potřeba říkat českým občanům, protože vy ve své účelové argumentaci toto pomíjíte. Ano, my pomáháme, pomáháme velmi silně, pomáháme, protože rozumíme tomu, co se děje v zahraničí. Víme, že ruská agrese ohrožuje i nás, že v zájmu naší nezávislosti, svobody a bezpečnosti je to, aby Ukrajina zvítězila, a že tomu musíme i pomoci. Pomáháme, nehledíme na další okolnosti, a přesto tyto peníze dostaneme zpátky. A to, že to děláme, že posíláme naši vojenskou techniku, a přitom jsme schopni vyjednat podporu a pomoc od jiných zemí, například to, co jsme vyjednali s Německem, tanky Leopard, nebo co vyjednáváme se Spojenými státy v oblasti vrtulníků a tak dále, to nám také umožňuje dlouhodobě modernizovat naši armádu.

A to je přesně věc, kde vaše vláda, pane předsedo Babiši, přešlapovala, nebyla schopna se posunout kupředu a nebyla ani připravena dělat potřebné kroky, abychom zlepšili naši obranyschopnost a zajistili našim občanům naši bezpečnost. My to děláme, určitě o tom paní ministryně Černochová bude mluvit podrobněji, ale naše vláda udělala potřebné kroky k tomu, abychom modernizovali letectvo – nakoupili americké stíhačky F-35, bojová vozidla pěchoty zajistíme za pomoci Švédska, tanky jsme dostali výměnou nebo darem od Německa a další německé moderní tanky dokoupíme, uzavřeli jsme smlouvu na pořízení 200 vozů Tatra, abychom obnovili vozový park. A to je jen několik příkladů toho, co naše vláda ve velmi krátkém čase, a kdo tomu rozumíte, tak víte, že toto není vůbec jednoduché ani připravit, ani udělat tato rozhodnutí, že tam je spousta bezpečnostních, technických a dalších a dalších faktorů, které se musí zohledňovat, ale toto všechno naše vláda v té krátké době udělala. Tím napravujeme to, co jste vy nedokázali nebo co jste prostě pomíjeli nebo co jste nepovažovali za důležité.

Když jsem mluvil o rozpočtu, když jsem mluvil o tom, jak se staráme o obranyschopnost, co jsme udělali, jak jsme zvládli uprchlickou vlnu, jak jsme dokázali, a k tomu se ještě dostanu, při tom všem, při těch všech úsporách, které hledáme ve státním rozpočtu, a nechceme zemi zadlužovat, jak jsme dokázali pomáhat českým občanům. O některých věcech jsem už mluvil, tak bych chtěl k tomu ještě připojit to, že jsme také dokázali udržet investice, a dokonce posílit investice, posílit množství peněz, které jdou do investic, protože jsme přesvědčeni o tom, že právě to je cesta, jak do budoucna udržet konkurenceschopnost České republiky, jak zajistit do budoucna pracovní místa, a že to je něco, co naše vláda má a musí dělat. A víte, že jsme vám z opozice vyčítali, že dáváte málo finančních prostředků na investice, že neinvestujete dostatečně. Také to byla pravda. Naše investice jsou i v této kritické a těžké době vyšší, než byly za vaší vlády, a jsme přesvědčeni, že toto je správná cesta. Sám jste tady zmínil, pane předsedo Babiši, některé dopravní stavby. Já je zmíním také, protože je to důležité pro naše občany, protože naše vláda v tom pokračuje rychle kupředu, protože jsme pro to zajistili finanční prostředky a protože se tomu opravdu naši lidé v čele s Martinem Kupkou intenzivně věnují. Na silnicích první třídy se buduje dohromady 88,1 kilometru a důležité obchvaty obcí Církvice, Mělník, Karviná, Havlíčkův Brod, ještě letos otevřeme 25 kilometrů nových dálnic, dalších 40 kilometrů dokončíme příští rok. Ano, já jsem se nikdy netajil v tom, že tady má být kontinuita. Mrzí mě, že z vaší vlády jsme neměli více připravených projektů, více toho není nachystáno, a hlavně že na to nebyly vyčleněny dostatečné finanční prostředky. Ale to my všechno napravujeme a i přes rostoucí ceny a všechny problémy, kterým čelíme, se nám daří v těch stavbách pokračovat a daří se nám plánovat nové.

Vy jste tady zmínil – já se nemůžu pouštět do diskusí o všech těch věcech, které jsou vašim omylem nebo vůbec neodpovídají realitě. Vy jste tady zmínil jakousi korupci při plánování dálnice z Brna do Vídně, a že byste jezdil někde přes Břeclav. No já žiji v Brně, jezdím do Vídně a klidně bych jel přes Mikulov a byl bych rád, kdyby tam byla dálnice. Ale já se tedy ptám, proč po osmi letech, když jste byl ve vládě, se s tou dálnicí nepohnulo vůbec nijak? Není nic, ani přes Břeclav, ani přes Mikulov, vůbec nic, zatímco naši rakouští přátelé tu dálnici postavili až k hranici a naše vláda teď s tím pohne (potlesk poslanců ODS), aby se alespoň naše děti dostaly po dálnici z Brna – to nebude tak dlouho trvat, za naší vlády to nebude tak dlouho trvat – ale aby se dostaly z Brna do Vídně po dálnici. Tak. Ale ve výstavbě je nyní skoro 240 kilometrů dálnic a silnic první třídy a věřím, že s řadou z nich skutečně brzy pohneme.

Rád bych se dotkl jedné důležité věci a to je naše pomoc občanům v krizi. Já už jsem tu mluvil o tom, kam jsme směřovali navýšení platů, že jsme na to měli i díky tomu, že šetříme na provozu státu, tak jak jsme slíbili, kterým skupinám zaměstnanců se zvýšily mzdy, ale chci mluvit o těch, kteří se dostávají díky zdražování, díky růstu cen potravin, energií do existenčních problémů, a chci připomenout, co naše vláda udělala pro to, abychom cílenou pomocí těmto občanům pomohli. To, že čelí zdražování, a to, že se musí potýkat i s vyššími cenami nejen energií, ale i řadou produktů, to je pravda. Není ale pravda, co jste říkal, a jako člověk podnikající v zemědělství byste to měl vědět, a mě překvapuje, že to nevíte, že rostou jednoznačně ceny potravin za naší vlády. To prostě není pravda. A buď to nevíte, protože vás to, jak žijí lidé a co si kupují v obchodě, nezajímá, anebo prostě vědomě lžete. Já vám řeknu dva příklady. Podle Českého statistického úřadu – žádná čísla si nevymyslím – máslo za vás v říjnu 2018 více než 55 korun, teď v červenci 54 korun. Brambory, červen 2019 – 27 korun, červenec 2022 – necelých 16 korun. Čísla Českého statistického úřadu. Takže ani v tomto nejste schopni říci pravdu nebo vidět realitu, jaká je. Ale to jenom na okraj.

Já vůbec nezpochybňuji to, že naši občané se dostávají do problémů, částečně kvůli inflaci, kterou jste vy roztočili, a samozřejmě z velké míry kvůli cenám energií, které mají i – nebo především – mezinárodní důvody, a to nijak nezpochybňuji. Vláda nenechá, naše vláda nenechává tyto lidi napospas. Reagovali jsme včas, reagovali jsme rychle a reagovali jsme i z hlediska nějakého mezinárodního srovnání skoro nejrychleji v Evropě. Proto také naše pomoc je hodnocena jako čtvrtá nejvyšší v rámci celé Evropské unie bez ohledu na to, jak ty státy jsou bohaté nebo jakou mají ekonomickou strukturu. Jenom připomenu, že vláda vyčlenila na pomoc lidem v rámci Deštníku proti drahotě na roky 2022 až 2023 celkem 177 miliard korun, skutečně každý občan může a má možnost využít minimálně jedno z opatření Deštníku proti drahotě a může se o široké nabídce Deštníku proti drahotě, těchto vládních opatření, sám přesvědčit na webových stránkách, které nesou stejné jméno, tedy Deštník proti drahotě.

Jak už jsem připomenul, podle nezávislých hodnocení několika mezinárodních organizací jsme na čtvrtém místě v rozsahu a účinnosti pomoci občanům mezi evropskými státy, a to si myslím, že je něco, co je potřeba připomenout. Pomáháme cíleně, pomáháme zejména těm nejohroženějším skupinám obyvatel, kteří si sami nemohou pomoci. To jsou senioři, rodiny s dětmi, samoživitelé, samoživitelky, zdravotně postižení. Ti všichni mohou čerpat a využívat pomocných opatření naší vlády. Ano, přiznávám, s vládní pomocí firmám je to složitější, je to mnohem obtížnější legislativně i jinak a je to také mnohem nákladnější, ale i tady jsme našli cesty, jak tuzemské výrobce podpořit.

Chci teď připomenout některá z těch opatření, aby zazněly skutečné informace, a ne ty výmysly, které lidé, pokud to vůbec poslouchali, poslouchali před chvílí. Důchody v letošním roce byly zvýšeny, jsou zvýšeny celkem třikrát, v lednu, v červnu a nyní v září, v průměru celkem o 2 500 korun. To se netýká prosím jenom starobních důchodů, ale týká se to všech, kteří pobírají nějakou formu důchodu. Ke konci roku 2022 by měl průměrný důchod přesáhnout 18 000 korun měsíčně, ještě minulý rok přitom činil něco přes 15 000 korun. Další dobrou zprávou pro naše seniory je, že od ledna příštího roku by mělo dojít k průměrnému zvýšení

starobního důchodu o dalších 850 korun, a od ledna se budou navíc starobní důchody navyšovat o takzvané výchovné v částce 500 korun měsíčně za každé vychované dítě.

Nezvyšujeme jenom důchody. Už dvakrát jsme navýšili životní a existenční minimum, od kterého se odvíjí hranice příjmů, od níž vzniká nárok na další dávky, například dávku pomoci v hmotné nouzi, porodné, přídávky na děti, příspěvek při pěstounské péči a tak dál. Od dubna 2022 došlo k 10% navýšení, od července k navýšení o 8,8 %. A co to znamená? Co tato čísla znamenají? Tato čísla mají jednoduchou, jednoznačnou a jedinou možnou interpretaci. Tato čísla znamenají, že na podporu dosáhne mnohem širší okruh lidí, a to je právě v této těžké době potřeba.

Zareagovali jsme na to, že mnoho domácností má sice nárok na příspěvek na bydlení, ale nevyužívá ho nebo ho obdrží se zpožděním, protože systém žádostí byl nesmírně komplikovaný a byl nastaven velmi složitě. Vy jste to tady, pane předsedo, zmínil, ale já se zase ptám, za koho byl ten systém nastaven? Kdo s ním nic neudělal? Proč se tedy nezměnil a nezjednodušil systém žádostí o příspěvek na bydlení? Proč jste to neudělal za osm let ve vládě, za čtyři roky, co jste byl premiérem? Proč jsme to museli dělat my? A my jsme to udělali na pouhých několik měsíců. Ano, dnes je ten příspěvek mnohem jednodušší, žádání o něj je méně byrokratické, dosáhne na něj mnohem více domácností a to potvrzují i čísla, protože například ve srovnání s červencem 2021 bylo v letošním červenci vyplaceno o 16 000 dávek více. Takže my jsme ten systém zjednodušili, odstranili jsme zbytečnou byrokracii, rozšířili jsme počet těch, kteří na něj mohou dosáhnout, a udělali jsme to, co vy jste za celé dlouhé roky udělat nedokázali. A snažíme se občanům (Potlesk z pravé části sálu.), kteří to nevěděli, protože nikdy nepotřebovali sociální dávky, o nic si nikdy nežádali, tak se jim snažíme ukázat, že na tuto dávku mají nárok, že stát jim tady podává pomocnou ruku, že prožíváme extrémně těžké období, prožíváme nebývalou krizi, a proto i ti, kteří nikdy dosud nebyli závislí na pomoci státu, by měli, když se dostanou do problémů, požádat o tento příspěvek nebo jinou sociální dávku. Mají na to zákonný nárok a my si myslíme, že je správné, aby o tom věděli a aby se jim takové pomoci dostalo. A nyní ještě navíc jednáme o dalším navýšení normativů, které ještě víc do příspěvku na bydlení promítne to, co se děje s cenami nájmu, s cenami energií, a bude to ještě adekvátnější pro všechny, kteří opravdu pomoc potřebují.

Samozřejmě si uvědomujeme, že inflace dopadá na všechny občany. Problémy dnes nepocítují jenom ti, kteří se třeba dlouhodobě ocitají na hraně nějakých existenčních potíží, dnes ty problémy má i řada lidí ze střední třídy. A právě k těm nejpostiženějším patří rodiny – samoživitelé, samoživitelky, prostě ti, kteří mají děti. Proto jsme připravili cílenou pomoc ve formě balíčku rodinné pomoci a také jednorázového příspěvku na každé dítě do 18 let ve výši 5 000 korun. O ten už v tuto chvíli požádalo anebo ho automaticky dostalo – tam jsou dvě kategorie – více než 830 000 dětí, 830 000 dětí! Zvýšili jsme také maximální výši čerpání rodičovského příspěvku z 10 000 korun na 13 000 korun, podpořili zkrácené a flexibilní úvazky. S tím se tady taky celá léta nic neudělalo. Volali po tom podnikatelé, neposunuli jste se v tom nikam. My jsme podpořili zkrácené a flexibilní úvazky formou 5 % slevy na sociálním pojištění na některé zaměstnance. Větší podpory se dostane i dětským skupinám, což je vlastně řešení, jak si pomoci s tím nedostatkem školek, mateřských škol v některých místech. Na tuto podporu půjde až 7,1 miliardy korun.

Když mluvím o těch, kteří potřebují pomoc, o našich spoluobčanech, kteří si sami pomoci nemohou, tak samozřejmě nesmíme zapomenout a nezapomínáme ani na handicapované a znevýhodněné občany. Včera jsme navrhli zvýšit pomoc těmto lidem a rozšířit podmínky pro uznání dalších dávek státní sociální podpory. Do parlamentu posíláme novelu zákona poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a několik souvisejících zákonů, které mimo jiné navrhuje zvýšení příspěvku na mobilitu ze 450 korun na 900 korun měsíčně. Tady rychle a správně reagujeme na těžkou situaci handicapovaných lidí, kteří prostě sami nemají možnost, jak zvýšeným nárokům a výdajům v této chvíli čelit.

Vy jste tu, pane předsedo Babiši, ve své řeči také zmínil ceny pohonných hmot a já bych se této věci také krátce dotkl, protože to ukazuje i to, jak naše vláda v té kritické situaci a v krátké době, kterou jsme u moci, dokázala na kritické jevy na trhu s pohonnými hmotami a na to, co se děje na světových trzích, reagovat a že tato reakce naší vlády byla úspěšná. Na jaře se ceny pohonných hmot vyšplhaly přes hranici 50 korun za litr a my jsme udělali hned účinné a konkrétní kroky jak pro podnikatele, tak pro všechny ostatní. Zrušili jsme silniční daň pro vozidla do 12 tun, zrušili jsme zálohy k silniční dani pro vozidla nad 12 tun, odložili jsme platby DPH do konce října 2022 pro podnikatele v autodopravě. Ale samotné ceny pohonných hmot jsme snížili celkem o 3 až 3,5 koruny díky zrušení nesmyslné povinnosti přimíchávat biosložku do pohonných hmot – proč asi taková povinnost tady byla a kdo měl z toho prospěch? A také díky tomu, že jsme snížili spotřební daň u nafty a benzínu o 1,5 koruny na litr od 1. června do 30. září. Navíc jsme začali monitorovat vývoj marží cen pohonných hmot Ministerstvem financí a díky tomuto souboru opatření a samozřejmě i díky poklesu ceny ropy na světových trzích došlo k poklesu ceny pohonných hmot. Nevystoupily na 70 korun, jak tady strašila opozice, jak jsme to tady poslouchali. Nic z toho se nestalo, to, že naše vláda rychle zareagovala, vedlo k tomu, že jsme tuto situaci nějakým způsobem zvládli.

Ale já se trochu divím, že pan předseda Babiš tady vůbec o pohonných hmotách mluví a že něco vyčítá naší vládě, opravdu se divím. Tak já teď připomenu, nejenom paním poslankyním a pánům poslancům, ale i občanům, tři čísla – ono jich tam bude víc, ale ta tři jsou podstatná. V lednu 2021 natural 95 stál 27,9 korun českých, vláda Andreje Babiše. V říjnu 2021 stál natural 37 korun, vláda Andreje Babiše. Minulý týden stál 41 korun, vláda Petra Fialy. Takže podívejme se na ta navýšení za Andreje Babiše – jenom v tom období, které jsem tady zmiňoval, o 10 korun, za nás při celosvětové krizi a problémech s pohonnými hmotami 4 koruny. To je, dámy a pánové, realita, 10 korun se zdražily pohonné hmoty nebo benzin natural za Andreje Babiše, 4 koruny ve světové krizi s pohonnými hmotami za vlády Petra Fialy. To je realita a toto musí občané také slyšet a vidět! (Potlesk z řad koalice.)

A teď ještě k věci, která je mimořádně vážná a která hrozila opravdu extrémní krizí pro Českou republiku. Na jaře České republice skutečně hrozilo, že budeme v zimě bez plynu, že budou mít nedostatek plynu, pociťovat nedostatek plynu a jeho důsledky občané i firmy, protože minulé vlády dopustily úplnou závislost naší země na ruském plynu. A zase se můžeme podívat na čísla a na srovnání, kolik je zemí v Evropě, které mají tak extrémní závislost na ruském plynu jako Česká republika. Skoro žádnou takovou nenajdete, přes 97 % jsme závislí na ruském plynu a tuzemské zásobníky jsme měli naplněny jenom z velmi malé části, čili úplná závislost na Rusku a prakticky žádná prevence, prakticky žádná starost o budoucnost a o to, co by mohlo přijít. My když jsme přišli k vládě, tak jsme okamžitě zahájili kroky k tomu, abychom zajistili větší energetickou soběstačnost České republiky, bezpečnost – energetickou bezpečnost České republiky, a zajistili občanům a firmám dostatek energií. Nevěnovali jsme se jenom plynu, vyhlásili jsme tendr na dostavbu Dukovan bez účasti ruských a čínských firem. Vy jste o tom jenom mluvili, já jsem se účastnil těch jednání za opozici občas, když jste nás pozvali, a teď tam bylo pořád zvažování – proč tam nemůžou být ti Číňani, proč ne Rusové, pořád se to táhlo, vůbec jste nedokázali s tím pohnout, nebo jste nechtěli, aby to bylo bez Rusů a Číňanů. My jsme ten tendr vyhlásili, a nejenom to. V plynu jsme zajistili LNG terminál, rychle – rychle, okamžitě jsem se domluvil, a pan ministr a další lidé jsme se domluví na diplomatické, úřednické a politické úrovni s Nizozemím, a máme kapacitu v LNG terminálu v Nizozemí, která zajistí třetinu roční spotřeby České republiky v oblasti plynu. Příští týden ho jedeme do Nizozemska otevírat. Tak rychle jsme reagovali a tak rychle jsme napravili to, s čím vy jste si nedokázali poradit osm let.

A to samozřejmě nestačí, my jsme také novelizovali energetický zákon, který donutil distributory a vlastníky plynových zásobníků k jejich rychlejšímu plnění, takže v zásobnících skoro nic nebylo, teď tam máme 85 %, což je nejvíc, největší naplněnost za celou sledovanou historii v tomto ročním období. A vy jste tady správně řekl, ty zásobníky – s tím já souhlasím –

keré máme na území České republiky, nestačí pro pokrytí roční spotřeby plynu. Ano, nestačí, proto my obnovujeme debaty, které jste vy nevedli, zrušili, to je jedno, teď se nehádejme o slovíčka, o plynovodu Stork, proto jsme udělali, proto jsme koupili kapacitu, vysoutěžili a koupili kapacitu v LGN terminálu v Nizozemí. Proto jednáme s Německem o tom, abychom v jejich nově budovaných terminálech LNG měli také kapacitu pro Českou republiku, to řeším třeba při jednáních s Olafem Scholzem, kterým jste se vy tolik vysmíval, a vy jste nedokázal v Německu ani nikde jinde vyjednat pro Českou republiku vůbec nic, protože vás nebrali vážně, a ještě měli podezření, pochybnosti o vašich obchodech a vašich zájmech. (Potlesk z řad koalice.) Takže to všechno jsme ve velmi krátké době udělali, to jsou konkrétní výsledky, o tom se může každý přesvědčit, a hlavně to občané uvidí v tom, že se nemusejí bát, že by v příští zimní sezoně měli nedostatek plynu. Ten jsme zajistili.

A když jsme u toho vyjednávání, byli jsme to my, byla to naše vláda, která přispěla k energetické soběstačnosti naší země na evropské úrovni, když jsme se nejprve podíleli na tom, že v návrhu Evropské komise, v takzvané taxonomii, se objevilo jádro a plyn, jádro jako využitelný čistý zdroj, čili můžeme budovat jaderné elektrárny, můžeme je dál financovat, a byli jsme to my, kterým se podařilo vyjednat a přesvědčit poslance Evropského parlamentu, kteří s tím nesouhlasili, aby nakonec taxonomii v původní podobě podpořili. Ano, byl jsem to já, který jednal v Evropském parlamentu, byli to další členové vlády, byl to vámi x-krát tady vysmívaný a zmíněný Alexandr Vondra jako vlivný europoslanec a další a další lidé, kteří místo hájení svých osobních a ekonomických zájmů a místo vykládání veřejnosti, co dělají v Evropě, a přitom neudělali vůbec nic, dosáhli konkrétních výsledků – konkrétních výsledků pro Českou republiku. Taxonomie je úspěch české diplomacie, české politiky, českých europoslanců, tak to musíme vnímat, a díky tomu můžeme rozvíjet jadernou energetiku. To je fakt, který prosadila a dosáhla jí naše vláda, naše vládní koalice, a udělali jsme to ve prospěch občanů České republiky. A udělali jsme to v krátkém čase, napravili jsme tu podivnou pověst České republiky, kterou v Evropě měla díky vašemu působení a díky vašim aktivitám. My dnes jsme schopni v Evropě dosáhnout a prosadit zájmy České republiky, projevuje se to v taxonomii a projevuje se to v jiných věcech, o kterých za chvíli budu ještě mluvit. Takže když nám tady vyčítáte nové uspořádání evropské politiky, tak za nás mluví výsledky. Naše evropská politika je účinná a slouží zájmům občanů České republiky, to se o vaší evropské politice prostě říct nedá! (Déletrvající potlesk.)

Vedle dostatku plynu jsme také zajistili i zmírnění dopadu cen energií na domácnosti díky úspornému tarifu a díky snížení poplatku za obnovitelné zdroje energie. Když to tedy bylo tak špatné, ten poplatek, tak proč jste s tím něco neudělali? Neudělali jste s tím nic, udělali jsme s tím něco my a pomáhá to občanům a pomáhá to i firmám. Díky této pomoci dohromady občané ušetří za energie v průměru 15 000 korun a z toho průměrně 4 000 korun v letošním roce. A to, co je důležité: toto všechno proběhne automaticky. Občané ani firmy nemusí o nic žádat, proběhne to automaticky a úsporu pocítí každá domácnost. A jak jsem říkal, odpuštění poplatku za obnovitelné zdroje se dotkne i firem, dotkne se jich to pozitivně a těm energeticky náročnějším navíc naše vláda vyčlenila na rok 2021 800 milionů korun na kompenzace nepřímých nákladů a v pomoci těm firmám, které mají energeticky náročný provoz, můžeme a budeme pokračovat.

V rámci Evropské unie jsme také v červnu – a to je zase to, co jste vy nesledoval, nebo nedokázal tomu úplně dobře porozumět – vyjednali pro naše teplárny 30 % emisních povolenek zdarma, a navíc jsme vyjednali princip automatického zastavení růstu cen emisních povolenek ve chvíli, kdy začnou zase dosahovat těch extrémních výšek. To jsme vyjednali, to jsou konkrétní výsledky a těch 30 % emisních povolenek zdarma pomůže zlevnit teplo pro více než 1,5 milionu domácností u nás. To je výsledek dohody, která byla udělána v červnu a v červenci v rámci vyjednávání v Radě Evropské unie a to je výsledek, kterého jste vy nikdy nedosáhl. Ano, já bych chtěl ještě větší změnu s emisními povolenkami, ale prosadili jsme alespoň něco, alespoň nějakého kompromisu, nějakého pozitivního výsledku jsme dosáhli, a navíc jsme si

vyjednali konkrétní výjimku pro Českou republiku a konkrétní pomoc našim teplárnám. Zase, to je výsledek. S čím vy jste přijel pro Českou republiku? Nikdy s ničím. A my tady máme jednu věc za druhou, která slouží občanům České republiky, zlevňujeme energii a je pro nás výhodná. A to je výsledek naší evropské politiky.

Mimochodem již tady byly zmíněny země, které zastropovaly ceny energie. Já bych v tom, pane předsedo Babiši, nepokračoval, protože to jenom ukazuje vaše neporozumění energetickému trhu a tomu, co se děje v Evropě. Vážně nám tady chcete dávat za příklad Francii a její způsob zastropování cen energií? Vážně chcete našim podnikatelům říci, že když zastropujeme ceny energií pro domácnosti, jak to udělala Francie, která mimochodem čelí žalobě své státní společnosti, že budou mít podnikatelé nejdražší energie v Evropě, jak tomu dnes čelí francouzští podnikatelé? To má být ten recept? Nebo chcete říci českým občanům, že máme jít cestou Španělska a Portugalska, které představují v Evropě energetický ostrov – a ví to každý, který jenom trochu rozumí energetice – energetický ostrov a jejich cesta není snadno napodobitelná pro žádnou zemi, která se pohybuje na otevřeném trhu. Nebo máme zavřít náš trh s elektřinou, uzavřít se tady, protože máme elektřiny přebytek? A co když to udělají jiné země? Co budeme dělat s ropou, které máme nedostatek, nebo s plynem, kde jsme závislí na dalších zemích? To jsou populistické recepty, které vůbec neodpovídají realitě. Kdybychom je uplatnili, tak jenom poškodíme české občany. Touto cestou naše vláda nepůjde. My jdeme cestou skutečných rozumných řešení, která zlevní cenu elektřiny a pomohou našim občanům a firmám. (Potlesk v pravé části sálu.)

Pracujeme i na dalších věcech, já nemám čas – nebo mám čas, ale nechci tady být další hodiny a určitě budu mít prostor třeba po roce, po dvou, k nějaké mezibilanci činnosti naší vlády, ale když už jste tady jako opozice vytvořili tento prostor, tak ještě pár slov k některým dalším věcem. Pracujeme také na něčem, co náš stát potřebuje, po čem také volají podnikatelé, co potřebují naši občané, a to je konečně se posunout s digitalizací, vytvořit tady jasné, transparentní, moderní prostředí v různých oblastech. Příkladem jedním, který je naprosto aktuální, je stavební prostředí, tedy podmínky pro stavebníky a projektanty. Ano, i tady je digitalizace zásadní, významnou změnou, která urychlí všechny ty procesy a pomůže nastartovat rozvoj stavebnictví, což my potřebujeme. Chceme udělat velký krok i v digitalizaci státní správy, pracujeme na tom. Udělali jsme už velký kus práce během těch několika měsíců a v praxi to nakonec bude znamenat to, že občané nebudou muset úřadům poskytovat údaje, které už stát jednou od nich získal. Místo toho jim usnadníme veškerý styk s úřady, nebudou u sebe muset nosit x dokladů a další a další věci. To všechno už v České republice mohlo a mělo být, není tu nic. My digitalizaci považujeme za velmi důležitou a chceme se v ní rychle posunout kupředu.

Ještě se chci dotknout jedné věci, kterou jste tady také zmínil, která je důležitá a kterou využíváme ve prospěch České republiky v zájmu jejích občanů a v zájmu jejích firem, a to je předsednictví v Evropské unii. Já tu nechci hodnotit, protože je před námi ještě několik těžkých měsíců, ale určitě jsme předsednictví zahájili úspěšně. O tom svědčí reakce nejen z českého prostředí, ale i zahraničních kolegů a reakce zahraničních médií. Právě proto jsme třeba také mohli, díky tomu, že máme lepší renomé v Evropě a že jsme bráni vážně, tak kromě těch věcí, které jsem tady zmínil – taxonomie, emisní povolenky pro české teplárny a další a další výhody pro Českou republiku – tak jsme také dokázali bez velkého křiku vyjednat výjimku z evropského embarga na dovoz ruské ropy pro Českou republiku. Budeme mít výjimku na dobu 18 měsíců, kdy bude možné do České republiky dovážet produkty z ruské ropy, protože bychom ten výpadek nebyli schopni rychle nahradit, a to zase je výjimka, která je velmi důležitá, protože ta garantuje to, že čeští občané, jak jste sám řekl a já to podtrhuji – jenom se ptám, kdo za to může a proč jste s tím nic neudělali – i když Česká republika nemá v ruce rafinerie, tak díky této výjimce a našim dalším jednáním je jasné, že Česká republika a čeští občané i české firmy budou mít nadále dostatek benzínu a ropy, což samozřejmě pro všechny důležité je.

Já v Evropě v době našeho předsednictví vidím nejen na úrovni Evropské rady, ale i na úrovni Rady Evropské unie, v těch formátech jednotlivých ministrů, jasnou vůli, snahu s námi spolupracovat, evropští lídři a ministři se nám nevyhýbají, daří se nám prohlubovat krizovou spolupráci a to se potom odráží i na bilaterálních vztazích. Já jen připomenu, že jsme podepsali spolupráci České republiky a Německa při výpadku plynu, což je důležité. Je zbytečné a jenom to svědčí o neporozumění, když se tomu někdo vysmívá, protože to z hlediska zajištění naší bezpečnosti má velký význam. Rozvíjíme a snažíme se klást důraz na sousedské vztahy, na přeshraniční spolupráci, a to proto, že je to pro nás výhodné, ale jsme schopni jednat i s dalšími evropskými zeměmi o věcech, které jste řadu let nedokázali posunout kupředu.

Anebo to, co je pro Českou republiku mimořádně důležité z hlediska našeho zásobování ropy, a to je rozšíření ropovodu TAL, to je ten ropovod, který jde z Terstu do Bavorska, o kterém se taky spoustu let mluvilo, a nic se nestalo. My jsme už tu kapacitu zvětšili a jednáme s dotčenými zeměmi, Itálii, Rakouskem, Německem, respektive Bavorskem o tom, abychom to mohli zvětšit i na kapacitu TAL plus, která je důležitá pro to, aby se Česká republika do budoucna obešla bez ruské ropy. Bez rozšíření ropovodu TAL to neuděláme a znovu říkám: řadu let se o tom mluví, nestalo se vůbec nic, ale my jsme to posunuli kupředu.

Jak už jsem říkal, téma energií se řeší od začátku nástupu naší vlády a už jsem ukázal řadu příkladů, kde lze vidět skutečné výsledky. Zmínil jsem tu i spolupráci s Nizozemím, s Německem na budování LNG terminálu a mohl bych uvést celou řadu dalších příkladů, kdy jsme konečně něco udělali s energetickou soběstačností a bezpečností České republiky, kterou jsme od vás převzali v katastrofální a nebezpečné podobě.

V minulých dnech jsme na evropské úrovni iniciovali jednání, které má vést ke společnému evropskému řešení současných vysokých cen energií. Samozřejmě paralelně s tím pracují naše týmy na přípravě národního řešení a to národní řešení buďto doplní evropské řešení, anebo ho nahradí, pokud bychom náhodou k evropskému řešení nedokázali dospět. Ale my děláme všechno pro to, abychom evropské řešení, jak zastropovat ceny nebo oddělit cenu elektřiny od ceny plynu, abychom takového řešení dosáhli, protože jenom takové řešení by bylo dostatečně efektivní a i cenově mnohem výhodnější než jakékoliv národní regulace. Ale pracujeme na obou těchto cestách. Vyvolali jsme velmi rychle nebo změnili jsme velmi rychle atmosféru mezi evropskými lídři, kteří ještě před třemi týdny nechtěli o žádném společném evropském řešení cen elektrické energie slyšet. Dokázali jsme řadu z nich přesvědčit pro to, aby změnili svůj postoj. Vidíte, že se přidávají ve veřejných prohlášeních další a další premiéři, s kterými jsem pravidelném kontaktu, mluvím s nimi a přesvědčuji o výhodnosti toho evropského řešení. Také jsme dokázali svolat Radu Evropské unie pro energetiku ve velmi rychlém čase, skoro bych řekl v rekordním termínu – to není pozdě, to je velmi rychlé, protože to nevím, jestli víte, ale pro každou radu Evropské unie se musí připravit celá řada podkladů, materiálů, aby to dávalo vůbec nějaký smysl, takže už 9. září povede pan ministr Síkela Radu ministrů pro energie a já jsem přesvědčen o tom, že budou tam diskutovat nad relevantními návrhy a že nakonec k nějakému celoevropskému řešení dospějeme.

Ale všem občanům říkám, pokud to řešení bude nedostatečné, pokud nebude dostatečným způsobem snižovat ceny elektrické energie nebo pokud k takovému řešení nedojde, česká vláda bude mít připravenou národní cestu a jsme nachystáni na to, abychom jak občanům, tak firmám zajistili dostupné energie, a jsme připraveni na to, abychom zajistili dostupné energie kritické infrastruktury, veřejným institucím, školám, zdravotnictví, prostě všem i například formou takzvaného státního obchodníka. Nikdo nemusí strašit, nikdo se nemusí bát, naše vláda dělá včasné a rychlé kroky a během několika dnů jsme reagovali na prudké navýšení elektrické energie na evropském trhu a reagovali jsme jak naší aktivitou v Evropě, tak našimi opatřeními na národní úrovni.

Právě pracovat systémově, pracovat promyšleně a koncepčně, pracovat rychle, efektivně a profesionálně, to je něco, co teď Česká republika potřebuje, a děláme to. Jeden příklad za všechny: Včera jsme rozhodli o vyhlášení stavu předcházení nouze v teplárenství, aby se

umožnilo teplárnám řešit aktuálně vysoké ceny zemního plynu. To je příklad toho, že děláme cílená opatření. Vláda připravila tady i řadu dalších forem pomoci firmám a podnikatelům. Těm, kteří jsou dotčeni, ať už třeba cenami energií na světových trzích, nebo na trhu v České republice, nebo na ně třeba dopadají důsledky ruské agrese na Ukrajině nebo evropských sankcí a dalších věcí.

Připravili jsme novelu zákona o pojišťování a financování vývozu se státní podporou, který tyto věci řeší, a ta novela má zajistit, aby například záruky za úvěry za podmínek, které platily kvůli pandemii covidu-19, mohly být využívány na základě rozhodnutí vlády i za jiných mimořádných událostí. Čili tady jenom ukazují na jednom příkladu, jak vlastně operativně a kompetentně reagujeme tak, abychom lidem skutečně pomohli.

Já se tady nebudu vyjadřovat dál k věcem, které se týkají evropské politiky. Mluvil jsem o nich dostatečně a myslím si, že výsledky, kterých jsme dosáhli, jednoznačně mluví o tom, jak je naše zahraniční a evropská politika účinná. Mimochodem, s Emmanuelem Macronem, o kterém jste tady vy mluvil a kterého považujete za přítele, a jak jste říkal, jediného státníka v Evropě, jsme v pravidelném kontaktu a připravujeme i ten zamýšlený širší summit všech států v Evropě, všech demokratických států v Evropě, který by se měl konat tady v Praze, který by měl právě řešit dopady ruské agrese na Ukrajinu, na Evropu, ceny energií a všechny další věci, a to bude myslím summit, který dokáže dát dohromady všechny evropské státy a vytvoří platformu pro diskusi, která nám v tuto chvíli chybí. I to ukazuje, jakou roli má dnes Česká republika, jak využíváme českého předsednictví a čeho jsme schopni konkrétně dosáhnout.

Poslední věc, kterou tady připomenu, a dělám to rád, a ještě bych tady rád zmínil hrozně moc dalších věcí – a zmínil jsem kolegy z některých rezortů a omlouvám se těm, které jsem v tom vystoupení nemohl zmínit, protože dělají spoustu dobré práce, a oni taky vystoupí a budou říkat, co se nám v těch jednotlivých oblastech povedlo – ale chtěl bych zmínit ještě jednu věc. Na včerejším jednání vlády jsme schválili první antibyrokratický balíček, který je přípravou pro opatření ke snížení administrativní zátěže podnikatelů, státního aparátu, občanů, a na základě tohoto balíčku jsme připraveni předložit konkrétní změny v legislativě. Konečně děláme to, po čem tady podnikatelská veřejnost i občané dlouho volají: prosekát trochu právní džungli, začít snižovat byrokratickou zátěž, byrokratické požadavky na občany a podnikatele. Vy jste o tom mluvili, moc nic se nestalo. My za pouhých devět měsíců už předkládáme první antibyrokratický balíček.

A s tím souvisí další věc, a to je naše snaha rozmrazit stávající služební zákon. Vy jste tam zabetonovali celou státní správu, řada úřadů nepracuje tak, jak bychom si představovali. Nechali jste tam svoje lidi, dobře, to já nezpochybnuji. Ale my potřebujeme, ne abychom dělali ve státní službě politické změny, ty my vůbec dělat nebudeme a nechceme, ale my potřebujeme otevřít státní službu lidem zvenku, kteří mají zkušenosti z podnikání, lidem, kteří mají zkušenosti ze správy, ze samosprávy, lidem, kteří mají zkušenosti z akademického prostředí, ze zahraničí, a tito všichni dnes nemají prakticky možnost se do státní služby dostat. To my změním tak, aby státní správa více fungovala jako soukromý sektor, ne jako firma, ale byla prostě efektivnější, byla otevřenější a tím byla i kvalitnější. Ano, i to jsme dokázali v této chvíli připravit za pouhých devět měsíců.

Tak, dámy a pánové, je jasné, že bych měl už končit. Připomenul jsem řadu opatření, která naše vláda na začátku svého působení udělala. Ukázal jsem, co jsme připravili pro české občany, české firmy, jak bojujeme s inflací, jak bojujeme s energetickou krizí, co jsme udělali pro to, aby byla zajištěna dostatek dodávek energie pro blížící se zimu. Na nikoho nezapomínáme. Situaci bereme vážně a intenzivně pracujeme na tom, abychom toto těžké období zvládli.

A nic na tom nezmění ani stále zoufalejší radikálnější a zlostná rétorika opozice. Naše vláda má, a věřím, že bude mít i nadále, podporu většiny v Poslanecké sněmovně ve prospěch naší země a ve prospěch jejích občanů. Děkuji vám za pozornost. (Dlouhý potlesk koaličních poslanců a ministrů.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pěkné odpoledne. Než udělím další slovo, přečtu omluvy. Paní poslankyně Voborská ruší dnešní omluvu nebo omluvu z dnešního dne. Dále 1. 9. od 13.30 do 16 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Pavel Svoboda a dále 1. 9. od 14 do 17 z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr a předseda Legislativní rady vlády Michal Šalomoun.

Budeme postupovat dál podle přednostních práv a nyní požádám pana předsedu Tomio Okamuru, aby vystoupil s přednostním právem před otevřením rozpravy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vládě Petra Fialy z ODS důvěruje jen něco přes 20 % obyvatel České republiky. Je to rekordně malé procento, ale i tak mám o průzkumu velké pochyby, jelikož když pomínu poslance pětikoalice a jejich vládu, tak nevím opravdu o nikom, kdo by této vládě důvěřoval.

Zopakují důvody, proč poslanci hnutí SPD iniciovali dnešní vyvolání hlasování o nedůvěře vládě. Fialova vláda není schopna řešit zdražování energií a potravin a odmítá pomoci našim občanům a firmám. Miliony občanů se kvůli neschopnému premiérovi Fialovi a diletantské a nekompetentní vládě dostává do neřešitelných finančních a sociálních problémů, krachují firmy a hrozí nárůst nezaměstnanosti. Do toho všeho jsou vládní strany zasaženy organizovaným zločinem, korupcí a styky s mafii. Tahle vláda už stihla napáchat tolik zla, že by měla odstoupit a měly by se konat nové mimořádné volby.

My všichni zastupujeme tady ve Sněmovně občany a více než 70 % ze všech poslanců by tedy mělo vládě vyslovit nedůvěru. Ale víme, že skutečnost je jiná. Fialova vládní koalice jen předstírá hru na demokracii, která pro ně končí dnem voleb, a pak už si tato samozvaná elita dělá, co chce, a na voliče, neřkuli na všechny občany, zvysoka kašle.

Slyším zoufalý pláč z řad Fialovy vládní koalice, jak to, že opozice volá po hlasování o nedůvěře během českého předsednictví Evropské unii? Předseda hnutí ANO Babiš prý slíbil, že během předsednictví vyvolávat nedůvěru nebude. Tak za a), hnutí SPD nemá nic společného s hnutím ANO. V první řadě je chyba, že pan Babiš něco takového vyslovil, jelikož dát komukoli důvěru a být k němu loajální jen proto, že na českou vládu přišla řada půl roku dělat divadlo, že předsedáme Evropské unii, je směšné a nemá to logiku. Nikdo z občanů u nás ani celé Unie netuší, kdo v který čas v Unii předsedá, a vsadím se, že ani drtivá část Sněmovny netuší, kdo například předsedal loni či předloni touto dobou. Nikoho to nezajímá a není ani proč. (Potlesk z lavic SPD.)

Kdo skutečně Unii velí, to by bylo fajn vědět, ale jasné to není. Vidíme jen nesmyslné protievropské a protičeské příkazy a zákazy. Jakkoli je Fialova vláda mistrem v podlézání Bruselu a Berlínu, je zjevné, že to někdy nestačí. Po výletě pana premiéra Petra Fialy do Kyjeva bruselský novinář Dave Keating, obeznámený s postoji klíčových lidí unijních institucí napsal, citují: "Někteří představitelé EU jsou kvůli návštěvě rozzlobení. Může podle nich zažehnout třetí světovou válku." Konec citátu.

Proč to tady říkám? Už i v Bruselu si totiž všimli, že vláda Petra Fialy je vládou válečných štváčů, která se snaží naši republiku za každou cenu zatahnout do války. Tato vláda svojí agresivitou snižuje bezpečnost naší země. Česká republika není ve válce, jak na jaře veřejně lhal premiér Fiala. Hnutí SPD nechce válku, my chceme mír. My chceme, aby Česká republika nebyla zatažena do války, a pokud paní ministryně obrany Černochová z ODS veřejně schvaluje vraždění nevinných civilistů, jak to nedávno udělala, pak je to jen ukázka jejího morálního a duševního handicapu. (Potlesk z lavic SPD.)

Vláda Petra Fialy svou práci vlani po volbách začala tím, že plynule navázala na protiústavní a protizákonné restriktce. Navzdory svým předchozím slibům dělala to samé, co

u předchozí Babišovy vlády kritizovala. My jsme ve vládě nebyli, my jsme byli i v minulém volebním období v opozici, ale za Fialovy vlády se ta neschopnost, zmatek a nesystémovost ještě zvětšily. Vláda, jako ta předchozí, ignorovala možnosti léčby covidu, raději vyhlásila zákazy a do poslední chvíle trvala na protiústavním povinném očkování. Obrovská šikana proti neočkovaným se bohužel rozjela hlavně u policie a v armádě. Mnozí policisté a vojáci kvůli tomu svou práci opustili.

Japonská farmaceutická firma KOWA oznámila, že ve společné klinické studii bylo potvrzeno, že Ivermektin má antivirové účinky jak proti omikronu, tak i proti všem ostatním variantám SARS-CoV-2. Pamatuji, jak média i vládní představitelé Ivermektin dehonestovali, obecně možnost léčby dostupnými léky ignorovali a propagovali jen očkování, o kterém lhali, že občana skutečně ochrání. To nejhorší na tom je, že všechny vládní zákazy, všechn covidový teror nás stál jen spoustu mrtvých navíc, a ještě stát bude, protože následky zákazů a nedostupnosti zdravotní péči a prevence se teprve teď začínají projevovat.

Namísto toho, aby tato vláda Petra Fialy investovala do primární prevence, do zlepšení kondice našich občanů, aby napravila, co zkazila, vláda investuje do migrantů z Ukrajiny a do pomoci Ukrajině a českým občanům sebrala 14 miliard určených na zdravotnictví. To bylo minulou sobotu. Jen pro VZP to znamená, že letos bude přes 3 miliardy v minusu a ty minusy ve zdravotnictví se ještě prohloubí. Podle našich informací Ukrajinci zakládají fiktivní firmy, ve kterých zaměstnávají Ukrajince s jediným cílem – zajistit jim levnější zdravotní pojištění u VZP. Fiktivně za peníze zaměstnávají seniory nebo ženy v osmém měsíci těhotenství a ti tak platí násobně nižší zdravotní pojistné, než by platili u komerční pojišťovny. To ovšem znamená, že tady máme tisíce lidí, kteří v budoucnu budou čerpat často velmi nákladnou péči, a na české občany zase nezbude. Vláda Petra Fialy naposledy uplynulou sobotu, znovu zopakují, vzala českým pojišťovnám 14 miliard korun určených na péči pro české občany a vláda tím zhoršila dostupnost zdravotní péče pro naše občany a také pracovní podmínky zdravotníků. Nevím, co čeští důchodci a české rodiny s dětmi této vládě udělaly, že tato vláda pro ně fakticky nic nedělá, nijak lidem v nouzi nepomáhá na rozdíl od toho, jak Fialova vláda pomáhá Ukrajincům. Proto lidé zcela oprávněně vládě Petra Fialy říkají ukrajinská vláda, premiérovi přezdívali ukrajinský premiér a současné tristní situaci kolem zdražování lidé zcela správně říkají Fialova dražota. (Potlesk poslanců SPD.)

Tady bych dodal, že hnutí SPD tady půl roku ze všech sil bránilo přijetí toho zákona, abyste zhoršili zdravotní péči pro české občany. Je nás jenom dvacet. Bojovali jsme ze všech sil a nakonec vaše vládní stoosmička nás tady v sobotu ráno minulý týden přehlasovala. Ale my budeme bojovat dál za české občany a za Českou republiku, aby naši občané, čeští občané měli vyšší životní úroveň a lepší životy a více bezpečnosti a spravedlnosti.

Vláda i parlament tu přece jsou, dámy a pánové, fakticky jen proto, aby pomáhaly svým občanům, aby pro ně pracovaly, a vy, páni ministři a dámy ministryně, pane premiére, proč kašlete na lidi? Proč jste si letos jako prioritu číslo jedna určili pomoc Ukrajině a vstup Ukrajiny do EU, místo aby pro vás byly prioritou životy našich občanů? Lidem v nouzi je ukradené, jestli jste jel na výlet do Kyjeva. Píše mi spousta zoufalých občanů. Jsou zoufalí ze situace, do které je uvrhla vaše vláda! Vy byste, pane premiére, měl zajet na Žižkov za paní Bartošovou na ubytovnu, která stojí víc než její důchod, za šestasedmdesátiletou babičkou, která se dodnes nedomohla ani právní, ani sociální pomoci, za babičkou, která doslova a do písmene nemá co jíst. Měl byste jet do Ostravy, do Ústí, do Brna, do Svitav, kde všude jsou oběti státem posvěcené lichvy a mafiánských exekutorů. Poznal byste lidi, kteří třeba dvacet let splácí dluh, už ho dávno přeplatili, zaplatili skoro milion a stále se dluhu nezbavili, protože splátky jdou jen na lichvářské úroky a exekutorské poplatky. A právě vaše vláda, ale i ta předešlá Babišova, tady odmítly návrh zákona SPD na zestátnění exekutorů a na zastropování úroků u spotřebitelských úvěrů, jako to má spousta vyspělých zemí i v Evropě, protože SPD chce ukončit lichvu, a chceme narovnat podmínky tak, aby to bylo funkční.

Máme tu tisíce lidí, kteří už dnes nemají na elektřinu a na plyn. Co jste pro ně, pane premiére Fialo, udělali? Ruku na srdce, jakou pomoc od vás k dnešnímu dni dostali? Prakticky nic. Ano, rodiny s menšími dětmi si mohly po tři čtvrtě roce i díky hlasům poslanců SPD požádat o symbolický příspěvek, který nepokryje ani jednu nebo dvě zálohy, ale to je samozřejmě úplně nedostatečné. A co důchodci, invalidé, ale i rodiny s odrostlými dětmi a další slušní lidé? Proč jim nepomůžete? Proč jim vaše vláda nepomůže? Jsou málo ukrajinští? Zdá se vám, že přeháním? Bohužel ani náhodou! Diskriminace českých pracujících občanů, českých seniorů, českých zdravotně postižených spoluobčanů je nejen zjevná, je i fakticky doložitelná. Ukrajinskí migranti dostávají od vaší vlády na osobu 5 000 korun měsíčně, přitom životní minimum od 1. 4. 2022 je pro českého občana pouze 4 620 korun na měsíc. Na bydlení mohou Ukrajinci dostat až 12 000 měsíčně a jsou jim přednostně přidělovány byty. Ukrajinské děti ve školní jídelně dostávají obědy zadarmo, přitom mnohé naše děti na obědy nemohou chodit, protože rodiče na obědy nemají. Připomeňme, že ředitelé ve škole museli pro české děti zdražit obědy, protože peníze na obědy pro ukrajinské děti od vlády nedostali. Letní tábory pro ukrajinské děti jsou zadarmo, přitom za naše děti se musí platit za čtrnáct dní pobytu kolem 3 000 korun. Když mi dovolíte, budu citovat z dopisu jedné babičky, seniorky v nouzi, která mi tak jako mnoho dalších píše, cituji: "To, co tato vláda Petra Fialy dovoluje, aby se v naší zemi dělo, je vlastizrada!" Konec citátu. (Potlesk poslanců SPD.)

Vážený pane premiére, vážené ministryně a ministři, tady máme klíč k tomu, že více než 70 % občanů podle statistiky vaší vládě nevěří. Neděláte nic pro svoje občany, ale všechno pro své přátele v zahraničí, a je jedno, zda je to americká zbrojní lobby, vaši vůdcové v Bruselu a v Berlíně nebo ukrajinští migranti. Normální slušný český občan je u vás až na posledním místě, lidé to vidí a dnes také zcela razantně cítí i na svých peněženkách. Problém samozřejmě je i v tom, že z ministerstev se opět staly politické trafiky vyhandlované podle politického klíče. Ano, našel bych ve vládě pár odborníků, například zástupci hnutí STAN jsou bezesporu dobří na ekonomiku, jelikož dojení a okrádání státu je fakticky jejich program. Problém ovšem je, jak víme, že pracují jen pro sebe, nikoliv pro stát, a jejich metody jsou nelegální, přesněji řečeno, jde podle policie o organizovaný zločin, mafii a korupci.

K tomu, jak jste tady před chvílí, pane premiére, zase překroutil fakta a lhal jste, když jste mluvil o služebním zákonu – přece fakta jsou úplně jiná. Vy jste si tady protlačili prvním čtením návrh zákona o služebním zákonu, aby nově na vašich ministerstvech mohli mít ministři neomezený počet politických náměstků, protože potřebujete upíchnout co nejvíc politických trafikantů a vašich spolustraníků do vrcholných pozic státní správy za statisíce měsíčně! (Potlesk poslanců SPD.). To je vaše politika! A právě my jsme hlasovali proti! Takže to je ten fakt, který jste tady měl říct, ale lžete jako obvykle! Ale mě neobelžete, protože já tady v té Sněmovně mám vyšší účast než vy a všechno sleduji.

Premiér Petr Fiala prostě není lídr ani osobnost, nemá respekt občanů, a nemá dokonce respekt ani jako předseda vlastní strany, natož jako premiér. Petr Fiala je slabý, nerozhodný, bez vize, bez odvahy, bez manažerských schopností, jen vysílá signály, které nikdo nepřijímá, a nikdo vlastně ani neví, co chce. Co je jeho program? Můžete ho poslouchat celé dny, ale nedoberete se konkrétní nosné myšlenky. Hnutí SPD chce přímou demokracii, Piráti legalizaci marihuany a přijímat migranty, STAN přihrát sponzorům kšefty. Ale co chce vlastně ODS pana Fialy? Doslova jsem se styděl, když jsem nedávno viděl video z europarlamentu, kde cizí řadový belgický europoslanec peskuje českého premiéra jako malého kluka a on pokorně poslouchá a klopí hlavu. Já bych se sebral a odešel. Premiér Petr Fiala tam ponížil celou naši zemi. Už to je na vyslovení nedůvěry, protože jestliže tato vláda odmítá hájit naši zemi a už zcela viditelně si nechá arogantně diktovat a poroučet z Bruselu, pak tato vláda nemá v čele naší země co pohledávat. A pan premiér na tom koberečku v Bruselu neponížil jen sebe, on ponížil celou zemi, naše národy, náš stát, každého z nás. Není ostuda nemít gule, jak o tom rád mluvil váš stranický předchůdce Topolánek, holt někdo se s nimi rodí, někdo ne. Ale chlap, co není chlap, nemá co dělat ve vedení naší země! (Potlesk poslanců SPD.)

Viděli jsme, jak naši republiku vedli takoví nedorostlí hošáci jako Gross nebo Sobotka, a taky, kam dovedli svoje strany. To, že ODS se stále v průzkumech drží, je jen díky tomu, že ti, co nemají rádi Babiše a Okamuru, opravdu nemají lehkou volbu a zatím volí to nejmenší zlo. To je termín k dnešnímu tématu nedůvěry vládě velmi přiléhavý, ale zlo je totiž vždycky zlo. Nevidím nic zásadního a dobrého, co by Fialova vláda naší zemi přinesla, a vidíme mnoho zla a škod, které napáchala.

Některé z vládních stran v minulosti vyznávaly svobodu a malý stát. Jaká je skutečnost? Vláda aktivně začala cenzurovat jiné názory. Vláda donutila provozovatele webů, aby vypnuli kritická internetová média. Nejvyšší státní zástupce této vlády otevřeně vyhrožoval lidem, že půjdou do vězení, pokud projeví jiný než povolený názor. Vláda k tomu ani nepípla. Je zřejmé, že zavedení cenzury a omezení svobody a projevu názoru je jedním z cílů této vlády Petra Fialy. Jde o jasné porušení lidských práv a další posun k autoritářskému systému a likvidace posledních zbytků demokracie u nás. A za hnutí SPD garantuji, že my budeme do posledního dechu hájit svobodu a demokracii v České republice. (Potlesk z řad hnutí SPD.)

Červnový index Happy Household Energy Price Index, který porovnává cenu energií pro domácnosti v jednotlivých evropských metropolích, uvádí, že například Pražané platí po přepočtu dle parity kupní síly měny za elektřinu nejvyšší cenu v celé Evropě. Slyšíte dobře, nejvyšší cenu v celé Evropě! Česko je přitom jeden z největších vývozců elektřiny na světě. V prvním pololetí letošního roku Česko vyvezlo o 5 milionů megawatthodin elektřiny více, než kolik dovezlo. Výrobní cena elektřiny v České republice je v řádu desetihaléřů. Vyrábíme extrémně levnou elektřinu a jsme v EU šesti největší exportěři. Elektřiny máme nadbytek, ale pro naše firmy a občany je kvůli Fialově vládě nejdražší v Evropě.

Vláda Petra Fialy totiž zcela úmyslně neřeší energetickou drahotu, ačkoliv by to šlo řešit fakticky, obrazně řečeno, škrtem pera. Stačilo by přijmout zákon, který by nařídil ČEZ prodávat napřímo v České republice a za režijní ceny. Ihned by se snížily náklady pekárnám, fabrikám, zemědělcům i rodinám a důchodcům. Namísto pomoci tato vláda naopak neskrývaně na drahotě parazituje a sama své občany a firmy těžce okrádá. Jaroslav Hašek říkával, cituji: "Dej krávé do držky a ona ti dá do držky." (Správně "do dížky".) To znamená, že jestli chci mléko, musím tu dojnou krávu nakrmit. Tahle vláda dělá pravý opak. Bere u té příslovečné huby každého, u koho to jde, aniž by přemýšlela, že když zlikviduje průmysl, zemědělce, živnostníky, tak tu nebude nikdo, kdo by ji živil.

Vláda nemusí být vždy za každou cenu populární. Pokud bude dělat nepopulární, ale správné věci, tak fajn. Ale tahle vláda Petra Fialy nedělá opravdu nic zásadního a pozitivního, a to v čase, kdy bylo třeba jednat už vloni. Už vloni přece začaly růst ceny energií, které odstartovaly inflaci, a začalo to tím, že eurohujejři, včetně těch českých ve vládě, s velkou slávou ohlásili plán na energetický kolaps Evropy zvaný Green Deal. Ten mimochodem zkusili Němci a k dnešnímu dni už víme, že skončil krachem. Jen odstavili svoje jaderné a uhelné elektrárny, které jim chybí, a tak jim levnou elektřinu z jádra a uhlí posílá servilní Fialova vláda na úkor našich občanů a firem. Němci chtěli vyrábět elektřinu spalováním ruského plynu, ale Američané, Poláci a Ukrajina je donutili nezprovoznit hotový Nord Stream 2.

Uvalili jste sankce na Rusko a teď zíráte, že Rusové zpožďují údržbu funkčního plynovodu, protože sankce blokují platby za opravy i předávku turbín. Tohle nevymyslel zlý Putin, tohle peklo jste ve své zemi a občany vymysleli vy. Vaše neschopnost, přesněji schopnost ničit vlastní země, je nadějná alespoň v tom, že jen blázen by teď riskoval a útočil na Evropu, když stačí počkat, až ji zničí politici vašeho typu. Je to velmi nešťastné, protože třeba Orbán v Maďarsku ukazuje, že lze zemi vést tak, aby přežila, aby přežil národ, kultura i ekonomika. Ruský plyn a ropu nakupují Maďaři, Bulhaři a další evropské státy a Němci mají s ruským Gazpromem uzavřenou smlouvu na odběr plynu až do roku 2030.

V úterý v televizní debatě energetický specialista Vladimír Štěpán natvrdo řekl, že bychom měli, tak jako velká část Západu, část plynu nakoupit přímo z Ruska. Poradce premiéra

Fialy David Havlíček řekl, že to nejde kvůli Ukrajině. A tady bych rád zdůraznil, že SPD nikdy neprosazovalo závislost na jednom zdroji, ani na Rusku. Naopak jsme to byli my, kdo tady už několik let voláme po diverzifikaci zdrojů a po energetické bezpečnosti České republiky. Byla to jediná SPD, která už v minulém volebním období se tady snažila prosadit jak energetickou, tak potravinovou bezpečnost České republiky, nikdo ale naše volání a naše varování dříve neposlouchal. Poslanci současné vládní koalice se tomu smáli, ale hluchý byl i Andrej Babiš. A teď v krizi přesně vidíte, že bohužel došlo na naše slova a na vaši neschopnost a laxnost. A teď to tvrdě platí všichni občané České republiky, naše podniky a firmy, živnostníci, kteří také kvůli vaší vládě teď krachují.

Teď ale mluvím o letošní situaci, kdy samozřejmě možnosti alternativ jsou velmi omezené. Ochladuje se, blíží se podzim, zima. Takže si to shrňme. Určitě je dobré – a my jsme o tom tady jako jediní hovořili – abychom pracovali na energetické bezpečnosti, diverzifikovali zdroje, abychom měli volbu, to chci znova zdůraznit. Ale teď se podívejme na letošní situaci, na to, co je teď před námi, tuto zimu. Němci bojují o každý kubík, aby si zajistili levné energie, a Fialova vláda naopak jako poslušné ovce dobrovolně naší zemi od levných zdrojů odšťihuje. Když to shrnu, energetičtí a ekonomičtí experti říkají zcela jasně, že je třeba snížit ceny energií, protože to jsou právě tyto vstupní náklady, které zvyšují ceny a vyrábí inflaci. Experti se shodují v tom, že cesta k tomu je jednoduchá a fakticky taková, jakou zvolily demokratické západní země, tedy zajistit levné zdroje ropy a plynu a zavést státní dohled nad cenami elektřiny. O tom mluví SPD tady celou dobu, to znamená, řešení, které je v některých západních demokratických zemích. Blouznění o evropském řešení, o společném evropském řešení je mimo realitu, a hlavně nemůže pomoci českým spotřebitelům. I pan premiér Fiala snad pochopí, že příjmy v České republice jsou jiné než třeba v Německu a není možné, aby tak jako dnes měli Češi německé výdaje a nízké české příjmy. Není možné, aby ceny elektřiny byly stejné jako na Západě. Není možné, aby Češi fakticky svou levnou elektřinou dotovali bohaté sousední státy.

K žádnému jednotnému postupu nedojde, protože jednotlivé státy už mají svoji vlastní energetickou strategii a politiku. Stejně tak nám nepomůže nákup společného zdroje, to totiž aktuálně neřeší tuto ani příští zimu. Řešení tu jsou, jen je Fialova vláda úmyslně ignoruje, a některá už jsem ve svém vystoupení řekl. Ale chceme-li ušetřit plyn, tak stačí třeba vypnout naše dvě plynové elektrárny a ušetříme zhruba 15 % plynu. Do budoucna je třeba postavit přečerpávací elektrárny, které by nám umožnily v uvozovkách skladovat přebytky energie tak, abychom nemuseli často ji zdarma vyvážet do Rakouska a Německa, aby tato energie byla k dispozici v energetických špičkách, kdy naopak my nakupujeme extrémně předraženou elektřinu z Německa. Připomenu jen, že Československo v osmdesátých letech plánovalo vybudovat celkem čtrnáct takových přečerpávacích elektráren, zcela nezbytných pro energetickou soběstačnost a stabilitu naší energetické sítě. Bohužel, tehdejší vlády stihly postavit jen jedinou.

Pojďme dál. Od dubna, od letošního dubna Asociace podnikatelů vyzývala vládu, aby s nimi komunikovala a představila jakoukoliv strategii. Dodnes je Fialova vláda ignoruje a nikdo netuší, co bude zítra. Nekompetentní ministr průmysl Síkela z hnutí STAN je zavřený v kanceláři nebo možná někde na dovolené, ale s podnikateli prostě nekomunikuje – s podnikateli a s firmami, s podniky prostě nekomunikuje. Přitom průmysl a podniky jsou klíčové pro naši ekonomiku a zaměstnanost a na tu vaši komunikaci si stěžují právě tyto asociace a svazy.

Vláda teď před komunálními a senátními volbami nechce říct, že nepomůže, ale všichni vidíme, že opravdu nepomáhá. A proč? Stovky miliard daní z předražených energií, stovka miliard z ČEZu, to je něco, co se naopak vládě hodí. Vláda zcela úmyslně ignoruje drahotu, zcela úmyslně přivedla firmy a občany na pokraj krachu jen proto, aby si naplnila státní kasu, ze které pak štědrě rozdává zahraničním zbrojním firmám, Ukrajině nebo migrantům.

Mimochodem, když už tam jednáte a už jste si odsouhlasili ten nákup jejich bojových vozidel pěchoty za 52 miliard, tak jsem vás chtěl vyzvat k tomu, aby alespoň 50 % z této

obrovské zakázky zajišťovaly české firmy a český průmysl, protože my nutně potřebujeme, aby se peníze z vámi zadluženého státního rozpočtu, aby se točily zpátky do české ekonomiky, protože se mi proslýchá, že to zase budou dělat z velké části zahraniční firmy, zahraniční dodavatelé, a to je prostě nepřijatelné, abyste dál a dál zaprodávali Českou republiku.

Hnutí SPD prosazuje modernizaci české armády. Jsme pro moderní, akceschopnou armádu, to říkáme celou dobu, ale musíme také na to mít a musí to být samozřejmě reálné. Vůbec nechápu, jak v této situaci můžete nakupovat americké nejdražší předražené stíhačky za 100 miliard korun, když nám tady Švédové zdarma nabízí modernizaci našich gripenů a přišlo by nás to násobně levněji. A samozřejmě, občané se už ptají: Nebude z toho zase nějaká provize, jako to bylo za vlády ODS v čele s Mirkem Topolánkem? Není tam zase nějaká korupce? Tak doufám, že se to včas dozvíme, jak to vlastně je.

A to jsou všechno ty desítky miliard navíc, které vy jste naslibovali ve Washingtonu, v Bruselu, v Kyjevě a všude možně, ale všechno na úkor potřeb českých občanů a firem, kteří teď jsou v krizi – kvůli vaší vládě, kvůli tomu, že jste se zaprodali cizině a děláte politiku proti zájmům našich občanů a firem. A k tomu všemu výše uvedenému přidejme skandály hnutí STAN, druhé nejsilnější vládní partaje v čele s prvním místopředsedou vlády a ministrem vnitra Vítem Rakušanem, partaje napojené na organizovaný zločin.

STAN od samého počátku, od roku 2010, fakticky personálně řídí gangster z bandy nejhoršího českého mafiána a zločince Radovana Krejčíře Michal Redl, což veřejně potvrdil i exministr kultury za hnutí STAN Jiří Besser. To, že tento skutečný šéf STANu, tedy Michal Redl, byl zbavený svéprávnosti, je už jen takový ilustrativní kamínek do mozaiky této kauzy. Je opravdu šílené, že se Fialovou vládou dosazený šéf české civilní rozvědky Petr Mlejnek chodil párkrát do roka radit s nesvéprávným mafiánem a spolupracovníkem Radovana Krejčíře. Ostatně kde jinde získat informace než v podsvětí napojeném na vrcholnou politiku stran koalice Petra Fialy? Koneckonců nikdo nepochybujeme, že právě proto byl tento pán jmenován a že jeho jmenování doporučil sám Michal Redl, který byl policií označen za hlavu organizovaného zločinu kolem politiků hnutí STAN a TOP 09, jelikož, jak víme, do této kauzy organizovaného zločinu mafie je zapojen jeden z nejvyšších politiků TOP 09 a europoslanec Jiří Pospíšil. Politicky se k doporučení Petra Mlejnkna na šéfa tajné služby veřejně přiznal také místopředseda sněmovny za KDU-ČSL Jan Bartošek a tím do celé kauzy namočil i lidovce. A všechno tenhle organizovaný zločin mafie a korupce se děje pod primátorem, pod pirátským primátorem, pod pražským primátorem za Piráty Zdeňkem Hřibem, který buď o tom všem věděl, a teprve se dozvíme, že o tom věděl, nebo je tak neschopný a tak nekompetentní, že si celou dobu nevšiml, že na pražském magistrátu u jeho politických partnerů, u jeho koaličních partnerů vedení magistrátu, je organizovaný zločin a že se tam rozkrádají veřejné miliony zcela bezskrupulózně. Tak jako tak, Piráti selhali.

Mimoходом, když jsem u Pirátů, dodnes koalice Pirátů a STAN, volební koalice Pirátů a STAN, neobjasnila, kdo jsou koncoví majitelé firem, kteří jim vloni v říjnu sponzorovali volební kampaň pro volby do Poslanecké sněmovny. Dodnes jsme se to nedozvěděli a Piráti se na to neptají, protože radši chtějí být u koryt, radši chtějí být ve vládě, než aby bojovali proti korupci a proti nejasným praktikám, protože kampaň Pirátů, koalice Pirátů a STAN dodnes není vyjasněná, a jak Piráti, tak STAN k tomu mlčí.

Ale snad ještě horší na celé situaci je, že ve prospěch člověka napojeného na mafiány křivě svědčí sám premiér Petr Fiala z ODS, který nestoudně tvrdí zjevnou lež, že pan Mlejnek pomáhal s rozkrytím kauzy Dozimetr. Tuhle lež vyvrátila policie, státní zástupkyně i média hned v zárodku. Je šílené, že ve jménu podezřelého člověka, který má styky s lidmi napojenými na mafii, křivě svědčí na veřejnosti sám premiér Petr Fiala. Proč lže? Vydírají ho? Nebo je sám spojen s touhle partou kolem organizovaného zločinu? No, spojení minimálně politické tam je, to vidíme všichni.

To je otázka, kterou dnes nastolil bohužel sám pan premiér svým lhaním. I toto je jedním z důvodů, které samy o sobě jsou na pád premiéra a vlády. Bohužel, tahle vláda nasbírala za tři čtvrtě roku tolik skandálů, nadělala tolik zla, že by to stačilo na desítky pádů vlády. Ministr vnitra Vít Rakušan je předseda partaje hnutí STAN, kterou vyšetřuje hned několik policejních týmů, a jde tu o podezření z daňových úniků, praní špinavých peněz, distribuce drog, korupce, organizovaného zločinu a zřejmě přibudou i další.

Vláda Petra Fialy cíleně likviduje české firmy, české domácnosti, a to jen proto, aby vydělala peníze, které hodlá utrácet ve prospěch zahraničí. Tato vláda odmítá pomáhat svým občanům. Tato vláda likviduje demokracii v naší zemi, likviduje také lidská práva, hlavně právo na svobodu projevu a názorů. Dokonce jste vytvořili na vládě novou funkci, zastává ji jakýsi pan Klíma, kolega premiéra Petra Fialy. Vy jste zavedli funkci vrchního cenzora, který je dokonce placen z veřejných prostředků, aby kontroloval, zdali občané se vyjadřují v souladu s vládní linií, a ti co ne, tak jste dokonce vytvořili web, vládní web, jak víme, letos a vyzývali jste lidi, aby se vzájemně sousedé a přátelé bonzovali a vzájemně aby se nahlašovali, když někdo bude mít subjektivní dojem, že někdo v jeho okolí nemá názory, jaké určuje vaše oficiální vládní linie. To je neskutečný hnus, co předvádí vaše vláda. A pak samozřejmě, po všeobecné kritice, jste najednou začali tento váš zruďný návrh bagatelizovat, ale tenhle ten návrh sám o sobě plně ilustruje arogantní, elitářskou a přehlíživou vládu Petra Fialy.

Takže tato vláda této zemi skutečně viditelně a doložitelně škodí ve všech myslitelných oblastech. Mluvil jsem o zdravotnictví, mluvil jsem o financích, mluvil jsem o sociálních záležitostech, mluvil jsem o svobodě a demokracii. Každý z občanů, každý živnostník, každý manažer a majitel firmy se o tom může přesvědčit na vlastní kapse, a ten, kdo si dovolí říct něco zakázaného, se o tom přesvědčí na své osobní svobodě. Tahle vláda překročila myslitelné hranice a měla by okamžitě odejít nebo být odejita.

Tady bych ještě zmínil další lež, kterou tady řekl přede mnou vystupující premiér Petr Fiala. Že prý vy zvyšujete důchody. Už konečně nelžete! Část důchodů se letos zvyšuje na základě zákona, který byl přijatý před vaší vládou, a zvyšuje se kvůli inflaci automaticky. To znamená, i kdyby ve vládě byla cvičená opička, tak se budou lidem zvyšovat důchody, i bez zásahu vaší vlády. V okamžiku, kdy inflace překročí určitou mez, automaticky se občanům zvyšují důchody, bez zásahu vaší vlády, takže si nepřičítejte zásluhy za něco, co vy jste vůbec neudělali a na co vůbec nemáte vliv. Ale naopak je potřeba mluvit o tom, kde se prokazatelně projevil přístup vaší vlády ke zvyšování invalidních, starobních, vdovských a sirotčích důchodů, protože loni v létě jsme tady hlasovali o zvyšování důchodů, to je těch 300 korun, které dostali důchodci od ledna, a to bylo nad rámec zákonné valorizace. A tady chci připomenout, a znovu to tady říkám veřejně, že strany vaší současné vládní koalice hlasovaly vloni proti zvýšení důchodů, proti zvýšení starobních, vdovských, sirotčích a invalidních důchodů! To zvýšení na letošní rok prošlo pouze díky hlasům hnutí ANO, díky hlasům hnutí SPD a pak se k nám přidali tuším dva poslanci z nějaké strany, která již dnes není ve Sněmovně.

Takže vy, když jste byli minulé volební období v opozici – ano, SPD také bylo v opozici, my jsme nebyli součástí Babišovy vlády ani jsme ji nikdy nepodporovali formou vyslovení důvěry či formou podpoření rozpočtu, samozřejmě, že ne – tak protože my jsme tam nesouhlasili s řadou těchhletých politických kroků některých, ale tam, kde jsme souhlasili, bylo zvyšování důchodů, to určitě ano. Všude, kde lidé mohli dostat více peněz, slušní lidé, a kde to směřovalo v souladu s naším politickým programem SPD, tak my nepolitikaříme, pro nás je na prvním místě, aby čeští občané měli více bezpečí, spravedlnosti a peněz. Ale vy, vaše vláda, vláda Petra Fialy, když jste byli ještě v opozici stejně jako my, tak vaše vláda, vaši poslanci hlasovali proti zvýšení důchodů! To je potřeba tady zdůraznit. Takže důchody se letos nezvyšují díky vám, zvyšují se díky hlasování poslanců SPD, ANO a dvou nějakých poslanců, teď si nepamatují, za jakou stranu už to bylo, ale byli to ti poslanci ze stran, které tady už nejsou. Takže nelžete, vy jste proti důchodcům! Vy jste proti invalidům! Vy jste proti sirotkům! Vy jste

proti vdovám! Tak už si přestaňte připisovat zásluhy, na kterých nemáte... nejenže na nich nemáte žádný vliv, ale dokonce jste byli i přímo proti.

Takže pojďme ale dál. Na této schůzi Poslanecké sněmovny budeme hlasovat o vyslovení nedůvěry vládě Petra Fialy. Všichni tady víme, že vládní koalice má tady ve Sněmovně většinu 108 hlasů a opozice má pouze 92, ale přesto vás tady bude celý poslanecký klub SPD ze všech sil přesvědčovat, abyste podali demisi a přestali už vaší neschopností škodit drtivě většině občanů České republiky, která už vaši vládu a premiéra Fialu nechce. Tady bych ještě připomněl: Ano, my jsme hlasovali s hnutím ANO, pamatuji si, o jednom takovém hodně medializovaném zákonu – ano, díky hlasům SPD se zrušila superhrubá mzda a my jsme na to pyšní, že díky hlasům poslanců SPD mají všichni pracující lidé více peněz v peněženkách. Je to tak, díky hlasům poslanců SPD mají všichni lidé v peněženkách od letošního roku více peněz, protože se tenkrát nechtěla k tomu hlasování přidat ČSSD, nechtěla se přidat KSČM – protože to byla vláda hnutí ANO, ČSSD, KSČM – takže díky hlasům poslanců SPD, protože my jsme měli v programu, aby mělo více lidí, právě slušní lidé, více peněz v peněženkách, tak se zrušila superhrubá mzda a lidé mají díky nám více peněz v peněženkách. Já se k tomu hlásím, je to správně.

My jsme ale zároveň navrhovali i škrty v rozpočtu, kde ty peníze vzít: ponížít platby Evropské unii, zrušit zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Právě ten zákon nám taky vládní koalice letos zamítla, vládní koalice Petra Fialy. My jsme tady předložili zákon SPD na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Ušetřilo by to podle kalkulací mezi půl miliardou až miliardou korun státnímu rozpočtu a vaše koalice to tady zamítla! Vaše koalice Petra Fialy podporuje nepřizpůsobivé na úkor našich slušných občanů, ale my to budeme znovu navrhovat. Znovu to navrheme!

Hnutí SPD tady za letošní rok už navrhlo desítky zákonů, například zvýšení podpory invalidům, příspěvku na péči, příspěvku na mobilitu. Dobře, jsem rád, že ministr práce a sociálních věcí Jurečka konečně tento návrh SPD chce převzít, a teď jsem slyšel někde v televizi, že se asi malinko probudil a že chce příspěvek na mobilitu o něco zvýšit. My už jsme to navrhli jak v minulém volebním období, tak v tomto volebním období. Celou dobu to tady blokujete, jste proti zdravotně postiženým spoluobčanům, ale naše usilovná opoziční práce – alespoň do něčeho vás tedy občas z opozice natlačíme. Takže to bude pochopitelně zásluha SPD, když invalidé dostanou o něco více. Vy si to budete přivlastňovat, ale potřeba si tady říct, že vy jste byli celou dobu proti podpoře invalidů, a naopak jste náš návrh blokovali. Už to mohli mít invalidé dávno, zdravotně postižení občané už mohli mít více peněz.

Stejně jako důchody. My tady celou dobu navrhujeme zákon o minimálním důstojném důchodu, jak to mimochodem platí v řadě západních zemí, aby minimální důstojný důchod v České republice byl na úrovni minimální mzdy, to znamená, dnes je to něco přes 16 000 korun, a až od této částky – samozřejmě za splnění zákonných podmínek, to znamená odpracované roky, nebo v případě zdravotně postižených občanů, samozřejmě ty podmínky splňují – a až od této částky zásluhově. To znamená, samozřejmě, takzvaní nepřizpůsobiví by nedostali nic, ale až od této částky zásluhově, protože za důchody 10, 12, 13 000 se prostě nedá vyžít! Takže SPD... Také tady celou dobu navrhujeme, aby se důchody zvyšovaly všem stejnou částkou, nikoliv stejným procentem, jako tady neustále prosazoval Andrej Babiš, a také to tady prosazuje, respektive vy vlastně neprosazujete zvyšování důchodů, o tom už jsem hovořil, vaše vláda na důchodce kašle. Přivlastňujete si tady automatickou valorizaci, na kterou nemáte vliv, kterou přijaly vlády před vámi. To je opravdu neuvěřitelná drzost – no, spíš už asi i zoufalost, ale je potřeba to říkat, aby to občané věděli, že vy tady lžete a přivlastňujete si zásluhy někoho jiného. Ani jste nehnují prstem. Takže hnutí SPD tady pochopitelně navrhuje tyto návrhy, aby se všem zvyšovalo stejnou částkou, nikoliv procentem, protože tím, když se zvyšuje stejným procentem všem důchodcům, tak se rozevírají nůžky. Bohatší mají více a chudší mají méně, chudší jsou ještě chudší, bohatší ještě bohatší. Já říkám, přidávejme všem důchodcům, ale problémem jsou podprůměrné důchody, což je většina důchodců v České republice, logicky. Tam je potřeba

pomáhat a zvyšovat důchody. A tady to neudělal ani Andrej Babiš, proto a právě návrhy SPD k tomu směřují.

Opravdu, zvýšení slevy na poplatníka – já jsem viděl, že si vláda Petra Fialy přivlastňuje do toho, jak vy kalkulujete, kolik jste dali komu peněz – já se nedivím, že to občané vůbec nevidí a nic na peněženkách necítí – vy jste si přivlastnil živě ne jen ty důchody, a to už jsem tady vysvětlit, že vy jste naopak byli proti zvyšování důchodů, že je to zásluha naopak nás z minulého volebního období pro letošní rok, ale vy si tam do toho dáváte i zvýšení slevy na poplatníka. Ale to je přece zákon, který byl opět přijat v minulém volebním období! Ten nebyl přijat za vaší vlády, tak opravdu už přestaňte lhát! Vy jste nezvýšili slevu na poplatníka, vaše vláda to nezvýšila, vaše vládní koalice. O tom se hlasovalo minulé volební období, kdy vy jste ve vládě ještě nebyli, a samozřejmě SPD to podpořilo. Je to i díky hlasům SPD, protože my chceme, aby pracující lidé měli více peněz v peněženkách. Samozřejmě důchodci, invalidní důchodci, starobní důchodci, ale i rodiny s dětmi, matky, prostě všichni slušní lidé. Naopak vy jste... vy postupujete proti lidem. Vy jste snížili slevu na jízděném! Vy jste vzali peníze dalším oslabeným skupinám nebo sociálně citlivým skupinám – důchodcům a studentům. Vy jste jim vzali peníze, přestože je tady Fialova dražota! A místo toho jste přesunuli peníze na Ukrajinu a do zahraničí formou zakázek, ale o tom už jsem hovořil.

Takže to, co vy jste tady opravdu udělali za tři čtvrtě roku, co jste u vlády, ale ve Sněmovně už má vaše koalice většinu skoro rok, tak to je neuvěřitelné, jak jste zdevastovali všechny slušné občany. A teď si samozřejmě řekněme úplně jasně, a už to opakuji měsíce, že situace je opravdu kritická, a pro mnoho našich občanů a firem se kvůli vaší neschopné vládě blíží finanční a sociální katastrofa. Jestli bude takto, v tomto složení, vláda dále pokračovat, tak to opravdu nedopadne dobře.

Každý z vládních poslanců, to znamená, vládně tady vládní koalice ODS, STAN, TOP 09, lidovců a Pirátů, každý z těchto vládních poslanců, který bude hlasovat pro důvěru Fialově vládě, o které budeme podle všeho předběžně hlasovat až zítra, tak každý z těchto vládních poslanců je spoluodpovědný za současné problémy našich občanů. Ale určité řešení pro občany tady je, protože vy tady máte stoosmičku. Poslanců SPD je 20, poslanců ANO je 72, opozice má 92. Jsme tady pouze dvě opoziční strany, takže vy nás podle všeho zase přehlasujete. Ale určité řešení tady pro občany je. Již 23. a 24. září tohoto roku bude referendum o Fialově vládě. V tomto termínu totiž proběhnou komunální a senátní volby a já bych rád vyzval občany: Přijďte k volbám i s vaší rodinou a přáteli vyjádřit svůj názor na Fialovu vládní koalici a podpořte opoziční SPD. Důležité je netříštit hlasy. Jedině dobrý výsledek parlamentní opozice ve volbách vytvoří tlak na vládu, aby podala demisi. Nemá žádný smysl volit jakékoliv neparlamentní strany. Je to jasně dáno, je tady pět stran vládní koalice a dvě opoziční strany. Znovu zdůrazňuji, nemá žádný smysl volit neparlamentní strany, protože nejsou ve Sněmovně.

Vážení občané, tato vláda je jako hluchá a slepá. Tuto vládu nezajímají životy a starosti běžných občanů. Tady ve Sněmovně, kde já teď stojím, je neprostupná zeď mezi vládou a občany České republiky. Proto jedinou možností, na kterou tahle ta arogantní vláda slyší, neschopná vláda s nekompetentním premiérem Fialou, jediné, na co oni slyší, a věřte, je to moje letitá zkušenost, jsou volby, je výsledek voleb. V okamžiku, kdy strany vládní koalice oslabí, když budou muset odejít z placených funkcí na radnicích, způsobí to politické pnutí ve vládních stranách a politický tlak odspoda nahoru, aby vláda buď odešla, a začnou se v tom případě rozpadat postupně, drolit se a vznikne pnutí, nebo aby začali alespoň trochu něco dělat pro občany. Proto ty zářijové volby, 23. a 24. září 2022, budou referendem o vládě. K těmto volbám je potřeba napnout veškeré síly, proto jsem chtěl všechny občany vyzvat: Přijďte k volbám a podpořte prosím jednotně kandidáty SPD, abychom vyslali jasný signál Fialově vládě. Je to opravdu mimořádně důležitý moment.

Koukám, že pan premiér Petr Fiala se konečně vrátil do sálu, protože mu nestálo za to, poslouchat vystoupení třetí nejsilnější – podle preferencí – strany v České republice, to ho nezajímá. Podle průzkumů vidíme, pane premiére, teď se na vás dívám, že podle nejnovějších

průzkumů, jak prezentovala včera televize Nova na svém serveru, z vaší vládní pětikoalice už by se tři strany vůbec nedostaly do Sněmovny. A pakliže by se teď konaly volby do Sněmovny, tak podle toho posledního průzkumu by drtivou většinu poslaneckých křesel získala současná opozice, současné dvě opoziční strany, a vy byste možná získali, podle toho, jak jsem to viděl, možná třetinu křesel, možná ani ne. To je dneska realita.

Takže tady jsem chtěl nabídnout občanům řešení. Je potřeba zatáhnout za jeden provaz, je potřeba přijít k těm komunálním, senátním volbám. Byl by to obrovský šok pro vládní pětikoalici, kdyby uspěly do Senátu na funkce senátorů, na pozice senátorů senátoři opozičních stran. To by byl obrovský šok pro ně. Bude pro ně obrovský šok, pakliže jim markantně poklesne počet zastupitelů v obcích a ve městech. Tady je ten moment, tady jsou důležité volby.

A tady bych chtěl ještě na závěr upozornit, že příští rok nejsou žádné volby. Příští rok je výjimečný rok v tom, že nejsou volby, volby budou až za dva roky. Budou to volby do europarlamentu a krajské volby. Proto občané, vážené dámy a pánové, vážení občané, máte nadlouho poslední možnost vyjádřit se k tomu, zdali jste spokojeni či nespokojeni s vládou Petra Fialy. Teď, 23. a 24. září u komunálních a senátních voleb. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Další s přednostním právem tak, jak bylo domluveno, je pan vicepremiér Rakušan. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji vám, pane místopředsedo, za slovo. Vážený pane premiére, členky, členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, poslanci Parlamentu České republiky. Myslel jsem, že budu mluvit i k nepřítomnému panu poslanci Babišovi. On předtím tady nějak avizoval, že ví, co budu říkat. Mě to trochu vyděsilo, jestli ti holdingové fízlové působí tak, že vidí i do našich příprav. Nevím, ale netrefil se, tak jsem se potom trochu uklidnil. Já tady nejsem proto, abych vyprávěl nějaké záležitosti, které se primárně týkají hnutí ANO, byť na konci se k organizovanému zločinu a jeho prorůstání do různých struktur určitě a rád dostanu.

Ale nejdříve je potřeba si položit jednu zásadní otázku. Proč se tahle schůze dneska koná? Tahle schůze se koná proto, že se Andrej Babiš bojí. Čeho se Andrej Babiš bojí? Bojí se budoucnosti, bojí se soudu, bojí se protestujících na svých vlastních mítincích a bojí se samozřejmě i preferencí v prezidentských volbách. Ono to najednou začíná vypadat, že by to nemuselo úplně vyjít. A samozřejmě se bojí i mě na Ministerstvu vnitra, protože hnutí ANO vždycky vnímalo Ministerstvo vnitra jako silový, vlivový rezort, odkud se stát řídí, kde se uplatňují nejrůznější struktury moci jako takové. A tak já Ministerstvo vnitra nikdy vnímat nebudu. Já Ministerstvo vnitra chci vnímat jako úřad bezpečí, ministerstvo bezpečí, které dá občanům přehlednou veřejnou správu, které dá občanům funkční integrovaný záchranný systém, funkční krizové řízení, které dá občanům v té první fázi i digitální projekty, které budou mít nějaký smysl. A Ministerstvo vnitra jako takové rozhodně nevnímám jako místo, odkud by se měl uplatňovat nějaký nelegitimní vliv na kterékoliv struktury v našem státě. Možná proto bych na Ministerstvu vnitra neměl být, protože dnes zcela překvapivě Andrej Babiš připustil, že bych mohl být na jiném ministerstvu – posílá mě na školství. Já tam nepůjdu, tam máme výborného ministra, Vladimír Balaš to zvládá určitě skvěle a zvládne. Takže on připouští, že mohu být ve vládě – nemohu být na vnitra. Z nějakého důvodu mu tam pravděpodobně vadím.

Ale teď se budu věnovat tomu, možná trochu nudně, ale to je i součástí toho, že nás opozice dovedla k rekapitulaci toho, co jsme dosáhli na svých ministerstvech. Budu se věnovat velmi věcně tomu, jakou agendou jsme se zabývali na Ministerstvu vnitra, jakých výsledků jsme dosáhli a čeho ještě dosáhnout chceme.

Za prvé jsme se věnovali krizovému řízení. Jedno z prvních rozhodnutí, které jsem udělal, bylo zrušení, změna starého statutu krizového štábu, Ústředního krizového štábu, který jsme

zdedili po hnutí ANO, kde pan premiér udělal předsedou Ústředního krizového štábu sám sebe. My jsme se vrátili k zavedené tradici, že šéfem krizového štábu je buď ministr vnitra, nebo ministr/ministryně obrany v případě válečného stavu. Zároveň jsme se vrátili, protože jsme přišli do vládních pozic v době covidu, k zavedenému funkčnímu řízení krize. Rozhoduje Ústřední krizový štáb a Ústředním krizovým štábem zřízené pracovní komise. Po dohodě s ministrem zdravotnictví Válkem jsme okamžitě zrušili Radu vlády pro zdravotní rizika, která v celém systému zvládnání covidové krize tvořila jenom funkční duplicitu a jakési konkurenční centrum rozhodování vůči Ústřednímu krizovému štábu. Jak už tady zrekapituloval pan premiér, právě soustředěný, jednoznačně kvalitní a systematický boj s covidovou pandemií vedl k tomu, že tahle vláda, vláda Petra Fialy, to zvládla. Zvládla to velmi dobře, a to bez nějakých ostrých restrikcí vůči obyvatelům naší země, bez nějakého velkého zakazování a omezování života. Přesto jsme to zvládli.

Zároveň v rámci krizového řízení chystáme něco, po čem starostky a starostové dlouho volají, a nedostávalo se jim toho. Chystáme jednoduché karty, takzvané checklisty, které budou instruovat, jak se chovat v nejrůznějších typech krizí – při povodních, blackoutech, v pandemických krizích, v migrační krizi. Jednoduché, kontrolovatelné a lehko splnitelné body, které oni budou moci mít na svých pracovních stolech a rychle, aby chránili bezpečí a zdraví občanů České republiky, na to reagovat.

Zároveň máme nově pojaté pracovní skupiny Ústředního krizového štábu, které dobře pracují, strategická skupina pro řízení celé ukrajinské migrační krize samozřejmě také podléhá Ústřednímu krizovému štábu a nikomu jinému. Je to funkční, jasná, přehledná struktura.

Vláda se zavázala do konce roku 2023, tak je to ve vládním programovém prohlášení, novelizovat českou krizovou legislativu. Měli jsme tady mnoho debat, ať už jsme byli v opozici, nebo ve vládě, o tom, jestli je, nebo není potřeba nouzový stav, v jaké chvíli ho vyhlásit, nevyhlásit, a opozice tady trochu falešně hrála na strunu toho, jak to, že v Polsku nepotřebují k ukrajinské krizi nouzový stav, a podobně. No proto, že mají šest stupňů krizového řízení, my máme tři. My máme stav nebezpečí, máme nouzový stav a stav války. Toto chceme napravit a napravíme do konce roku 2023.

Dalším bodem je krizová komunikace. Zřídili jsme v rámci Ministerstva vnitra krizový informační tým odborníků KrIT (?). Jejich úkolem je vytvářet kampaně, informační kampaně v době krizí, ale samozřejmě – a my se nebudeme před populisty v tomto tématu schovávat – samozřejmě jejich úlohou je čelit dezinformacím. Ano, aktivně vyhledávat dezinformace, strategické dezinformace, které mohou škodit strategickým zájmům České republiky, a mohou být i součástí širší dezinformační kampaně proti naší zemi. Co jste nám odkázali vy, vaše bývalá vláda, v oblasti dezinformací? Nic. Struktura nebyla připravena a my jsme přišli s analýzou, kterou vypracovalo Ministerstvo vnitra, a ta jednoznačně říká: Není systémově dán rozvoj mediální gramotnosti, mediálního vzdělávání, není vytvořena kapacita pro komplexní strategickou komunikaci státu, není vytvořena podpora nevládního neziskového sektoru v této oblasti. No jistě že je potřeba čelit dezinformacím, protože dezinformace jsou často motivovány právě tím prostředím, jako je Rusko, Čína, a ovlivňováním našeho vnitřního života v naší zemi, a my se tomuto nebráníme. Samozřejmě že vláda udělala dobře, když zřídila pozici zmocněnce pro boj proti dezinformacím, a udělala dobře a udělá, že zřídí i národního bezpečnostního poradce, protože v téhle chvíli nevede Putin válku jenom proti Ukrajině, vede se informační válka, vede se energetická válka a my se rozhodně nestydíme za to, že náš stát a naše vláda je připravena všemi prostředky tomuto útoku na naši suverenitu a na procesy v naší zemi čelit. Jestli tomuhle říkáte cenzura, tak tomu vůbec nerozumíte. Nikdo nebude cenzurovat informaci na webu o tom, že Země je placatá, ať si o tom lidé diskutují a nevěří si vědeckým poznatkům. Ale každopádně strategické lži ohrožující bezpečnost naší země, na ty každá vláda každopádně reagovat musí. To je to, co tady bylo zmíněno ve vystoupení pana předsedy Okamury, a já se rozhodně tomuhle tématu nebudu vyhýbat a jsem pyšný, jaký kus práce jsme oproti minulému období stačili udělat.

Reforma policie – tak tady jsem si něco vyslechl na bezpečnostním výboru, jak je to nesystémové, jestli ten Rakušan nerozkládá náhodou NCOZ nějak účelově a podobně. No, tak tuhle reformu tady připravovala ještě bývalá vláda, respektive pracovní komise jmenovaná bývalým ministrem vnitra – můžete se k němu hlásit, nemusíte, byl z jiné strany, ale koaliční – a ta skupina, reforma, v nezměněné personální podobě – zastoupeni byli státní zástupci, elitní policisté, odborníci, akademici – připravila reformu specializovaných pracovišť. Ta už byla předložena za mého vedení, byla připravena ještě za bývalého policejního prezidenta a mně ji prezentoval nový policejní prezident někdy v dubnu. Reforma vyčleňuje zvláštní pracovní útvary pro boj s terorismem, extrémismem a kybernetickou kriminalitou z NCOZ. Vzniknou tady zvláštní útvary, které jsou schopny reagovat na aktuální bezpečnostní hrozby pro Českou republiku. Jakákoli interpretace o tom, že se jednalo o něco účelového, je absolutně nesmyslná, a hlavně, a na to si musíte zvyknout, já jsem do toho policistům nezasahoval. S tím přišla odborná skupina na Ministerstvu vnitra, předložil mi to policejní prezident, já jsem po posouzení mým expertním týmem, položením několika otázek, v nezměněné podobě reformu specializovaných pracovišť podepsal a dal jsem na ni politicky palec nahoru, aby vám mohla být představena na všech platformách, kde představena být má. To je celé, to je čistý, transparentní proces.

A ono by asi bylo dobré si zvyknout, že takhle to bude probíhat v policii. Já ji nebudu nijak ovlivňovat politicky, abych vymýšlel jako někteří bývalí ministři, jak mají vypadat specializovaná policejní pracoviště. Já se s tím seznámím a každopádně budu uplatňovat svoji politickou vůli, pokud seznám po poradě s odborníky, že ten směr je správný, a tady o tom pochybnost nemám.

Stejně tak pokud jsem já viněn v nejrůznějších kriminálních kauzách, že bych do něčeho zasahoval, tak evidentně právě to, že všechny kriminální kauzy, padni komu padni, se šetří, právě ukazují, že já do žádných takových procesů zasahovat rozhodně nebudu, ať se to týká kterékoliv politické síly v téhle zemi, ať se to týká kteréhokoliv politika. Já nebudu nikdy uplatňovat žádný neformální vliv, a pokud to někdy v minulosti bylo zvykem, tak si holt všichni musí zvyknout, že takhle Ministerstvo vnitra nefunguje a fungovat rozhodně nebude.

Další záležitost, kterou bych tady rád zmínil, je Česká pošta. Uvědomujete si, v jakém stavu jste nám Českou poštu zanechali, s jakým dluhem, s jakými nevyplacenými státními podporami pro Českou poštu? Že Česká pošta – teď nekritizuji management, nekritizuji ani pana ředitele Knapa – že Česká pošta se prostě nemohla rozvíjet, pokud jí stát k tomu nevytvořil podmínky? Že pan ředitel České pošty už někdy v půlce loňského roku předložil ucelenou koncepci rozvoje České pošty, kterou vláda ani neprojednala, ani se o to vláda nepokusila, že jsem ji našel v šuplíku na Ministerstvu vnitra a nebyla vůbec nikým projednána? Nechali jste to plynout, nechali jste to plynout i tak, že platové podmínky zaměstnanců České pošty jsou tristní. Byla tam obrovitánská přezaměstnanost ve středním managementu, což jsme řešili my, asi 400 lidí bylo propuštěno – nikoliv pošťáků, nikoliv doručovatelů, nikoliv ředitelů, ale lidí, kteří mají bílé límečky a seděli na nejrůznějších PR pozicích managementu České pošty. To už se stalo, to už se realizovalo. Ano, odvolali jsme dozorčí radu České pošty, a pokud srovnáte to minulé a současné složení, tak každopádně doznáte, že profesionalita kandidátů, kteří nakonec byli nominováni, je mnohem vyšší a že stranická příslušnost nebo příslušnost k nějaké byznysové skupině tady žádnou roli nehrála.

To, že budeme vypisovat výběrové řízení transparentní, otevřené a sofistikovaně formulované, výběrové řízení na nového generálního ředitele, je zcela legitimním krokem a určitě uvidíte, že ty podmínky budou vypsány tak, že se do nich bude moci přihlásit široké spektrum kandidátů, samozřejmě s patřičným odborným zázemím a zkušenostmi. Nikdo dopředu vybraný není. My naopak chceme, abychom získali kvalitního manažera, který zvládne transformaci České pošty, a je potřeba říci, že v této podobě Česká pošta opravdu nepřežije. Ve chvíli, kdy budeme zavádět i rozhodnutím bývalého Parlamentu, i bývalé vládní koalice datové schránky i pro všechny živnostníky a výrazně nám klesne objem toho, z čeho Česká pošta teď

těží, to jsou cenná psaní, samozřejmě i ty příjmy klesnou a my musíme reagovat tím, že struktura České pošty bude vypadat jinak. Ale my jsme se do toho pustili, už v těch prvních měsících na tom pracujeme a děláme postupné kroky. S managementem projednáváme to, co vy jste nechali někde ležet zavřené v pracovním stole, protože to asi nebylo úplně sexy předvolební téma, dělat nějaké reformní kroky a něco měnit.

Zákon 106 o svobodném přístupu k informacím – opět měl být schválen loni v létě, nechali jste ho tady ležet, my jsme na tom začali okamžitě pracovat – ten zákon po dlouhé, těžké politické i odborné debatě s takovými organizacemi, jako je Rekonstrukce státu a podobně, došel k tomu, že byl schválen jak Poslaneckou sněmovnou, tak Senátem. Za prvé jsme tím zařídili to, že nebudeme platit žádnou pokutu, evropská transpozice tady je, ale za druhé jsme zabránili šikanózním podáním, která obtěžují starosty, hejtmany a nejružnější úřady – to je velmi důležitý bod. Za druhé jsme zařadili takové firmy jako ČEZ do systému, že musí poskytovat informace, opět další výrazný krok k transparentnosti.

A za další jsme také zařídili to, že vědecký výzkum, data z něj jsou pod patřičnou ochranou, stejně jako stěžejní informace o kritické infrastruktuře v rámci České republiky.

Chystáme zákon o správě voleb. Určitě to bude velká debata v Poslanecké sněmovně, na kterou se s vámi těšíme. Je už tady nějaký pracovní návrh. Kromě toho, že bude informační systém voleb, ten se připravuje, kandidátní listiny budou moci být podávány z pohodlí domova, nebudou muset zástupci politických stran stát dlouhé fronty, budeme tady mít nástroj ePetice, budeme tady mít jednotný seznam voličů, takže si budete moci voličský průkaz vyzvednout i jinde než na úřadě, kam patříte. Tady právě bude naplněna možnost bez problémů volit v jiné části republiky, v různých typech voleb. Budeme určitě diskutovat o tom, jestli mají smysl dvoudenní volby, nebo by byly efektivnější volby jednodenní, budeme určitě diskutovat o zrušení místní příslušnosti pro vydání voličského průkazu a tak dále.

Stejně tak přicházíme se zákonem, který také mnohým třeba neudělá radost – dohled nad politickými stranami. Úřad, který dohlíží nad politickými stranami, a všichni jsme zažili, že často kontroluje formality, ale potom třeba nezkontroluje to, že jedna politická strana rozdává knížku v kampani a nemusí ji tam zakalkulovat, protože to určitě není produkt volební kampaně, určitě ne, jenom se všude podepisuje a rozdává, ale není to ten produkt, který se tam nezapočítává.

Pak bychom chtěli, aby ta volební kampaň v České republice skutečně probíhala podle takových podmínek, které budou pro všechny srovnatelné. A to je určitě věc, která mnohým také nevyhovuje, a na tu diskusi tady a argumenty se moc těším.

Základní registry – v jakém stavu jste nechali základní registry? Víte, kolik je odhadováno na investice do základních registrů? 300 milionů korun jednorázově! V této nouzi to budeme muset udělat. Upozorňovali jsme na to jako opozice, v jakém jsou stavu – to základní, z čeho čerpáme státní data. My teď připravujeme materiál, který má tuhle havarijní situaci – opět dědictví bývalé vlády – na rezortu vnitra řešit, a to v horizontu týdnů, měsíců, protože tady se můžeme dostat skutečně do kritické situace.

Obnovili jsme na Ministerstvu vnitra sekci veřejné správy – historicky tam byla, nesmyslně byla zrušena – protože my chceme, aby Ministerstvo vnitra bylo tím úřadem, který je zároveň jakýmsi metodickým místem pro starosty, starostky, zastupitele, hejtmany. Komunikovat s veřejností otevřeně, transparentně, pomocí nových aplikací, nové internetové stránky, a otevřít vnitro, které mělo vždycky punc nějakého baráku represe, právě jako úřad moderní veřejné správy – to je naší ambicí, to je naší vizí, ministerstvo bezpečí, a my ji naplňujeme a naplňujeme ji na to, že jsme ve vládě několik málo měsíců, s týmem na Ministerstvu vnitra velmi úspěšně.

Lustrační zákon – ten bude asi bolet, my sem s ním přijdeme. A tady možná chápu další souvislosti, proč bych neměl být na vnitru – ale i kdybych tam nebyl, oni to kolegové dotáhnou.

Lustrační zákon je důležitý. Chceme obnovit lustrační zákon, aby premiér této země, ministr anebo náměstek ministra nemohl být estébákem. (Potlesk z pravé části sálu.) Ať už pracovníkem, agentem, donašečem, ať už pracoval v té hodné, nebo zlé StB – já tedy o žádné hodné nevím, podle mne byla všechna zl. Prostě ten, kdo nemá negativní lustrační osvědčení, v této funkci nebude moci působit. To možná také vadí.

Nechávám si tady zvládnutí ukrajinské krize. My často slyšíme věty, že to zvládli hejtmani, starostové, neziskový sektor, naši lidé. Máte pravdu, zvládli to skvěle, bez nich bychom to rozhodně jako vláda nezvládli. Našli jsme perfektní partnery v komunikaci a ukázal se především IZS, naši hasiči, policisté, jako absolutní profesionálové. Ale vláda, Ministerstvo vnitra nastavilo systém na přijímání migrantů – krajská asistenční centra pomoci Ukrajině, nad tím Národní asistenční centrum pomoci Ukrajině – který zvládl odbavit přes 400 000 příchozích do České republiky bez toho, aby ti lidé museli spát na ulici, bez toho, aby ti lidé se ocitli v nějaké finanční nebo materiální nouzi. My jsme se o ty lidi zvládli v České republice postarat a náš systém zvládnutí ukrajinské krize jezdili opisovat lidé z celé Evropy. Toto je jednoznačný úspěch. Je před námi mnoho dalších výzev, které se Ukrajiny týkají a s kterými se ještě budeme potýkat, ale vláda to zvládla i přes ten nepopulární nouzový stav, ale měli jsme jasný systém řízení i národní koordinace byla dána Ministerstvu vnitra. Do konce nouzového stavu to bylo logické. Vláda se rozhodla ponechat řídicí funkci tam a ukrajinskou krizi zvládáme.

Byla tady zmíněna ilegální migrace, že ji neřešíme. Ne, my jenom neděsíme, nestrašíme, nerozdělujeme společnost, ale samozřejmě řešíme. Policie České republiky kromě toho spektakulárního cvičení na slovenských hranicích, kde uzavírala hranice, má zvýšený dohled nad hraničními přechody, jsou tam i namátkové kontroly na hranicích, byly navýšeny stavy policistů v příhraničních oblastech, policejní prezident vedl jednání se slovenským policejním prezidentem. Mne příští týden čeká jednání se slovenským ministrem vnitra o readmisích, to znamená o návratech směrem na Slovensko, tak jak podle mezinárodních smluv mají fungovat. Navýšili jsme kapacity správy uprchlických zařízení, což bylo samozřejmě nutné. Ti lidé si zaslouží také velkou poklonu, jsou velmi vysíleni ukrajinskou krizí. Jednoznačně to v této chvíli zvládli a snažíme se tu zátěž vybudováním takzvaných registračních center rozložit nejenom na ty dva nejexponovanější kraje, které se ocitají na slovensko-české hranici. Dali jsme úkol i službám, aby podrobně zmapovaly trasy, budeme mít jednání s Ministerstvem spravedlnosti o zpřísnění trestání převaděčů tak, aby byly ty tresty opravdu odstrašující a aby ti lidé si uvědomili, jak závadnou trestnou činnost v této době konají.

Stejně tak není pravda, jak jsme tady slyšeli od pana bývalého premiéra a současného poslance Babiše, že nefunguje formát V4. Já nevím, kde to vzal. Formát V4 minimálně na platformě ministrů vnitra samozřejmě funguje. Střetáváme se několikrát, řešíme právě situaci, která se týká migrace, řešíme situace ochrany hranic, s Maďarskem spolupracujeme na tom, že náš policejní kontingent pomáhá hlídat hranici i v Maďarsku, je to stále prodlužováno, máme bilaterály, máme setkání všech čtyř států, zveme k tomu samozřejmě i Rakousko, uplatňujeme i ten slavkovský formát. Jenom se nedíváme na V4 jako na formát, který má konkurovat tomu, že se v rámci Evropy a vyjednávání vytváří i další spojení, že jako ministr vnitra samozřejmě jedním i se zeměmi MED5, samozřejmě jedním i s dalšími zeměmi, které mají nějaký vztah k těm problémům, které řešíme, a snažíme se jako předsednická země u těch nejdůležitějších problémů najít shodu, která zabezpečí to, aby Evropa byla bezpečným místem v téhle turbulentní době.

Samozřejmě že ukrajinská krize na sebe bude vázat potenciálně i další sekundární jevy a může se posílit i migrace z jiných částí světa. Putin se může pustit do toho, co udělal Lukašenko – instrumentalizace migrace, zneužívání migračních proudů – a na toto všechno musíme být v Evropě připraveni. A my to jako předsednická země beze zbytku plníme a širokou agendu toho, která na nás v této turbulentní době padla, naplňujeme beze zbytku. Nevím, kde tohle pan bývalý premiér vzal.

Hasiči že si zaslouží podporu – no ano, hasičům samozřejmě i v průběhu roku navyšujeme rozpočet a vláda bude jednat o odměně všech hasičů, ať už státních, profesionálních nebo dobrovolných, kteří zasahovali v Českém Švýcarsku a odvedli tam fantastický výkon. Vláda samozřejmě bude jednat i o kompenzaci poničené techniky, především u dobrovolných hasičů v této oblasti. To je přece přirozené, oni předvedli skvělý výkon. A tahle vláda na lidi, kteří téhle zemi slouží, chrání ji a chrání bezpečnost občanů, nikdy nezapomínala a zapomínat nebude. Koneckonců i 10% navýšení platů do tarifů pro všechny policisty, hasiče a vojáky od příštího ledna je myslím jasným důkazem, že my každopádně na Ministerstvu vnitra vidíme důležitost těchto složek, a vždycky uvidíme.

Co se týká rozvědky, já z toho samozřejmě radost nemám a byl bych velmi rád, abychom v horizontu dnů, nejdéle týdnů našli šéfa rozvědky, který bude mimo veškerou pochybnost, který stabilizuje tu službu, který bude mimo mediální pozornost, protože to je to, co ta služba potřebuje. A já oceňuji rozhodnutí ředitele Mlejníka, které bylo vedeno především tím, že ta služba se dostala pod obrovský mediální tlak, který jí neprospívá. Koneckonců, i jednání bezpečnostního výboru bylo veřejné. Adresa, kde žije šéf tajné služby, byla zveřejněna, a v téhle chvíli on skutečně efektivně tu službu jako takovou řídit nemohl. Já jsem ve chvíli jeho výběru postupoval podle zákona a podle těch informací, ke kterým legálně mám přístup, k informacím z bezpečnostní komunity – prověrka NBÚ, prověrka NATO Secret, zkušenosti, reference, běžný výběr. Baví se teď ex post, kdybych věděl, pod jaký drobnýhled se dostane tahle služba, jestli to bylo správné, nebo není – no tak samozřejmě, že fokus na tu službu jako takový správný není, ale Petr Mlejník ten měsíc a půl v čele služby předvedl velmi dobrý profesionální manažerský výkon. Na druhou stranu jeho rozhodnutí v téhle chvíli považuji za velmi rozumné pro tu službu jako takovou a my při výběru nového ředitele jako vláda určitě budeme postupovat tím stylem, jakým postupovat máme. Budeme mít všechny informace, na které máme jako zákonní adresáti právo, a budeme doufat, že v mediálním prostoru se nějaká černá informace neobjeví. Ale my potřebujeme ředitele, který dá té službě samozřejmě klid. A nějaká slova pana kolegy Okamury o tom, kdo doporučil pana Mlejníka – já opravdu už tohle nehodlám poslouchat. Pana Mlejníka jsem nikdy neznal, pana Mlejníka doporučil Jan Bartošek, s kterým jsem se bavil poprvé, potom předložil vizi rozvoje této služby, která mimochodem byla určitě kvalitní.

A potom se chci dostat k jedné věci, a nebojte se, už brzo budu končit. My se tady bavíme o tom, že Andrej Babiš mě nazývá – dneska se to myslím na mikrofon úplně neopovážil – jako představitele organizovaného zločinu. Já bych vám tak mimochodem chtěl říct, že já jsem žádného pana Zakiho Nemraha jako paní Vildumetzová Mračková neviděl nikdy v životě. Pan Dvohomilja, který podle stejných informačních zdrojů, jako má pan premiér, což je server Seznam, tak tenhle pán byl podle stejných informačních zdrojů – já jiné nemám – u pana Faltýnka doma, pořádal semináře v Poslanecké sněmovně s poslanci hnutí ANO. To jsou fakta, která čerpám z veřejného prostoru. A já bych chtěl říct, že Zakiho jsem nikdy neviděl, pana Dvohomilju jsem nikdy neviděl, pana Redla jsem nikdy neviděl, neměl jsem na ně žádný telefon, a jediný člověk, který je teď obžalován z organizace dotačního podvodu, s kterým jsem se stýkal, byl Andrej Babiš. To je mu jediný dotyk s oblastí organizovaného zločinu (Potlesk v pravé části sálu.). Já samozřejmě ctím presumpci nevin, ale pokud tady člověk, který za jedenáct dnů jde k soudu za to, že organizoval dotační podvod, a tenhle člověk o mně, který nebyl nikdy trestně stíhán, vyšetřován a nikoho z těch lidí neznám, mluví jako o představiteli organizovaného zločinu, tak už mě to nepřijde jenom neuvěřitelné, mně to přijde trapné, fakt trapné.

A další věc, kterou bych tady chtěl ještě přecíst tak jako historicky, tak zase veřejné zdroje, 2005, Babiš, Krejčíř, připravuje se nějaký obchod jejich, tak tady bude vyčítat něco nějakému čarodějovi třetí kategorie Redlovi. V roce 2017 pan Pítr: "S Babišem se mi obchodovalo dobře. Neválčili jsme. Zemi by vedl lépe než Sobotka." No to je skoro předvolební heslo. A potom tady máme ještě nějaké věci ohledně nějakého pana Mrázka, kdy měl pan Babiš v roce 2003

sdělovat, že policie nefunguje, jak by měla. No, to já doufám, že policie nikdy nebude fungovat, tak, jak by si přál Andrej Babiš. A dokud já budu na Ministerstvu vnitra, tak bude fungovat tak, že ty kauzy, ať se týkají našeho hnutí, nebo jakéhokoliv jiného hnutí v téhle zemi, prostě vyšetřovat bude. A já, dokud budu mít podporu vlády, dokud budu mít podporu svého premiéra, budu pokračovat v práci, kterou jsme s mým týmem na Ministerstvu vnitra začali, to je v budování transparentního, otevřeného úřadu, který nebudí strach, ale který pomáhá lidem v téhle zemi, aby se cítili bezpečně, který pomáhá otevřené veřejné správě. A myslím si, že tyhleto vize budu uplatňovat opravdu důsledně i přesto, že se mě Andrej Babiš na Ministerstvu vnitra bojí. Děkuju. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Další přihlášenou je paní předsedkyně Alena Schillerová.

Předtím ještě přečtu omluvy, a to pana poslance Šimona Hellera dnes od 17 do 18 hodin z pracovních důvodů, u pana poslance Fleka od 17 do 20 z důvodu jednání ve volebním kraji a u pana poslance Klímy od 16 do 17.30, ale v tomto případě se jedná o zkrácení a revokování omluvy. Děkuji.

Máte slovo, paní předsedkyně.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já svůj dnešní projev rozdělím na dvě části. Nejdříve chci hovořit o politické rovině, o důvodech, proč se náš klub rozhodl vyvolat hlasování o nedůvěře neakceschopné vládě Petra Fialy. Z vyjádření vládních představitelů by člověk skoro nabyl dojmu, že rezignací Petra Mlejnků je vše zapomenuto a vláda vlastně funguje skvěle. Není to tak, je to vlastně zcela naopak. Možná i proto, pane premiére, vaší vládě důvěřují občané nejméně z celé Evropské unie, jmenovitě vám. Proto vašim slibům nevěří podle ankety jednoho z podnikatelských webů 97 % respondentů.

A ve druhé části pak rozeberu vaše ekonomické kroky z pohledu bývalé ministryně financí, ale hlavně z pohledu člověka, který má zkušenosti s řešením bezprecedentní zdravotnické krize.

Minulý týden jsem měla možnost projet s panem předsedou Babišem, s Karlem Havlíčkem, ale i s dalšími kolegy Moravskoslezský kraj. Za těch několik dnů jsme skutečně potkali tisíce lidí. Se stovkami z nich jsme se měli možnost bavit a já mohu říct, že jsem za to nesmírně vděčná. Zpětná vazba přímo od lidí by měla být pro každého politika v podstatě svatá. A já musím říct, že bych takové výjezdy doporučila hlavně vaší vládě, aby za lidmi do regionů vyrazila. A nemyslím jen tak někam přijet, vyfotit se a zase odjet nebo se sejít se spolustraníky. Myslím, abyste s těmi lidmi skutečně hovořili, ptali se jich na jejich příběhy, naslouchali jejich denním starostem. Možná byste pak mluvili jinak. Možná byste zjistili, že váš Deštník není nic jiného než marketing, ale ve skutečnosti těm lidem prostě nepomáhá. Ti lidé mají naprosto oprávněný pocit, že jste se na ně vykašlali, že neřešíte jejich problémy, zdražování, ceny energií, ale že řešíte pouze vlastní problémy, problémy vašich ministrů.

Situace je opravdu vážná, a to říkám velmi mírně. Nechci, aby to působilo příliš dramaticky, aby to bylo za pár minut někým z vás odkopnuto jako obyčejná opoziční rétorika. Tohle je realita. Jsem ráda, že tu minulý týden vystoupil ministr Blažek, já jsem to ocenila na plénu. Děkuju mu za to, protože vidím, že aspoň někdo z vlády si to uvědomuje. Škoda že tato slova neslyšíme od ministra financí, ministra průmyslu a obchodu nebo nejlépe od premiéra. Často jsem přemýšlela, jestli váš přístup je nezájmem o lidi a firmy, nebo prostě nekompetencí. Upřímně nevím, co je horší.

Včera ministr Síkela začal hovořit konečně o pomoci firmám. Připomenu, že ještě před pár týdny mluvil o tom, že do konce roku se nic takového neplánuje. To je jasným příkladem

toho, že vládní kroky nejsou promyšlené. Neexistuje strategie, je to chaos a zmatek a se stříkací pistolkou se vždy s ohromným zpožděním vládá rozhodne hasit velký požár. K pomoci v rámci dočasného krizového rámce přitom vyzýváme opakovaně už několik měsíců. A tak je to vždy, ta pomoc opět přichází pozdě. Firmy už padají, protože doteď byla pomoc nulová. Denně dostávám SMS od nějakého majitele firmy, majitele restaurací na Praze 5 – zálohy 30 000, teď 150 000, zavírá. Majitel známé kavárny na Národní třídě – nebudu jmenovat – zálohy 200 000, po téměř třiceti letech zvažuje, že zavře. A tak bych mohla pokračovat. Každý den, každý den je dostávám. Šéf Madety Teplý řekl veřejně – myslím, že to bylo na Zemi živitelce – že už jednoduše energie platit nemůže. Končí pekaři, zavírají se desítky prodejen potravin. Končí potravinářské firmy, jatka, restaurace. Sklárny přerušují výrobu. Víte to vůbec? Víte to? A tak bych mohla pokračovat.

Strčili jste do první kostky domina. Už teď je jasné, že to, co se podařilo nám – nebyli jsme bez chyby, nebudu se tady bez pokory bít v prsa – udržet během covidu nejnižší míru nezaměstnanosti v celé EU, to vám se jednoznačně nepodaří. Bohužel pro nás pro všechny. Nemám z toho radost, byť jsem v opozičních lavicích. Důvod je ten, že prostě vaše vláda reaguje extrémně pozdě. Ministři jsou neakční, neoperativní a vaše opatření se železnou pravidelností přicházejí o několik měsíců později, než je navrhuje naše stínová vláda. Nabízíme opakovaně spolupráci, ale v tomto směru jsme přehlíženi. Nestěžuji si, pouze to tady shrnuji a opakuji.

Ministra Síkelu nekritizujeme jenom my jako opozice, kritika přichází i od odborníků a od vašich koaličních kolegů. A do toho všeho v době, kdy byste měli být vládou krizových manažerů, tu máme nikdy nekončící problémy hnutí STAN.

Pamatuji si hlasování o důvěře této vládě, asi si také vzpomínáte, není to tak dlouho. Jednání to bylo dlouhé, ale všichni poslanci hnutí ANO vystupovali s věcnými projevy a měli konkrétní dotazy. Každý podle své expertizy reagoval na programové prohlášení a ministři na ně dlouhou dobu odmítali odpovídat. Debatu tenkrát rozvířil ministr Jurečka, asi si na to vzpomínáte, který vystoupil, ale na místo odpovědi se opozici pokusil umravnit se slovy, že o naše hlasy nestojí, tak ať nezdržujeme – volně parafrázuji. Zpětně si teď uvědomuji, jak moc toto bylo symbolické. Arogance se stala v podstatě synonymem vaší vlády. O nějaké komunikaci mezi vládou a opozicí nemůže být ani řeč. Slyšela jsem pana předsedu Michálka, který v jedné z televizních diskuzí říkal, že oni coby opozice přicházeli s návrhy a naše vláda je často zohlednila. Ano, je to tak, pane nepřítomný kolego. Pamatuji si to třeba při pandemii. Často jsme opozici naslouchali. Neříkám, že jsme vždycky udělali to, co chtěla, například nápady paní předsedkyně Pekarové Adamové, abychom kompenzovali sto procent. No tak bychom dneska ten schodek měli bilion. A v tom je ten zásadní rozdíl mezi námi. Naším návrhům se vláda obvykle vysměje, zesměšní, a o pár měsíců k některým z nich, bohužel jenom k některým z nich, přistoupí. Pak je vydává za své, což by nám nevadilo, hlavně že je udělá. Ale pozdě, ale pozdě!

Vzpomínám si, taky to teď běhá po sítích, nebrala jsem si to sem, ale možná jste to někteří viděli, projev pana premiéra Fialy v době, kdy byl lídrem největší z opozičních stran. Tehdy vyčítal naší vládě, že pomoc je nedostatečně plošná, že jiné země pomáhají plošně, a my nikoli – abychom teď byli svědky toho, že když řídí vládu, je to zcela naopak.

A pak na jednání o důvěře této vládě byl ještě jeden pro tuto vládu charakteristický moment. To jednání bylo přerušeno, pamatujete? Přerušeno, protože se objevila nová kauza hnutí STAN. Tehdy šlo o problémy s financováním strany – nejasný původ peněz proudících přes kyperské firmy. Nebyl to první povolební problém STANu a zdaleka, jak jsme byli dál svědky, ani ne poslední. Už tehdy nám všem ale mohlo dojít, že vládu budou kauzy zatěžovat pravidelně. Už po vypuknutí kauzy Dozimetr jsme dali jasný, ale zcela legitimní požadavek, aby v čele rezortu vnitra skončil Vít Rakušan. Nepožadovali jsme, aby hnutí STAN skončilo ve vládě, ale pokud se ukázalo, že vlivní členové a spolupracovníci jsou napojeni na mafiánské struktury, sedí ve vazbě a jsou vyšetřováni policií, tak je přece nad slunce jasné, že šéf takové

strany nemůže vést rezort, pod který spadá přímo policie. A můžete to, pane ministře, tady opakovat donekonečna, ta pachuť v občanech prostě zůstane, běžte se jich zeptat. I pokud by to měl být ten nejčestnější člověk na světě, tak v té funkci skončí už jen kvůli tomu, aby o vyšetřování nemohly být žádné pochybnosti. Vy jste to neudělal, pane ministře. A vy jste neřešením té situace převzal plnou odpovědnost, pane premiére – odpovědnost za to, že vypadáme jako banánová republika.

Už tehdy zaznívaly na našem klubu hlasy, že je na čase vyvolat hlasování o nedůvěře vlády. Důvodů bylo skutečně už příliš, a nešlo přitom jen o korupční kauzu hnutí STAN. Šlo především o to, jakým způsobem přistupovala vláda k pomoci lidem, ale i firmám. Tehdy jsme se s kolegy shodli, že s ohledem na začínající české předsednictví nechceme, aby ta ostuda rezonovala i v zahraničí. Všichni jsme měli v paměti, jak dopadlo naše první předsednictví. Trochu to ale vypadá, že toto slovo si vláda Petra Fialy přeložila jako nějaký bílko šek, imunitu, že mohou zhasnout, po dobu předsednictví rozjet párty a opozice se bude tvářit, že není doma.

Kroky k pomoci lidem během léta? Nula. Kroky k pomoci firmám během léta? Nula. Zato ministr Rakušan jmenoval do čela civilní rozvědky – zdůrazňuji, do čela rozvědky – člověka, který přiznal pravidelné kontakty s Michalem Redlem a posledních dvanáct let působil mimo zpravodajské služby, jeho paní podniká s pravomocně odsouzeným člověkem, a jak se včera ukázalo, tak i člověka, který byl nějakým způsobem zapojený do jiné korupční kauzy. Opět to musím zdůraznit, bavíme se o civilní rozvědce. Kromě toho, že ředitel jakékoli tajné služby by měl být naprosto nezpochybnitelný, tak za největší chybu považují, že ministr vnitra spoustu těchto informací měl, ale přesto pana Mlejníka vládě navrhl. Navíc sám tvrdil, že proběhl bezpečnostní screening. Jak je možné, pane ministře, že to, co novináři odhalili během jednoho měsíce, ten screening neobjevil? Upřímně, nějak se mi tomu nechce věřit. A to ani nemluvím o doporučeních, která jste údajně měl mít, což se ukázalo, že není tak úplně pravda. Považuji to celé za neskutečné selhání. Vy jste v podstatě civilní rozvědku zdiskreditovali nejen v očích veřejnosti, ale i v očích zahraničních partnerů. Už to samo o sobě by mělo být důvodem k vaší rezignaci. Vaše jednání ale minulý týden přikryla i vláda. A na základě čeho? Na základě čestného prohlášení člověka, který byl také součástí kauzy Dozimetr! Může to být ještě víc absurdní, ptám se? Vždyť jsme svědky nějakého panoptika! Opravdu se může někdo divit, že tu dnes řešíme nedůvěru této vládě? Znovu opakuji, ministr vnitra Vít Rakušan destabilizoval klíčovou tajnou službu a tím ohrozil bezpečnost celé republiky. A to celé jako fíkový list přikryla vláda včetně premiéra Petra Fialy.

Mnohokrát jsem byla v posledních týdnech konfrontována s dotazem novinářů, proč hlasování o nedůvěře vůbec vyvoláváme, když je dopředu znám výsledek, jestli to prý není zbytečné jednání, zbytečná ztráta času. Musím říct, že tato otázka mi přijde zcela absurdní. Za prvé, při této logice bychom se nemuseli účastnit žádného hlasování. Nemělo by smysl navrhnout jakýkoliv zákon a vlastně bychom mohli udělat radost paní předsedkyni Pekarové Adamové, zalézt do kouta a šoupat nohama, jak po nás chtěla. Údělem opozice prostě je, že má menšinu, že hlasování často prohrává. Přesto ale máme odpovědnost vůči našim voličům. Výsledek asi dokážeme odhadnout, počítat do 108 umíme všichni, ale všichni jsme se také určitě v politice setkali s tím, že nějaké hlasování dopadlo jinak, než jsme očekávali. Každý poslanec má své svědomí a odpovědnost vůči lidem, kteří mu dali ve volbách hlas. A toto hlasování má jedno veliké specifikum. Každý z nás se na konci dne bude muset postavit a po všech těch argumentech, které zde zazní, po všech těch kauzách každý bude muset jasně říct: pro návrh, nebo proti návrhu. Jinými slovy, každý poslanec bude muset jasně říct, jestli po tom všem má vláda Petra Fialy stále jeho důvěru, zda má jeho důvěru Vít Rakušan, jehož hnutí stíhá skandál za skandálem a který svými špatnými rozhodnutími ohrožuje bezpečnost České republiky, zda má jeho důvěru ministr průmyslu a obchodu Jozef Síkela, který si očividně neví s touto stávající situací rady. Že zaspal, na vše reaguje s několikaměsíčním zpožděním, už přece veřejně říkají i jeho kolegové z koalice. A hlavně, zda má jejich důvěru sám premiér Petr Fiala, který tomu všemu přihlíží se stoickým klidem.

To ale zdaleka nejsou jediné důvody, proč náš poslanecký klub chce vaší vládě vyslovit nedůvěru. Když se coby stínová ministryně podívám na vaše programové prohlášení, zjistím, že to není nic jiného než naprosto zbytečný dokument, ze kterého neplníte vůbec nic. Začnu popisem – předpokládám, že to chápete – problematiky veřejných financí, které jsou mi nejbližší. Jedním z prvních kroků, které nová vládní koalice udělala, bylo to, že nás uvedla do nejdelšího rozpočtového provizoria v historii této republiky. Tímto rozpočtovým provizoriem uvedla vládní pětikoalice celou veřejnou sféru do období, kdy nebylo zřejmé, na co jsou a na co nejsou finanční prostředky, s čím se může počítat a s čím se nemůže počítat. Již v programovém prohlášení vlády pětikoalice zmiňuje, cituji: "Postup státu musí být pro podnikatele a občany předvídatelný." Toto rozpočtové provizorium samozřejmě nemělo s předvídatelností absolutně nic společného.

Již v tuto dobu vládě v důsledku inflace spadlo do klína přes 62 miliard korun – tehdy, když se schvaloval ten první rozpočet, stávající, pořád platný – na příjmové straně státního rozpočtu. Na výdajové straně státního rozpočtu následovaly tupé marketingové škrty. Snížení investic o 15 miliard jsem pokládala za škrty zásadní. Investice jsou oblastí, která se projeví až v budoucnu, investujeme hlavně pro naše děti. V rezortu zdravotnictví byly opět hloupě škrtnuty výdaje z 24 na 18 miliard. Ale za nejsilnější škrty jsem dlouhodobě považovala já sama, ale i laická a odborná veřejnost, stejně tak jako prezident republiky snížení plateb za státního pojištěnce. Za tento zásadní škrty, který ve svém důsledku ohrožuje kvalitu a dostupnost zdravotnické péče, o který jsme bojovali ještě minulý týden, avšak pětikoalice tento svůj nebezpečný škrty na sílu své stoosmičky prosadila. To, že o žádnou úsporu nejde, jsem již vysvětlovala několikrát a stále si za tím stojím. Další 9 miliard korun pětikoalice škrtyala na platech v dobách mimořádné inflace, na platech veřejných zaměstnanců, což jsou samozřejmě policisté, hasiči, kterým se zvedlo – ano, určitě mě opravíte – 700 korun. To je opravdu za to, jak jim děkujeme za všechny ty zásahy. Úřady práce, Česká správa sociálního zabezpečení, uklízečky, školníci, nepedagogové, bez kterých nemůže fungovat žádná škola, to byly důsledky těchto škrty. Samozřejmě jsem je všechny nevyjmenovala. Zapisovatelky – nula. Takže reálná mzda se samozřejmě propadá. A takto bych mohla pokračovat položku po položce. Zase si to zrekapitulujeme, až tu bude novela zákona o státním rozpočtu. Reálně však pětikoalice, a teď poslouchejte, seškrtyala výdajovou stránku rozpočtu o 34 miliard. Žádných 100 miliard, jak se nám snaží namluvit, a kvůli těm 34 miliardám tupých škrty jsme měli nejdelší rozpočtové provizorium v historii České republiky. Arogantnost v této vládní koalici byla již v této době naprosto zřejmá, nemluvě o tom, že od prvního momentu bylo jasné, že předložený rozpočet, a také jsem to tady opakovaně řekla na plénu, bude muset být novelizován. Pro mě to byl cár papíru už ve chvíli, kdy ho tady pětikoalice odhlasovala, myslím ten první rozpočet. (Potlesk poslanců ANO 2011.) Bylo jasné, že ten schodek bude mnohem, mnohem vyšší. Aktuální novela státního rozpočtu, kterou schválila vláda a poslala sem do Poslanecké sněmovny, ta o ní bude počítám neprodleně, ve velice krátké době jednat, počítá s příjmy vyššími o 127,2 miliardy, než bylo v našem původním návrhu rozpočtu, ale i tak je schodek tohoto rozpočtu ve výši 330 miliard! A to ještě si řekneme za chvíli – dneska poslalo Ministerstvo financí pod vedením Zbyňka Stanjuro na vládu návrh rozpočtu na rok 2023. Také velká taškařice, za chvíli.

Pane nepřítomný ministře Stanjuro, kde je ta rozpočtová odpovědnost, které jste měli před volbami plná ústa? Kde je ta konsolidace? Kde jsou reformy, které povedou ke snižování, a třeba i postupnému? Já rozumím, že jste v těžké krizi, my jsme také byli v těžké krizi. Ale kde jsou nějaké navržené reformy? My na rozdíl od vás jsme za rok 2020 byli v situaci, kdy ekonomika propadla minus 5,5 % HDP. Vy pořád jste v situaci přes veškeré tyto problémy, že ekonomika roste, a díky inflaci 17,5 %, která je čtvrtá nejvyšší v Evropské unii, máte nadstandardní příjmy, v podstatě vám padají do klína. A ten lepší výsledek, před chvílí jsem komentovala pokladní plnění, současná pětikoalice dosahuje výhradně díky navyšování příjmů. Dnešní čísla: Schodek 231,1 miliardy, příjmy – je tam o 99,1 miliardy více, výdajů asi o 66,9. Takže to je přece jasné. Navíc v této době přesně před rokem jsme dávali do covidové pomoci

firmám ještě zhruba asi 57 miliard a příspěvkovým organizacím, což jsou třeba i sociální služby, šlo o 6,4 miliardy navíc. Takže tak je to s tou rozpočtovou odpovědností, s tou konsolidací.

A pane premiére, vy jste tady mluvil o dluhu sektoru vládních institucí ke konci roku 2021. Ano, byl 2 biliony 567 miliard a tak dále. A já teď vám přečtu číslo, které je v materiálech Ministerstva financí dnes dohledatelné na stránkách, kolik plánujete v roce 2022: 2 biliony 882 miliard, jenom pro srovnání. A jestli to chcete ještě v přepočtu na procenta HDP, tak ke konci roku 2021 to bylo 41,9 % HDP a ke konci roku 2022 to bude 42,4, a to vám padají do klína nadstandardní příjmy. Ministerstvo financí na rok 2023 poslalo rozpočet na vládu se schodkem 270 miliard, takže 280, 330, 270 a příjmy jsou tam vyšší zhruba něco přes 136 miliard. Takže samozřejmě o tom povedeme debatu velmi podrobnou. I o tom, já už tady mám rozebrané jednotlivé kapitoly, už to mám srovnané s naším rozpočtem.

Potom rozdíl k aktuálnímu rozpočtu k novelizaci a ukážu vám ty minusy, jak berete dopravě, zdravotnictví, a tak dále bych mohla pokračovat. Už to tady mám černé na bílém. Samozřejmě, vláda to bude ještě během září posuzovat, takže uvidíme, co nakonec vyjde z vlády a přijde sem do Poslanecké sněmovny. Takže podle mě jasně tato vládní pětikoalice oklamala své voliče v předvolební kampani a využívá složitost a nepřehlednost rozpočtového procesu, ve kterém se každý neorientuje, k dalšímu vysílání nepravdivých a falešných informací.

Dokonce pětikoalice přijímá politická rozhodnutí, která úplně zbytečně připravují státní rozpočet o miliardy korun. Ano, hovořím o zrušení EET. Mluvil jste něco v tom smyslu, že podnikatelé to tak chtějí – no, nechť. Včera byl rozpočtový výbor. Já jsem členkou rozpočtového výboru, místopředsdkyní. Pan ministr tam stabilně nechodí, nebyl tam ani včera, myslím ministr financí, takže debata s úředníky samozřejmě byla omezena, protože nebudu kopat do úředníků a nepovedu s nimi politickou debatu, ti plní pokyny na základě politického zadání, ať je ministrem ten či onen. Ale přišli tam zástupci Podnikatelských svazů a komor. Vždycky jsme komunikovali, když jsme třeba připravovali covidovou pomoc, nikdy jsme je neignorovali. Dnes si stěžují na nekomunikaci, například s Ministerstvem průmyslu a obchodu. Ale vrátím se k EET. Vystoupili tam, já nevím, zástupce Asociace tradičního českého obchodu, vystoupili tam ze Svazu průmyslu, Komora daňových poradců, i když ti se spíš specializovali na daňový balíček, a jednoznačně řekli: Nerušte EET, je to významný projekt. Podnikatelé si na něho zvykli, narovnal podnikatelské prostředí. Když tedy nepotřebujete těch 13 miliard, jste takoví frajeři, že to radši vezmete zdravotnictví, tak vyslyšte aspoň hlasy představitelů Svazů a komor, oni jsou zástupci podnikatelů. Já jsem mluvila s panem Kastnerem, který včera nemohl přijít, protože řeší energie pro restaurace, ale samozřejmě má stejný názor. Je to majitel několika restaurací, je to místopředseda Asociace malých a středních podnikatelů. Pan Březina, který tam včera vystoupil, šéf Asociace tradičního českého obchodu, dokonce řekl: My nejsme voliči ANO. Většina našich členů jsou voliči pětikoalice, koalice SPOLU. Přesto vám říkáme: Nedělejte to. Nechte ho aspoň dobrovolně, nerušte EET. A to pomímám to, že to je unikátní digitální projekt, když tak strašně usilujete o digitalizaci, o které tady vaši zástupci mluvili – myslím, že pan premiér to byl. Já chci říct, já jsem tam včera uváděla tvrdá čísla. Hovořila jsem o tom, kolik byl únik procentuální po zavedení první a následně druhé vlny – ta první byla stěžejní, protože nebyly vytipovány ubytovací a stravovací služby, jaký byl nárůst, respektive snížení šedé ekonomiky – to jsou čísla Českého statistického úřadu – jak narostla průměrná mzda. Copak je normální, že před zavedením EET byla průměrná mzda v oblasti stravování na polovinu průměrné mediánové mzdy tehdy v ekonomice? Připadá vám to normální? Máte pro to normální vysvětlení než to, že část těch peněz šla na ruku? A po roce zavedení jsme byli na dvojnásobku. Samozřejmě se vylepšilo i postavení těch zaměstnanců. Mělo to vliv na jejich důchody, mělo to vliv třeba na to, když si chtěli vzít úvěr, hypotéku a podobně. EET nemělo dopad jenom na dani z příjmu, ale promítlo se pozitivně do všech daní, do sociálního pojištění a samozřejmě do jakési povědomí toho, že platit daně je normální.

Flagrantní porušení předvolebních slibů je možné sledovat i v dalších oblastech veřejných financí. Slib o nezvyšování daní bude porušen, a to ještě způsobem, kdy Zbyněk Stanjura, údajně pravicový politik, tak se prezentuje celé roky, mluví o nezasloužených ziscích, kdy tento ministr hrozí jednotlivým sektorům, že neexistují žádné limity, a nikdo se nemůže být jistý. To je ta předvídatelnost, vzpomínáte, jak jsem před chvílí o ní hovořila, jak je v programovém prohlášení vlády předvídatelnost v oblasti financí, v oblasti daní? Tak tady to vidíme. Takže úplně se vytratila, není tam.

A nemůžete to schovat jenom za krizi. My jsme také byli v krizi a snižovali jsme daně, vzpomínáte? Dokonce superhrubou mzdu jsme zrušili společně s ODS. Nezapomněli jste na to, že ne? A pomohlo to tehdy zaměstnancům, 7 % čistého jim zůstalo z mezd, díky tomu mají dneska úspory a nějak to přežívají, ale čím dál hůře. Paní předsedkyně Poslanecké sněmovny Markéta Pekarová Adamová má kromě výborných nápadů, abychom začali nosit více svetrů, což mně řekla v debatě v Partii asi před čtrnácti dny, či si případně dokupovali pletací jehlice, tak navrhuje i privatizaci státních podniků. A v rozhovoru kolegy, pana místopředsedy Skopečka, tam jsem zaznamenala jakýsi pokus, názor o zavedení poplatků ve zdravotnictví. A tak bych mohla pokračovat.

Připomenu, že stát letos vybral na daních včetně pojistného – a teď už řeknu aktuální dnešní částku, která vyplývá samozřejmě z pokladního plnění MF – o 91,1 miliardy korun navíc. Státem vlastněný ČEZ bude mít zisk někde kolem 90 miliard. Současně rostou příjmy v podnicích, které vlastní například Budvar či Lesy ČR, asi 4 miliardy. Jsou tady peníze z EU – o tom hovořil pan poslanec Babiš, a takto bych mohla pokračovat dál. Když se podívám do vašeho programového prohlášení vlády, v podstatě jediný bod, který jste splnili, je paušální daň a povinná registrace DPH, kdy vlastně se zvedá na 2 miliony obratu, ale z velké části jste přebrali tento projekt od nás, již téměř hotový. Avšak zavedením tří pásem u paušální daně jste tento systém mimořádně zkomplikovali. Včera jsme o tom vedli poměrně debatu na rozpočtovém výboru a pokusíme ještě jako hnutí ANO vypracovat nějaký pozměňovací návrh. Spolupracuji v tomto směru s Komorou daňových poradců, expertem na daň z příjmu panem Nesrovnalem, který je apolitický, je to expert, abychom se dobrali něčeho, co neudělá z tohoto skvělého institutu, který zatím je pro lidi do 1 milionu korun – a s kým jsem mluvila, kdo to využívá, tak si ho chválí – co neudělá z toho naprosto mrtvý nástroj. Opět špatně. Chtěli jsme přece pomoci těm nejmenším. Vy jste tady o tom často z lavic ODS mluvili, že aby nebyli zatěžováni kontrolami, aby nebyli zatěžováni podáváním daňových přiznání a hlášení. Toto je přesně ten nástroj, který jste teď tedy úplně, aspoň to, co poslalo Ministerstvo financí, nebo respektive už vláda odsouhlasila do Poslanecké sněmovny, úplně zvorali.

Většinu bodů z programového prohlášení vlády v oblasti financí kabinet Petra Fialy vůbec neřeší. Například nevidíme žádné zlepšení v oblasti bránění daňových úniků. Co jste přijali za nástroj? My jsme zavedli celou řadu věcí – kontrolu transferových cen a tak dále mezi spojenými osobami, zavedli jsme speciální týmy, které se tomu věnují. Co vy jste pro to udělali? Obdobně jako otázka odlivu dividend do zahraničí, nedošlo k odstranění systémových daňových výjimek, snížení odvodů sociálního pojištění není vůbec na stole, máte to v programovém prohlášení vlády – víte o tom? Slíbené pravidlo daňové brzdy – víte, já tohle považuju za nesmysl, pravidlo daňové brzdy, ale vy jste se ani nepokusili o nějakou diskusi, když už jste si tenhle nesmysl tam napsali.

Diskuse o pravidlech rozpočtové odpovědnosti nebyla také vůbec otevřena a my jsme byli připraveni. My jsme připraveni se o tom bavit věcně, konstruktivně, ale nic takového nepřichází. Takže v oblasti veřejných financí, když už se zavedlo to známkové hezké, dostal pan ministr dopravy jedničku, tak v oblasti veřejných financí dám této vaší vládě čistou pětku! (Potlesk v levé části sálu.) A teď zřejmě největší problém, který trápí české domácnosti v současnosti – tím je inflace, tedy růst indexu spotřebitelských cen. Jestli si dobře pamatuji – a už to tady také dneska padlo – na vaši předvolební kampaň, tak se nesla v duchu "Babišova dražota". Vzpomínám si na debatu lídrů v Jihomoravském kraji v Brně, kde to tam tehdy použil,

myslím si, že pan tehdejší předseda ODS a předseda opozičního největšího klubu, dneska premiér, řekl poprvé, použil, nebo tam jsem to poprvé slyšela. Takže tímto populistickým způsobem – často rádi říkáte, že jsme populisté, tohle byl naprostý a čistý populismus – jste prezentovali do České republiky importovanou inflaci. Víte, kolik byla, když jsme končili? 5,4, průměrná něco přes 4 %, když končila naše vláda, ale může za to pořád. Když to pro vás tehdy byla Babišova dražota, tak jaká je to teď dražota? My jsme nikdy terminus technicus "Fialova dražota" nepoužili. Nikdy ho od nás neuslyšíte, protože víme, že to je hloupost. Takže znova opakuji – už i experti, kteří mívali jiné názory, připouští, že z velké části – někdy se přou, já poslouchám, co to jde, když mám čas, názory ekonomů, čtu je – někdy říkají ze dvou třetin, někdy říkají z poloviny, ale samozřejmě všichni už dnes připouští, i ti, kteří dříve říkali, že ne, že za to může vlastně naše fiskální expanze, tak je z velké části – a můžeme se bavit, dvě třetiny, polovina – importovaná. Zásadním problémem ale je, že s touto inflací neděláte vůbec nic, že se nárůst spotřebitelských cen a dopady tohoto zvýšení nesnažíte vůbec zmírnit. Česká republika má podle nejnovějších údajů, myslím, že z minulého týdne, zveřejněných Eurostatem za červenec roku 2022, po pobaltských zemích největší míru spotřebitelské inflace měřenou harmonizovaným indexem spotřebitelských cen ze všech zemí Evropské unie. Vyšší míru inflace než my – jsme čtvrtí v té výši – vyšší míru inflace zaznamenaly pouze země, které byly historicky součástí Sovětského svazu, konkrétně Litva, Lotyšsko a Estonsko. Všechny tyto země mají inflaci přesahující 20 %, takže my se chceme dostat až na tuto úroveň? Vážení kolegové, průměrná míra inflace v celé EU je 9,8 %. Česká republika podle Eurostatu má 17,3. To je pro průměrnou českou domácnost zásadní rozdíl. Navíc míra inflace, která je pro nás stěžejní, a míra, kterou se v České republice řídíme, je míra vykazovaná ČSÚ, který navíc na rozdíl od Eurostatu kvantifikuje i takzvané imputované nájemné, čili zjednodušeně řečeno, vlastní bydlení. Proto dle výpočtu ČSÚ je aktuální míra inflace ještě vyšší, poslední číslo je 17,5 %.

A jestli jste četli makroekonomickou predikci Ministerstva financí, publikovanou myslím, že před týdnem, tak tam se počítá s průměrnou inflací v tomhle roce asi 16,3, to znamená, že budeme atakovat v zbytku roku 20 %. To je neuvěřitelné. Ta čísla jsou samozřejmě na stránkách Ministerstva financí, z těch čerpám. Tato čísla však mají reálné a hluboké dopady na české domácnosti a firmy. Občané, o které se má vláda starat v krizových dobách, mají výrazný problém s placením účtů za elektrickou energii, plyn, potraviny, pohonné hmoty, jízdné do práce, nákup školních potřeb na nový školní rok, nebo důchodci mají znatelné problémy s nákupem léků. Běžte mezi ně, uslyšíte to.

Pokles reálných mezd pro rok 2022 je ve výši 7,6 % a chudnout budeme i následující rok. Lidé jsou vystrašení z přicházejícího období, ztratili důvěru v tuto vládu a ztrácejí důvěru v tento stát. Když jsem stála na náměstí v Opavě, které bylo téměř plné, tak jsem se ptala, když jsem krátce promlouvala k lidem, tak jsem se ptala, jestlipak už mezi vás přišel pan ministr financí, který tady bydlí, takže to má vlastně za bukem, a vysvětlil vám svoje kroky, vysvětlil vám, proč postupuje tak či onak? Nepřejte si slyšet, co jsem si vyslechla, a i různé historky z doby, kdy byl primátorem města Opavy. Nepřišel nikdy. Nikdy! Proč? Vždyť na tom nic není. Dá se plakát na sociální síť – milí občané, přijdu mezi vás, jsem jeden z vás, bydlím tady, já vám vysvětlím kroky naší vlády. Není se čeho bát, není potřeba se scházet jenom izolovaně ze spolustraníky. Běžte mezi lidi. Běžte mezi lidi jako my. My taky občas vyslechneme něco nepříjemného, proč ne, to prostě k tomu patří. V Ostravě-Porubě podle policejních čísel, jak nám to řekla policie, bylo 1 200 lidí. 1 200 lidí! Neskutečné emoce, které jsem cítila po této jízdě Moravskoslezským krajem – Havířov, Opava, a dále můžu jmenovat další města, neuvěřitelné, Orlová.

A ty příběhy slyšíte, když vám maminka, která má šestiměsíční dítě, je samoživitelka, řekne: Já musím do práce, já ho neuživím. Když vám senioři popisují, kolik mají náklady, kolik mají důchod a že rozdíl mají třeba 100 korun, a kdyby nepracovali... Ale každý z nich nemůže pracovat, nebo neměli hodné děti, které jim pomáhají, tak se prostě dostávají do problémů.

Firmy – víte, kolik mně přišlo, a já se tady nechci vychloubat, já jsem byla z toho spíše dojatá, kolik přišlo podnikatelů, nejvíc živnostníků, OSVČ, poděkovat za to, že jsme zorganizovali rychle – a nakonec hlasovala pro to celá bývalá Poslanecká sněmovna – kompenzační bonus, že ty peníze dostali rychle.

Dotační programy – já vím, že někdy se to zadrhlo, že jsme někdy to třeba museli upravovat, ale byla to věc, kterou nikdy nikdo nedělal, a kdo nic nedělá, nic nepokazí, ale vždycky – a já jsem byla u všech těch jednání s Karlem Havlíčkem – když jsme svolali zástupce Svazu průmyslu a dopravy, Hospodářské komory, Komory daňových poradců a tak dále, asi jsem na někoho teď zapomněla – a řešili jsme. Já každý institut, který připravovalo Ministerstvo financí – a byly to složité nástroje, kompenzační bonus jsem už zmínila, byly to úvěry ze státní zárukou, bylo to moratorium, když jsme odložili splátky úvěrů a hypoték na půl roku a tak dále – to byly všechno nové věci a vždy jsem je konzultovala s odborným aparátem, s Bankovní asociací a tak dále, a naslouchali jsme, hledali jsme kompromis. Toto se prostě nedá dělat u stolu na Ministerstvu financí nebo Ministerstvu průmyslu a obchodu, nedá se to dělat bez komunikace. Vy nekomunikujete. Stěžují si na to všichni, konkrétně třeba když budu mluvit o Ministerstvu průmyslu a obchodu, ale nechám to samozřejmě spíš na svého ctěného kolegu Karla Havlíčka.

Zdražování – a to všichni vnímáte, slyšíte to od lidí, nakonec pan ministr Blažek to tady řekl minulý týden. On řekl: Je to tak, já jsem také mezi lidmi, také mi to ti lidé říkají, upozorňují, že tady hrozí velké sociální bouře. My se neúčastníme a nenajdete nikoho z nás, kdo by veřejně podporoval demonstrace. To nenajdete žádný takový důkaz, aby někdo z mých kolegů... nikdy nepůsobíme na lidi: Pojd'te někam. Neúčastníme se. Teď bude 3. 9., nepůjdu tam, i když jsem byla zvaná z mnoha stran. Ale samozřejmě toto je věc, kterou si zapřičiňujete sami. Přes tu velkou krizi se nám podařilo – a nebylo to jednoduché, čelili jsme obrovské kritice z vaší strany a z různých stran, že je to málo, a ještě víc a tak dále, aby během – já nevím – takhle mávnutím kouzelného proutku jsme slyšeli: Dali jste moc, neměli jste dávat, vy jste to prostě roztočili, sypali jste to z helikoptéry. Tak si vyberte. Anebo jediným důvodem změny vašeho názoru byly vládní dresy, jinak si to neumím vysvětlit.

Znovu tady mám nejaktuálnější červencová čísla zdražení potravin. Já to tady mívám pravidelně, ale teď mám aktuální. Růst cen masa o 21,7 %, olejů a tuků 53,4 %, tvarohů o 20,5 %, ceny mouky 64,1 %, chleba o 29,9 %, polotučného trvanlivého mléka o 40 a tak dále. Dnes jsme o tom... mám tady i srovnání, kolik to stálo tehdy, kolik nyní, ale to vidíme každý den všichni v obchodech, a tak kam spějeme? Že bude rohlík stát 20 korun? Že tady prostě budou problémy? Dneska už lidé šetří, senioři nám říkají, že velmi šetří na jídle. Říkají to i prodejci, že klesají prodeje. Samozřejmě že ono to má nějakou setrvačnost, není to ze dne na den, že se to projeví v nějakém čase, že mají pořád ještě velká většina z nich nějaké rezervy z doby covidu, kdy nebylo celkem za co utrácet, a my jsme snižovali daně včetně zrušení superhrubé mzdy, což bylo největší snížení daní. Toto je bezprecedentní nárůst nákladů domácností, které tyto domácnosti cítí každý den při nákupech, a musíte s tím pracovat, musíte to zohlednit.

Dnes jsou však stále nejvíce diskutovány ceny energií. Víme, o kolik vzrostly – sice teď slyšíme radostně, že klesly, ale to je přece jedno, jestli to není poklesnutí takové, které by pomohlo... bude o tom mluvit Karel Havlíček velmi podrobně, já mu to nechci brát, ale co my říkáme měsíce? Pojd'te zastropovat ceny energií. Ministr Blažek tady minulý týden řekl: Ano, slyším od kolegů, že to nejde, že to je právní problém, a on velice správně řekl – mluvil mi z duše, já jsem ho tady také pochválila, protože jsem k tomu přistupovala vždycky stejně, on řekl: Neexistuje pro mě, že to nejde, prostě se musí sejít experti. A to je to, co my říkáme, a tak jsme vždycky postupovali – já určitě, Karel Havlíček, všichni klíčoví ministři. Musí se sejít právníci, ekonomové, experti na energetiku a prostě to vymyslí. Já jsem slyšela premiéra v České televizi několikrát říct, premiéra Fialu, že to je špatná cesta a že tou cestou nepůjdeme – abychom se tedy slavnostně dočkali toho, že konečně premiér uvedl, že směřují

k zastropování cen energií. Zase pozdě, zase pozdě. Svolaná Evropská rada je až na příští – na devátého, tuším – týden. Proč nebyla svolaná dávno? Znam debaty na Evropské radě jako ministryně financí, to je rada ECOFIN, je to vždycky velmi těžké, a pane premiére, já doufám, že jste si všiml – všiml určitě, nebudu vás tady shazovat, mluvil jste o tom ve svém projevu – že předsedáme Evropské unii, takže toto jednání jste měl dávno iniciovat! Dnes již nemůžeme čekat na Evropskou unii, musíme přistoupit k okamžitým řešením. Já jsem slyšela, myslím, že pana ministra Jurečku – pokud se mýlím, omlouvám se – ve veřejném prostoru řekl: No, když se to nepodaří, tak my potom připravíme národní řešení, nebo jestli to říkal pan ministr Síkela? Pozdě!

Tarif – proč většina ekonomického, úsporného tarifu je vyplácena, nebo menšina, ta menší část, je vyplácena tak, jak to schválila vláda minulý týden, letos? Teď jsou ty problémy, 2 000 plus obnovitelné zdroje, u někoho je to pár stovek, mohou to být samozřejmě až 2 000 a ta větší část je příští rok, abychom se včera dočetli, že hnutí STAN tam navrhuje dát více peněz už letos, ale vláda minulý týden něco schválila. Je to normální? Za mě určitě ne.

Mluvil o tom Andrej Babiš, že rokování o vyjmutí cen plynu o cenotvorby cen elektřiny bylo řešené na summitu EU už tento rok v březnu, k ničemu to nevedlo. Ta vaše strategie vyčkávat, nic nedělat a doufat, že to snad někdo v této republice přežije, je velmi, velmi špatná. My vás jenom nekritizujeme, my tady navrhujeme celou řadu řešení: zastropování, dočasný – pardon – DPH u energií, pohonných hmot, navýšit pomoc důchodcům, českým domácnostem, firmám. Kolik věcí jsme tady navrhli, poslali je jako poslanecký návrh, a vy jste je shodili ze stolu, abyste k nim přistoupili? Navrhli jsme: životní existenční minimum zvedněte o 20 %, tak jste to udělali salámovou metodou – nejdřív o 10, pak o 9. Proč? To jsou úplně ti nejpotřebnější, říkáte, že ti vás nejvíc zajímají. Včera jste schválili navýšení příspěvku na mobilitu. Promluvte si třeba s těmi vozíkáři nebo nemocnými lidmi. Oni také chodí na ty meetingy. My máme navrženo poslaneckým návrhem, vaše vláda to odmítla, my se znovu pokusíme to zařadit na jednání této Sněmovny, z 550 na 2 000. Vy jste schválili na 900. Mluvili jste někdy s těmi lidmi? Mluvili jste se zástupci profesních svazů, které je zastupují? To jsou přece ti nezranitelnější. Na nich šetříte?

Naše vláda na prudký nárůst cen energií na světových trzích reagovala ještě v době, kdy tady byla – byli jsme tu myslím do 17. prosince 2021 – generálním pardonem daně z přidané hodnoty za listopad a prosinec. Byla jsem za to kritizována, ostouzena ministrem financí Stanjurou. Nicméně třeba renomovaný institut Bruegel, který řekl, že naše energetická pomoc je druhá nejhorší v Evropské unii, započítal toto prominutí do svého výkazu. Různé asociace a svazy – dnes jsem zase četla nějaký otevřený dopis, ještě ho nemám dočtený – zastupující český průmysl a služby apelují a zdůrazňují vládě Petra Fialy, aby zavedla dočasný krizový rámec, který schválila Evropská komise v rámci celé EU. Situace totiž není už jenom vážná, ona je kritická. V případě, že se bude vláda Petra Fialy jen pokoušet o celounijní řešení, bude tento proces složitý a časově náročný. Rychlé a efektivní řešení, které bude přijato na národní úrovni, vůbec nebrání souběžným rokováním na evropské úrovni a my jsme připraveni k jakékoliv spolupráci, nehledě na to, že vláda, a to jsem říkala před chvílí, měla už dávno vést tato jednání. Nekomunikace vlády a neřešení pomoci v rámci energetické krize vyvolává výraznou paniku mezi podnikateli, už jsem o tom hovořila. Například Asociace hotelů – a to je také dohledatelné ve veřejných zdrojích – a restaurací uvádí příklad desetinásobného nárůstu cen za elektrickou energii. Současně tato Asociace nazývá současné prostředí likvidační podnikání, které vláda přehlíží bez jasné a razantní reakce. Za této situace bude pětikoalice odpovědná za důsledky, které budou likvidační pro řadu provozů, fabrik, zaměstnanců, a taktéž to bude mít dopad na veřejné rozpočty.

Dovolte mi poslední větu. Důvěru Poslanecké sněmovny tato vláda zatím stále má, a soudě podle všech vyjádření po dnešku, i mít bude. Důvěru lidí jste ale už dávno ztratili a to byste si měli uvědomit. Děkuji vám. (Potlesk z řad opozice.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Přeji pěkný podvečer, kolegyně, kolegové. Nyní je přihlášen pan ministr Vlastimil Válek. Připravit se může pan předseda poslaneckého klubu Radim Fiala.

A já v mezičase načtu omluvu, která došla. Omlouvá se paní ministryně Helena Langšádlová dnes mezi 18. a 20. hodinou z pracovních důvodů. Poprosím o klid v sále na důstojné projednávání.

Pane ministře, máte slovo. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Vážená paní předsedající, dovoluji, abych předtím, než řeknu, co mám na mysli a co jsem si připravil, požádal o podání procedurálního návrhu po dohodě všech poslaneckých klubů o jednání i hlasování po 19., 21. a 24. hodině. Podávám tedy tento procedurální návrh, který je po dohodě všech poslaneckých klubů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Rozumím, já tedy zagonguji. Zagongovala jsem, přivolávám kolegyně a kolegy do sálu, abychom mohli přistoupit k tomuto hlasování, které se odehraje bezprostředně.

Ano, odhlašuji vás. Prosím, přihlaste se opět svými identifikačními kartami.

Myslím, že kdo chtěl přijít, přišel, čili budeme hlasovat o procedurálním návrhu, abychom mohli hlasovat a jednat i po 19., 21. i 24. hodině. Všichni ví... prosím?

Po 21. i 24., přesně tak. Můžeme tedy přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh procedury hlasování po 19., 21. i 24. hodině? Kdo je proti?

V hlasování číslo 2 hlasovalo 109 poslanců a poslankyň, pro 107, proti 0, čili tento procedurální návrh byl přijat.

Děkuji a vracím vám slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji. Dovolte mi ještě jednu lehce neformální věc, proto si dovoluji oslovení dámy a pánové, kolegyně a kolegové, přátelé. Já jsem teď téměř devátý měsíc ve vládě Petra Fialy. Petr Fiala je můj bývalý rektor. Jako rektor to byl výborný šéf, tu univerzitu obrovsky posunul. Tak jak tady padlo, že za chlapem něco musí být vidět, tak za ním je vidět minimálně kampus Masarykovy univerzity. A dneska má Petr narozeniny, takže mi dovoluji, byť je to mimořádná schůze, abych mu popřál všechno nejlepší k narozeninám. Je to člověk, kterého si vážím, a Petře... (Obrací se k předsedovi vlády a jeho zvolání zaniká v potlesku. Tleská celý sál, poslanci pětikoalice vestoje. Premiér se uklání a děkuje.)

A nyní, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych i já řekl pár slov k této schůzi a k tomu, co za devět měsíců udělalo Ministerstvo zdravotnictví a jaký je můj názor jako ministra zdravotnictví a vicepremiéra této vlády.

Chápu to, že opozice svolává schůze na nedůvěru vládě, a naprosto rozumím tomu, proč takovouto schůzi svolává hnutí SPD. Je to vcelku logické. Strana má blízko k Rusku, má blízko ke Kremlu, nemá ráda Evropskou unii, a je vcelku jasné, proč tedy svolává tuto schůzi. Mrzí mě to v případě hnutí ANO, protože já před vás předstupuji během českého předsednictví Radě Evropské unie pouhých několik dnů před jednáním ministrů zdravotnictví Evropské unie, které mě čeká příští týden. Bude tam naprosto unikátní setkání ministrů zdravotnictví zemí Evropské unie a budeme se bavit o věcech důležitých pro všechny občany České republiky, tedy i pro nás, co tady sedíme. Budeme se bavit o dostupnosti centrové léčby, budeme se bavit o tom, aby

drahé léky byly dostupné i v zemích, jako je Česká republika, stejně rychle jako po celé Evropě. Budeme se bavit o dostupnosti klinických studií. Budeme navrhnout nové screeningové programy v případě karcinomu prostaty. Budeme se bavit o změnách smluv, co se týče vakcín. Budeme se bavit o tom, jak posunout zdravotnictví v Evropské unii dál, a to si myslím, že není věc politická, je to věc odborná. Doufal jsem, že budu mít prostor se na toto jednání připravovat. Chápu, že toto je důležitější než Evropská unie.

Co se důvodu svolání schůze týče, nyní ponechme stranou, že ředitel rozvědky rezignoval, objevily se nové důvody. Stranou lze ponechat také jistý nesoulad v tom, že kolegové a kolegyně z hnutí ANO jsou pohoršeni kontaktem s trestně stíhaným podnikatelem Redlem a obžalovaný podnikatel Babiš v jejich čele jim nevádí. Ale to je věc každého z vás. Stranou ale nelze ponechat skutečnost, že jste, vážení opoziční poslanci, po vzoru Jiřího Paroubka ochotni kráčet v jeho šlépějích, usilovat o shození vlády během českého předsednictví Radě Evropské unie a riskovat tím ostudu – ostudu nás všech, ostudu České republiky, a to zvláště v současné velmi těžké geopolitické a energetické situaci, kdy nás krize svírá ze všech stran. Pro mě je to zklamání a mám pocit, že vám na naší zemi nezáleží. A mrzí mě to o to více, že řady z vás si odborně i lidsky velmi vážím. Nikdy jsem neváhal pochválit, nikdy jsem neváhal být vstřícný. Rozumím tomu, že jste opozice, nerozumím tomu, že jste ochotni se k něčemu takovému, jako je dnešní schůze, propůjčit, nehledě na to, že do toho jdete s přístupem "po nás potopa aneb shodíme vládu a pak se uvidí".

Za čtyři roky vaší vlády, kterou drželi u moci komunisté, jste výrazně nabourali parlamentní demokracii, nezávislost justice i férový stát. Připomněl bych jenom rozsudek soudu, co se týká bývalého náměstka ministra zdravotnictví Toma Philippa. Děkuji za to, že dneska mám dva náměstky, je to vaše zásluha, kdy soud jasně rozhodl, že to, jak se prováděly za vaší vlády čistky na ministerstvech, bylo v rozporu se zákonem.

Já jsem tady byl osočen, že jsem vyhodil ředitele nemocnice, že jsem udělal výběrové řízení na ředitele nemocnic a vyhazoval jsem ředitele, říkal pan bývalý premiér. Tak on během čtyř let vyhodil všechny ředitele nemocnic, všechny je vyměnil – já jediného ředitele, kterého jsem vyhodil, to byl ředitel profesor Arenberger. Tak pokud to je ten ředitel, za kterého bojujete, pak jste si sami vystavili vizitku. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Dnešní schůze má jeden pozitivní aspekt. Sledují ji občané i média a naše vláda tak má šanci složit veřejnosti účty za osm, prakticky devět měsíců vládnutí. Stálo před námi mnoho výzev. Nejen ty staré, kdy musíme hasit problémy způsobené předchozí vládou, ale i nové, zejména v podobě války na Ukrajině a z ní plynoucích problémů. Jako vicepremiér a ministr zdravotnictví a opravdu hrdý člen této vlády říkám, že se nemáme za co stydět.

Já se teď přesunu k tomu, co jsme na Ministerstvu zdravotnictví za těch posledních 258 dní připravili, dotáhli a nastavili. Já bych chtěl na úvod poděkovat všem zaměstnancům Ministerstva zdravotnictví. Chtěl bych jim poděkovat za skvělou práci, kterou odvádějí. Nejsou to jenom náměstci, ale jsou to ředitelé odborů, jsou to jednotliví vedoucí oddělení a referenti. Opravdu dělají maximum pro to, abychom přestáli situaci, odvádějí vynikající práci, ministerstvo šlape dnes jako dobře promazaný stroj a mně je ctí, že ho můžu vést. Vy to víte, vy, kteří jste členy zdravotního výboru, to samozřejmě dobře víte. Mnozí z vás pravidelně chodí na zdravotní výbory, mnozí z vás se pravidelně s nimi setkávají, a jak koaliční, tak opoziční členové nepochybně potvrdí, že jsou vždy skvěle připraveni, a kompetentně vysvětlují naše kroky. Já vám za to, kolegové, děkuji.

Víte to také proto, že jsem splnil to, co jsem slíbil, že chci, aby jak opoziční, tak koaliční poslanci a senátoři jezdili spolu se mnou na zahraniční cesty a mohli jsme diskutovat s kolegy z parlamentů a senátů z ostatních zemí, spolu s vládami těchto zemí komplexně tuto problematiku. Jsem rád, že na odborné věci nemáme stejné názory – pokrok v medicíně je možný pouze tehdy, pokud nemáme stejné názory, pokud o nich diskutujeme, pokud předkládáme fakta a jde nám o jednu jedinou věc, zlepšit dostupnost a kvalitu zdravotní péče.

A jsem rád, pokud se bavíme mezi čtyřmi očima – (oprava z pléna) – očima – ať žije Morava – že všichni ti, kteří jste ve zdravotním výboru, tak toto opravdu seriózně diskutujeme. O to víc mě mrzí tato schůze.

Nyní mi dovoluňte přejít k samotné činnosti a úspěchům Ministerstva zdravotnictví za těch necelých devět měsíců od nástupu. Začnu třemi základními tématy, a to je covid, Ukrajina a české předsednictví.

Naše vláda nastoupila v době, kdy kulminovala varianta koronaviru delta a omikron. Omikron se blížil, byl za dveřmi a nastupoval pak v lednu. Pod mým vedením se v zásadě změnil přístup k řízení pandemie. Místo politických hádek, nekompetentních zásahů a chaotického rozhodování přistoupilo ministerstvo k řízení epidemie na základě doporučení odborníků. Já jsem sestavil Národní institut pro zvládání pandemie, jsou v něm odborníci s různými názory, ale umějí diskutovat a dospívají k závěrům. Spolu s odborným aparátem pak tato stanoviska předkládají centrálnímu řídicímu týmu. Politici do procesu vstupují zcela minimálně, nesnaží se ho mediálně využít, a nová opatření byla ohlašována primárně po jednání vlády v momentě, kdy na nich panovala odborná i politická shoda. Porovnejte to s předchozím přístupem, sáhněte si do svědomí, vzpomeňte si, jak to probíhalo. Jasně, srozumitelně a pochopitelně vždy říkáme, co nás čeká. Žádná chaotická opatření oznamovaná na Twitteru nebo v obskurních videích. Žádná Čau lidi!, kde bychom pak museli druhý den měnit názor, protože jsme se zapomněli zeptat odborníků. Vzpomeňte si, jak probíhal chaos se zavíráním restaurací. Vzpomeňte si na podzim roku 2020. Já vím, je to dávno, paměť je krátká, ale to je ten měsíc, kdy skončil pan ministr Vojtěch, a já jsem ho tady nikdy nekritizoval a opakovaně jsem říkal: To nebyl špatný ministr. A proč skončil? Protože se nebyl schopen domluvit s premiérem, jestli roušky ve školách ano, nebo ne – v pondělí roušky ano, v úterý ne. Je snad dobrá zpráva, že již neslyšíme z úst premiéra věty jako například v září toho roku – sám se divím, co to z toho ministerstva vypadlo, to tady zaznělo, pusťte si záznam. Bohužel, takto mluvil premiér o svém ministrovi ze stejné strany. Poté, co pak vystřídal plejádu různě vytažených ministrů, se k němu pokorně vrátil.

Naše vláda se nemusí ptát na to, kdo měl přijít a nepřišel. (Potlesk poslanců koalice.) Naším úkolem bylo a je nacházet společnou řeč a řešení s odborníky, jejichž důvěru jsme si získali. Ano, nemusíme mít na řešení problémů úplně stejné názory, k cíli nevede vždy jenom jedna cesta, ale o těch cestách musíme diskutovat, a ne je chaoticky měnit, jednou hot, jednou čehý. Odborníci dodávají kompetentní stanoviska nejenom k probíhající epidemii a k jejímu řešení a plánují, jak dál. Jednání nejsou vždy jednoduchá, ale to je právě princip, jak se řeší podobné krize. Zatímco předchozí období byla plná politicky vyvolaných válek, a zbytečných válek mezi odborníky, nyní jich většina sedí za jedním stolem a debata je kultivovaná. A to je to, o co já se vždycky budu snažit.

Během omikronové vlny jsme ve spolupráci s Hospodářskou komorou a Svazem průmyslu a obchodu, a já jim za to velmi děkuji, zavedli masivní testování ve firmách. To spolu s očkovaním vzhledem k nízké virulenci a testování ve školách prokazatelně přibrzdilo vlnu omikronu tak, že jsme ji zvládli bez zahlcených nemocnic, lockdownů, zavírání škol, děti mohly jet na hory a nezavírali jsme společnost ani ekonomiku. Spolu s tím jsme velmi rychle zprovoznili eNeschopenku jako automatickou službu, což pomohlo právě zaměstnavatelům ve chvíli, kdy měli své zaměstnance nakažené.

Když jsem nastoupil na Ministerstvo zdravotnictví, zařekl jsem se, že nebudu dělat žádná ukvapená politická rozhodnutí, která povedou k uzavírání společnosti, ale naopak že budu naslouchat doporučení odborníků a opatření budu rušit hned, jak bude z odborného hlediska jen trochu možné. Můžete mě kritizovat, jak chcete, ale toto jsem plnil a splnil, stejně jako zrušení toho nesmyslného a nevymahatelného povinného očkování a té vyhlášky. Slíbil jsem to, udělal jsem to. Najděte jednu věc, kterou jsem slíbil a nesplnil, a já se omluvím.

Naše vláda se v přístupu k epidemii spoléhala a spoléhá na osobní zodpovědnost občanů. Ano, proto jsme v roce 1989 byli na Václaváku, proto jsme třepali klíči, chtěli jsme svobodu, chtěli jsme demokracii a její součástí je osobní odpovědnost. Součástí demokracie je i možnost dělat chyby – stát musí být připraven pomoci, ale nesmí zakazovat lidem svobodu. (Potlesk z řad koalice.) Byla to chyba? Někteří opoziční poslanci mi to tady vyčítali, vzpomeňte si na konec loňského roku. Vzpomeňte si na to, kdy jsem řekl, jaká opatření budou na Silvestra. Vzpomeňte si na to, kdy jsem nechtěl zavřít všechno na Silvestra. A stalo se něco? Já jsem lidem věřil a nebyla to chyba. Všechna opatření jsme v několika vlnách zrušili během února, března a dubna.

Ano, musel jsem podstoupit velmi složité debaty kvůli pandemickému zákonu. Zneužil jsem pandemický zákon? Udělal jsem něco špatného s pandemickým zákonem? Zkuste mně říct jednu jedinou věc. To, co jsem řekl, to jsem splnil, a všichni ti, co na mě pokřikovali v Senátu nebo v Poslanecké sněmovně, lhali. Použil jsem někdy k nějakému tyranizování pandemický zákon? Nikdy! A co jsem udělal, jak to šlo? Navrhl jsem ukončení pandemické pohotovosti. Zahájili jsme legislativní práce na zefektivnění krajských hygienických stanic pod státní hygienickou službou, aby do budoucna byla jasná koncepce pro řízení celorepublikových zdravotnických krizí.

K tomu se pojí i vhodnější vymezení kompetencí Státního zdravotního ústavu, abychom z něj vytvořili zdravotní ústav západního stříhu. A ano, ano, já se tady připojuji k tomu, co navrhovala, prostřednictvím paní předsedající, paní poslankyně Adámková, pan poslanec Špičák a další – my musíme postupně vybudovat něco, co se bude blížit Kochovu institutu, naprosto se v tom odborně shodneme.

To, co se zásadně změnilo, byla spolupráce jednotlivých ministerstev. My spolupracujeme velmi dobře a já si troufnu říct, že ostatní ministři nejsou mí političtí konkurenti, ale mí přátelé. Spolupracujeme s ministrem vnitra na nové legislativě, která bude řešit podobné situace, a předložíme ji Poslanecké sněmovně tak, jak jsme slíbili, aby už žádná mimořádná opatření nemusel stále dokola rušit správní soud.

Převzali jsme systém chytré karantény od Armády České republiky během tří měsíců, aniž bychom potřebovali další personál, čímž vznikl Národní systém pro zvládání zdravotních hrozeb.

I nadále samozřejmě zasedá centrální řídicí tým. Ve spolupráci s odborníky jsme samozřejmě připraveni na podzimní vlnu, rozšíří se očkovací kampaň, dnes EMA schválila upravené očkovací látky a já jsem vyjednal, že vždycky dostaneme poslední typy očkovacích látek. Tedy pokud komise tyto látky schválí, do čtrnácti dnů budou v České republice. Očkování je jediná cesta, jak se preventivně chránit před závažným průběhem onemocnění a před smrtelným. Všechna data, a to data i ze současné vlny koronaviru z posledních tří měsíců, to jasně vypovídají. Je samozřejmě každého volba, jestli se naočkuje, nebo ne, ale já to všem těm, kteří jsou senioři, kteří mají komorbidity, všem, kteří mají vysoké riziko, opravdu vřele doporučuji. Je to nejlepší způsob, jak se ochránit. Ale nikdy to nebudu nikomu nařizovat.

Samozřejmě jsme zajistili dostatek léčivých prostředků včetně Paxlovidu. Ano, já jsem dostával opakovaně, jak to bude s Paxlovidem, že pro to nic nedělám. Já jsem celých šest měsíců intenzívně jednal a výsledek je, že máme smlouvu na množství Paxlovidu, které bude potřebné – nemáme tam žádný horní limit a nemůže se stát na základě této smlouvy to, co se stalo s monoklonálními protilátkami, že to, co nespotřebujeme, budeme muset platit, to je těch 14 miliard zdravotních pojišťoven, 1,5 miliardy za monoklonální protilátky, které zaplatí pojišťovny a musí je zaplatit Ministerstvo zdravotnictví, a tak bych mohl pokračovat, ale to jsem tady opakovaně vysvětloval a je to nošení dříví do lesa – a to přesně tolik Paxlovidu, kolik budou potřebovat naši nemocní. A co my musíme udělat jako Poslanecká sněmovna, abychom co nejrychleji legislativně ošetřili, aby se tento lék dostal do té poslední lékárny – buď změnou zákona, který tady leží, a neprojednávané ho, protože máme jiné důležitější věci, jako je

odvolání vlády, anebo budu hledat jinou cestu. Toto považuji za prioritu, to je moje role ministra zdravotnictví. Nebude nutné platit nadbytečné množství, ale zaplatíme za to, co spotřebujeme, a dostaneme to k našim občanům. Na tomto místě bych za to rád poděkoval jak NAKITu, tak armádě, ÚZISu, Státnímu zdravotnímu ústavu, SÚKLu, nemocnicím a samozřejmě všem zdravotníkům. Jenom spolupráce, opravdu intenzivní týmová spolupráce napříč všemi těmi odborníky vedla k úspěchu. Já vám za to moc děkuji.

Po koronaviru se Ministerstvo zdravotnictví a vláda jako celek musela vypořádat s další výzvou. 24. února se definitivně zbláznil ruský diktátor a rozpoutal v Evropě další válku. Po desítkách let se vracíme do situace, kterou zažili naši prarodiče, a Rusko brutálně a nespravedlivě útočí na Ukrajinu. To není nic jiného než invaze, je to normální invaze – jedna svobodná země bez varování zaútočila na jinou zemi. Říkejte si tomu, jak chcete, ale je to prostě invaze. Totéž předtím udělal Adolf Hitler. Této invazi v následujících měsících padly za obětí desetitisíce lidí, což vedlo k největší uprchlické vlně v krátké historii naší republiky. Když v roce 1969 prchali z České republiky před komunismem občané na Západ, to byli migranti, to byli uprchlíci. Mne uráží, když někdo říká ukrajinským uprchlíkům migranti. Není to totéž. Buď je to neznalost, pak doporučuji Wikipedii anebo definici OSN, anebo je to schválnost.

Česká vláda a občané se nezalekli. Nečekali, co udělají ostatní, naopak šli příkladem celému světu. Vláda, občané i neziskový sektor se vzdumli ke zcela nevídané vlně podpory. Například k minulému týdnu se na účet velvyslanectví Ukrajiny sešlo neuvěřitelných 1,3 miliardy od 145 000 dárců. Prostředky posílá Člověk v tísni, Paměť národa a další organizace. Zatímco do Česka proudili uprchlíci – a jsou to hlavně ženy a děti, jsou to senioři – tak směrem na Ukrajinu probíhala finanční a materiální pomoc všeho druhu. Česká vláda, armáda, občané, jednotlivá ministerstva, neziskové organizace – každý přiložil ruku k dílu. Vznikaly sbírky, překládaly se weby, rozhlasové i televizní vysílání. Přijali jsme nejvíce uprchlíků na počet obyvatel na světě, na pomoc obráncům Ukrajiny se vydalo obrovské množství peněz a o uprchlíky jsme se společně postarali. Celá naše země ve shodě pomáhala potřebným a já jsem jako občan na náš národ ohromně hrdý.

Říkám to i proto, že Češi mají solidaritu v sobě. Samozřejmě že to někteří zneužívají, samozřejmě že někteří říkají, že je to špatně. Není to špatně. Mnozí jste se tady odvolávali na křesťanské hodnoty, tak než se zase budete odvolávat, přečtěte si příběh o milosrdném Samaritánovi, a pak mluvte.

Na Ministerstvu zdravotnictví jsme se okamžitě pustili do práce. Vznikl tým složený ze zástupců ministerstva, ÚZISu, VZP, Svazu zdravotních pojišťoven České republiky, Asociace krajů, Svazu měst a obcí České republiky, Ministerstva vnitra, Ministerstva školství, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru, Sdružení praktických lékařů pro dospělé, děti a dorost, Sdružení zástupců patientských organizací. V rámci zdravotnictví jsme podnikli celou řadu kroků na pomoc uprchlíkům. Hlavním krokem byl po udělení víza strpění status státního pojištěnce pro uprchlíky. Nemohli jsme dopustit, aby zde byly statisíce lidí bez nároku na hrazenou péči. V řádů dnů byla přizpůsobena i linka 1221, kam ve svém rodném jazyce mohli volat nejen uprchlíci, ale i lékaři, kteří se s nimi potřebovali dorozumět. Naši pracovníci na této lince odbavili k dnešnímu dni bezmála 15 000 hovorů.

Naše přímo řízené nemocnice se také okamžitě zapojily do péče a zvýšený nápor zvládly, za což jejich vedení a personálu patří opravdu velký dík.

Zřídili jsme také nad rámec standardní péče 28 UA POINTŮ, zejména u našich přímo řízených nemocnic, ale dělali jsme to ve spolupráci s kraji a je potřeba Asociaci krajů za opravdu vynikající spolupráci nesmírně poděkovat. Zde je poskytována lékařská pohotovostní péče pro dospělé, děti a dorost z Ukrajiny a v případě zájmu i gynekologicko-porodnická ambulance. Připravili jsme všechny možné komunikační karty, to vše k tomu, aby se zde uprchlíci z Ukrajiny necítili jako nezvaní hosté. Byly aktivovány i kurzy pro ukrajinské zdravotníky, kteří mají zájem zapojit se do českého systému zdravotní péče. V tom všem

samozřejmě spolupracujeme se Světovou zdravotnickou organizací a Dětským fondem OSN. Já měl desítky jednání, které se toho týkaly, s představiteli evropskými, českými i světovými těchto organizací a výsledkem bylo, že nám tyto organizace poskytly více než 100 milionů na budování těchto center, na kurzy a na podporu.

Vznikají různé projekty, které budou ale finálně ku prospěchu i českým občanům, například zřizování ambulancí tam, kde dosud nebyly. Přijali jsme také celou řadu pacientů z ukrajinských nemocnic, které jsou rozbombardované ruskou armádou nebo jsou zcela přetížené. Jde zejména o děti a onkologické pacienty.

A konečně – poslali jsme ve spolupráci s farmaceutickými firmami a jejich asociacemi na Ukrajinu léčiva a zdravotní prostředky za desítky milionů korun, ale to byly dary, to byly dary těchto organizací a já jim za to nesmírně děkuji. Momentálně se již připravuje desátý kamion s nákladem těchto darů. To vše náš zdravotnický systém zvládl bez jakéhokoliv omezení zdravotní péče či dostupnosti léků pro české občany. Nic z těchto léků nebylo na úkor léků pro české občany. Kdo říká něco jiného, ten lže!

A když se nejmenovaní opoziční politici ptají: A co naši lidé? Tak jim odpovím: Styďte se! Za prvé proto, že naši lidé za tu dobu nebyli tímto nijak omezeni. Za druhé, a to zdůrazňuji, uvědomte si, že ti uprchlíci často přišli o vše a nemají se kam vrátit. Jejich dům nebo často celé město je v troskách a vy jim chcete vyčítat zdravotní péči? Vy jim chcete vyčítat, že jim pomáháme? To nemůže nikdo myslet vážně.

Účelové vykopávání příkopů ve společnosti a umělé vytváření konfliktů v době, kdy by měla být solidarita, to já budu naprosto odmítat nejenom jako lékař, ale jako člen Červeného kříže. Já jsem dělal místopředsedu této organizace po revoluci, jezdil jsem s konvoji do Rumunska, pomáhal jsem v Rumunsku a jsem zvyklý pomáhat, pokud je to potřeba. A jsem rád a hrdý na to, že to dělá náš stát a naši spoluobčané.

V rámci zákona lex Ukrajina II jsme kromě jiného také stanovili, že po 150 dnech od udělení dočasné ochrany platí pro ukrajinské uprchlíky stejná pravidla jako pro české občany. Samozřejmě jsme k tomu připravili ve spolupráci se zdravotními pojišťovnami a Ministerstvem práce a sociálních věcí informační materiály. Dodávám, že z hlediska finančního dopadu na ekonomiku zdravotních pojišťoven je dopad ukrajinských uprchlíků za rok 2022 predikován jako pozitivní. V žádném případě na to nedoplácí čeští pacienti. Mnoho z nich si našlo práci a zdravotní pojištění naopak odvádějí. Celkově si troufám tvrdit, že situaci jsme za daných okolností zvládli nejen jako ministerstvo, ale i stát a česká společnost jsme v této těžké zkoušce nepochybně obstáli. To koneckonců potvrdili i zástupci Světové zdravotnické organizace, UNICEF, Evropské unie, kde momentálně předsedám Radě EU.

Tím se dostávám ke třetímu úkolu, kterému naše vláda čelí, a tím je předsednictví České republiky v Radě Evropské unie. Máme za sebou dva ze šesti měsíců neskutečné jízdy, kdy čeští ministři řídí jednání ministrů z celé Evropské unie a naši odborníci koordinují jednání desítek až stovek pracovních skupin, odborů a výkonů. Našimi zdravotnickými prioritami, já jsem to již zmínil, jsou onkologie, vzácná onemocnění, očkování, posílení globální role Evropské unie v oblasti zdraví a pomoc Ukrajině. Právě zkvalitnění onkologické péče je hlavní zdravotnickou prioritou českého předsednictví. Chci, aby napříč Evropskou unií neexistovaly rozdíly v kvalitě péče. Toto téma je pro mě osobní a je pro mě velmi důležité.

Já určitě nevydávám žádné brožurky pod hlavičkou VZP, financované z peněz VZP. Já ty knihy píšu, z nich se učí doktoři, z nich se učí studenti. Nepotřebuji VZP k tomu, aby mně vydávala propagační materiály. Onkologii jsem spolu s profesorem Vyzulou, kterého velmi dobře znáte, spolu s profesorem Žaloudíkem, když jsem se vrátil z Japonska, nejenom propagoval, ale s řadou metod jsem tady začínal. Proto je to moje osobní věc, aby opravdu onkologie v České republice byla na výši, aby byla dostupná, aby byla kvalitní. To je jeden z hlavních důvodů, proč jsem požádal profesora Vorlíčka, aby se stal mým poradcem a dokončil

svoje dílo, tedy vybudování komplexních onkologických center a provázání sítě. A já Jiřímu za toto strašně děkuju. Jiří, díky!

Budeme k těmto akcím pořádat celou řadu odborných konferencí, ze kterých vzejdou různá doporučení, jasné závěry a jasné návrhy pro Evropskou unii. První z nich již máme úspěšně za sebou a je to konference o onkologii a konference o genetice. Do Brna se začátkem července na dva dny sjelo víc než sto expertů z celé Evropy. Diskutovalo se o léčbě, prevenci a ochraně dat onkologických pacientů. Jednali jsme především o sítích národních komplexních onkologických center, onkologických registrech, návrhu nařízení o evropském prostoru pro zdravotní data a screeningů, screeningových programech rakoviny. Bavili jsme se o nových screeningových programech. Z konference vzešla řada doporučení, která budou příští týden předkládat a budou tématem neformálního jednání ministrů zdravotnictví, které povedu. V nadcházejících měsících nás ještě čekají odborné konference ke vzácným onemocněním, k očkováním, k psychiatrii a k dalším věcem, které se týkají našeho předsednictví. Je toho obrovské množství. Jsem hrdý, že mám od zahraničních kolegů zpětnou vazbu, že předsednictví zvládáme velmi profesionálně a že za to bych chtěl vyjádřit upřímný dík organizátorům, ať už je to Masarykův onkologický ústav, ať už jsou to další zařízení, a všem těm lidem, kteří na ministerstvu na tomto pracují. Je to opravdu obrovský kus práce, je to mravenčí práce a je to jejich zásluha, určitě ne moje.

A nyní k tomu, co je hlavním úkolem každého ministerstva: posunout ve své gesci naši zemi o něco kupředu. Základním kamenem každé vlády je její programové prohlášení. Ve zdravotnické části máme po osmi měsících splněnu velkou část slibů, které jsme v této části občanům dali. Asi je nemá smysl všechny vyjmenovávat, ale zdůrazním ty zásadní. Prosadili jsme automatickou valorizaci plateb za státní pojištění. To je bezesporu historický krok a jsem rád, že ho ocenili jak opoziční, tak koaliční poslanci i senátoři. Je to něco, o co usilovali předchozí ministři zdravotnictví. My jsme velmi složitě počítali, podle jakého vzorce. Diskutovali jsme to napříč politickým spektrem, napříč odborníky a myslím, že se podařilo něco, po čem celá veřejnost volala. Byl to jeden ze základních bodů mého volebního programu a programu této vlády. Končí tím ad hoc navyšování rozpočtu, které často pouze rozkolísalo systém, a můžeme začít diskutovat o dlouhodobém plánování zdravotní péče.

Co zůstalo nepovšimnuto a já bych to chtěl zdůraznit: ztrojnásobili jsme také fondy prevence zdravotních pojištěnců. Ano, prevence je jedním ze základních témat programového prohlášení vlády v oblasti zdravotnictví a nám se podařilo během necelých devíti měsíců prosadit ztrojnásobení fondů prevence. Stabilizovali jsme systém postgraduálního vzdělávání zdravotníků, reprezentovaný Národním centrem ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů a u nelékařských oborů a lékařských oborů Institutem postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví. V kostce: proběhly desítky jednání s Asociací děkanů, vedením obou institucí, zástupci odborných společností, zástupci SORu i KORu a dospěli jsme k jasné spolupráci, k jasné spolupráci a modelu, který povede k provázání vzdělávání v kmenech, vzdělávání základních atestací, nástavbových atestací a certifikovaných kurzů. Dosáhli jsme shody a během následujících dvou měsíců podepíšeme smlouvu s asociací, s oběma instituty a s ministerstvem, která bude základním kamenem toho, jak bude nastavena další spolupráce. Myslím si, že je to pro všechny zdravotníky velmi dobrá zpráva, stejně jako to, že se lékařům po kmeni konečně zdvihnou platy a posunou se po kmeni do třinácté platové třídy. Zaslouží si.

My jsme zdědili špatnou dostupnost zdravotní péče, ale opravdu nejsem ten, který by hloupě kritizoval předchozí vlády. To je dlouhodobý problém českého zdravotnictví. Dlouhodobě se opakovaně ministři snažili o reformu primární péče, o zlepšení dostupnosti stomatology, zlepšení dostupnosti lékařů pro dospělé a lékařů pro děti a dorost. Opakovaně se někam posunujeme, ale opakovaně ta dostupnost není dostatečná. Víme a ví to řada ministrů, přede mnou to věděla z predikcí ÚZISu a profesora Duška, že populace stárne, že se zdravotnictví feminizuje, a hledáme recepty. Je to téma, které není politické, je to téma čistě odborné a já si tady troufnu poděkovat vašim prostřednictvím, paní předsedající, panu poslanci

Vondrákovi, který tady sice není, ale děkuju jako hejtmanovi Moravskoslezského kraje, protože se opravdu pustil velmi aktivně do spolupráce s Ministerstvem zdravotnictví stran stomatologické péče a jsem rád za jeho návrhy. Jsem rád, že akceptoval naše návrhy, a spolupráce s Asociací krajů myslím, dospěje k několika pozměňovacím návrhům a několika legislativním úpravám v tomto roce, které zjednoduší krajům fungování a zajišťování pohotovostních služeb.

To, co ministerstvo mělo udělat – a já jsem to udělal ve chvíli, kdy to jenom trošku šlo – bylo přesunutí finančních prostředků do vzdělávání praktických lékařů pro dospělé a praktických lékařů pro děti a dorost. Tedy všechny peníze, které ministerstvo bude mít na vzdělávání, půjdou do těchto dvou oborů, abychom v co nejrychlejším horizontu navýšili počty těchto lékařů v terénu. Jsem nesmírně rád, že se po dlouhé době podařilo dosáhnout konsenzuální návrh znesvářených odborných společností, a je potřeba jim za to velmi poděkovat.

Zásadní částí – a pro mě osobně velmi důležitou oblastí – jsou prevence a na to navazující rozvoj onkologie. Ty opravdu nezajistí vydání ani reklamních brožur, ani stavba nových nemocnic, ve kterých by neměl kdo pracovat. Jedno obří onkologické centrum v Praze na Vinohradech, kde ani nebylo vyjasněné vlastnictví pozemků, by to opravdu neřešilo, a navíc takové centrum nešlo postavit. To všichni věděli, jediný, kdo to nevěděl, byl pan expremiér. Ví to i odborná veřejnost a kolegové zdravotníci v této místnosti, ale já to nechci pitvat. Odborníci se shodují, že zrušení tohoto megalomanského projektu na Vinohradech bylo správné rozhodnutí nejen z medicínského hlediska, ale i ze stavebního hlediska. Reálně to totiž postavit nešlo. Ušetřily se tím naopak miliardy, které půjdou do regionů, tam, kde opravdu ta péče je potřeba.

Zde se s dovolením zastavím u zdravotní části Národního plánu obnovy – za to, za co jsem tady byl dneska i částečně kritizován. To je naše další práce na Ministerstvu zdravotnictví. Národní plán obnovy v oblasti zdravotnictví řeší v podstatě dvě hlavní oblasti: zvýšení odolnosti systému zdravotní péče a národní plán na posílení onkologické prevence a péče. Na ně je vyčleněno 15 miliard. Ten plán byl připravován zejména v roce 2021. Já si nevzpomínám, že by byl někdy diskutován na zdravotním výboru. První ministr, který tento plán představil na zdravotním výboru, jsem byl já v květnu tohoto roku. Zaměření jednotlivých oblastí a projektů vycházelo z rozhodnutí minulé vlády. Po mém nástupu do funkce ministra zdravotnictví se mi ve velmi krátké době podařilo ve spolupráci s kolegy na Ministerstvu zdravotnictví v Národním plánu obnovy provést některé zásadní změny tak, aby byly peníze využity efektivně. Původně naprosto naddimenzované projekty, které neodpovídaly potřebám českého zdravotnictví, byly upraveny, aby je vůbec šlo realizovat, abychom tyto peníze nemuseli vracet. Veškeré stanovené milníky a cíle, které je nezbytné plnit pro držení finanční podpory ze strany Evropské unie, mohou být po mých úpravách splněny a ty projekty zezelenaly. Touto změnou se podařilo eliminovat zásadní rizika, která mohla významně ohrozit získání finančních prostředků pro Českou republiku.

V roce 2022 byla pod mým vedením dopracována strategie Ministerstva zdravotnictví Národní onkologický plán do roku 2030. Ten byl vytvořen ve spolupráci s Českou onkologickou společností a v červnu 2022 ho schválila vláda České republiky. Mezi nejvýznamnější investice v oblasti onkologie patří zejména vybudování motolského onkologického centra, tedy pracoviště, které by mělo navázat na Komplexní onkologické centrum Praha, tak jak je Komplexní centrum Brno. Nebudou však podporovány pouze investiční projekty. Počítá se i s podporou zvyšování kvality preventivních screeningových programů, protože prevence a screening jsou naprosto klíčové.

Mimo onkologickou oblast je dále počítáno s následujícími projekty: vybudování Centra kardiovaskulární a transplantační medicíny, vznik simulačních center v jednotlivých fakultních nemocnicích ve spolupráci s lékařskými fakultami tak, aby sloužily opravdu k pregraduálnímu, a hlavně postgraduálnímu vzdělávání lékařů. Je především plánována podpora rehabilitační

péče pro pacienty po kritických stavech, v rámci které budou podpořeny specifické typy péče v nemocnicích. Rehabilitace, rychlá rehabilitace, následná péče – to jsou naprosto klíčové body, které mohou zlepšit fungování našeho zdravotnictví.

Samotného mě ale překvapilo, že když se na zdravotním výboru Národní plán obnovy v květnu řešil, v květnu tohoto roku, největší kritika původního Národního plánu obnovy, největší kritika toho, co se mělo udělat, k mému překvapení byla ze strany poslanců ANO. A já jsem byl paradoxně v pozici – a když si poslechnete záznam z toho zdravotního výboru, tak to zjistíte – kdy jsem hájil předchozího ministra před jeho vlastními poslanci. Poslechněte si ten záznam, pokud mi nevěříte. Pro ilustraci jsem vybral jednu citaci. On tady kolega není, tak ho nebudu jmenovat, není to korektní. Já jsem informoval o plánu, který měla předchozí vláda, postavit za téměř miliardu simulační centrum u Institutu pro další vzdělávání. Já vím, že vy teď neděláte: Bože! To byste udělali, kdybyste věděli, o čem mluvím, to samozřejmě nelékaři nevědí. Ale lékaři v té chvíli na zdravotním výboru řekli: Bože! a budu citovat jednoho z nich, poslance za hnutí ANO: " 722 milionů za simulační centrum pro intenzivní medicínu? To je mazec. To jsou velké prachy, za to vybudujete celý urgentní příjem. My, co tu sedíme, jsme bez simulace také vyrostli a taky jsme to zvládli." To bylo stanovisko poslance ANO na zdravotním výboru k jednomu z megalomanských plánů expremiéra Babiše. A já pana expremiéra a já pana ministra Vojtěcha hájil. Poslechněte si ten zdravotní výbor. Já nevím, jak na takové věci reagovat. Změny nastaly a rozhodně k lepšímu, ale to jen díky tomu, že jsme plány mohli změnit a nastavit je opravdu efektivně, a to jak pro nemocnice, tak především pro občany, pacienty a pro ty, kteří to potřebují. My tady jsme pro pacienty, pro ty tady sedíme, aspoň já to tak vnímám.

Posilujeme screeningové komise. Zajistili jsme financování a další rozvoj těchto programů. Pro jejich rozvoj jsme připravili nové projektové výzvy z evropských fondů. Tato oblast tedy bude mít zajištěno i rozvojové financování na dalších pět let. Již zmíněný Národní onkologický plán 2030 se nezaměřuje jen na stavbu jedné nemocnice, ale podporuje celou síť komplexních onkologických center. Léta byl ignorován zcela nesmyslně Karlovarský kraj. Situace zde byla nepříjemná, proto jsem tam hned na jaře osobně jel, proto jsem osobně jednal s vedením kraje, jednal jsem s kolegy z nemocnic a nyní je v tomto připravována podpora, která cílí na zvýšení dostupnosti onkologické péče pro obyvatele Karlovarského kraje.

Výjezdy do zdravotních zařízení po celé republice jsou koneckonců významná část mé práce. Já si nezvu lidi na ministerstvo, já za nimi jezdím. Nehodlám sedět v Praze a jen odsud halekat do regionů. Raději jezdím přímo do regionů a bavím se přímo s vedením nemocnic a dalších zdravotnických zařízení či vzdělávacích zařízení, ale jezdím i do hospiců, jezdím do domovů pro seniory, jezdím do různých neziskových zařízení, která se starají o pacienty a poskytují paliativní péči, ať už domácí, nebo ve svých zařízeních. Chci totiž osobně zjistit, kde je tlačí bota a jak jim ministerstvo může pomoci. Od svého nástupu na ministerstvo jsem vyjel do více než třiceti zařízení v devíti krajích a v nejbližší době se chystám do dalšího. Dnes dopoledne jsem byl v nemocnici v Nymburku, já jsem si prohlídl tu nemocnici. Odpoledne jsem měl být v nemocnici v Hořovicích a projíždět nemocnice Středočeského kraje, tak jsem tady a do Hořovic pojedou příště, omlouvám se.

Je samozřejmě celá řada dalších oblastí, ve kterých Ministerstvo zdravotnictví podniká kroky ke zlepšení – paliativní péče, následná dlouhodobá péče, což jsou dříve přehlížené obory. My je vnímáme a řešíme, budou proto podpořeny i v rámci vyjednávané úhradové vyhlášky. Rád bych také vypíchl ještě spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí a já bych na této spolupráci chtěl demonstrovat, jak se změnila situace v této a předchozí vládě. Škoda že, vašim prostřednictvím, paní poslankyně Pastuchová odchází, ale ona by mi velmi rozuměla, o čem mluvím. Vy si možná vzpomenete na ty často až osobní útoky dvou ministrů – jeden byl ministr zdravotnictví a jedna byla ministryně práce a sociálních věcí a ta útočila na ministra zdravotnictví. Vy, kteří jste byli, ať už ve výboru zdravotním, nebo sociálním, tak si jistě vzpomenete na to velmi tristní společné jednání obou výborů, kde pan ministr zdravotnictví

předkládal, jak bude vypadat reforma psychiatrické péče a financování center duševního zdraví a paní ministryně Maláčová říkala něco úplně jiného. A nebyli se schopni dohodnout. To ani nebyla nespolečenská práce, to byla nenávist.

Vzpomeňte si, jak tady fungovala spolupráce na sociálně-zdravotním pomezí. Vždyť jste tady seděli, vždyť jste to denně viděli, někteří z vás byli ministři. Zažívali jste to. To si fakt nepamätujete? My jsme postupovali jinak. S panem ministrem Jurečkou a s jeho týmem se každý týden pravidelně scházíme, pravidelně diskutujeme problémy. ÚZIS začal pracovat i pro Ministerstvo práce a sociálních věcí. My se nevnímáme jako političtí nepřátelé a konkurenti, my se vnímáme jako jednotná vláda, která chce maximálně pomoci občanům České republiky a spolupracuje, a to děláme s panem ministrem Jurečkou a já mu za to velmi děkuji.

Jsem rád, že došlo k plné dohodě vedení obou ministerstev a spolupráce se nastavila. Budeme sdílet data. Do konce října budeme mít první informace, které předložíme oběma výborům, a intenzivně jsme začali pracovat na legislativě na sociálně-zdravotním pomezí. Pokud pomíneme naše politické hašteření, handrkování a budeme se opravdu bavit – a já doufám, že v tom napříč politickým spektrem najdeme sílu a odvalu, budeme se opravdu bavit o problematice sociální a zdravotní a o sociálně-zdravotním pomezí, tak jsem si stoprocentně jist, že to, co vám s panem ministrem Jurečkou představíme, oceníte. Oceníte to všichni ti, kteří se tou problematikou zabývají. Já nepotřebuji, abyste to oceňovali na tomto fóru, ano, tady vedeme politické boje. Mně bude stačit, když to řeknete mezi čtyřma očima, to mně stačí.

Jsem rád, že došlo nejenom k plné dohodě a spolupráci, ale sdílíme data, zejména co se týče rozvoje hodnocení kvality zdravotních a sociálních služeb. To je totiž rozdíl, který je mezi tou vládou. A v čem je ten rozdíl? Za to, jak vláda vypadá, samozřejmě odpovídá premiér. Vy jste to tady opakovaně říkali, máte pravdu. To je šéf, to je velitel, ten to koordinuje. A tento velitel, kterého mám já, to koordinuje dobře, tak jak dobře řídil univerzitu. Ministři spolupracují. A teď si vzpomeňte, jak to koordinoval bývalý premiér, expremiér. Fakt je to dobrý manažer, když připustil, aby si šli ministři po krku, hádali se? Fakt je to dobrý manažer, když nedokázal přesvědčit ministry, aby spolupracovali? A vy máte pocit, že paní ministryně Maláčová spolupracovala? A co s tím premiér udělal? Nic! Tak sláva mu! Nehádáme se na Twitteru, neházíme si klacky pod nohy. To je něco, co je pánbůh zaplat' pryč.

V Poslanecké sněmovně máme celou řadu novel zákonů, které doufám, že po diskusi na zdravotním výboru projdou. Já se snažím diskutovat se všemi poslanci ve zdravotním výboru a znovu opakuji, všechny z nich bez ohledu na politickou příslušnost považují za odborníky a velmi si vážím jejich názorů, včetně těch kritických. Doufám, že tyto zákony projdou a že naleznou širokou podporu.

Abych to shrnul. Ministerstvo zdravotnictví funguje velmi dobře. Spolu se mnou jej řídí kompetentní náměstci, to je obrovské štěstí, a odborné problémy řešíme s odborníky. Řešíme je na Ministerstvu zdravotnictví, rozhodli jsme se, že řešení z průhonické sokolovny není ta správná cesta.

Dovolte mi na úplný závěr ještě jednou poděkovat kolegům z Ministerstva zdravotnictví za jejich práci, stejně jako děkuji všem zdravotníkům, všem těm, kteří pomáhají, kteří pracují, kteří bojují dál s covidem, protože covid nezmizel, stále tady je a je to smrtelná nemoc. Je to obrovský dluh. Naše společnost samozřejmě toto dluží zdravotnictví a zdravotnímu systému. Já si to plně uvědomuji, koneckonců jsem zdravotník.

Já vám děkuji za pozornost. Přejí mnoho trpělivosti, zdá se, že to spolu dneska ještě nějakou dobu budeme muset vydržet, že tady pobudeme. Přejí vám, abyste si to užili, když už jste to svolali, a slibuji, ať tedy řeknete, co řeknete, já si to fakt nebudu brát osobně, a pokud jsem slíbil odbornou spolupráci, tak to dodržím. Doufám, že dál budeme společně jezdit na zahraniční služební cesty a poznávat, jak vypadá medicína v ostatních zemích, budeme spolupracovat, když budeme v zahraničí bojovat za český stát, a tady se můžeme dál hádat. Děkuju. (Potlesk poslanců vládní pětikoalice.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji a ještě načtu omluvu, která v mezích došla, a je to omluva pana poslance Jiřího Navrátila dnes od 13 do 16 hodin z pracovních důvodů.

A nyní přichází na řadu s přednostním právem přihlášený pan předseda Radim Fiala, poté je v pořadí přihlášen pan ministr Marian Jurečka. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, než začnu mluvit o nedůvěře vládě, tak musím říct, že mě pan ministr zdravotnictví pobavil. A já jsem to pochopil, vy totiž obstrujete. (Pobavení, potlesk.) Ano, pětikoalice obstruuje mimořádnou schůzi o nedůvěře vládě, a já vím proč. Vy tu vládu ještě čtyřicet hodin chcete udržet. (Smích.) Já myslím, pane ministře, že těch čtyřicet hodin vám ještě dáme, a nemusíte se obávat, kdybyste měl zase nějaké podnětné vystoupení, například z nějakých jiných oborů zdravotnictví, můžete přijít anebo nás informovat o šestadvacáté dávce proti koronaviru. To také určitě bude zajímavé.

A myslím si, že to bylo dost srandy, protože žádná další legrace už v tom není, už jsou to opravdu vážné věci. My jsme se dohodli s hnutím ANO, že svoláme tuto schůzi a vyvoláme hlasování o nedůvěře vládě, protože situace je opravdu alarmující, zvláště v energetice, kde lidé se nás ptají na ulici, jak to mají dělat, zvláště senioři, kteří třeba už nemají partnera, aby se podělili o finanční nároky na energie, a říkají: Nám přišly složenky na 15 000, ale důchod mám 14 500. Co mám dělat? Tak to je otázka na pětikoalici a na pana premiéra. Vy jste říkali, že jim pomůžete, že nikoho nenecháte padnout. Tak já nevím, co jim mám říct. Pane premiére, měli jste rok na to, abyste něco udělali, a vy jste neudělali vůbec nic. Vy jste neudělali vůbec nic!

Já musím zmínit tu vaši pomoc například u pohonných hmot, kde v Polsku a Maďarsku se tankuje za 30 nebo za 33 korun, a vy jste snížili spotřební daň o korunu a půl, a než se to stihlo vůbec promítnout do cen, cena ropy tak vyskočila, že to vlastně nikdo ani nepostřehl, a pořád tankujeme za 45 korun, na dálnicích někde za 48 korun, takže veškerá pomoc nula, nic, nula! A v energetice je to stejné. My dokonce v České republice – vy jste tak dobří, pane premiére, že v České republice, přestože jsme jedním z největších výrobců a vývozců energie, máme v přepočtení na paritu kupní síly nejdražší energii v Evropě, nejdražší. Nejdražší! To je výsledek vaší roční práce. Tak to je přece velký důvod pro to, svolat schůzi o hlasování o nedůvěře vládě. Jak to těm lidem vysvětlíte? Vy tady mluvíte už hodiny, hodiny, doslova hodiny, prodlužujete, obstrujete tuto schůzi, abyste vládu udrželi ještě o čtyřicet hodin déle, a co mají dělat ti lidé?

A nemluvím jenom o lidech, co mají dělat firmy? Firmy si ze začátku snížily marže, snížily svoje zisky. Pak už neměly žádné zisky a samozřejmě na to začaly doplácet, půjčily si. Už jim ani nikdo nepůjčí, takže ty nejmenší krachují a pak firmy, které jsou energeticky náročné, ty krachují také. A když se podíváte na firmy, které prosperovaly, roky prosperovaly, a my je potřebujeme, ať už v hospodářství, zemědělství, potravinářství, tak dneska to nejsou díky energetické náročnosti a finanční náročnosti schopny udržet.

Nám hrozí hluboká recese v hospodářství, průmyslu, zemědělství, potravinářství, prostě všeho, a inflace se bude neustále zvyšovat. To, že inflace v grafech České televize poklesla o tři desetiny, vůbec nic neznamená. Na to působí spousta vlivů, jako jsou například sezonní vlivy, jiné vlivy a podobně. Až ta inflace klesne o několik procentních bodů, pak se můžeme bavit o tom, že se něco podařilo a zastavilo, ale zatím inflace možná jeden měsíc zpomalila růst, ale pořád roste. Pořád roste a bude to velmi vážné. Takže to je jedna oblast, ke které se budu chtít dneska vyjádřit, a to jsou energie.

A druhá oblast samozřejmě, která s touto vládou souvisí, je prorůstání zločinu mafie do této vlády prostřednictvím hnutí STAN, a to, že to pan premiér kryje, že jim to vlastně vůbec nevadí. To jsou dvě nejdůležitější věci, proč vyvoláváme hlasování o nedůvěře vládě. To jsou

tak důležité věci, že nevyvolat toto hlasování, tak by tady žádná opozice vlastně nebyla, tak tady nemusí být. Protože co může být horšího než to, že se nám hroutí průmysl, že lidé nemají za co platit energie, a než to, že máme mafii a organizovaný zločin ve vládě? Co může být horšího? Jo, může, ještě válka. Tu jste si také adoptovali, tak uvidíme, jak to dopadne.

Já musím říct k oblasti energetiky, že vlastně této vládě donedávna vůbec nevadilo, že Ministerstvo průmyslu a obchodu nic nedělá, že nepřekypuje aktivitou, že nemá žádné výsledky, protože se tady od ledna nebo od února mluví o úsporném programu, který byl vyhlášen asi před čtrnácti dny, a ještě včera vláda řekla, že ho bude měnit, že je to ještě nedostatečné, že je to málo, protože lidé to opravdu nezvládají. Ani to, co ta vláda připravovala celý rok, nefunguje tak, abyste, pane premiére, splnil to, co jste řekl v televizi, že nenecháte nikoho padnout. Prostě není to pravda, takže máte co dělat.

Já tady vidím jasné manažerské pochybení pana premiéra, a musím to říct, že nečinnost v té vládě, kdy nikdo nic navenek nedělá, nebo možná dělá, ale vláda nemá žádné výsledky za ten rok, nemá žádné výsledky, aby to lidé poznali, pochopili, aby řekli: Ano, vláda se o nás postarala a my to zvládneme. To si myslím, že je manažerské pochybení šéfa této vlády, a to je premiér.

Také by mě zajímalo, jak to v koalici řešíte, protože jak se slučují vlastně v této pětikoalici některé ideologie, filozofie a podobně? Jak se slučuje například filozofie úplně levicových Pirátů, kteří by chtěli všechno, jak se říká, sharovat, kteří všechno chtějí sdílet, s nedotknutelností osobního vlastnictví, které ještě před nedávnem hlásala ODS? Jak se to v této pětikoalici slučuje, na jedné straně filozofie české koruny a na druhé straně euro? Jak se mohou dohodnout dvě skupiny v této vládě, kdy jedna chce uzákonit ústavou rodinu a smysl rodiny, a druhá prosazuje manželství pro všechny? Prostě ideologicky a filozoficky je to slepenec, který spolu nemá příliš společného. Má společnou jednu jedinou věc: nese vládní odpovědnost, sedí ve vládních křeslech, a to je podle mě jediný motiv, který tyto lidi drží společně, kteří tady vystupují jako jedna skupina. Ale myslím, že není únosné, aby tato vláda trávila svůj čas pouze vysvětlováním zoufalým občanům, že neustále probíráte různá řešení, ale dosud vlastně žádné z nich nemáte. Vy tomu říkáte, že vysíláte signály. Tak je potřeba přestat vysílat signály a připravit nějaké řešení, které, jak jste, pane premiére, sám řekl v televizi, nenechá lidi padnout. A já bych si přál, aby se to stalo, ale zatím nevidím v budoucnu žádnou jiskřičku naděje, že by se to stalo.

A to pak nutně vypadá, že to dělají v podstatě záměrně, že jim o nic nejde, protože členové vlády, náměstci ministrů, poslanci a další každý měsíc dostávají svůj plat, takže je vlastně nic netrápí, nemají kam spěchat, aby zajistili to, že občané nepadnou a že bude mít vláda nějaký recept na to, aby lidé mohli přežít, aby nemuseli váhat mezi tím, jestli zaplatí energie, nájem, léky nebo jídlo. Nevím, jestli to víte, ale spousta lidí dneska si začíná kupovat potraviny na dluh, protože na to prostě nemají. Mám pocit, že se dostáváme do nejhorší situace za posledních třicet let, a to je důvod přece, abychom svolali schůzi, která by jednala o vyslovení nedůvěry této vládě, protože tomu musíme čelit, a když tomu nechcete čelit vy, tak my vás k tomu musíme donutit, anebo odstupte, anebo ta vláda prostě bude muset odejít.

Stále si musíme připomínat, že jakékoliv navýšení cen energií se okamžitě promítá do veškerých nákladů podnikatelů, kteří sice na chvíli mohou snížit vlastní marži, ale potom to musí promítnout do cen svého zboží. Všechno se zdražuje, to znamená, zvyšuje se inflace, nejvíce potraviny, některé potraviny až o 40 %, zdražuje se bydlení, energie prostě potřebujete ke všemu. A pokud razantně nevyřešíme cenu energií, poroste inflace neustále. Tato vláda ale řeší důsledky, to znamená, látá nějaké problémy, které mají občané, ale neřeší příčiny, nebo snaží se látat problémy, ale neřeší příčiny, to znamená cenu energií. A firmy, fabriky krachují, protože to neunesou finančně, a nikdo jim nepůjčí, když na to nemají, když není vidět na konec. Žádná banka jim nepůjčí dlouhodobě, když není vidět na konec, co se s cenami energií bude dít, protože zatím nemá vláda žádný recept.

Cena elektrické energie se už úplně zbláznila a je naprosto nepředvídatelná – 26. srpna byla cena silové elektřiny, což je jen zhruba 60 % celkové ceny elektřiny pro české občany a firmy, na rekordních 24 240 korunách za jednu megawatthodinu a ke 30. srpnu pak klesla na 14 969 korun za tuto jednotku. Ale po započtení poplatků na obnovitelné zdroje na operátora trhu s energiemi, na distribuci, přenosovou soustavu, daně z elektřiny a DPH, což jsou všechno další složky celkové ceny elektřiny, se dostáváme na 25 až 30 korun za jednu kilowatthodinu. Přičemž hádejte, kolik to bylo ještě před rokem? Před rokem to bylo okolo 5 korun. Ale 25 až 30 korun za jednu kilowatthodinu znamená, že budou krachovat další firmy a že to občané velmi těžko utáhnou.

Podobně volatilní a nepředvídatelný je i trh se zemním plynem a jeho ceny pro české spotřebitele. Svého maxima dosáhl také 26. srpna 2022, kdy vyšplhal na 7 821 korun za jednu megawatthodinu a následně spadl na 5 708 korun dne 30. srpna. Ale připomeňme si, že ještě na začátku srpna byl k máni za cca 4 000 korun za jednu megawatthodinu a před rokem dokonce jen za 861 korun za jednu megawatthodinu. To jsou zcela jiná čísla. Jde o skokový růst v řádech až tisíce procent.

Na tom vidíme, kam se to všechno posunulo, co mimo jiné způsobuje pokles naší životní úrovně. Jsou to hlavně ceny energií. U těch se tedy musí začít, a to rychle, pokud se máme vyhrabat ze současné krize. Bohužel, tato vláda Petra Fialy ani netuší, jaká hra se tu hraje s našimi životy, že na trhu jsou tak mocní hráči, kterým je vcelku jedno, jak budou žít lidé v Evropě, speciálně v Evropské unii, a už vůbec nemluvím o nějaké České republice. Ale na to právě máme mít národní vládu, aby se o české občany a firmy starala, snažila se pro ně hledat a najít optimální řešení pro udržení životní úrovně, ideálně i pro její zlepšení. Tato vláda pětikoalice to ale nedělá, pouze hledá nějaká chimérická společná evropská řešení.

Já si pamatuji, když jsme čelili před možná šesti lety problému migrace, migrace muslimských imigrantů do Evropy. Pamatujete si? Všichni hledali společná evropská řešení. Ne, počkáme, nebudeme to řešit, počkáme na společná evropská řešení. Bylo nějaké společné evropské řešení? Nebylo. Společná evropská řešení neexistují. Je to jenom výmluva, pane premiére. Je to váš alibismus, abyste nemuseli nic hledat, protože já vám garantuji, že společné evropské řešení nemůže existovat. Nemůže existovat, protože každá země má jiný energetický mix a má jinou cenovou hladinu.

Prostě je to alibismus této vlády, protože nemůže nic najít. Je zmítána od mantinelu k mantinelu, na jedné straně stojí Brusel a na druhé Washington. Nemůže nic dělat nebo na to nemá politickou odvahu. A jestli na to nemá politickou odvahu, tak by měla odstoupit, protože tato vláda je tady pro občany České republiky, pro nikoho jiného. Pro nikoho jiného!

Proto je úkolem nejen parlamentní opozice, ale i čím dál většího množství českých občanů a firem to této vládě připomenout. Ostatně už se to děje, a to čím dál intenzivněji. Otevřený dopis nedávno zaslala vládě Asociace malých a středních podniků České republiky. V něm tato asociace vyjadřovala ostrý nesouhlas s dosavadním postupem vlády, která nečiní žádné zásadní rychlé efektivní kroky k ochraně českých firem. Rovněž konstatovala, že řada firem hraje o své přežití v řádu měsíců, a vláda tato varování přehlíží. A že dosavadní prezentovanou pomoc vlády považují podnikatelé za zcela nedostatečnou, či spíše nulovou.

Víte, co mě na tom nejvíc zaujalo? Že tento otevřený dopis skoro nikdo neotiskl, nikdo nad ním nezavedl žádnou polemiku. Málo novinářů se tomu věnovalo, skoro nikdo. Já si nepamatuju, že bych to v nějakých novinách viděl, a přitom jde o skutečné ohrožení českého průmyslu, hospodářství, o skutečnou recesi, která nám hrozí a patrně přijde, protože vláda, jak to slyšíme i z toho dopisu pro ně, žádné řešení nemá. Ale mrzí mě, že to neakcentují novináři a že lidem nepomáhají a těm firmám, že pomáhají mlčet této vládě. To si myslím, že je velký problém.

Podobně se nyní vyjádřily zaměstnavatelské svazy a žádají vládu v otevřeném dopisu o konkrétní opatření pro firmy kvůli drahým energiím. Konstatovaly, že příslib kompenzací

ministra průmyslu a obchodu Jozefa Síkelu pro firmy ze zpracovatelského průmyslu neznamena schválení programu vládou a není ani jasný termín spuštění příjmu žádostí. To je velká ledová sprcha pro pana ministra Síkelu, který jen vzácně chodí do médií vysvětlovat své nápady na řešení energetické krize. A měl by tam chodit, protože lidé a firmy to potřebují slyšet. A když už konečně v září měl přinést to nejlepší, co za rok Ministerstvo průmyslu a obchodu vyrobilo a vymyslelo, je to v mžiku rozcupováno zaměstnavatelskými svazy a odbornou veřejností. Bohužel ne novináři, a to mě trochu mrzí.

Z toho je vidět, že projev ministra spravedlnosti Blažka byl opravdu věštecký, a já s ním souhlasím. Uvažuji velmi podobně jako on a mám na to stejný názor. Začínáme být v situaci, kdy se nejen běžní občané, ale i firmy včetně opravdu velkých firem neostýchají veřejně rvát na vládu, ať honem něco dělá, a nejen něco formálního, aby si udělala pomyslnou čárku, ale něco opravdu efektivního, co zabrání firmám i občanům České republiky propadnout do bídy a bankrotu.

Proto jsme také dnes tady a je před námi hlasování o nedůvěře vládě. Já takovou nedůvěru této vládě pětikoalice pociťuji velmi palčivě, zejména mezi občany, s kterými jsem v permanentním kontaktu – včera v Olomouci, především v Ostravě. Proto ostatně také hodlám hlasovat pro vyslovení nedůvěry této vládě.

Možností, co udělat, byla spousta. Opakovali bychom se, ale proč ne. SPD má desatero. My ho všude říkáme, aby lidé věděli, že existuje cesta. Musí vláda, která jí půjde, být politicky odvážná, ale existuje cesta a podle mě je to jediná možná cesta.

Za prvé, za tuto energetickou krizi nemůže Putin, byť souhlasím s tím, že to je agrese, ale chci říct, že tato energetická krize začala již před válkou na Ukrajině. Víte, čím začala? Začala spuštěním takzvaného Green Dealu, Zelené dohody Evropské unie, Evropské komise. Začala tím, že se začaly v Německu a ve Švédsku zavírat uhelné a jaderné elektrárny. Začala tím, že na trhu byl nedostatek energie, elektřiny, a když je něčeho nedostatek, co se stane? No stane se to, že její cena se zvyšuje. Začala se zvyšovat cena energií už před válkou na Ukrajině. To znamená, že viníkem je Evropská unie, Evropská komise, Němci. Němci si řekli: Proč bychom tady měli uhelné elektrárny, proč bychom tady měli jaderné elektrárny, kde budeme muset řešit nějaký jaderný odpad, když si to můžeme levně koupit od Čechů? Ti nám to všechno prodají, a levně, tak co, tak to zavřeme. A začal fungovat takzvaný Green Deal. To znamená, bod číslo jedna, odstoupení od této Zelené dohody, protože nás vede do pekel. Ale už tato vláda, myslím si, že tak koná, protože u teplárníků už povolili lehké topné oleje, koks a další jiné věci, protože by tady tisíce, možná desetitisíce lidí zmrzly, kdyby to nepovolili. A najednou celý Green Deal jde mimo. Takže to je první věc.

Druhá věc: zrušení, vystoupení ze systému emisních povolenek. Emisní povolenky jsou součástí Green Dealu. Kouří vám komín? Musíte si koupit emisní povolenku. Znam spousta firem na Hané, odkud pocházím, které říkají: Ano, měli jsme zisk, ale museli jsme ho zaplatit za emisní povolenky. Nemáme na to, abychom investovali do technologií, abychom se zlepšovali. A bohužel teď ty energie je přivádějí ke krachu. To znamená, systém emisních povolenek – pesimisté říkají, že zvyšují cenu energií o 20 %, já tvrdím, že je to o 30, možná i víc. Emisní povolenky tady měly být k tomu, aby ty peníze šly na životní prostředí, aby se zlepšovalo životní prostředí v takzvané této Zelené dohodě, o které mluvíme. Tak víte, na co jdou dnes emisní povolenky? Je to normální ekonomická komodita. Kupují si je americké penzijní fondy, už to s životním prostředím nemá nic společného, vlastně je to věc, která zvyšuje cenu energií, a pokud se toho nezbavíme, budeme platit cenu, o které jsme tady dneska mluvili, která jde až do nebes. To znamená, odchod ze systému emisních povolenek, za druhé.

A za třetí, ta nejpodstatnější věc. Vláda tady vytvořila úsporný tarif, s kterým já souhlasím, který je taky součástí cesty SPD. My bychom snížili daně, snížili bychom DPH hlavně, tím bychom řešili úsporný tarif na určitou dobu, ale je tady ještě jeden tarif, ten se jmenuje sociální tarif. Sociální tarif znamená, že vyrobenou energii nepošleme na lipskou burzu, na lipskou

komoditní burzu, ale budeme ji prodávat přímo českým občanům s nějakým relevantním ziskem a budeme prodávat přímo českým firmám.

Víte, za kolik se energie u nás vyrobí, například z jádra? Za pětadvacet haléřů. Za pětadvacet haléřů! Tak k tomu připočteme zisk, bude to třicet haléřů, a to už bude velký zisk, a prodáme ji českým firmám a českým občanům. A všem bude dobře, všichni budou v pohodě. Víte, kdo má nejlevnější cenu energií v Evropě? Není to nikdo z Evropské unie, je to Švýcarsko. Víte proč? Protože nepřistoupilo na to, aby bylo součástí lipské komoditní burzy. Co si Švýcaři vyrobí, to si spotřebují ve svých firmách a u svých občanů. Nejlevnější elektřina v Evropě – ve Švýcarsku. To by nikdo z nás neřekl, ale je to proto, že nekrmí spekulanty a dávají elektřinu za přiměřenou cenu Švýcarům a švýcarským firmám. Takže klobouk dolů, Švýcaři! Já bych si přál, aby to Česká republika udělala taky, aby odešla z lipské komoditní burzy a prodávala na ní jenom přebytky, to znamená to, co neprodáme českým občanům a českým firmám, můžeme poslat na komoditní lipskou burzu, ať si to koupí Němci, ať si to koupí další národy, protože my jsme jedním z největších výrobců a vývozců elektrické energie v Evropě dnes, ale máme ji nejdražší. To je paradox! Jsme největší výrobce a vývozci a máme nejdražší energii. To je neskutečné. Takže sociální tarif.

Dál, když budu pokračovat v cestě SPD, politické generace, které tady byly před námi, byly to hlavně generace ODS a ČSSD, prodaly úplně všechno, co mělo nějakou cenu, úplně všechno. Existoval tady podnik Transgas, který byl českým obchodníkem s plynem. Měli jsme nakontrahované přímé smlouvy s producenty, s ruským plynem samozřejmě, protože jiný tady v té době nebyl, a měli jsme jasné, za kolik to koupíme, měli jsme dlouhodobé smlouvy. Dneska mimochodem ruský plyn kupujeme taky. Tenkrát jsme ho kupovali za 6 korun, dneska jde prvně do Německa, tam se demokratizuje a kupujeme ho za 27 korun – zdemokratizovaný ruský plyn z Německa, jenom abyste věděli. To znamená, my říkáme, že potřebujeme vlastního obchodníka s plynem, českého obchodníka, a jsme jediná země, která nemá vlastní kontrakt. Mají to Maďaři, mají to Rakušané, mají to Němci, Poláci, Slováci, ale my to nemáme. My kupujeme zdemokratizovaný plyn za třikrát tolik z Německa. Tak to bylo k plynu.

Další krok, který tam máme – rafinerie. Není to tak dávno, kdy naše vláda prodala Polákům rafinerie Unipetrol. Takže Unipetrol za poslední dobu třiatřicetkrát zvedl marže. Ti, kteří jsou zodpovědní za to, že dneska tankujeme za tolik, za kolik tankujeme, nejsou pumpaři, jak se nám tady vláda snažila namluvit, ti mají korunu z litru, ani ne korunu, možná míň, ti vydělávají na shopech, které mají na pumpách, a ne na benzínu a naftě. Ale ta žába na prameni jsou rafinerie, které nejsou opět v českých rukách. To znamená, Poláci jezdí za třicet, třiatřicet korun, Maďaři taky. Maďaři (Němci?) nám prodávají plyn, Poláci naftu a benzin, takže my nemáme nic. My nemáme nic.

Dalším krokem ke stabilitě je samozřejmě zemědělství a potravinářství. Nebudou, potraviny nebudou, jejich cena se bude zvyšovat a nikdo nám je neprodá. Takže my říkáme, že by vláda měla napnout všechny síly k tomu, aby národní dotační programy dala všem zemědělcům bez rozdílu, jestli je velký, malý – umí to vyrobit, tak aby to vyrobil, protože ty problémy určitě nastanou.

A v neposlední řadě samozřejmě v našem desateru máme, že – a to vláda udělala a to je jediná věc snad, za kterou ji musím pochválit – že škrtnla solární dotace, které všichni platíme na účtenkách za elektrické energie. Máte vždycky v rohu 400 korun na obnovitelné zdroje, to všichni platíme, tak to teď platit nemusíme, a úsporný tarif – ale tady musím říct, že v úsporném tarifu je to málo. Je to málo, pane premiére, oni padnou, ti lidi i ty firmy, jestli nepřidáte v úsporném tarifu, a nemyslím to nějak pejorativně, myslím to vážně, prostě padnou.

A samozřejmě potom je to omezení všech zbytných výdajů ve státním rozpočtu, abychom neměli takové obrovské výdaje. My si dneska ročně půjčujeme 300 miliard. No, to tu inflaci nemůžeme porazit, když si budeme půjčovat 300 miliard. Novináři se mě ptají: Je to špatně, nebo kolik byste viděl, 290, 285 miliard? To není úplně důležité. Důležité je, kdy se dostaneme

na černou nulu, a to tady nikdo neumí říct. To tady prostě nikdo neumí říct, ale už jsme naslibovali nejdražší stíhačky na světě, nakupujeme různá bévépéčka a další vozidla, ale když se dostaneme na nulu, tak jak dlouho si budeme půjčovat? Když to bude po 300 miliardách a bude stoupat úroková míra díky inflaci tak, jak stoupá, tak to vidím, pane premiére, tak na tři roky. Za tři roky se nám zhroutí ekonomický a sociální systém. Z čeho budete vyplácet důchody, vždyť vám už nikdo nepůjčí? A to ještě do konce vaší vlády, kdybyste tady byli ty tři roky, tak to stihnete. To vám neřekli? Tak se zeptejte Zbyňka Stanjury.

Tak to bylo k tomu našemu desateru a uvidíme, co se bude dít. Já se obávám, že nic.

Další věc je – pojďme se ještě vrátit chvilku k lipské burze, kde my navrhujeme, že bychom posílali jen přebytky. Ono jsou to stejně jen virtuální převody, ale není už virtuálním převodem, když nás firmy jiných států s vyšší kupní silou občanů přeplatí a prodají nám naši vlastní, na českém území vyrobenou elektřinu. Proč máme prodávat elektřinu vyrobenou v našich jaderných a uhelných elektrárnách do států, které nám je nepomáhaly stavět, a dokonce se jim jaderná energie i uhlí hnusí a dělají všechno pro to, aby to zakázali u nás? Na svém území ji produkovat nechtějí, na našem území ji chtějí zakázat a bojují proti nám všemi prostředky. Ale koupit si ji od nás a tím prodázat tu naši pro naše občany a firmy, to jim zjevně vůbec nevadí. Je to už i velký morální a etický problém. Elektřina je to první a nejjednodušší, co může, má a musí vláda Petra Fialy řešit. Nedokázala to a vypadá, že žádné nové nápady nepřišly. Proto by měla vláda Petra Fialy skončit a proto jsme dnes tady. Jestliže nemá řešení, musí přijít jiná vláda, která to řešení najde, ale tato vláda, bohužel, to vypadá tak, že dříve nebo později se nevratně poškodí životy našich občanů a existence tisíců českých firem. To bylo k energetické politice.

Dámy a pánové, kromě zásadních selhání v hospodářské, sociální, a zejména energetické politice, kromě tápání a nečinnosti prakticky ve všech rezortech, kromě viny za zhoršení všech důležitých ekonomických ukazatelů a životní úrovně širokých skupin obyvatel, které nemá v našich moderních dějinách obdoby, je důležitým a možná i klíčovým důvodem pro okamžitou rezignaci této vlády její fatální nezpůsobilost k vládnutí, její naprostá neschopnost a nekompetentnost ke správě státu, postupný rozvrat důležitých státních institucí, čistky na všech úrovních státní správy a samozřejmě prorůstání vládního hnutí STAN, a tím zprostředkovaně i celé vlády, s mafií a organizovaným zločinem. Hnutí STAN se během posledního roku ukázalo být lobbistickou organizací institucionalizované korupce, něčím na způsob klanu parazitujícího na veřejných zakázkách a veřejných penězích, klanu, který řídil pomocník gangstera Krejčíře Michal Redl. Toto hnutí, tento pochybný subjekt je závažím, které vládu už několik měsíců stahuje ke dnu, a premiér k tomu mlčí. A dokonce, přestože se to ukazuje být jasným rizikem pro funkčnost a nestrannost bezpečnostního aparátu, ponechává v gesci formálního předsedy tohoto hnutí Rakušana důležitý rezort vnitra.

Dnes se představitelé koalice vítězně usmívají a vzájemně si tleskají za to, jak se skvěle vyřešila naprosto neslýchaná aféra se jmenováním Petra Mlejníka ředitelem Úřadu pro zahraniční styky a informace, tedy civilní rozvědky, právě ministrem vnitra Rakušanem. Mohli jsme v té souvislosti dokonce slyšet i prohlášení, že když pan Mlejnek rezignoval, padají dokonce veškeré důvody k hlasování o vyjádření nedůvěry pětikoaliční vládě. Ale je to právě naopak. Aféra Mlejnek včetně včerejší rezignace jejího protagonisty, která je přímým pokračováním a jakýmsi prozatímním vyvrcholením kriminální kauzy hnutí STAN Dozimetr, je něčím, co je pro současnou vládu naprosto typické, co je jejím nejhorším rysem a co je i oním rozhodujícím důvodem pro nutnost jejího odstoupení.

Vládní představitelé se tváří, že odstoupení pana Mlejníka je vrcholem politické kultury, a že – řečeno s lehkou nadsázkou – můžeme být rádi, že Vít Rakušan nejmenoval šéfem rozvědky rovnou Michala Redla. Ale skutečnost, že Petr Mlejnek musel nakonec odstoupit sám, když, byť velmi pozdě, vyhodnotil situaci jako neudržitelnou, že jej neodvolal ihned poté, co vyšly najevo první závažné informace o jeho nezpůsobilosti vykonávat tento klíčový bezpečnostní post sám ministr Rakušan, anebo že nezasáhl premiér, je sama o sobě nejtvrďší

obžalobou současné vlády s vysvědčením o jejím vrcholném amatérismu kombinovaném s egoismem, arogancí a cynismem nejhrubšího zrna, který se neštítí hazardovat s naší bezpečností a paralyzovat naše tajné služby.

Tajná služba, které měl šéfovat Petr Mlejnek, je jedna z nejdůležitějších tajných služeb v České republice. Pracuje tam spousta slušných, zodpovědných lidí, a to, co se tady stalo, přímo ohrožuje bezpečnost našeho státu, a dokonce bezpečnost zaměstnanců té služby. Jsem přesvědčen, že nemůžeme prostě na místo šéfa služby někoho nominovat podle nějakých esemesek, doporučení, které ani, jak se ukázalo, nepřišly ani na mobil ministra vnitra, ale že to musí mít úplně jiný postup. Že tak závažné věci, jako jsou tajné služby, musí mít nějakou koncepci. Že lidi na tato místa se musí dlouhodobě vychovávat. Oni s tím musí počítat, že budou jednou šéfovat takové službě, a myslím si, že to je jediná šance, jak zajistit kvalitu těchto služeb a jak zajistit i to, aby se nestala taková fraška, která se tady stala, která bohužel nejvíc ublížila těm službám a lidem, kteří tam pracují. A myslím, že už by se to nikdy nemělo opakovat.

Fakt, že ministr Rakušan poté, co obrazně řečeno odstřelil schopného, poctivého a apolitického policejního prezidenta Švejgara – pamatujete se, jak se s ním sešel, ještě než byl ministr, a pan policejní prezident Švejdar druhý den odstoupil? To byla ta kauza. Dle rčení, že s jídlem roste chuť, odstranil zcela bezdůvodně i ředitele civilní rozvědky generála Šimandla, kvalitního, loajálního vysokého státního úředníka, který tuto instituci po předchozích problémech úspěšně zkonsolidoval a řídil, a nahradil ho člověkem, který ve službě nikdy v životě nepracoval, neměl potřebnou bezpečnostní prověrku a deset let se úzce stýkal s mafiánským bossem živícím se okrádáním státu, je příběhem jako vystřiženém z románu o nějakém puči v rovníkové Africe.

Jestli pan Rakušan říká, že nevěděl, kdo je pan Redl, jestli pan Mlejnek říká, že nevěděl, kdo je pan Redl, ale x let se spolu stýkali, tak když si to nacvakáte do telefonu, tak to víte za dvě vteřiny. A oni to samozřejmě věděli, ale dělají z nás blázny, kterým si myslí, že mohou namluvit, že něco takového nevěděli, oba dva. Není to pravda! Není to pravda, oba dva to museli vědět. Ale vážně. Je to tak těžké selhání, a nikoli náhodné, protože ministr Rakušan opakovaně tvrdí, že o kontaktech Mlejnek–Redl věděl a nevadilo mu – že tedy šlo o plánovanou akci, že odvolání z funkce ministra by za to bylo skutečně jen velmi mírným trestem. Jsem přesvědčen, že panu Rakušanovi někdo řekl, že tam má dát pana Mlejnkna, možná že to byl přímo pan Redl, který to vlastně všechno řídil. Někdo mu to namluvil a pan Rakušan si potom začal shánět nějaká dobrozdání, čím by to vysvětlil, čím by to omluvil. A pan Mlejnek odstoupil v situaci – to nevím, jestli víte, kdy se to ráno objevilo na serveru Seznam – že byl zapleten do nějakých státních zakázek a že na odposleších je, že domlouval, jak ty státní zakázky ohnout a podobně. To by byl šéf služby, to by byla bomba pro Českou republiku! To by byl vydíratelný člověk pro celý svět! No, to jsou neuvěřitelné věci a říkám, že to je bezprostřední ohrožení státu. To, že k tomu premiér Fiala nezasáhl, jej činí plně spoluzodpovědným za vážné ohrožení funkčnosti a chodu jedné z našich – a možná nejdůležitější – tajných služeb a ukazuje to takříkajíc v plné palbě, že pětikoalice považuje důležité státní instituce za věc, kterou dostali na čtyři roky na hraní a můžou si s nimi dělat, co chtějí, a že v mocenském opojení a v touze stát ovládnout svými lidmi se nezastaví před ničím.

Mimochodem, nevím, jestli to víte, pětikoalice vyměnila kancléře i v této Sněmovně, i v této Sněmovně to dělá bývalý poslanec za TOP 09. Tak jenom abyste to věděli, že to je opravdu pravda, že si to nevymýšlíme, že za chvíli vymění i vrátne tady.

Přes halasné proklamace nemají k našemu státu sebemenší úctu a odpovědnost a to je snad ještě horší než skutečnost, že vstoupili do této vlády zcela odborně nepřipravení. A to nám už rok předtím tvrdili, že všechno mají nachystáno, připraveno a přijde změna. Změna opravdu přišla, ale bohužel k horšímu. Představitelé současných vládních stran, když byli ještě v opozici, opakovaně prohlašovali, že státní aparát má být profesionální a nedotknutelný a že po svém nástupu k moci na rozdíl od jiných, těch před nimi, nebudou dělat žádné velké výměny na vysokých odborných a úřednických postech a podobně. A skutečnost? Od nástupu vlády do

funkce k dnešnímu dni byli vládou odvoláni nebo donuceni k odstoupení zmíněný policejní prezident Jan Švejdar, ředitel rozvědky Marek Šimandl, ředitel České pošty Roman Knap – ten za jednu schůzku s Michalem Redlem, přičemž pro pana Mlejníka byly naopak schůzky s panem Redlem doporučením do nové vysoké funkce. Dále museli odejít namátkou náčelník Vojenské policie Miroslav Murček, generální ředitel celníků Milan Poulíček, ředitel Finančního analytického úřadu Libor Kazda a tak dále. Takže skutečně žádné čistky. Žádné čistky.

A to nehovořím o novele služebního zákona, jejímž cílem je nahradit pouze pozice odborných náměstků náměstků čistě politickými. Novela, kterou zaštil opět Vít Rakušan, který je jednoznačně vůdčí osobností personálních čistek ve státním aparátu prováděných touto vládou, protože (přestože) slibovala opak. Ale je to jen jeden z řady slibů, které krátce po svém nástupu porušil. Série vládních afér, kde je hlavním protagonistou předseda hnutí STAN Rakušan, už pomalu a nezaslouženě překrývá závažné aféry jím řízeného hnutí, a že jich od voleb bylo!

Tak pojďme v krátkosti si připomenout, protože jde opět o jeden z velmi vážných důvodů, proč tato vláda nemá naši důvěru a dle několika posledních průzkumů už ani důvěru naprosté většiny veřejnosti, a proč ji ani mít nemůže. Mimochodem, tato vláda, hnutí STAN a Vít Rakušan osobně ohledně řešení svých vážných skandálů a kauz volí úplně novou, netradiční taktiku. Vždycky měla opozice (?) aspoň sebereflexi, omluvila se, řekla si, že to byl problém jednotlivce, že to zvládnou. Ale namísto toho, aby tyto aféry v jejich zárodku okamžitě efektivně řešili, pochybné osoby odvolali nebo se omluvili, překrývají je vždy novou a novou, a ještě větším problémem a horším, závažnějším skandálem, asi s nadějí, že se na ten předcházející zapomene.

Nesmírně závažné kauzy hnutí STAN, z nichž mnohé mají trestněprávní charakter, nás provázejí prakticky nonstop od voleb. Svůj původ mají samozřejmě v hlubší minulosti a táhnou se celou historií existence hnutí STAN. Jejich společnými jmenovateli jsou podezření, někde už potvrzená, z trestného jednání, zneužívání veřejných peněz ve velkém, podezřelé stranické financování, konspirace, utajování, zneužívání postavení veřejného činitele, rozsáhlý konflikt zájmů vycházející z kumulace funkcí nejvyšších představitelů hnutí STAN a také osobní účast a osobní zapojení vedoucích funkcionářů hnutí STAN v těchto skandálech.

Někdo, nevím, jestli to byl pan Rakušan, abych mu nekřivdil, někdo na tom sněmu, nebo sjezdu, nebo co to měli v hnutí STAN, řekl, že jsou mladé hnutí, že jde vlastně o takovou pubertu toho hnutí, že jde o pubertální poklesky, nebo tak nějak to řekli. Tak nejde, jde samozřejmě o zločin nejhrubšího zrna, řeší to úřad pro organizovaný zločin, prostě jsou to zločinci.

Dlouholetí celostátní předáci hnutí STAN, zejména pak pan Polčák, který hnutí hned od počátku těsně propojil s panem Redlem, ovládal pražskou organizaci a dodnes je europoslancem, a pan Gazdík, ale i další, si prostě ze svého politického angažmá pod hlavičkou Starostů udělali především výhodný a lukrativní byznys a probíhající vyšetřování snad brzy ukáže, kam až chápala této chobotnice zasahovala. To dodnes vlastně nevíme.

Skandály hnutí STAN jsme zde po volbách řešili na několika mimořádných schůzích, reflexe jeho představitelů byla nulová. Tady se nám dnes pan Vít Rakušan smál a říkal, jak vlastně Ministerstvo vnitra dobře pracuje, kolik práce odvedlo za těch osm měsíců, celá vláda kolik odvedla práce, abyste se na to podívali. Tak se na to podívejte: nemáme na složenky za plyn a za elektřinu a ve vládě máme mafii a zločince. Tak nevím.

V první řadě je vysvětlení jejich pochybného systémového financování přes skryté a utajené sponzory se sídly v daňových rájích. Pane Rakušane, to si natolik nevážíte českých občanů, kteří vaše hnutí přes státní příspěvky rozhodujícím způsobem financují, že jim informaci odmítáte sdělit? Koho kryjete? Co řešil pan Polčák s panem Redlem v pražské komunální politice dlouhá léta před nástupem pana Hlubučka, jehož kauzy byly jen smutným vyvrcholením vaší dlouholeté spolupráce s tímto člověkem? Proč jste tak dlouho kryli

a podporovali pana Hlubučka ve vedení Prahy, když vás na jeho závažné excesy upozorňovali i koaliční partneři a když už značnou dobu před jeho zatčením sdělil představitel hnutí STAN serveru Neovlivní.cz doslova – cituji: "Víme, že je Hlubuček vyšetřovaný, i když jej policie zatím neobvinila." Takže všichni to věděli, jen pan Rakušan tvrdě pracoval na Ministerstvu vnitra a nevěděl nic. Proč jste se nezabývali varováním elitního policejního detektiva Karla Tichého, který serveru Novinky.cz řekl, že už v roce 2017 upozornil Petra Gazdíkova na neudržitelnost napojení na pana Redla a jeho minulost. Já to z toho roku 2017 mám vytištěno, vyšlo to na iDnes, vyšlo to na Novinkách.cz, vyšlo v Parlamentních listech. Ale představitelé hnutí STAN nic takového nečetli a nevěděli, přestože se to týkalo jejich hnutí, a že jim to všichni museli říkat, že se něco takového píše.

A ještě připomenu, jak pan Rakušan hovořil do médií o informacích ke spisu ke kauzy Dozimetr, což je opět naprosto za čarou, na to, že strany ministra vnitra – nebo jeho doporučení Petru Gazdíkovi, aby rozkopal a vyhodil šifrovaný telefon, kterým komunikoval s lidmi kolem pana Redla. To je český ministr vnitra. To je český ministr vnitra! A my říkáme, že musí rezignovat, že jeho pozice ministra vnitra je dlouhodobě už neudržitelná, že přece nemůže policie vyšetřovat tyto aféry, na které on se informuje – kde tady čerpá informace? Protože se na to informuje, to znamená, že má nějaký přístup k živým kauzám. Ale on říkal, že přece ministr nemůže do ničeho zasahovat, že do ničeho nemůže zasahovat, ale na jeho pokyn, ještě nebyl ministr, ale už odešel policejní prezident, že jo. Tak jak to tedy je? Prostě pozice pro pana Rakušana je neudržitelná a myslím si, že by měl rezignovat, anebo premiér že by ho měl odvolat.

A ještě musím připomenout nepravdy pana Rakušana, když vysvětloval důvody jmenování pana Mlejníka do funkce. Pan ministr se tehdy veřejně odkazoval na doporučení tří konkrétních osob, přičemž jmenoval i konkrétního zpravodajce, čímž ohrozil vlastně jeho život. Hned poté dvě z těchto osob tvrzení pana Rakušana popřely. Takže podle čeho vlastně ministr vnitra vybírá šéfa tak důležité, možná nejdůležitější tajné služby? Ten byl pak nucen svá vyjádření korigovat a zmateně mluvil o tom, že viděl jen nějaké doporučující esemesky. To je opravdu v uvozovkách zodpovědný výběr šéfa rozvědky. Je to z pozice ministra vnitra něco neuvěřitelného, veřejně lhát, a ještě přitom ohrozit identitu a bezpečnost pracovníků našich tajných služeb. To jsou všechno věci, které vás zcela diskvalifikují z práva vládnout této zemi.

Dámy a pánové, když si to na základě objektivních skutečností – a o ničem, co by nebylo ověřeným faktem, jsem zde dnes nehovořil, všechno jsem čerpal z veřejných zdrojů nebo z ověřených faktů – a když to shrneme, tato vláda zcela selhala v tom základním, co je její povinností, tedy spravovat stát ku prospěchu a pracovat na tom, aby se makroekonomické ukazatele a životní úroveň a kvalita života občanů zlepšovaly, nebo minimálně aby se alespoň nezhoršovaly. V tomto ohledu jsou výsledky téměř ročního působení vlády Petra Fialy naprosto tristní, přičemž tím nejviditelnějším příkladem je oblast energetiky, drasticky rostoucích, likvidačních cen elektřiny a plynu plus neschopnost, nepřipravenost a nechota vlády tento obrovský průšvih opravdu zodpovědně řešit. Ale řešit ten průšvih, ne záplatovat prostě nějaké důsledky, které se stanou, řešit ten průšvih, jinak nám nic nepomůže.

To, že v posledních dnech ministr průmyslu a obchodu překotně vytahuje jako králíky z klobouky návrhy, které jsou nedostatečné a někdy si i protirečí, takovým řešením bohužel není a nemůže být. Je to hašení požáru kávovou lžičkou vody, pokus zmírnit některé následky, ale nikoli systémové řešení příčin, což je úkol jakékoliv vlády.

Ale snad ještě horší je to, že se vláda vůči státu a jeho institucím chová jako na dobytém území, provádí personální čistky, které ohrožují hladký chod státního aparátu a některé jeho složky paralyzují a ohrožují, jak jsme to viděli nyní u civilní rozvědky, přičemž zde je velmi blízké a dlouhodobé personální propojení druhé nejsilnější vládní strany hnutí STAN na prostředí organizovaného zločinu a jeho protagonisty. Ministr vnitra a předseda hnutí STAN Rakušan toto propojení nejen že neřeší, ale permanentně jej zlehčuje a využívá a neváhá tím poškozovat naše tajné služby a celý rezort Ministerstva vnitra, kterému se ani logicky nemůže

věcně věnovat, protože už několik měsíců musí dennodenně vysvětlovat své aféry a uvádět na pravou míru svá předchozí pochybná tvrzení.

Taková vláda nemůže být funkční a nemůže být v současných těžkých časech v čele státu. Není odborně kompetentní. Nebyla připravena stát řídit, svými vnitřními problémy zatěžuje naši zemi a poškozují ji doma i v zahraničí. Občané, kteří si ji platí, si toto zacházení nezaslouží a nemá smysl tuto agonii dále prodlužovat. Vážená vládo, váš čas se naplnil. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Přeji vám hezký večer. Vystrídali jsme se v řízení schůze. Poprosím k řečnickému pultu pana místopředsedu Havlíčka.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Já jsem před nedávnem přirovnal tuto vládu k Járovi Cimrmanovi, a to z toho důvodu, že všude je o něco později. Musím se Járovi Cimrmanovi omluvit, protože vůči této vládě je Jára přesný jako hodinky. Tato vláda se tváří, že vše zná, od všeho má klíče, všude byla, někde dvakrát. Byla, ale tam, kam má jít, tam, kde má být, tam je o několik měsíců později. Tak si to pojďme zrekapitulovat, fakta.

Co se týká aktuální ceny elektřiny, patnáctinásobně víc než před dvěma lety. Záměrně říkám ty dva roky, protože to je obvyklá doba fixace. Aktuální cena: třicetinásobně vícekrát než před dvěma lety. Teď se uklidňujeme v posledních dnech, že už se to lepší. Už to není třicetisedminásobně víc, už je to třicetinásobně víc. Cena benzínu, aktuální nárůst vůči tomu, jak to bylo před dvěma lety, 44 %, nafty 64 %. A když se podíváme na aktuální kupní sílu, abych byl přesný, zdroj Household Energy Price Index z Rakouska, tak co se týká elektřiny, už jsme číslem jedna. Jsme na bedně, jsme první – nejvyšší ceny v Evropské unii. Co se týká plynu, máme páté nejvyšší ceny v Evropské unii. Abych to ještě dořekl, inflace, a všichni to velmi dobře vědí, 17,5 %, čtvrtá nejvyšší inflace v celé Evropské unii. Možná si vzpomínáte, na konci roku jsme byli přesně na průměru. Nyní máme o 80 % více, než je průměr Evropské unie.

Jenom jsem to zrekapituloval, tato čísla, která všichni znají, ale ono je dobré si je říct, protože sledujeme volný pád Česka, a ten náraz bude tvrdý, velmi tvrdý. Předtím, než se pustím do koalice, je férové říct, co děláme my jako opozice, protože koalice nás velmi často častuje tím, že jsme populisté, a pan premiér zde řekl, že absolutně nejsme konstruktivní opozicí.

Tak si to pojďme zrekapitulovat, v čem jsme tedy nekonstruktivní. Od konce roku konkrétně já navrhuji hlavní tři energetická opatření. Za prvé snížit DPH, tak jako jsme to udělali v listopadu a v prosinci. Vláda se nám vysmála, nicméně celá řada zemí to udělala, naposledy, pokud to sledujeme, Německo na plyn z 19 na 7 %.

Za další říkám: je třeba odpustit platby za obnovitelné zdroje. To je ten tunel 600 miliard korun z let 2006 až 2010, který mimo jiné zapříčiňuje to, že vyrábíme z fotovoltaiky krásných 2,8 % elektrické energie. Všichni se nám vysmáli. Je to populismus, odpouštět platby za obnovitelné zdroje. Nemusím dořikávat to, že se to během několika měsíců udělalo.

Za další říkáme: zastropování. Od března to připomínáme. Od března ukazujeme různé modely, ať už na bázi dohody, na bázi dotací, na bázi specifického zdanění, nouzového stavu a tak dále. Víím, že to není jednoduché, ale ukazujeme, jaké cesty je možno využít k tomu, abychom zastropovali. Opět smích.

Od jara rovněž navrhuje celou řadu sociálních opatření. Snažíme se, aby to bylo vyvážené. Je jasné, že nemůžeme zavést všechna opatření sociální, energetická, a je jasné, že o co více se pomůže v energetice, o to méně to bude v té sociální oblasti, a přesně zase opačně. A problém této vlády je, že nepomáhá ani v té sociální, ani v té energetické.

Současně od jara se snažím navrhovat zdroje, ze kterých všechny tyto nástroje podpory zaplatíme. Navrhuji to, že se dá využít dividenda v ČEZ, že se dá využít nerozdělený zisk z ČEZ. ČEZ bude mít letos mezi 60 až 90 miliardami zisku. To je čtyř-, pětinasobně více, než bylo v roce minulém. Ukazujeme, jak je možné ty peníze stáhnout. Ukazujeme, co je třeba udělat. Je to populismus? Je to něco divného? Je divné to, že chceme, když to řeknu do uvozovek, z ČEZ dát vratku těm, kteří platí neuvěřitelné ceny za energie? To je populismus? Stejně tak ukazují, že je možné vzít peníze z Modernizačního fondu. Je to fond, kam nám jdou zdroje z emisních povolenek, které jsou extrémně drahé, které drtí náš průmysl a kde Evropská komise předpokládala, že budou mezi lety 2040 až 2050 stát 90 eur. Tak těch 90 eur stojí v roce 2022, Evropská komise se sekla asi o 25 let. Ale co je podstatnější, drtí to naše hospodářství. Ale na druhou stranu nám z toho ty peníze plynou. Od prosince, od ledna ukazujeme, že je možné ty peníze využít drobnou změnou zákona i ve prospěch rozpočtu, ve prospěch podpory. Opět smích. To je populismus? Že chceme, aby to, co tam bude navíc, se použilo ve prospěch firem, ve prospěch obyvatel, případně ve prospěch institucí?

No a máme vyšší inflační příjmy, to přece všichni víme. Myslím, že už to zde dneska padlo, že německý ministr financí řekl, že je amorální, aby se vyšší inflační příjmy nedaly zpátky do ekonomiky. Ale hrajme férově. My neříkáme jenom vyšší inflační příjmy. My říkáme rozdíl mezi vyššími inflačními příjmy a logicky vyššími inflačními výdaji. Toto je populismus? Myslím si, že to je docela věcné. Toto je nekonstruktivní? Tak proč to tady později všechno zavádíte? Bohužel ale, jak už jsem řekl, s několikaměsíčním zpožděním.

Od jara ukazují příklady: Rakousko, Polsko, Francie, Německo, Španělsko, Portugalsko – neříkám, že ten je ideální, ten je nejlepší. Jenom ukazují, jak to kde dělají. Vzpomínáte si na dobu covidovou? Jak nás opozice, současná koalice, lynčovala za to, že dáváme málo, že máme dávat více, a ukazovala velmi často Německo a Rakousko? Bral jsem to, to je politika, do značné míry i v mnoha věcech měla tehdejší koalice rovněž pravdu. Myslím tím opozice, současná koalice.

Tak se podívejme na to Německo, jak se tedy dneska díváme, jak to Německo dělá. Říkal jsem, že je sociální podpora a energeticko-ekonomická, chceme-li to tak rozdělit. V sociální podpoře Němci – tři stupně podpory. Plošná pro všechny, specifická pro ty, kteří mají rodiny s dětmi, a specifická pro ty, kteří jsou sociálně velmi slabí. Jednoduché jako facka, odstupňované podle stovek euro, funguje to už několik měsíců. A ta energeticko-ekonomická? Okamžitě stáhli ještě v minulém roce poplatky za obnovitelné zdroje, a to tam neměli ten šílený tunel, jako je u nás. Podpořili firmy, dobře poslouchejme, částkou 675 miliard korun, v přepočtu samozřejmě, což by znamenalo, když to vezmu na počet obyvatel, že bychom okamžitě měli dát firmám 100 miliard korun. Specifický příplatek pro ty, kteří čerpají naftu nebo benzin. Hromadná přeprava za 9 euro na měsíc, plus minus 220 korun. My jsme ve stejné době zvedli pro důchodce a pro studenty poplatky za hromadnou dopravu. Podpora specifická pro technologické firmy, motivace, aby se přecházelo na jiné zdroje. To je populistické, ukázat ten příklad? Nevzali jsme si z toho příklad vůbec žádný.

Jaká je tedy reakce vlády? Přestaňte už mi radit, pane Havlíčku, říká pan ministr Sikela. Já tomu rozumím, že nechce, abychom mu radili, má své rádce, má pana Pokorného. Já se nechci dostávat do jeho role. My neradíme, my kritizujeme, my říkáme náš názor. My říkáme, jak by se to mohlo dělat, a je na něm a na ostatních ministrech, aby si z toho něco případně vzali, nebo ne. A když už se vysmíváte, že to tak dělat nebudete, tak proč to tedy poté zavádíte? Vždy, jak už jsem říkal, jako ten Cimrman, s několikaměsíčním zpožděním. To není váš nápad. Ale po pravdě řečeno, on to není ani náš nápad. My také nejsme ti, kteří všechno znají a od všeho mají klíč, ale díváme se, co se děje ve světě, díváme se, co se děje někde jinde. Snažíme se ukazovat, co, kde a jak funguje.

Tak si to zrekapitulujme, jak funguje vaše podpora. Sociální oblast – příspěvek na bydlení jsme od začátku říkali, že bude komplikovaný, tak je komplikovaný. Dosáhly na něj 4 % domácností, tuším, že necelých 180 000 domácností. Já neříkám, že je principiálně špatný, to

ne. Jenom říkám, že nám dneska míří do chudoby už mezi 20 a 30 % domácností, zatímco ještě před rokem to bylo 10 %. To jsou čísla, která popravdě kopírují i ostatní evropské země. A my máme příspěvek na bydlení pro 4 % těchto domácností. Co ten zbytek? Jak to budeme řešit? Ano, máme zde pětistíkový příspěvek, pastelkové pro děti. Nechápu, proč do 18 let, proč se to nedalo do 26, když ty děti studují, ale budí. To jsou ještě ty lepší případy.

Když teče do bot, firmy nedostávají vůbec nic, přijde ministr práce a sociálních věcí a bez jakékoliv konzultace – to bychom si nikdy nedovolili – s byznys sektorem, s podnikatelskými svazy, asociacemi a tak dále a řekne, že se zavede kurzarbeit. Proboha, proč kurzarbeit v této době? Kurzarbeit je, když selže poptávka. Dobře, když jsou povodně, doba covidová, když musí jít lidé domů. To jste si to neprojednali na vládě? Proč říkáme kurzarbeit? My máme úplně jiný problém ve firmách! Ty firmy jsou nekonkurenceschopné, protože nakupují energie extrémně draze a za daleko vyšší ceny než v jiných zemích, třeba naši skláři, se kterými jsem včera jednal, kteří padají jak hrušky ze stromu – balí to, končí to. Podotýkám, že někteří z nich fungují dokonce i stovky let, abych to nepřeháněl, třeba od konce 18. nebo 19. století, pokud se nepletu, 1880 tuším tam byla jedna firma, tak ty končí. Přežily vše, přežily válku, přežily komunismus, přežily covid, nepřežily tuto vládu. A proč padají? Protože ostatní země, jako je třeba Polsko, Maďarsko, ale dokonce už dneska Rakousko, podporují firmy tak, že ony dokážou tyto výrobky prodávat výrazně levněji než naše firmy. Na to se chceme dívat? To nám nevadí, tohle? Já bych pochopil to, že končí někdo, kdo už si nezaslouží být na trhu. Ano, to je život, mění se prostředí, mění se doba. Ale proč padají na úkor těch, kteří podporují, jako je Polsko nebo Maďarsko? To přece nevysvětlíme nikomu, nikomu to nevysvětlíme. A přijdeme s tím, že bude kurzarbeit. Takže naženeme zaměstnance domů a přežijeme dobu. Jenže tady ten problém vůbec není. Je na tom jasně vidět, jak v vládě chybí hospodářský faktor, jak tam chybí ekonomové, jak se o tom vůbec, ale vůbec nebaví. Čímž neříkám, že my jsme všechno dělali správně, to také ne.

Pojďme se ale podívat na energeticko-ekonomickou oblast, protože tam už je to úplně fraška. Já bych řekl, že ještě ta sociální se celkem snaží. Obnovitelné zdroje energie – jak už jsem říkal, nejdřív se nám vysmáli, poté se tady odпустиły. Bohužel už v situaci, a zase jsme u toho Cimrmana, kdy je to s několikaměsíčním zpožděním, bude to platné až někdy od 1. října. Když se na to podíváme, jak šly ceny nahoru, tak to bude někde pod 3 % z cen energií. Takže myšlenka dobrá, bohužel pozdě. To kdyby bylo zavedeno na jaře, jak jsme říkali, tak by to mohlo dělat 10 až 15 %, což si myslím, že by už vůbec nebylo špatné.

Energetický úsporný tarif, ten už snad ani nebudu komentovat. Komplikovaný, pozdě, nízký. Kdyby byl zaveden ještě na jaře, mohli bychom se bavit, proč je to takhle komplikovaně děláno, systém distribuce je naprosto šílený, ale my nejsme na jaře, my se blížíme do doby podzimu, kdy energie jsou opět výrazně dražší a ten tarif opravdu nikomu už nepomůže, ten je opravdu pod rozlišovací schopnost. Museli to konečně uznat i hejtmani. Ale nejenom oni, hlavně to vidí domácnosti. To se vůbec nebavím o tom, že to je pouze pro domácnosti, není to pro firmy a tak dále. Pro firmy se připravily záruky. Výsledek známe. Jednotky žádostí o záruční programy. Já se nedivím, proč to jsou jednotky žádostí. Prosím pěkně, kdo si dneska bude brát úvěr? Vždyť přece vidíme, že centrální banka nasadila reposazbu na úrovni 7 %. Znáte někoho, kdo si vezme na energie úvěr? To by byl úplně šílenec! Já beru, že si vezme úvěr s nějakou státní zárukou na překlenutí nějaké doby a že si z toho zaplatí zásoby, že si z toho zaplatí pohledávky, že si z toho zaplatí nebo profinancuje si nějaký majetek. To všechno beru, to bych chápal a je to docela dobrý nástroj, ty záruky, my jsme ho také využívali. Ale doporučovat firmám dneska z Ministerstva průmyslu a obchodu, když jim teče do bot a mají o řád vyšší faktury za energie, aby si vzali úvěr, to je šílenost! To se nedivme, že si ho nikdo brát nebude. Opět nepromyšleno.

Ještě před týdnem pan ministr průmyslu Síkela tvrdí, že pro firmy nebude již nic. Konec, žádná přímá podpora, s výjimkou tedy toho, co přijde, ať jsem přesný, a to jsou ty obnovitelné zdroje. Nicméně to už je fakt mikropodpora. Pomozte si sami, konečně zaměstnanost je velmi nízká, jsme v tržním prostředí. Stejně tak před týdnem jasně zaznělo: Nebude se nic stropovat,

zapomeňte na zastropování. Není to tržní nástroj, a hlavně když se bude stropovat, nebude to motivovat k úsporám. Poté to zopakoval ještě pan premiér. Leč přišel pátek, na zadní se postavili hejtmani, což jsou vaši kolegové – drtivá většina hejtmanů je navázána na pětikoalici. Obrovská kritika od všech svazů, asociací a tak dál, samozřejmě od opozice. Začaly vznikat názorové proudy uvnitř stran pětikoalice, možná dokonce frakce. Já do toho nevidím. Vystoupil zde v zásadě rozumně pan ministr Blažek a najednou je všechno jinak. Najednou se vše mění a rychle se připravují opatření. Oddělíme elektrinu od plynu a dojde tím pádem k zastropování. Pomímám to, že jsme to už jednou odmítli, což bylo někdy na jaře. Pokud se nepletu, tak na té radě tenkrát Španělsko, Portugalsko hlasovaly pro, myslím, že ještě Itálie, nejsem si jistý, možná Belgie. My jsme hlasovali proti. Najednou to jde, najednou se budeme pokoušet o zastropování. Ale zaplaťpánbůh za tu názorovou změnu!

31. 8. po této malé revoluci, a já myslím, že všichni viděli velmi vyplašeného pana premiéra v pátek, který se snažil rychle všechno dávat dohromady, přijde Ministerstvo průmyslu a obchodu, že se ožíví a skutečně zavede dočasný krizový rámec Evropské unie pro firmy. Jenom podotýkám, že už 11. 4. na Ministerstvu průmyslu a obchodu zaznělo, že analyzujeme tento rámec. Pak čtyři a půl měsíce nic, klid. Sdělení, že firmy nedostanou nic, abychom si to ještě jednou řekli, a po tomto humbuku se začíná oživovat. Ale znovu říkám, je to relativně dobrá zpráva. Možná to bylo proto, že to odmítl ministr financí, že už se řeklo, že se nic nepustí. Až teprve, když si to všichni dali dohromady a zjistili, že ty firmy opravdu jdou do kytek, tak se s tím začalo něco dělat.

Pan ministr Síkela říká, že to bylo ve správný čas, že s tím přišel ve správný čas. Já to poopravím. Přišel s tím až tehdy, když už měl nůž na krku, a netvařme se, že to tak nebylo. Proč ale tenhle rámec zavádíme pro firmy, které budou ve ztrátě, respektive pouze pro firmy, které budou v provozní ztrátě? Já asi chápu, k čemu se míří, ale proč se to neprojedná s jednotlivými svazy a tak dále? Ono se to totiž s nimi projednávalo a ty k tomu kategoricky řekly, že nikoliv, a celkem věcně řekly, že nikoliv. Proč budeme trestat ty, kteří se snažili v rámci krize alespoň něco dělat, možná začali více šetřit, možná začali propouštět, možná se začali chovat více tržně, tak jak tato vláda vyzývá, a dostali to někde k nule anebo mají jenom malou ztrátu, a proč ti, kteří mají tu ztrátu větší, dostanou výrazně více? Vždyť přece všichni musí nakupovat za stejných podmínek, myslím tím energii. Všichni mají kalkulace, které vychází z nákladů rovněž energetických. Jak potom tedy mají konkurovat ti, kteří nedostanou vůbec nic a kteří se ještě snažili? To nechápeme v tom, že je to strašně nespravedlivé?

Pak jsme se dozvěděli, že energetický úsporný tarif, který všichni zkritizovali, včetně tedy hejtmanů, a správně ho zkritizovali, který původně měl být 2 tisíce v tomto roce ještě, abychom byli přesní, pak 4 tisíce, pak něco mezi 3 a 4 tisíci, ačkoliv se to celé hodilo na takzvanou sezonu, to znamená na 15tisícový příspěvek, což jsme kritizovali, protože bych to ještě chápal v dobách, kdy energie byla za nějaké přiměřeně vysoké ceny, ale teď se to mělo udělat tak, že se to mělo pokud možno vyplatit všechno v tomto roce. Zase se šetřilo na rozpočtu v roce 2022, místo aby se řeklo: Jsme v kritické situaci, tak to pojd'me vyplatit teď a v příštím roce hledejme další zdroje. Ne, rozloží se to do dvou let. Tak zase všechno jinak a přišlo se s tím, že se skutečně tento tarif nakonec zvýší, a že to nebudou tedy ty 3 až 4 tisíce v tomto roce, ať jsem přesný, ale že to bude 10 tisíc. Fajn, zní to o něco lépe, ale já jsem to neslyšel od vlády, já nevím, jestli je to pravda, nebo ne, já jsem to slyšel z tiskové konference hnutí STAN včera. Poslední závěr z vlády je takový, že to budou ty 3 až 4 tisíce. Takže zase změna, zase je v tom zmatek. Pojd'me si říct, jestli to bude tolik nebo tolik.

Takže vidíte, že celá řada z opatření, která jsme navrhovali, kterým jste se vysmívali, říkali jste, že jsou populistická, že jsou nereálná, tak k nim dříve či později vláda nakonec nějakým způsobem dokormidluje. Škoda že tak pozdě, a bohužel nebudou mít už takový efekt, jako by měla, kdyby se zaváděla zavčasu.

Co to ale znamená, co je důsledkem? Podle hodnocení Bruegel jsme předposlední v energetické podpoře v rámci celé Evropy. Poslední je Dánsko, které poměrně sociálně silně.

A zase vláda začíná svůj marketing a říká: My máme Deštník plus energickou podporu. Sečetla to dohromady a řekla: Vždyť je to 177 miliard korun, hodila to do těch tabulek a vyšlo jí, že jsme v první třetině. To si z nás fakt děláte legraci? To opravdu myslíte vážně? Když pomínu, že v celém slavném Deštníku je polovička valorizace důchodů, nad čímž nemáte vůbec žádný úspěch, ale budiž, tak je to to, co teprve bude. A co se týká energetické podpory, i když to bude těch 66 miliard, jako že tomu chci věřit, tak bude jenom část v tomhle roce a drtivá část v roce příštím. A samozřejmě všechny statistiky jsou k tomu, co se vyčerpalo, ne to, co se chystá vyčerpat, protože všechny země se chystají ještě čerpat, všechny země se snaží ještě to dorovnávat a přiřazovat a přiřazovat. Přece je úplně šílené, že si napočtu to, co bude v příštím roce, do tabulek, které se vykazují dnes. K současnosti jsme předposlední, to je smutná realita, bohužel. Jak to dopadá na domácnosti? 30 % z nich jich míří k chudobě, nekompromisně. Ze středněpříjmových domácností se stávají chudé domácnosti a z těch nízkopříjmových chudších se stávají domácnosti, které opravdu budou mít fatální problém s tím, aby měly na potraviny.

A mohl bych vám říkat desítky a desítky příběhů. Já vím, že se smějete, že jezdíme po vlastech českých, já vím, že se smějete, že v době dovolených, v době léta jsme navštívili 205 měst. A já neříkám, že tam nebyli naši oponenti, byli, jasně, i pískali, ale setkali jsme se tam s desítkami tisíc lidí. Místo toho, abyste se smáli, vyrazte taky. Jeďte do terénu, potkejte se s nimi, ať máte nějakou zpětnou vazbu! Možná vás ten smích přejde, protože třeba na Ostravsku za mnou chodili senioři, kteří mi ukazovali ty účtenky, respektive ty faktury, a úplně věčně říkali: Bydlení plus energie, a to ještě před zdražením 14 až 15 tisíc korun. To je realita. Náš důchod taky 14 až 15 tisíc korun. A to jsou třeba vdovy, které mi to ukazovaly. Takže nemáme nic. Ano, ať jsme objektivní, díky sociální pomoci, díky příspěvku na bydlení mohou něco získat. Dostávali plus minus 2 700 korun, tak si to dopočteme, prosím pěkně, vždyť to musíte vidět. Stovku na den mají a z toho musí zaplatit jídlo, z toho musí zaplatit ošacení, z toho musí zaplatit nějaké léky, já nevím, co všechno ještě u toho je. To se domníváte, že s tím se dá vyjít? To snad přece musíme vidět! A to je to, co já říkám: Tato část populace se bude dostávat do kritické situace a nebude to trvat dlouho. Nebude to trvat dlouho! Já vím, že se zase teď můžete smát, zase můžete kroutit hlavou, zase můžete říkat, jak to tak nebude, a zase to tak dopadne, úplně stejně, jako když jsme vám říkali, jak se to vyvíjí někde na jaře, když jsme vám ukazovali, jak porostou ceny, jak mohou růst ceny. Ano, bylo to ještě víc, než jsme předpokládali, to uznávám, ale ukazovali jsme ty scénáře. Tvrдили jste, že to nenastane.

Tak, a co firmy? Vzpomínáte si na covidovou dobu. Já bych tady mohl teď začít číst – a nebudu to dělat, vy to určitě znáte – co všechno říkali poslanci pětikoalice, představitelé pětikoalice, jak se má dávat víc. Dokonce jste nás nabádali k tomu, ať dáváme 80 % z výnosů, z tržeb. Pane ministře průmyslu, vaši kolegové říkali, jenom si to dopočtete, což je naprosto šílené, 80 % ať se dává z výnosu, takzvaný německo-rakouský model, pak 70 % abychom dávali alespoň z těch výnosů. To jsme striktně odmítli dávat, z tržeb. Když má někdo drahý řízek, tak mu nebudeme dávat peníze na to, že měl drahý řízek. Budeme mu dávat z nákladů, to se nám zdálo logické. Dávali jsme 50 % a peskovali jste nás, že máme dávat 100 %. A přečtu vám jednotlivé poslance, dnes celá řada z nich jsou ministři, včetně ministra financí, který říkal: Dáváte málo, musíte dávat víc. A dávali jsme 50 %. Dávejte plošně hlavně, a hlavně dávejte rychle. Tak jsme zasaturovali asi 700 000 podnikatelů, živnostníků. Neříkám, že všechny programy byly ideální, některé bychom asi udělali jinak. Ale nechci se vracet do minulosti, mně jde o podstatu. Mně teď nejde o to, jak byly ty programy koncipovány, a určitě vytáhnete zase – já nevím – deset kasin, která dostala. Tak dostala, že 700 000 podnikatelů dostalo deset kasin. Kdybychom jim nedali, těm kasinům, tak nás zažalovala, protože i ona byla zavřená. Tak je zrušte, ta kasina! A řekněte rovnou, že nemají fungovat, protože je to něco mimořádného, něco amorálního. Ale neříkám to ani kvůli těm kasinům. Já to říkám proto, že kdybychom dávali to, co vy jste po nás chtěli, tak si to dopočtete, bylo to o 200 miliard korun bambouchu víc v tom rozpočtu. Znovu říkám, nedávali jsme. Poté, když jste přišli k vládě, tak prostřednictvím pana mistra Síkely jste se nám vysmáli a řekli jste, že jsme dávali moc, že to bylo kobercové a tak

dál. Dobrý, mávnu nad tím rukou, to je život a to je do značné míry i politika. To mě tolik netrápí, pro mě důležité, že jsme ty firmy zachránili.

Co mě trápí, je to, že jste jim nedali vy sami nic. Za těch prvních osm, devět měsíců firemní sektor nedostal lautr nic, vůbec nic s výjimkou těch záruk a o ty není vůbec zájem, to jsem to snažil vysvětlit, takže jenom sliby. Řekli jste v dubnu, že se připraví evropský rámec. Dodnes není. Teprve po obrovském povyku začínáte něco pro ty firmy připravovat. Jak to mají ty firmy ustát? Vždyť přece musíte vědět, že to kupují na spotu. Vždyť musíte vědět, že ty firmy to kupují za šílené ceny, 15 000 korun za megawatt hodinu elektřiny. Já nevím, 6 až 7 tisíc za plyn, třicetinásobně více, a opravdu začínají ta odvětví kolabovat. Nejsou to zdaleka jenom skláři. Je to keramický průmysl, výrobce stavebních materiálů, těžký průmysl, chemie, ale i textilky a tak dále. Vždyť k vám přece chodí. Anebo když k vám nechodí a nejednáte s nimi, tak to musíte vidět. Firmy jsou vyděšené, jejich zástupci jsou vyděšení, svazy, asociace, píšou vám, dobývají se k vám, nemůžou se k vám dostat. Nikdo neví, co se děje, ale jedině, co vědí, je, že energie rostou a že pravděpodobně nedostanou nic. A znovu říkám, je to týden, řekli jste, že nedostanou vůbec nic. Minimální komunikace, arogance. Vysmíváte se jim. Vzkazujete jim, že je to tržní prostředí, ať si jdou půjčit peníze. Průmyslníci rezignují, energetici si drží hlavu v dlaních a situace je kritická.

Jenomže ono to není jenom u domácností a u firem, ono už je to dneska i u veřejných institucí. Proč myslíte, že s tím přišli hejtmani? Protože jsou z reálného prostředí, protože jim hoří koudel za zadkem, protože jim říkají jejich nemocnice, jejich školy, že nemají na faktury. Ony opravdu nemají na ty faktury, protože vyhrožují tím, že bude distanční výuka. Sportovní areály, kulturní zařízení a tak dále. Proto s tím přišli, proto řekli, že energetický úsporný tarif je úplně k ničemu, že jim nepomáhá vůbec v ničem, a volají po tom, co my už říkáme, a to je po zastropování. I když uznávám, že to není jednoduché, to zastropování, nechci si tady hrát na hrdinu, že bychom takhle luskli a vyřešili jsme zastropování, ale od toho je vláda, od toho je tady odpovědná vláda, aby to nejenom zkoušela, ale aby měla připravené ty scénáře. A já vám nevyčítám, že dneska není zastropováno. Já vám vyčítám to, že není žádný plán na to zastropování, aby se rychle vytáhl. To je to, co mě na tom štve úplně nejvíc.

Uvědomuji si, že to není jednoduché. Vím, že doba je složitá, my jsme ji taky neměli jednoduchou. Nikomu bych nepřál řídit tuto zemi v době covidu. A znova říkám, taky jsme udělali spousty chyb, jenže jsme byli v totálně nepředvídatelném prostředí. Nevěděli jsme, co se zavře druhý den, co udělá ta země, druhá země a tak dál. Hrál se o lidské životy. Vy to máte přece jenom trošku jednodušší v tom, že se můžeme bavit, jestli energie porostou o 100 % nebo 500 %, ale není to o tom, že bychom byli v tak brutálním prostředí, které tady nikdo nikdy předtím nezažil. Ale já se nechci v tomhleto vymlouvat. Taky jsme si tím museli projít a nějak jsme se s tím srovnávali. Ale vy se stále vymlouváte, vy pořád hledáte viníka, vy se pořád díváte do minulosti, furt brečíte. Místo abyste řešili budoucnost, co každého zajímá, tak stále řešíte minulost. Z té se fakt nikdo nenají, s tím nikdo nezaplatí faktury, i kdybyste měli v některých věcech pravdu – jako že se vám snažím vysvětlit, v čem ji nemáte – tak je nám to všem pendrek platné. A zase – dneska když jsem to slyšel, já jsem třeba čekal, že se začne vystupovat, co se tedy bude dělat, scénáře a tak dále. Pan premiér – pláč, brekot, chyby, všechno minulá vláda, jak to špatně vedli.

Zásobníky – never-ending story, jak to bylo s těmi zásobníky. Já to říkám, že ve vládě chybí hospodáři. Tak si to aspoň dopočítejme. Pan premiér nám říká, že tahleta limonáda – mrkněte se všichni na ni (Ukazuje plnou láhev.) – vidíte tu limonádu? – je poloprázdná. Vidíte ji? Je poloprázdná tahleta limonáda, protože říká, že jsme zásobníky měli poloprázdné. Tak na začátku topné sezony tam bylo 87 %. 87 % je poloprázdné? Já si myslím, že to není poloprázdné. A ještě řekl – nevím, ti lidé proč mu to nekontrolují – že nikdy nebyly zásobníky tak plné jako dnes. Za dvacet sekund, když se podíváte do vyhledávačů, zjistíte, že k současnému datu tam je skutečně těch 85 až 90 % – tam záleží ještě na tom, jak se rychle čerpá – a je to dobré, teď to nehaním, abychom si rozuměli, je to dobře, že tam je teď v těch zásobnících dost. A v roce 2020

víte, kolik tam bylo? 98 %. Ale já si to nepřisuzuji, že to byla naše extra zásluha, protože po pravdě řečeno, ty zásobníky, ty plnili ti, kteří tam mají ten plyn, což není stát. Tady jsme všechno zprivatizovali, nám nepatří vůbec nic – ani přeprava, ani distribuce, ani zásobníky, ani obchod – nic. A ty firmy si to zaplnily z 98 %. Znovu říkám, nebyla to žádná extra zásluha naší vlády, prostě si zásobníky plní. Minulý rok byly 87 % před zahájením topné sezony. Dneska, zaplaťpánbůh za to, plní se to docela slušně, plní si to obchodníci dobře. Ale prosím pěkně, aspoň si to, pane premiére, nastudujte, ta čísla. A když už si to nenastudujete, což chápu, nemáte na všechno čas, tak ať vám dávají přesná data, ať tady neříkáte nesmysly a nezesměšňujete se.

Stejně tak ropa, TAL. To se přece začalo zkapacitňovat už za nás. Ale uznávám, nikdo netušil, co nastane. Měli jsme 50 % z jižní větve, 50 % z větve z Ruska.

Co se týká polského plynu, tenhleten příběh, všichni už ho znají, jak my jsme propásli šanci - no, když si vás nikdo nechce vzít, tak asi těžko ho přesvědčíte, možná že na něj nějakým způsobem zapůsobíte jinak. Poláci měli peníze na stole, které jsme my jim zajistili. Polsko to nakonec odmítlo pragmaticky, protože to bylo pro ně nevýhodné v tu chvíli. Zkapalněný plyn nikdo nechtěl, měli dostatek zemního plynu. A poté jim Evropská komise už odmítla ty peníze dát, protože se jednou spálila. Mezitím si to domluvili se Slováci a jim Evropská komise peníze dala.

Norský plyn – další příběh, neuvěřitelný. Pomímám to, že vás musí opravovat i analytici, že říkáte nesmysly, protože Transgas byl zprivatizován. Asi těžko můžeme mluvit dneska komerčním firmám do toho, s kým mají uzavírat či nemají uzavírat smlouvy. To je, jako kdybychom prodali Škodovku, myslím tím automobilku, a pak bychom říkali Škodovce: Prosím vás, neberte ty součástky z Mexika, z Ruska, berte je ze Spojených států. Vysmějí se vám. Ale to, co je podstatnější, vždyť jsme ten norský plyn stejně nikdy nebrali. My jsme ho pouze platili do Norska, ale proudil sem k nám vždycky plyn, zejména od roku 2011 a dále, prakticky stoprocentně ruský. Vaše takzvaná ruská závislost je dána tím, jak je tady vybudována evropská plynová infrastruktura. A taky se podívejte, jak ještě proudí ten plyn, to by taky neškodilo si to občas nastudovat, jestli proudí zleva doprava, nebo zprava doleva, jestli tam je tlak v potrubí, jestli tam není v potrubí tlak. A zjistíte, že v podstatě my, Slovensko, Rakousko, Maďarsko a tak dál, jsme odsouzeni k tomu, že jsme tady pro ruský plyn, protože k nám vede trubka z Německa, tam se to všechno smíchá. Ale to jsem všechno tady mnohokrát říkal, vy to velmi dobře víte.

Můžeme se bavit o Dukovanech. To už nechci ani opakovat, ty Dukovany. Všichni velmi dobře víte, že jsme tlačili na cenu, že jsme chtěli udělat maximálně možnou výhodnou cenu, proto jsme chtěli bezpečnostní posouzení na všechny, úplně stejně, jako jste to udělali vy v Temelíně. A já vám to nevyčítám vůbec, ten Temelín, myslím tím v letech 2010 až 2013, kdy se Rusko dostalo do finále. Tlačili jste na cenu poměrně správně, věcně. Tak proč to dneska kritizujete?

Taxonomie – pane premiére, musíte být čaroděj. Jestliže dva tři roky připravovaná taxonomie, to znamená uznání zdrojů jakožto udržitelných zdrojů, se připravuje takovouto dobu, Evropská komise ji doporučí a vyhlásí 31. 12. 2021 – to jste byli u vlády čtrnáct dní i s Vánoce – takže jste za čtrnáct dní zařídili celou taxonomii? Nezařídili jste ale lautr nic. Ať jsem objektivní, v následujících týdnech, dvou třech měsících se to trochu upravovalo ve prospěch plynu, a tam ano, tam jste zabojovali stejně jako ostatní země a drobně se to upravilo. Ale říkat, že taxonomie je vaše zásluha, je neuvěřitelná drzost.

Emisní povolenky, pro teplárny 30 %? Ano, to zajistili Poláci. To si taky prosím zjistěte.

Proč tohleto všechno říkám, mohl bych teď pokračovat dál? Protože v energetice to je opravdu jako show to, co předvádíte. Obrovská míra nekompetence, z toho vyplývající nejistota a vše přebíjíte neskutečnou dávkou arogance. Nedivte se, že vám lidi nevěří, protože vás považují za elitářskou vládu. To je výsledek vašeho vládnutí. A to je důvod, proč vám takhle klesají preference. To je důvod, proč vám nevěří 97 % firem. 97 % firem! A musím objektivně

řít, že celá řada firem a lidí z byznysu vás volila. Ano, volila vás, a nevolila třeba i nás, protože si prošli dobou covidovou a byli na nás naštvaní, a já to chápu.

Mohl bych pokračovat, mohl bych jít dál, mohl bych ukazovat vaše triky kolem rozpočtu, když jsem tady stál v únoru 2022 a ukazoval jsem vám, jakým způsobem ohýbáte rozpočet, jak si z nás děláte srandu, z obnovitelných zdrojů. A ono to není málo. Zase se vám to vrací všechno, když už jsme u těch obnovitelných zdrojů. Vzpomínáte si, že jsme měli v rozpočtu 26 miliard korun? A vy jste přišli s tím, že ne, že si dáte do rozpočtu 2022, samozřejmě ještě, abyste ho snížili, abyste ukázali, jak s ním krásně pracujete, na 19. A já jsem vám říkal, to je nesmysl – to musíte zaplatit. Bohužel, to je daň za solární tunel, který se tady vytvořil. Tam se musí každý rok odvádět 43 až 46 miliard korun, z toho na státní rozpočet připadá přibližně 27, 26 miliard korun. Říkal jsem: Tomu se nevyhnete, bohužel. Ještě si vzpomeňte minulý rok, když se jednalo o marži čili vnitřním výnosovém procentu pro solárníky, jak jste nás tady pokropili a chtěli jste jim na poslední chvíli zvednout ještě tu marži. To jsme nakonec nějak zachránili, spíš díky tomu, že jste tady udělali chybu v hlasování, ale k tomu se taky nechci vracet. Já jsem jenom říkal, že to je nesmysl. Ne, pan ministr financí řekl: My víme, bude foukat méně. Tak co jste udělali teď? Fikli jste to tam zpátky. Nezapomínejte na tohleto, a to říkám i těm, kteří nás sledují. Přikrášlili jste si rozpočet 2022 a chtěli jste ukázat, jak budete šetřit., a jasně jsme vám říkali, že to je trik. Tak jste to dali zpátky na – pokud se nepletu – 25,4 miliardy, takže opět jste to dali zpátky ne o 7, ale o 6,5 miliardy korun.

Co uhlí? Vůbec neřešíte uhlí, strategie uhlí. Proč se nesešla uhelná komise? Já vím, že můžete říct, tak to už ale není na vyjádření nedůvěry vlády. No, v tom máte asi pravdu, i když bych řekl, že co se týká uhelné komise, tak v téhle době, možná zase době uhelné, by stálo za to ji dát dohromady. Dokonce si myslím, že by se měla scházet pravidelně, už jenom proto, že tam byli odborníci. Vždyť tam byli lidé od vás z pětikoalice. A musím říct, fajn lidi, dobrý lidi. Na pana Zahradníka si vzpomínám z ODS, zkušený člověk, výborně se s ním spolupracovalo. Nevím, proč se s tím nepracuje, proč se nehledá cesta uhelná.

Podfinancovaný výzkum – totálním způsobem, bez jakékoliv strategie. A to se nebavím o nových trendech – vodík, umělá inteligence, to, co jsme začali, a tak dále. Nechci teď tady chodit do příliš velkých detailů.

Já tím jenom chci říct, že jedeme z kopce, je to volný pád a všichni se na to díváte. Chápu to, že si zvolíte dneska, nebo spíš zítra, to, že se bude pokračovat v rámci této vlády. Rozumím tomu, máte stoosmičku. Ale důvod, proč chceme vyjádřit nedůvěru, je jasný. Ekonomické výsledky máte žalostné. Rodiny jdou do chudoby. Firmy jdou do kritické situace. Energetická podpora přichází pozdě, je zmatená i bez jakéhokoliv plánu, dělá se ad hoc až pod tlakem, ať už opozice, nebo vašich kolegů nebo médií nebo kohokoliv jiného. A neříkejte mi, že to nevíte. Musíte to vidět, že to tak je. A to se nebavím o tom, že jste během prvních devíti měsíců fakticky znevěřovali celou řadu klíčových institucí. Ale to už je jiný příběh – to je Ministerstvo vnitra, to je celá tragikomédie hnutí STAN, všech afér, kokainové kauzy, zpravodajské kauzy a tak dále. O tom tady dneska už padlo hodně a určitě ještě hodně padne.

Pokud poslanci stoosmičky s tímhletem souhlasí, nechť si dnes stoupnou a řeknou: Podporuji tuto vládu, podporuji tuto energetickou politiku, podporuji tento režim v rámci Ministerstva vnitra a všech kauz, které tam jsou. Budu tomu rozumět z pohledu udržení si vlastních pozic, ale jako volič já bych tomu tedy nerozuměl. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Nyní poprosím pana vicepremiéra Jurečku.

Ještě než začne mluvit, přečtu omluvu. Omlouvá se pan profesor Ivan Jáč, a to od osmi hodin do konce jednání schůze, a to ze zdravotních důvodů. Pane vicepremiére, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Dobrý večer, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, i vy všichni, kteří sledujete dnešní jednání ve Sněmovně. Začnu vlastně vůbec tím, čím začala tato mimořádná schůze už pár dnů zpátky, kdy předseda hnutí ANO Andrej Babiš, který tady bohužel není – není už tady několik hodin, přišel a řekl svůj projev, utekl a od té doby jsme ho tady neviděli, škoda, on moc nechodí do práce, on jezdí s obytnákem – ale nicméně on začal vyvolávat tu schůzi a začal říkat, že tady je Vítek Rakušan jako člověk, který nemá být ve vládě, a podobně, k tomu se přidávalo mnoho poslankyň a poslanců z hnutí ANO. Já si kladu otázku, kde byli poslankyně a poslanci hnutí ANO, když tady mnoho let zpětně jejich předseda, následně potom i premiér jejich vlády, byl trestně stíhán, byl tady vydáván Sněmovnou, má 12. září, za pár dnů, soud, je prošetřován orgány finančními v Německu a ve Francii, tak kde byli, aby volali po tom, že on má skončit? Tak já potom tomu nerozumím, tady se měří dvojím metrem. Tady je vláda, kdy žádný člen vlády není ani obviněn, ani trestně stíhán, ani nemá soud, ale tady je prostě předseda hnutí ANO, kde všichni sedí, šoupou nohama, nedovolí si říct žádnou kritiku vůči svému bossovi, protože on je sem do té Sněmovny vytáhl, on jim to místo dal, on o tom rozhoduje, takže takhle to funguje. Tak já jenom pro připomenutí opravdu jako těch skutečných faktů řekněme, jak se situace má... (Bušení do lavic několika poslanců z hnutí ANO.) Můžete tady bušit do lavic, můžete se projevovat, jak chcete, ale povstaňte někdo a řekněte, ať váš předseda skončí, protože je člověk, který je trestně stíháný, který má máslo na hlavě, který se v minulosti přátelil s celou řadou z podsvětí. Hrával s nimi tenis, potkával se o půlnoci na benzinkách, takže to jsou skutečná fakta. Ta se neokecají, neopovídají, tak to prostě bohužel je. Bohužel pro Českou republiku a bohužel i pro společnost, která je tím obrovským způsobem rozdělována, a myslím, že by to takto být nemělo. Ale vy to prostě říct nemůžete, i když někteří z toho rozhodně nadšení nejste, některým z vás mezi čtyřma očima nám to také řeknete, že vám to vadí. Já poprosím, nepokřikujte na mě. Můžete využít potom následně rozpravy, můžete na mě reagovat a můžete říct, co z toho, co jsem doteď řekl, není pravda. Můžete říct fakta, ale prostě žádná fakta, která by vyvrátila to, co říkám doposud, na obhajobu vašeho šéfa, prostě nejsou. Když se podíváme na situaci, kdy on sám optimalizoval své příjmy korunovými dluhopisy, je to něco, co je úplně za hranou běžného chování, protože žádný běžný pracující občan by svoji výplatu nemohl snížit optimalizací přes korunové dluhopisy, ale Andrej Babiš to dělal. Obhajoval se nám, že to je něco standardního, že to je normální. Normální to není. Normální je v této zemi pracovat, mít tady daňovou povinnost, odvádět daně, platit sociální pojištění, to je normální, ale to on se takto nechová. On investuje ze svých firem desítky milionů korun do reklamy na Čapím hnízdě, která nedává logiku, protože v tu dobu na Čapí hnízdo nejezdil. Investovala tam chemička z Německa svojí reklamu, chemička na výrobu hnojiv – to také nedává logiku. (Poslanci a poslankyně z hnutí ANO postupně opouštějí sál.) Takže jestli vy tady mluvíte o tom, že tady je nějaká kritika na člena vlády, tak si zameřte prosím před svým prahem. Já očekávám, že ta kritika bude vrcholit tím, že vaši kolegyni Janu Vildumetzovou Mračkovou vyzvete jako poslanecký klub, ať odstoupí z pozice místopředsedkyně Sněmovny, protože má také kontakty na lidi, o kterých se mluví v kauze Dozimetr. Jestli to neuděláte, tak tady nemáte nikdo říkat žádné výzvy, které tady zazněly, ať už vůči Petru Gazdíkovi, nebo vůči Vítkovi Rakušanovi. Předpokládám, že Jana Mračková, pokud je soudná a nestydí se za to, co na jedné straně říkáte vy, sama tu pozici místopředsedkyně Sněmovny položí – nebo je asi potom na zvážení, aby Sněmovna vyvolala jednání o odvolání jí z funkce místopředsedkyně Sněmovny.

Já si vážím, že tady zůstal zatím sedět jediný poslanec hnutí ANO Aleš Juchelka, všichni ostatní odešli, nevím proč. Já neříkám nic, co by nebyla pravda. Oni svolali tuto schůzi, oni ji vyvolali, měli tady plná ústa spousty argumentů, kterými tady kritizovali premiéra a ostatní členy vlády, a já jenom jsem nastavil zrcadlo a jenom ukazuji, kdo je jejich předseda, kdo je bývalý premiér, jakou on má svojí životní dráhu, jaký má svůj životní příběh. A vy to neunesete a vy odejdete. Nepřijde vám to zbabělé? Když jste svolali tuto schůzi a hodiny jste tady tepali Petra Fialu a další, já netepu, já mluvím normálním hlasem. Nejsem tady hysterický jako někdy pan bývalý premiér Andrej Babiš a říkám fakta, a vám se ta fakta nechtějí slyšet. Já to chápu.

Já kdybych byl normální člověk a měl ještě vůbec nějaké zbytky elementární slušnosti, tak by mi to přišlo také blbé, přišlo by mi to jako divné. Tak to jsem si dovolil říct na úvod vůbec k situaci, kdy mi to přijde trochu opravdu licoměrné, když vy tímto způsobem tady hovoříte, a toto dělá jiný člen, předseda vašeho hnutí nebo vaše kolegyně.

Ale když už bylo vyvoláno jednání o vyslovení nedůvěry vládě, tak mi dovoluť také, abych reagoval z pozice ministra práce a sociálních věcí, protože tady padala spousta nepravd, spousta věcí o tom, že vláda nepomáhá lidem, že se nesnaží, že nehledá cesty, že jsme odtrženi od reality. Já každý týden jsem mezi lidmi, každý týden s nimi mluvím. Mám celou dobu, co jsem v politice, svůj osobní mobilní telefon zveřejněný. Lidé mi mohou volat, mohou psát. Já se snažím odpovídat, ne vždycky to stíhám, ale nechodím s ochrankou. Chodím normálně mezi lidmi, ti mi říkají své životní příběhy. Ano, mnohdy jsou neradostné. Ne vždycky systém, který máme a který si myslím, že je poměrně dobrý sociální systém v porovnání s mnoha zeměmi světa, ne vždycky dokáže vyřešit úplně každou životní situaci. Ale udělali jsme řadu kroků pro to, aby sociální systém lidem opravdu byl schopen pomáhat jednodušeji, efektivněji, a já děkuji i za spolupráci s opozicí, která se na tom také podílela. Úprava normativů příspěvku na bydlení a změna zákona na začátku ledna – bylo to rychlé, za dva týdny jsme to měli hotové. První velký posun pro ty lidi, díky za to.

Udělali jsme kroky v oblasti digitalizace. Dneska příspěvek na bydlení, rodičák, přídavek na dítě, pětistovka pro rodiče, to jsou dneska všechno už sociální podpory, kdy nemusí člověk chodit na úřad práce, kdy jsme skončili ten režim papír a tužka a nabízíme dneska lidem, ať to vyřídí z domova, jednoduše bez toho, aby museli ověřovat ty přílohy úředně a podobně, a budeme v tom pokračovat. Vidíme v tom hodně velký smysl, jak nejenom zefektivnit komunikaci s občanem, komunikaci s klientem, o kterého nám jde, ale také snížit náklady tohoto státu, jak ho zefektivnit, jak snížit někdy nesmyslnou práci, která zatěžuje lidi na úřadech práce. A těm já děkuji, protože ti jsou pod obrovským tlakem, zvládají obrovské penzum práce. Jsou dneska těmi, na kterých stojí velká část toho, co dneska stát musí zvládat, pomoci našim občanům a pomoci lidem z Ukrajiny. Takže jim patří velký dík.

A i to jsme se snažili promítnout do toho zvýšení platových tarifů, které je od 1. září tohoto roku, a k tomu opravdu mimořádné odměny, které nikdy v takové výši – opakuji, nikdy – nebyly na úřadech práce lidem vyplaceny. A já jsem udělal i to, že po prvním kvartále, kdy jsem zaznamenal od některých lidí, kteří mi psali a říkali: Pane ministře, my jsme dostali odměnu jenom 2 000, tak jsem si nechal poslat všechny – 12 500 zaměstnanců úřadů práce – abych se podíval pro druhý kvartál, jaké bylo navrženo odměňování. A do toho jsem vstoupil, aby to bylo spravedlivě, aby to nebylo, jak se říká, podle ksichtu, kdo je oblíbený a kdo neoblíbený, protože mně záleží na tom, aby ti lidé opravdu byli oceněni, aby si s tím nepohrál někdo, kdo je jejich nadřízený a kdo třeba znát toho člověka nemusí.

Pokud jde o další formy podpory, příspěvek na bydlení jsme upravili – to jsem zmiňoval – a pracujeme s ním i dál. Teď probíhá debata, kterou počítám, že budeme mít během týdne hotovou na pracovní úrovni a od 1. 10. upravujeme normativy příspěvku na bydlení, nejenom proto, že se zvyšují ceny elektřiny a plynu, ale proto, že i vnímáme podněty, které přicházejí z praxe.

Do toho nám běží – a tady podotýkám, ano, zákonná valorizace, úplně stejná zákonná valorizace, na základě které valorizoval důchody Andrej Babiš a kterou jsme jako poslanci podpořili v roce 2017, tu změnu zákonné valorizace, aby se změnil ten výpočet. To není zásluha jednoho politika, jednoho bývalého premiéra. Není, nebyla. Není to ani zásluha této vlády, ale je to něco, na co se v rozpočtu musely najít peníze, třeba na úkor jiných priorit. A je to letos 55 miliard korun, které jdou ke všem poživatelům důchodů v České republice. A od 1. ledna to bude další zvýšení důchodů, bude to zvýšení zhruba o 860 korun v průměru, bude tam zvýšena i základní výměra důchodů. A co je důležité, a to byla velká lidovecká priorita, o kterou jsme tady bojovali celé minulé volební období, tak to je pětistovka výchovného maminkám. Maminkám, které byly potrestány roky systémem, kdy ony se zasloužily o to, že tady dneska

my jsme, my jako produktivní generace, my odvádíme na ty důchody, ale ony, protože byly na mateřské a rodičovské, ztratily kus kariéry, zhoršily si své výdělků, své odvody na pojistném a byly potrestány. To se podařilo naplnit. Ano – a zase podotýkám – byl to návrh, který podpořily myslím skoro všechny strany napříč politickým spektrem na poslední nebo předposlední schůzi Poslanecké sněmovny v minulém období. A zase, je to částka zhruba 20 miliard korun. Musíme to najít, najdeme to a tato forma podpory se těmto maminkám od 1. ledna každý měsíc, každý měsíc 500 korun za vychované dítě, se jim propíše navíc k důchodu. To je taky obrovský posun. A když se na to podíváme a vezmeme si klíčovou hodnotu, a to je průměrná výše důchodů vůči průměrné mzdě v České republice, tak se k 1. lednu 2023 dostaneme na nejvyšší úroveň důchodů od roku 1991 vůči průměrné mzdě. Takže i v těchto těžkých dobách více jak 3 miliony lidí, kteří jsou příjemci důchodů v České republice, tedy i těch invalidních, vdovských, vdoveckých a sirotčích, se dostanou na velmi slušnou úroveň vůči průměrné mzdě. A je to ale zásluha především těch, kteří pracují, kteří odvádí peníze na svých odvodech pro státní rozpočet. A mě mrzí, když se tady občas v minulosti stávalo to, že tady stával Andrej Babiš, který říkal: Já jsem to zařídil, to je moje zásluha, naší vlády. Tak to nebylo nikdy, není a nyní nebude. Jsou to peníze daňového poplatníka, občana tohoto státu, my jsme to jenom legislativně nastavili, aby to bylo takto přerozděleno.

Co je ale důležité? Já si pamatuji, jak často tady mluvil Tomio Okamura a mluvil hodně o exekucích, o insolvencích. I tady se udělal kus práce. A zase, pojďme hledat věci, které nás umí i spojovat. Mě mrzí, když ta debata se vyhrocuje a na některých tématech se neshodneme, toho jsem si vědom, ale i když se neshodneme, tak buďme v té debatě pokud možno slušní, i když chápou, že chodí emoce. A toto je téma, u kterého jsme se dokázali shodnout.

Marek Výborný za nás, za KDU-ČSL, spolu s dalšími, s Patrikem Nacherem za ANO – a podařilo se odpracovat milostivé léto I, po zkušenostech s ním z praxe s nasbíranými podněty se podařilo nastavit milostivé léto II, a jestli dneska 1. září je nějaká skvělá zpráva kromě toho, že nám šly děti do školy, tak to není tato schůze, ale je to to, že milostivé léto II dneska začalo a poběží příští tři měsíce. Je to šance pro statisíce lidí v České republice, aby se mohly vymanit ze spárů exekutorů, z nekonečné spirály vyšších a vyšších výdajů, které mohou díky tomuto utnout, zaplatit původní dlužnou částku, k tomu přidají 1 815 korun a mohou být ze svých exekucí venku.

Ale já jsem neslyšel nikdy Tomio Okamuru, že by on na svém Facebooku sdílel milostivé léto a říkal: Hele, to je něco, o čem já tady roky mluvím, že to je blbě, tak to teď podporuji a komunikuji to a říkám: pojďte se oddlužit, pojďte mít druhou šanci na život. Tak jenom takový příklad toho, jak někdy funguje manipulace v politice, a potom to, když už to řešení je, tak ho vlastně nepropaguji, nešířím. A přitom úkolem normálního dobrého politika by mělo být, i když to nevymyslel on, i když to neudělalo jeho ministerstvo, ale říct: Hele, tohle je dobrá věc, to jsme jako politici tady odpracovali, tak to pojďme všichni společně k lidem dostat, protože nám na lidech záleží.

Když se potom podíváme na ty věci, které se týkají energetiky, já fakt nemohu souhlasit s hodnoceními, která tady zaznívala ze strany opozice, protože nejsmysluplnější řešení a řešení, které nás, Českou republiku a českého daňového poplatníka, bude stát nejméně peněz, je prostě řešení společné, evropské, a na tom se pracuje. A říkat řeči: Čekali jsme, až Němci a podobně, tak kdo zná pozadí diplomacie, ví, že takhle to nikdy nefunguje. Vy s těmi lidmi musíte mluvit, přesvědčovat je a také vnímat to, že se změnila situace kolem nás. Ta situace je nejsložitější od druhé světové války, a my, místo abychom tady dokázali společně říct: Je to těžké, žádné jednoduché zázračné řešení tady se nedá říct během jednoho dne, ale společně na něm všichni pracujeme, protože nám na této zemi záleží, tak vy chodíte, okopáváte kotníky. V době předsednictví jste říkali, že hlasování o nedůvěře nevyvoláte, víte, že na to nemáte hlasy, a jenom tady zabijeme desítky hodin tím, jak tady budeme poslouchat kritiku, která v mnoha ohledech nemá relevantní opodstatnění, místo abychom řešili konkrétní zákony, které tady stojí,

na které čekáme, které potřebujeme odhlasovat proto, abychom pomohli občanům nebo firmám v České republice.

Nikdo z naší vlády není padlý na hlavu. Všichni vnímáme, že situace je opravdu životně kritická. My potřebujeme – a to řešení musíme, a my ho najdeme, jak pro firmy, tak pro veřejný sektor, pro domácnosti. Základní sociální síť dneska máme nastavenou, budeme ji ještě parametricky řekněme vylepšovat tak, aby byla ještě o něco lépe klientsky dostupná, ale především musíme zkrotit příčinu. A na tom opravdu si myslím, že se tady intenzivně pracuje. Ale zároveň nesmíme zapomenout taky, co je opravdu ta prapůvodní příčina, a to je ruská putinovská agrese na Ukrajině. To je dneska to, co stojí za extrémně vysokými cenami a za obrovskou nervozitou trhů.

A jestli jsem na něco hrdý za poslední měsíce, tak také za to, že tato vláda koalice pěti stran, do které vy se strefujete a říkáte, jak my můžeme mít na některé věci společné názory a postoje, tak jsem hrdý na to, že tato vláda věděla, kde máme stát jako lidé, kde má normální člověk v životě, v politice stát, že když se někomu děje bezpráví, někdo je napaden, neprávem napaden, že mu má podat pomocnou ruku a pomoci, agresorovi se pomoci postavit. A za to jsem rád, že tato vláda dokázala ukázat i za Českou republiku, za většinu občanů, kteří s tím postupem souhlasili a souhlasí, že se pomáhat v kritické době prostě má. (Potlesk v sále.) Náš národ to taky ukazuje. Jsme národem, který dává největší podíl dárcovských peněz v rámci déemesek. To bylo v minulosti. Ukazuje se to u tornáda, kdy tady během jednoho, dvou dnů dokáže vybrat víc jak 1 miliardu korun. Ukazoval to u jiných přírodních katastrof, u povodní, ukazuje to i teď, kdy na sbírková konta ukrajinské ambasády dokážou občané České republiky poslat jednotky miliard korun, protože prostě nezapomněli na rok 1938, nezapomněli na rok 1968 a vědí, že jsme morálně vázáni vůči těm, kteří nám pomohli tenkrát, a my ten dluh máme umět splatit, když přijde čas, a ten čas je tady teď.

Takže já bych byl velmi rád, aby i kritika opozice, na kterou má právo, a rozhodně neděláme všechny věci ideálně a nejlépe, a jsem rád, že po dlouhé době jsem slyšel od Karla Havlíčka, který také řekl: Naše vláda v době covidu zdaleka nedělala všechny věci ideálně, tak abyste taky občas uměli aspoň trochu se zaměstnat tím a říct: Jsou tady i věci, na kterých máme mít elementární shodu. A v situaci, ve které teď jsme, si říct: Za nimi stojíme a umíme je podporovat, umíme je komunikovat, protože to nejsou jenom věci, které by byly zásluhou jedné vlády, jednoho ministerstva, ale jsou zásluhou především díky tomu, že tady jsou lidé, kteří pracují, firmy, které dávají lidem práci, a že tento stát má z čeho žít, byť nemalou část dnešních výdajů děláme bohužel na dluh, a ani to nám není jedno. I na to se chceme soustředit, ale všichni víme, že teď, v tento okamžik, je hlavní prioritou zastavit narůstající ceny energie, zchladit to, podpořit firmy, podpořit veřejný sektor, podpořit domácnosti, udržet ekonomický růst, udržet nízkou nezaměstnanost, protože to jsou základní principy pro to, aby fungoval sociální smír ve společnosti. A to si jako vláda uvědomujeme a na tom budeme pracovat. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Dalším z přihlášených s přednostním právem je pan ministr Lipavský. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za slovo. Lavice po levé straně jsou stále prázdné, slovo poloprázdné by bylo lichotící, když se podívám na to, že ti, kteří vyvolali tuto schůzi k vyslovení nedůvěry vládě, zde ani nejsou, aby si tedy vyposlechli, co vláda přednáší za argumenty, případně ani své vlastní řečníky neposlouchají. A nevidím tady ani paní místopředsedkyni Vildumetzovou z ANO, nevidím tady pana poslance Králíčka, pana poslance Faltýnka. Četl jsem si zajímavé články v novinách o tom, s kým se scházeli a podobně. Takže to je opravdu zvláštní přístup opozice a myslím si, že ta časová náhoda se soudem předsedy

ANO a poslancem Babišem, který zde také není – proč by tu byl, když to svolal, proč by tu byl, když je vůdce opozice – tak to si myslím, že nikoho nenechá na pochybách.

Ale zpátky k látce, které bychom se měli minimálně v úvodním bloku věnovat. Je to teprve osm měsíců, co se naše vláda chopila svých povinností, a myslím si, že je naprosto objektivní, když řeknu, že nejsme a nebyli jsme v lehké situaci. Za prvé jsme podědili přírodní katastrofu ve formě covidu, čelili jsme další covidové vlně, kterou předchozí vláda absolutně podcenila, a zvládli jsme ji výborně. Myslím si, že ministr Válek zde o tom mluvil opravdu bravurně a že ji bravurně zvládl.

A pak přišel 24. únor 2022, a to je katastrofa vyvolaná lidmi, je to naprosto nesmyslná Putinova válka na Ukrajině. Jediné rozumné, co může tato vláda řešit, je, že napne veškeré síly k tomu, aby ten konflikt dopadl v nejlepším možném zájmu České republiky a občanů České republiky, a to taky činí. Jsme neustále pod palbou kritiky, že pomáháme Ukrajincům, že se všechno dělá pro Ukrajince a tak dále a tak dále. Samozřejmě, děláme to pro ně, ale děláme to také pro Česko, děláme to pro naši nezávislost a děláme to proto, aby se neopakovaly roky 1948, aby se neopakovaly roky 1968, abychom se neposunuli do sféry sovětského ruského vlivu, ruského imperiálního vlivu, a není to jednoduchý úkol. Diskuse v Evropě je opravdu složitá a států, které mají tu přímou zkušenost a zároveň jsou členy Evropské unie a členy NATO, není mnoho. Víme, že to je celé Pobaltí, Polsko, jsme to my, Slovensko a další, ale ta debata není jednoduchá a i díky této vládě Evropská unie dokázala přijmout celou řadu silných a jasných kroků, které posilují bezpečnostní systém v Evropě, a tím pádem posilují bezpečnost České republiky. A samozřejmě, součástí toho je pomáhat konkrétně Ukrajině a pomáhat konkrétním lidem, a samozřejmě i pomáhat uprchlíkům, kteří utečou z rozbombardovaných měst.

A také platí, že jsme převzali vládu po trestně stíhaném premiérovi. To je ten soud, který bude za pár dnů, a dnes se nás tedy snaží naprosto uměle ponížít, pravděpodobně ponížít v jeho očích a v očích vašich voličů, uměle vyvolaným jednáním o nedůvěře vládě. Jaký je vlastně důvod, proč bylo toto jednání svoláno? To stále není úplně jasné.

A jaké jsou tedy pozůstatky? Co jsme zdědili? Na jakých základech mohla naše vláda za těch osm měsíců stavět? Já myslím, že zrovna v pondělí NKÚ vydal krásnou informaci, že za poslední rok jsme nejrychleji se zadlužující zemí v Evropské unii s rekordním schodkem státního rozpočtu. Tak nás to nechte napravit, protože v současné situaci, a ta situace k energiím a k válce tady zaznívá, to opravdu není jednoduchý úkol. Ale myslím, že nikdo nemůže být na pochybách, že zrovna naše vláda na tom bude mít silný zájem pracovat. My jsme opakovaně řekli na různých jednáních, že nenecháme padnout střední třídu, nenecháme padnout domácnosti, postaráme se o potřebné a vyřešíme to i během energetické krize. A takhle na blind svolávané schůze – můžeme tady debatovat, my to zvládneme, my se s tím popereme, ale rozhodně to není ze strany opozice žádný konstruktivní krok, a rozhodně je to vlastní popření toho, že i opozice řekla, že během předsednictví se nebude pokoušet shodit vládu. Tak tady máme výsledek. Je 1. září, po dvou měsících, dlouho jste to tedy v uvozovkách nevydrželi.

A já bych ještě trošku mluvil o zahraniční politice, o Ministerstvu zahraničních věcí. Když jsem 17. prosince nastupoval na Ministerstvo zahraničních věcí, tak jsem si vytyčil několik hlavních priorit, konkrétních věcí, na kterých pracuji, a pan Andrej Babiš, pan poslanec Babiš zde ve svém úvodním projevu říkal, že jsme splnili pouze 3 % z programového prohlášení vlády. Podle mě si to číslo musel vycucat někde z prstu, protože nevím opravdu, nebo neumí počítat, nebo počítal tak, aby došel schválně k nějakému nízkému číslu.

Za mě pět konkrétních priorit, abychom se bavili o konkrétních věcech, na čem pracujeme. Předložení sankčního zákona, takzvaného Magnitského zákona, revize vztahů s Ruskem a Čínou a návrat k prozápadní moderní evropské hodnotové havlovské zahraniční politice, digitalizace úřadu, úspěšné zvládnutí českého předsednictví v Radě Evropské unie a podpora ekonomické diplomacie, protože 80 % našeho průmyslu jde na export, ať už do zemí Evropské unie, nebo do zemí mimo Evropskou unii.

Samozřejmě, v době, kdy jsem stavěl těchto pět priorit a nějakým způsobem jsem si rozmýšlel, jakým způsobem působit na ministerstvu, jsem opravdu netušil, že Putin zrealizuje svůj barbarský, barbarský koloniální plán připojit území Ukrajiny k jeho neosovětské říši, nebo nevím, co tam buduje za fašistický režim s tím symbolem Z v Rusku. A té války, které jsme svědky od února – samozřejmě nás zasáhla a zároveň nám jednoznačně ukázala, že naše vláda byla schopna promptně reagovat pod tlakem v krizi a přizpůsobit jak priority vládní, tak koneckonců i priority pro české předsednictví, které byly díky této mimořádné situaci upraveny.

A konkrétně v zahraniční politice: my jsme už v únoru přijali a podíleli jsme se na přijetí prvních sankcí proti Rusku. Byl to i český hlas, který pro ně zvedl ruku, a byli jsme to my, kteří jsme po nich samozřejmě volali, a od té doby od února jsme prosazovali další sankce a dneska už máme sedm sankčních balíků. Tento týden jsme se v Evropě bavili o dalších opatřeních, konkrétně v oblasti výzev pro občany Ruské federace, protože v době, kdy zuří na Ukrajině válka, kdy tam jsou bombardovaná města a umírají matky s dětmi na náměstí, tak si Rusové jezdí do Evropy, rozbíjejí tady talíře někde v Řecku nebo kde to bylo, manželka tuším, že Peskova nebo někoho takového. A to je něco, co bychom prostě neměli tolerovat, česká politika je v tomto naprosto jasná a naprosto jasným způsobem se zasazujeme o české zájmy v těchto věcech.

Samozřejmě pokračuje humanitární pomoc. Myslím si, že každý člověk, který má rozum a srdce, rozumí tomu, že je potřeba pomoci lidem, kteří přijdou o domovy, o střechu nad hlavou, kteří mají třeba nějaké zranění. Řešíme úplně základní elementární věci, že lidé třeba nemají ani jídlo. To opravdu není co závidět, pokud někudy projde válka. Na tom se česká vláda podílí, hrdě se k tomu hlásíme a není to něco, za co bychom se měli stydět. A já si myslím, že česká společnost ukázala hromadně, že dokáže být solidární, že dokáže přijmout uprchlíky a že jim dokáže otevřít tu pozitivní stránku lidskosti. Řešili jsme konkrétní pomoc krajům a obcím, řešili jsme to velmi konkrétně na krizových štábech a tak dále.

Co se týče další reakce na tu válku, tak bych chtěl říct, že jsme stáhli několik desítek českých diplomatů z Ruska, z Ukrajiny, probíhala poměrně dramatická evakuace. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se na tom podíleli. To také nebylo úplně jednoduché a zvládli jsme to, zvládli jsme to na jedničku. Dneska už opět máme diplomatickou přítomnost zpátky na Ukrajině. Je tam velvyslanec, který je schopen dále kooperovat, dělat politiku v Kyjevě, pomáhat s návštěvami, pomáhat s politickými vztahy vůči Ukrajině, které jsou naprosto klíčové. A chtěl bych říct, že na Ukrajině jsou ohromně vděční České republice, neskutečným způsobem vděční. Takovou míru vděku jsem opravdu dlouho nezažil. Oni si uvědomují, že i díky České republice jejich země dokáže obstát ve válce s Ruskem, velmi dobře si to uvědomují.

Já jsem byl na Ukrajině dvakrát za tu dobu, co jsme ve vládě, poprvé tři týdny před válkou, z toho vznikla ta vtipná fotka s helmou, která se blbě připevnila. Mně to nevadilo, byl jsem rád, že to aspoň pomohlo to téma nějakým způsobem zpopularizovat a zároveň ukázat, že situace tam opravdu není jednoduchá. Jenom pro zajímavost, ta fotografie vznikla ve stanici Luhanské, to je dneska oblast, která je hluboko v okupovaných územích. Víceméně toto město bylo bombardováno a obsazeno v jednom z prvních dnů toho znovuoobnoveného konfliktu, tedy když se Putin vydal dobývat Ukrajinu 24. února 2022.

Podruhé jsem byl na Ukrajině teď v červenci. Byl to opravdu velice silný lidský zážitek, protože po celonoční cestě vlakem do Kyjeva jsme se ocitli ve městě, které úplně normálně žije. Neřekli byste, že je to metropole země, kde zuří válka, až na takové drobné rozdíly. Kdo někdy byl v Kyjevě, tak by ho možná překvapilo, že tam bylo trošku méně lidí a aut, a na ulicích stály vystavené trosky tanků jako trofeje. (Poslanec Foldyna projev hlasitě komentuje.) Když jsme potom jeli za město, pár desítek kilometrů, tak... Pane poslanče Foldyno, prostřednictvím pana předsedajícího, jistě máte možnost potom se přihlásit do debaty a zareagovat na mě, jistě máte toto právo. Takže jsme prostě vyjeli za Kyjev zhruba třeba do města, které bychom v českých podmínkách mohli přirovnat ke Kladnu. Polovina tohoto města byla zdevastována ruskými bombami, raketami, z té poloviny zničených domů 30 % nenávratně. Byli jsme na letišti

v Hostomelu, kde proběhl jeden z prvních výsadek, desítky kusů zničené ruské techniky, kdy Ukrajinci kladli odpor neskutečným způsobem. Koneckonců, toto letiště bylo také svědkem jednoho z mnoha příkladů ruského barbarství, zničeného letadla Mrija, největšího letadla na světě. Samozřejmě ho zničit nemuseli, udělali to jenom proto, aby způsobili další ekonomické škody Ukrajině.

Samozřejmě ta nejhorší zvěrstva, zvěrstva, kterých se dopouštěla nacistická vojska, tedy vyvražďování, systematické vyvražďování obyvatel, proběhla v obci, která byla poblíž, v obci Buča, kde ruská armáda systematicky vyvražďovala obyvatelstvo – nacistické metody čištění země. To se odehrávalo letos, před několika měsíci. A zde my stojíme, jednáme o nedůvěře vládě, protože vám asi přijde, že je to jenom něco, co máte v televizi, jako obrázky, nebo už jsou lidé znudění, už je nebaví se na to dívat. Ale to je realita. A pokud Putin bude moci, vydá opět stejné rozkazy. A aby nebylo mýlky, nešlo o žádný omyl, jedná se o systematickou metodu, kterou ruská vojska postupují. Ta jednotka dostala ocenění od samotného ruského prezidenta a pak je poslali znovu na frontu, aby někde na Donbasu zahynuli a nemohli o tom mluvit. Takhle funguje, takhle spotřebovává lidi současný ruský režim, to je princip ruského imperialismu. Věřím, že Ukrajina zvítězí, a věřím, že Česká republika a česká vláda tomu napomůže pomocí, kterou dodáváme, protože je to v našem vlastním zájmu.

Druhou prioritou po mém nástupu do funkce ministra zahraničních věcí bylo předložení sankčního zákona, takzvaného Magnitského zákona, na vládu. Původně jsme plánovali, že na tom budeme pracovat po předsednictví. Přece jenom situace ve světě nebyla taková, aby ten sankční zákon měl velkou prioritu, nicméně po zahájení invaze jsme zrychlili tyto práce. Chtěl bych poděkovat, že Sněmovna ho již projednala v prvním čtení a dneska i zahraniční výbor jej poslal do druhého čtení. Čekáme ještě na ÚPV.

K míře spolupráce v bezpečnosti asi koneckonců sluší poznamenat, že to byly právě ty dvě politické strany, které svolaly tu dnešní schůzi, ANO a SPD, které zavetovaly možnost přijmout ten sankční zákon hned v prvním čtení. Mohli jsme už dnes mít funkční platný sankční zákon, mohli jsme už na tom za vládu, za ministerstvo pracovat. Uznali jste, že toto bezpečnostní opatření, kdy zamezíme některým osobám ve vstupu na území České republiky, případně jim zmrazíme majetky, dost často se o tom hovoří právě v souvislosti s některými občany Ruské federace, tak máme dost času, abychom se tady o tom bavili. Máme dost času, abychom tady vedli jednání o nedůvěře vládě, nebojte, my si ten čas na to vyhradíme i za vládu, my se této odpovědnosti nezříkáme. A je to vaše vizitka před voliči, jestli necháte vládu pracovat a hájit zájmy, nebo jestli nás tady budete držet. Ale my to zvládneme. Ten sankční zákon zajistí lepší ochranu lidských práv. Já jsem na tom, a to asi někteří z vás víte, pracoval už jako poslanec v minulém volebním období. Osobně je to pro mě velká výzva dotáhnout to do konce a věřím, že i tento velmi konkrétní bod, který máme v programovém prohlášení vlády, takže to je pro pana poslance Babiše, aby si mohl do své tabulky zanést. Tak věřím, že se nám to podaří splnit a že určitě i nějaké ty osoby nebo entity, které provádí teroristickou činnost, nebo jiné takovéhle nechutné záležitosti proti lidským právům, budeme moci dát na ten sankční seznam.

Myslím si, že platí koneckonců jako poměrně výrazný úspěch České republiky, který nám dělá mezinárodní renomé, že se České republice podařilo nahradit Ruskou federaci v Radě pro lidská práva OSN, v Radě OSN pro lidská práva. My jsme o to hodně stáli, já jsem na tom hodně pracoval, řekněme, že jsem lobboval, kontaktovali jsme na různých úrovních další státy. Podařilo se nám získat i podporu sekretariátu Evropské unie, to znamená, měli jsme vlastně i tuto sílu za námi. Ačkoliv proti nám nebyl protikandidát, protože se jednalo o výjimečnou situaci, tak jsme získali výraznou podporu na hlasování v OSN. Myslím si, že patří opět velký dík všem, kteří se na tom podíleli. A je to do určité míry symbolické, že my nahrazujeme Rusko, nahrazujeme agresora, abychom tam prosazovali hodnotovou politiku, která je jednoznačně v zájmu České republiky. Budeme se tam věnovat tradičním tématům, jako jsou svoboda médií, svoboda shromažďování či sdružování, případně podpora spolupráce s nevládními

organizacemi. Já vím, že tady u SPD to téměř znamená sprosté slovo, ale myslím si, že každý, kdo se v životě ocitl v nějaké nepříjemné životní situaci, právě pomocnou ruku mu podaly neziskové organizace, takže já jsem za to velmi rád. Nejsou to prázdná slova, když se pomáhá opozici. Česká republika, Československo, my jsme zažili za posledních sto let padesát let totality. Bez podpory ze zahraničí bychom se nedokázali zvednout, vrátit zpátky do Evropy a stát se členy Evropské unie a Severoatlantické aliance, takže si toho važme a podporujme demokracii a hodnoty i jinde ve světě. Je to v našem vlastním českém zájmu. To budu opakovat tak dlouho, dokud budu moci.

Abychom dokázali sehrávat i aktivnější roli v hájení lidských práv, tak řekněme, máme ještě ambicióznější krok, a to bychom se v příštím roce stali předsedou této Rady OSN pro lidská práva. Je to post velmi prestižní, je to post, který nám dovolí určovat a ovlivňovat agendu, která bude projednávána v této radě. Štěstí přeje připraveným, řekli jsme to dopředu, sháníme podporu. Jak to dopadne, to samozřejmě v tuto chvíli nedokážu říci, ale myslím si, že aby se něčeho dosáhlo, je potřeba ty zdravé ambice mít, a já tohle považuji za jednu ze zdravých ambicí a pracuji na tom, seč můžu.

A samozřejmě české předsednictví – to je to české předsednictví, na které se chystala vláda Andreje Babiše, když seškrtila všechny rozpočty. Samozřejmě na zahradu zbylo, takže zahrada, ta je perfektně připravená na Úřadu vlády díky předchůdci, panu poslanci Babišovi. Ale na to, bychom měli dost kolegů, kteří to odedřou v uvozovkách, tak to už dneska nějak tak zvládáme, zvládáme to dobře naštěstí, ale za cenu velkého vypětí.

Převzali jsme tedy pomyslný štafetový kolík od Francouzů a zahájili jsme české předsednictví v Radě Evropské unie. To nás objektivně jako ministry i celá ministerstva v tuto chvíli poměrně hodně zaměstnává. My jsme jako vláda slíbili, že prohloubíme vztahy s Evropskou unií a že obnovíme vnímání České republiky jako spolehlivého a zodpovědného partnera, a to se jednoznačně daří, to jednoznačně zvládáme, takže já bych tedy očekával, že pan poslanec Babiš si to také ve své tabulce zanese, i když jeho vnímání zahraniční politiky je tedy opravdu daleko, daleko tomu, jak ho vnímá naše vláda, a o tom ještě pohovořím ke konci svého projevu.

Během uplynulých osmi měsíců v úřadu jsem měl také celou řadu schůzek a jednání, na kterých jsme právě prosazovali tyto konkrétní české zájmy a potvrzovali jsme si tam spolupráci, přátelské vztahy. Snad nejčastěji jedním se svými protějšky ze Slovenska, z Rakouska, tedy s partnery středoevropskými v rámci takzvaného Slavkovského formátu. Tam jsme vykonali dohromady tři cesty, dvakrát na Ukrajinu, jednou do Moldavska, to je země, které můj protějšek v Kremlu Lavrov zrovna dneska nebo včera vyhrožoval, že jsou další na řadě. Ukrajina, Moldavsko, Pobaltí, Polsko, Česko, to je seznam zemí, které mají v Moskvě – nevím – někde na žlutém lístečku takhle přilepené a takhle si to budou odškrtaťovat, když nic neuděláme, když se zavřeme sami do sebe, když strčíme jako pštrosi hlavu do písku a budeme si myslet, že se nás to netýká. Ta situace je opravdu vážná, je opravdu vážná, proto můj projev je řekněme razantnější než normálně, a vnímám, když už zde máme tuto možnost jednat o nedůvěře vládě, tak aby to předneseno jasným a srozumitelným způsobem.

Měl jsem možnost jednat s ministry zahraničí – USA, Velká Británie, Německo, a samozřejmě máme i širší zájmy, to znamená – já nevím – od návštěvy Maroka a tak dále. Chystám se – to jsou plány budoucí, máme teď předsednictví a válku, tak cesty do dalších zemí jsou trochu upozaděny – ale věřím, že se podaří zrealizovat například návštěvu významné země pro indopacifický region, Indii. Dostal jsem pozvání od svého protějšku, indického ministra zahraničních věcí, když byl na návštěvě v Praze, velice si toho vážím a vnímám, že to je budoucí významný partner pro Česko a pro Evropu. Pracujeme na tom velmi intenzivně.

Pak jsou to takové techničtější věci, digitalizace. Ministerstvo zahraničních věcí, upřímně řečeno, po dědictví minulých vlád není úplně v dobrém stavu, co se týče IT systémů. Pracuje na tom, věnuje se tomu na poradě každý týden. Myslím si, že není normální, aby ministr řešil

každý týden velmi detailně IT na poradě, ale posouváme se dopředu nějakým způsobem, nějakým způsobem se posouváme a já věřím, že se nám podaří naplnit moji ambici, abychom měli novou verzi systému Drozd, když čeští občané cestují do zahraničí, aby měli i mobilní aplikaci, která jim zajistí včasné informace před různými riziky a zároveň nám při dodržení všech náležitostí správy osobních údajů – to bych chtěl zdůraznit – poskytne možnost je například kontaktovat, pokud s tím oni budou souhlasit, aby naše zastupitelské úřady mohly občanům v zahraničí pomáhat. Chtěl bych říct, že například v situaci, kdy vypukla válka na Ukrajině, se to osvědčilo a komunikovali jsme přes tyto seznamy s občany, kteří se chtěli například dostat do bezpečí nebo potřebovali informace, které jsou ověřené, protože v mimořádných situacích máte dneska všude na internetu mnoho informací, ale ty skutečně ověřené informace, které platí, ty dokáže především zajistit ministerstvo a je to jeho úkol.

A ta poslední priorita je ekonomická diplomacie. Tam samozřejmě se díváme dopředu, díváme se na to, co vytváří přidanou hodnotu České republiky, co vytváří bohatství, z čeho budeme platit důchody, z čeho bude možno rozvíjet, z čeho bude prosperovat Česká republika, a to je věda, výzkum, inovace. Myslím si, že nikdo nemůže pochybovat o této vládě, která má i zvláštní ministerstvo pro vědu, výzkum a inovace – moje kolegyně Helena Langšádlová to dělá výborně, to bych také zde chtěl jenom na záznam uvést – takže hostíme a podporujeme konference, těch se účastní odborníci z celého světa. Namátkou jsme dělali konferenci k vesmírným technologiím, které jdou neskutečně dopředu. Možná by se zdálo, že to je něco v uvozovkách ve hvězdách, ale je to opravdu rozvíjející se obor. Nebo jsme měli Inovační fórum z Izraele, kdy přijeli vědci, akademici, byznysmeni, start-upeři z Izraele a propojovali se v různých oblastech s českými protějšky.

Takže já bych chtěl za vládu České republiky a za Ministerstvo zahraničních věcí jednoznačně deklarovat, že v zahraniční politice víme, co děláme, víme, proč to děláme, děláme to v zájmu České republiky a českých občanů a jednoznačně plníme programové prohlášení vlády. Neděláme nic, co bychom neřekli dopředu této Sněmovně, když jsme zde jednali o důvěře pro tuto vládu, a nerozumím tedy – tedy rozumím těm populistickým důvodům, ale nerozumím tomu, proč jste se rozhodli dnešním dnem nám tady házet klacky pod nohy. Z vaší strany je to neodpovědné a já věřím, že vám to veřejnost nespolkne. (Smích z řad opozice.)

Předtím, než uzavřu ještě svůj projev, tak já jsem si zde udělal několik poznámek během projevu pana poslance Babiše, protože to byla opravdu neskutečná přehlídka, snůška lží, polopравd, výmyslů a hloupostí, jinak to říct nejde. Chápu, rozhodl se, že bude mít tento populistický model, že prostě nachrlí, všechno to nachrlí na veřejnost, lidé si to nějak přeberou a pak mu za to někteří zatleskají.

Vy jste rozbili V4 – co to je s prominutím za blbost! To je naprostá hloupost. Vě čtyřka nefunguje z toho důvodu, že se Orbánovo Maďarsko vydalo jinou cestou než země Polsko, než Polsko, Česko, Slovensko v podpoře Ukrajiny. Samozřejmě, my se v Evropské unii nakonec na nějakém kompromisu shodneme, ale myslím, že není náhoda, že maďarský ministr zahraničních věcí se tady fotí s Tomio Okamura, o čem to asi vypovídá? Takže to je dnešní Maďarsko, to je dnešní Orbánovo Maďarsko, od kterého se Andrej Babiš nechal během svého premiérování vodit jako loutka, pečený vařený v Budapešti. A to opravdu není suverénní politika České republiky. Andrej Babiš nepředváděl suverénní politiku České republiky, nechat se vodit od Orbána, to my nemáme zapotřebí. Petr Fiala nemá své loutkovodiče ani já. Takže když nám tady Andrej Babiš káže o tom, že vy jste rozbili Vě čtyřku, tak je to opravdu úplná hloupost. To samé s Green Dealem, to už je asi tisíckrát vyvrácená lež. Samozřejmě Green Deal byl přijat se souhlasem vlády Andreje Babiše a zároveň se Andrej Babiš vymezuje vůči Green Dealu. Mně to připadá jako z knihy 1984.

Energie – řešíme tady dlouze energie a myslím, že o tom bude mluvit pan ministr Síkela, ale já bych chtěl říct, že to byla minulá Sněmovna, která dotlačila minulou vládu k tomu, abychom nestavěli jádro s Rusy, a byl to pan tehdejší místopředseda vlády Karel Havlíček, který velmi intenzivně tlačil na to, aby ten tendr byl ušit přesně tak, že to bude dělat Rosatom.

A kdyby to dělal Rosatom, tak jsme na tom dneska jako Maďarsko, a to já si nepřeji a jsem rád, že to tak nedopadne. Jsem rád, že jádro uděláme, uděláme ho s partnerem, který je důvěryhodný, který je součástí toho, co já nazývám západní civilizační okruh, s partnerem, který nás nechce podrazit, který nás nechce okupovat, s partnerem, který bude mít zájem na naší energetické bezpečnosti. A dnešní situace a situace, která se blíží, jednoznačně podtrhuje, že energie musíme řešit s těmi nejdůvěryhodnějšími partnery, a naše vláda to zvládne, o tom nepochybuji.

Také jsme vyřešili problém v Turóvu, který vyvolala vláda Andreje Babiše, který vyvolal Andrej Babiš svým osobním egem, kdy prostě rozhádal vztahy mezi Českem a Polskem naprosto neskutečným způsobem. Ano, možná můžeme hledat nějaké modalities, nějaké detaily toho řešení, byl to kompromis obou stran, vyřešili jsme to a dneska máme výborné česko-polské vztahy a daří se nám řešit další otázky. Tak jak nám to on, který to celé spískal, může vyčítat?

Ty komentáře o Macronovi, to už bylo opravdu blouznění, to se jinak nazvat nedá. Normálně spolupracujeme s Francií. Budeme připravovat summit Evropského společenství, což je nosná myšlenka pana Macrona. Tak proč tady posloucháme, že ty vztahy jsou špatné, nebo co? Vždyť to je známka nejvyšší možné důvěry. Osobně jsme s Macronem jednali, měli možnost se setkat ve Španělsku na summitu, kde nám předával symbolicky právě předsednictví.

A k předsednictví bych si dovil ještě zmínit dva konkrétní úspěchy. Jeden jde tady za Jozefem Síkelou. Bylo to české předsednictví, které velmi úspěšně vyjednalo, že se Evropská unie shodla na těch energetických úsporách. To je těch 15 %, zjednodušeně řečeno. Když toto jednání začínalo, když se připravovalo, tak to rozhodně nevypadalo, že bude Evropská unie se schopna na něčem takovém shodnout. Máme kvalitního ministra, který nás dokázal dovést k tomuto kompromisu, a máme kvalitní tým, který za námi v ten moment stál. Je to jednoznačně evropský úspěch této vlády.

Další úspěch. Byly zahájeny přístupové rozhovory s Albánií a byl dán velmi silný přístup (příslib?) Severní Makedonii. Hovoříme o tom, že na Balkáně může být další ohnisko konfliktu. Během našeho předsednictví se podařilo udělat konkrétní kroky k tomu, aby západní Balkán dostal jasné signály o tom, že na něj Evropa nezapomněla. A opět je to v zájmu České republiky, že tam bude klid. Je to v našem vlastním zájmu. Děláme to pro Česko, děláme to pro české občany. Tak si to prosím zapamatujte, než nám to všechno zase znovu budete vyčítat na nějaké další schůzi k nedůvěře. Děkuji za pozornost. (Potlesk vládních poslanců.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: A já si dovolím tímto zahájit rozpravu. A protože v rámci rozpravy, určitě vidíte, máme přihlášeno do běžné rozpravy 37 vystupujících, tak ještě je třeba říci, že s přednostním právem tady máme několik žádostí, zejména se jedná o pány ministry, takže já bych poprosil v tuto chvíli prvního a to je pan ministr průmyslu a obchodu, pan Jozef Síkelo.

A ještě než dojde k pultíku, tak prosím o omluvení, a to pana ministra pro legislativu a předsedu Legislativní rady vlády pana Michala Šalomouna z jednání Sněmovny, a to od 21 hodin... Tak teď právě mi říká, že to ruší, takže to neplatí. A dále potom omlouvám pana poslance Bernarda, a to z důvodu nemoci z celého zítřejšího dne 2. 9., a z 2. 9. od půlnoci do konce jednacího dne z pracovního důvodu, a to pana poslance Miroslava Zborovského.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkelo: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Nejprve mi dovolu, vážený pane předsedající, abych reagoval na vás. Vy jste řekl, že moji koaliční předřečníci stále obviňují z nečinnosti vaši minulou vládu. Já jsem tady seděl téměř po celou dobu. Jsem tady od jedné a s dvěma krátkými přestávkami jsem si vyslechl skoro všechny projevy. Jediný, kdo tady kňučel a vymlouval se na předchozí vládu, na Sobotku, na Topolánka, na to, že vy už jste nemohli nic udělat, tak byl

pan bývalý premiér Babiš. A já se dneska na nikoho vymlouvat nebudu. Ani na Klementa Gottwalda, ani na Lubomíra Štrougala, ani na Václava Klause, dokonce ani na vládu Andreje Babiše. Nebudu reagovat ani na ty projevy, ani na pana bývalého premiéra. Pro mě ten jeho příspěvek bylo takové trochu dada. Nebude reagovat ani na vás, na ty nepravdy, které jste řekl. To si nechám a povodím si vás v některém z dalších televizních pořadů.

Nyní mi ale dovoluňte, abych vás seznámil se zprávami o ekonomické situaci v jedné evropské zemi, jejíž jméno tady dnes opakovaně zaznělo. Kurz národní měny za půl roku oslabil skoro o 15 %. Vláda byla nucena uvolnit mimořádně ropné rezervy. Dochází k diskriminaci cizinců při nákupech a flagrantnímu porušování práva Evropské unie. Vláda byla nucena vyhlásit stav energetické nouze. Obchodníci ve velkém žalují stát a vláda byla nucena zavést přidělový prodej. Popisují samozřejmě Maďarsko a tragické důsledky tamního zastropování cen benzínu a nafty. A pamatujete si, kdo nám letos na jaře v době vysokých cen pohonných hmot radil postupovat úplně stejně? Cituji: "Vláda musí okamžitě zastropovat cenu benzínu a nafty!" Andrej Babiš letos v březnu. "My bychom okamžitě zastropovali ceny pohonných hmot." Karel Havlíček těsně předtím. Myslím, že každý trochu přičetný člověk je dnes rád, že jsme tyto rady neuposlechli.

Poučením z této epizody je obezřetnost vůči absolutnímu populismu, který nám tady zavedla opozice, a vůči maďarské cestě, která je očividně její hlavní inspirací. Všichni si pamatujeme, jak Andreje Babiše před volbami přijel podpořit jeho přítel Viktor Orbán. Všichni jsme slyšeli, v kom se zhlíží Tomio Okamura. Jenže ona tato Orbánova cesta nekončí zastropováním cen pohonných hmot, Orbánova cesta znamená také vyrazit do Moskvy a škemrat u Putina o plyn. Kdyby tady dnes místo nás bylo hnutí ANO, v koalici, nepochybuji, že právě to by se stalo, a svět by obléтал fotky nejen vysmátého Sergeje Lavrova s maďarským ministrem, ale třeba také s vámi, pane Havlíčku, prostřednictvím předsedajícího pana Havlíčka, anebo třeba s paní Schillerovou. A možná by byli i pávi.

Maďarsko, země, která je inspirací místní opozice, se dnes krčí izolované na okraji zájmu Evropy a maďarští ministři jsou na společných unijních jednáních terčem tvrdých výčitek, tedy pokud se s nimi zrovna vůbec někdo baví, což na poslední Radě ministrů pro energetiku nebyl zrovna ten případ. Naše vláda Orbánovu cestu odmítla jasně a zřetelně. Česká republika se díky naší aktivitě stává rovnocenným partnerem těm největším hráčům Evropské unie. Češi se už nemusí za své představitele před zbytkem Evropy stydět. Naše vláda totiž moc dobře ví, co je tím zlem, které se dnes snaží co nejvíc poškodit české občany a české podniky. Tím zlem je Putinova energetická válka, jeho snaha navyšovat ceny energií a jeho postupné odstříhávání Evropy od dodávek plynu.

A tento problém se škemráním v Kremlu nevyřeší. Tou nejlepší možností, kterou máme, je zajistit rozhodný jednotný postup napříč Evropskou unií, který dokáže oslabit Putinovu hlavní zbraň, kterou proti nám má, naši závislost na ruském plynu. Proto jsme se stali lídry jednotného unijního postupu v energetice. Nejdříve jsme uspěli ve snaze zajistit Evropské unii energetickou bezpečnost před blížící se zimou. Nyní jsme hlavním motorem snah obnovit funkčnost evropského trhu s energiemi.

Úspěchy, které naše iniciativy slaví, přitom mají naprosto zásadní dopady na české občany a české podniky. Unijní dohoda o vzájemné solidaritě při nakládání s plynem přispěje k našim snahám zajistit dostatek plynu na nadcházející zimu a my jsme při jejím dojednávání sehráli naprosto zásadní roli. Ani vlivná bruselská média nevěřila, že se nám to podaří, pro tuto dohodu najít shodu. Nazývala to Mission: Impossible. My jsme to dokázali a nyní pracujeme na tom, aby měl tento úspěch pokračování. Aby měl další díl.

Aktuální vyjednávání s cílem srazit ceny elektřiny jsou totiž snad ještě urgentnější. Do jednání jdeme s jasnou představou o tom, čeho chceme dosáhnout. Už žádné: We will see. We exactly know, what we want. We know what to do and we know where we want to go.

Naše cíle jsou minimálně dva. Za prvé zamrznutý trh s energiemi je třeba rozhybat. Obchodníci totiž nemají při současných cenách dostatek finančních prostředků na to, aby hradili potřebné kauce, což jim zamezuje obchodování. Na trzích se tak realizuje jen malé množství obchodů a ty jsou tak lehce manipulovatelné. Za druhé chceme zabránit Putinovi určovat nejen cenu plynu, ale také cenu elektřiny. Tím, jak Rusko tlačí ceny plynu nahoru, stoupají také ceny elektřiny. My proto chceme zamezit tomu, aby ceny plynu určovaly ceny elektřiny. A pokud bude předmětem diskuse například uvolnění povolenek z market stability reserve, určitě se té diskusi nebudeme bránit. Tím dostaneme pod naši kontrolu cenu elektrické energie. Nám se povedlo přijít s touto iniciativou v ten pravý čas, v době, kdy nutnost zasáhnout do trhu s energiemi a obnovit tak jeho fungování cítí celá Evropa. A vypadá to, že nám věří také trhy, protože poté, co se podařilo členské státy rozhybat, zažívají ceny energií výrazný pokles. Cena elektřiny se v řádu dnů propadla skoro o polovinu, cena plynu o necelou třetinu.

Aktivní ale nejsme jen v Evropské unii. Nebál bych se říct, že také doma jsme toho za posledních osm měsíců udělali pro českou energetickou bezpečnost víc, než kolik toho dokázala jakákoli jiná vláda od sametové revoluce. Pojdme si to říct postupně. Zajistili jsme dostatek jaderného paliva k tomu, abychom byli schopni přejít od ruských dodavatelů k firmám ze zemí NATO. Prosadili jsme první část navýšení kapacity ropovodu TAL, který nám v budoucnu umožní zbavit se závislosti na ruské ropě. Nyní pracujeme na přípravě projektu dalšího rozšíření tohoto ropovodu tak, abychom se bez ruské ropy dokázali do dvou let úplně obejít.

Nejvíce nás však samozřejmě zaměstnává snaha zajistit dostatek plynu před nadcházející zimou. Také v tomto ohledu jsme toho ve prospěch českých občanů a českých firem udělali víc, než co jsme si ještě na jaře dokázali představit. A postupovali jsme velmi logicky. Za prvé jsme udělali všechno pro to, aby přes velmi vysoké ceny plynu obchodníci nakoupili co největší zásoby plynu. Dali jsme si cíl do začátku topné sezóny dosáhnout naplnění zásobníků alespoň z 80 % a již nyní jsme přesáhli hranici 85 %. Plyn jsme nakoupili dokonce i napřímo za stát. Šlo o 240 milionů kubíků. A udělali jsme to v pravý čas, protože kdybychom reagovali hystericky podle rad opozice, zaplatili bychom za tento plyn o několik miliard navíc. Kdybychom čekali příliš dlouho, zaplatili bychom příliš. Já si vzpomínám, jak mě tady pan nepřítomný Tomio Okamura vodil a zkoušel mě z toho, jestli jsme ten plyn nenakoupili příliš drah. Takto máme v zásobnících plyn, který má nyní tržní hodnotu přes 15 miliard korun. Včetně skladování a dopravy jsme za něj zaplatili pouze 8.

Byli jsme si od začátku vědomi toho, že trh s plynem je v Česku plně liberalizován a že i tuzemské zásobníky jsou v soukromých rukou. Proto jsme připravili legislativu, která tento problém řeší. Nově tak například v případě nouze nebude možné vyvážet plyn mimo území naší země. Naše opatření také brání blokování nevyužitých kapacit zásobníků s plynem. Důsledkem je třeba to, že jsme vyvlastnili kapacitu patřící ruskému Gazpromu, který ji nevyužíval. V neposlední řadě jsme zajistili možnost přijímat dodávky plynu od jiných dodavatelů než z Ruska. Proto jsme zajistili ve spolupráci s ČEZ podíl v plovoucím LNG terminálu v Holandsku, který nám umožní nahradit až třetinu dodávek ruského plynu. Já osobně jsem o této možnosti jednal s holandskými představiteli, zejména s panem ministrem Jettenem a s panem Ulco Vermeulenem, který je členem představenstva společnosti Gasunie, která je provozovatelem zmíněného terminálu, a příští týden se s panem premiérem Fialou a s německým vicekancléřem Habeckem pravděpodobně vydám na slavnostní otevření tohoto terminálu.

Výsledkem našich kroků je to, že čeští občané a české firmy budou mít dostatek plynu pro nadcházející topnou sezónu. To byl naprosto logický první krok. Logický druhý krok je zajistit přijatelné ceny surovin a energií a na tom pracujeme nyní. Také v tomto případě však musíme zachovat logický postup. To znamená, že se soustředíme na nápravu důvodů selhání trhu víc než na jeho důsledky. Nápravou příčiny problémů je naše popsána iniciativa na úrovni Evropské unie. Jsme však připraveni také na rozumné doléčování důsledků. Proto jsme s hnutím STAN navrhli rozšířit pomoc pro firmy i pro domácnosti s vysokými cenami energií.

Kromě toho také finalizujeme zřízení státního obchodníka s energiemi, který pomůže s nákupy veřejným institucím a samosprávám.

Abych to celé zopakoval: Máme plán a podle něj postupujeme. Zajistili jsme dostatek surovin, správně jsme načasovali státní nákup plynu tak, že nám vydělal miliardy. Nyní řešíme ceny. Rozumným způsobem léčíme následky, zatímco příčiny řešíme na evropské úrovni. Protože na evropské úrovni také tyto příčiny vznikly. Byl jsem to já, kdo jako první začal o tomto celoevropském řešení a nutnosti svolání mimořádné Rady pro energetiku veřejně mluvit. A i to se podařilo načasovat velmi dobře, protože ještě do minulého týdne nebyla ochota zbytku Evropy tento problém řešit příliš velká.

Co jsme neudělali? Pojdme si povědět o tom, co se naše vláda rozhodla neudělat. Slýcháme totiž v éteru celou řadu jednoduchých receptů založených na polopravdách, nepravdách nebo čistých dezinformacích. A tyto dezinformace se stávají čím dál tím silnější zbraní ruského diktátora Putina, pomocí které se snaží rozbít náš sociální smír. Tím hlavním receptem je domnělá možnost zastropovat plošně pro všechny ceny elektřiny. Víte, kolik by kompenzovat takový postup stálo daňové poplatníky? Počítejte se mnou.

Česká republika ročně spotřebuje okolo 60 milionů megawatthodin elektřiny. Cena jedné megawatthodiny elektřiny se nyní pohybuje okolo 15 000 korun. Za snížení ceny na červnovou hranici 5 000 korun, pokud bychom kompenzovali rozdíl ceny za všechny, by daňoví poplatníci zaplatili okolo 600 miliard korun. Přibližně tolik státní rozpočet ročně vydá na důchody a je to více než desetkrát, kolik stojí rozpočet naší země na obranu. Ne, na takovou formu zastropování cen elektřiny opravdu nemáme a nebudeme mít, ani kdybychom znárodnili Agrofert i s Čapím hnízdem a zámečkem na francouzské Riviéře.

Z hlediska prozíravosti je na podobné úrovni také další zdánlivě jednoduché řešení, tedy nechat si českou elektřinu pro české použití a vystoupit z jednotného evropského trhu. Zatímco elektřinu vyvážíme, plyn, ropu, uhlí a další suroviny, potenciálně nedostatkové suroviny, dovážíme, a nemůžeme si tedy dovolit, aby jiné státy následovaly našeho příkladu a přestaly nám je dodávat. Ne, byť bych si to hrozně přál, tato situace nemá jednoduché, rychlé, marketingově efektivní řešení. Tuto situaci je třeba si odpracovat a přesně to děláme.

Závěrem dodám jedno. Před jedenácti dny jsme si připomněli invazi vojsk Varšavské smlouvy v čele se Sovětským svazem do Československa. Tato invaze zabíjela nejen naše rodiče, ničila životy a sny československých občanů na lepší budoucnost proměnila v noční můry. My jsme tehdy byli sami a neměli jsme šanci se této invazi ubránit. Ukrajinský národ má dnes větší štěstí. V prvních dnech se ruské invazi dokázal statečně ubránit a následně mu přispěchal Západ v čele s námi na pomoc. A na to můžeme být právem hrdí. Nesmíme ale zapomínat na to, že na Ukrajině i nadále umírají nevinní lidé. Umírají tam staří lidé, ženy i děti.

Když se nyní bavíme se zasvěcenými armádními experty, slyšíme od nich jednu věc: že Rusku dochází dech. Rusové podle nich nebyli připraveni na tak dlouhý konflikt a jejich jedinou šancí je to, že rozloží během této zimy Evropu. Proto proti ní vedou energetickou válku, šponují ceny a vyhrožují odpojením od energií. Chtějí nás nejen potrestat za naši podporu Ukrajině, ale snaží se rozbít místní sociální smír, postavit jedny proti druhým, veřejnost proti vládě. A v České republice v tomto Rusové bohužel našli spoustu vědomých i nevědomých spojenců.

Prosím, uvědomme si, že ten, kdo tuto situaci využívá pro vlastní byznys nebo šíření blbé nálady pro vlastní politickou kariéru, reálně se mu tím daří dosáhnout jediného: pomáhá Rusku splnit jeho cíl rozdělit nás a náš sociální smír. Ale já i naše vláda budeme i nadále dělat všechno pro to, abychom české občany a české podniky před Putinovou energetickou válkou ochránili, ale také pro to, abychom Rusko nenechali vyhrát. Chci ale zdůraznit ještě jednu poslední věc. Všichni ve vládě si uvědomujeme, že současná situace je nesmírně složitá. Je složitá pro občany, je složitá pro firmy. Je pro naprostou většinu lidí absolutně nepřehledná, což ještě zesiluje jejich náchylnost naslouchat dezinformacím. Uvědomme si, že Češi mohou kritizovat vládu. Říkat si,

co se jim zlíbí, psát, co chtějí, kam chtějí, demonstrovat, proti čemu uznají za vhodné. Zkuste si tohle v Rusku a vlastně zkuste to třeba i v tom Maďarsku. Nám tohle všechno umožňuje liberální demokracie, na kterou Putin a jeho přívrženci útočí. A tu musíme bránit. Chápeme rozhořčení veřejnosti, chápeme nespokojenost. Jenže tak jako Ukrajinci mají naději na to, že Rusy vyženou ze své země, i my, pokud dokážeme držet při sobě, tento boj zvládneme.

Myslím, že velmi dobře tu současnou situaci vystihuje několik vět, které nedlouho před svou smrtí pronesl bývalý prezident Václav Havel. "Prohlubuje se taková jakási propast mezi politikou a veřejností. To není dobré. Nicméně to se, jsem přesvědčen, časem změní. Jsou to takové výkyvy, které jsou známy a popsány ve všech demokraciích. A až to bude nejbližší, tak najednou se to začne obracet k lepšímu. Věřím v to, že všechno nakonec dobře dopadne a že mají určité věci smysl. Ten se může objevit a naplnit až s velkým zpožděním. Ale tím by neměl být nikdo zneklidňován."

Nyní je opravdu blbě, víme to a zažíváme všichni. Ale já vás ujišťuji, že já i celá vláda dělá všechno pro to, aby ta obrátka k lepšímu přišla co nejdříve. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Váš příspěvek vyvolal dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Juchelka a připraví se paní poslankyně Peštová. Dvě minuty jsou vaše, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Tak děkuji moc. Tak vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení páni ministři vážené ministryně, já moc děkuji za tento projev pana poslance, pana ministra Síkely. My se shodneme na spoustě věcí samozřejmě a taky jsme dělali spoustu věcí, které samozřejmě tato vláda navrhovala. Hlasovali jsme pro veškerá usnesení, víme, že Putin je agresor, napadl Ukrajinu, hlasovali jsme pro jakoukoliv vojenskou pomoc, kterou tady tato vláda navrhovala, o tom se vůbec nemusíme samozřejmě bavit. Ale musíme se bavit o budoucnosti České republiky. O budoucnosti firem v České republice, o budoucnosti občanů.

Takže když tady říkáte například, že jsme tedy v energetické válce, a já říkám ano, jsme, je to pravda, tak proč tato vláda nebrání české firmy a české občany před tady touto válkou? Jaké zbraně používá? Co dělá s těmi cenami pro to, aby české firmy nepadaly? To znamená, že ty firmy, které zkrachovaly díky tomu, že jsou vysoké ceny energií, tak jsou vlastně obětí tady neschopnosti této vlády, tohoto konfliktu? Takže to tady vlastně kosíme hlava nehlava, místo abychom se bránili, jak to dělají ostatní státy v Evropské unii, a třeba zastropovali ceny energií?

Všechno je krásně zamlženo do krásných, nádherných, úžasných státnických slov, ale nedozvěděli jsme se vlastně nic než to, co by každá vláda, která by tady seděla, dělala úplně logicky tak, jak se to popsal vy, pane ministře. To znamená, že by plnila zásobníky, to znamená, že by jednala na evropské úrovni. Jenomže vy to všechno děláte s několikaměsíčním zpožděním a necháte prostě tady v této válce, kdy nedáváte žádnou obranu českým občanům a českým firmám, ty české firmy a české občany kosit neuvěřitelnými cenami energií. Tak kde je ta obrana, když jsme tedy v tom případě ve válce? Co děláte pro to? Děláte to, co by dělali všichni ostatní? Plníte zásobníky, to je přece logické.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Další s faktickou poznámkou se přihlásila paní poslankyně Berenika Peštová, což by měla být v tuto chvíli poslední faktická poznámka. Máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já budu velice stručná, velice rychlá. Částečně už něco řekl pan poslanec Juchelka přede mnou. V každém případě já jsem asi na jiném jednání. Já myslela, že toto jednání, nebo respektive tato mimořádná schůze je schůze o tom, že jsme ji

vyvolali kvůli nedůvěře vlády, ale já tady poslouchám nedůvěru opozice! Co to je? Jako vy nás tady viníte za všechno!

Já tomu nerozumím. Jako vy se smějete, ale mně to moc směšné nepřipadá. Jako tady slyším z úst pana ministra, že Putin může za to, že máme vysokou energii. Jak za to může Putin, že máme vysokou elektřinu? Co s tím má Putin společného? Já chápu, že Putin, ano, Putin může mít nějaký problém, nebo resp. můžeme to stáhnout na plyn. Tomu rozumím. Plyn rozumím. Ale co má společného s lipskou burzou? Co s tím má společného? Jako vy se tady neustále za něco schováváte, ale tak těm lidem řekněte, na co se mají připravit, co přijde. Já nevím, jestli vám, ale mně už ty složenky přišly. A můžu vám říct, že jsem měla vyvalený voči. Vyvalený voči, co mě čeká a co každý měsíc budu platit za elektřinu. Nevím, jak jste na tom vy, ale já budu platit 16 000 měsíčně. Myslíte, že to je málo? Já si myslím, že to není málo. A ti lidi jsou na tom úplně stejně, jako jsem na tom já. Tak těm lidem konečně řekněte tu cestu! Děkuju. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Další s přihlášenou faktickou poznámkou je ještě pan poslanec Juchelka. Máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc ještě jednou. Já to ještě doplním, protože samozřejmě tady se říkalo o tom, jakým způsobem pan ministr Síkelo pomáhá těm občanům skrze energetický balíček. A já říkám prostě a říkal jsem to v ten den, pane ministře, promiňte, jo, ale vy jste říkal, někde v televizi jsem to slyšel před 14 dny, že ten energetický balíček společně s vámi připravovalo, já nevím, 65 odborníků, distributorů, nějakých lidí, kteří se tou energetikou zabývají. A ten energetický balíček tu pomoc občanům, kteří na to čekají, jste přinesl tady do Poslanecké sněmovny, kde v 9 hodin zasedal hospodářský výbor. Ten na to koukal jak z patra, protože vůbec nevěděl, o co se jedná, protože to předtím vůbec nečetl, musel si vzít přestávku jednu hodinu, aby se s tím narychlo seznámil, to, co jste vy několik měsíců připravovali s těmi 65 odborníky na energie. A potom jste v 11 hodin přišli s tímto balíčkem před Poslaneckou sněmovnu, kde jste vystoupil až úplně na závěr a přišel jste žádat o naše hlasy, abychom to podpořili. Jenom jsme nevěděli vůbec, o co se jedná a o co go, jenom jsme vám museli důvěřovat. A v tuto chvíli vidíme, jak je celý energetický balíček za prvé pozdě, protože ty ceny samozřejmě stoupají, jakým způsobem se vy chováte k občanům, že jim říkáte úplně jiné částky – váš náměstek, vy, ministr financí – takže v tom mají hokej a chaos, protože doteď nevědí, kolik jim vlastně přispějete. A tady říkáte a mluvíte ohledně nějaké pomoci. Já úplně koukám, protože všechno ještě na závěr zahalíte a dovolíte si tady zneužít slova Václava Havla právě proto, abyste zakryl svou absolutní neschopnost v tom, jakým způsobem konkrétně máte pomáhat českým občanům a českým firmám. Ty padají a kosí se, protože nepomáháte v této energetické válce. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Čas, pane poslanče. Máme dvě minuty. Děkuji za dodržení času. Máme zde tři faktické poznámky. Pan poslanec Nacher, poté se připraví pan poslanec Brabec a poté paní poslankyně Peštová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Ano, děkuji, pane místopředsedo. Já jsem si tam připravoval dole projev k dnešku, kde jsem se chtěl věnovat hlavně z pohledu dvojího metru na tu celou záležitost. To se tady ode mě čeká. Nicméně jsem ho teď začal předělávat a budu to více věnovat panu ministrovi Síkelovi, protože to je úplně neuvěřitelné, co tady zaznělo. Ale teď jsem to nevydržel, tak jsem se přihlásil a něco řeknu už nyní.

Za prvé tady někdo z předřečníků něco mluvil o tom, nebo to psal na Twitter, že někdo nám píše ty projevy, my je pak tady přečteme. Tak co jsem si všiml, tak teď tohleto pan ministr četl, celý ten svůj projev. Já ho třeba nečtu, já tam mám poznámky a nebudu to číst, budu se na

něj koukat. Tak když už nás tady takhle jako peskujete, tak sami ty projevy nečtete. Máte to v hlavě, znáte to. Ale vy čtete i odpovědi třeba, když jsem se vás ptal při interpelacích, tak já jsem se vás ptal na průměrnou cenu megawatthodiny, za kterou prodáváme na lipskou burzu a za kterou nakupujeme zpátky, a vy jste mi tam četl nějaký projev, který vám napsalo Ministerstvo průmyslu, týkající se energetické politiky Evropské unie. Takže vy ty věci čtete, ale nás tady budete peskovat, že my máme psané texty.

Za druhé, vy tady říkáte, že odborníci. No tak já byl na několika konferencích, včetně ČVUT, a tam ti odborníci mají tedy úplně jiný názor než to, co tady říkáte vy. Opakovaně to říkají a říkají to od února – úplně totéž. A na některé věci vy přistoupíte, ale s obrovským zpožděním. To je třeba to odpuštění toho poplatku.

A poslední poznámka. Já nevím, co to jako je, že kdo má jiný názor, než máte vy, tak jde na ruku Putinovi. Tak to se fakt jako nikam nedobereme, to znamená, že vy budete mít absolutní pravdu a nikdo vás nesmí kritizovat. To je výsledek. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Čas, pane poslanče. Omlouvám se, že vás takhle hned okamžitě přerušuji, ale protože je tady opravdu velké množství ještě přihlášených, tak musíme jet přesně na čas. Poprosím pana poslance Brabce. Máte slovo.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, Patrik Nacher mi to tou poslední větou trochu vzal z úst, ale já tu myšlenku dokončím. On to totiž řekl i pan ministr zahraničí, pan ministr Lipavský, a znovu to řekl pan ministr průmyslu. A já se ptám, vážení ministři, kde berete tu drzost, abyste nás, kteří mají myslím plné právo kritizovat vládu jako opozice, obvinili z toho, že jestliže si dovolíme něco říct proti vám, tak jsme podporovatelé Putina? Já vám řeknu, pánové, kdo je podporovatel Putina v tu chvíli, když to vezmu touto logikou. Pane ministře, speciálně průmyslu, podporovatel Putina je ten, kdo dokáže nebo dopustí absolutní rozvrat veřejných financí, tady to, aby tisíce, možná stovky tisíc domácností upadly do bídy, na čemž usilovně pracujete. Rozhýbal jste se až potom, co samozřejmě do vás koplí hejtmani a vaši koaliční partneři a další, a tady to vyznělo, jako že všechno je úplně v pořádku, že prostě neudělali jsme žádnou chybu. A kdo si dovolí říct byť jenom jedno slovo, tak je podporovatel Putina. Proboha, kde to jsme? Víte, že normálně jsem klidný a snažím se to obracet v legraci, většinu svých příspěvků. Ale tohleto přece není možné. Jako vy tady, já si myslím, že už jste, pane ministře průmyslu, jeden z mála v této Sněmovně, a myslím, že i v koalici, který si myslíte, že to máte v ruce, to ministerstvo, že to děláte správně. Ale musím říct, že vám vaše sebevědomí velmi závidím. Děkuju. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za dodržení limitu. A další je paní poslankyně Peštová – stále faktická. Poté prosím pan poslanec Lochman, jestli by se připravil, a poté pan poslanec Král. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já se omlouvám, ale ta reakce v současné době koalice, která teď přišla, která samozřejmě si nás vyfotila, když jsme tady seděli celou dobu a byly tady prázdné řady a za námi nebyli skoro žádní ministři, tak mě docela dostala. Jako to, že vám to připadá směšné, mně to moc směšné nepřipadá. To, že čekáme na nějakého 9. září, to je fajn. Ale proč už něco neděláme od toho března? Jako všichni víme, že ten plyn začal už někdy v listopadu loňského roku. V listopadu loňského roku byl krach nějakých společností, které samozřejmě byly distributory plynu. A od toho to začalo a postupně to stoupalo. Co se týče elektřiny, tak to jsme někde v únoru, v březnu, kdy začaly stoupat drakonicky ceny. A my čekáme na nějaké září? Všechny státy kolem nás zareagovaly, zastropovaly, měly nějaké řešení. A my čekáme na 9. září? Já nevím, jestli vy se bavíte s těmi firmami, ale já třeba se s nimi bavím. A ty už opravdu jsou... To nejsou otázky měsíců. To jsou otázky dnů. Ony prostě

nepřežijou. A je jenom první firma, která krachne, a půjde to jak domino. Madeta už tady křičí jak dlouho? A jako vám to připadá směšné? Mně to fakt směšné nepřipadá! Děkuju. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poprosím pana poslance Lochmana. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji vám, pane předsedající. Jsem rád, že jsme se konečně dostali do rozpravy. Milí přátelé, chtěl bych reagovat prostřednictvím předsedajícího na pana exministra Brabce. Vy jste říkal, že pan ministr Síkela chce rozvrátit veřejné finance. Tak já bych se chtěl zde podívat jenom na hodnocení NKÚ za rok 2021. Teď jsem si to přečetl v médiích. Mínulá vláda dostala od NKÚ za rozpočet 2022 drtivé hodnocení, upozornění, že se Česko zadlužilo nejvíc ze všech zemí z Evropy. To jste dokázali.

Co jste nedokázali? Nedokázali jste sem dostat Rosatom do výběrového řízení, ač se vám to snažilo, na naše jaderné elektrárny. Co jste nedokázali? Nedokázali jste zajistit plynovod z Polska, abychom byli více nezávislí na Rusku. A paní kolegyně, prostřednictvím předsedajícího, která jste tu tak emočně křičela o tom, že Putin nemá nic společného s energiemi, podívejte se prosím na to, kolik plynu teklo do Evropy a kolik neteče nyní.

Tolik krátce na úvod a věřím, že budeme mít plodnou diskusi a že ty všechny návrhy, které pan ministr Síkela a ministerstvo MPO připravilo, které, doufám, že po 9. září se začnou proměňovat v další úroveň skutků, protože my víme, že tady je před námi, doufám, zastropování na evropské úrovni, je před námi také vytvoření takzvaného single buyer, tedy státního obchodníka, tak to budou ty kroky, které povedou ke stabilitě energie. A máme zde také úsporný tarif. A záleží akorát, kolik se do něj nalije, abychom lidem přispěli.

Mimochodem, když mám ještě 15 sekund, nenašel jsem nic o tom, že byste nějakým způsobem chtěli zestátnit kritickou energetickou infrastrukturu ČEZ. Nic takového se nedělo a nyní o tom slýcháváme, ale co se dělo osm let, nevíme. (Potlesk vládních poslanců.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za dodržení času a další přihlášený je pan poslanec Král, připraví se paní poslankyně Peštová.

Poslanec Václav Král: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já jsem se rozhodl, že budu dnes možná více než obvykle glosovat tady ta jednotlivá vystoupení. A musím říct, že to, co tady zaznívá směrem k zastropování cen energií, k tarifům a podobně, tak je skutečně nezodpovědnost. A ať to zaznívá z koaličních, nebo opozičních lavic, tady musím dát za pravdu panu ministrovi Síkelovi. Jakékoliv zastropování prostě povede k destrukci veřejných financí a je úplně jedno, jestli to uděláme na národní úrovni, nebo na evropské úrovni.

Pokud chceme hledat řešení, to řešení jiné. To řešení je ve zdrojích. A to, že v okamžiku, kdy regulace a předotovaný trh prostě nás dovedl do této situace, kdy skutečně za všechno nemůže Putin, tak jako řešení toho problému chceme nasadit hyperregulaci a hyperdotace, tak to tu situaci jenom zhorší. A myslím, že Spolková republika Německo je usvědčena z toho, že prostě ta německá Energiewende nikam nevede, a myslím, že je čas na to hledat skutečně záložní národní řešení v okamžiku, kdy to evropské selže, a to si myslím, že selže. A když neselže, tak určitě nebude rychlé.

A tady bych chtěl skutečně vyzvat jak koaliční, tak opoziční kolegy k tomu, abychom se zkusili skutečně povznést nad ten problém a postupovali společně, stejně jako jsme například byli schopni v prosazení podpory taxonomie jádra, plynu. Nezapomínejte na to, že v hospodářském výboru, ve výboru pro životní prostředí jsme společně prosadili usnesení k tomu, že dočasně zpomalíme odklon od energetického využívání uhlí. Nezapomínejme na to,

že prvně v dějinách snad Poslanecké sněmovny se nám na výborech podařilo prosadit vydání takzvaných žlutých karet, kde jsme se snažili zastavit nesmysly ve věcech, jako je snižování emisí metanu v odvětvích energetiky (upozornění na čas), ve společných pravidlech pro vnitřní trh s obnovitelnými plyny a průmyslových emisí.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Prosím, už vám vypršel váš čas, pane poslanče.

Poslanec Václav Král: Tak tudy vede cesta. Je to o spolupráci opozice a koalice v energetice, jinak se dál nedostaneme. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Prosím o dodržování času. Nyní je s faktickou poznámkou přihlášena paní poslankyně Peštová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Jenom krátce k mému předřečníkovi před panem poslancem Králem. Já jsem se bavila o elektřině. To za prvé. A když už se budu bavit, a teď bych chtěla plyně navázat na pana poslance Krále. Všichni víme, kde ten zakopaný pes začal. Začalo to emisními povolenkami. Já jsem si vyslechla pana premiéra, současného premiéra, před rokem, jak hovořil, jakým způsobem, jak se bude snažit o to, aby ty emisní povolenky, neříkám, byly zastropovány, ale že prostě je bude řešit. Dneska jsme v situaci, že se neřeší nic. Jediný, kdo se je snaží řešit, je Polsko. Polsko v současné době je na tom tak, že jeho návrh byl zamítnut, nebo není k tomu žádná vůle, co se týče emisních povolenek, jestli budou třeba na dva roky pozastaveny, nebo jestli budou zrušeny. Prostě ty návrhy tam padaly. Bohužel k tomu k ničemu nedošlo. Takže všichni víme, že se to točilo a začalo se to točit kolem emisních povolenek. Emisní povolenka se dostala do rukou spekulantů. Původně možná ten smysluplný návrh, který tam byl, že by tu emisní povolenku měli mít emitenti, což je zcela logické, emitenti by měli mít emisní povolenky, tak se dostaly do rukou spekulantů. Emisní povolenky nám vyskočily na nějakých sto eur za jednu tunu CO₂ a jsme tam, kde jsme. A tím to začalo všechno. Ale já neslyším od vlády nic. Já neslyším, že by začala ty problémy řešit.

A to, co jsem se tady rozohnila a jak jsem křičela, nebo ne křičela, zvedla jsem trochu hlas, když jsem slyšela pana ministra Válka, takže jsem ještě byla velice tichá, tak jak on tady plamenně hovořil, tak prostě já čekám nějaké řešení. Ale to nečekám jenom já, to čekají ti lidé, protože opravdu ty složenky už dostali. A ty složenky jsou drakonické. Jsou pro ně drakonické. Máte elektřinu, máte plyn, ono potom když to sečtete, dáte si k tomu ještě ten nájem, tak ti lidé už nevědí, co budou dělat. (Předsedající: Čas vám vypršel.) A říkám, řešení má být 9. září, což je pozdě.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Martin Exner a připraví se pan poslanec Kubíček. Všechno zatím faktické. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Exner: Dobrý večer. Já bych rád paní poslankyni Peštové prostřednictvím paní předsedající vysvětlil, jak za tu energetickou krizi může Putin. Jednak elektřina má tu souvislost s plynem, že pomocí plynu se vyrábí elektřina. Je to jeden ze zdrojů, a samozřejmě pokud budete mít doma plynový kotel a bude nedostatek plynu, tak ho můžete předělat poměrně jednoduše na elektrický. Podobně to můžou s trochu horšími náklady udělat i firmy. Putin, Rusko, dodával do Evropské unie 40 % plynu, 27 % nafty a 46 % uhlí. Pokud část těchto dodávek zastavil a plyn raději pálí, tak samozřejmě vznikl nedostatek. Ten nedostatek zvyšuje ceny. Putin se připravoval na válku. Vede tu energetickou válku už tím, že na spotové trhy dodával v roce 2021 nula plynu, plnil jenom dlouhodobé kontrakty, a potom

samozřejmě postupně ubíral a ubírá to dodneška. Takže takto souvisí plyn s elektřinou a takto Putin způsobil nedostatek energie – jak elektřiny, tak plynu, tak zdražení nafty v Evropě. Děkuji. (Potlesk vládních poslanců.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Kubíček a následuje pan poslanec Král. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já si dovolím jenom podotknout, že bych nechal už Putina Putinem, a ta energetická krize se k nám plížila postupně, pomaličku polehoučku, a protože, prostřednictvím vašim, Vaška Krále velice dlouho znám, tak na to máme společné názory. Zavinilo to víc faktorů. Byla to nepředložená Electriwenge (Energiewende?) v Německu, která nedokázala zabezpečit zdroje, které by nahradily ty zdroje fosilní, a jeli do toho na plné pecky. Pak se to objevilo tím, že byli velmi závislí na výrobě elektrické energie z plynu, kde ve svých programech s tímto počítali, a nikdo nepočítal s nějakou válkou od Putina, ale ty kontrakty na plyn byly vlastně základem té green politiky. A v dnešní době bychom se spíš měli zajímat o to, jak to nahradit a jak se dostat, a já upozorňuji na jednu věc. My máme jeden zdroj elektrické energie, to se jmenuje uhlí a musíme z toho udělat výhodu a ne nevýhodu. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášen pan poslanec Král s faktickou. Zatím poslední faktická. Prosím.

Poslanec Václav Král: Krátce ke kolegyni Peštové, ústy nebo prostřednictvím paní předsedkyně, předsedající. Nechci být jízlivý, ono to nikam nevede a nechci tu debatu dál hrotit, ale vzpomeňme si, kdy vznikl ten problém s emisními povolenkami, o kterém mluvíte. Vznikl v roce 2018, kdy došlo k revizi systému obchodování s emisní povolenkou EU ETS a bohužel, nebo bohudík, nevím, v tu dobu byla u toho vláda Andreje Babiše, která prostě nechala bez povšimnutí, snad chce se mi říct projít prostě tuto zhůvěřilost a byli jste u nastavování těch podmínek. Bohužel jste s tím nic nedělali i v situaci, kdy jste na to byli skutečně opakovaně upozorňováni, včetně i těch aspektů a důsledků, které to přinese. A to mohu samozřejmě doložit kdykoliv, protože těch jednání jsem se opakovaně účastnil.

Neudělali jste pro to tenkrát nic a já jsem rád, že dnes prvně tady z úst pana ministra Síkely jsme slyšeli to, že naše vláda chce něco dělat s emisními povolenkami. Do této chvíle jsme slyšeli pouze to, že na evropské úrovni prostě k tomu ta vůle není. Samozřejmě, že je proti zastavení obchodování s emisními povolenkami v té současné podobě Španělsko, Polsko, Maďarsko a další státy, a byl bych velice rád, abychom se i jako předsednická země k tomuto kroku přidali. Bez toho můžeme stropovat cokoliv, můžeme dělat tarify, jaké chceme, a prostě ta emisní povolenka nás dožene. Pokud budeme pálit více uhlí, tak jak řekl můj předřečník Kubíček, tak prostě cena uhlí půjde logicky nahoru, a tím pádem i cena povolenky, to znamená, že ve finále zase v uvozovkách nevyděláme vůbec nic.

A k těm dlouhodobým kontraktům, pane kolego. No nikdo je nechtěl. Nechali jsme si prostě namluvit to, že obchodování na spotu je to nejvýhodnější, co můžeme mít, a dlouhodobé kontrakty prostě nikdo neřešil. A pokud budu chtít být opět jízlivý, tak to neřešila ani minulá vláda, stejně tak jako to, a to si řekněme otevřeně (upozornění na čas) fakticky neřeší ani ta současná. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášena s faktickou poznámkou paní poslankyně Peštová a následuje pan poslanec Müller. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Já na ty emisní povolenky, pane poslanče, prostřednictvím paní předsedající. Samozřejmě v současné době už mají vůli to řešit ty státy, ale neměly tuto vůli. To zase musíte být féroví, že opravdu stát sám v poli, to je hodně málo. Ale v současné době už jsou ty státy, které opravdu to řešit chtějí, a v současné době to odstartovalo Polsko. Takže já očekávám, že se přidáme k tomu Polsku a nebude tam zase to Polsko jako kůl v plotě stát a že my se přidáme k němu.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Müller. Prosím.

Poslanec Tomáš Müller: Dobrý podvečer. Já tedy navážu tady na paní Peštovou prostřednictvím přednášejícího. (Pobavení v sále.) Ne, předsedajícího. Ano, omlouvám se. Nejsm tak zběhlý jako vy, kolegové, ale určitě si myslím, že jako Česká republika se připojíme k revizi emisních povolenek. Myslím, že si to uvědomujeme, a také si uvědomujeme, a to si myslím, kdo se v energetice pohybuje, že je potřeba řešit příčinu. A tu příčinu vyřešíme pouze na úrovni Evropské unie, kde vlastně se tedy upíráme k tomu datu, to máte pravdu 9. 9., kde je určitá shoda, je to určitě předjednáno, kde evropské státy zaujímají trošičku jiné stanovisko, než ho zaujímaly před měsícem, před dvěma, a skutečně si všichni uvědomují, že ta krize energie je tady.

Další věc musíme řešit na národní úrovni a to jsme udělali úsporný tarif. Já jsem se určitě nesmál a nesměji se tomu, že chodí lidem složenky, a nemám z toho srandu a plně si to uvědomuji. A ten úsporný tarif jsme tady odsouhlasili. Možná že tam byly nějaké problémy a určité pozměňovací návrhy se dostaly na stůl až skutečně den před projednáním, to uznávám, ale shodli jsme se na tom všichni, myslím, na hospodářském výboru jsme to projednali, byla tam přestávka a ten úsporný tarif nám umožňuje do té pomoci lidem dát vyšší prostředky. Myslím si, že si to také vláda uvědomuje a do začátku topné sezóny čili během září bude jasno, kolik peněz tam přijde. Čili tak. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vaše vystoupení vyvolalo další faktické poznámky. Paní poslankyně Peštová a pak pan poslanec Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Slibuji, že teď k tomuto bodu, respektive k tomuto vystoupení to bude poslední moje faktická poznámka. Já bych strašně ráda věděla, jak je daleko to nařízení. To nařízení, ten prováděcí předpis, který to uvede života. Doteď jsme se nic nedozvěděli, tak já nevím, jestli už je to v mezirezortu, po mezirezortu, jestli už je to vypořádané, jestli už to má vláda, jestli vláda už odsouhlasila, nebo neodsouhlasila, nebo aspoň má nějaký nástřel. Zatím se jenom o tom bavíme, ale to nařízení ještě to světlo světla nespátrilo! Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dále je přihlášen s faktickou pan poslanec Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, paní předsedkyně. Já jsem chtěl navázat na kolegu Krále, který v zásadě tady jako jediný řekl, tak jak to bylo, jak to je, šel i vlastně kriticky do vlastní vlády, protože takový je reálný stav věci. My se tady s panem kolegou Exnerem, vaším prostřednictvím, my se tady nepřeme, jestli za to může Putin, nebo nemůže. My se přeme o to, co se dělá proti tomu, co se dělá pro to, aby ty ceny elektřiny a plynu nebyly v takové výši a aby nedrtily ty občany. A od února my tady říkáme ty věci stále dokola – o obchodování s emisními povolenkami od února, o dlouhodobých kontraktech, kdy my jsme jediná země, která jsme závislá na tom (nesrozumitelné) z plynu na ruském plynu, tak nemáme dlouhodobý kontrakt

jako jediná země. O tom se také bavíme od února. Tady se na tomhle nezměnilo vůbec nic. O odpuštění poplatků za podporu obnovitelných zdrojů, také to tady navrhujeme. Tady to dokonce leží i ve Sněmovně. To znamená, že to jsou věci, které tady leží, ale vy se k nim buď vůbec nestavíte, anebo je děláte pozdě. To je ten problém. A 24 zemí z 27, my to říkáme pořád, já v každém televizním vystoupení, 24 z 27 zemí udělalo nějaký druh opatření, kterému vy říkáte plošné opatření, kterému se tak hrozně bráníte, abyste pak stejně kvazi plošné opatření stejně zavedli. O tom se tady, pane kolego, tady bavíme. A vy to pak vždycky jakoby svedete na Putina, ale my se tady bavíme o tom, co může udělat ta vláda. A 24 z 27 vlád něco udělalo. A vy se vymlouváte, teď je nová výmluva na celoevropské řešení. A když nebude, tak bude co?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana poslance Krále a následuje pan poslanec Müller. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Král: Ke kolegovi Nacherovi, vašim prostřednictvím, paní předsedající. My se neposloucháme. Vy tady mluvíte o tom, že již od února upozorňujete vládu, ale já jsem před chvílíčkou mluvil o tom, že my jako energetičtí odborníci tu minulou vládu jsme upozorňovali již několik let, měsíců a týdnů a že se s tím prostě nic nedělalo. Tak pojďme to přeskočit, jakoby tohle téma, ať se v té diskusi posuneme dál, protože skutečně to nikam nevede, a je prostě potřeba si tady skutečně říct, že ten Putin za všechno nemůže a že do té situací, kam jsme se dostali, tak ta je způsobena řadou chybných politických rozhodnutí, to znamená – a ničím jiným. A ta rozhodnutí byla naše. Byla na evropské, respektive národní úrovni, a to znamená, že v politice opět leží klíč k řešení té situace. A tady se musíme skutečně zaměřit nejenom na ty povolenky, ale i na zdroje, které tady máme. Prosím, nezapomínejme na to, že jsme energetická velmoc stále do chvíle, než vypneme tepelné elektrárny na uhlí, k čemuž jsme se memorandumem z 15. července velice přiblížili, které společnost ČEZ podepsala s Ministerstvem životního prostředí, kdy deklarují, že do roku 2030 nebo 2035 prostě povypínáme ty uhelné elektrárny. Nezapomínejme na to, že od roku 2019, vážení kolegové z opozice, společnost ČEZ ukončila kapacitu více než 2 200 MW elektrických v uhlí, jenom za loňský rok to bylo 500, a také jste s tím nic neudělali. Takže pojďme se do budoucna dívat, co s tou situací uděláme. Pojďme využít toho, že tady ty kapacity stále jsou, že tady máme spoustu odborníků, kteří prostě vědí, co s tím dělat.

A k tomu evropskému řešení, přátelé. Španělsko, Francie, Německo a tak dále, jak tady zaznívá, ty už na národní úrovni intervenují a řešení našli. (Předsedající: Čas!) A jsou to menší, nebo větší Evropané, než jsme my?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan poslanec Müller a jeho dvě minuty.

Poslanec Tomáš Müller: Dobrý večer. Já si myslím, že samozřejmě je to potřeba řešit na celoevropské úrovni. Pane poslanče Nachere, prostřednictvím předsedající, já jsem říkal také a určitě to říkal i pan ministr, že i na té národní úrovni jsme vytvořili úsporný tarif. A součástí toho úsporného tarifu je odpuštění za obnovitelné zdroje, za každou megawatthodinu. Toto děláme na té národní úrovni. Možná jsme si špatně rozuměli, já to tedy vysvětluji. Toto je na národní úrovni. Dále plánujeme zřízení single buyeru.

A další věci, to je skutečně řešit tu příčinu, a to je na celoevropské úrovni, připomínám. Tam se to asi řešit bude toho 9. 9., to jsem chtěl jenom dovysvětlit.

Možná si tady špatně rozumíme. Já nevím. Vy se smějete. Ale já jenom říkám, aby nám tady nebylo podsouváno, že na té národní úrovni neděláme vůbec nic. Udělali jsme úsporný tarif, řešíme single buyera, státního obchodníka, abychom mohli pro obce, města, prostě jim

nabídnout cenu. Bude se řešit vlastně i příspěvek pro firmy, podnikatele. Toto děláme na národní úrovni. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášena s faktickou paní poslankyně Peštová. Prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Omlouvám se. Kdyby pan poslanec nic neřekl, tak já nevystoupím. Ale já jsem řekla, kde je to nařízení vlády, což je prováděcí předpis toho, co říkáte, že bude v praxi uvedeno v život? Kde je? Jak to budete dělat? Kde je to nařízení vlády? Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Není žádná faktická poznámka, vracíme se tedy k rozpravě, kde je přihlášen s přednostním právem pan ministr Bek. Ještě než vystoupí, načtu další omluvu, a to pana poslance Milana Wenzla z důvodu nemoci, a to dne 2. 9. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr pro evropské záležitosti ČR Mikuláš Bek: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rád bych sněmovní opozici poděkoval za tuto osvěžující příležitost ke shrnutí dosavadních kroků vlády v oblasti evropské spolupráce, která, jakkoli vzdáleně se může domácím pozorovatelům někdy jevit, má ve skutečnosti zásadní vliv na život v naší zemi. V případě středně velkého členského státu, jakým je Česká republika, přitom platí, že síla jeho hlasu v evropské debatě se odvozuje především od toho, jaký respekt si sama aktivně získá a jak obratně dokáže se svými partnery vyjednávat.

Za 18 let, která uplynula od vstupu do Evropské unie, se tato naše schopnost v rámci evropského společenství proměňovala. Někdy byla naše role aktivnější a viditelnější, jindy jsme zůstávali více na okraji evropského dění. Troufám si však tvrdit, že žádná česká vláda dosud nepřebírala od svých předchůdců správu evropských záležitostí v tak překerní kondici jako náš kabinet na konci roku 2021. Tedy pouhých šest měsíců před zahájením druhého předsednictví v Radě Evropské unie. Jakkoli jsme slyšali hodně silných slov o prosazování českých národních zájmů, reálná vyjednávací pozice předchozí vlády byla ve skutečnosti slabá.

Lze se tomu divit v situaci, kdy byl bývalý premiér ve flagrantním střetu zájmů, navíc trestně stíhaný pro podezření z poškozování finančních zájmů Evropské unie? Kdy jeho hlavním evropským programem byl primárně jeho osobní prospěch? V situaci, kdy se jeho rétorika pro domácí publikum dramaticky lišila od toho, co říkal na půdě unijních institucí. Kdy si nejbližší evropské spojence hledal mezi vládami, které se otevřeně hlásí ke konceptu neliberální demokracie a balancují na samé hraně evropských standardů právního státu. Souběh těchto okolností přispěl k tomu, že se Česká republika postupně v povědomí evropských partnerů přesunula mezi státy, na něž se lze jen obtížně spoléhat, a vůbec nelze očekávat, že by konstruktivně přispěly k formování společné evropské budoucnosti.

Mám-li proto hovořit o úspěších v evropské spolupráci, musím na úvod připomenout, že od počátku jsou všechny snahy vlády v této oblasti vedeny v souladu s programovým prohlášením snahou vrátit České republice pověst spolehlivého a respektovaného partnera. Jen s takovým profilem totiž můžeme v sedmadvacítce členských států vystupovat jako aktivní hráč. Důvěra se snadno ztrácí, zatímco získat ji zpět je zpravidla obtížný a dlouhodobý proces. Věřím přesto, že díky obrovskému úsilí celé vlády můžeme již nyní sledovat, jak se vnímání České republiky uvnitř Evropské unie mění.

Zásadní kroky k této změně vláda podnikla již v prvních měsících svého funkčního období, když dokázala rychle zaujmout jasné stanovisko k ruské agresi na Ukrajině a svůj postoj konzistentně a efektivně mezi evropskými státy prosazovat. Zároveň novou

geopolitickou situaci promítla do priorit nadcházejícího předsednictví, které široce konzultovala se zástupci většiny členských států.

Když jsme před dvěma měsíci v pořadí druhé české předsednictví zahajovali, věděli jsme, že před námi neleží lehký úkol. Po první třetině můžeme s jistotou říci, že jsme se dosud tohoto úkolu zhostili se ctí. Vláda dosáhla řady hmatatelných výsledků a plníme to, co jsme si v prioritách dali za cíl. Českým politikům a diplomatům se už během prvního měsíce předsednictví podařilo dosáhnout řady úspěchů, ať už se jednalo o návrhy, které schválili ministři členských zemí, o shodu na úrovni velvyslanců či jednání s Evropským parlamentem. Bylo to právě české předsednictví, které během více než dvou set jednání moderovalo diskusi a posouvalo ji ke konkrétním výsledkům.

Největšího úspěchu dosáhli čeští vyjednávači na konci července. Za rekordních šest dnů od představení návrhu Komise dokázali vyjednat dohodu na snížení spotřeby plynu. Na svém mimořádném zasedání ji téměř jednomyslně schválili ministři energetiky zemí Evropské unie. Patnáctiprocentní úspory plynu jsou zatím podle dohody jen dobrovolné, pokud by ale nastal akutní nedostatek, stanou se povinnými. Cílem přijatého nařízení Rady je snížit závislost Evropské unie na ruském plynu, který je využíván jako zbraň s cílem rozdělit sedmadvacítku.

Dalším hmatatelným úspěchem v oblasti energetiky bylo hlasování Evropského parlamentu o delegovaném aktu v taxonomii v Evropském parlamentu počátkem července, které podpořilo zařazení jaderné energie a zemního plynu mezi přechodové zdroje energie. Ačkoli se nejednalo o práci samotné Rady, ale Evropského parlamentu, i zde čeští představitelé jménem předsednictví vstupovali do jednání s klíčovými představiteli Evropského parlamentu a výsledné hlasování ovlivnili ve prospěch jak evropského kompromisu, tak i českých zájmů.

V nadcházejících týdnech bude role českého předsednictví v koordinaci evropského postupu na poli energetiky naprosto zásadní. Vyjednávání evropských řešení, která za mírových časů trvají měsíce, v současné turbulentní situaci vyžadují bleskovou rychlost a ráznost. České předsednictví se této potřebě rychle přizpůsobilo a koordinuje sedmadvacítku v dennodenním přímém kontaktu s Evropskou komisí i klíčovými členskými státy. V reakci na raketový růst cen energií předsednictví rozhodlo o svolání další mimořádné Rady ministrů energetiky na 9. září.

Zřetelnou prioritou českého předsednictví je pomoc válkou zmítané Ukrajině. Velvyslanci členských států proto pod českým vedením schválili v pořadí již sedmý sankční balíček. Měl by Rusko dál ekonomicky oslabovat a Ukrajinu tak v boji podpořit. Rozšířená opatření obsahují mimo jiné zákaz dovozu zlata ruského původu do Evropské unie, zmrazení aktiv banky Sberbank nebo uvalení sankcí na další jednotlivce a subjekty aktivně podporující ruskou agresi. Státy Evropské unie se zároveň v závěrech o zahraničních manipulacích s informacemi a vměšování shodly, že zesílí svou aktivitu v boji proti hybridním hrozbám, které Evropské unii hrozí nejen ze strany Ruska.

Kromě sankcí schválila Rada Evropské unie také další makrofinanční pomoc Ukrajině ve výši 1 miliardy eur. Vedle toho dostane válkou zmítaná země vojenský materiál za dalších 500 milionů eur. Od konce února tak Ukrajina dostala na obranu celkem 2,5 miliardy eur. Díky české diplomacii se také podařilo ve zrychlené proceduře schválit opatření, které umožňuje nadále používat řidičské průkazy vydané na Ukrajině. Po praktické stránce se tak zjednoduší každodenní život nejen milionů uprchlíků, ale i úřadů, které jim nebudou muset vydávat nová řidičská oprávnění.

Čeští diplomaté také zvládli dojednat společnou pozici všech členských států k návrhu FAST-CARE. Ten cílí na další pomoc regionům Evropské unie, které přijaly velké množství uprchlíků z Ukrajiny nebo se potýkají s nepříznivými hospodářskými dopady agrese Ruska. Návrh by měl zjednodušit uvolňování evropských financí v této oblasti. České předsednictví ho na podzim začne projednávat s Evropským parlamentem.

V kontextu ruské agrese vůči Ukrajině je důležitá i podpora sousedícímu Moldavsku. Pod českou taktovkou Rada přijala nařízení, kterým se dočasně liberalizuje obchod se sedmi moldavskými zemědělskými produkty. Moldavsko může po dobu jednoho roku minimálně zdvojnásobit jejich vývoz do Evropské unie bez jakýchkoli cel. Ministři vnitra také oficiálně spustili platformu na podporu Moldavska v bezpečnostních otázkách.

Úspěchu dosáhlo české předsednictví také v digitální oblasti. Během osmihodinového vyjednávání s Evropským parlamentem, které skončilo až nad ránem, se jim podařilo dohodnout na podobě programu digitální dekády. Ten obsahuje cíle pro digitální transformaci Evropské unie do roku 2030, které se týkají nejen digitalizace podniků a veřejných služeb, ale také zvyšování digitálních dovedností obyvatel. Dohodu pak jednomyslně potvrdili velvyslanci zemí EU. Rada pro zahraniční věci také v červenci schválila závěry o digitální diplomacii. Evropská unie bude na jejich základě aktivně prosazovat všeobecná lidská práva a základní svobody v digitálním prostředí a přístup k digitálním technologiím zaměřeným na člověka.

České předsednictví bude také navždy spojeno s historickým dnem pro západní Balkán. Dne 19. července odstartovala na mezivládní konferenci přístupová jednání se Severní Makedonií a Albánií. Po dlouhých letech čekání mohou obě kandidátské země konečně začít vyjednávat jednotlivé přístupové kapitoly, což je velký krok na jejich cestě do Evropského společenství. Integrace západního Balkánu do Evropské unie je jednou z dlouhodobých priorit české zahraniční politiky a českého předsednictví.

Dva zásadní pokroky přišly v červenci také v oblasti financí. Ministři dali konečný souhlas s přistoupením Chorvatska do eurozóny. Čeká se ještě na souhlas všech vlád členských států, než začne české předsednictví v září vyjednávat s Evropským parlamentem, jehož souhlas je také nutný.

Čeští vyjednavací také dokázali najít dohodu na mandát o projednání členských států s Evropským parlamentem k obecné bezpečnosti výrobků. Jde o aktualizaci starší legislativy, která již neodpovídá požadavkům na dnešní digitální standardy.

Na červencové Radě pro zemědělství a rybolov přijali ministři také závěry k akvakultuře.

Deset let od posledního jednání Rady přidružení mezi Evropskou unií a Izraelem se ministři Evropské unie shodli na obnovení těchto zasedání a zahájení jejich příprav.

Intenzivní práce politiků a diplomatů se neprojevovala jen v Bruselu, ale nesla své ovoce i na neformálních jednáních v Praze. Mnoho z těchto neformálních ministerských jednání hostilo také partnery z Ukrajiny či zemí asociovaného tria. Na nich otevřelo mnoho dalších témat, jako posílení boje proti sexuálnímu zneužívání dětí, ochrana přírody a biodiverzity, digitalizace mezinárodní justiční spolupráce, zvyšování přidané hodnoty, inovativnosti a konkurenceschopnosti, investic do výzkumu nebo posílení odolnosti demokratických institucí.

Pro celkovou představu o tom, co máme za sebou, ještě připojím několik údajů ilustrujících intenzitu činnosti v této oblasti k dnešnímu dni. Proběhly čtyři rady ministrů v Bruselu, osm neformálních rad ministrů v Praze, devět jednání velvyslanců, osm dialogů, třiatdvacet prezentací priorit v Evropském parlamentu včetně vystoupení předsedy vlády na plénu a 235 zasedání pracovních skupin. Věřím, že další stejně úspěšné předsednické měsíce nás čekají na podzim.

Není to ale samozřejmě jen předsednický půlrok, do kterého vláda investuje své úsilí v oblasti evropské spolupráce. Máme před sebou i řadu dalších, na předsednictví nezávislých úkolů, namátkou například prosadit systematickou přípravu českých pozic k jednotlivým návrhům a zpracování kvalitních analýz očekávaných dopadů. Máme za úkol podpořit efektivní využívání evropských finančních prostředků či zlepšení schopnosti ucházet se o prostředky z centrálně řízených programů. Všem těmto tématům se intenzivně začneme věnovat ještě v průběhu nebo hned po skončení předsednictví.

A na závěr mi dovoluete shrnout pregnantně ještě jednou to nejdůležitější, čeho se vládě za uplynulých osm měsíců jejího působení podařilo dosáhnout v oblasti evropské politiky. Česká republika se z pozice outsidera na evropské periferii, kde se jako satelit Orbánovy neliberální demokracie dostala v minulých letech v důsledku neřešeného střetu zájmů, nesolidárního přístupu k problémům ostatních zemí a zavíráním očí nad porušováním zásad právního státu, dokázala vrátit do hlavního proudu evropské politiky, kde dokáže vytvářet funkční spojení, a to podle relevantních národních zájmů nejen v rámci visegrádské skupiny, ale v rámci celé Evropské unie při podpoře Ukrajiny s Polskem a Pobaltím, v prosazování volného obchodu se Švédskem, Dánskem nebo Španělskem, při obhajování role jaderné energetiky s Francií a Finskem a s Německem či Nizozemím při hledání alternativních zdrojů plynu. Tak má vypadat evropská politika sebevědomé země, která se hlásí k západním ideálům demokracie a liberální ekonomiky. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášen s přednostním právem pan ministr Kupka a připraví se, přihlášen už je, pan předseda klubu strany Pirátů Michálek. Teď už jsem to řekla správně. Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, pokládám za důležité hned v úvodu napravit jeden drobný přehmat jako ministr dopravy. Pan předseda Babiš tady totiž na začátku svého projevu zmínil: Normální člověk by jel z Brna do Bratislavy, vidím Břeclav, odbočím doprava a jsem ve Vídni a doleva mám Varšavu. Prosím, neberte nikdo slova pana předsedy vážně. (Smích, potlesk.) Mohlo by vám to způsobit velmi vážné komplikace v orientaci v celé Evropě. Varšava tam doleva není. (Smích.) A když to nebudu karikovat, protože ono to vlastně už ani víc karikovat nejde, tak bych chtěl doplnit několik důležitých informací, protože při kritickém hodnocení stávajících a rozpracovaných projektů jsem se ptal rakouských protějšků, jaká byla historie celé přípravy té trasy. A oni naprosto jednoznačně vyloučili, že by kdy umožnili onu spojku od Břeclavi směrem do Vídně. Proto nakonec už před lety se Česká republika po dohodě s Rakouskem vydala tou cestou kolem Mikulova. Tak aby bylo jasno, jaké byly skutečné důvody té cesty.

Když jsem poslouchal i v historii projevy současné opozice o tom, v jak dokonalém stavu předávali rezorty a že se to tak týká i dopravy, tak by se zdálo, že všechno bylo dokonale zalité sluncem. České dráhy, prosperující společnost bez jediné koruny dluhu. Vypořádání pozemků pod kolejemi zvládnuté na jedničku a dotažené do konce. Žádné problémy se smíchovským developerským projektem. Žádné pochybnosti o podobě smluv, které tam byly. Dokonalá organizace výluk, zajištěné peníze na slevy, stejně tak zajištěné finanční prostředky na všechny investiční akce, a to nejenom na letošní rok, ale i na všechny příští roky, přesně tak jak to má být, a zároveň zajištěné finanční prostředky pro program Rocket, na odpuštění POZE, nachystáno všechno, co s POZE souvisí i na základě zákona, který Sněmovna v minulém roce přijala.

Tak takto to bohužel nebylo. A realita je bohužel mnohem smutnější a je jasné, že na odpovědné vládě je se s tím vypořádat a postupně řešit jeden z těch problémů za druhým. České dráhy – dluhy v řádu desítek miliard korun. Pozemky pod kolejemi – nevypořádané. Problém, který v tuto chvíli řeší logicky i Evropská unie. Problémy na smíchovském developerském projektu, které bohužel končí podáním trestního oznámení. Výluky, které způsobují komplikace v letošním roce na železnici. Peníze na slevy, které ve výsledku zkomplikovaly i práci vlády na začátku letošního roku, a řešení, které jsme přinesli, tak znamenalo mimo jiné i slevu pro invalidy třetího stupně, na které zatím předchozí vlády nepamatovaly. Stejně tak se podařilo zajistit i finanční prostředky právě na program Rocket pro odpuštění té částky za loňský rok pro všechny nákladní dopravce, kteří využívají trakční energii. To jsou konkrétní věci, se kterými se už podařilo vypořádat anebo se na nich intenzivně pracuje. Samozřejmě že dramatické zadlužení Českých drah bude věcí a prací nepochybně i dalších vlád.

Pojďme ale opravdu k tomu, jak těch osm měsíců vypadalo a co se v oblasti dopravy zvládnout objektivně podařilo. Je tu zřejmý pokrok v investicích. A tady zdůrazňuji, že jsem nikdy nepatřil mezi ty, kteří by se bili v prsa, že všechno, co se teď staví a co se dokončuje, by zajistili. To logicky nejde. Stejně tak bude platit, že i já budu předávat rozdělanou práci, připravené projekty svým následovníkům, a byl by fatální faul, kdyby nebylo co předat. Zároveň chci ale zdůraznit, že se podařilo pokročit v celé řadě klíčových staveb, v přípravě stavby 511 Pražského okruhu, že navíc v návrhu novely rozpočtu je 800 milionů korun na to, abychom dokázali už v letošním roce vykoupit víc pozemků a připravit tu stavbu k co nejrychlejší realizaci. Pevně doufám, že i tenhle konkrétní návrh se podaří podpořit napříč Sněmovnou.

Podařilo se rozběhnout vážnou práci na stavbě D3 u Českých Budějovic u tunelu Pohůrka, dokončuje se přes všechny komplikace obchvat Frýdku-Místku, zítra mimo jiné by mělo dojít právě ke zprovoznění další důležité části. Zároveň probíhají intenzivně od prvního týdne jednání o dalších významných stavbách pražského obchvatu, staveb 518, 519, tedy mezi Ruzyní a Březiněvsí, a zároveň stavby 520 mezi Březiněvsí a Satalicemi. Podařilo se opakovaně spojit u jednoho stolu síly zástupců hlavního města a jednotlivých městských částí a posun v přípravě těch staveb a v hledání i co nejvhodnějších technických řešení je zřejmý a ta práce opravdu nabírá na tempu.

To, co chystáme dál samozřejmě na železnici, platí podobně, jednání se zástupci samospráv ohledně vrtek, hledání shody na tom, jak tuhle klíčovou část, jak tuhle klíčovou stavbu nachystat i v jednotlivých jejích částech tak, abychom klíčový projekt České republiky budoucích let v budoucích letech mohli realizovat.

Další důležitá oblast – digitalizace dopravy a konkrétní věci, které se v tomto směru dějí. Chystáme portál dopravy, který umožní jako nástroj vyřídit si celou řadu věcí elektronicky, nejenom žádost o řidičský průkaz, ale jednoduše si zajistit v budoucnu také registraci vozidla bez složitých průtahů a bez stání front a čekání na úřadech. Zároveň umožní portál dopravy vypořádání dalších průkazů a náležitostí, které v oblasti dopravy, například plavby, také existují. Bude to opravdu přívětivý nástroj k tomu, jak zvládat celou řadu těch agend, které velkou část veřejnosti vůbec nejčastěji na úřady přivádějí.

Zároveň se podařilo nachystat a také v mezirezortním řízení projednat nový zákon, respektive novelu zákona 361 o provozu na pozemních komunikacích, která přináší celou řadu věcí, a tady stejně tak říkám, že navazuji na to, v jaké podobě se podařilo už v předchozím období ten zákon rozpracovat, doplnili jsme jej a teď jej přinášíme přes mezirezortní řízení do vlády a následně do Sněmovny. Kromě zjednodušení, zpřehlednění bodového systému jsou tam novinky v oblasti prevence, jako je třeba systém L17, který umožní po vzoru, vyzkoušeném vzoru řady států umožnit řídit už sedmnáctiletým vyškoleným řidičům v autoškole v doprovodu mentora. Tam, kde se to podařilo prosadit, to mělo přímý pozitivní dopad na snižování počtu nehod té nejrizikovější skupiny řidičů, těch, kteří začínají. Stejně tak počítá ten návrh s dvouletým řidičákem na zkoušku a zároveň upravuje výši sankcí tak, aby z ní bylo patrné, že ty vážné věci budeme postihovat přísněji a nebudeme zbytečně váznout na věcech, které zdaleka takový význam a takovou důležitost nemají.

To je konkrétně odvedená práce v oblasti legislativní spolu s dalšími novelami, ve kterých se navíc podařilo přichystat i celou řadu zjednodušení, zjednodušení administrativních, kdy například není nutné pořizovat úplně zbytečné razítko pro převoz techniky sloužící k opravě silnic. To je změna, po které celá odborná veřejnost volala, protože nikdo asi nebude jen tak z plezíru převážet finišery po České republice, ale dělá tak zpravidla s konkrétním cílem spravit jiný úsek vozovky. Zároveň se podařilo zrušit povinnost, nebo podaří zrušit povinnost absolvovat evidenční kontrolu vozidla v případě, kdy má být jako nový vlastník vozidla zapsán v registru silničních vozidel jeho dosavadní provozovatel. Znamená to, že přibližně 100 tisícům lidí, kteří si pořizují každé vozidlo na leasing, bude umožněno v okamžiku, kdy jej splatí, velmi rychle vozidlo registrovat, zase bez zbytečných průtahů a komplikací.

A mohl bych vyjmenovat celou řadu dalších takových zjednodušení, která znamenají výraznou pomoc pro ty, kteří s dopravou přicházejí do kontaktu a potřebují si v dopravě cokoliv vyřídit. A téma posledních týdnů – obrat v prioritách Správy železnic, kde se snažíme o to, aby konečně důležitým kritériem byla spolehlivost a propustnost železniční sítě, kdy do základních parametrů odměňování se dostala zpoždění, a to ta zpoždění, která vzniknou vinou na straně právě Správy železnic, a stejný krok podnikneme i v oblasti Českých drah. Máme zájem na tom, aby ten jeden ze silných nástrojů vlivu Ministerstva dopravy v podobě nástrojů k odměňování těch takzvaných KPI přenesl tenhle důležitý požadavek, tohle důležité kritérium. Odezva odborné veřejnosti – jednoznačně pozitivní. V těch předchozích KPI totiž hledisko spolehlivosti dráhy vůbec nefigurovalo, nula procent. Ta současná váha kritérií, která právě míří ke spolehlivosti železniční dopravní cesty, je 35 %. Jsem přesvědčený o tom, že to bude mít konkrétní pozitivní dopad na to, jakou službu bude česká železnice cestujícím v budoucnu poskytovat. To neznamená kritiku toho, že se investovalo, znamená to kritiku toho, že se nedařilo dobře zorganizovat výluky a že těch investic na některých trasách bylo tolik, že pak prostě nebylo dost dobře možné zajistit spolehlivé cestování. V tomto směru bude nezbytně nutné, a i k tomu míří ta KPI, ony výluky plánovat mnohem obezřetněji a praktičtěji.

Co se týče dalšího důležitého úkolu i v té velmi složité současné době zajistit nezbytné financování celé řady připravených staveb, v tom podnikáme kroky v podobě přípravy celého vějíře nástrojů, mezi kterými následně bude možné vybrat ten nejvhodnější, ten nejvýhodnější pro stát, kdy mezi těmi zvažovanými nástroji do budoucna jistě bude forma PPP, ale budou tam i možné další nástroje úvěrového financování a rozšíření možnosti jak Státního fondu dopravní infrastruktury. Co je ale důležité, že pro to, abychom mohli dokázat investovat, tak už po dobu nějakých dvou měsíců Ministerstvo dopravy intenzivně pracuje na tom, aby dokázalo pro Českou republiku ten nezbytný finanční nástroj nachystat a dát vládě příležitost vybrat opravdu tu nejvhodnější, nejméně drahou cestu.

Závěrem. Představil jsem alespoň pár kroků, pár konkrétních věcí, které se v oblasti dopravy podařilo realizovat nebo které brzy budou i tady na půdě Sněmovny projednávány, které nepochybně budou směřovat k tomu, že doprava v České republice bude kvalitnější, budou podmínky bezpečnější a spolehlivější. Navíc pevně doufám, že to, co se podařilo předchozím vládám připravit, bude možné dotáhnout do fáze realizace, a stejně tak připravit další klíčové projekty pro vlády, které přijdou po nás, protože prostě v oblasti dopravní infrastruktury to není projekt, který by bylo – vlastně skoro žádný – možné během jednoho volebního období dotáhnout od první čáry tužkou v projektové přípravě po otevření stavby pro motoristy. Pevně ale doufám, a doložil jsem to na konkrétních případech, že tempo té přípravy se ještě zrychluje a že se budeme snažit zajistit i všechny nezbytné prostředky pro to, aby se opravdu ve stejném tempu stavělo.

Děkuju mnohokrát za pozornost. Snažil jsem se být co nejvěcnější a ukázat na konkrétní věci, které se dotknou lidí, kteří využívají železnici, kteří využívají české silnice, i těch, kteří by chtěli využít například vodní dopravní cestu, o tom tolik řeč nebyla, ale i poslední jednání ohledně stupně Děčín znamenají jasný posun dopředu. Díky za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vystoupení pana ministra vyvolalo faktickou poznámku, a to pana místopředsedy Havlíčka. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Já se do dvou minut snad vejdu. Pane ministře, k tomu, jak se přebíral rezort, mám ten pocit, že se zapomělo, jak se přebíral v roce 2014. V roce 2014 bylo rozestavěno 800 metrů dálnic za poslední čtyři roky, čili 2021 až 2014. My jsme předávali a bylo zhotoveno nových dálnic 94 kilometrů, polovička z toho nová D1, polovička tedy mimo D1, 72 kilometrů rozestavěných dálnic jenom za rok 2021 a více jak 100 kilometrů rozestavěných dálnic. Znovu říkám, přebírali jsme to, když bylo 800 metrů, předávali jsme to více jak 100 kilometrů.

Víte, že se vám nesměju za to, jestli se srážejí vlaky, považoval jsem to za nefér vůči mně a nebudu to dělat ani vůči vám, dokonce ani nevyčítám to, že budete stavět v tomto a příštím roce čtyřnásobně méně, než jsme stavěli my, protože chápu, že to je rozdělané, ty projekty, a to neovlivníte v tomto roce. Myslím si, že to není zase tak špatný výsledek, to, co teď bude.

Co vám vyčítám, je váš hlavní úkol a to je zajistit financování a zajistit peníze. Máte připravený rozpočet na 150 miliard korun, my jsme ho měli na 130 miliard korun, a máte zajištěno pár týdnů před schválením rozpočtu 94 miliard. To jste měli už na konci června, za prázdniny jste s Ministerstvem financí neudělali vůbec nic. Historicky jsme nikdy nebyli v situaci, kdy chybělo 56 miliard, to znamená více jak třetina celého rozpočtu. A to, že nám řeknete, že to budete řešit vějířem finančních nástrojů, přeložme si to do češtiny – chcete, aby se vzal úvěr, ten úvěr bude úročný. Já jsem zásadně proti tomu, aby si jakékoliv podřízené instituce Ministerstva dopravy braly úvěr, musí se to odfinancovat z Ministerstva financí. A nechápu, co jste dělali ty dva měsíce. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo faktickou poznámku pana ministra Kupky. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Nebudu oponovat statistikou připravených kilometrů v prvních letech vládnutí hnutí ANO na rezortu dopravy. Ale chci zároveň upozornit na to, a z toho se bohužel nemáte možnost vyhat, že všechny přípravy střednědobých výhledů hluboko podfinancovaly ten výhled připravovaných staveb. Na rok 2023 podle těch schválených výhledů mělo být nachystáno 97 miliard korun. To kdyby se naplnilo, kdyby to tak mělo být, tak to znamená, že se velká část těch staveb bude konzervovat. To si nedovedu představit. A to, že pracujeme na tom, abychom navíc významně posílili v době, kdy dochází k poklesu evropských prostředků vlivem rozložení těch projektů, a znovu vám to nevyčítám, zkratka by mohla vést k tomu, že jste to nachystali tak, takže zrovna bohužel v nejnevhodnějším čase dochází k výpadku ve výši až téměř 20 miliard korun z evropských peněz. Ne, je to prostě poskládáno tak, jak to umožnila doba, jak to umožnila příprava těch staveb.

Ale prosím, buďte férový v tom, že za daných okolností přijít s návrhem vícero možností využití finančních prostředků právě v oblasti dopravy, jediný rozumný možný nástroj, a pokud myslíte vážně příslib opozice, která bude konstruktivní, tak bych očekával, že řeknete: to vítáme a jsme připraveni debatovat o tom, který z těch finančních nástrojů je pro Českou republiku nejvhodnější. Obrátit to do toho, že jste zásadně proti využívání dalších možností, pokládám za neférové a ve výsledku hloupé. A žádám vás o to, abyste k těm věcem přistupoval, pokud je myslíte vážně, minimálně s otevřeným ekonomickým hledím a nechal ve výsledku posoudit varianty, které České republice přinesou prospěch.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Nyní se s faktickou poznámkou hlásí pan místopředseda Havlíček.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane ministře, ještě, ještě jednou. Já jsem přebíral rezort dopravy a byl rozpočet 86 miliard korun, skončili jsme na 130,5 miliardy. Vy jste to pak stáhli na 127 miliard, to nevyčítám, to je ten rok 2022. Prosím pěkně, argumentovat dneska nějakými střednědobými výhledy, které se děly v nějaké covidové době... Podstatné je to, co jsme zajistili do toho rozpočtu. A my jsme zajistili 127 miliard poslední uzavřený rozpočet, vy nakonec plus minus těch 127 miliard taky. Ale teď jste pár týdnů, možná dokonce dnů před finále rozpočtu, a vy jste na 96 miliardách, vždyť to přece velmi dobře víte. Vám chybí více jak 30 miliard jenom do toho, abyste dosáhli roku 2022, a to se nebavíme o tom, že Správa železnic a ŘSD požadují 150 miliard. Ten rozpočet je připraven dobře s ohledem na strukturu. Víte, že jsme se o tom bavili na SFDI teď, proti tomu nic nemám, vaši lidé tam odvedli dobrou práci.

Ten problém je v tom, že ten rozpočet je nekrytý. A kdyby byl nekrytý o 10 %, já to respektuji, já jsem taky šel za paní ministryní financí, když jsem chtěl 130 miliard, a ona nám dala jenom 120 a pak jsme se dohandrkovávali, aby to nakonec dopadlo někde na těch 127, 128. To bych mlčel, ale chápal bych to.

Ale vy jste v situaci, že vám chybí ze 150 miliard 56 miliard. A vy říkáte pár dnů před finále rozpočtu, že si na to někde půjčíte. Nevíme, za jaké úroky, nevíme, od koho. Já vím, že se to připravuje, nic proti tomu nemám, že se to připravuje, ale to přece nemůžeme takhle nezodpovědně k tomu přistoupit. Ta cesta je přes státní rozpočet a nepřehazovat to na SFDI, protože to se bude půjčovat za vyšší úroky a vyšší úroky si vůbec představit, proč bychom dělali, když si to může udělat ten stát. A víte velmi dobře, že to půjde do dluhu státu, ano, nepůjde to do deficitu, takže si to hezky namalujeme, ten deficit bude vypadat na první pohled hezký, ale do dluhu se to stejně dostane. A já lobuju za vás, pane ministře, v tomhle případě. Neustupujte v tomhle Ministerstvu financí a buď si ten rozpočet dejte na 150 a pak zajistíte ty peníze, anebo ho nemůžete dávat na těch 150.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: S faktickou poznámkou je nyní přihlášen pan ministr Kupka. Prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: No, on bude možná rozdíl v tom, že nepostupujeme cestou handrkování se o ty peníze, ale ve spolupráci s Ministerstvem financí a s dalšími členy vlády hledáním reálné cesty k tomu, jak zajistit ten objem financování, a zvolit k tomu prostě co nejvhodnější cestu, včetně toho, jakým způsobem ty finanční prostředky budou zaplacené a kolik bude ten úvěr stát. A tohle prostě stojí za to posoudit. A každý rozumný ekonom by v tomhle ohledu přistoupil na to, že má-li mít možnost dobře rozhodnout, odpovědně rozhodnout, tak vyslechne ty návrhy, seznámí se s nimi a bude postupovat na základě opravdu takové kritické úvahy a nebude zbytečně střílet do vzduchoprázdna.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Nyní se opět s faktickou hlásí pan místopředseda Havlíček. Prosím

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Je to podobná diskuse, pane ministře, jakou jsme tady měli před půlrokem, kdy jsem tenkrát – možná si vzpomínáte – vám trochu vyčítal, že se chováte více jako náměstek ministra financí než ministr dopravy. Vy jste mi tenkrát řekli s panem Stanjurou, vysmáli jste se a řekli jste – nekecejte nám do toho, my si to budeme dělat po svém, my to neděláme jako vy, kdy jste se handrkovali u toho, jak vy říkáte, možná i já to říkám, a my pracujeme jako tým. My jako tým rozhodujeme, jako tým pracujeme.

Dobře, беру to, jako tým. Ale jak dopadl tento tým? Ten tým dopadl tak, že Ministerstvo financí vám dalo o 30 miliard méně, než jste měli v minulém roce. To je týmová práce? Vždyť si z vás udělalo legraci to Ministerstvo financí! A víme to od konce června. Co se udělalo za ty dva měsíce? Já jsem – proč to říkám dneska? No právě proto, protože jsem viděl aktuální návrh rozpočtu Ministerstva financí, dneska ho zveřejnilo, 1. 9. Takže Ministerstvo financí, říká, bude to minus 270 miliard, schodek, ale samozřejmě když se podíváte do detailů Ministerstva dopravy, tak tam, pane ministře, máme – a záměrně říkám máme, ne máte, to by bylo zase velmi nefér – tak tam máme na dopravu bambouch 56 miliard korun, respektive je tam pouze ta základní částka, těch 96 miliard korun. A teď se to bude na poslední chvíli chytat, takže se na to budou brát úvěry. Vždyť to přece nedává logiku! Stát si to půjčí vždycky levněji než jakákoliv organizace. A já nechci, abyste přenášeli na SFDI, případně další organizace, budoucí dluhy, protože když to uděláte a zúročí se to s těmi stávajícími úroky, tak za pět, za sedm, za deset let se to všem vrátí a nebude na nové stavby. O to já dneska hraju. To je všechno. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan ministr chce reagovat faktickou poznámkou. Prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Pevně doufám už poslední. Aby bylo jasno v tom, co se podařilo za těch osm měsíců také udělat ve vztahu k rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury. Schváleno 127 miliard, v tuto chvíli upravený rozpočet 133 miliard. Dofinancování i nákladů na provozuschopnost dráhy tak, aby se tam vrátily i ony 2 miliardy peněz, které byly předmětem kritiky v okamžiku, kdy je dráha potřebovala. To je výsledek té společné práce a jednoznačně úspěch. A stejně tak to dopadne i s financováním celých těch investičních staveb v tom příštím roce. A to, že hledáme nejvhodnější cestu – no, kdo by to dělal jinak? Takhle je to samozřejmě správně. A kdybyste se podíval po podobných fondech, které mají například ve Švýcarsku a v dalších zemích, tak samozřejmě s tím nakládají mnohem kreativnějším způsobem, aby právě zajistili co nejlacinější a co nejvhodnější financování těch staveb. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Prosím o oslovení prostřednictvím předsedající. A nyní se vracíme zpátky k rozpravě, do které je přihlášen pan předseda Michálek, který je ale nepřítomen, takže jej přesouvám dále. A pan ministr Baxa je další s přednostním právem přihlášený, po něm následuje paní ministryně Langšádlová. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně ministryně, milí kolegové ministři, dámy a pánové, vážené paní poslankyně a páni poslanci, velký mecenáš výtvarného umění, velký Čech a manžel nedávno zesnulé Medy Mládkové Jan Viktor Mládek kdysi řekl: přežije-li kultura, přežije národ. Hned zkraje na příkladě Ministerstva kultury ukážu, jak se vládlo za minulého premiéra Andreje Babiše a jak vážně to s přežitím kultury, a tedy i s přežitím národa myslěla tehdejší vláda, která je dnes opozicí. A budu se ptát, jak vážně to s kulturou, českým národem a naší zemí myslí opozice dnešní.

Tedy začneme pohledem zpátky. Moje ministerstvo, Ministerstvo kultury, spolu s jinými rezorty vydává jasné svědectví, jak fungovala Babišova takzvaná evropská politika. Pro domácí obecnost se tváří někdy jako proevropský politik, jindy jako největší bruselobjec. Reálně ale nedělám ani jedno, protože nedělám vůbec nic. A tak ani neplním to, co mi už přijatá evropská legislativa stanovuje. Na mnoha ministerstvech tak zůstaly netransponované směrnice, které kvůli prodlení v přijímání hrozí každým dnem přerůst do mnohamilionových, či dokonce mnoha desítek milionových pokut ze strany Unie. Pár takových kostlivců jsem po svých předchůdcích na Ministerstvu kultury zdědil i já.

Za příklad mohou sloužit dvě směrnice – o audiovizí a autorských právech – které pocházejí už z roku 2019 a měly být dávno transponovány do českého právního řádu. Nestalo se, v jednom případě nám reálně hrozily mnohé desítky milionů korun, ty se podařilo nedávným schválením zaplašit, ale ještě jednu máme před sebou a tam ten výsledek zatím zcela jistý není.

Za druhé. Současná opozice, konkrétně například pan předseda volebního výboru, obviňuje koalici a mne osobně z toho, že chceme ovládnout Českou televizi a veřejnoprávní média vůbec. Kdyby to nemyslel vážně, bylo by to celkem vtipné. Jenže opozice, koneckonců ústy zde přítomného poslance právě teď, to zjevně myslí vážně. Přitom to byla právě většina v minulé Poslanecké sněmovně složená z dnešních poslanců ANO a SPD a tehdy i komunistů, kdo chtěl zcela ovládnout veřejnoprávní média. Někteří z poslanců je chtěli zrušit, jiní jen takzvaně podřídit vůli většiny. Naštěstí se ani jedno z toho o chlup díky našim obstrukcím nepodařilo. I tak jsou způsobené škody dost velké.

Za třetí. V programovém prohlášení Babišovy vlády byla hromada deklarácí a slibů, které ale nakonec zůstaly čistě na papíře. Namátkou připomenu opatření z vládního programového

prohlášení, že výše platů zaměstnanců veřejného kulturního sektoru se dostanou na platy, na platovou úroveň zaměstnanců ve školství. Zjednodušení agend žádostí o podporu a její digitalizaci – ani to jsem na své ministerstvu nenašel. Sliby chyby a skutek utek. Ale co, dámy a pánové, považují za nejhorší, zdůrazňuji, za nejhorší, je to, že v době bezprecedentního ekonomického růstu před covidovou pandemií, kdy pomyslně několik let tekly do státního rozpočtu řeky peněz, zůstala kultura oslyšena. Ač i vláda Andreje Babiše měla ve svém programovém prohlášení navýšení výdajů do oblasti kultury, nedošlo k tomu. Tato klíčová příležitost byla promeškána.

Za čtvrté. Za covidové pandemie bezpochyby patřila kultura k nejvíce postiženým. Restrikce spolu se školstvím byly nejšířší a nejhlubší. Když jsem ministerstvo loni před vánočními svátky přebíral, opět v kulturní oblasti byla připravena restriktivní opatření, jako by právě kultura byla tou jedinou oblastí, která měla přispívat k šíření nemoci covid-19 a ke zkáze, kterou zde tato nemoc vykonala. Nikdy pro to nebyly předloženy žádné důkazy, ale téměř dva roky byla kultura těmito restrikcemi drcena. Nám se díky rychlému jednání s novým ministrem zdravotnictví a jeho týmem podařilo toto riziko odvrátit, ale skoro až na poslední chvíli. Kultura fungovala, omezeny byly jen největší kulturní akce, a tak se nám podařilo těžkými týdny omikronové nákazy kulturu provést, aniž by znovu bylo jakýmkoliv způsobem prokázáno, že právě koncerty, sedící návštěvníci v divadlech a ve filharmoniiích tak zásadně přispívají k šíření pandemie. Všechno toto dosvědčuje, jakou Popelkou byla kultura za vlády premiéra Andreje Babiše. Možná proto, že kultura je spojena s hodnotami, které bývalý premiér nezná a neuznává. A to jen pro ilustraci, jaký je asi význam kultury, jaký byl význam kultury ve vládě Andreje Babiše – prostě nulový.

Sečteno a podtrženo, milé kolegyně a kolegové, volat po demisi současné vlády po tom, co tu nejen v rezortu kultury předváděla minulá vládní garnitura a co tu v důležitých věcech pro tento i jiný rezort předvádí ta samá opozice, je vlastně pomyslným políčkem do tváře všech lidí, kteří v kultuře pracují. Tolik k samotnému faktu, jak tu dnes všichni trávíme, v uvozovkách, čas. A proto se raději podívám na to, co nám se podařilo a co máme před sebou.

Klíčovou prioritou je závazek směřovat rozpočet rezortu kultury k jednomu procentu výdajů státního rozpočtu. My jsme tento závazek nezrušili, a to i přes obrovskou krizi, která v současné době nás tíží. I přes velké úspory neutichla a neutichá podpora kultury a jejich jednotlivých oblastí. V rámci návrhu novely státního rozpočtu pro rok 2022 (2022) se nám nyní po dohodě s Ministerstvem financí podařilo získat, nebo navrhnout k získání, protože to ještě budeme schvalovat zde ve Sněmovně, několik set milionů korun na kompenzace pro naše příspěvkové organizace a téměř 600 milionů korun pro filmové pobídky, což umožní stabilizaci systému, který až dosud fungoval náhodně a nárazově.

Složité období také vnímáme jako příležitost revidovat stávající systém a podporu zacílit efektivněji. Je potřeba se soustředit na podporu menšího počtu velkých a kvalitních projektů. Jako jeden z nich uvedu klíčovou stavbu depozitáře Národní galerie v Jinonicích nebo připravenou stavbu Středoevropského fóra Muzea umění v Olomouci. Po svém nástupu jsem se zásadním způsobem věnoval Národnímu plánu obnovy. Ten byl sice přijat už za mého předchůdce Luboše Zaorálka, nicméně nebyly podniknuty žádné – a teď zdůrazňuji – vládní kroky. Dokonce, říká se – nezachovaly se z této doby na ministerstvu žádné písemné podklady – že to byl právě Karel Havlíček, který na poslední chvíli připravil Ministerstvo kultury o 2 miliardy korun, a snížila se tak alokovaná částka z 8 miliard pod šest, které budou směřovat do kultury. Došlo ovšem k tomu, že nejen byla zastavena – pardon – omezena tato částka pro mé ministerstvo, ale vlastně nebyly provedeny žádné kroky k tomu, aby se celý systém rozběhl.

Za osm měsíců se nám podařilo zamrzlý stroj rozhybat a rozjet. Sláva! Vypsali jsme výzvy k podpoře kreativního učení, mobility umělců, k digitalizaci. Naším cílem je z prostředků Národního plánu obnovy rozběhnout v každém kraji minimálně jedno kulturní a kreativní centrum, pomoci vzniku vazeb mezi kreativci a firmami.

Velkou pozornost věnujeme zákonu o veřejných kulturních institucích. Jenom připomenu, že vláda Andreje Babiše i tento zákon měla ve svém programovém prohlášení, oprášíl jsem si jej z minulého volebního období a i tuto větu jsem tam našel. Dámy a pánové, neudělalo se v této věci nic. Já jsem se rozhodl jej nejen zařadit do vládního prohlášení současné vlády Petra Fialy, ale začali jsme na něm intenzivně pracovat. Podklady od Asociace profesionálních divadel a Asociace symfonických orchestrů a pěveckých sborů nyní intenzivně vyhodnocujeme, proběhlo první zásadní jednání a v polovině roku 2023, příštího roku, by měl být zákon předložen vládě. Jeho cílem je mimo jiné umožnit dlouhodobé systematické financování, na kterém se budou podílet různé úrovně veřejné správy v Česku, především kraje a města.

Věnujeme velkou pozornost paměťovým institucím a připomínání naší minulosti. Po letech nekonečných diskusí jsme začali s realizací památníku Lety, který zamrzl na nedostatku peněz. Romský holocaust tak získá důstojné pietní místo, a jak určitě všichni sledujete, nebo jste možná měli příležitost sledovat, tak ostudný prasečák z místa, kde stál letský koncentrační tábor, mizí. Abych nebyl jen a priori kritický vůči předchozím vládám, jenom připomenu, že to byl právě ministr kultury Daniel Herman, který zásadní měrou přispěl k tomu, že se začala odstraňovat letská ostuda tím, že on prosadil vykoupení vepřína v Letech do vlastnictví státu, a po několika letech nám to umožnilo na toto navázat a letský vepřín odstranit.

Připomněli jsme si 80. výročí operace Anthropoid, klíčová akce byla připomenuta také velkou výstavou v Národním muzeu. Chceme velmi intenzivně připravit projekt Památníku ticha Bubny. V loňském roce byla zřízena tato státní příspěvková organizace na místě, které je jedním z mála autentických míst připomínajících hrůzu holocaustu v našich zemích. Nádraží v Bubnech stále stojí, ale tato organizace, která byla zřízena v loňském roce, přes velká naléhání nebyla vybavena ani provozními, ani investičními prostředky. Já ale považuju za klíčovou věc tento dluh splatit a tento památník během několika let uvést v život.

Pracuje také skupina pro přípravu novely zákona o audiovizi. Chceme transformovat Státní fond kinematografie na Státní fond audiovize, otevřít prostor pro podporu takzvaných formátů small screen i herního průmyslu. Je to velká investice, nová pracovní místa, velká budoucnost kreativního průmyslu v naší zemi. Novelu zákona chceme připravit do konce letošního roku. Souvisí to s tím, že se nám podařilo rozehýbat na pomyslnou mělčinu najetou loď filmových pobídek. Prosadili jsme zastropování filmových pobídek na 150 milionů korun za jeden projekt, což umožní ve větší míře podporu pro české producenty. V Národním plánu obnovy jsou obecně zařazeny také velké balíčky podpor pro kulturní a kreativní odvětví.

Soustředíme se také na intenzivní spolupráci s Ministerstvem školství. Chceme prosadit do revidovaných rámcových vzdělávacích programů kulturní témata, chceme rozvíjet spolupráci knihoven a dalších kulturních a paměťových institucí se školami tak, aby se tyto oblasti staly nedílnou součástí vzdělávání. V dubnu letošního roku byly v rámci revizí RVP vytyčeny hlavní směry, my se do nich jako Ministerstvo kultury intenzivně zapojujeme a během následujícího roku naše diskuse povede k tomu, aby kultura byla co nejvíce zahrnuta právě do vzdělávání.

Nyní jsme uprostřed přípravy zásadní novely autorského zákona. Jedná se o transpozici, která už měla být projednána v minulém období, což se nestalo. Jsme pod určitým tlakem, ale je to natolik zásadní novela, že jí věnujeme velkou pozornost. Má řešit problematiku takzvaných nelegálních úložišť, která jsou využívána spotřebiteli ke sdílení autorských děl, a to zejména v případech, kdy si autor nepřeje, aby jeho díla takto sdílena byla. Úložiště by měla mít povinnost získat buď licence od autorů, nebo na základě informace od autora díla odstranit.

Velkou prioritou této vlády, naší vlády, je také stabilizace a udržitelnost financování veřejnoprávních médií, posílení jejich nezávislosti a odolnosti. Nesmíme dopustit to, co se odehrálo v minulém volebním období, kdy spojení ANO, SPD a KSČM chtělo ovládnout veřejnoprávní média prostřednictvím obsazení mediálních rad. Aby žádná momentální většina ve Sněmovně nemohla uzurpovat moc nad Českou televizí či rozhlasem, připravili jsme novely

zákonů o veřejnoprávních médiích, které umožní zapojení Senátu do volby mediálních rad. Součástí těchto novel je také zásadní změna, která spočívá v tom, že bude zrušena možnost taková, aby jedna komora Parlamentu naráz odvolala celou mediální radu. Minulý týden se rozhodlo o ustavení expertní skupiny, která bude připravovat větší novelu mediálních zákonů. Jedná se o jejich financování, zapojení Nejvyššího kontrolního úřadu do kontroly hospodaření veřejnoprávních médií. A já věřím, že v tomto případě nastane shoda snad po nějaké době širší, koneckonců zástupci opozice po tom stále volají.

Chci zmínit ještě jednu věc. Připravujeme se na variantu, že by během podzimu mohla znovu přijít nějaká třeba menší vlna covidové epidemie, covidové pandemie. Budeme intenzivně prosazovat ten model, který se nám osvědčil v současné době, kdy vláda nepřistoupila na žádná plošná opatření, a tak zůstala kultura do značné míry ušetřena. Tento stav je velmi důležitý i pro budoucnost. Jenom připomenu, že my jsme i přesto, že kultura uzavřena nebyla, připravili kompenzace pro podnikatele v kultuře, které na jaře letošního roku umožnily překonat to těžké období.

Chci se také s velkou hrdostí přihlásit k tomu, že i Ministerstvo kultury podpořilo napadenou Ukrajinu, Ukrajinu napadenou Putinovým Ruskem. Věnovali jsme pomoc finanční, pomoc materiální, na Ukrajinu byly odvezeny ochranné prostředky pro ochranu tamních sbírek za několik milionů korun. Já osobně jsem se setkal ve Lvově s ukrajinským ministrem kultury a budeme v kontaktu i nadále. Na generální konferenci ICOM pronesla manželka prezidenta Zelenského velké ocenění toho, co Česko pro záchranu hmotného i kulturního dědictví vykonává. Věnujeme se také českému předsednictví, je v plánu schválení takzvaného Pracovního plánu pro kulturu na léta 2023 až 2026 a určitě nás čeká diskuse k plánovanému dokumentu European Media Freedom Act.

Dámy a pánové, v tomto výčtu bych mohl ještě pokračovat. Neučiním tak, neboť jak už jsem řekl, považuji toto jednání o nedůvěře vlády za věc, která slouží spíše k prezentaci, která nenese žádný konkrétní prospěch. Já ale pevně věřím, že k tomu, co se tady bude dít, nepovedou, neuškodí české kultuře, protože já pevně věřím, že česká kultura je velmi silná, a to právě v duchu myšlenky Jana Viktora Mládka, věřím a vlastně vůbec nepochybuji o tom, že kultura a s ní i český národ přežijí i další, a věřme, že opravdu poslední fázi oněch pomyslných babišovských hrátek s čertem. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vaše vystoupení vyvolalo faktickou poznámku, proto prosím, aby ještě paní ministryně posečkala. Pan poslanec Brož se hlásí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, mně to nedalo nereagovat na tohleto, protože o kulturu se zajímám hodně. Já jenom to, proč tady jsme, je i tenhle příspěvek. Vy si to ve vládě trošičku srovnajte, protože předtím pan ministr Síkela nám tady vyčetl, opozici, že se pořád vymlouvá a pláče nad minulými vládami, a teď přijde pan ministr a půlka jeho projevu je plakání nad tím, co způsobila minulá vláda jako, ano? A pořád se k tomu obrací. A to se netýká jeho, ale mnoha, mnoha dalších. Ale abych nebyl jenom negativní – chtěl jsem to připomenout dalším ministrům, že by se neměli na tu minulou vládu pořád vymlouvát. Já bych chtěl pana ministra pochválit, protože myslím si, že je to vzorná spolupráce opozice. A my jsme tady, mnozí si to pamatujete, minulé vládě vysvětlovali, že filmové pobídky nejsou vyhozené peníze, ale, že je to opravdu investice, a byť to tady v tu chvíli odmítali, tak jste si to zřejmě nechali projít hlavou a potom jste na těch filmových pobídkách poté přidali 570 milionů korun. Takže za to vás chválím a věřím, že jsme k tomu také přispěli tím vysvětlováním tady podrobným a detailním. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní se hlásí, nebo je přihlášená, s přednostním právem paní ministryně Langšádlová, na kterou tedy přichází řada, a dále je přihlášen pan ministr Bartoš. Prosím.

Ministryně pro vědu a výzkum ČR Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi několik slov k oblasti vědy, výzkumu, inovací, které mám v tuto chvíli na starosti. Určitě platí to, že věda, výzkum, inovace jsou důležitou prioritou pro řešení výzev, před kterými naše společnost stojí. Je to zásadní podmínka pro to, abychom budovali ekonomiku s vyšší přidanou hodnotou. Je to předpoklad pro to, abychom zvládli i tu krizi, kterou procházíme, a je to i otázka toho, abychom zvládli společenskou krizi, kterým čelíme.

Často se tady hovoří o tom, kolik budeme investovat do vědy, výzkumu, určitě je to důležité, určitě budu bojovat za to, aby to bylo co nejvíce, chtěla bych však zmínit, že to není jediné kritérium, protože my se musíme podívat i na to, jak jsou tyto prostředky vynakládány a jak v minulosti byly vynakládány. Proto naše vláda navázala spolupráci s Evropskou komisí a OECD a máme hotový projekt na to, abychom vyhodnotili i ty vynaložené prostředky na účelovou podporu, protože to je to základní, abychom věděli, co nám to přináší, co nám vlastně to přináší při řešení těch společenských výzev, které jsou před námi.

Dalším krokem, který máme v podstatě v tuhle chvíli připraven v základním rámci, je nový zákon, který bude řešit výzkum, vývoj, inovace, transfer znalostí a technologií s tím, že jsou tam i některé oblasti, které nebyly doposud řešeny. Já bych zmínila jednu ze základních věcí, která v tuto chvíli by měla být podstatně více podpořena, a to je transfer. Ve chvíli, kdy máme a měli bychom mít více provázaný základní a aplikovaný výzkum, tak musíme také usilovat o to, aby se maximum výstupu aplikovaného výzkumu promítlo do praktického využití, ale pomoci řešení těch výzev, které jsou před námi. A tomu se říká transfer. Je to například to, že ty výsledky aplikovaného výzkumu se využijí ve firmách například pro inovace, nebo to je to, když se propojí ty unikátní výsledky aplikovaného výzkumu například s venture kapitálem, a jsou z toho ty úžasné výsledky, které známe od některých našich vědců. Velmi často se však stává, že pro zakládání těchto třeba spin-off firem není odvaha, a my musíme vytvořit natolik bezpečné legislativní prostředí, aby opravdu jednotlivé výzkumné organizace vstupovaly do těchto firem, abychom to pojímali tak, že ne že jdou do rizika, že budou obviněny, že nebudou správci, správnými správci a hospodáři, ale ve chvíli, kdy nebudou aplikovat, kdy nebudou využívat ty výsledky aplikovaného výzkumu, tak je to promarněná příležitost a je to ztráta. Proto připravujeme zákon, který vytvoří lepší legislativní prostředky a bude motivovat k tomuto využívání, ať již v tomto zákoně, tak i při metodice hodnocení, která je provázaná potom s institucionální podporou.

Dalším krokem, který připravujeme, je otázka zlepšení podmínek pro lidské zdroje v oblasti vědy a výzkumu. Tato oblast je spojená s vyšší mobilitou, mobilitou jak mezinárodní, tak i otázky třeba návratu, návratu žen a většího zapojení žen do vědy a výzkumu, kde jsme úplně na jednom z posledních míst. To není o nějakém feministickém přístupu, ale to, že máme velmi málo žen ve vědě a výzkumu, je o tom, že nedokážeme využívat potenciálu poloviny společnosti. Proto i ve spolupráci s Ministerstvem školství připravujeme nový vysokoškolský zákon, kde řešíme i pozici doktorandů, kdy máme návrh, aby se výrazně zvýšily podmínky, zlepšily i finanční podmínky pro doktorandy ve výši 1,2 minimální mzdy, ale není to jenom o tom. Já si myslím, že je potřeba zajistit i takové podmínky, aby doba doktorandského studia byla započítána jako doba praxe. A stejně tak je důležité, abychom hledali cestu, jak podpořit zejména ženy doktorandky, aby dostávaly i mateřskou dovolenou, aby nebyly hendikepovány oproti ostatním a opravdu i v této fázi, v této fázi byly podpořeny.

Stejně tak v tuto chvíli není vůbec řešena otázka etická v oblasti vědy a výzkumu a ukazuje se i s nástupem nových technologií, umělé inteligence, že je to velmi důležité. Vůbec nemáme v tuto chvíli řešenu ani otázkou bezpečnostních zájmů státu v oblasti vědy a výzkumu.

A je to problém, protože podle studie některých neziskových organizací nám v citlivých technologických oblastech asi 200 vědců je placeno z čínských zdrojů, je tady mnoho riskantních smluv a i v této oblasti je mnoho, mnoho práce, kterou bychom měli odvést, aby oblast vědy a výzkumu byla v souladu s bezpečnostními zájmy státu.

Určitě potřebujeme v tom našem systému a v návrhu zákona tak připravujeme větší provázanost základního a aplikovaného výzkumu. V minulosti se zvažovaly některé společné projekty mezi Grantovou a Technologickou agenturou a myslím si, že je v zájmu naší společnosti, aby tady byla vyšší provázanost mezi základním, aplikovaným výzkumem, ale právě pak i tím transferem a spoluprací s firmami.

Mezi cíle, které si klade novela zákona, kterou s kolegy připravuji, je i snížení byrokracie. Máme návrh některých konkrétních kroků, které jsou připraveny tak, abychom naše vědce nezatěžovali v takové míře byrokratickou zátěží, například vyšší flexibilitu a zjednodušení systému podmínek účelové a institucionální podpory. Oblast vědy a výzkumu by měla mít i zmenšení podmínek a zkrácení procesu veřejné soutěže, protože to i evropská legislativa umožňuje. Stávající stav velmi zatěžuje vědce právě proto, že je tam velmi komplikovaný a zbytečně komplikovaný systém procesu veřejné soutěže, a i ta oblast je navržena v tom připravovaném zákoně.

Stejně tak nám v tuto chvíli chybí i napojení systémů, informačních systémů základních a agentových registrů s tím systémem veřejné správy, stejně tak jako propojení těch informačních systémů vědy a výzkumu s informačním systémem Ministerstva financí. Když jsem přišla na radu vlády, tak tam nebyly napojeny ani informace o předávání výstupu čerpání rozpočtu, přestože je to jeden ze základních nástrojů toho, abychom vůbec ten systém mohli řídit. Velmi důležitá je otázka i v těch soutěžích, přidělování účelové podpory, aby všechny ty procesy byly transparentní, ať už při výběru hodnotitelů, tak i celé ty procesy při poskytování účelové podpory.

Takže to je to, co obsahuje připravovaný zákon, těším se s kolegy na diskusi o obsahu tohoto zákona, ale chtěla bych prezentovat ještě některé věci, které děláme a které se nám již za poslední měsíce podařily.

V tuto chvíli máme připraveno memorandum mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstvem průmyslu a obchodu, protože spolupráce těchto rezortů je samozřejmě nezbytná, koordinace mezi například vypisovanými výzvami v tuto chvíli byla opravdu nedostatečná. Řešíme také otázku velkých výzkumných infrastruktur, kterých tady v minulosti bylo schváleno v počtu jako ve Velké Británii, a je to do budoucna opravdu velká výzva, jak ufinancovat všechny tyto aktivity.

Určitě je pro nás velice důležité, abychom podporovali excelenci, a budeme tak činit jak v rámci metodiky hodnocení modulu jedna, tak v rámci například podpory ERC CZ, které v tuto chvíli jsou pod Ministerstvem školství, a navrhli jsme tam jejich navýšení v rámci rozpočtu pro rok 2023. Ale co je pro nás naprosto zásadní a do budoucna pro celou tuto oblast, je zvýšení participace českých vědců v rámci zejména programu Horizontu, to jsou takzvané komunitární evropské zdroje, a musím říct, že Česká republika je velmi slabá v čerpání komunitárních zdrojů obecně i v ostatních oblastech, ale žel to platí pro vědu, výzkum, a proto připravujeme nástroje pro motivace pro vyšší participaci v těchto zdrojích, protože operační programy, tak jak je v tuhle chvíli známe, víme, že do budoucna dlouhodobě nebudou k dispozici.

My bychom se jako Česká republika, a nejenom v oblasti vědy a výzkumu, měli výrazně zaměřit na to, abychom o tyto zdroje, o které se soutěží v Evropě, které nejsou v té obálce jenom pro Českou republiku, jak známe z operačních programů, ještě více zapojili, abychom v tomto byli aktivní, abychom je uměli čerpat, abychom se zapojovali v případě vědy a výzkumu do těch konsorcií, protože opravdu pro naši budoucnost je to nesmírně důležité.

A navíc opravdu i v případě toho hodnocení už samotná účast v případě žádostí, úspěšných žádostí, by měla být ohodnocena, protože je vlastně důkazem kvality toho žadatele.

V tuto chvíli je pro nás také velmi důležité, abychom se zaměřili na to, co může věda, výzkum poskytnout pro řešení energetické krize. Proto i rada vlády udělala takovou analýzu výstupů, kam jsme investovali do aplikovaného výzkumu pro řešení energetické krize. Týká se to jak kumulace energie, kde je několik velmi nadějných projektů vyvinutých v této chvíli v České republice, obnovitelných zdrojů, je to otázka vodíku, budoucího využití například vodíku i pro například skrze elektrolýzu, kumulace přebytečné energie z obnovitelných zdrojů. Je tady opravdu velký potenciál, je to otázka určitě toho, abychom dokázali využít ty věci, které jsou již v pokročilé fázi vývoje, aby se uvedly do praxe a aby nám pomohly i tyto poznatky řešit tuto krizi.

Chtěla bych říci, že v rámci operačního programu Jan Amos Komenský rada vlády reagovala i na ty stávající problémy, které řešíme, a definovala několik oblastí, které by měly být v tuto chvíli prioritní. Ať už se jedná o adaptaci na změnu klimatu – protože my nesmíme zapomenout, že vedle té energetické a bezpečnostní krize, kterou řešíme, otázka klimatické krize, změny klimatu bude pro nás budoucí roky a budoucí generace nesmírně palčivým problémem. I proto jsme s paní ministryní uspořádaly konferenci, která se zabývala změnou klimatu, a měli bychom se i jako Poslanecká sněmovna tímto tématem výrazně více zabývat, protože tento jev, tato skutečnost bude mít velké dopady jak na ekonomiku, tak na životní prostředí i na kvalitu budoucích generací.

Stejně tak jako jedna z priorit byla stanovena energetická transformace, ale i připravenost na demografické změny. My opravdu musíme řešit v rámci vědy a výzkumu nejenom ty technické problémy, nejenom ekonomiku a průmysl, ale i to, aby věda a výzkum přispívaly vlastně k řešení celospolečenských otázek – například stárnutí populace. Musíme se více zamýšlet i nad tím, co dělat pro to, aby naše společnost byla odolnější vůči těm hrozbám, kterým dneska čelíme. Myslím si, že těch věcí je celá řada.

V tuhle chvíli bych zmínila ještě některé kroky, které připravujeme i s Ministerstvem zahraničních věcí. Chtěla bych poděkovat za spolupráci i panu ministrovi Lipavskému, protože my máme diplomaty, kteří se zabývají vědeckou diplomacií, ale tito doposud nebyli koordinováni a my chceme a pracujeme na tom, aby všichni diplomaté, kteří vyjíždějí, měli oblast vědy a výzkumu ve své agendě, aby na to byli připraveni. Nejenom ti v tuto chvíli jenom čtyři vědečtí diplomaté, ale aby byli připraveni i ostatní diplomaté, aby opravdu byli takovým dobrým spojníkem mezi Českou republikou a zeměmi, ve kterých Českou republiku reprezentují, a připravujeme pro ně i zázemí a informační systém, který budou moci využívat.

Jak již jsem říkala, naprosto klíčové pro nás je nejenom to, kolik budeme dávat do vědy, výzkumu, ale jak tyto prostředky budeme využívat. Proto i dnes jsme seděli s představiteli NERVu a definovali jsme si dvě oblasti, které jsou v tuto chvíli klíčové. Je to oblast transferu a vytvoření prostředí takového, aby se v maximální míře využívaly výsledky aplikovaného výzkumu. Aby opravdu vznikaly spin-offy, aby opravdu se využívaly výsledky. A druhá oblast je vlastně motivace firem, aby investovaly více do vědy, výzkumu. Když se podíváte na ten rozpočet na vědu, výzkum, tak vlastně ze 40 % jsou to veřejné zdroje, ale ze 60 % jsou to zdroje soukromé. A my musíme ještě více motivovat firmy, aby investovaly do vědy a výzkumu, a víme, že tady máme mnoho zahraničních firem, a my jako vláda jsme si dali za cíl i vytvořit podmínky pro to, aby reinvestovaly do této oblasti, aby opravdu se nevyváděly výnosy zejména zahraničních firem, aby bylo reinvestováno i právě do těchto oblastí, které budou vytvářet ekonomiku s vyšší přidanou hodnotou a budou opravdu naši zemi činit konkurenceschopnou. Tolik velmi krátce z té mé oblasti a děkuji vám za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. A než dám slovo panu ministrovi Bartošovi, s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Rais. Já vám přeji hezkou téměř půlnoc a přebírám řízení schůze. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Mě zaujalo vystoupení paní ministryně. Mám k tomu v podstatě asi tři připomínky. Ta první se týká času, protože oba dva už tady jsme nějakou dobu a pamatujeme domluvu na takzvané malé novele 130, čili zákona o vědě a výzkumu, přičemž bylo řečeno, že budou ti úředníci pokračovat na té velké novele, to je na tom, o čem mluvíte. Mně trochu vadí, vláda už tady je devět měsíců, už bych docela rád, aby do Parlamentu přišla nějaká verze této novely, o které jste hovořila, protože si myslím, že ten zákon o vědě a výzkumu, speciálně třeba ten transfer do praxe, je mimořádně důležitý. Takže to je první poznámka a apel, ať už spíš úřednictvo než ministryně, aby urychlilo práci tady na tomto.

Druhá věc, která mě tam zaujala, je záležitost, o čem jste hovořila, a to jsou reinvestice v podstatě. Protože pokud pamatuju, a to už je taky pár roků, 10, 12 let možná to je, 15, tak vlastně operační program Věda a výzkum pro inovace, nebo tak nějak se to jmenovalo, tak toto umožnilo vlastně z evropských fondů tady udělat skutečně evropská centra, centra evropského významu typu CEITEC, typu IT4Innovations, typu laserové středisko v Břežanech a podobně. Ale to bude potřebovat samozřejmě postupně ty reinvestice, o kterých se bavíte. Čili tam si myslím, že vláda by v té investiční politice měla počítat s tím, že tam bude nutné dát ty investice.

Třetí věc jsou... se dívám na čas... daňové úlevy, co se týká spolupráce praxe a školy. Tam kdysi na tom pan Kuba začal pracovat. To už je tedy skutečně 15, 20 roků... (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Asi byste se na tohle měli ještě zaměřit. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Zlínský, poté paní ministryně Langšádlová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Paní ministryně si asi všimla, že mě to zajímá – věda, technika a tak. Já bych chtěl plédovat za to zlepšení podmínek doktorandů, protože z vlastní zkušenosti můžu říct, že spousta těch největších talentů nám uniká díky tomu pryč. Takže tam bych tlačil skutečně na to, aby to bylo co nejdřív, aby se to neodkládalo jako již v minulosti několikrát.

A druhá věc je konkrétní dotaz na paní ministryni, protože mě to taky zajímá, budu o tom mluvit ještě, pokud na mě dojde řada. Tak bych se chtěl zeptat – jaké technologie, na kterých se podílí naše věda a výzkum, jsou těsně před dokončením, které by nějakým způsobem řešily tu energetickou krizi, ve které se teď nacházíme? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou vystoupí paní ministryně Langšádlová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro vědu a výzkum ČR Helena Langšádlová: Co se týče té novely zákona, ta byla předložena v minulém volebním období a víte, že... Nevidím pana profesora Raise, omlouvám se... Víte, že zkrátka vzhledem k tomu, že nebyla projednána, tak vlastně úplně spadla pod stůl. Ale mohu vás ujistit o tom, že většinu těch podnětů, které tam byly řešeny, zapracováváme do té novely, ale všichni víme, že velká novela zákona není ze dne na den, a my to chceme opravdu velmi dobře prodiskutovat se všemi těmi aktéry toho systému, kterých je opravdu celá řada. Takže je pracovní skupina, máme základní teze, píšeme již ten zákon, ale není to opravdu tak, že by bylo možné to během několika týdnů přinést. Ale určitě to budeme konzultovat i s výbory v Poslanecké sněmovně, jsem k tomu otevřená, určitě.

Potom, co jste tady říkal – ty reinvestice, ty se týkají především zahraničních investorů, kterých víme, že od 90. let je tady hodně, a tím, že vlastně matky těch společností jsou mimo Českou republiku, tak tady neměly ten segment vědy a výzkumu. A my musíme usilovat o to, aby tady nebyla jen ta výroba, ale aby opravdu se reinvestovalo a aby tady i tyto segmenty byly, a pro to vytvořit ještě lepší podmínky, aby reinvestovaly, nevyváděly výnosy a reinvestovaly právě do této oblasti.

Vy jste pak ještě hovořil o velkých výzkumných infrastrukturách. To máte určitě pravdu, to bude velmi náročné, protože na jednu stranu je to velký vlastně náš kapitál, to, že byly vybudovány, ale jejich udržení i dobudování v některých případech bude ještě velmi náročné. A je to velmi významné téma, o kterém velmi často jednáme v rámci rady vlády.

Co se týče doktorandů, tak ano, s Ministerstvem školství je to před finalizací, tento vysokoškolský zákon, jak jste říkal. Ano, a součástí je zlepšení podmínek pro doktorandy. Ale já bych byla ráda, abychom se na to koukali komplexněji, protože velmi důležitá je třeba i návratová politika. (Předsedající: Čas, paní ministryně.) To možná někdy jindy.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovařová: Děkuji za dodržení času. A nyní vystoupí s přednostním právem pan ministr Bartoš. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já vám děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové z vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, my jsme se tu dnes sešli – a je to stále ještě dnes, půlnoc teprve přijde – protože opozice měla tu nutkavou potřebu vyvolat hlasování o nedůvěře vládě. A já to respektuji, opozice má na to plné právo, vždycky to respektovat budu. Stejně tak, jako je nárok opozice ptát se vlády na její postupy, předkládat nějaké alternativní vlastní návrhy a pak ty vládní oponovat, tak aby se společně našla ta skutečně nejlepší řešení pro naše občany a zemi. To je legitimní součást demokratického systému, a pokud to probíhá skutečně tak, jak jsem teď popsal, tak já jsem byl za to rád a byl bych rád, kdyby se tak dělo. Já mám tedy ale vážné pochybnosti, že zrovna dnešní schůze je to, co tímto směrem míří. Že jsou to zájmy lidí, které tímto jednáním sledujeme. Já tedy vycházím z toho, že po tom více než půl roce jsme i v této Sněmovně, když jsme přicházeli jako vládní koalice s návrhy, které byly v danou chvíli potřeba, ať už to bylo řešení té zděděné covidové vlny, či řešení jiných kritických situací, tak jsme zde čelili často obstrukcím, dlouhým jednáním a opozice fakticky blokovala možnost projednání návrhů pro zlepšení situace v České republice. A možná i vzhledem k tomu, že k té dnešní schůzi bylo avizováno, že se ta schůze klidně potáhne několik dní. Přitom když se podívám na minulé volební období, tak v praxi, kdy byla argumentace věcná, kdy dostali prostor všichni, co chtěli vystoupit, tak na hlasování o důvěře, respektive nedůvěře vládě stačil vždycky maximálně jeden den. Takže na mě to spíš působí dojmem, že se tady znovu upřednostnila jakási touha po mediálních výstupech před tou reálnou prací pro občany, kterou se i někteří vystupující zde z řad opozice často zaklínají. A já bych si přál, aby to bylo jinak. Aby když se tedy střetneme v nějakém názorovém sporu, tak aby to byla věcná diskuse, vedla ke společnému cíli a aby opozice myslela vážně ten zájem o spolupráci na řešení té krize. Aby to bylo, že lidé jsou na prvním místě, což se objevuje i někde na billboardech, aby prostě v tu těžkou chvíli nešlo o politikaření nebo o ten fakt, že máme za rohem komunální a senátní volby. Takže bychom místo těch – a já použiji slovo šarád, protože mi i ten úvod, který zazněl od pana Babiše, tak trochu připadal – tak abychom místo těch peněz, které stojí provoz Sněmovny daňové poplatníky, abychom tady odvedli práci a končili s rozhodnutími a se schválenou legislativou, abychom dokázali pomoci lidem, firmám, abychom dotáhli potřebná opatření, která ještě budou potřeba. Takže místo toho teď tady budeme ještě pravděpodobně ten zítřek poslouchat vystoupení, jak jsem zmínil, na což samozřejmě máte právo, a pak tedy přijde k onomu hlasování.

On se blíží ten termín soudu pana poslance Babiše. Nedávno se ukázalo, že ve Francii se vyšetřují jeho možné daňové úniky, praní špinavých peněz. Takže já je chápu, že čím více mediálního humbuku je, tím se to lépe daří překrýt.

Já jsem tedy nedávno reflektoval veřejně i tu zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu, která i hodnotila ten fakt posledního roku vlády ANO, za rok 2021. Docela mě překvapilo, že v některých titulcích se to objevilo, že to jako je za to předchozí období, za ten rok 2021, v některých médiích se to neobjevilo, takže to hodnocení NKÚ vypadalo, že hovoří o této vládě. Přišlo mi to zvláštní. Nedělal jsem si analýzu, která média to jak pokrývala. Nicméně ta zpráva NKÚ popsala to, čím my jsme argumentovali ještě jako opoziční strana, co byly naše výhrady a co se potvrdilo jako realita. Já bych to shrnul ve třech bodech, tu zprávu NKÚ a ty body jsou následující.

V roce 2021 byla Česká republika nejrychleji se zadlužující země v EU, měla jeden z nejnižších ekonomických růstů a měla rekordní schodek státního rozpočtu. Já jsem viděl ten titulěk článku, který k tomu zněl: Andrej Babiš poslal rozpočet do pekel. Což tedy vystihovalo tu realitu zcela přesně.

Já jsem zmínil tu vlnu covidu, když se vláda Petra Fialy ujímala vlády, a teď jsem zmínil i tu situaci ekonomickou. Takže v tomhle stavu jsme jako nová vláda zdědili Českou republiku a v těchto podmínkách jsme začali řešit tu stávající krizi i tu nově vzniklou krizi, která byla způsobena Putinovou agresí na Ukrajině. Já si na to nijak nestěžuji, ty věci prostě takto přicházejí, dokážeme se s tím porvat. Jenom konstatuji, jaká byla výchozí situace této vlády.

Pan poslanec Babiš tady několikrát zmínil Piráty, tak já jenom budu mluvit v tuto chvíli za Piráty. My jsme byli připraveni se podílet na vládnutí po volbách, deklarovali jsme to, deklarovali jsme to v rámci koalice, do té vlády jsme šli nést svoji odpovědnost vůči voličům. To, že ta situace bude obtížná, čemuž svědčil ten vývoj ještě před volbami, a pak vlastně tím, když jsme čekali jako vláda, než tedy budeme mít možnost ty věci začít řešit z exekutivy. Šli jsme do toho koaličního projektu, účastníme se s ním, spravujeme zemi v nelehké situaci a zároveň pracujeme na realizaci vládního programu, kde jsou promítnuty priority nás, dalších koaličních partnerů.

Já jsem nedávno musel sáhnout k trošku ostřejší rétorice, i když to není úplně mým zvykem, když zase pan Babiš něco kritizoval. A já jsem řekl, že být na jeho místě, tak stojím někde ve studu v rohu a mlčím. Nebo jdu svoje chyby odčinit prací. Asi máme oba velmi odlišný přístup k morálce a svědomí, takže neočekávám, že by něco takového udělal. Ostatně i dnes zde vystoupil a pak někam odjel.

Já s opozicí souhlasím v jedné věci. Ta situace teď je vážná, věc je kritická, řešení bude náročné. Máme energetickou krizi, bezpečnostní krizi, válku na Ukrajině a postupující inflaci. Ale nemyslím si, že zrovna několikadenní schůze je tím nejlepším receptem, jak tu krizi zmírnit. Možná bychom se spíše měli sejít na nějakých pracovních setkáních. Dneska probíhal výbor, myslím si, že tam s tím můžeme pohnout daleko více.

Co si myslím, že je vyloženě špatná vizitka, ale také se s tím dokážeme popasovat, že ANO slibovalo, že s respektem k evropskému předsednictví a té historické události před třinácti lety nebude vyvolávat pokus o shození vlády v období evropského předsednictví. Jak se ukázalo, sliby, chyby. Je to tedy další slib, který nebyl dodržen. Ovšem s tím já jsem tedy ani moc nepočítal.

Ale pojďme tedy radši k tomu, co je důležité, co budeme v rámci té krize i v rámci těch jednotlivých agend, které mají ministři vlády, která je zde jako celek postavena před pokus o vyslovení nedůvěry, řešit.

Ta krize má takový potenciál, který není úplně pozitivní. Má potenciál lidi spíše vzdálit, což se vesele děje za podpory výroků a rozeštvávání obou stran opozice ve vztahu k demokracii, spíše ji oslabit než posílit a celkově vychýlit způsob života a svět kolem nás způsobem, jakým

jsme si to nikdy nepřáli. Já si myslím, že takto k tomu musíme přistupovat, že ta rizika nejen ekonomická, ale i ta, která jsem zmínil, jsou velká a musíme jim zabránit. Ostatně jako vláda jsme už udělali řadu kroků pro zlepšení a stabilizaci situace, nejen způsobené válkou na Ukrajině, ale i ve faktické pomoci lidem a řada dalších věcí se připravuje. Naši ministři, já teď budu mluvit za pirátské ministry, za ministry vlády, senátoři, experti, všichni se podílejí na tom, aby koaliční vláda byla v tomto úspěšná. Já bych vyzval opozici o konstruktivní přístup. A o tom budou hovořit ještě dále moji kolegové a hovořili o tom moji kolegové, proto i já bych se teď věnoval krátce agendě, kterou mám svěřenou na Ministerstvu pro místní rozvoj, a i v oblasti digitalizace, kterou mám v gesci. Budu letem světem, protože ta agenda je poměrně obsáhlá, vypíchnu ty nejdůležitější věci.

K digitalizaci. Já musím na začátek říci, že za těch posledních 10, 15 let, možná 20, se vybudovaly skutečně základní pilíře české digitalizace. Základní registry, datové schránky, síť kontaktních míst veřejné správy, takzvaný CzechPOINT. To je vše fajn, ale je to málo. My jsme přebírali digitalizaci v České republice ve formě, která je značně roztříštěná, nekoordinovaná a vzhledem k tomu neukotvení je v jakémsi nesystematickém stavu, který je velmi těžké řešit. Ty připravené strategie – a my jsme se jako opozice vyjadřovali, a ne kriticky, ke koncepci Digitální Česko, ale s obavou, že ty cíle, které si stanovuje, nebudou realizovány, protože na to není aparát, nefunguje kooperace mezi ministerstvy a je velmi těžké zejména ty věci, které mají přesah mezi třeba agendou financí a MPSV, v tomto stavu dodávat. Často ty strategie byly chápány jako nutné zlo a plněny byly spíše pro formu, pro vykazování, než aby reálně přinášely ty služby občanům. Co jsme udělali: snaha o rychlou orientaci v systému, zmapování skutečného stavu, zacílení na vybrané části, které mají významný dopad zejména na občany, které jsou rozděleny na oblasti podle jednotlivých cílů a které jdou zavést v relativně krátké době. Většina z nich je ale běh na delší trať, ať jsou to otázky předvyplněných formulářů, sdílení datového fondu a další.

Já bych tedy teď konkrétně, co se již děje a co je připraveno, a konkrétní kroky. Směřem k občanům. Připravili jsme koncept Stát jako aplikace – pro mladší, kteří ještě asi budou vzhůru, Stát jako appka. Co to má udělat? Snadnější komunikace se státem. To řešení je připravené, zajišťujeme jeho financování, které by nemělo být závratné oproti jiným projektům, maximálně nižší desítky milionů. Termín spuštění 3. kvartál roku 2023. I na evropské úrovni i na domácí úrovni se připravují eDoklady a ePenženka, zrušení povinnosti nosit u sebe doklady. Máme připravené možnosti řešení, k dokončení je evropská legislativa, kterou věřím, že dotáhneme v době našeho předsednictví, a plánovaný termín realizace je poslední čtvrtletí příštího roku. A pracujeme na Katalogu služeb. Dokončení realizace předpokládá právo občana na digitální službu. To je právě to, že úřady sdílí data, která mají, která jim občané poskytnou. A tam se stalo to, co jsme bohužel predikovali, i když právo občana na digitální službu bylo schváleno úžasnou spoluprací rezortů, vlády, opozice a vlastně všech lidí, kteří se angažují v IT, nicméně se to právo nenaplnovalo, hodně těch projektů a hodně těch agend zůstává na ten nejzazší termín a my musíme mít dokončení v roce 2025. My bychom chtěli mít ten Katalog služeb dokončený v 1. čtvrtletí roku 2025, k tomu napneme naše síly.

Poměrně zásadní věc, a já si pamatuji svoje první vystoupení ve věci digitalizace, byla otázka transparentního státu, a to zejména s ohledem na to, kolik stojí digitalizace a jaké úspory přináší. To znamená, že veškeré výdaje, které jdou v digitalizaci, by měly být transparentní, rozpoznatelné v rozpočtu, ne skryté. A hlavně by měly mít své metriky. Když se bavíme o digitalizaci, stát musí vědět, kolik stojí jedno razítko, jeden úkon na nějakém úřadu, aby když ho nahradí, mohl říct, že toto je ta reálná úspora. To znamená, že digitalizace je investice, odebírá práci a šetří peníze. My jsme spustili sběr metrik, transparentní financování chceme spustit v roce 2024, kdy už by to bylo veřejně sledovatelné. Ale co si myslím, že je zcela zásadní, sjednotit vykazování těch nákladů v IT. Protože já nevím, o čem všem se říká, že to je černá díra, kam ty věci dáte, ono se něco stane, je úplně jedno, kolik do toho investujete. Nicméně i na dotazy, kolik stojí české IT, jsem zde vystupoval s několika čísly ČSÚ, NKÚ, každý

reportuje jiná čísla. Když budeme vědět ty celkové objemy, zefektivní se investice státu do ICT, a termín zahájení toho sjednocení 1. čtvrtletí roku 2023.

V oblasti eGovernmentu – jednotný design a domény. Je zde připravený design pro státní weby, některé instituce ho implementovaly. Co to znamená? Že existuje jednotná identita pro státní správu, je poznat, že jste na webu státu, najdete přibližně ty podobné služby pod stejnými tlačítky, není to každý pes jiná ves, informace jsou dostupné, přívětivé. Termín realizace do 2. poloviny roku 2024.

Kontrola kvality – naprosto zásadní věc, která se neděje ve všech oblastech. My jsme upravili kompetence hlavního architekta při schvalování projektů, které budou nejen na začátku, kdy ten projekt je schválen, že se jde realizovat, ale je to průběžné, je to ke konci realizace, před zahájením provozu. Tady se vždycky schválí nějaký proces, nebo historicky se schválil nějaký systém a ten se potom rozvíjel s vícenáklady a vrátila se kosmická loď. Sice hezká, sice drahá se spoustou funkcionalit navíc, ale z pohledu uživatelů naprosto nepoužitelná, nebo použitelná velmi těžce. Důležitá je horizontální spolupráce mezi jednotlivými rezorty, protože spousta věcí, které se využívají na těch portálech, jsou stejné služby, stejné sdílené, ale nejsou sjednocené.

My se chceme soustředit na oblast vzdělávání, protože nástroje té digitalizace jsou jedna věc, každopádně to know-how, jak s tím nakládat ve všech úrovních, selhává. Takže využití je věc ta druhá. My jsme rozdělili celou tu koncepci vzdělávání do tří oblastí, kde už jsou stanoveny jednotlivé cíle, ty věci se dějí. Je to oblast školství, kde spolupracujeme s MŠMT, kde se soustředíme na rozvoj digitálních kompetencí, informatického myšlení. V Národním plánu obnovy jsou peníze pro vznik tematických oborů či celých oborů na univerzitách. Myslím si, že to je zcela zásadní, pokrýt to od toho základního vzdělání až po univerzity. Zásadní věc, kterou jsme zjistili při covidu – problematika digitálního vyloučení, kdy jsme zjistili, že 50 000 dětí nemá vůbec přístup na internet nebo nemá, na čem se doma vzdělávat, když byly školy, mimo jiné nejdéle v Evropské unii, v lockdownu. Zajištění internetového připojení pro rodiny s dětmi, přístup k on-line výuce – opět mohu odreportovat ve větším detailu.

Vzdělávání úředníků státní správy – v tuto chvíli jsou pouze dílčí vzdělávací školení. To padá do takové to – mám školení, mám razítko, mám e-kurz. V praxi se to příliš neosvědčuje. Tam využíváme zapojení zahraničních programů nestátního sektoru od OECD.

Připravujeme také vzdělávání veřejnosti. Já jsem podobně jako třeba Slovinci vstoupil do diskuse i s největšími firmami, které toto dělají pro své zaměstnance, které spolupracovaly s jinými státy – IBM, Google, potažmo YouTube, Microsoft a další. Bude to celý koncept dlouhodobého vzdělávání, který by mířil potom na tu většinovou populaci.

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

2. září 2022

Přítomno: 184 poslanců

Co si myslím, že je důležité, a já se divím, že teď zaznívá i z řad opozice spíše v tom veřejném prostoru než zde ve Sněmovně, za což jsem rád, kritika k transformaci digitalizace. Celou dobu se hovořilo o tom, že pro mezirezortní věci a centrální systém, jako jsou registry, jako je NIA, jako jsou systémy státní správy, které mají přesah, musí existovat koordinované řízení. Transformační projekt, na kterém dělalo kolem 80 lidí spolu s ministerstvy vnitra, financí, MPO, Úřadu vlády, MMR, NAKITu i SPSS, máme připraven projekt, vláda schválila legislativu pro vznik digitální agentury, kde skutečně dostaneme jednak technologii centrálních registrů ven, tam, kde je schovaná na Ministerstvu vnitra dlouhou dobu, kde se do ní neinvestovalo, ten deficit je tam zhruba 300 milionů, do té technologie a ta technologie je deset let stará. Takže my si tady můžeme vytočit nakrásno služby, ale když se k nim začnou přihlašovat lidi, tak ten systém prostě to neunes. Ty investice – je potřeba dostat to do rozpočtové kapitoly transparentně. To přináší projekt digitální transformace. V Poslanecké sněmovně, bude se záhy probírat, je balíček legislativních úprav právě pro vznik a nastavení kompetencí digitální agentury, která je v souladu s programovým prohlášením.

Jinak abych řekl asi největší delivery, nebo to, co ta agentura zajišťuje, řízení podle dat, stability digitalizace v České republice nezávisle na tom politickém cyklu, podobně jako se třeba osvědčil a už svoje renomé si vydobyl NÚKIB. Možnost měřitelných výsledků a hlavně exportu toho know-how na jednotlivé rezorty, kde v tuto chvíli je často ta digitalizace řízena řekněme sice v té vertikále správně v rámci toho ministerstva, ale oproti koncepci celkového rozvoje digitalizace České republiky. Ty termíny jsou stanoveny ambiciózní. Vznik agentury 1. 1. 2003, činnost DIA zahájení 1. 4., 1. 9. se převádějí agendy, k 1. 1. 2004 pak převody dalších systémů – ROB, ROS, RUIAN.

Podle mě zásadní věc, a je to i teď v návrhu o veřejných zakázkách, je umožnění horizontální spolupráce, což znamená fungování jednotlivých rezortů i správních úřadů, které mohou fungovat v té horizontále. Vychází to, a je podložena mezinárodními zkušenostmi, horizontální spolupráce je v Dánsku, v Estonsku, v Rakousku. To znamená, že jedno centrální řešení nebo jedno řešení dodávané někde může být zároveň využíváno dalšími rezorty, pokud ta funkcionalita je pro ně šikovná. Přenastavili jsme RVIS – Radu vlády pro informační společnost, změnili jsme status, zeštíhlení. Jsou tam pracovní skupiny. Poptali jsme, protože ty kapacity ve státní správě mají své limity, český digitální tým, kde jsou experti od analytiků přes největší společnosti, Svaz průmyslu a dopravy, a je český digitální tým, který validuje ty jednotlivé teze.

A pak řešíme také, a to je podle mě důležité a máme tam už první úspěchy, i tu digitalizaci na poli Evropské unie v rámci našeho předsednictví. Pozitivní je hodnocení vedení CZ PRESS v oblasti digitální agentury ze strany všech partnerů EU. V červenci jsme dojednali dohodu s Evropským parlamentem na podobě digitální transformace EU do roku 2030 – program pro digitální dekádu. Nyní koordinujeme mezi 27 zeměmi pravidla pro umělou inteligenci či zavedení a rozšíření té elektronické identity. Já jsem o ní hovořil. Každá země má nějaké své identní prvky, ale Evropská unie chce nastavit standard pro elektronickou identitu, která bude použitelná ve všech zemích EU, od zabořování hotelu přes prokázání nejvyššího dosaženého vzdělání, a bude obsahovat ty věci, aby člověk nemusel cestovat s diplomem někde, aby se nemusel prokazovat, že je majitelem řidičského průkazu. Takže pokud se rozhodne tato data mít v té peněžence, bude je používat. A zároveň spolupracujeme velmi intenzivně ať již na poli EU a NATO, ale třeba i s Izraelem na věci cyber security nejen v souvislosti s děním na Ukrajině.

Tohle jsou asi největší prvky v té digitalizaci. Já to, o čem jsem mluvil, i ty cíle s těmi termíny tady mám v dokumentu, ještě jsem ho nepředstavoval, protože marketing asi není to nejdůležitější ve chvíli, kdy řešíme krizi, ale myslím si, že kdyby se pak o tom někdo chtěl bavit v detailu, rád projdu ty jednotlivé termíny, zdrojování, kde bude dodáváno a na co se můžeme těšit do konce roku, od začátku roku a pak v průběhu zejména roku 2023, neboť ty další cíle 2024 jsou v tuto chvíli příliš vzdálené, a ne že bychom na nich nepracovali.

K Ministerstvu pro místní rozvoj, teď půjdu skutečně na ty nejdůležitější věci. Velkým sporem tady, bylo to v minulém volebním období, je stavební zákon. Stavební zákon má teď Legislativní rada vlády v několika variantách. Ta kritika stavebního zákona, kterou jsme měli, se promítla do toho návrhu. Řešíme – a zachovali jsme to, co je v něm dobré. Když se podíváme na zjednodušení toho procesu, tak už jenom jedna forma toho procesu nejde. Je to jenom jedno řízení. Jsou tam dotčené orgány integrovány do jednoho procesu. Bavíme se o tom, jaké kroky lze potom realizovat i v rámci digitalizace. Navrhli jsme odklad účinnosti z jednoduchého důvodu. Nechceme, aby vznikl Nejvyšší stavební úřad, nicméně speciální stavební úřad vzniká. Ke stanovenému termínu 1. 7. 2023 bude fungovat a vykonávat svoji činnost.

My jsme na rozdíl od toho prvotního zákona – chápu, že nám to je někým vyčítáno – asi více dbali na zachování práv veřejnosti, ochranu životního prostředí, památek, prostě těch relevantních zájmů. Jsou zde oblasti, které naopak jsme trochu rozvolnili, a to zejména s ohledem na energetickou krizi. Je to umístování zdrojů obnovitelné energie do krajiny, soláry, ale část těch návrhů přijde už pravděpodobně v rámci toho energetického balíčku ve spolupráci s MPO, protože to spolu úzce souvisí.

K digitalizaci stavebního řízení, tady se zastavím, protože mě zrovna nedávno paní poslankyně Dostálová k tomu interpelovala. Ta digitalizace stavebního řízení s návazností na Národní plán obnovy je naprosto klíčový projekt, ale když jsem přišel na ministerstvo, a neříkám zde žádnou novinku, protože jsem tady o tom mluvil už několikrát, tak ten projekt prostě nebyl řádně připraven a rozhodně nebyl personálně zabezpečen. Já jsem to tam říkal, bylo mi to trochu líto, znovu to zopakuji, zodpovědnost za tu realizaci měl na triku jediný zaměstnanec, respektive zaměstnankyně, která tedy potom odešla, ale naštěstí už jsme to oddělení naplnili a ta práce probíhá.

Já se dívám právě té interpelaci na toto téma, protože si myslím, že to paní Dostálová musela vědět, že tam sice běží nějaké dialogy, ale faktická příprava je jedna tabulka, která definuje nějaké systémy, prakticky obrázek, že ten projekt není zanechán tak, abychom mohli plynule navázat a dokončit ta výběrová řízení. Ostatně tedy já jsem ještě prováděl poměrně revizi, protože když se objevily okolnosti kauzy Dozimetr, tak na tom projektu se údajně, i když já nevím, co tam dělal za milion korun, podílel i pan Šteffel z té kauzy. Byl tam vylistován jako konzultant za dvakrát 500 000 korun. Konzultant na digitalizaci stavebního řízení.

Ten projekt neměl dostatečně vyřešené některé poměrně důležité věci, a to propojení se spisovou službou, a zvláště pak stále není vyřešena ta spisová odluha, to je 300 kilometrů spisů, když se bavíme o spisové odluce. Takže jsme přistoupili k revizi, finišujeme upravený projekt, který bude levnější. Zajistí podle mě výrazně lepší služby a neuvede obce do problematické situace okolo spisů.

A už jen letem světem. Máme evropské předsednictví. Česká republika se za 18 let, a tady musím nechat, že i za vlády ANO, které mělo toto ministerstvo – v této oblasti tedy hovořím – zodpovědné, tak Česká republika jako celek, což není pouze MMR, se stala premiantem v oblasti využívání evropských fondů. Z programového období 2014 až 2020 již dostala proplaceno z EU rozpočtu více jak 540 miliard, což ji aktuálně řadí na historicky nejlepší místo v EU, to je čtvrté místo. Ale od toho desátého nebo jedenáctého, kde se to přebíralo, jsme na čtvrtém. V přípravě máme již implementace nových programů v novém období a tenhle měsíc bude schválen poslední operační program Spravedlivá transformace, a ostatní programy v letošním roce již vyhlásily nebo vyhlásí 200 výzev, ještě letos zhruba za 240 miliard korun,

což je více jak 40 % na celé to programovací období. Takže do toho nového období 2021 jdeme připraveni. A já jsem měl možnost to opět konzultovat i zástupci Komise, dneska je tady komisařka Ferreira, a já jsem tedy přišel právě ze setkání evropských ministrů zodpovědných za tuto agendu a tleskají České republice v tom, jak jsme teď postoupili v Dohodě o partnerství a jak jsme připraveni nejen ve věci kohezní politiky.

Jinak pracujeme na změně národních dotačních titulů, tak aby byly mířeny přesně. Já jsem tam objevil jisté disproporce, třeba přílišná kumulace nebo opakované získání téže dotace. Takže budeme v nejbližší době představovat nové národní programy pro rok 2023, které budou mít lepší evaluaci, dokážeme v nich zohledňovat skutečně regionální aspekty, které jsou specifické třeba pro vyloučená nebo nějaká strukturálně postižená sídla, a soustředíme se významně na bydlení.

K těm evropským dotacím možná nutno říci, že v červenci došlo od Evropské komise rozhodnutí, a já bych tedy tohle zdůraznil, že auditní řízení ke střetu zájmů, který se týkal bývalého premiéra Andreje Babiše, byla uzavřena. Tento krok tedy ukončil víc jak tři roky trvající řízení, během kterého česká strana tvrdohlavě odmítala přijmout ty závěry Evropské komise. Tím, že my jsme dotáhli potřebné legislativy, udělali změny, tak skončila skutečně ta mezinárodní ostuda, za kterou se řada lidí v České republice i v zahraničí chytala za hlavu. Nyní je tedy česká strana i právě díky krokům, které jsme udělali jako nová vláda, konečně v souladu s dodržováním předpisů ke střetu zájmů. Zavedli jsme všechna doporučení a z toho závěrečného dopisu je zřejmé, že Evropská komise posun k férovému a čistému dotačnímu prostředí oceňuje.

Mimo jiné, první věc, která nám byla řečena po nástupu do vlády, byla, že pokud ten stav, který byl v rámci auditu a střetu zájmů bývalého premiéra Babiše, bude přetrvávat a nedojde k dlouho blokováno legislativní úpravě, nedostaneme peníze z Národního plánu obnovy, na který máme nárok. Tudíž závěr Evropské komise po našich změnách vede k tomu, že peníze jsou odblokovány. Česká republika tedy v tuto chvíli je na čtvrtém místě v úspěšnosti čerpání a jsme považováni za důvěryhodné partnery. Takže za mě žádné dotační peníze na toastové linky pana Babiše už se prostě nebudou opakovat v tomto stylu.

Jinak chci říct, že jsme se postavili k dořešení některých krizových situací, ať už to byly uvolněné peníze pro možné rekonstrukce bytů pro lidi, kteří prchají před Putinovou válkou. Do programu Živel jsme dolili ty slíbené peníze, budou teď v novele rozpočtu pro obce zasažené povodněmi, a analyzujeme situaci v Národním parku (České) Švýcarsko. Byl jsem tam jednat jak se zástupci obcí, tak i cestovního ruchu, jak jim můžeme pomoci.

V tuto chvíli na rozvoj regionů, kam jsou namířeny i programy IROP, který už také spouštíme, je vyčleněna zásadní částka. Opět o čem je důležité hovořit, je přesnější cílení národních dotačních titulů. My jsme ještě na závěr tohoto roku i v té novele s Ministerstvem financí a na vládě dostali více peněz na národní programy, které pomohou obcím, těm, kteří byli úspěšní v dání těch projektů, nicméně tam nebylo dostatečné finanční krytí. Takže většina projektů, které jsou teď třeba relevantní, rekonstrukce veřejných budov, ty peníze ještě budou moci čerpat, protože jejich projekty byly úspěšné, ale nebyly tam pro ně připraveny peníze, když jsme přejímali rozpočet Ministerstva pro místní rozvoj. Nyní tedy tam je myslím, že – nově jsme tam dali 1,2 miliardy.

Co si myslím, že je podle mě zásadní, vytvořili jsme na Ministerstvu pro místní rozvoj analytické pracoviště nad všemi těmi politikami, které se bude soustředit právě na tu strategii a analýzy. Proč? Protože pokud peněz je výrazně méně, věci jsou výrazně dražší, je potřeba přesněji cílit, měřit ty výsledky. Mě trošku zarazilo, když se tady pan Babiš smál, že jsme hledali ředitele a šířili inzerát všemi cestami včetně Facebooku. Já tedy nevím, jestli za těch osm let ve vládě někdy řešil, jak se obsazují pozice ve státní správě, že se dělají přesně podle zákona na stránkách vyhlášením výběrového řízení, které se řídí jasnými pravidly. A to, že jako ministr na své soukromé síti sdílím link na tu stránku ministerstva, naopak zvyšuje dosah a umožňuje

lidem, kteří třeba nesedí nad stránkami ministerstva, aby tam hledali, jestli tam náhodou není nějaká uvolněná pozice, se do tohoto řízení, pokud splňují kritéria, přihlásit, případně pokud mají ta kritéria naplněna, tak v nich uspět. Mě trochu, a já nerad kopu do někoho, ale doporučoval mi tedy pan Babiš právě paní Kláru Dostálovou, že by se mohla přihlásit. Tak já nevím, kdo testoval nebo jakým způsobem třeba se zjistilo, že pan Šteffel je ten nejvhodnější z kauzy Dozimetr, a byl tam nabrán, tak my se snažíme skutečně hledat lidi dle zákona tak, aby měli kompetence, ale hlavně aby po nich také, když už tam odvedou nebo mají vykázanou nějakou práci, pobírají peníze, tak aby tuto práci skutečně odvedli.

Veřejné zakázky. My teď máme v září ve Sněmovně do prvního čtení novelu zákona o veřejných zakázkách, která konečně dává ten zákon do souladu s evropskými směnicemi a v několika ohledech napравuje implementační dluh minulé vlády. My jsme zpracovali metodiku pro zadavatele. Nově se tam objevilo, jakým způsobem uplatňovat mezinárodní sankce. V oblasti sankcí jsme tedy připravili i novelu k zakázkovému zákonu a prosazujeme přijetí Magnitského zákona, za který by chtěl poděkovat kolegovi Lipavskému. Věnujeme se podpoře centrálního nakupování. Je zde připravena reforma ÚOHS, elektronizace veřejných zakázek a metodická podpora. Zaměřujeme se i na oblast cestovního ruchu. Připravujeme ve spolupráci s ministerstvy, ale i s partnery zákon o podpoře cestovního ruchu. Zpracovává se RIA k tomu věcnému návrhu zákona a chceme prostě mít zákon o cestovním ruchu třeba po vzoru Rakouska, Itálie, Chorvatska. Je velmi očekáván, a to z jednoduchého důvodu. Cestovní ruch, a i Evropská unie ho identifikovala v těch 14 oblastech nejvíce zasažených covidem i z důvodu války, ten cestovní ruch incomingový, který má významný podíl na hrubém domácím produktu, nemá na různých ustláno. Chceme tedy přijít se zákonem, který umožní participaci financování části státu, části třeba firem podnikajících v dané oblasti a toho daného regionu. Řešíme Airbnb. Posíláme již nastartovaný projekt eTurista do Národního plánu obnovy.

Já zakončím asi nejdůležitější prioritou. Myslím si, že je zcela klíčová, a to je bydlení. Jeho dostupnost, respektive jeho nedostupnost pro stále větší část společnosti. Je to problém, na který narážíme každý den, a když vyjedeme do zahraničí, tak snad kromě států, které mají mohutný fond a umožňují skutečně na úrovni municipalit stavět, viz Dánsko, kde jsme teď byli za kolegy řešit, jak mají nastaven právě ten fond a pak ta jednotlivá družstva, která jsou ve spolupráci s municipalitami realizována, tak téměř každá evropská země má zásadní problémy. Již ne tak se sociálním bydlením, ale s takzvaným affordable housing, to znamená dostupným bydlením, bydlením, které si můžou občané dovolit, a to jak z pohledu bydlení vlastnického, nebo z pohledu bydlení nájemního.

Nedostatek obecních a městských bytů. Je zde nestabilní prostředí pro mladé rodiny a to pořízení vlastního bydlení se začíná rovnat luxusu pro nejbohatší. Nezmiňuji pouze Prahu. Je to stále častěji v menších městech, kdy třeba ty nájmy už jsou adekvátní Praze. A mě trochu pobavilo, když mi někdo teď vyčetl, když se tady jako osm let s tím nic moc nedělo, a teď by se to mělo zachránit během osmi měsíců. Nicméně nastavujeme nově na SFPI tři druhy výzev, které by měly iniciovat trochu boom v tomto směru, neboť to už není limitováno sociálním bydlením, ale bude to právě dostupné bydlení, a na několika úrovních na tom pracujeme téměř denně. Ať je to zákon stavební, který by měl urychlit faktické povolování staveb, je to zákon o podpoře bydlení, na kterém spolupracujeme s MPSV a snažíme se samozřejmě, a teď i s Ministerstvem financí, vytvářet vhodné finanční nástroje. Tady je Národní rozvojová banka, ale my jednáme s Evropskou investiční bankou a pod NERVem, vládním NERVem, ekonomickým poradním orgánem, vznikla skupina na ekonomiku domácností, který má speciální tým, který právě řeší různé modely financování výstavby, ať už od toho – skoro vždycky mě napadne čekání na Godota, budeme dělat PPP projekty, tak zatím máme nějaké cesty, dálnice, víceméně jednu zatím, tak ty ekonomické modely jsou různé. Je zde otevřená věc pojišťoven, vstupování do budování nájemního bydlení a další. Takže snažíme se najít možnosti kofinancování výstavby.

Zákon o podpoře bydlení. Taktéž, pracuje se na RIA a chtěli bychom ho představit v druhé polovině roku 2023. Věřím, že ty programy, které budou jak pod SFPI, tak pokud budeme stavět, i národní programy budou výrazně vstřícnější. Zároveň jsme rozjeli i debatu o využití části Modernizačního fondu, kde těch původních devět oblastí bychom chtěli rozšířit o výstavbu dostupného bydlení s těmi nízkoenergetickými standardy. Zároveň máme připravenou komponentu a v té renegociaci Národního plánu obnovy chceme do něj dát i komponentu výstavby dostupného bydlení. Je to komplexní problém. Chtěl bych poděkovat i kolegům z jiných rezortů, kteří buď to reflektují ve svých spravovaných fondech, anebo se na tom přímo podílejí. Je to Ministerstvo financí, je to Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Já bych možná na závěr, a promiňte mi, že to bylo delší, ale mám ty dvě oblasti, tak bych to shrnul. Asi nejdůležitější je práce na dostupném bydlení pro občany, usnadnění a zrychlení stavebního řízení a zlepšení kvality života v regionech na základě férovějšího a průhlednějšího systému veřejných zakázek a přesnějšího cílení jednotlivých programů, které stimulují rozvoj regionů. Jako první v historii naší země budujeme základy nutné pro plné rozjetí digitalizace, která ve finále ušetří lidem čas, peníze a nervy. Kdybych to přirovnal ke stavbě domu, tak mně často přijde, že u těch předchozích vlád se nakupovaly karafiáty do oken, ale bez toho, aby byla postavena ta pevná základna toho baráku. Jsou to ty centrální systémy a je to skutečně agentura, která dokáže řídit českou digitalizaci i v tom nadrezortním pohledu. Všechny zmíněné oblasti a spousta dalších byly dlouhá léta opomíjeny a prostě my ten dluh musíme dohánět. Není to tedy tak, že bychom startovali z nějakého bodu nula, ale ve spoustě případů jsou to až zanedbané, tedy minusové startovní pozice. Nesnažíme se vymyslet kolo, ve spoustě věcí postupujeme dle zahraničních příkladů, ať je to věc digitalizace veřejných zakázek, jejich zjednodušení. Dánsko, agentura pro digitalizaci, podobně jako my už máme NÚKIB. Všechny úspěšné státy, který prošly rychle digitální transformací, měly nadrezortní expertní řízení digitalizace.

Já bych si přál, aby se spousta těch věcí, které jsem tady zmínil, děla i za bývalé vlády. My jsme mnoho návrhů přinášeli jako opozice, jako Piráti, ať už se to týkalo zlepšení života rodin, dostupné bydlení, řešení dluhových pastí či možná přeorientování některých částí ekonomiky na modernější trendy. Některá zlepšení se nám podařilo prosadit. Řada jich v bývalém nastavení za vlády ANO neprošla. Možná některé věci, kdyby byly funkční a byly teď již v praxi zavedeny, tak by nám významně pomohly zvládnout tuhle složitou dobu a tu krizi. My se je snažit zavádět budeme a já doufám, že nebudeme čelit významným obstrukcím jenom proto, že to jsou návrhy vládní, nikoliv návrhy opoziční, které třeba v případech řešení krize a návrhů týkajících se energetiky a ekonomiky prostě nejsou zasazeny do reálného rámce, ať již celkových nákladů na to řešení, či jejich realizaci v rámci evropského kontextu.

Já vám děkuji za pozornost a omlouvám se za delší projev.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře, a než dáme prostor pro faktické poznámky, přečtu omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Quittová, a to z celého jednacího dne 2. 9., dále potom se omlouvá ze dne 2. 9. mezi 7.30 a 11.30 pan poslanec Michal Zuna z důvodu návštěvy lékaře. Dále tu máme jedno sdělení. Pan ministr Stanjura bude hlasovat s náhradní kartou 28.

A nyní přicházejí na řadu faktické poznámky. První přihlášenou je paní poslankyně Peštová, připraví se paní poslankyně Klára Dostálová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Pane ministře, já stáhnou svoji řeč, protože pro mě je podstatně jednodušší se vás tady ptát, protože to nejsme my, kdo tady obstruuje, ale jste to vy, protože my jsme tam právě mezi těma 37 a čekáme na to, až na nás přijde řada, a zatím se to točí jenom u těch, kdo mají přednostní práva.

Ale mě zaujalo ve vaší řeči, že jste se tady zmínil o tom, že analyzujete dopady v Českém Švýcarsku. Jenom bych chtěla připomenout, že to už ani nemusíte analyzovat, protože Ústecký kraj společně s destinační agenturou už to vyčíslili na hodnotu více jak 300 milionů. A opravdu ti podnikatelé tam v současné době na tom nejsou dobře. Tím, jak teď se ještě ty energie do toho přidaly, a tím, že vlastně jejich byznys byl pozastaven tím, co se tam stalo, tak opravdu žádají o pomoc, a zatím tam přišli, jak bych to řekla, jednotliví ministři, vyfotili se tam, udělali si selfičko, a tím to pro ně skončilo. Takže já bych opravdu byla strašně ráda – děkuji tedy Ministerstvu životního prostředí, které tam uvolnilo peníze, ale to šlo úplně do jiné struktury a nešlo to právě těm podnikatelům, kteří podnikají právě v té oblasti, která spadá zrovna pod vás. Takže jestli bych mohla tady požádat a poprosit, už přestaňme analyzovat a pojďme těm podnikatelům pomoci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, paní poslankyně. Nyní vystoupí s faktickou paní poslankyně Klára Dostálová, připraví se pan poslanec Robert Králíček. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Klára Dostálová: Děkuji za slovo. Já jsem se dopovala celou dobu prášky, abych to hlasově dneska ustála. Nebude to nic moc.

Já jsem opravdu trochu překvapena projevem pana ministra, protože jsem čekala, jak tady na nás bude chrlit konkrétní pomoci v oblasti bydlení a dalších věcí. Když se podíváme na programové prohlášení vlády, tak skutečné plnění je prostě jedna velká nula. Čekala jsem, že se tady dneska dovíme, jak mladým lidem pomůžeme s bydlením, co budeme dělat s hypotékami, jak těm lidem se samozřejmě ztěžují ty náklady, a víte, jaká je skutečnost? MMR zrušilo program na podporu vlastnického bydlení, zrušilo možnost na družstevní podíl pro mladé lidi.

Pan ministr hovoří o stavebním zákoně. Pane ministře, že vás tedy hanba nefláká. Já se omlouvám, ale vy se ani nezúčastníte Legislativní rady vlády, takže nemůžete tady hovořit o tom, že to se stavebním zákonem myslíte vážně, a ještě tady řeknete větu, která je úplně v rozporu s mezirezortním připomínkovým řízením, jako že budou integrovány dotčené orgány do jednoho řízení. Prosím vás, tak se na ty připomínky rezortů a všech ostatních aspoň podívejte, protože vy naopak vracíte do hry všechna kulatá razítka. To znamená, vracíte do hry závazná stanoviska, dokonce budeme mít řízení dvě. Jedno environmentální a jedno stavební. Já bych vás ráda upozornila na to, že vy jste ministr pro rozvoj. Rozvoj, rozvoj, rozvoj! A to znamená, že máte rozvíjet Českou republiku. Vaše drzost v oblasti digitalizace stavebního řízení nezná mezí. Vy jste měl sekci IT, vy máte rozhodnutí ministryně, které stanovilo celý tým, vyhlásili jsme čtyři zakázky – a jaká byla odpověď ve vašem dopise? Rušíme projekt z IROPu, přehodíme ho do dalšího období, abychom na to měli více času. (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) Tomu říkáte pomoc! A pana Šteffela, za to děkuju, že jste to narovnal v Interview. (Předsedající: Čas, paní poslankyně!) Moc dobře víte, že to žádný můj poradce nebyl! (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Prosím o dodržování času. Děkuji. Pane ministře, hlásíte se s faktickou? (Ne.) Tak musíte vyčkat v pořadí. Nyní pan poslanec Králíček, potom ministr Jurečka a poté vy, pane ministře. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěl krátce ve dvou minutách reagovat na tu část, o které mluvil pan ministr jako o digitalizaci, nebo vlastně teď se musí říkat digitální transformace. Vy jste nás tady, když to vezmu popořádku, obvinil, že obstruujeme. Tak jenom pro připomenutí, za opozici zatím mluvilo pět, slovy pět lidí. A dále jste řekl, že bychom tu neměli mluvit, že bychom si měli sednout ke stolu, nebo že

byste inicioval nějaká pracovní setkání. Tak je iniciujte! Vždyť vy s námi jako s opozicí vůbec nekomunikujete! Vůbec. Stále mluvíte o vašem transformačním dokumentu, o dvoustředním dokumentu. Ale pro mě je to paní Columbová. Nikdo ho neviděl. Nebyl nikdy na výboru, nebyl nikdy na podvýboru, nikdy jste s námi nic neřešili. Takže vaše komunikace s opozicí není vůbec žádná!

A vy jste řekl, že nejste marketér, že říkáte ty konkrétní věci. Naopak vy jste brilantní v marketingu, protože tak jak jste mluvil o digitalizaci, tak jste mluvil o tom, co uděláte v následujících třech letech. (Potlesk poslanců ANO 2011.) Proto mně stačí dvě minuty na to vystoupení, protože za ten rok, skoro rok, není co hodnotit.

A co se týče v rychlosti – agentura DIA, tak to je původní návrh pana Zdeňka Zajíčka, o kterém mluvil už v minulém volebním období. Za něj se to jmenovalo Národní digitální agentura a jeho návrh dával smysl oproti tomu vašemu, který smysl nedává. A jen tak pro rychlost, zřízení 480 milionů a roční provoz 300 milionů. A jestli si myslíte, že pan Profant nastoupí jako ředitel brzo, tak určitě ne. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní pan ministr Jurečka s faktickou. Ne, nebude, tak pan ministr Bartoš, poté pan ministr Šalomoun a následuje Klára Dostálová. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Jsem často prost jet v nějaké osobní rovině. Já si rád vyslechnu, proč – a na tom návrhu a jak by měla vznikat digitální agentura, byla shoda všech lidí, co jsou v IT segmentu, dávno předtím, než byly volby ještě v minulém volebním období. Rád si poslechnu, proč ten koncept asi z pera pana Zajíčka nebo ten koncept, který jsme my připravili, v čem je rozdílný. Myslím si, že u těch hlavních návrhů byli zástupci koaličních stran a jejich IT experti, tudíž i pan Zajíček.

Nevím, proč tady zaznívá jméno Ondry Profanta, který pracuje na MMR. Výběrové řízení, bude klasicky vypsáno. Bude tam člověk, který to u řízení vyhraje. Mně se nestalo, že bych někdy předjímal, kdo někde bude sedět. Dosavadní výběrová řízení na pozice na MMR vždycky byla řádně, a Piráti dělají dokonce výběrová řízení na vlastní pozice lidí, které obsazují, pokud neprošli. Já bych si tohle vyprosil.

A u paní Dostálové – já tedy nevím, ale na Ministerstvu pro místní rozvoj já bych se klidně s vámi pobavil o digitalizaci, ale existovala jedna tabulka navržené architektury a to tak, aby vysosla, a mně je jedno, jestli jsou české, nebo evropské peníze, aby vysosla celkovou alokaci 1,6 miliardy dohromady z IROPu a z Národního plánu obnovy, aby se naprogramovaly systémy, které stát už má, třeba integrační platforma. Do té diskuse se vstoupilo na základě tady té tabulky. Já nevím, kdo tam na tom vyšival. Já jsem identifikoval, že rozhodnutí ministryně, které se řeší, že tam byla paní na IT oddělení a suplující ředitel. A s tím jsme měli jít do výběrka! My nebudeme čerpat peníze z IROPu z toho minulého období. My tam máme projekty, tam nezůstanou peníze, o které by Česká republika přišla, ty se vyčerpají. Budeme čerpat z IROPu rok 2021 až 2027. Ta částka bude výrazně nižší, než o kolik se tady plánovalo čerpat z toho předchozího programového období, a bude to architektonicky správně a budeme šetřit i ty evropské peníze, včetně Národního plánu obnovy.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. A nyní s faktickou vystoupí pan ministr Šalomoun a připraví se Klára Dostálová. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, já se musím tady pana předsedy Bartoše zastat,

protože ta poznámka, že jaksi nemyslí nějak vážně projednávání stavebního zákona, když se ani jeho projednávání v Legislativní radě vlády neúčastnil. To je standard. Tam opravdu ministři nechodí, protože za těch 13 rad, kterým jsem měl možnost předsedat, nikdy tam nikdo nebyl. To není žádný politický orgán, který by řešil věcné řešení. To je opravdu expertní orgán, ryze právní, a řeší se pouze právní řešení, kdy do věcných návrhů se v zásadě nezasahuje. Takže není to nic zvláštního, je to prostě normální a má to tak být. Chodí tam ti legislativci z ministerstev, ale ne ministři. Jejich program je opravdu velmi bohatý na to, aby chodili na Legislativní radu vlády, byť bych je tam rád viděl.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Klára Dostálová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Klára Dostálová: Děkuji za slovo. To jste tomu tedy pomohl, pane ministře! Teď jsme se dozvěděli, že žádný ministr se nezúčastňuje Legislativní rady vlády. To za nás se nestalo! Já jsem byla vždy na Legislativní radě vlády, kór když se jednalo o stavební zákon. Takže tady asi byste měl apelovat na pány ministry, aby se to zlepšilo.

Pane ministře, digitalizace stavebního řízení. Vy to rozhodnutí ministryně ode mě máte. Já jsem vám ho vytiskla, vy ho víte, takže si myslím, že jenom mlžíte, abyste zastíral to, že to prostě nestíháte. V tom duchu byla i ta vaše odpověď, že to vyjímáte z evropských fondů, dáváte to do nového programového období, takže tady neříkejte tyhle věci, který by byly.

Mě by jenom zajímalo v kontextu toho, když vy jste tady hovořil i o těch národních dotačních titulech a evropských fondech, jestli vůbec víte, že vám pan ministr Stanjura z rozpočtu včetně EU bere z 31 miliard na 17 miliard. Jedenáct letos, na rok 2023 dalších 14.

Já si myslím, že skutečně to mám připraveno velmi detailně podle programového prohlášení vlády. Bohužel se na mě dostane až někdy k ránu, tak mi dovoluťe tuto debatu ukončit a i já bych velmi ráda popřála, protože je 2. září, našemu panu předsedovi Andreji Babišovi všechno nejlepší k narozeninám. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Vyčerpali jsme faktické poznámky a nyní vystoupí s přednostním právem pan ministr Nekula, připraví se, také s přednostním právem, paní ministryně Hubáčková. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Zdeněk Nekula: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení kolegové, dovoluťe mi v krátkosti nebo v kostce vás seznámit s činností na Ministerstvu zemědělství v letošním roce. Zatímco v minulosti bylo nepsaným pravidlem sto dní hájení, tak já jsem osobně nedostal ani sto hodin. Nevadí mi to. Věděl jsem, jak složitá situace je, do jaké vstupuji, jaké změny se musí udělat, které nesou odkladu. A to jsem ještě nevěděl, kolik nových úkolů nám přinese agresivní invaze Ruska na Ukrajinu.

Začnu ale popořadě. Hned na začátku ledna jsme museli urgentně přepracovat strategický plán společné zemědělské politiky na příštích pět let. Pokud bychom to neudělali, prostě hrozilo, že Evropská komise nám celý plán zamítne, což by ohrozilo desítky miliard podpor z Evropské unie pro naše zemědělce. V průběhu ledna jsme uspořádali řadu jednání a pracovních skupin se všemi zainteresovanými subjekty, tedy zemědělskými organizacemi zastupujícími velké i malé podniky, s ekologickými organizacemi, ministerstvy, Evropskou komisí a dalšími institucemi. Šlo o jednání, kterých se zúčastnilo i více než 300 lidí a jejichž výsledkem bylo na konci ledna odeslání strategického plánu společné zemědělské politiky k posouzení Evropské komisi. Díky upravenému strategickému plánu výrazně podpoříme menší zemědělce a ty, kteří chtějí dělat něco navíc pro naši krajinu, současně ale bude zajištěna i dostatečná podpora pro větší podniky,

kteří budou hospodařit v souladu s dotačními pravidly. Zásadní také je, že strategický plán po úpravách bude více podporovat ochranu vody, půdy a pestřejší krajinu.

Změnou, která vyvolala největší vášně, bylo zvýšení redistributivní platby na 23 %. Zjednodušeně to znamená, že část prostředků z celkového balíku peněz určených na plošné platby zemědělcům přerozdělíme na prvních 150 hektarů každého podniku. Na těchto 150 hektarů tak dostanou všichni zemědělci – malí, střední i velcí – o něco vyšší platbu. Díky tomu efektivně a bez zbytečné byrokracie podpoříme hospodaření menších zemědělců, kteří byli dlouhodobě znevýhodněni. Narovnáni této historické křivdy bylo nutné a je škoda, že to neudělala již vláda Andreje Babiše.

Zavedení platby na první hektary má ale i další výhodu, o které se bohužel mlčí, a dělají to tak mnozí. Nemusíme díky tomu totiž zavádět zastropování přímých plateb, tedy nastavovat maximální dotaci, kterou může jeden podnik obdržet. Jsme si dobře vědomi historického vývoje v České republice, kdy kvůli pozůstatkům kolektivizace máme největší průměrnou výměru jednoho zemědělského podniku v celé Evropské unii. A naším cílem je podporovat všechny podniky bez rozdílu velikosti. Vážím si každého zemědělce, který dobře hospodaří, proto jsme zastropování dotací odmítli, abychom zajistili podporu nejen malým, ale i středním a velkým podnikům. Zastropování maximální výše dotace se naopak dotkne investičních dotací, kde bude nově maximální limit 30 milionů korun na jeden projekt. V minulosti to přitom bylo až 150 milionů korun. Nyní by se tak mělo dostat na více žadatelů o investice.

Ve veřejném sektoru se bohužel moc nemluví ještě o jednom zásadním parametru nové společné zemědělské politiky, který pro mě přitom byl jednoznačnou prioritou. Tím je míra kofinancování Programu rozvoje venkova, tedy takzvaného druhého pilíře společné zemědělské politiky. Zatímco v současném programovacím období je kofinancování z národních zdrojů na úrovni 35 %, nově jsme se dohodli na zvýšení kofinancování až na 65 % pro příštích pět let. To znamená zhruba 5 miliard korun ročně navíc pro naše zemědělce, za pět let je to dohromady 25 miliard korun. Jen pro srovnání, například na Slovensku je míra kofinancování necelých 37 %. I z toho je zřejmé, za jak důležité a klíčové naše vláda zemědělství považuje.

Přes všechny změny a jednání, které jsem vyjmenoval, jsme nakonec upravený strategický plán odeslali k posouzení Evropské komisi 28. ledna. To je úctyhodné s ohledem na to, kolik jsme museli za tak krátkou dobu odpracovat, a patří za to mé poděkování všem, kteří se na přípravě tohoto zásadního dokumentu podíleli.

Nebyla to ovšem zdaleka jen společná zemědělská politika, které jsme se v prvních týdnech letošního roku věnovali. Hned v lednu ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí jsme je připravili a schválili národní plány povodí a plány pro zvládání povodňových rizik na příštích šest let. Například jen národní plány povodí počítají do roku 2027 s vybudováním téměř 2,5 tisíce opatření za více než 68 miliard korun z národních i evropských zdrojů. Za ty se postaví například čistírny odpadních vod, kanalizace, revitalizují se řeky a potoky, ale využijí se i ke zmírnění nepříznivých dopadů sucha, nikoliv pouze jako prevence před povodněmi.

V lednu jsme také vládě předložili zákon o ochraně chmele, který je nutný pro to, abychom zachovali odrůdovou pravost a kvalitu chmele. Během půl roku jsme dokázali tento zákon provést kompletním legislativním procesem a zajistili jsme tak vyšší ochranu této tradiční české komodity. Na začátku února jsme schválili operační program Rybářství do roku 2027, ve kterém je více než 1 miliarda korun. Tyto peníze podpoří rybářství, které bude nejenom schopné obstát v mezinárodní konkurenci, ale zároveň přispěje k lepší péči o přírodu a krajinu.

Když mluvím o krajině, musím zmínit i naše lesy. Hned na začátku února jsme totiž spustili nový program na podporu adaptace lesů na změnu klimatu. Příspěvky až do výše 4,1 miliardy korun za rok budou moci získat vlastníci, kteří připravují lesy na dopady klimatické změny, hospodaří přírodě blízkým způsobem, podporují přirozenou obnovu lesa,

zvyšují jeho druhovou pestrost a pečují o lesní půdu. Jde o jednoduchou podporu na plochu, která může dosáhnout až 1 540 korun na hektar a rok. Díky tomu budeme moci pokračovat v obnově našich lesů a především vysazovat lesy pestré, smíšené, s větším zastoupením listnatých dřevin, které budou odolnější vůči klimatické změně, ale třeba i kůrovcovým kalamitám. Jen v loňském roce se podařilo obnovit téměř 50 000 hektarů lesa, vysadilo se rekordních 244 milionů sazenic, z toho dvě třetiny listnáčů. V podobném tempu pokračujeme i v letošním roce.

V únoru jsme také projednávali změnu státního rozpočtu. Za zásadní považují, že i přes škrtky v rozpočtu se nám podařilo udržet národní dotace do zemědělství ve výši 5 miliard korun. To je nejvyšší v historii. Směřujeme je zejména do sektorů čelících krizi, jako je například chov prasat. Podstatné škrtky jsme nedělali ani v oblasti vody, lesnictví a výzkumu. Ušetřili jsme primárně na provozních výdajích. V provozních výdajích státu chceme hledat také systémové úspory. Proto jsem hned na začátku roku zadal analýzu možného přesunu sídla některých našich podřízených organizací mimo Prahu, tak jak jsme to slíbili v programovém prohlášení vlády. Například přesunutí sídla Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu do Brna by mohlo přinést roční provozní úsporu až 3,5 milionu korun ročně. Realizaci přesunu nyní připravujeme.

Na konci února se naše agenda, stejně jako u řady z vás, ze dne na den změnila a tak jako celá společnost, bylo i zemědělství zasaženo agresivní invazí Ruska na Ukrajinu a jejími dopady. Téměř současně se mimo jiné objevila řada proroků, kteří předvíдали nedostatek potravin a takřka apokalypsu. K ničemu takovému nedošlo, přestože z jejich strany šlo pouze o gradaci černých chmur, jichž se z předchozího období... Můžu s jistotou tvrdit, že za celou dobu ukrajinské války nedošlo k žádné významné nedostupnosti základních zemědělských komodit a potravin. Naopak sektor se dokázal nové situaci přizpůsobit a dnes již je na trhu opět dostupné i ukrajinské obilí a další komodity v míře větší než malé. Zareagovali jsme totiž okamžitě. I u nás na Ministerstvu zemědělství se hned v první den války sešel krizový štáb spolu se zemědělci a potravináři, abychom v napjaté situaci dokázali zajistit nepřetržité zásobování obyvatel potravinami a také pomohli lidem přechajícím před válkou. O řešení problémů, které kvůli válce dopadají na naše zemědělce, potravináře, ale především spotřebitele, budu ještě hovořit.

Osobně si ale cením i toho, že jsme dokázali pomoci Ukrajině, a to nejen lidem, kteří k nám z Ukrajiny utíkají, ale i takzvaným vnitřním uprchlíkům. Díky koordinaci s dalšími rezorty jsme dokázali rychle odeslat trvanlivé potraviny v hodnotě 14 milionů korun právě na pomoc lidem na Ukrajině. Připravili jsme také zapojení studentů a vědců z Ukrajiny do českého zemědělského výzkumu. Tito odborníci z různých zemědělských oborů mají často z minulosti kontakty s českými kolegy a chtěli pokračovat ve vědecké práci i tady u nás. Právě proto jsme pro ně vypsalí podporu ve výši 6 milionů korun, která jim pomůže začlenit se do českých řešitelských týmů. A lidé z Ukrajiny se zapojili i v dalších oblastech. Například potravinářství, zemědělství a lesnictví pomohli alespoň částečně vyřešit někdy až chronický nedostatek zaměstnanců. Ale opět se ukazuje, že ne každý podnik toho využil stejně. Opakovaně vidíme, že máme podniky, které se dovedou rychle adaptovat na novou situaci nebo aspoň jí úspěšně čelit, a pak ty druhé, které dlouhodobě nejsou schopny vybědnout ze svých problémů, a to i přes někdy až masivní ekonomickou podporu.

I přes každodenní řešení dopadů války jsme ale nepřestali pracovat na dalších věcech. Bohužel jsme museli řešit také některé, jak se říká, kostlivce ve skříni, které jsme zdědili po předchozí vládě Andreje Babiše. Do očí bijícím příkladem byla neprůhledná a podezřelá směna pozemků mezi Lesy České republiky a Vojenskými lesy a statky. O této směně, kterou připravila minulá vláda, jsem měl velké pochybnosti. Šlo o účelovou záležitost, která vyvolala u odborné veřejnosti řadu otázek. Neměla žádné odborné opodstatnění a prošla vládou narychlo z důvodů, o kterých raději nechci spekulovat. Vzhledem k mnoha možným

nežádoucím dopadům jsme se ve spolupráci s ministryní obrany rozhodli vrátit veškerou směnu pozemků do výchozího stavu.

Již od začátku roku jsme také intenzivně jednali o některých změnách, které pro zemědělce připravuje Evropská komise. V březnu jsem měl důležité jednání s eurokomisařkou pro zdraví a bezpečnost potravin Stellou Kyriakides. Podařilo se mi ji přesvědčit, aby členské státy s nízkou spotřebou pesticidů nebyly penalizovány a jejich dosavadní úsilí bylo zohledněno v návrhu Evropské komise k pesticidům. Česká republika totiž již velký kus práce v oblasti používání pesticidů udělala. Potvrdilo se to na konci června, kdy vydala Evropská komise návrh nařízení a pro Českou republiku navrhla snížení spotřeby o 35 %, nikoli o 50 %, jak se původně zvažovalo.

Další důležitou věcí, kterou jsme na evropské úrovni dokázali vyjednat ve prospěch našich zemědělců a zajištění větší produkce potravin, byla výjimka na osetí úhoru. Půdu ležící ladem, takzvaný úhor v ekologickém zájmu, tak mohli letos zemědělci osít a sklídit nebo využít jako pastvu pro hospodářská zvířata. A minulý týden jsem rozhodl o přijetí této výjimky i pro příští rok. Zemědělci také nebudou muset pěstovat na jednom pozemku jinou plodinu než v předchozím roce, což je druhá výjimka, kterou umožnila Evropská komise jako pomoc zemědělcům, kteří čelí prudkému nárůstu cen energie, pohonných hmot, hnojiv nebo krmiv.

Velký kus práce jsme odvedli také v oblasti zajištění dostatku potravin, a to nejen v České republice, ale i celosvětově. Jedním z důsledků ruské invaze na Ukrajinu totiž bylo zablokování velkého množství obilí v ukrajinských přístavech. Proto jsme na jaře spolu s dalšími zeměmi vytvořili akční plán, který usnadnil vývoz zemědělských produktů z Ukrajiny. Jde o takzvané trasy solidarity, tedy jakési koridory pro bezpečný vývoz zemědělských komodit z Ukrajiny dál do Evropy a následně například do Afriky či na Blízký východ. To jsou země, které byly omezením vývozu z Ukrajiny postiženy nejvíce. A pokud bychom nedokázali jako Evropa zajistit těmto oblastem dostatek potravin, hrozila by další uprchlická vlna. Ruku v ruce se zajištěním vývozu z Ukrajiny šlo i dočasné zrušení celních kvót na veškeré zemědělské a potravinářské produkty dovážené z Ukrajiny do Evropské unie. Jeden rok se také nebude uplatňovat systém vstupních cen a cla pro dovoz ukrajinského ovoce, zeleniny a průmyslových produktů. Jsou to zdánlivé drobnosti, které ovšem bylo nutné dohodnout na celoevropské úrovni.

Ukrajina nám také ukazuje, že se musíme přizpůsobovat. Tak jako ona dokáže již více než půl roku čelit obrovské technické a početní přesile, tak i my a naše zemědělské a potravinářské podniky se budeme muset přizpůsobit tomu, že klidné doby už byly a dnešek nám přináší řadu bouřlivých změn. Navíc sektor zemědělství a potravinářství je naprosto klíčový. Jíst a pít se totiž bude vždy. A pokud jsme se dosud snažili podniky motivovat k vyšší úrovni udržitelnosti, efektivitě, tak nyní tuto roli částečně přebírá i prudký růst nákladů. Ten ale dopadá na všechny, nelze se vymlouvat. Ti, kteří změny dlouhodobě reflektují a konají, ti jsou nyní v částečné výhodě. Ostatním stále nabízíme pomoc, ne každý ji však využije nebo chce využít. Ale je to jen a jen jejich volba.

Invaze Ruska na Ukrajinu a její dopady se výrazně promítly do priorit českého předsednictví v Evropské unii, které jsme převzali v polovině letošního roku. Právě potravinové zabezpečení v souvislosti s ruskou invazí na Ukrajinu je jedním ze tří hlavních témat předsednictví za rezort zemědělství. Dalšími jsou pak snižování spotřeby pesticidů v celé Evropské unii a prevence odlesňování a podpora lesnictví.

Je zřejmé, že pojmy jako soběstačnost, nezávislost či bezpečnost získaly po 24. únoru tohoto roku úplně jiný obsah. Vždyť doposud byla válka něco tam daleko, něco, co vidíme v televizi či na internetu, ale nás jako kdyby se to netýkalo. A najednou mezi nás přišly statisíce uprchlíků. Stali jsme se rukojmím jednoho člověka posedlého vizí obnovení Velké Rusi, který se zhlíží v obrazech Petra Velikého a myšlením zůstal v polovině 20. století. Není a nebude to jednoduché, ale věřím, že všechno zlé je alespoň pro něco dobré a z celé této katastrofické situace vyjdeme všeobecně odolnější.

I přes válečnou situaci ale nerezignujeme na dlouhodobé cíle. Válka jednou skončí a my nesmíme zaostat za zbytkem světa. Proto výrazně podporujeme výzkum a vzdělávání. Bez kvalitních odborníků totiž nebude naše zemědělství konkurenceschopné a nebude schopné reagovat na nové výzvy. Proto jsme hned v březnu připravili program na nákup pomůcek pro zemědělské školy, v letech 2022 a 2023 podpoříme nákup učebních pomůcek pro střední a vyšší odborné školy zemědělského zaměření za 140 milionů korun. Jen o měsíc později jsme rozhodli, že podpoříme výzkum, který se bude zabývat precizním zemědělstvím, ochranou půdy před erozí, rozvojem sociálního zemědělství nebo snížením dopadů klimatických změn. Na vědecké projekty v programu Země poskytneme v následujících třech letech 254 milionů korun. Největší balík peněz pro výzkum, vývoj a inovace v zemědělství, potravinářství, vodním hospodářství a lesnictví jsme pak schválili na vládě minulý týden. Do roku 2032, tedy v nejbližších deseti letech, podpoříme výzkum zaměřený na modernizaci, globální změny v biosféře a ekologické zemědělství celkem 15 miliardami korun.

Udělali jsme také řadu důležitých změn u některých programů či vyhlášek, které sice roky fungovaly, ale obsahovaly některé nedokonalosti. Například u programu Ovoce do škol dostávaly děti řadu let některé ovoce zbytečně zabalené do spousty plastových obalů. Od příštího roku to již nebude možné, děti budou dostávat jen nebalené ovoce, čímž výrazně snížíme množství zbytečného odpadu.

Po dlouhých letech různých tahanic jsme také konečně rozhodli o protipovodňové ochraně povodí Bečvy. Vodní dílo Skalička na Přerovsku bude mít podobu suchého bočního poldru. Tato stavba přitom představuje klíčový prvek v povodí Bečvy, který umožní zásadní ochranu téměř jednoho statisíce obyvatel, sídel i majetku a zamezí povodním, škodám v tomto území.

Potravinovým bankám jsme v reakci na ruskou invazi na Ukrajinu a zhoršení finanční situace sociálně slabých skupin obyvatel poskytli navíc 20 milionů korun. Letos tak tyto organizace získají od Ministerstva zemědělství celkem 103 milionů korun.

Další pomoc lidem, na které dopadá situace s rostoucími cenami energií, pak nabízejí Lesy České republiky. Nabízejí palivové dříví, prodávají ho veřejnosti ve všech regionech. Ano, topení dřevem není řešení pro každého, jde však o jednu z možností pro nadcházející topnou sezónu, zejména pro lidi, kteří bydlí v rodinných domech. A zájem lidí je obrovský. Lidé zatím letos koupili 28 000 metrů krychlových klád z lesních skladů a 191 000 kubíků dříví v rámci takzvané samovýroby. (Kdosi tleská.) Děkuji. (Smích.)

Na závěr bych se rád dotkl několika důležitých opatření či zákonů, které jsme letos připravili a ve kterých budeme pokračovat v průběhu podzimu.

V dalších týdnech nás čeká projednávání novely zákona o významné tržní síle, která by měla výrazně pomoci v boji s nekalými obchodními praktikami. Jde o tu novelu, kterou předchozí vláda totálně vybrzdila, zřejmě aby ochránila zájmy svých sponzorů. Směrnice o nekalých obchodních praktikách měla být u nás transponována již více než před rokem. (Rozhlíží se.) Nevidím bývalého pana ministra Havlíčka, takže ho nebudu oslovovat prostřednictvím pana předsedajícího. Bývalý pan ministr zcela úmyslně vybrzdil transpozici směrnice o významné tržní síle, která tak moc vadí konglomerátu vašeho majitele, pardon, předsedy, a dostal jste nás úmyslně do situace, kdy je to jedna z více než 30 nesplněných povinností, za něž hrozí řízení ze strany Komise. My to tedy konečně napravujeme.

V březnu jsme novelu schválili na vládě, následně jsme ji i přes nekonečné obstrukce opozice protlačili přes první čtení v Poslanecké sněmovně. V nejbližších dnech má novela zamířit do druhého čtení a doufám, že tentokrát nebude hnutí ANO projednávání brzdit v zájmu největší tuzemské zemědělsko-potravinářské firmy či jiných spřízněných firem. Je ostuda, že Česká republika byla zemí, která nejvíce volala po zpřísnění směrnice o nekalých obchodních praktikách, a dnes jsme poslední zemí Evropské unie, která ji nepřijala. Věřím, že voliči toto

vidí. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže stále nemá nástroj na to, aby nekalé praktiky mohl ve větším rozsahu postihovat. (Smích v sále.)

Pojďme dál. Dalším tématem, které intenzivně řešíme od začátku roku, je situace našich chovatelů prasat. Ti prožívají krizové období již několik let. Proto jsme již v březnu připravili nový program v celkovém objemu 100 milionů korun, určený na podporu vybraných činností, zaměřený na ozdravení chovu prasnic. (Kdosi tleská.) Také jsme chovatelům prasat vyplatili mimořádné zálohy, abychom jim pomohli překlenout náročné období. Celkem letos chovatelé prasat získají více jak 1,2 miliardy korun. (Ohlasy a potlesk v sále.)

A není to jediná pomoc tomuto sektoru. Na březnové Radě ministrů v Bruselu jsme vyjednali mimořádnou pomoc 270 milionů korun pro nejpostiženější sektory. Doma se nám podařilo vybojovat maximální možné kofinancování z národního rozpočtu, které může být až 200 %. Díky tomu rozdělíme mezi chovatele prasat, drůbežího, mléčného skotu a pěstitele jablek a brambor celkem 831 milionů korun. (Kdosi tleská.) Dokázali jsme rychle připravit potřebné programy a systémy a můžeme tak peníze již v těchto dnech postupně vyplácet.

Významnou pomoc malým a středním zemědělcům a potravinářům poskytujeme také přes Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond. V úterý jsme spustili první kolo příjmů žádostí do programu Provoz 2022, snížení jistiny úvěru pro zemědělce, prvovýrobce a provoz, potravináři opět snížení jistiny úvěru pro uvedené potravináře. Poskytujeme tak finanční podporu na snížení jistiny provozních úvěrů v celkové výši 750 milionů korun. Tyto programy pomohou snížit aktuální finanční zátěž spojenou s provozem a udržet české zemědělství a potravinářství ve zdravé kondici.

A na závěr, teď už úplně, ano, přiznávám, že jsem měl více jak 14 dní zpoždění při nástupu do funkce na Ministerstvo zemědělství, ale na druhou stranu jsem si užil individuálního přístupu ze strany jak pana prezidenta, tak pana premiéra.

Ano, zaznamenal jsem také, že si šéf ANO stěžuje, že prý se mu stala údajná křivda při vstupu na letošní ročník Země živitelky. Veletrh Země živitelka byl velmi úspěšný a zúčastnilo se ho 114 000 spokojených návštěvníků. (Potlesk v sále.) A přišel také jeden nespokojený řidič karavanu. (Smích v sále.) Říkal, že málo mluvím, ale natáčel si mě na mobil při projevech, tak nevím, nevím.

Byla četná přání, abych promluvil více než krátce, takže jsem splnil i opakovaná přání z opozice. Děkuji vám za pozornost. (Výkřiky a velký potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je jedna hodina deset minut. Dámy a pánové, všechny vás vítám. Pane ministře, i opozice vám zatleskala, to se nestává často.

Budeme pokračovat v projednávání programu. Eviduji dvě faktické poznámky – první je paní poslankyně Balaščíková a připraví se pan poslanec David Pražák. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Krásně jste to přečetl, pane ministře. Akorát jste se místy ztrácel v textu. Já jsem se domnívala, že neslyším českého ministra, ale ministra zemědělství úplně jiné země. Ale to nic, to nic. Páni náměstci, nebo kdo to psal, se snažil, napsal to dlouhé, plné různých čísel. Ale prosím vás, bylo tam několik agronomických chyb. Bylo tam několik věcných chyb. A bylo tam dost nepravd. Nicméně pisatel pochválil vládu Andreje Babiše za to, co všechno připravila pro vás, protože z agronomického hlediska jste to všechno vy stihnout nemohl. Takže vy jste pochválil naši práci, hurá, byli jsme úspěšní v zemědělství. Za to vám děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Našla jsem se samozřejmě v ceně potravin. Pane ministře, podle vás už měly klesat. Podle mě pořád ještě stoupají. A sakra, ony pořád ještě stoupají, klesat nezačaly. A bojím se, že se to ani nestane, že tohle vaše přání se zkrátka nesplní k smůle našich občanů i zemědělců.

Řekl jste, že chcete pomáhat malým. A já se ptám kterým? Těm, co už tu nebudou? Protože první, kdo padne, budou ti malí, protože ti nemají tolik činností, a domnívám se, ani různých zásob peněz, aby sanovali všechny nekroky, které činí tato vláda, a pomohli si. Obávám se, že ta pomoc nebude.

Legraci, kterou jsme si tady dělali z těch prasat, tak vy jste vybojoval peníze 870 milionů, z toho jste hned to rozdělil na tři skupinky. A zeptám se: Vy chcete dát na prasata 100 milionů, ale 3 miliardy byl minus na prasatech za rok 2021. Takže ty peníze, které jim tam chcete dát, to asi nespasí. (Předsedající: Váš čas.) A mě na závěr toho všeho opravdu jenom chybělo heslo: Plány revanšistů zhatí čeští vepři boubelatí! (Předsedající: Čas.) Takže to byla kalamita, kterou jsem tedy z vašich úst zaslechla. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš čas vypršel. Žádám vystupující, aby respektovali čas, který je vyměřený pro faktické poznámky. Nyní vystoupí pan poslanec David Pražák. Prosím.

Poslanec David Pražák: Děkuji. Krásný pátek přeji, pane ministře, paní ministryně, páni ministři. Já bych také chtěl ocenit tu bilanci, kterou tady pan ministr předvedl, až se úplně bojím, co může následovat na konci. Ale dost legrace.

Chtěl bych se zeptat asi na tři takové věci, které mi tam chyběly, a myslím to smrtelně vážně, jestli byste nám mohl říct, co a jestli něco plánuje Ministerstvo zemědělství, co se týče třeba podpory, jak jsme se i dneska dočetli, a je to samozřejmě pochopitelné, z cen energií, že první velké problémy začínají mít producenti ovoce a zeleniny, ti, kteří to mají ve sklenících, pařnicích a tak dále, kteří už teď tvrdí, že omezí výrobu nebo omezí produkci a pěstování v zimě, protože nebudou moct utáhnout to vyhřívání, tak jestli nějakým způsobem se k tomu třeba ministerstvo zapojí a pomůže jim, nebo jestli něco plánuje?

Pak bych se chtěl zeptat, jak jste říkal, že jste vyhlásili teď to kolo přes to PGRLF na to snížení jistiny, tak bych se jenom chtěl zeptat, jestli byste nám mohl osvětlit, proč to už není dotování úroku, jako to bylo předtím, protože to bylo i za vašeho působení, bych řekl, na PGRLF, proč se to změnilo na snížení jistiny, a ne dotování úroku?

A poslední věc. Nám se sem vrací rostlinolékařský zákon, který tady vlastně prošel napříč s pozměňovacími návrhy, byla na tom shoda, vrací se nám ze Senátu, tak jestli se můžeme těšit na to, že to tady opět projde, tak jak to prošlo už, když to šlo do Senátu, nebo jestli bude nějaká jiná varianta při projednávání pravděpodobně příští týden? Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, i za dodržení času. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou paní poslankyně Margita Balaščíková a připraví se pan poslanec Karel Tureček. Prosím.

Poslankyně Margita Balaščíková: Ještě jednou dobrý večer, nebo ráno, kolegyně a kolegové. A teď vážně. Vy jste tady zmínil otázku, která se bude projednávat za našeho předsednictví, což je směrnice o používání pesticidů. Myslím si, že je to zásadní otázka pro naše zemědělce, a zvláště poté, co my už třetí rok patříme mezi evropskou špičku v používání malého množství účinných látek na hektar. Šokovalo mě, že vy jste se zaradoval, že EU chce o 30 % snížit celkově používání pesticidů. A už na zemědělském výboru se hovořilo, pane ministře, o tom, a já bych to od vás očekávala, že tuto absolutní nehoráznost vůči našim zemědělcům zastavíte a budete chtít opravdu absolutní číslo snížení, a aby se ty ostatní země,

jako je Dánsko, Holandsko, Německo, aby se ukázaly, snížily pesticidy na hodnoty, které mají naši zemědělci, a pak prosím snižujeme dál. Ale toto přece ne. A na to jsem narazila, protože já chci slyšet českého ministra zemědělství, co udělá pro naše lidi, a ne jak bude pomáhat zahraničí, které se pak směje, jak jsme sebelikvidační. Takže to bych byla ráda, abyste si uvědomil, že pokud toto neuhájíme, tak zase budeme ještě méně konkurenceschopní. A stejná problematika se týká absolutního čísla v použití účinných látek na hektar hnojení. Takže bych chtěla odpověď, jestli pro to něco uděláte, anebo se jenom spokojíte s tím, že vás zahraničí donutilo k tomu, že my budeme ještě méně konkurenceschopní a pošleme to ještě více do kopru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. A nyní pan poslanec Tureček a jeho faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Budu skutečně jenom s faktickou poznámkou, protože využiji toho, že už na mě přijde čas a budu moci mluvit. Já skutečně z pohledu člověka, který se pohybuje v zemědělství od roku 1989, mohu konstatovat k projevu pana ministra jediné: já jsem skutečně slyšel projev na Červeném Hrádku ve verzi roku 2022. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní se hlásí pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Zdeněk Nekula: Děkuji. Je 1.17, těší mě, že se mi podařilo vzbudit veselí, že jsme povznesli trochu náladu, která tady už byla hodně ospalá, že jsem dokázal vyburcovat i v tento pozdní noční čas vaši pozornost. Ale bohužel z těchto vystoupení, která jsem teď zaznamenal, jsem vás sice probudil z polospánku, ale nepodařilo se mi vás přimět k tomu, abyste vnímali, co říkám. Ano, někdy se kvantitou v počtu vystoupení nahrazuje kvalita, takže to nechci nějakým způsobem více komentovat. (Ohlasy v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Poprosím o klid v levé části sálu.

Ministr zemědělství ČR Zdeněk Nekula: A co se týká rozdílu podpory úroku a jistiny, není to žádná novinka. Podpurný a garanční rolnický a lesnický fond toto používá již řadu let. A k novele zákona o rostlinolékařské péči se jistě dostaneme a projednáme to, jakmile to bude zařazeno do programu. Tolik asi v krátkosti. Vidím, že čas pokročil, a nebudu dále zdržovat. Děkuju. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktickou poznámkou na vás chce reagovat pan poslanec David Pražák. Prosím.

Poslanec David Pražák: No tak jsme tam, kde jsme byli. (Smích z lavic ANO.) Pane ministře, nezlobte se na mě, ale já bych vás chtěl poprosit ještě jednou, jestli byste mně mohl odpovědět u toho rostlinolékařského zákona, jak se k tomu postavíte. Protože já jsem se neptal, jestli ho projednáme, to je jasné, že ho projednáme, když vám ho Senát vrátil, jako, ale jak se k tomu postavíme jako Sněmovna? Jestli to půjde stejně, jako to šlo do toho Senátu, že to tady odhlasujeme tak, jak to bylo, bylo do toho Senátu posláno, a vlastně ten Senát jakoby přehlasujeme. To je první věc.

A druhá věc, jestli byste mně mohl odpovědět na moji jednoduchou otázku, jestli Ministerstvo zemědělství nějakým způsobem plánuje pomoci ovocnářům a zelinářům, kteří už

teď říkají, že v současných cenách energií nejsou schopni od podzimu do jara provozovat skleníky a pařníky a mít tam rajčata, jahody, ostatní zeleninu a ovoce. A asi by se to muselo řešit tím, že by se opět valilo víc a víc zvenku. A bohužel naši producenti by na tom byli bití a měli by to zavřené a nemohli produkovat. Takže to si myslím, že je jednoduchá otázka – ano, ne, zvažujeme, nezvažujeme, pomůžeme, a jestli ten rostlinolékařský zákon půjde v té formě, jaký se sem vrací, nebo jaký jsme ho schvalovali my jako Sněmovna. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Patrik Nacher a připraví se paní poslankyně Balaščíková. A poprosím vás, kolegové v levé části sálu, o ztišení, aby bylo dobře rozumět tomu, co říká pan poslanec Nacher. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: No, já nejsem odborník přes zemědělství (smích v sále), takže bych se rád pana ministra zeptal, nebo bych nejdřív ocenil za to, že jsem slyšel po dlouhé době jeho hlas, jakkoliv tedy pouze něco četl. Takže bych já jako laik zemědělský ocenil, kdyby mým kolegům odborníkům odpověděl, čímž by on prokázal tu svoji odbornost, že by to nebyl jenom čtený projev, ale byly by to reakce autentické na skutečně klíčové otázky. A to bych ocenil ještě víc než to, že umíte přečíst připravený text. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Balaščíková. Prosím.

Poslankyně Margita Balaščíková: Pane ministře, my nejsme unavení, vidíte, že i mí kolegové, my zemědělci jsme na to zvyklí. Krávy se telí v noci, my jsme zvyklí za deště, za zimy pořád být v pohotovosti. Kolegové jsou čilí z vaší řeči a mně budou stačit jednoduché opravdu odpovědi: Budu něco dělat, nebudu něco dělat. Tak prosím, odpovězte mi na otázku. Jsem si vědom toho, že poškozují české zemědělce tím, že nebudu bojovat za absolutní číslo ve snižování pesticidů a hnojení? Jsem si vědom, nejsem si vědom. A budu něco dělat, nebo nebudu něco dělat. To mi úplně prosím stačí. Odpovězte mi!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já děkuji. V tento moment eviduji pouze přihlášku s přednostním právem paní ministryně Anny Hubáčkové, a poprosím tedy o vystoupení s přednostním právem. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně životního prostředí ČR Anna Hubáčková: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážení kolegové ministři, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci já teď jenom zvažuji, jestli mám reagovat na ty pesticidy, protože z hlediska životního prostředí samozřejmě bych byla ráda, kdyby se snižovaly pesticidy. Má to přece jenom vliv na kvalitu vod, na kvalitu potravin negativní. Takže tolik k pesticidům. Není to teď předmětem mého představení činnosti, kterou Ministerstvo životního prostředí a já na Ministerstvu životního prostředí jsme po dobu osmi měsíců vykonávali.

Když jsem přebírala ministerstvo, bylo to v sobotu, tak mě vlastně zaskočilo pozvání na Radu pro životní prostředí v Bruselu, takže můj oficiálně první pracovní den místo v Praze byl v Bruselu. Absolvovala jsem jednání Rady pro životní prostředí, ale především moje první setkání s paní polskou ministryní Annou Moskwovou, která okamžitě tam se mnou chtěla probírat Turów. A to jsem jí vysvětlila, že v žádném případě neřeším takové věci bez konzultace s místními samosprávami, ať už lokálními, nebo regionálními, a bez projednání s nimi. Takže to bylo moje takové první setkání s polskou ministryní a následně vlastně nejenom s ní. Potkala jsem hodně těch zahraničních evropských kolegů, s kterými už jsem se od té doby setkávala a potkávala, protože příprava na předsednictví není jenom týden dopředu, ale samozřejmě celé

to pololetí jsem se tomu věnovala. A jeden z mých prvních mezinárodních výjezdů bylo na Slovensko, kde jsem se potkala s panem ministrem ve Skalici a řešili jsme spolu problematiku, která souvisí s protipovodňovou ochranou na Moravě a společných chráněných krajinných oblastí. V Bruselu, jak jsem byla na tom jednání Rady, jsem se vlastně potkala i s první kritikou přímo naší státní zemědělské politiky. Byla jsem upozorněna na to, že je nutné buď požádat o posun termínu k odevzdání přepracované státní politiky zemědělské, anebo tedy ji přepracovat do konce roku, takže při návratu velmi intenzivně jsme projednávali na vládě potom posun toho termínu. A tím vlastně začala dopředu deklarovaná spolupráce Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství. Jak pan kolega Zdeněk Nekula říkal, společně jsme ještě předložili do vlády projednání plánů pro zvládnání povodňových rizik a národních plánů povodí na dalších šest let.

Následně jsem tedy jela na setkání se starosty regionu Hrádecka a Frýdlantska a s hejtmanem Libereckého kraje, kde jsme probírali záležitosti kolem podmínek dohody o spolupráci k řešení vlivu těžby v dole Turów. Tu jsme velmi intenzivně projednávali. Jela jsem i do Polska původně k závěrečnému projednání podmínek. Jednání nebyla jednoduchá a neshodli jsme se na některých podmínkách. Nakonec bylo nutné, aby do jednání vstoupili i premiéři obou našich zemí, a dohoda byla podepsána 3. února. Dohoda, kterou jsme podepsali, z mého pohledu byl asi nejvyšší čas, protože vzápětí vyšlo stanovisko generálního advokáta Evropského soudního dvora, ze kterého vyplývalo, že náš úspěch u soudu by nebyl až tak jednoznačný, jak se potom snažily především některé nevládní organizace říkat, které tvrdily, že bychom získali pravděpodobně víc peněz a větší nějaké podmínky. Není tomu tak. Stanovisko generálního advokáta je samozřejmě zveřejněno, stále říkálo, že vyhráli bychom soud, ale jenom na tom, že by Polsko bylo uznáno z porušení v zásadě zákona o podávání informací a pozdním zveřejnění a pozdním informování České republiky o rozhodnutí o prodloužení těžby, které vlastně v průběhu procesu, který se proti nim vedl, tato opatření administrativní napravila.

Smlouva jako taková ihned po podpisu, konstatuji, že byla naplňována. Okamžitě druhý den jsme dostali dokumentaci k dolu Turów, okamžitě jsme dostali výsledky měření, které prováděli. Do té doby Česká republika takovéto podklady neměla. A vzápětí nám byly, jak Ministerstvu životního prostředí, tak Libereckému kraji, zaslány schválené finanční prostředky.

Smlouva Turów se plní i nadále v termínech, které smlouva říká. Uskutečnila se už dvě jednání zmocněnců. Prvního jednání jsme se zúčastnily obě ministryně a zúčastnili se jich i starostové Hrádecka. A byla dokončena už v termínu i hydraulická stěna a byl také v termínu předložen projekt zemního valu.

Drobně bych se zastavila u hydraulické stěny, o které v našich médiích, ač jsme to několikrát i představili, měli k tomu i prezentace – hydraulická stěna je v České republice pravděpodobně díky především nevládním organizacím představována jako ta, která chrání zdroje pitných vod v obci Uhelná. Nikdy tomu tak nebylo. Zdroje pitných vod, které na území České republiky jsou, jsou v mělkém kolektoru a ty hlubší studny, které tam byly, byly prolomeny těžbou izolační vrstvy, ke které došlo už někdy v devadesátých, možná už v osmdesátých letech, a tudíž tito obyvatelé byli zásobeni z mělkých zdrojů, které hydraulická stěna nemůže chránit. Byly poškozeny dávno předtím. A navíc hydraulickou stěnu si navrhovali Poláci, nebyla to podmínka naší strany a Poláci ji navrhovali především kvůli tomu, aby do důlních prostor neprotékala voda. Nám to v budoucnu pomůže tím, že se nám zastabilizuje hladina v terénu, ale nikoliv v našich zdrojích pitné vody, které musíme nahradit tím, že vybudujeme, zásobíme obyvatele z veřejného vodovodu. Jedná se de facto o obec Uhelná a Václavice. Projekty příslušné regiony připraveny měly, peníze na to tedy jsou. Vznikaly pochybnosti, zda ty peníze jsou nebo nejsou dostatečné. Projekty, které jsem opět jela do terénu, myslím, že to bylo v dubnu, si nechat představit od Severočeských vodárenských společností, tak ty projekty řeší nejenom zásobení Hrádecka, ale i Frýdlantska. Řeší nejenom zlepšení zásobení obyvatel stávajících napojených, ale napojují se a dopojují se i další lokality, které

mezitím došly o vodu i díky suchu. Takže představením toho projektu je i rozšíření prameniště, rozšíření kapacit úpraven vody, vodojemů, přírodních řadů, a tudíž jsme museli probrat na tom jednání, které projekty budou financovány z polských zdrojů a které už vlastně jsou jinou investicí, a budeme se na realizaci podílet i dotačními programy Ministerstva životního prostředí.

Několikrát – můj styl práce je, že tedy vyjíždím do toho regionu, jednám s těmi obcemi, a proto i jsem vyjela na Křivoklátsko v době, kdy jsem si nechala předložit podklady pro vyhlášení Národního parku Křivoklátsko, o který se taky usiluje velmi dlouho a který byl s obcemi v té době již projednáván Středočeským krajem a naší Agenturou ochrany přírody a krajiny. Byla jsem připravena představit záměr s dostatečnými podklady, nicméně starostové vyjádřili mnoho obav z vyhlášení toho národního parku především kvůli turismu a kvůli omezení některých činností, které se domnívali, že by měly na ně dopad, a tak jsem se rozhodla připravit ještě jedno jednání, kde bychom jim ještě více ty obavy rozptýlili. A nakonec jsem přistoupila k tomu, že návrh na Národní park Křivoklátsko budeme vyhlášovat v letošním roce, ale přizveme k tomu už nová zastupitelstva.

V průběhu celého pololetí a i teď postupně vyhlášíme různé dotační výzvy, ať už jsou to výzvy z Modernizačního fondu, z Národního programu Životní prostředí, z operačního programu Životní prostředí. Naše dotace míří do změny energetiky, do komunitní energetiky. Podporujeme dokonce obcím a veřejnému sektoru elektroauta. Posílali jsme peníze na potravinové banky. A jedním z velmi důležitých projektů a dotačních programů jsou kotlíkové dotace. Ty jsme vyjednávali s ohledem na... už vlastně koncem loňského roku byla jasná energetická krize a drahé a rostly ceny energií, takže jsme se zamýšleli, jak kotlíkové dotace směřovat. A program, který byl, jsme ještě pak upravili po únorové agresí Ruska na Ukrajinu, kdy ještě více se rozkolísaly ceny energií a hlavně začal být problém s plynem nejenom z hlediska jeho ceny, ale i z hlediska jeho dodávky a vlastně bezpečnosti naší republiky, a tak jsme z kotlíkových dotací pro letošní rok vyřadili podporu plynových kotlů, zato jsme navýšili podporu tepelných čerpadel i kotlů na biomasu. A obávali jsme se reakcí části žadatelů, protože žadatelé byli připraveni zhruba ve víc jak jedné třetině požádat o podporu na plynový kotel. To se vlastně vyloučilo z dotačního programu, tím jsme přehltili trh zase požadavky na tepelná čerpadla, kotle na biomasu, na fotovoltaiku a najednou jsme museli řešit, jak pomoci lidem, abychom tím, že jsme nepodpořili jejich původní záměr, oni své záměry musí předělávat a přitom současně 31. 8., neboli včera, skončil z hlediska zákona o ovzduší provoz starých kotlů, kotlů na tuhá paliva, tak jsme předložili vládě a bylo schváleno prodloužení této lhůty zákazu kotlů na tuhá paliva o dva roky. Takže budeme, umožníme občanům prodloužení lhůty a ti, kteří objednali, ale nemají firmu nebo nedošel ještě výrobek, nemusí mít obavy, že by byli postižení nějakým penále nebo pokutou.

Včera skončilo podávání žádostí na kotlíkové dotace. A pokud máme zpětnou vazbu od krajů, tak není to asi úplně přesné číslo, ale není alokovaná částka vyčerpaná, možná víc než 2 miliardy, nebo aspoň 2 miliardy zůstávají nedočerpány, takže my tu výzvu vlastně zopakujeme a v nejbližší době vyhlásíme druhé kolo. A obě kola, jak to první, tak to druhé, které avizují teď a zatím vyhlášené není, jenom signalizují, že přijímáme, dáváme, vlastně umožňujeme předložit i příslušné doklady zpětně, takže je dobré si to instalovat do zimy, aby potom mohly být, ty peníze budou proplaceny. Často se na nás obracejí, jak to bude s plynovými kotli do budoucna. Tady bohužel zkraje roku byla situace ještě jiná a Evropa prohlásila plyn za zelený přechodný zdroj, takže my jsme neměli podporu plynu vyjednanu, ale již jednáme, vyjednáваме a doufám, že budeme moct připravit na příští rok minimálně v kotlíkových dotacích i změnu plynových kotlů za obnovitelné zdroje.

Dále kromě návštěv, které souvisely s Turówem a s vyhlášením Národního parku Křivoklátsko, jsem právě po zkušenostech z obou těchto návštěv již se vydala i do Lanžhota, kde máme v úmyslu a v prioritách vyhlásit také chráněné území. Takže jsem se setkala s celým zastupitelstvem. Měla jsem i jednání s některými přírodovědci a s předsedou Ramsarského

výboru už k této lokalitě. V současné době nepřipravujeme ještě konkrétní návrhy, nicméně zdá se, že původní prohlášení – národní park nebude úplně pro toto území to nejvhodnější.

My jsme taky tady v Poslanecké sněmovně projednávali tisky, které nebyly projednány v minulém volebním období, zůstaly nám jako transpozice evropského práva, a jedním z nich byly i jednorázové plasty a v rámci tohoto projednávání tu byla velká debata. A ta debata hodně, nebo mimo jiné se týkala i zálohování. Pojala jsem to jako velký zájem a výzvu, kterou je potřeba řádně vydebatovat, tudíž jsme od myslím března už jednali a třetí kolo jednání bude teď v říjnu a posouvá se, velmi významně se posouvá spolupráce mezi nápojovými společnostmi, společnostmi, které jsou zřízeny městy a obcemi, anebo přímo městy a obcemi.

V červnu jsme pak představili předsednictví priority našeho rezortu pro předsednictví. Směřují samozřejmě především k ochraně klimatu a energetické bezpečnosti, tedy k naplnění balíku Fit for 55, k obnově a zachování přírody, oběhovému hospodářství a snižování znečištění. Chceme se také věnovat světelnému znečištění. A pro mě bylo velmi náročné, když jsme obdrželi seznam mezinárodních konferencí, které pořádá OSN. Je jich 24 a jsou to nejenom ty, které byly původně na tento rok, na tu druhou polovinu roku naplánované, ale je to především a velká část těch, které byly díky covidu zrušeny. Patří k nim velmi významné COPy: COP 27 – klima, ten bude v Egyptě, COP 15 o biodiverzitě v Kanadě, COP Cites v Panamě, konference Životní prostředí pro Evropu na Kypru. Tyto konference nejsou jednodenní, musíme se jim hodně věnovat, taky je bude Česká republika platit a finanční prostředky byly jeden z velkých problémů, personální záležitosti velký problém, který budeme řešit. Proto jsme museli pečlivě si rozplánovat vytížení všech nás na Ministerstvu životního prostředí.

V červnu se konala poslední Rada pro životní prostředí, kterou vedlo francouzské předsednictví. Přebírala jsem předsednictví už tedy 28. června a projednával se hodně balíček Fit for 55 i problémové věci i věci, které... jela jsem tam s pozicí vlády a to vyjednávání nebylo jednoduché. Neočekávalo se od České republiky, že budeme takto tvrdě jednat, protože už jsme byli vnímání jako nastupující země, která už by se měla vložit do role toho koordinátora, vyjednávače. Přesto se nám podařilo. Chovali jsme se trochu nestandardně. Objednala jsem se i u pana Timmermanse, abych mu vysvětlila, že balíček Fit for 55 má pro nás velké dopady. Naše země a její hospodaření stojí na automobilovém průmyslu, musíme ty sociální dopady, které jsme tím, že rozšiřujeme obchodování s emisními povolenkami, že je musíme nějak vykrýt, takže stáli jsme na pozicích a projednalo se zřízení sociálního a klimatického fondu, ze kterého Česká republika bude mít minimálně 35 miliard korun na řešení sociálních dopadů díky energetice. Pak jsme také vyjednali mechanismus, který umožní regulovat cenu povolenek, nemohou tak raketově růst. A nečekaně je tam určitý mechanismus, který při tom nárůstu cen umožní pustit na trh povolenky dodatečné. A myslím, že jsme i úspěšně zasáhli do projednávání aut, takzvaně tady se to překládá jako zákaz prodeje spalovacích motorů od roku 2035. Není to tak – jde o zákaz prodeje aut, které budou produkovat CO2. Takže navíc jsme do této legislativy vložili revizní klauzuli, kde v roce 2026 dojde k jakési revizi toho, zda cíl je pro evropské poměry splnitelný.

V červenci jsme pak byli postiženi takovou katastrofou, a to požárem v Českém Švýcarsku. Byla jsem u požáru, v podstatě v neděli byl lokalizován, v pondělí už jsem se účastnila krizového štábu. Velmi intenzivně jsme spolupracovali s krizovým štábem, velmi intenzivně s celým záchranným systémem. Požár díky podmínkám, které byly, a bylo velké sucho, velké horko, vítr do toho, takže se požár šířil velmi rychle korunami stromů, které nám hodně zahořivaly právě proto, že ještě byly plné pryskyřice. A požár nakonec se rozšířil až na velikost 1 100 hektarů, takže stal se z něho největší požár v České republice. Hodně se samozřejmě soustředilo vše na to, že vznikl v národním parku, ale ono díky klimatickým změnám se dá očekávat, že takovéto katastrofy nás mohou potkávat. Pro mě jako pro ministryni životního prostředí je z toho velké poučení v tom, že nejenom že pečujeme o národní parky z pohledu přírodovědného, to je zcela správně, ale my musíme lépe komunikovat s obcemi v národních parcích, být s nimi v úzké spolupráci a sledovat jejich návrhy především ohledně

jejich bezpečnosti. Proto již nyní projednáváme z hlediska preventivních opatření umístění do národních parků takových hlásičů, které by nám signalizovaly, že nastal určitý stupeň nebezpečí vzniku požárů, a my tam musíme lépe potom provádět kontrolu.

V národním parku stále ještě požár není definitivně uhašen. Stále se drony zjišťují ještě místa, kde zahořívá, takže postupně méně nebezpečná nebo už bezpečná místa uvolňujeme i pro pohyb turistů. Ale část ještě minimálně do konce září zůstane uzavřená. Pak teprve přistoupíme k vyhodnocení požáru. A musíme samozřejmě pokračovat v dalších opatřeních a podívat se především díky klimatickým změnám, které jsou, nejenom na nápravy v Národním parku České Švýcarsko, ale podíváme se, jak máme tyto povinnosti naše a toto nebezpečí ošetřeno i v jiných parcích.

Předpokládám, že jste zaregistrovali – nebo řeknu vám ještě problémy, které jsou s energetikou, ty jste zaregistrovali, ale my jsme připraveni pomoci teplárnám, elektrárnám a provozům, které mají zdroje, které jsou na plyn nebo jim ukončí provoz, zákonem by měl ukončit provoz koncem letošního roku, tak jsme připraveni a vydáme ještě tento týden novelu emisní vyhlášky, která umožní během vyhlášení mimořádných stavů v energetice provoz těchto zdrojů, a vyhlášíme to na dvě topná období.

Možná bych ještě zmínila tornádo a náš podíl. Jezdím i do těchto oblastí. Komunikujeme se starosty, protože termíny, které byly určeny pro čerpání některých dotací díky úklidovým pracím po tornádu taky nemohly být úplně všechny splněny. Proto i tady komunikujeme a připravujeme, nebo připravili jsme určité prodloužení lhůt.

Cov současné době ještě chystáme, je podpora občanům, aby mohli nejenom tedy nahradit topení, ale snížit i spotřebu svých domácností. A chystáme se vyhlásit dotační program, kterému říkáme Nová zelená úsporám Light, který by měl být administrativně pro občany velmi jednoduchý. Nebudou nám muset předkládat ani nějaké energetické audity, ani dělat smlouvy s dodavatelskými firmami. Budou moci udělat jenom částečné opatření, například jenom zateplit stropy nebo jenom vyměnit okna. A tento program v současné době připravujeme na projednání investiční komisi. Pokud nám projde, bude ještě letos vyhlášen.

Děkuji vám za pozornost a hezký dnešní den, ještě zbytek. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní ministryně. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. Jako první vystoupí pan poslanec David Pražák a připraví se pan poslanec Richard Brabec. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec David Pražák: Děkuji. Já jsem úplně zapomněl, že jsem se přihlásil hnedka u první věty paní ministryně. Já jsem chtěl, paní ministryně, jenom osvětlit jednu věc. Já věřím tomu, jak jste říkala, že byste byla ráda, aby se snižovaly pesticidy. Bohužel pan ministr tady neodpověděl na to, na co se ptala paní kolegyně Balaštíková. Ale jenom pro vás. Ano, tomu rozumím, ale někdo nám chce diktovat snížení spotřeby pesticidů o 30 %. A Česká republika je země, která má nejnižší spotřebu účinných látek. A nám jde jenom o to, my jsme chtěli jenom informaci od pana ministra, jakou jsme se dozvěděli, kde bude ta startovací hranice. Protože jestliže Belgie má spotřebu třeba osm kilo a Česká republika dvě kila, tak jestli Belgie si to sníží o 30 %, tak je na šesti a je vysmátá. A jestli Česká republika ze dvou kilo spadne o 30 % dolů na půl kila, tak víceméně pěstitelé už nebudou nic pěstovat, bude se to sem vozit zvenku z té Belgie, která vesele bude to tam cpát dál. Tak o to nám šlo. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Richard Brabec s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Richard Brabec: Děkuju za slovo. Tak paní ministryně Hubáčková nás nechala nahlédnout do svého deníčku někdy opravdu s takřka až intimním detailem, tak jsem si říkal, co se ještě dozvíme po těch jednotlivých dnech. Ale já to říkám bez ironie. Ono se na to hůř reaguje. Ale paní ministryně, já pak budu mít, ale možná uvidíme, jak to časově bude, nějaké ještě svoje vystoupení, nebo chtěl jsem ho mít, ale úplně rychlé reakce.

Za prvé. Ministerstvo životního prostředí mělo v plánu dva národní parky v programovém prohlášení vlády. Vy jste v případě soutoku od té myšlenky poměrně rychle ustoupili. Já si myslím, že to od začátku byl nesmysl. I odborníci to říkali. V případě Národního parku Křivoklátsko otevřeně říkám, budete to mít velmi těžké. Protože tam ta nedůvěra je mezi většinou obcí a nemít na své straně region nebo obce je strašně těžké pro vznik národního parku. Takže já to považuju za strategickou chybu. To vyjednávání o vzniku. Já s tou myšlenkou souhlasím, ale narvat to takzvaně na sílu těm obcím bude pro ně špatně a do vínku ten park dostane strašně řečneme špatný úvod.

Další věc, ta se týká vody. Já považuju za chybu, ale ono to je i s Ministerstvem zemědělství, že se nepokračuje v přípravě vodních nádrží. Jednoznačně, protože to má být celý komplex opatření, nejenom ty menší, ale i ty větší.

Potom jsem dlouho neslyšel o tom, jak vypadá volba národního ptáka. Vzhledem k tomu, jakým hrobařem teď je vláda průmyslu, tak si myslím, že by to mohl být havran. Ale nechci nějak radit, nechci to zlehčovat. Já bych se potom rád dostal ještě spíš k těm emisním povolenkám jako k hlavnímu tématu, ale to v deseti vteřinách nestihnu, takže přece jenom se k tomu ještě dostanu. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za dodržení času. Následují další tři faktické poznámky, první pan poslanec Drahoslav Ryba. Přípraví se paní poslankyně Eva Fialová a poté pan poslanec Michal Kučera. Prosím.

Poslanec Drahoslav Ryba: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, mě velmi zaujala vaše část proslovu, který se týkal požáru v Hřensku. Já musím říct, že tam velmi zazlívám vedení národního parku to, jak macešsky se chovalo k ochraně před požáry. A pokud chcete se někde podívat, kde to dělají dobře, nemusíte daleko, stačí se jít podívat do Národního parku Šumava, kteří to dělají opravdu dobře.

Ale chtěl bych se zeptat, protože Národní park Šumava to dělá z hlediska dobrovolnosti a já si myslím, že ze zkušenosti teď s Hřenskem to úplně dobrovolně nejde, a proto se chci zeptat, zda podpoříte případnou novelu zákona o požární ochraně, který některé povinnosti národním parkům přímo uloží. Protože kromě toho, že tam byl ohrožený majetek a zdraví lidí, kteří tam žili, se tam také zranilo přes 60 hasičů a těch mi je opravdu líto. Jinak bych chtěl poděkovat všem hasičům, kteří tam v těchto nelidských podmínkách, zasahovali.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Eva Fialová a připraví se pan poslanec Michal Kučera. Prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Já děkuji paní ministryni za exkurz a vlastně za to, že se pokračuje ve spoustě programů, které připravilo předchozí vedení ministerstva, že jste na ně navázali, některý dolepšili a reagovali na tu situaci, která nastala. Ale nicméně co mi chybí od Ministerstva životního prostředí, je nějaká reakce na to, jak se bude přistupovat k těžbě uhlí, jestli bude svolána uhelná komise, jaké ministerstvo k tomu bude zastávat post, protože v současné chvíli, v jaké jsme situaci, tak si myslím, že je nabíledni se začít tímto tématem zabývat a vážně znovu otevřít tuto problematiku. Protože my jsme na výboru životního prostředí urgovali svolání uhelné komise a nemáme absolutně žádný výstup

z toho, jestli je to plánováno, jakým způsobem spolupracujete s MPO nebo případně do budoucna i s Ministerstvem pro místní rozvoj, protože ekonomické dopady v oblastech, kde se těží uhlí, budou nedozírné. Spouště lidem nedochází, jakým způsobem je na tento průmysl navázáno spousta dalších odvětví. A mě by zajímalo, jaký k tomu zastáváte vy osobně postoj anebo jak ministerstvo bude v těchto krocích postupovat. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Kučera a připraví se pan poslanec Richard Brabec s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý večer, nebo ráno. Já bych jenom krátce zareagoval na své předřečníky. Já jsem rád, že po mně vystupuje pan exministr Brabec, tak pravděpodobně možná se ta diskuse k tomu tématu trochu rozproudí, já si myslím, že to bude zajímavé.

To, že je částečný odpor samospráv proti Národnímu parku Křivoklátsko, to je vaše chyba, pane poslanče Brabče, vy jste si to prostě neodpracoval. Vy jste si to totiž neodpracoval. Kdybyste pracoval na vyhlášení národního parku trochu usilovněji, tak by to už dávno bylo vykomunikováno. K tomu vyhlášení národního parku se schyluje už poměrně delší dobu, není to otázka nová, není to otázka letošního roku nebo loňského roku. A Ministerstvo životního prostředí pod vaším vedením tam prostě selhalo. Tam neudělalo to, co mělo udělat, to znamená to zásadní, vykomunikovat celou záležitost se samosprávami, získat je na svou stranu pro vyhlášení národního parku. To znamená, nevyčítejte to současnému vedení Ministerstva životního prostředí, protože to je jednoznačně vaše chyba.

Možná jenom krátká reakce na ty požáry v národních parcích a hašení požárů. Já samozřejmě, jelikož jsem z Ústeckého kraje, tak jsem se tam byl podívat i s těmi hasiči a i s ministry a hejtmanem. Ta situace tam jednoznačně nebyla lehká. Nicméně co se týká národních parků, tak tam to řeší zejména zákon číslo 114 o ochraně přírody a krajiny. A můžu říct, že všechny aktivity, které byly v tom národním parku vykonávány, byly v minulosti vykonávány se souhlasem hasičského sboru. Tam nebylo nic děláno proti nim. (Předsedající: Čas.) Takže to je věc, kterou prosím berme na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Richard Brabec, připraví se paní poslankyně Pokorná Jermanová. Prosím.

Poslanec Richard Brabec: Děkuju. Velmi rychlá reakce na pana kolegu Kučeru. To je nesmysl samozřejmě. To já vám to dokážu na velmi, velmi snadných číslech, respektive datech, protože za prvé se velmi měnila podpora nebo nepodpora kraje, Středočeského kraje. My jsme od začátku jasně deklarovali, že jako Ministerstvo životního prostředí nebudeme nutit regionu národní park proti jeho vůli. A kraj s tím pod určitým vedením měl poměrně velký problém. Potom se ta situace změnila, kraj najednou začal spolupracovat a my jsme to začali připravovat, ale to už byl rok 2021, kde probíhala první jednání. A já jsem obecně zastáncem určitě prostě toho, že je potřeba mít dobře připravené a netlačit to opravdu na sílu, což teď se děje, a já jsem přesvědčen, že ta reakce nebude dobrá.

Co jsem ale chtěl říct hlavně – emisní povolenky, Green Deal. Dneska pan premiér Fiala i pan expremiér Babiš tady o tom hovořili. Emisní povolenky, tak jak dneska jsou nastaveny, a i nová pozice české vlády je prostě ústup. Je to ústupek Bruselu. Asi jsme oblíbenější teď v Bruselu, než jsme byli, protože se takzvaně asi hladíme po srsti, tak samozřejmě úředníci tam budou určitě vůči nám v tomhle vstřícnější, otázka, co za to získáme. Já jsem přesvědčen, že byla chyba... nebo to, co se stalo, že se prostě nesnížila ta tržní stabilizační rezerva, jestli povolenky z toho nevyndali, ta možnost tady byla. Dokonce i europoslanec Vondra to navrhoval, Česká republika ho nepodpořila. Tohle se nám vrátí. To, co je dneska deklarováno

jako výhoda, jako to, co udělá nová vláda, tak já jsem přesvědčen, že ve finále je to ztráta... (Předsedající: Čas.) Je to prostě špatně. A já se k tomu ještě vyjádřím. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Pokorná Jermanová a potom pan poslanec Michal Kučera. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji za slovo. Já bych také chtěla reagovat na pana poslance Kučeru, vaším prostřednictvím, pane předsedající. Národní park Křivoklátsko je dlouhodobý problém, který Středočeský kraj trápil. Vznikl za vlády Petra Bendla, který nebyl schopen to prosadit, a kdo to na sílu prosadil, až nové vedení. A já jako bývalá hejtmanka jsem respektovala region, který velmi protestoval proti tomu. A stávající vedení, kde jste v podstatě kopii vládní úrovně, jste přes velký odpor regionu toto schválili. Takže já touto cestou chci panu ministrovi Brabcevi poděkovat, že respektoval postoj regionu jako takového, a těch obcí, kterých by se to bolestně dotklo. Takže v tuto chvíli ten váš útok byl mimo mísu. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Michal Kučera a připraví se pan poslanec Václav Král s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Já možná k paní poslankyni Jermanové, své předřečnici. To nebyl útok. Já jsem víceméně hodnotil tu situaci, která byla v těch uplynulých letech. Pan poslanec Brabec tady řekl, jakým způsobem teď probíhá příprava vyhlášení, příprava vyhlášení národního parku, nikoliv vyhlášení. A myslím celkem oprávněně jsem poznamenal k tomu, že prostě byla naprosto podceňena komunikace s místními samosprávami. Vy jste to víceméně i teď potvrdila.

To území si ochranu typu národní park zaslouží. Všechny parametry k tomu splňuje, jak se říká, z pohledu přírodovědeckého. To území skutečně si zasluhuje ochranu národního parku. Aby k tomu byl souhlas samospráv, musí zapracovat to příslušné ministerstvo a to bylo Ministerstvo životního prostředí. Já rozumím, že z pohledu hejtmanky jste nechávala volný prostor, naprosto správně, to nezpochybňuji, ale prostě mělo si to odpracovat Ministerstvo životního prostředí, které mělo přesvědčit samosprávy, že národní park není v ohrožení pro ty samosprávy, že to je naopak přínosem pro samosprávy. Že to znamená ne stagnaci, ale rozvoj těch obcí a že to území jako takové má skutečně mít ochranu typu národní park. A to si Ministerstvo životního prostředí pod vedením pana ministra Brabce prostě neodpracovalo. Teď to je na paní ministryni, která tady je osm měsíců nebo devět měsíců a samozřejmě musí to všechno dohánět.

My máme v programovém prohlášení vyhlášení národního parku. Samozřejmě ten národní park nebude vyhlášen letos, možná ani v příštím roce. Musíme prostě dohnat to, co neudělalo Ministerstvo životního prostředí v těch uplynulých letech. (Předsedající: Čas.) Myslím si, že to je naprosto legitimní. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy pan poslanec Václav Král a poté opět paní poslankyně Pokorná Jermanová s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Václav Král: Děkuji za slovo. Já jenom krátkou reakci na kolegu Brabce, prostřednictvím pana předsedajícího, k těm emisním povolenkám. No já budu jenom šťastný, když hnutí ANO nasadí do hry, která se hraje kolem prosazování českých národních zájmů na úrovni Evropského parlamentu a Komise, i euroelity, jako je paní Charanzová, paní Jourová, když už to nezvládl kolega Telička, a abychom skutečně spolupracovali s naší vládou na tom.

A tak jak prvně včera tady zaznělo z úst pana ministra, kdy se snažíme o možná změnu nebo úpravu té tržní stabilizační rezervy v emisních povolenkách, nebo nedej bože k zastavení, alespoň dočasněmu, obchodování s emisní povolenkou v té podobě, která vznikla, jak už jsem tady včera jednou říkal, po té revizi toho systému obchodování s emisní povolenkou EU ETS v roce 2018. Takže myslím, že hnutí ANO v Evropském parlamentu a Komisi disponuje významnými figurami, a budeme skutečně rádi, když je použijete i pro ty naše české národní zájmy v tomto.

Jinak krátce mi dovolte takhle nad ránem k tomu Národnímu parku Křivoklát a k tomu boji se suchem. Tak já si stále kladu otázku, když je tedy tou naší prioritou ten národní park, jak tam konečně po těch asi sedmdesáti letech postavíme tu potřebnou přehradu na tom Křivoklátsku, ale to prosím berte jenom jako v rámci mé duševní hygieny. Myslím, že my jako vodohospodáři, tedy částečně, už jsme se s touto přehradou rozloučili, ale za mě osobně by tam byla potřeba, protože víte všichni, že regulace na té Berounce úplně nefunguje. Díky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Pokorná Jermanová a připraví se pan poslanec Ondřej Lochman – všichni s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Ještě rychlá reakce na pana kolegu Kučeru, prostřednictvím pana předsedajícího. Vy jste nepostřehl, co jsem řekla na začátku. Ta myšlenka vznikla za vlády hejtmána Bendla a od té doby nikdo nebyl schopen tuhle myšlenku prosadit. Takže je trošku nefér obviňovat toho bývalého ministra životního prostředí. Takže je to dlouhodobý problém. A věřte mi, že ta komunikace s těmi samosprávami probíhala celou tu dobu, včetně naší vlády. A ten odpor je tam obrovský. A já to chápu. Já chápu váš pohled přírodovědecký, já to chápu, ale v tom prostoru žijí lidé a jim to komplikuje život. A je potřeba se na to i takto dívat a najít nějaký kompromis. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Ondřej Lochman s faktickou poznámkou a připraví se pan poslanec Richard Brabec. Prosím.

Poslanec Ondřej Lochman: Pěknou noc, vám přeji, vážení kolegové. Já jenom jako zastupitel Středočeského kraje. Za mě si Křivoklátsko rozhodně zaslouží národní park. Já jsem se tady podíval na diskusi, kterou jsme kolem toho měli v Zastupitelstvu Středočeského kraje. Dvě třetiny pokrývají listnaté a smíšené lesy, 1 800 druhů cévnatých rostlin, 50 druhů původních dřevin, 120 druhů ptáků, kteří zde hnízdí. To jenom na úvod.

A jinak já souhlasím s tím, já jsem si procházel tu komunikaci a souhlasím s tím, že to, co podle mě zanedbáno bylo, byla komunikace s těmi místními samosprávami. Jako Středočeský kraj v tomto volebním období jsme připravili komunikaci pro starosty, ač – a zde souhlasím s panem Kučerou – ten prostor by mělo mít spíš Ministerstvo životního prostředí, ale paní hejtmanka Pecková se to snažila podpořit. Takže otázky, kterých se přirozeně lidé v Křivoklátsku bojí, které jsou úplně základní, co to znamená, ten národní park. A je tam také plno mýtů, zda budou moc sbírat některé plody, nebo ne. Jak to bude s možností kácení, jak to bude s turisty, vodáctvím a tak dále. Samovýroba právě, kterou jsem zmínil u kácení, tak na tyto všechny otázky jsme připravili komunikaci.

A souhlasím s tím, že tak jak to známe z politiky, a teď to nemyslím jako žádný šťouchanec do nikoho z nás, že je potřeba s těmi lidmi tam komunikovat a vysvětlit jim to. Protože jinak se taky může stát, že to lobby, které tam je, třeba to, které by chtělo zpracovávat dřevo, tak může převálcovat ty zájmy, které dneska v životním prostředí máme. Tak. A přeji dobré ráno. Chtěl jsem tím pouze podpořit vznik parku a to, aby probíhala výrazná komunikace

s lidmi v tomto území, protože – a to mířím i na paní ministryni – protože to může vést k tomu, že opravdu tady ten park vznikne a bude to plus i pro ty místní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Richard Brabec a připraví se paní ministryně Hubáčková s faktickou poznámkou.

Poslanec Richard Brabec: Já už opravdu naposled. Dopověděl bych ještě tu myšlenku, k parku už se vracet nebudu. Jenom ještě k panu kolegovi Lochmanovi poslední poznámku. Ta komunikace směrem k regionu byla připravena ještě za mě Agenturou ochrany přírody a krajiny, ještě za pana ředitele Pelce. My jsme vlastně dělali ten materiál i společně pak se Středočeským krajem, jsem měl několik jednání.

Poslední poznámka k tomu, co říkal pan kolega Král, vaším prostřednictvím, pane předsedající. Určitě, pane kolego, stoprocentně v tomhle je to společný zájem směrem k Evropě. A všichni víme, že to nebude jednoduché. Ale tak jak tady už dneska v těch odpoledních nebo večerních hodinách zaznělo, tak ta situace se teď podle mě změnila, byť ještě asi Brusel úplně nepochopil, že ty karty jsou rozdány jinak, pořád se brání nějaké zásadnější změně té legislativy, tedy vlastně evropské směrnici o obchodování s emisními povolenkami. Paní ministryně tady hovořila o zastropování. No kdyby to takhle bylo, tak už to zafungovalo. Ale ta setrvačnost je strašně dlouhá. Prostě tady se dějí úplně revoluční věci na trhu a ten trh zjevně není vůbec připraven s těmi emisními povolenkami na to, aby reagoval na něco takhle rychlého, jako je třeba válka nebo takhle dramatické situace. Takže to potřebuje mimořádný mechanismus.

A pak poslední poznámku. Vláda ve svém programovém prohlášení má věc, kterou jsem kritizoval už tenkrát při prezentaci toho programového prohlášení Fialovy vlády, a to bylo, že se objevuje pojem, že Česká republika chce dosáhnout jaksi emisní neutrality v roce 2050. To říkám na rovinu, že podle mě není vůbec reálné. My jsme počítali s nějakým řekněme osmdesátiprocentním snížením emisí CO₂ do roku 2050 a i tak to znamená astronomické náklady. Tady bych chtěl určitě požádat, aby to bylo zrealizováno na reálné možnosti geografické České republiky. (Předsedající: Čas.) Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy paní ministryně Hubáčková s faktickou poznámkou a připraví se pan poslanec Michal Kučera. Prosím, paní ministryně.

Ministryně životního prostředí ČR Anna Hubáčková: Já se pokusím velmi rychle zareagovat na pár poznámek, které tu byly. Začnu pesticidy. Pan kolega má naprosto pravdu. A já si myslím, že tu pozici budeme zastávat. My těch pesticidů neužíváme tolik, není spravedlivé, aby všechny státy měly rovné snížení procentuální, s tím naprosto souhlasím.

Co se týká těžby uhlí, my máme ve vládním prohlášení 2033, z tohoto termínu zatím neustupujeme. A uhelná komise spadá pod Ministerstvo průmyslu a obchodu. Právě minulý týden jsme se o tom bavili, jestli pan ministr Síkela a nakdy ji svolá.

A co se týká zpátky Národní park Křivoklátsko, ale souvisí to i s Národním parkem České Švýcarsko. Trošku jsem tu byla nařčena z toho, že tu předcítám svůj itinerář nebo deníček. Ale ono to souvisí s tou činností a s mými zkušenostmi, jak mi vyčítají ti starostové, že málo toho věděli, že s nimi nebylo komunikováno. Což například u Národního parku České Švýcarsko se dočtete v novinách. A argumentují tam starostové dopisy z roku 2017, 2019, jak se s nimi nekomunikovalo a podobně. Mně to říkají i v tom Křivoklátsku, že oni vlastně nevěděli a že vlastně informace jim přináším až já. To je můj důvod, proč do toho regionu jezdím a snažím se vysvětlovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Ještě dvě faktické poznámky eviduji. Nyní tedy pan poslanec Michal Kučera a po něm pan poslanec Václav Král. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Tak ještě jednou děkuji za slovo. Já se ještě možná dneska, už asi snad naposledy, pokud nebudou nějaké další reakce, vrátím k tomu národnímu parku a k tomu, jak tam v tom území ti lidé trpí, když byl národní park vyhlášen, což je jednoznačně chybou komunikace.

My jsme tady zažili dobu, a pan poslanec Brabec mi jistě potvrdí, kdy jsme tady schvalovali zákon č. 111 o ochraně přírody a krajiny, a tehdy ta debata tady byla. Proč na Šumavě a jak to pro ně bude jako tragédie. Tak právě díky tomu, že Národní park Šumava, tak ty obce tam jednoznačně vzkvétají. Ten národní park jim tam přináší turisty, přináší jim tam peníze a přináší jim tam rozvoj. Stejně tak Krkonoše. Krkonošský národní park, to, že to je národní park, přináší těm obcím rozvoj, peníze a samozřejmě další benefity. A ti lidé na tom Křivoklátsku, samozřejmě že jsou vystrašení. Pokud se s nimi nekomunikuje, tak tam převládají ty parciální zájmy. Já jim to jako nemám za zlé samozřejmě. Jsou tam těžaři, lidé tam mají honitby, mají tam prostě své zájmy. A jim se možná to vyhlášení národního parku ne úplně líbí. Ale to je skutečně pouze parciální zájem pár lidí na tom území. Zájem českého státu je mít své národní parky, mít své chráněné oblasti. A prostě to, že to nebylo nějakým způsobem vykomunikováno, je jasné. My to teď musíme dohnat. Naše vláda to musí dohnat. Je to úkol pro paní ministryni, je to úkol pro Středočeský kraj, a je to úkol pro nás – (Předsedající: Čas.) – pro poslance, kteří o to mají zájem. Takže já věřím, že Národní park Křivoklátsko bude vyhlášen ku prospěchu naší republiky. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Václav Král s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Václav Král: Děkuji. Já myslím, že právě teď jsme byli svědky toho, jak se to prostě dělat nemá. A my v té energetice a v tom hospodářství prostě elementární stabilitu těch rozhodovacích procesů potřebujeme. Jestli v programovém prohlášení vlády, a v tom má kolega Brabec pravdu, je ten termín, řekněme, který se týká ochrany klimatu, případně uhlíkové neutrality, s tím, že ta vláda ukáže vodítka, jak je dosáhnout do roku 2050, tak si vůbec nemyslím, že z toho bychom měli udělat ten závěr, který například udělalo Ministerstvo životního prostředí, kdy podepsalo memorandum se společností ČEZ, že například společnost ČEZ té uhlíkové neutrality dosáhne již v roce 2040. Najednou prostě jsme si z toho roku 2050 udělali rok 2040 a vlastně nic se jakoby neděje. Tak to je prostě věc, kterou já nechápu. A možná z toho pak pramení i taková ta nedůvěra energetiků a těžařského průmyslu k tomu, jak vlastně vláda dál počítá s těmito zdroji a s těmito podniky.

A to, co jste tady řekla, paní ministryně, že je konec uhlí v roce 2033, tak já myslím, že pouze hlupák nepřehodnocuje svoje plány a neaktualizuje je podle aktuálního vývoje. A v okamžiku, kdy společnosti ČEPS a NET4GAS prostě naprosto jasně říkají, že bez plynu například z Ruské federace a bez nových jaderných bloků při vzrůstající poptávce po elektřině prostě tu situaci nezvládneme, a situaci, kdy nový jaderný blok, všichni k tomu vzhlížíme jako k nějaké modle, prostě v Dukovanech začne fungovat v roce... ono fakticky to bude 2038, já osobně říkám, že to bude dalece po roce 2038, tak prostě do té doby nějakým způsobem tu energetickou bilanci musíme pokrýt. A nic jiného než uhlí tady nemáme, tak pojďme si to říct prostě na rovinu a pojďme zahájit urychleně skrývkové práce, limity máme prolomené z roku 2015 usnesením vlády, a pojďme akorát říct, kde všude to budeme pálit, abychom ty naše energetické potřeby pokryli.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já přečtu omluvu. Od půlnoci do devíti hodin ráno se z osobních důvodů omlouvá premiér vlády Petr Fiala. A poslední přihlášku s přednostním právem zde má pan ministr Šalomoun. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já se tady úplně nemohu ztotožnit s těmi výtkami, že vlastně na té legislativní činnosti by ta vláda nějakým způsobem zaostávala. A já vám tady potom uvedu pár čísel, myslím si, že tomu tak opravdu není. Já chápu, že chcete pořád vidět už nějaké paragrafové znění už něčeho a že vám to chybí, ale opravdu ty legislativy, ať už vládní, nebo těch dílčích ministerstev, se opravdu neflákají a tu legislativu chrlí, řekl bych, až docela jako nadstandardním způsobem.

Já bych asi začal tam, kde skončil pan premiér, a to je to, co jsme nazvali antibyrokratický balíček 1, co od toho asi tak můžete očekávat a jak to vlastně vzniklo. My máme v programovém prohlášení to, že zrušíme v právním řádu všechno, co je zbytečné a přestalo dávat smysl. Chápu, že to je trochu metafora, ale abychom tedy někde začali, tak jsme navázali spolupráci s podnikatelskými svazy, Hospodářskou komorou, všechny těmi možnými sdruženími, nerad bych na někoho zapomněl. A já jsem je požádal, aby nám tedy detekovali věci, které jsou pro ně v zásadě zatěžující, ale aby byli jako soudní a dávali nám jenom to, co bychom opravdu zrušit mohli. Takže úplně nechci připustit diskusi, že třeba nebudou platit daně a podobně. Oni byli tedy docela ukázněni a dali nám poměrně zajímavé materiály. A první u těch materiálů vznikla první pracovní verze, kterou jsme potom vyslali do připomínkového řízení ministerstvům, a ta nám to obohatila o další a další věci. Takže v zásadě vznikl materiál, který potom šel do připomínkové řízení a pořád byl obohacován, a už jsme tedy museli jednou říct hrnečku, dost, už nám to stačí. A ten antibyrokratický balíček 1 je formálně vzato usnesení vlády, které jsme schvalovali teď ve středu, a je to vlastně úkol některým ministerstvům, aby dopracovala ty věci, na kterých je vlastně shoda, že se tedy udělají. A do té legislativní podoby, do toho paragrafového znění nebo do těch úprav zákonů to mají vlastně vtělit do konce roku. A právě říkám, legislativní balíček 1, protože tím to nekončí, tím to začíná a budeme pokračovat v nějakých dalších balíčcích, kam vlastně propadly ty věci, na kterých úplně shoda nebyla a budou muset být ještě jako dál konzultovány nebo jsou případně vázány na nějakou digitalizaci, takže se vyžadají další úpravy.

Jenom pokud by vás zajímalo vlastně, co tam zhruba je, tak je tam novela zákona o účetnictví, aby vlastně bylo možné třeba vést účetnictví v cizí měně. Zjednodušení daňového odpisování. Potom vůbec povinnost vést účetnictví pro fyzické osoby v momentě, kdy nedosahují třeba určitého obrátu. Pak je tam dílčí novela zákoníku práce, že by se prostě vůbec zrušila ta povinnost určovat plán dovolených, který se potom stejně nemusí nějakým způsobem respektovat. Je tam úkol Ministerstvu zdravotnictví, aby se při nástupu do zaměstnání určitých profesí vůbec vypustily zdravotní prohlídky nebo zdravotní prohlídky při řízení referenčních vozidel.

Pokud se týká další takové legislativní oblasti, tak to je samozřejmě přijímání evropské legislativy. My to tady většinou redukuje na to, a já vás na to i upozorňuji, na ty směrnice. Správně bych měl říkat směrnice přijímané řádným legislativním procesem, kdy vlastně tam hrozí ta zrychlená možnost pokuty. Aktivizoval jsem vás vlastně v tomto směru i vlastně ještě před prázdninami a podařilo se Poslanecké sněmovně tedy přijmout ty věci, kde už bylo vydáno takzvané závazné stanovisko, kde už nám ta pokuta opravdu hrozila, a myslím, že jsme utekli hrobníkovi z lopaty na poslední chvíli. To se týkalo té stošestky, zákonu o svobodném přístupu k informacím, ohledně těch platforem, co tady mělo Ministerstvo kultury. Potom evidence skutečných majitelů a omezení dopadů těch plastových výrobků. Takže děkuji, už to vyšlo ve Sbírce. To se povedlo. A chtěl bych vás tedy poprosit, že tam nám zase přibyla další vlna problémů. A to, co máte teď v Poslanecké sněmovně, což je zákon o ochraně hospodářské soutěže, ta významná tržní síla, jak zmiňoval ministr zemědělství, a ještě zákon o zadávání

veřejných zakázek, tak to bych vás poprosil, abyste se tedy zasadili o nějaké další urychlené v zásadě přijetí, protože tam to hoří také, ta hrozba té pokuty.

Nicméně musím tady uvést jednu pochvalu, jednu výtku té předchozí vlády, že opravdu bylo období, kdy si předchozí vláda k přijímání těch transpozičních tisků vedla velice dobře. Jsme rok 2016, který končil pouze s mankem šesti nepřijatých směrnic, což se dá považovat v tom kontextu za velice dobrý výsledek. Protože vždycky tady nějaké nedodělky jsou a obecně se má za to, že když ty nedodělky jsou zhruba do jednoho procenta, tak jako dobře. Nicméně v momentě, kdy nám předávali vládu, tak to jsme byli asi na 36 směrnicích a to je furt jako opravdu hodně. To je nad dvě procenta a my s tím teď musíme něco udělat. Dost jsme toho zvládli, ale aktuální stav je, že ještě máme prostě manko, nějakých 20 směrnic.

Co se týká fungování Legislativní rady vlády, které předsedám, tak jak už jsem říkal, bylo 14 zasedání, já jsem byl na 14, takže moje účast je tam asi 93 %. To říkám jenom v kontextu, že někteří předcházející předsedové, třeba předcházející ministryně spravedlnosti Marie Benešová, tak ta měla průměr třeba 28 %, ta když byla v té vládě předtím, tak měla dokonce 0 %. A chtěl bych říct, že pokud mám analyzovat, čím to je, tak asi je to tím, že pokud je předsedou Legislativní rady vlády zároveň ministr spravedlnosti, tak to prostě nestíhá. Ukazuje se z těch statistických dat, že na to nemají čas, protože ta spravedlnost je tak v zásadě náročný rezort, že pokud už mají předsedat a mají na starosti tu legislativu, tak se to nedá stihnout. Takže myslím si, že tím, že jsme se vydali tou cestou jako některé předchozí vlády, že jsme tuhle agendu opravdu oddělili od činnosti ministra spravedlnosti, tak že to bylo asi jako docela dobré rozhodnutí.

Teď pár čísel ohledně té legislativní činnosti a speciální zapojení Legislativní rady vlády. Aktuálně vlastně k 30. 8. bylo 14 zasedání. A mimochodem, za celé roky – třeba 2017 to bylo také 14 zasedání, 2018 deset. 2019, 2020 šestnáct a 2021 devět. Když my budeme pokračovat takovým tempem a máme tam ty tisky víceméně takhle nachystány a ty představy takhle jsou, takže my budeme mít na roku zhruba přes 20 zasedání Legislativní rady vlády, což se tady vlastně doposud úplně nedělo. Z toho se dá vlastně dedukovat to, že rozsah té legislativní činnosti je opravdu velký a tato vláda vlastně využívá ten svůj expertní orgán profesorů v Legislativní radě vlády jako velmi a podstatně více než tedy vláda minulá.

V tomto ohledu vás chci informovat, že jsem ještě trošku vyztužil řady Legislativní rady vlády a podařilo se mi přesvědčit, aby se členem stal bývalý předseda Nejvyššího správního soudu, pan doktor Mazanec, protože drtivá většina vládní legislativy je správněprávní povahy, takže jsem opravdu potřeboval odborníka na správní právo a zejména s nějakou justiční zkušeností, a myslím si, že jsem dostal člověka opravdu velmi povolaného. A potom další mé obohacení Legislativní rady vlády bylo o profesora Radima Polčáka, odborníka na IT právo a tyhle nové technologie, protože to byla persona, která tam opravdu chyběla tou svou kompetencí.

To jsme ohledně té kvantity legislativy. Něco málo ke kvalitě. Diskutuje se poměrně dlouho o procesu zavedení ex post RIA. Pět let se diskutuje o tom, jak to v zásadě udělat. Minulá vláda opravdu nachystala materiál, poslala ho do připomínkového řízení, bohužel se ministerstva vůči tomu docela vymezila. Je to asi docela škoda, já se na tu aktivitu snažím navazovat, takže jsem to trošku předělal, možná i s trošku ambicióznějším záměrem. Je to v legislativní podobě a teď se vypořádávají připomínky, takže snad to prostě nějakým způsobem zdárně dokončíme.

Pak bych vás chtěl ještě informovat o legislativní... V programovém prohlášení vlády je takový pirátský otisk, kde se vlastně uvádí, že na podporu chytrého řízení státu zřídíme na Úřadu vlády špičkové expertní pracoviště v čele s renomovanými odborníky a zázemím s vlastními experty, nejde jako o žádnou novinku, aby to rozhodování bylo založeno na faktech. Takže všechny ty metodiky OECD a EU aby byly nějak uváděny v praxi. Takže vzniklo oddělení legislativních analýz, sice v trošku skromnější podobě, než byly původní představy,

ale aspoň že nějakým způsobem vzniklo, a je to jakási podpora těch legislativ na jednotlivých ministerstvech, aby jim pomohli prostě s nějakými vstupními analýzami a aby opravdu ta legislativa a návrhy zákonů vznikaly na základě nějakým prostě úvodních studií. Takže teď asi jedna z nejdůležitějších legislativ, kterou máme před sebou, je samozřejmě krizová legislativa v gesci Ministerstva vnitra, tak tam už byla navázána nějaká spolupráce právě za účelem, aby se ta legislativa udělala kvalitně.

Takže tolik jako velice ve stručnosti a podrobnosti potom jenom pro zájemce. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak nyní už ke standardně přihlášeným bez přednostního práva. První v pořadí pan poslanec Tureček. Přeji vám dobré ráno.

Poslanec Karel Tureček: Dobré ráno, pane předsedající, kolegyně a kolegové. Já bych se chtěl zabývat opět Ministerstvem zemědělství a zhodnotit činnost této vlády za těch uplynulých téměř 250 dnů, co je vláda u moci.

Při vytvoření koaliční vlády zpočátku vypadalo, že Ministerstvo zemědělství není příliš žádané. Viděli jsme určité jaksi šachy, nejprve v médiích byl prezentován tak, že Ministerstvo zemědělství obsadí předseda koaliční strany KDU-ČSL Marian Jurečka, později se stal neznámý Zdeněk Nekula ministrem. Vypadalo to tak, že zemědělství je z hlediska vládní koalice prakticky vnímáno jako rezort na okraji, jako rezort, o který není zájem. To samé bylo i celkově se zemědělstvím. Samozřejmě přišla situace, kterou nikdo nečekal. Přišel 24. únor, přišel vpád Ruska na Ukrajinu. Najednou se ukázala ona válka v obilnici Evropy, ukázala to, jak jsme zranitelní, co se týče soběstačnosti, potravinové bezpečnosti, a to i v základních potravinách. Problém nastal prakticky u všech základních komodit. A já samozřejmě trochu musím reagovat na to vystoupení, které nám tady pan ministr sdělil, kdy nám představil ten rezort Ministerstva zemědělství, že je naprosto v pořádku. Předdeslal nám některé úspěchy a já řeknu, že tomu tak není.

Když vezmu těch deset základních komodit, a budu tady postupně je jmenovat, tak jsme se prakticky po cenách energií, cenách plynu a cenách hnojiv dostali na vyšší inflaci, než je to u cen pohonných hmot. U těch základních cen, prakticky když vezmu inflaci ve srovnání červenec 2021 a červenec 2022, u mouky jsme na inflaci 74 %, u oleje rostlinného na 68 %, u másla 67 %, cukr 51 %, pečivo 44 %, mléko 40 %, kuřecí maso 39 %, vejce 33 %, to samé vepřové 33 %. Takže jsme prakticky z hlediska průměru v rámci EU jedni s nejvyšší inflací na základní potraviny. Ale co je horší, vláda si prostě tento problém neuvědomuje a tento problém neřeší. Neřeší ho z toho důvodu – protože jinak to nelze vykládat, protože všechny okolní státy, státy západní Evropy, ten problém řeší. Řeší ho několika způsoby.

Jsou prakticky tři základní způsoby, jak tento problém řešit. Jednak je to snížením daně z přidané hodnoty buď na nulovou sazbu, nebo na sníženou sazbu. Tímto přijde, touto cestou jde například Itálie, Francie, další země západní Evropy a samozřejmě sousední Polsko.

Další záležitost je, že jak jsem tady jmenoval těch osm devět základních potravin, tak u těch, u kterých je největší inflace, tak dochází k zastropování cen. To praktikuje například Maďarsko, dále třeba stejný princip uplatnilo Srbsko, byť to není zatím členskou zemí Evropské unie.

Další, třetí způsob je kontrola marží a cenová regulace. Ale tady jsme se tady také ničeho nedočkali. Slyšíme, jak skvělý je zákon o významné tržní síle, nicméně když jsem naposled žádal na zemědělském výboru garanci od předkladatelů, ať veřejně vystoupí a všem našim poslancům, teď myslím zemědělského výboru, takže myslím i poslance za vládní koalici, jak ze strany ÚOHSu, ze strany MPO, tak ze strany Ministerstva zemědělství bylo garantováno, že tato novela nezhorší postavení českých zemědělců a potravinářů vůči obchodním řetězcům, tak tam bylo hluboké mlčení. Já jsem (nesrozumitelné) novely zákonů předkládal jako z pozice

náměstka ministra zemědělství nebo průmyslu a obchodu, ale když jsem ten zákon předkládal a poslanci v tom daném výboru mi ho nechtěli schválit, tak jsem se za to bil, obhajoval jsem to a stál jsem si za tím návrhem. Tady bylo prostě hrobové ticho. Takže se potvrzuje jednoznačně, že verze, která je tady předložena, možná je implementační, nicméně implementační špatně, zhoršuje postavení zemědělců, potravinářů a z hlediska regulace cen potravin bude mít nulový dopad a dále bude prakticky vystavovat českého spotřebitele nekontrolovatelnému růstu (cen) základních potravin.

Další věc, která mně nejvíc vadí, když prostě budu definovat, jak si stojíme v rámci jednotlivých zemí Evropské unie, co se týče státní pomoci, tak tady budu jmenovat některé příklady opět pokud možno nejbližší České republice z hlediska poskytování státní podpory. Mám tady prakticky soupis všech podpor v rámci Ministerstva zemědělství, nebo rezortů zemědělství, protože někde název zemědělství je ještě doplněn například o lesní hospodářství, vodní hospodářství či rezort potravin, potravinové bezpečnosti. Tak Česká republika z hlediska těchto států patří z hlediska podpory subjektů zemědělství a potravinářství k nejhůře – nejhůře – k zemím v rámci Evropské unie, které poskytují tuto pomoc.

Když vyjdu... Polsko požádalo o notifikaci podpůrných programů po invazi po 24. únoru v částce 836 milionů eur. To bylo Polsko. Rakousko 110 milionů eur, dále třeba Maďarsko 226 milionů eur, Bulharsko, země velmi chudá, určitě má problémy se státním rozpočtem, s jeho deficitem, tak Bulharsko požádalo o celkovou podporu pro zemědělce a potravináře 218 milionů eur. A Česká republika bohužel je na tom tak, že za celou dobu od invaze až doteď požádala o podporu 30,2 milionu eur. Takže když srovnám Bulharsko a Maďarsko, srovnatelné státy z hlediska rozlohy i počtu obyvatel, tak prakticky mají sedminásobnou pomoc v rámci Evropské unie. A já se ptám, jak mají čeští, moravští a slezští zemědělci a potravináři konkurovat třeba Polákům, když ti požádali o podporu ve výši 836 milionů korun, což je téměř třicetnásobně, pětadvacetinásobně víc, než požádala Česká republika. A když to vezmu z hlediska počtu obyvatel, tak se domnívám, že to je – počet obyvatel Česká republika zhruba 10,5 milionu, Polsko tuším 40 milionů. Ale oni mají 25krát větší podporu státní, požádali, Polsko, než Česká republika.

V tomto kontextu je to velmi smutné, protože Česká republika má ještě jedno výjimečné postavení, že od 1. července – od 1. července Česká republika předsedá Evropě a Evropské unii a společná zemědělská politika je jednou z mála společných zemědělských politik v rámci Evropské unie. Jinými slovy – rozhodně ministr zemědělství, který zastává post předsedy Rady ministrů zemědělství, potravinářství a lesního hospodářství, má určitě i nějaké pravomoci, včetně svolání mimořádných rad, a může mít jaksi v tomto hledisku určitou významnou roli. A já se ptám, co udělalo v tomto směru Ministerstvo zemědělství a vláda, aby řešily tento problém z hlediska prakticky soběstačnosti, potravinové bezpečnosti v rámci Evropské unie? Bohužel fakticky nic. Přitom ty otázky se jednoznačně nabízejí, třeba reformovat regulaci cen obilovin, protože zatím Evropská unie obiloviny reguluje jedním jediným opatřením a to je prostě stanovení nejnižší ceny – nejnižší ceny, která je stanovena v tuhle chvíli na 103 eur za tunu, 103 eur – rychlý propočet, zhruba 2 500 korun. Přitom světové ceny se lámou někde od 10 do 17 tisíc. Já si myslím, nebylo by pro vládu důstojné, aby v rámci právě předsednictví v rámci Evropské unie, pro ministra zemědělství jako evropský ministr zemědělství, protože podotýkám, jedná se o společnou zemědělskou politiku – nastolil téma "změňme regulaci cen obilovin", a to tak, že stanovíme nejenom nízkou cenu, jakousi trampolínu záchrannou pro zemědělce a potravináře, ale také můžeme stanovit maximální cenu orientační. To se ovšem nestalo. Myslím si, že i agrární diplomacie v tomto selhává, protože si myslím, že o zemědělské politice se rozhoduje na úrovni Německa a Francie, a já jsem nikde nezaznamenal, že by proběhlo nějaké intenzivní jednání, intenzivní dvoustranné jednání mezi ministry zemědělství Francie či ministrem zemědělství Německa. To se bohužel nestalo.

Takže já docházím k jednoznačným závěrům, že vláda si skutečně nejenom neuvědomuje význam zemědělství z hlediska potravinové soběstačnosti do budoucnosti, ale rozhodla se

ministerstvo, naše ministerstvo zemědělství, transformovat do nějaké podoby v 19. století, do jakési podoby ministerstva orby, kdy skutečně za těch necelých 250 dní vláda v českém zemědělství zvorala, co se dalo.

A já v tomhle směru budu narážet, bylo to tady zmíněno několikrát – otázka redistributivní platby. Proboha, to není záležitost – to není záležitost, že by někdo za posledních 10 či 15 let byl jaksi znevýhodněn v dotacích. Jenom připomenu, že na té původní sazbě těch 10 % se shodli všichni, shodla se i Asociace soukromého zemědělství, tak to bylo. To je první argument, 10 %. Dokážu si představit, že prostě v rámci nějaké úpravy budeme diskutovat, dobře, když jsme se dohodli na 10 %, budeme zvažovat třeba 11–12 %.

To se bohužel tak nestalo. Já jenom připomenu, že třeba Slovinsko, kde prostě je mnohem víc malých zemědělců, má výši této platby, redistributivní platby, na úrovni 5 %. 5 %! A to jenom z hlediska žadatelů o dotace v zemědělství. Představte si jedno zajímavé číslo, kdy Česká republika má zhruba z hlediska evidence SZIFu něco okolo 27 až 30 tisíc žadatelů a Slovinsko, které má pětikrát méně obyvatel než Česká republika, čtyřikrát je menší, má 90 tisíc žadatelů, protože tam jsou právě ti malí zemědělci, a přesto Slovinsko zvolilo tuto sazbu 5 %. Německo zvolilo tuto sazbu na úrovni 11,6. Oni měli původně 10 % a s německou precizností nepočítali nikoliv každé procento, ale každou desetinu procenta, proto nastavili 11,6. A my to mrskneme z 10 % na 23 % ve vědomí toho, že pomáháme malým. Dobrá, ale my pomáháme těm malým a zároveň po nich nechceme nic, žádnou produkci, prostě žádné ukazatele, které by směřovaly k dosažení nebo ke zlepšení potravinové soběstačnosti České republiky. My to prostě jenom pouštíme do nějaké sféry a dostáváme se do toho, že prakticky 10 % objemu těchto subjektů může také vyprodukovat jenom 1,6 % potravin z celkové spotřeby potravin v České republice. Takže to si myslím, že je důkazem toho, že vláda pro zemědělství nic nedělá, naopak působení vlády za 250 dní, co je u moci, zemědělství škodí a ohrožuje naši potravinovou soběstačnost.

Jenom abych nebyl dlouhý, tak bych se chtěl ještě vyjádřit, protože jsme tady slyšeli, jak naše české lesy vzkvétají a jak je to všechno dobře. On už to kdysi říkal bývalý ministr zemědělství a předseda KDU-ČSL Marian Jurečka. V roce 2016 prohlásil – já někde ty výstřižky mám, když budete mít zájem, tak je najdu a ukážu vám je, tuším, že ho citovaly Hospodářské noviny – prohlásil, že české lesy jsou v nejlepší kondici za posledních 50 let, abychom v roce 2017 zjistili že české lesy se řítí doslova do národní katastrofy, kůrovcové kalamity, kterou prakticky tady nikdo za posledních 100, 200 let nezažil. Takže to bylo vynikající. A stejná situace je tady. A tady já musím říct, že u lesního hospodářství je důkazem teď ten návrh novely státního rozpočtu pro rok 2022, kdy vláda jednoznačně dokazuje, že se nehodlá řídit programovým prohlášením vlády.

Já ocituji jenom její programové prohlášení: "Lesy jsou naše národní dědictví, ne továrny na dřevo. Zajistíme transparentní hospodaření státních lesů a jejich obchodní politiky s důrazem na ochranu lesa a rozvoj lokálních zpracovatelských kapacit. Budoucí zisky státních lesů nepůjdou do státního rozpočtu, namísto toho budou přispívat k obnově lesních ekosystémů k ochraně vod." No, vláda sice v rámci novely zákona o státním rozpočtu bere z Lesů České republiky 3,8 miliardy korun – a já se ptám, kolik z těch 3,8 miliardy korun je věnováno k obnově lesních ekosystémů a k ochraně vody? Rozhodně to není částka 3,8 miliardy korun. Jinými slovy, je to hrubé porušení programového prohlášení vlády, kdy – cituji – budoucí zisky ze státních lesů nepůjdou do státního rozpočtu, namísto toho budou přispívat k obnově lesních ekosystémů a k ochraně vody.

Takže tolik ve stručnosti. Já nechci být příliš dlouhý, řekl jsem v základě všechno, proč si myslíme, že vláda škodí našemu zemědělství. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Nyní vystoupí – s faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Bendl. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Hezký, dobrý večer. Dámy a pánové, já musím reagovat na to, co říkal pan kolega Tureček, a musím mu připomenout některá fakta. Minulá vláda, když si tady pan kolega, prostřednictvím pana předsedajícího, stěžuje na to, jak Rumuni, Maďaři a další mají výhodnější podmínku, kterou si dojednali uvnitř Evropské unie vůči svým zemědělcům, dojednala balík financí na to další volební období, nebo na to další sedmileté finanční období Evropské unie, mnohonásobně nižší, než které bylo dojednáno v minulosti. To jenom musím připomenout – pan kolega kývá, to jsem hrozně rád, že kývá, protože jste domluvili pro české zemědělce mnohonásobně méně peněz, než které bylo domluveno v roce 2012, 2013. Takže je logické, že když jste domluvili míň, že dneska máme míň. Stěžovat si na to, že prostě finančních prostředků pro budoucnost bude málo, musíte se obrátit především sami na sebe.

Jestliže argumentujete Slovinskem, tam já musím jenom připomenout, že průměrná velikost farmy ve Slovinsku je 7,5 hektaru – 7,5 hektaru. Redistribuce u zemí, kde průměrná velikost farem je nízká, nemá až takový význam, ale téměř všude u těch větších, nebo kde jsou větší ty průměrné farmy, tak tam existuje zastropování, které my jsme nepoužili, považovali jsme to a považujeme za kompromis, jakoby snahu vyjít víc vstříc i uvnitř toho zemědělského sektoru těm, kteří jsou větší. My jsme nezastropovali, nevyužívali jsme parametrů, které využívají země Evropské unie uvnitř... (Předsedající upozorňuje na čas.) Už? Dobře, přihlásím se ještě jednou, pan kolega bude reagovat, tak já alespoň budu mít příležitost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Ano, s další faktickou poznámkou pan poslanec Tureček.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom stručně k tomu rozpočtu společné zemědělské politiky. Ono je to logické, že teď na nové programovací období je méně peněz, protože samozřejmě sám víte velmi dobře, že plošně Evropská unie krátila rozpočet všem členským zemím v Evropské unii. Takže je tam prostě o to míň, protože všechny státy mají míň o tohleto číslo, kterým jim to bylo kráceno.

Co se týče Slovinska, onoho zastropování, tak já musím zdůraznit, že Slovinsko nemá zastropování. A já vůbec nezpochybnuji velikost té farmy, já jsem o tom mluvil, když jsem řekl, že SZIF eviduje zhruba 27 až 30 tisíc žadatelů a Slovinci mají 90 tisíc žadatelů. Z toho logicky vyplývá, že samozřejmě průměrná výměra farmy bude nižší než České republice.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Další faktická poznámka – pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: To je prostě situace, kdy přijdu, zapálím les, a pak říkám kruci, on hoří, koukejte to hasit! Ne? Teď si stěžuji na to, že je málo peněz do českého zemědělství, přitom jste sami domluvili mnohonásobně méně a vyčítáte to této vládě, že finance jdoucí do zemědělství – je jich méně.

Co ještě chci připomenout, je debata na téma významná tržní síla. My jsme k tomu dělali seminář, kterého se účastnili v podstatě všichni, kdo chtěli, všechny nevládní organizace, z opozice se neúčastnil nikdo. K debatě, která nakonec vyústila v to – vy jste sami deklarovali, že je to kompromis, který je přijatelný, dneska říkáte, že nikoli. Nicméně dobře víte, že nový zákon, který připravila vláda, umožňuje identifikovat firmy, které zneužívají svoji pozici na trhu, ať už jsou to prodejci, ať už jsou to výrobci, ať už je to kdokoliv, tak tu šanci na to, identifikovat dotyčného, kdo zneužívá svoji pozici na trhu, ten vládní návrh zákona dává. Vy dneska s tím máte problém, hledáte způsob, jak tento zákon zpochybnit, neřešit ho pokud možno. Myslím, že je to zájem především vašeho vlastníka, ale já doufám, že Poslanecká sněmovna nakonec ten návrh odsouhlasí v té podobě, ve které ho vláda předložila.

Místopředseda PSP Jan Skopeczek: Následuje faktická poznámka pana poslance Turečka, připraví se paní poslankyně Balaščíková.

Poslanec Karel Tureček: Takže ještě jednou děkuji, pane předsedající, za slovo. My jsme se neposlouchali, co se týče programovacího období 2023 až 2027. Já jsem o objemu peněz vůbec nemluvil, já jsem mluvil o objemu státní podpory po invazi na Ukrajinu, a tady mám přímo sdělení v rámci Evropské komise – proces notifikovaných podpor v rámci prakticky pomoci zemím, které byly postiženy invazí Ruska na Ukrajinu pro země, které požádaly o tu pomoc. A tam jsou jednoznačně ta čísla, která jsem vám tady říkal – Itálie 1,4 miliardy, Polsko 836 milionů a tak dále, a tak dále. Česká republika 30 milionů eur. Takže já jsem mluvil o této pomoci v tomto kontextu, nikoliv o objemu prostředků na společnou zemědělskou politiku.

A co se týče té vaší poznámky o těch vlastnících, víte, já jsem nikdy nebyl zaměstnanec Agrofertu, ale musím tedy říct jednu věc, co se týče toho vašeho kádrování, kádrování prostě těch velkých, malých. Prostě vy tím škodíte celému českému zemědělství, nejenom těm velkým, ale hlavně těm středním, ty střední hlavně tady postihujete. A já už jsem to tady řekl několikrát, já si nepamatuji situaci, ať už to byl Helmut Kohl, který prakticky byl velký sjednotitel Německa, nebo Angela Merkelová, nebo nakonec teď Olaf Scholz, který by udělal to, že by saské zemědělce, kteří jsou velcí a mají zhruba průměrnou výměru té farmy, farmy prostě jako v České republice (Předsedající upozorňuje na čas.), kádřoval tímto způsobem, co děláte vy. Nedělá to ani jeden z nich.

Místopředseda PSP Jan Skopeczek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Balaščíková. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobré ráno nebo co to je. Já bych chtěla zareagovat na svého předřečníka, pana kolegu Bendla, prostřednictvím pana předsedajícího. Takže mluvíme o tom poněkoličkáte, pane kolego, šest let probíhaly veřejné kulaté stoly k významné tržní síle. Vy jste si udělali uzavřený seminář, nepozvali jste tam všechny členy zemědělského výboru, popřípadě podvýboru, které s tím souvisejí, udělali jste si to pro vedení. Já jsem vždycky zvala všechny poslance, poslance ze všech podvýborů, které k tomu náležely, bylo to otevřené, byli tam vždycky zástupci ministerstev, dělaly se z toho zápisy. A kdybyste tam tedy chodil, tak byste se tam dozvěděl, co tam ti lidé říkají. A co tedy vám mohu říci, nikdy jsem tam nepozvala zástupce Agrofertu. Nikdy! A jestli je tam někdo zastupoval, tak to byly profesní organizace, které zastupují všechny zemědělce nebo potravináře, nebo to byli pekaři, byli to mlékaři, ale nebyli tam oni! Takže prosím vás, tohleto mi neříkejte, protože já se opravdu pak musím rozzlobit, protože to není pravda, a vy jste tam párkrát, pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího, také byl. Nechodil jste pravidelně, ani pan Bělobrádek tam nechodil pravidelně, nevím, z jakého důvodu, možná jste měli v té době jiné záležitosti na jednání, ale toto se tam prosím nedělo. Takže nepodsouvajte tyto věci. A chodili tam zástupci profesních organizací, a jestli tam byli velcí podnikatelé, třeba (nesrozumitelné), nebyli to oni. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeczek: Tak, následuje faktická poznámka pana poslance Bendla.

Poslanec Petr Bendl: Potrefená se vždycky ozve. Ne? To je základní takové české přísloví. (Ohlas v sále.) Když se trefí hřebíček na hlavičku, tak je vždycky největší řev. Ne? Pozváni jste byli. Prokazatelně, pozváni jste byli. Že jste se neúčastnili, je vaše chyba, to já už nechci komentovat. Že nemluvíte – pan kolega – že nemluví o obecném čísle, které Česká

republika v minulém volebním období domluvila pro zemědělce, to chápu. A jinak zástupce Agrofertu není potřeba zvat, oni tam toho jsou účastní.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak, další faktická poznámka, paní poslankyně Balaščíková. Prosím.

Poslankyně Margita Balaščíková: Jestli je tu někdo potrefená husa, tak já určitě ne, pane kolego, máte smůlu. Určitě si od vás nezasloužím tento způsob jednání. Ale pokud chcete, můžeme tedy udělat tu válku, já vám to ráda připomenu, ta vaše faux pas, o. k. Ale prosím vás, já jsem se rozzlobila proto, protože vy poškozujete všechny ty lidi, kteří tam chodili, tím, že nemluvíte pravdu a zavádíte to do oblastí, které nejsou pravdivé, a poškozujete ty, kterých se to týkalo. A tohle mě rozzlobilo. Vůbec mi o tomto nešlo, a nevykládejte takové věci, to mě opravdu zlobí! A jestli chcete tu válku, já jsem připravena.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak, pan poslanec Bendl k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Já myslím, že tohle už reakci nepotřebuje. Ještě jedna připomínka, jestliže pan kolega Tureček, prostřednictvím pana předsedajícího, vyzývá k tomu, aby se zastropovaly maximální ceny jednotlivých komodit na zemědělském trhu, pak tím vzkazuje našim zemědělcům, kteří produkují obiloviny a vyváží je z velké části, říká: nebudete prodávat za ceny, za které prodáváte, my jako ANO navrhujeme, že za ty ceny prodávat nebudete v žádném případě. 180 % soběstačnost v obilí. Pro velkou část velkých zemědělců je to komodita, která jejich ekonomiku velmi, řeknu, podporuje nebo živí. V okamžiku, kdy jim chcete vzkázat, že tedy nebudou prodávat za ceny, které jsou jim nabízeny, pak tedy jim vzkazujete, že půjdou pod kytky, což mě tedy překvapuje. Fakt mě to překvapuje.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Vaše faktická poznámka vyvolala faktickou poznámku pana poslance Turečka.

Poslanec Karel Tureček: Pane kolego Bendl, prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem mluvil o třech modelech a dával jsem příklady, státy. Já jsem tady neorodoval za zastropování, vy jste mě vůbec neposlouchal. A když se mě na to osobně zeptáte, tak já bych vám třeba řekl, že bych volil kombinaci dvou nebo tří, všech tří metod, které jsem jaksí tady vyjmenoval. Ale nikdy jsem neřekl, že bych zastropoval. Já jsem mluvil pouze – a tuším, že jsem dával za příklad Maďarsko a Srbsko. To za první. A za druhé... Za druhé, teď si nemůžu vzpomenout, na co jsem chtěl reagovat, jak jste mě dostal do čísel. Takže se ještě přihlásím.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak, faktická poznámka pana poslance Bendla následuje.

Poslanec Petr Bendl: Tak to si to tedy po sobě přečtete. Buď nevíte, co říkáte, anebo říkáte něco, co vlastně ani nevnímáte, smysl toho. Protože vy jste říkal, že byste zastropoval zespodu i shora, že byste stanovil minimální ceny a maximální ceny. Ale jestliže Česká republika je v obilí – v obilí speciálně – více než soběstačná a součástí významné ekonomiky našeho zemědělského sektoru je vývoz obilí, tak váš vzkaz – milí, zlatí zemědělci, náš program je, nebudete prodávat za ceny, za které je vám nabízeno – prostě není dobrý. Tečka.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Následuje faktická poznámka pana poslance Turečka, připraví se pan poslanec Smetana.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji za slovo. Už jsem si vzpomněl, ono k těm 180 procentům – vy mluvíte o celé jaksi produkci obilovin, to je, pravda, 180 %, ale ono je v tom krmné obilí. Třeba u potravinářské pšenice už je to problém, tam jsme na hranici soběstačnosti a dosahujeme to podle úrody na 90–110 %, takže jinými slovy jsou roky, kdy prostě v potravinářské pšenici soběstační nejsme. To je jedna věc.

A co se týče té maximální a minimální ceny, já jsem jasně řekl, že by ministr zemědělství jako evropský ministr zemědělství z titulu předsedy Rady ministrů Evropské unie měl navodit debatu, jestli nereformovat regulaci cen na úrovni Evropské unie, protože skutečně Evropská unie má stanovenou minimální sazbu pouze 103 eur jako dolní hranici, a dal jsem za námět, zda by nestálo za zvážení stanovit nejenom tu spodní hranici, která by se měla zvýšit, jestliže světové ceny jsou někde na 15 000 korunách, ale zároveň uvažovat i o nějaké stropové ceně. To jsem dal, ale to je něco jiného, než vy mluvíte.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak, nyní pan poslanec Smetana. K faktické poznámce? Tak pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Já už poslední. Takže už to nechcete zastropovat jenom českým, ale všem uvnitř Evropy. Výborně.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak, nyní pan poslanec Smetana.

Poslanec Karel Smetana: Pane kolego, já bych chtěl jenom zareagovat. Vy jste tady říkal, že vláda nic neudělala. A či zásluhou došlo k navýšení kofinancování Programu rozvoje venkova o 25 miliard za programovací období? Abychom byli spravedliví, k těm 270 milionům, které se podařilo vyjednat z Evropy, tak ministr zemědělství pro své zemědělce vyjednal kofinancování z národního rozpočtu do výše 810 milionů korun. Díky.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Vaše faktická poznámka vyvolala faktickou poznámku pana poslance Turečka.

Poslanec Karel Tureček: Tak už jenom velmi stručně zase ke kolegovi Smetanovi, prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem tuto zásluhu té vlády vzpomněl, když jsem řekl, že notifikovala podpory v rámci Evropské unie za částku 30,2 milionu eur, to odpovídá zhruba té částce 810 milionů, to notifikovala. A dal jsem za srovnání ty země, které notifikovaly líp, třeba Maďarsko 226 milionů korun (?) srovnatelných s počtem obyvatel, co Česká republika. Takže Maďarsko 226 milionů, Polsko 836 milionů, Česká republika 30,2 milionu eur.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, vyčerpali jsme faktické poznámky, vracíme se do rozpravy a přihlášen je pan poslanec Rais. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den, přeji také časně ráno. Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážení kolegové a kolegyně, já bych se chtěl s vámi podívat na to, co udělala vláda za necelý rok vládnutí v rezortu školství. V první řadě bych se soustředil na personální rovinu, kde vyměnila pana ministra Gazdíka, který se patrně zapletl do mafiánské skupiny podnikatelů a politiků vzešlých z lůna propracovaného podnikatelského projektu STAN a který musel rezignovat zejména kvůli svým kontaktům s podnikatelem Redlem, který je podezřelý v kauze Dozimetr. Ve vládě byl pak nahrazen odborníkem na ústavní právo panem poslancem Balašem, s nímž je spojena známá kauza plzeňských práv. Opět se přetřásalo

Balašovo počínání na plzeňských právech, kde jako děkan umožnil studium předsedovi někdejší Unie svobody Janu Rumlovi, i když nedosáhl v přijímacím řízení požadovaného počtu bodů. Pan Balaš tehdy cíleně snížil práh pro přijetí.

Proč by měla vláda odstoupit? Určitě ne proto, že neměli štěstí ve výběru ministra školství. Spíš proto, že pod jejím vedením se také toho v rámci rezortu školství v podstatě moc neudělalo. Podívejme se nejdříve, co vláda udělala v některých základních oblastech, a zejména v těch, které si jako základní a strategické sama vytyčila. Podívejme se proto na stav plnění programového prohlášení vlády, kde hned v preambuli je zdůrazněna závislost budoucnosti země na rozvoji vzdělání. Ale obávám se, že vládní ministři zůstávají pouze u slov.

Vláda v programovém prohlášení klade důraz na zvýšení finančních prostředků pro školství tak, aby veřejné výdaje na vzdělání a školské služby odpovídaly poměru k HDP alespoň na úrovni průměru zemí OECD. Toto dokonce označila jako důležitý úkol vlády v preambuli části programového prohlášení. Jak se vládě v této situaci daří, vystihuje asi nejlépe výzva think-tanku Univerzity Karlovy Vzdělávání 21 s titulkem Nesnižujte výdaje na vzdělávání. V programovém prohlášení vlády je jako jeden z mála konkrétních závazků vlády udržení platů pedagogických pracovníků na 130 % průměrné hrubé měsíční mzdy. Od 1. 1. letošního roku došlo k navýšení platových tarifů pedagogických pracovníků plošně o 2 %, ve skutečnosti podle školských odborů reálné příjmy učitelů letos klesnou minimálně o 4 % a u nepedagogických pracovníků dokonce o 6 %. Předevčirem odbory přišly s požadavkem na 15% růst platů od ledna 2023, vypočetly přitom, že i po tomto navýšení by pedagogové do dosahovali toliko 122 % průměrné měsíční mzdy. Kde je tedy oněch 130 %, ke kterým se vláda v programovém prohlášení zavázala?

Já bych tady navázal na příručku pana Daniela Münicha, také to bylo myslím předevčirem, která byla vydána a jmenuje se to Platy učitelů v roce 2021: vrchol dosažen a co dál?, kde hovoří o tom, že v podstatě jednak říká: každopádně vláda Andreje Babiše splnila svoje programové prohlášení, 150 % pro učitele vzhledem k roku 2017 z minulého období. Víte, že to byl velmi sledovaný parametr, takže i tady pan Münich říká, že jsme splnili to, co jsme slíbili. A současně on říká: naopak současná vláda se svému programovému prohlášení vzdaluje. Má tam nějakou predikci v grafu pro rok 2022 a hovoří v podobném duchu jako odboráři předevčirem.

Když budu pokračovat, budeme se bavit o pedagogických pracovnících, je neuvěřitelné, že vláda zapoměla – v uvozovkách – na nárůst platů nepedagogických pracovníků, což jsou nejrůznější administrativní pracovníci, kuchařky, školníci, pracovníci provozu školy a tak dál. To se snaží teď vynahradiť tím, že na základě dohody s odboráři, kteří vyhrožovali vstupem do stávkové pohotovosti, jim slíbila 10% navýšení platů od letošního září, čili od tohoto měsíce. Jako vysokoškolský učitel se zde musím také zmínit o situaci, kdy platy akademických pracovníků, myslím tím zejména platy asistentů a odborných asistentů, jsou průměrně nižší, než jsou platy středoškolských učitelů. Toto klidu na fakultách rozhodně nepřidá, zvláště když i pokladní v nejmenovaném potravinovém řetězci má mzdu vyšší.

Tady jsem se trošku dotkl platů. Pak za jednu z nejdůležitějších oblastí práce poslanců ve Sněmovně považuji legislativní oblast, a co jsme zde jako poslanci v oblasti legislativy školství za dobu dnešní vlády udělali. Odpověď je jednoduchá. Moc toho nebylo, protože nám vláda do Sněmovny také v podstatě moc neposlala. Za období dvou ministrů z řad politiků STAN byly schváleny dva zákony, a to zákon číslo 67/2022 Sb., o opatřeních v oblasti školství v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, čili to byl ten zákon Ukrajina, a zákon číslo 26/2022 Sb, o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělávání distančním způsobem pro období epidemie onemocnění covid-19.

Omlouvám se za ten hlas, ale jsem na tom podobně jako Klára Dostálová a někteří další, kteří tady byli nakažení na levé straně. Myslím tedy hlas samozřejmě. Takže ten druhý zákon se týká toho ředitelského volna. Legislativní problémy, které souvisí se školským zákonem,

kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých dalších zákonů, tak ten máme v podstatě na úrovni výborů, budeme teď probírat.

Co se týká oblasti vědy a výzkumu, to jsem tady hovořil s paní ministryní a apeloval jsem na to, aby pokud možno co nejdříve tady byly podklady k té velké novele, myslím tím k zákonu 130 o vědě a výzkumu, protože ten posun ve vědě je poměrně značný a máme tady velké zpoždění. Nehovořil jsem, proto se o tom zmíním, zakládání veřejných vědeckých institucí, to považuji za problém, který už tady je hodně dlouho. Ona sama hovořila, a to jsem samozřejmě podporoval, to byl problém transferu technologií, a tak bychom tam našli hodně věcí, které je potřeba dělat. Apeluji i z této pozice na to, aby úředníci příslušného ministerstva dodali sem návrh toho zákona co nejdřív.

Jaká je situace v provozu všech školských zařízení od mateřských škol až po univerzity. Enormně rostou provozní výdaje zejména v části energií a fakticky školy dneska neví, jak se bude situace řešit. On to možná neví ani pan ministr Síkela. Čteme v tisku, že kolem nás vlády v sousedních zemích zastropovávají ceny energií, snižují DPH jak na energie, tak na potraviny, snaží se krotit inflaci bankovními opatřeními a tak dál. A co se zde děje? V podstatě v oblasti školství nic. Vlastně ne tak úplně. Koalice nám nabízí v případě zimy ve škole garanci 18 stupňů tepla v učebnách a doporučuje si vzít jeden svetr navíc. Kdyby to nebyla pravda, tak to považuji za špatný vtíp. Ale můžu pokračovat konkrétně informacemi z tisku. Tady vím, že náklady na elektrickou energii v následujícím roce 2023 ve srovnání s rokem 2021 vzrostou šestinásobně, píše Mladá fronta DNES z 29. 8. 2022. Konkrétní informace poskytli pracovníci Masarykovy univerzity a ti říkají, že náklady na provoz v roce 2021 byly 81,5 milionu korun, v roce 2022 – to byl odhad – 201 milionů korun a v roce příštím to bude 543 milionů korun. Že se to musí řešit, to je evidentní, ale nevyřešíme to tím, že budeme plést svetry, to je také evidentní.

Reprezentaci vysokých škol byl prezentován krizový scénář univerzit, protože vláda nic nepředložila, Ministerstvo školství také ne, a ten v podstatě spočívá v tom přechodu na on-line výuku, což by znamenalo, že vlastně již v průběhu tří let po sobě bychom měli distanční studium, což se osobně domnívám, že může mít, a pravděpodobně by mělo, za následek snížení kvality výuky.

Byly publikovány představy o protažení výuky do letního semestru. Představa je, že v zimě by se učila teorie, až na konci letního semestru by byla praxe – a student přes léto zapomene teorii a má absolvovat praxi. Například na lékařské fakultě, ve výrobní firmě a podobně. Že to bude mít dopad na kvalitu absolventa, který z pěti či šesti let celého studia absolvuje tři roky distančního studia, to se osobně domnívám, že to tak asi bude.

Školská zařízení, nejenom univerzity, ale i ostatní očekávají pomoc v oblasti krytí nákladů na elektřinu, plyn a dalších zdrojů. Univerzity nemají dostatečné rezervy v řádech miliard korun, o rezervách ostatních školských zařízení se nemá cenu bavit, protože to je nanejvýš v milionech. Zde je jednoznačně nutná podpora vlády. A co ta dělá? Zatím mlčí. Náklady na energie se samozřejmě projeví ve zvýšení cen jídla, ve zvýšení cen ubytování na kolejích. Ty informace se pohybují kolem 10 %. A jaká je podpora vlády? Tak jak jsme tady slyšeli, pan ministr průmyslu Síkela chce navrhnout zastropování cen plynu na summitu ministrů až 9. září 2022. Celoevropská shoda je nejistá a my budeme zase možná měsíce čekat, co vláda vymyslí.

Tuto část bych ukončil vyjádřením ministra Pavla Blažka, který tady byl za dnešek a včerejšek několikrát citován, který podle mě minulý týden správně upozornil, že uvedená ekonomická krize, nebude-li řešena, přejde v politickou krizi. A tady, milá vládo, svetr už pak nepomůže.

Zpět ke školství. Ještě bych se trochu věnoval operativním problémům v rámci rezortu školství. Klasickým příkladem je situace v Cermatu. Zde byl ministrem Gazdíkem odvolán ředitel, respektive ředitelka, pro špatné a neefektivní hospodaření. Cermat má prozatímního ředitele, a to exnáměstka Štábla, člověka, který byl napojen na aktéry kauzy Dozimetr, který

sice přestal být náměstkem ministra školství pro IT, nicméně na pozici prozatímního ředitele Cermatu zůstal. Očista státní správy od osob spojených s panem Redlem se tak nekoná. U Cermatu můžeme vidět rozdíl mezi proklamací stávající vlády ohledně digitalizace státní správy, a realitou Cermatu, chcete-li digitálním pravěkem, který generuje ten Cermat, a po celé republice rozváží tuny papíru, tím myslím ty zkuškové tiskopisy. A chybovostí Cermatu v případě maturitních přijímacích a dalších zkoušek je Cermat proslulý, viz zase předčerejší články v Demokracii (?) ohledně soudních sporů, které Cermat prohrál. A náklady na chod podle výroční zprávy Cermatu za rok 2020 činí v uvozovkách pouhých 250 milionů korun z rozpočtu Ministerstva školství.

Jako další problém, operativní, který musí Ministerstvo školství na podzim, a vlastně již dnes, řešit, je reakce na případnou podzimní epidemii covid. Předcházející vládě bylo vyčítáno, že neměla variantní scénáře řešení covid pandemie, což nebyla pravda. Některé části scénářů jsem sám zde prezentoval. A co dělá dnešní vláda? Současná vláda doposud nepředložila žádný scénář života škol v případě nástupu pandemie covid. A že covid s určitostí v nějaké formě udeří, je celkem zřejmé.

Mnoho novinářů, politických komentátorů a expertů poukazuje na marnou snahu dnešní vlády promlčet se z uvedené situace. Stará politická poučka nechat problém vyhnít se ukazuje jako nepoužitelná, protože se situace každý den jenom zhoršuje a profesorské moralizování vládních činitelů má stále menší účinnost. Domnívám se též, že vláda, která doposud nic neudělala v oblasti dnešní energetické a finanční krize, má jediné řešení: položit karty a odejít co nejdříve od politického stolu. Škody již bylo napácháno dost. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Faktická poznámka pana poslance Výborného bude následovat. Připraví se pan poslanec Nacher v obecné rozpravě.

Poslanec Marek Výborný: Dobré ráno, kolegyně, kolegové, pane místopředsedo, paní ministryně. Já tedy nevím, prostřednictvím pana předsedajícího, pane kolego, pane profesore Raisi, mně to přijde fakt až takové jako nedůstojné a hloupé, když zrovna vy hovoříte o nějakém profesorském moralizování. To mě velmi mrzí z vašich úst. Nevím, možná jste četl jenom nějaký vám připravený projev. Tak nevím, jestli to myslíte vážně, ta vaše slova.

Ale věcně. Věcně k tomu, co jste říkal a co stihnu v těch dvou minutách. První věc: Pokud jde o ty platy, které jste zmiňoval, je potřeba si přečíst celé to programové prohlášení naší vlády. Ten závazek 130 % je na toto vládní období, tedy do roku 2024, jsme deklarovali, taky při všech rozpočtových jednáních s panem ministrem financí, a mohou to potvrdit to kolegové ze všech koaličních stran, že se s tímto i nadále počítá. To, že v roce 2023 toho nedosáhneme, to jsme také říkali. Ale zároveň držíme tu linku, a já jsem ji vždycky chválil, které se podařilo dosáhnout vaší vládě. Takže to je jedna věc.

Druhá věc. Pokud jde o ty nepedagogy, tak od dnešního dne je tam navýšení plus 10 %, stejně tak jako pro další zaměstnance ve veřejné sféře. Takže tady je opět potřeba ty věci uvést na pravou míru.

Pokud jde o ty vysoké školy, no tak předpokládám, že vy sám jako vysokoškolský profesor a bývalý děkan, nebo rektor, teď se omlouvám, moc dobře víte, že je to otázka autonomie těch vysokých škol. A upřímně, nalijme si čistého vína, to, že na některých vysokých školách je poměrně vysoká přezaměstnanost, tak potom to samozřejmě dopadá i do těch platů. Ale žádný ministr, a to je úplně jedno, jestli tím ministrem byl Robert Plaga, nebo je dneska pan ministr Balaš, v zásadě nemá vliv na výši platu na vysokých školách. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Já bych pak pokračoval dál. Zákon o pedagogických pracovnících, myslím, že moc dobře víte, o co jde.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. K faktické pan poslanec Rais, připraví se paní poslankyně Berkovcová.

Poslanec Karel Rais: Tak jestli můžu zareagovat, tak zaprvé, projevy si chystám sám, nemám zas takový aparát kolem sebe, to je první věc. Druhá věc je, že samozřejmě těch 130 % se myslí na celé období, to máte pravdu. Také víte, že původní verze a sliby byly kolem 3 % platů učitelům, pak to vláda zkrouhla podle toho, co říkal pan kolega Gazdík, na 2 %. Řešíte to možná na poslední chvíli, ale je to na celé období, to je pravda.

Co se týká autonomie, autonomie škol, to je taky pravda, ale zase na druhou stranu víte, a taky jsme tady byli u toho oba, řádově desítky milionů do inkluze a v podstatě do středních škol, kdežto na vysoké školy, tam šlo kolem miliardy. Prostě v podstatě tam šly ve srovnání s tím, co šlo na střední školy, co tady vyřídila kolegyně Valachová, minimální peníze. A tenhle deficit je už vidět. To není jenom o tom, že se drží, že škola nebo fakulta má konkrétní autonomii. Samozřejmě mohla by to fakulta učit s jedním učitelem a s děkanem, a pak by měli platy asi vyšší než dnes. To je jasné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Další s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Berkovcová. Připraví se pan poslanec Výborný. Prosím.

Poslankyně Jana Berkovcová: Děkuji za slovo. Já tady doplním svého kolegu, pana poslance Raise, v tom, co vlastně vláda slibovala ve svém programovém prohlášení a nesplnila, co se týká školství. Nebudu už hovořit o platech, to už tady bylo řečeno. Ale vy jste ve svém programovém prohlášení slibovali, že vytvoříte podmínky pro posílení klíčové role ředitele školy, pedagogického lídra, včetně snížení administrativní zátěže. Proti tomu ale jde nařízení vlády platné od 1. září 2022, které vlastně zrušilo funkci zástupce ředitele na 3 000 nejmenších mateřských a základních školách, a jejich práci potom budou muset dělat ředitelé škol. A víte, že ředitelka mateřské školy musí odučit, to znamená být ve třídě s dětmi, dvacet hodin týdně, což je vlastně úvazek třeba učitele na základní škole. Ale ta ředitelka mateřské školy zároveň řídí i celou mateřskou školu. V důvodové zprávě k této změně je uvedeno, že cílem je ušetřit 600 milionů korun. Bohužel toto je šetření na tom nejhorším možném místě. Ředitele škol Ministerstvo školství zahluje administrativou, jenom pro příklad, v srpnu museli ředitelé škol vyplňovat tabulku, co všechno nakoupili v roce 2020 v rámci digitalizace.

Pokud mám ještě čas, tak jenom ještě přidám, že ani vaše sliby ohledně podpory společného vzdělávání a inkluze nenaplňujete, neboť jste slibovali, že zpřístupníte podpůrné pozice na školách v rámci inkluze, že podpoříte učitele v rámci individualizace výuky, práce s různorodými kolektivy. Ale to se vám také vůbec nedaří, protože počet žáků ve třídách naopak roste, jednak proto, že nastoupily početnější populační ročníky, (Předsedající: Čas, paní poslankyně.), nastoupili žáci z Ukrajiny, takže vlastně učitelům tuto práci ztěžujete.

Pokud budu mít ještě čas, tak se ještě přihlásím znovu.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Tak, pan poslanec Výborný k faktické poznámce. Připraví se pan poslanec Kučera.

Poslanec Marek Výborný: Nevím, jestli má smysl pokračovat v té debatě, mně je líto pana profesora Raise, protože vidím, že je zdravotně indisponován, tak to nemá moc smysl. Ale prosím vás, jsme tady devátý měsíc, kdy tato vláda převzala otežku po vás. Tak asi těžko tady můžeme dělat revizi celého programového prohlášení vlády. Zákon o pedagogických pracovnících mohl být dávno schválen, ale protože jsme to pohnojili, pardon, jako na konci minulého volebního období vy, a vaši tehdejší... no tak, víme to, a vaši tehdejší koaliční partneři,

tak ho bohužel nemáme. Tam ty podpůrné profese byly. Ten zákon byl minulý týden, jestli se nepletu, vládou schválen. A já doufám, že velmi rychle i za vaší podpory projde tady Sněmovnou. A ty podpůrné pozice, o kterých jste, paní kolegyně, prostřednictvím pana předsedajícího, hovořila, tam všechny jsou. Nebo ty zásadní a důležité, které potřebujeme v těch školách.

Když tady pan kolega Rais hovořil o těch vysokých školách, financování. Protože nemáme revizi vysokoškolského zákona, to je jedna z věcí, která by mohla pomoci. Zase, pan náměstek Miller ten zákon má připravený, teď půjde do mezirezortu a myslím, že ty věci se na rozdíl od toho minulého volebního období skutečně podaří pohnout.

Tak prosím také trochu použijeme aspoň trochu selský rozum. Jakákoli vláda, to je úplně jedno, kdybyste tam byli vy, tak za pět měsíců také ty věci nezvládnete. Ale podívejte se, co všechno se skutečně daří postupně posouvat, a to i v situaci, kdy řešíme zásadní věci, jako jsou například děti z Ukrajiny, pro které jsme včera, už bohužel tedy včera, dokázali zajistit nějakých 67 000 míst v našich školách. A když pomínu některé problémy, když vidím kolegu Nachera, tady v Praze a v tom prstenci okolo Prahy, nepopírám, tady je to výrazně složitější, tak ale se to v zásadě podařilo. Stejně tak jako když tady bylo řečeno, že nemáme připravené věci dopředu. Tak máme. Lex Ukrajina školství, který byl schválen na jaře myslím tady napříč Poslaneckou sněmovnou, tak je nastaven na celý ten školní rok, případně i na další. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Jenom prosím toto nějak veďme v patrnosti. Já vím.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Další k faktické poznámce, pan poslanec Kučera. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já se připojím ke svému předřečníkovi, panu předsedovi. Prosím vás, buďme soudní. Tady říkala paní kolegyně, vyjmenovala tady soupis věcí, které nezvládla za osm let vláda hnutí ANO, a chce to po vládě, která je tady devět měsíců. To není ani jeden školní rok. První školní rok začal včera 1. září za vlády Petra Fialy. A vy tady chcete věci, vy tady vypisujete věci, které jste nezvládli za osm let. Osm let jste nebyli schopni toto udělat. A vy tady vyčítáte vládě Petra Fialy, co měli udělat za ani ne jeden školní rok. Tak prosím pěkně, buďme soudní. Kritizujeme, jistě, kritizujeme, ale trochu soudně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Nyní vás jenom seznámím s pořadím faktických poznámek. Nyní vystoupí paní poslankyně Berkovcová, pak bude následovat pan poslanec Rais a poté je přihlášena paní poslankyně Peštová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Berkovcová: Já jsem si, pane kolego, pane poslanče Kučero, prostřednictvím pana předsedajícího, vybrala z programového prohlášení vlády právě ty body, u kterých nemůžete říct, že na ně máte ještě celé čtyři roky. Vybrala jsem si právě ty body, u kterých už nyní jdete proti svým prohlášením. Proto jsem jmenovala to, že jste slibovali podpořit ředitele jako lídra školy, snížit administrativní zátěž. A to vaše nařízení vlády, kterým se bere některým malým školám zástupce ředitele, to jde úplně proti tomu. S tím nemá naše předchozí vláda nic společného. Takže já teď jenom budu pokračovat dál a navážu, kde jsem skončila, u podpory společného vzdělávání.

Vy jste tedy slibovali, že podpoříte učitele v individualizaci výuky, že pomůžete v práci s různorodými kolektivy, že pomůžete v práci s nadanými žáky. Ale vlastně tím, co se teď děje, tak počet žáků ve třídách roste jedna proto, že nastoupily populačně silnější ročníky, nastoupily děti z Ukrajiny. A místo toho, aby vláda přidala finance školám a zaměstnala více učitelů, tak vlastně schválila zákon lex Ukrajina, který umožňuje naplnit třídy mateřských škol i základních škol až po okraj. Až po 28 dětí na jednu učitelku v případě mateřských škol a 34 žáků ve třídě v základních a středních školách. To stát nestojí žádné peníze navíc, ale způsobuje to trvalé

přetížení učitelů, což je tedy pravý opak individualizace. Jak mohou potom učitelé individualizovat svou výuku? Nemožné! A počet vykazovaných talentovaných žáků také naopak klesá.

Dále jste slibovali, že systém společného vzdělávání podrobíte revizi. Jediné, co jste udělali, že jste prohlásili, že chcete snížit počet asistentů pedagoga, takže učitelé budou na inkluzi opět sami. (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) Vy ty učitele nepodporujete, naopak se snažíte (Předsedající: Čas, děkuji.) ve školství ušetřit, kde se dá.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Následuje s faktickou poznámkou pan poslanec Rais, připraví se paní poslankyně Peštová.

Poslanec Karel Rais: Budu se snažit držet toho, co tady říkal kolega Kučera, to znamená soudnost. Uvedu pouze věci, které jste si zapříčinili svou nešikovností nebo čím sami, a to je to, co jsem říkal, že původně jste naslibovali učitelům, pedagogickým pracovníkům 3 %, a nakonec jste dali dvě. A někde bychom našli i prohlášení kolegy Gazdíka, který se – v uvozovkách – vymlouval, že u toho nebyl, že za to tedy jako nemůže. To je jedna věc.

Druhá věc je to, co si myslím, že je fakt, který vůbec nesouvisí s tím, kdo tady byl osm roků předtím, a to je to, že jak v tom programovém prohlášení, kde vlastně jste zapomněli na ty školníky, na ty nepedagogické pracovníky, takže jestliže učitelům jsme přidali ty platy od 1. ledna, tak školníkům to dáváte teprve teď, a to zase po různých řekl bych mediálních atacích, aby to bylo. Takže ten guláš, co se týká soudnosti, ten guláš jste si udělali od toho ledna nebo od toho začátku sami. Do toho jsme my jako opozice vůbec nestrkali prsty. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Následuje paní poslankyně Peštová s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Výborný.

Poslankyně Berenika Peštová: Já bych chtěla reagovat na pana poslance Kučera, který mi právě zase odchází. Věřím tomu, pane poslanče Výborný, prostřednictvím pana předsedajícího, že tam máte něco důležitého. Jenom jsem chtěla říct, že už jsme unavení, všichni už jsme unavení, a chtěla jsem poprosit pana poslance Kučera, že to není jeho obor a že je opravdu někdy lepší mlčet. To, že nám školní rok začal před jedním dnem a měli jste na to jeden den, fakt je to zbytečné. Myslím si, že každý bychom se měli držet toho svého oboru, a je zbytečné od pana Kučery, že vystupuje a vlamuje se někam, kde je to úplně zbytečné, a dělá ze sebe akorát hlupáka. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Výborný. Rušíte faktickou poznámku, pak jsme tedy faktické poznámky vyčerpali. Vracíme se do rozpravy a vystoupí pan poslanec Nacher Patrik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, dámy a pánové. No, když jsem měl projev k vyslovení důvěry této vládě, tak jsem řekl, že to je svátek demokracie. Tak já bych to zopakoval, že dneska je to také svátek demokracie. Každý pod tím tedy vidí něco trochu jiného, ale já si myslím, že to do té parlamentní demokracie patří. Stejně tak jako se stala taková zvláštní věc, že včera měl narozeniny současný premiér, kterému přeju všechno nejlepší, dneska má narozeniny bývalý premiér, kterému přeju všechno nejlepší, a oba dva mohou poděkovat paní předsedkyni Sněmovny, že jim dala takový dárek, že tady trávíme na jejich narozeniny už asi 16 hodin nebo kolik času v Poslanecké sněmovně.

Já jenom na začátek, než se do toho pustím, takovou trochu statistiku. Až se mě zase někdo v nejmenované televizi, nejmenovaný redaktor, bude ptát, proč to trvá všechno tak

dlouho, něco o obstrukcích a podobně. Tak doposud hovořilo 13, vlastně kolega Šalomoun, pan ministr, dvakrát, takže 14 koaličních politiků, pět opozičních s přednostním právem a já jsem třetí obyčejný poslanec. Takže 14:8, když už jsme u toho. Neříkám tím, že ministři nemají mluvit, naopak, ať hovoří, ale ať pak nikdo zítra neříká, že to bylo tak dlouhé, protože my jsme něco zdržovali. To znamená... Ano, 32 přihlášených. Ale doposud tady hovořili především ministři této vlády v poměru 14:8. Ten osmý jsem já.

A při této příležitosti tady přečtu tweet Mariana Jurečky, který k tomuto něco napsal. Tak vystoupení náčelníka Velká huba, který si vzal slovo první, máme za sebou. Ale přijdou další, co chtějí vyhrát alespoň náčelníkovo stračí pero v soutěži opoziční zvanírna a kategorii, kdo lépe zvládne přečíst nachystaný text. Před chvilkou to Marek Výborný zopakoval trochu jinými slovy, že kdo psal text Karlu Raisovi, mému kolegovi. Dámy a pánové, já tomu nerozumím, tomu vašemu přístupu, že máme nachystaný nějaký text. Zatím jsem tady zaznamenal, že poslední tři ministři tady četli, ani neměli nějaký zrakový kontakt s posluchači, tak by mě tedy zajímalo, jak by to tedy hodnotil Marian Jurečka, jestli byl tedy lepší čtený text ministra průmyslu, ministra zemědělství nebo ministryně životního prostředí. Jak jste viděli, tak ministr zemědělství přečetl ten nachystaný text, a když tam pak padly ty odborné otázky, tak zmizel a už tady není. Věci tady má, takže předpokládám, že je někde, že je někde po budově. Tak tolik asi o tom přichystaném textu. Mně to přijde úplně zbytečné. My to neříkáme, vy to říkáte furt. A pět minut poté, co to napíšete na tweet, tak tady přijde ministr, kouká tady do toho, čte to a odpovědi se od něj žádné nedočkáme. Reagují za něj poslanci.

Já mám jeden zřejmý důvod pro vyslovení nedůvěry, který řeknu ještě před tím tématem, které jsem nazval, jak jinak, dvojí metr. Je tu osoba, která by ve veřejném prostoru být neměla, což je šéf rozvědky, a je tu naopak osoba, která by ve veřejném prostoru být měla velmi intenzívně, což je v současné situaci cen energie ministr průmyslu. No a situace je taková, že bych skoro řekl, že ten reálný stav je opačný. O šéfovi rozvědky čteme dnes a denně, a pan ministr Síkel nekoná, nevysvětluje. Když jde do médií, tak většinou, ne vždycky, abyste mě nechytili za slovo, tak chodí bez oponenta.

A pak tady řekl, jak jsem si napsal přesně, že si pana Havlíčka zase povodí. Tak já se těším, až pan ministr půjde zase do nějakého duelu, protože když tam je pak sám, tak je to samozřejmě úplně jiná situace. A tohle je pro mě úplně základní. Ten člověk, který by teď měl být v těch médiích, měl by to vysvětlovat, měl by ukazovat nějakou vizi této vlády právě v oblasti energetiky, my jsme se tady o tom bavili už v těch faktických poznámkách, tak prostě moc nevystupuje, říká, že je to všechno připravené. Já jsem ho tady několikrát interpeloval a ty odpovědi byly úplně stejně čtené jako dneska ten projev. A já říkám a tvrdím, a říkám to dopředu, že to, co se nám teď podařilo, to znamená snížit ten počet exekucí díky té kultivaci prostředí, ať už Milostivým létem, které včera zahájilo své druhé pokračování, nebo dalšími pozměňovacími návrhy, tak se to velmi snadno může obrátit a ten počet lidí v exekuci bude zpátky stoupat čistě proto, že ti lidé prostě nebudou mít na svoje základní, jak by se řeklo mandatorní, povinné výdaje rodinného rozpočtu.

Nebudu tady dlouze, protože už jsme si to, já jsem si to tady proškrtal, mohl bych to mít na dlouho, ale nebudu tady dlouze hovořit o těch receptech, o těch opatřeních, jak jsem se tady bavili o budoucnosti lipské burzy, obchodování s emisními povolenkami, dlouhodobým kontraktem, nějakých daňových opatřeních, zastropování cen a podobně. Tady na tomto místě bych spíše tedy pozval zájemce, pana ministra Síkelu, když mu to někdo vyřídí, na konferenci k této věci, kterou bych rád jako předseda podvýboru pro ochranu spotřebitele zorganizoval na 21. září tohoto roku, protože se na to lidé prostě ptají a jsou v určité deziluzi.

S tím souvisí téma, které také spadá pod MPO zcela jednoznačně, a to ochrana spotřebitele. Je to taková popelka. A vy víte, že jsem tady při jednání o rozpočtu varoval, že změnou zákona o elektronických komunikacích a energetického zákona se zvýší tlak na ERÚ a na ČTÚ, a to se také děje. Ale zároveň by vaše vláda snížila těmto institucím rozpočet. Takže my všichni, co chodíme do televize, naposled jsem tam byl s panem místopředsedou

Skopečkem, říkáme: Dámy a pánové, když vám přijde nějaké vyúčtování anebo nové zálohy i přesto, že máte zafixovanou cenu, a přijdou vám vyšší, tak se obraťte na ERÚ. No oni se můžou obrátit, ale tam ty kapacity také narážejí na nějaké svoje limity. A já jsem to říkal už při projednávání rozpočtu, už při projednávání důvěry vládě. Takže to není tak, že bych byl generál po bitvě. A uvidíte, ono to bude mít nějaký doběh.

Základní výmluva této vlády je, že ta předchozí vláda zadlužila zemi tak, že vy nemůžete dělat nic, nebo skoro nic. Já se neustále v těch všech televizních debatách ptám, v čem konkrétně. Tak jsem říkal, co se v tom minulém období stalo. Byly to ty kompenzace, které jsme tady přijímali. Nojo, ale ty kompenzace jste vy, tedy jako opozice, chtěli, aby byly vyšší, aby trvaly déle, aby byly pro větší množství lidí, firem. Kdyby se to přijalo, tak by ten schodek byl ještě větší. Co tam máme dál?

Zrušení superhrubé mzdy. Tak to by bylo dobré si přiznat, kdo všechno pro to hlasoval. Já se k tomu hrdě hlásím. Ale bylo pro to i ODS, teď nevím, jestli ještě SPD nebo někdo další. Zvýšení platů zaměstnanců ve veřejném sektoru, učitelé, zdravotníci, policisté. To máte v programu i vy. A koneckonců i vy také teď zvyšujete ty platy, to snad také přece není špatně. Čili kdyby se toto všechno nestalo kumulativně, to zrušení superhrubé mzdy, zvýšení platů, tak by někteří lidé a rodiny narazili na ten svůj limit, na ten svůj strop rodinného rozpočtu už nyní.

Schválně jsem se díval na ten svůj projev, který jsem měl k vyslovení důvěry vládě, protože jak víte, chci, aby člověk byl konzistentní. Já se o to pokusím, ale nedá mi to moc práce, protože člověk je konzistentní. Já jsem tam tenkrát psal o tom, že vás spojil antibabiš, protože tam žádný obsah nebyl. Uplynulo osm měsíců a všichni ministři v těch projevech to tam měli znovu. Takže jsme dál a dál od těch voleb a vy to tam opakujete. A ty obsahové věci tady nejsou, protože se v nich lišíte, a na tom se nic nezměnilo. Zavedení eura, ano, ne. Zvýšení, snížení daní. Dokonce se lišíte i v takových předkladech, jako je manželství pro všechny, to znamená takové ty společenské věci.

Pokud jde o personálie, i o tom jsem hovořil, tady se nic nezměnilo a tady už nastává ten můj dvojitý metr, jestli si to umíte představit. Mám tím na mysli třeba politické náměstkyně, zejména z řad Pirátů, kteří byli překroužkováni, takže se nedostali do Poslanecké sněmovny. Nojo, ale to přece není ta personální politika. Vy byste byli první, kdo by nám to vyčetl. Protože oni, kdyby překroužkováni nebyli, tak by tady seděli, byli by v Poslanecké sněmovně. Tím, že byli a nedostali se sem, tak se stali náměstkyně. To není to personální zázemí. Tak já to tady říkám, jenom abychom měřili všem stejným metrem.

Stejně jako ty podivné odchody, které byste nám také neodpustili, kdyby se staly za nás. Policejní prezident Jan Švejdar po rozhovoru s Vítem Rakušanem, který ještě nebyl v té chvíli ministrem, nebo šéf Lesů České republiky Josef Vojáček, který byl tenkrát odvolán ministrem Jurečkou, který byl pouze pověřen dočasně řídit Ministerstvo zemědělství, stejně tak jako čtyři dny po setkání s ministrem spravedlnosti odešel vrchní státní zástupce Ivo Ištvan. To jsou všechno příklady toho. Zkuste na to nahlížet, kdyby se to stalo za nás, jestli byste pokrčili rameny, šli byste dál?

Profesionální řízení jste slibovali jako změnu, zlepšení. Tady připomenu váš neustálý boj proti takzvaným plošným opatřením, abyste se komplikovaně a složitě dostali stejně ke kvazi plošnému opatření. A teď narážím na ten pětistícový příspěvek na dítě. Vy byste to nejprve schválili do výše milionu v čistém, abyste pak dostali kritiku i vlastně z vlastních řad, že to je příliš plošné, pak se to proměnilo na do milionu výše v hrubém. Citace Marian Jurečka: Pomoc rodinám se bude týkat těch, jejichž příjem je do jednoho milionu korun hrubého. Na tiskové konferenci jsem sdělil nepřesnost, za kterou se omlouvám. Nechci se vymlouvat, v poznámkách jsem měl i jiné varianty, které se odvíjely od čistého příjmu, ale přehlédl jsem je. Děkuji za pochopení. Říkal ale čtyři dny po té tiskové konferenci a zároveň v momentě, kdy ještě na webu MPSV byla ta varianta, že to je v čistém. To jenom tolik, když jste nám vyčítali tu nesrozumitelnou komunikaci kolem covidu. Stejně tak je to u příspěvku na bydlení.

Abyste viděli, jak já si autenticky připravuji ten příspěvek, tak to, co tady přečtu, mi přišel mail v reakci na projev tady pana premiéra právě ve vztahu k tomu příspěvku na bydlení. Citace z mailu: Všude se lidi pobízejí, aby se nebáli o příspěvek na bydlení žádat. Ale jak mají ten další nápor chudinky pracovnice zmíněného úřadu práce zvládat, když už v současnosti nestíhají? A nápor bude. Lidem teprve nyní začínají přicházet nové rozpisy záloh. U mne se třeba od 1. 8. 2022 změnila záloha na energie na dvojnásobek. Přetíženým pracovním není možno nic vyčítat a z čehokoliv je vinit. Stačí se podívat na web Úřadu práce do kolonky volná místa. Práce jim přibývá, pracovníci z ÚP bych odhadoval, že spíše odcházejí. Naštěstí mám finanční rezervu na platby na cca měsíc. Pro nejhorší nouzi kontokorent. To už jsme u úvěrů, to už jsme u zadlužování člověka na pravidelné platby. Myslím, že lidé, kteří s příspěvkem na bydlení nemají ještě zkušenost a spolehnou se na něj, aniž by měli nějaký ten minimální finanční polštář, budou velmi zklamáni nad sliby vlády a s jejich deštníkem asi hezky promoknou. – To je autentická reakce divačky.

Energetický úsporný tarif. O tom také tady hovoříme docela dlouhou dobu a v zásadě není do dneška jasné, jakou bude mít podobu. Provázela to celá řada zmatků a různých čísel. Jednou to bylo patnáct tisíc, třicet tisíc, šestnáct tisíc, dvanáct, do konce roku dva, pět tisíc, různě se to měnilo. A zase to tady říkám na přetřes toho, jak předchozí vláda byla kritizovaná v době covidu. Já vám tady připomenu dotaz, který jsem měl při programovém prohlášení vlády, aby bylo vidět, že člověk některé věci prostě řešil už tehdy a neříká je teď jako – a říkám to už podruhé – jako generál po bitvě. Já jsem se ptal tenkrát: Vy máte v programovém prohlášení vlády – Green Deal je pro nás příležitost. A já jsem se ptal, jak se to projevuje, že nebudeme bojovat za náš energetický mix? Odpověď jsem tenkrát nedostal a ono se to teď docela krásně naplňuje. Já tam nevidím tu energii bojovat za ten náš energetický mix, protože každý prostě, každá ta země má to postavení úplně jiné a my máme v tomhle určitá specifika z hlediska závislosti na plynu, který, když ho bude nedostatek, tak nás může vrhnout do energetické chudoby, ale stejně tak nás může vrhnout do energetické chudoby i to, čeho máme přebytek, což je elektřina, v momentě, kdy ta cena se bude vyvíjet tak, jak se vyvíjí.

Když se podívám na některé věci, které bych mohl zařadit do té kolonky dvojí metr – kdybych chtěl být vtipný, tak bych řekl dozimetr, nebo možná teď v reakci na současnou situaci dvojí svetr –, tak začnu tím, co slyšíme dost často, a já taky. Populismus. Vždycky když člověk přijde s nějakým návrhem, tak je populist. Populismus. A to zejména směřovalo k návrhům hnutí ANO. Samozřejmě že všechny návrhy této vlády populistické nejsou. To myslím trochu sarkasticky. Takže já si tady pomohu opět citací, ne svou, abyste neřekli, ale přímo Miroslava Kalouska, který to napsal, myslím si, docela trefně: "Chápu všechny demokraty, kteří chtějí odpouštět svým favoritům," míněna je teď pětikoalice, "populismus proto, aby se nevrátili populisté. Mám ale jednu otázku: Když budou demokraté usilovně soutěžit s populisty v populismu, jak je za čas od sebe rozeznáme?" Já si myslím, že byste si tyto věty měli přečíst.

Vy jste slibovali, že zatočíte s byrokraty, úředníky, že se sníží počet úředníků. Tak já tady znova zopakuji to, co jsem řekl při vyslovování důvěry a co se v zásadě nezměnilo. Za předchozí vlády na Úřadu vlády se snížil počet úředníků o nějakých 250, za současné vlády naopak narostl o 74. Předchozí vláda měla počet členů 15, současná 18, takže se nevejdou do této řady, takže pan ministr Šalomoun, který dneska mluvil dvakrát, musí sedět o patro výš. Nejde o tu absolutní částku, o to jsem se s vámi nikdy nepřel, jde o nějaký symbol nebo princip, nebo abyste mi rozuměli, ve vašem slovníku je to nějaký signál do společnosti, který byl v lednu, a teď ten signál je ještě silnější pro tu společnost v této chvíli. Vy jste vždycky říkali, že se budete chovat jinak, že nebudete válcovat opozici. O nějakém poměrném zastoupení... (Hlas z pléna.) Já jsem slyšel, že jste to neříkali, aha, tak dobře, dobré přiznání. Takže pan kolega Bělobrádek přiznal, že to neříkali, takže válcovat opozici budou. Tak to je dobré vědět. Poměrné zastoupení 5:2 ve vedení Sněmovny, nad tím jsem mávl rukou. Ale v tom mezidobí, co já si pamatuji, tak nebyla schválena jediná mimořádná schůze, kterou my jsme svolali. Dokonce s jednotlivými body máte problém, viz třeba moje snaha tady zařadit novelu živnostenského

zákona z dílny Zastupitelstva hlavního města Prahy, to není moje záležitost, kterou jsem tady už navrhl sedmkrát. A já jsem si povšiml, že bohužel koaliční poslanci nejsou schopni překročit svůj stín a nehlasují, ani když my chceme, aby se nějaký zákon projednal v nějakém jiném výboru než v tom, který je předložen organizačním výborem. I takováhle drobnost.

Budiž důkazem, že Jakub Michálek, který byl se mnou v televizním pořadu, v nedělní Partii, sám přiznal, že když byl předtím v opozici, tak jednal s ministry a opozice jednala s ministry, navrhovali, měli nějaké návrhy, ti ministři je vyslechli. Ne vždycky to skončilo souhlasem, ale ta interakce tam byla. Problém je, že my teď s ministry nejednáme, protože oni s námi nemluví. A není to o tom, že bychom neměli ty návrhy zákonů. A já to tady zopakuji znova, podívejte se na sněmovní tisk 184, novela zákona o DPH, sněmovní tisk 153 o podporovaných zdrojích energie – to jsou příklady. Sněmovní tisk 154 o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů. To jsou jenom příklady z těch věcí, které se týkají tematiky energií. Jsou tam, jsou to návrhy. Můžete s nimi nesouhlasit, ale rozhodně nemůžeme říct, že žádné návrhy nemáme. To fakt říct nemůžete. To znamená, my ty návrhy máme, vy s námi nejednáte, a pak nám vyčítáte, že vy jako opozice jste s ministry jednali. Tak to já fakt nevím, jak z tohohle vyjít.

Když se podíváme na nejdůležitější zákon roku, státní rozpočet, tak taková podkapitola – státní rozpočet a nepravdivé údaje nebo nepřesné údaje. Pamatujete se, jak minulá vláda, ta předchozí, zařadila do státního rozpočtu výnos 2 miliardy za digitální daň, která ovšem ještě v té chvíli nebyla schválena, byla tady ve druhém čtení, jestli si vzpomínám? Tak jsme za to dostali hrozný ceres. Teď vy, vy jste v březnu schválili rozpočet, kde jste počítali se 14 miliardami, které vezmete zdravotnictví, zdravotním pojišťovnám, který jsme schválili minulý týden. 2 miliardy, 14 miliard. Tam to ani nebylo v Poslanecké sněmovně v momentě, kdy jste tady pro to hlasovali, v zákoně o státním rozpočtu. Nezlobte se na mě, schodek rozpočtu.

Další téma. Vůči nám jste si nebrali servítky covid necovid. O těch kompenzacích jsem tady mluvil, ale teď je najednou situace jiná. A já si zase pomohu citací někoho jiného, tentokrát ekonoma, člena TOP 09 Radovana Vávry: "Pokud bude válka dlouhá, bude mít ekonomické následky i u nás. Prosím, nechme vládu situaci skutečně řešit i za cenu vysokých rozpočtových schodků. Jednota národa se nesmí rozpadnout na účtech za elektřinu." Máte pocit, že to je citace ze srpna, července? Nikoliv, 6. března 2022. To nikdo nemohl tušit, že se to bude takhle vyvíjet, už tenkrát nám pan kolega tohle radil.

Poslední příklad, pokud jde o rozpočet, je, že opozice loni chtěla škrtnout 80 miliard a měla připravený speciální pozměňovací návrh, který tady byl v systému. Vy byste teď chtěli šetřit a předělávali jste státní rozpočet, takže jste vrhli zemi do rozpočtového provizoria, což zrovna v této citlivé době není zrovna šťastné, tak jste to klidně mohli oprášit. A udělali jste to? To je řečnická otázka. No neudělali. A férově to tady pan ministr financí Stanjura přiznal a potom někde v debatě v televizi, že ODS to chtěla a koaliční partneři nikoli. To znamená, když jste byli v opozici, tak to tady lítalo, a když jste převzali odpovědnost, tak ten svůj vlastní pozměňovací návrh jste nevzali. Tak že tolik k dvojímu metru, když to takhle řeknu, kolem rozpočtu.

O obstrukcích já se bavit nebudu, to je neustále dokola. Dřív to bylo popsáno jako obrana demokracie, teď jako její ohrožení. Je vidět krásný pohled na tu samou věc. Já osobně jsem myslel, že dneska skončíme do jedné, do dvou hodin. Nestalo se, to se nedá nic dělat. Jak jsem řekl, je to svátek demokracie.

Pojďme se podívat na další věc, která je velmi důležitá a ovlivňovala život lidí v této zemi. Nouzový stav. Když se to dělalo během covidu za předchozí vlády, tak opozice na té vládě nenechala nit suchou. A vy se pamatujete, že se tady licitovalo o každý jeden jediný den. Třicet ne, dvacet možná, osmnáct, šestnáct dnů. Pamatujete si na to.

Teď současná vláda navrhla a pak i rozhodla o prodloužení o rekordních 58 dní, a ještě nám přes média vzkazovala, že byli ministři, kteří chtěli dokonce 90, tak ať jsme rádi za těch

58. Opět citace, aby to bylo srovnatelné, autentické, abyste si nemysleli, že si něco vymýšlím. Petr Fiala po prvním prodloužení nouzového stavu, jsme někdy v roce 2020: "Po měsíci, po prvním měsíci je skutečně čas, aby se ta překotnost začala vyvažovat jasným plánem, jak dál. A dokonce jsme u toho poslouchali, že máme být zticha. Ale období této tolerance končí, končí období, kdy vláda dostala od nás svého druhu bílko šek." Toto byla reakce po prvním, první měsíc, první nouzový stav, kdy sem ten covid čerstvě přišel. A teď citace Markéty Pekarové Adamové k současnému prodloužení nouzového stavu: "Protože se nouzový stav netýká českých občanů, tak je zbytečná debata každých třicet dnů. Nebudeme se vysilovat politickou debatou." (Potlesk části poslanců.) To jsou různé pohledy. Já jsem vám tady ukázal pohled na rozpočet, v tomhle případě pohled na nouzový stav, jak se velmi rychle promění ten váš úhel pohledu, když se vám změní ta role.

Podívejme se na další velkou skupinu, další velké téma, které trápí lidi, nebo možná teď lidi méně, protože to jim ty účty nezaplatí, ale trápí je to vnitřně, a to je počátek cenzury, cenzurování. Tady vznikl i speciální úřad, speciální institut. Filip Rožánek, který se tomu tématu věnuje, v Hospodářských novinách mu vyšel krásný článek s titulkem Blokování už bychom měli, teď ještě ten zákon. Vy totiž nemáte zákon, furt něco omezujete, ale vlastně tam není ten obsah. A zase si pomohu citací, kolegyně, kolegové, jednoho z vás. Ivan Bartoš 25. dubna 2016 – to mi poslali občané, voliči, takže oni to sledují – napsal: "Napište senátorům. Nelíbí se vám, že by mohlo ministerstvo Andreje Babiše rozhodovat o tom, na jakou stránku se dostanete a na jakou ne? Myslíte si, že právo na informace patří mezi základní pilíře demokracie? Souhlasíte s tvrzením, že odpovědnost za obsah má ten, kdo jej vytváří, nikoli ten, kdo jej přenáší? Dejte zákonodárcům najevo svůj postoj k jejich cenzurním snahám podpisem. Jakmile blokování stránek začne, těžko už někdo získá přehled nad tím, co a proč je blokováno. Nyní však máme šanci Senát přesvědčit a návratu totalitních praktik na našem území zamezit." Tak to říkal, a teď se podívejte, co se děje dnes.

S tím souvisí ta vybídka doslova k udávání. Ještě před časem v tomhle případě ODS se rozčilovala ve vztahu k EET: "EET nás vrací do dob udavačských, bude vyvolávat v lidech ty nejhorší vlastnosti. Zrušme ho dříve, než bude pozdě." A najednou udavačství se očividně vyvíjí, takže si přečteme na stránkách branmecesko.cz: "Nahlásit dezinformace není práskáčství. Možná ti není příjemné někoho nahlašovat, uvědom si ale, že lži ve veřejném prostoru jsou nebezpečné. Na dezinformace upozorni standardním způsobem na dané sociální síti, trestné činy neváhej nahlásit Policii České republiky." No jo, ale on nikdo neřekl, co je to ta dezinformace. Tady běží ten vtip, že rozdíl mezi dezinformací a pravdou je rok. Bohužel v některých případech je to tak. Kdo to určí? Kolikrát se stalo, že to, co byla před rokem dezinformace, tak nyní je to pravda, anebo obráceně? Já jsem slyšel ten termín, že ještě když to před rokem byla pravda, tak teď je to pravda, co se vyvíjí. Kdo to bude určovat? Tady jediný, kdo má právo to určovat, je soud. Žádný zmocněnec, nikdo. Žádný web, dokonce žádní poradci, kteří se na tom webu podíleli, protože ti sami, někteří z nich, manipulatori.cz třeba, prohráli soud s nějakým advokátem a museli se mu omlouvat.

S tím souvisí v zásadě i poslední věc, která tady padla, bohužel v tomto volebním období za pouhých osm měsíců, a to jsem netušil, že se někdy stane, že totiž o personáliích se tady vždycky hlasovalo tajně. A vy už jste si tak přestali věřit, že vlastně poprvé se tady o personáliích hlasovalo veřejně, abyste se pohlídali, protože vám ta několikerá kola voleb do rad, do mediálních rad, nevyšla. A zase je to ten dvojitý metr. Umíte si představit, že bychom to zavedli my v tom minulém volebním období? To by byly titulky jako Babiš chce mít pod kontrolou své poslance a podobně. Vy to zavedete. Já tady z toho mám screenshot: 99 přítomných, 99 pro, nikdo se nezdržel, nikdo nebyl proti. Perfektní, to se vám povedlo.

Takže dámy a pánové, za mě – snažil jsem se být věcný, neosobní, používal jsem citace, citace i vašich členů nebo vašich bývalých členů, bývalých politiků, současných politiků, jejich minulá prohlášení. Tato vláda za mě ty věci neřeší odsouvá, v některých momentech se vymlouvá. Neříkám, že všichni ministři. Já jsem se tedy zaměřil především na ministra

průmyslu a obchodu pana Síkelu, který tady není. On je ten, co mluví často ve floskulích. Tam vlada dělá to, co kritizovala na té vládě předchozí. Takhle já si osobně tu změnu nepředstavuji.

A na závěr jako minule, já jsem takhle končil ten svůj projev u důvěry vlády, kdy jsem našel v programovém prohlášení v kapitole životní prostředí, že ve spolupráci s Českou společností ornitologickou podpoříte celostátní kampaň, která vybere českého národního ptáka, tak jsem se chtěl jenom zdvořile zeptat, jestli už jste toho národního ptáka vybrali. Pokud ano, kdo to je? Děkuji za pozornost. (Smích a potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Přeji pěkný čas nad ránem a ptám se, pan poslanec Výborný je přihlášen s faktickou? Takže prosím, vaše dvě minuty s faktickou poznámkou.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, paní místopředsedkyně. Tak já jsem rád, že rádoby vtipná poznámka kolegy Nachera vás tak pobavila. Ale zcela vážně, ono by bylo o mnohém hovořit, na to úplně prostor není, ale tři věci jsem chtěl zmínit k tomu, co tady zaznělo.

Jednak pokud jde o příspěvek na bydlení, tak to je jedna z modelových ukázek toho, jak se podařilo v rekordně krátkém čase pohnout s digitalizací, se kterou vaše vlada, vaše vlády a vaši ministři pohnout nedokázali. Nebo dobře, můžete operovat s tím, že tam seděl váš koaliční partner, to je jedno úplně. Ale právě to, jakým způsobem se podařilo v rekordně krátké době od 1. července dát tu možnost digitální žádosti o příspěvek na bydlení, tak to je ta cesta, jak pomoci těm úředníkům, aby nebyli zavaleni těmi papíry, o kterých tady kolega Nacher hovořil. Mimochodem nevím, jestli to kolega ví, tak průměrná výše příspěvku na bydlení byla 4 115 korun, jestli se nepletu. Je to jeden ze střípků do té mozaiky pomoci rodinám a domácnostem, které naše vlada, naši lidovečtí ministři, v tomhle případě ministr Jurečka, učinili.

Druhá věc. Věčná debata o pětistícovém příspěvku a jeho plošnosti. No tak můžeme se bavit o tom, co bylo dřív, jestli vejce, nebo slepice. To je to samé. Já tvrdím, že to není plošný příspěvek, že tam je ten jasný strop. Pomáhá to nízko- a středněpříjmovým a právě v tomhle okamžiku přelomu prázdnin a školního roku, běžte se, pane kolego Nachere, milý Patriku, běž se zeptat těch lidí, jestli jim to pomůže právě s financováním začátku školního roku.

A třetí věc, ten dvojitý metr. Možná by stálo za to se zeptat, jak funguje ten dvojitý metr, vaší kolegyně Mračkové Vildumetzové. Uvidíme tady nějaké jasné reakce na to, co se tady objevilo (Předsedající: Čas prosím!), nebo tady ten dvojitý metr neplatí?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: A ještě prosím oslovování prostřednictvím. Já vím, že jste v dobrých vztazích, ale ten jednacím řád hovoří jasně.

Já poprosím, nyní s faktickou pan poslanec Robert Králíček. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Robert Králíček: Dobré ráno. Jak říkal kolega Nacher, já jsem vystupovat už nechtěl, nicméně pan Výborný mě neustále provokuje. Tak já vám řeknu, jak ta digitalizace za pana Jurečky pokročila. Mimochodem, když už tady nadáváte na digitalizaci, a říkal jsem to už několikrát, tak hlavním poradcem, když už tady byli zmiňováni poradci, tak hlavním poradcem pro digitalizaci za MPSV byl pan Michal Bláha z Pirátů. Tak se zeptejte svých koaličních partnerů, co on tam udělal za ty čtyři roky z té digitalizace, když vy tvrdíte, že se tam nic nestalo. To za prvé.

A za druhé. Ten váš digitalizovaný příspěvek – uvedu příklad z jednoho vám blízkého úřadu práce. Tak funguje to zhruba tak, že díky vaší digitalizaci a tomu velkému posunu, který zařídil pan Jurečka, tak zadávání žádostí o příspěvek trvá v papírové podobě deset minut a přes

aplikaci hodinu a půl. Úřad práce musí dokoupit ve vám blízkém okolí 70 monitorů, protože pracovníci na úřadu práce musí mít dva monitory, protože to zadávají do dvou různých systémů. Trvá to zhruba hodinu a půl a je to pro ně podstatně těžší administrativní úkon, než byl dříve. A když si občané myslí, že něco dělá automat, tak to není pravda, protože díky té skvělé aplikaci, kterou MPSV udělalo, to musí dělat ti lidé z úřadů práce, kteří tam sedí dlouhé hodiny navíc. Běžte na ten úřad práce a zeptejte se. To je ta skvělá digitalizace, se kterou pan Jurečka pohnul! (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a s další faktickou je přihlášen pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jsem chtěl reagovat na kolegu Výborného. Také můžu napřímo, že?, když on také napřímo na mě reagoval. (Předsedající: Ne, prostřednictvím.) Dobře, když už máme ty lepší vztahy. Ale ne, já jsem chtěl reagovat na ten příspěvek 5 000. Já jsem ho nekritizoval, prosím pěkně, já jsem kritizoval tu schizofrenní pozici této vlády, která buď ať se rozhodne pro plošné, rychlé, administrativně nenáročné řešení, které je hned, ale je plošné, anebo čistě adresné, individuální řešení, tak jak o něm často píše a hovoří právě třeba Miroslav Kalousek. Ale to, co se právě odehrálo, bylo přesně jakoby něco mezi, takové to kvazi, že to vlastně jakoby není plošné opatření, ale když zjistíte, že se to týká 90 % rodin v tom prvním návrhu, tak to je skoro plošné opatření, to se na mě nezlobte. Dobře, není to 100 %, proto jsem také řekl v tom projevu, že to je kvazi plošné opatření. Takže to vlastně z těch systémů má jenom ta negativa. Hrozně dlouho to trvá, což u plošných opatření je hned, stejně to vytváří nějaké nespravedlnosti, stejně to nějaké nespravedlnosti vytvoří, ale zároveň tím, že to vlastně není úplně plošné opatření, tak to má nějaké časové zpoždění. Takže pak nakonec zjistíte u těch rodin, že to nebude dostačovat. Já jsem tady o tom hovořil. Opatření, která by fungovala v únoru, v březnu, v dubnu, už teď v září, v říjnu fungovat nemusí, ta situace se změnila. Někdy ta pomoc je lépe rychle, protože může být v důsledku levnější, než když to uděláme později. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji i za dodržení času a nyní se vracíme do rozpravy, nicméně ještě načtu omluvy, co v mezechase dorazily, a sice pan poslanec Jiří Kobza se dnes mezi 2.26 a 12 hodinami omlouvá z pracovních důvodů a poté pan ministr Šalomoun dnes mezi 2.45 a 12.00 z osobních a pracovních důvodů.

A vnímám, hlásí se paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já vím, že je zhruba půl páté ráno, ale dívám se do poloprázdných vládních lavic a retrospektivně – jsou tady dva členové vlády, to jsou pro mě poloprázdné... Kolik je členů vlády, sedmnáct? Osmnáct, no vidíte. Takže to jsou pro mě poloprázdné vládní lavice. Vzpomínám si, když o důvěru žádala naše vláda tehdy, tak jsme tady museli být všichni, dokonce se tady vyvinul takový, pod vlivem tehdejší opozice, hysterický – až hysterie, že jsme museli chodit hlásit předsedajícímu i odchod z hygienických důvodů, aby pak posléze milostivě nám bylo umožněno si dělat hygienické přestávky bez hlášení, jinak všechno se muselo hlásit. Jinak se okamžitě přerušovalo a prostě nějakým způsobem na to reagovalo. Byli jsme tady de facto celou dobu, byla tady většina vlády, možná si někdo na chvilku odskočil.

Já vím, že je půl páté, ale my jsme do půl třetí poslouchali dlouhé proslovy členů vlády. Až asi zhruba o půl třetí – já jsem chvilinku byla teď pryč, sledovala jsem to na obrazovce – začali mluvit poslanci. Takže já nechci teď dělat naschvál, abych si vzala pauzu. Věřím tomu, že členové vlády budou tak laskaví, že svolají své kolegy a přijdou prostě, protože je to důstojné. Žádá se tady, nebo navrhuje se vyslovení nedůvěry této vládě a neměl by tu sedět jenom ten,

kdo má momentálně službu. Takže já nechci brát pauzu, budeme dál pokračovat a prosím velmi zdvořile pana ministra dopravy nebo pana ministra kultury, aby ostatní členové vlády přišli do sálu. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Zareaguje pan předseda klubu TOP 09 Jan Jakob.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, my jsme samozřejmě tuto záležitost procedurální zkoumali. Upravuje to letité autonomní usnesení, to se však týká situace, kdy žádá vláda o důvěru, nikoli když je svoláno jednání Sněmovny na vyslovení nedůvěry. Je to tak, to usnesení takhle přesně zní, tudíž ta situace není stejná. To jenom pro upřesnění. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Ještě předtím – prosím, pokud si dáte přednost, ale je přihlášená s faktickou paní poslankyně Berenika Peštová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Berenika Peštová: Tak já bych chtěla zareagovat na pana poslance Jakoba. Tak proč jste dělali to kino předtím? Nerozumím tomu. Tak jako pro vás platí jiná pravidla než pro nás? Takže vy když jste se tady snažili mimořádnou schůzí vyvolat nedůvěru vládě minulé, tak tady vláda musela sedět, a teď říkáte, že jste to prozkoumali a je úplně jiná situace? To je přesně ten dvojitý metr, jak tady říkal Patrik Nacher, prostřednictvím pana předsedajícího (paní předsedající).

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Teď jsem vnímala přihlášku paní předsedkyně, poté pan předseda.

Poslankyně Alena Schillerová: Tak já poprosím pana předsedu Jakoba, jestli by mohl to usnesení nám ukázat. Nebudu, pořád ještě říkám, nechci dělat naschvál, abych brala pauzu. Uvidíme, my se ještě také poradíme. Přišel náš expert na jednací řád, bývalý předseda Poslanecké sněmovny, tak mě třeba doplní, budu ráda. A je to ten klasický dvojitý metr, o kterém tady mluvil Patrik Nacher, který už se tak proslavil, že je citován různě v médiích a je citován i opozičními poslanci, opozičními politiky, což mi dělá radost. Takže kdo chce psa bít, vždycky si hůl najde. Když holt jste v opozici, tak my tady musíme sedět, protože tady hystericky křičíte, že to je naše povinnost a máme si poslechnout ty výhrady, a jak na to můžeme reagovat, když prostě si to neposlechneme, a že to je pohrdání Sněmovnou a arogance. A když jste u vlády, tak vytáhnete usnesení. Tak to je ta vaše politika! (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Jelikož my zde ta usnesení máme u pultíku k dispozici, tak jsem si dovolila poslat panu předsedovi, který je nyní přihlášen s přednostním právem. Prosím, pane předsedo, vaše přihláška. Prosím.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji moc. To autonomní usnesení je z 23. července 1996. Platí doposud, ano. Máme tady celou řadu autonomních usnesení. A to autonomní usnesení zní následovně: Poslanecká sněmovna stanoví, že všichni členové vlády se zúčastní úvodního jednání schůze Poslanecké sněmovny až do schválení jejího pořadu a celého projednávání bodu pořadu schůze, kterým je žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry.

Tak jest, platí to od roku 1996, platí to i dnes. Jestli jste to při nějakém jednání v minulosti nevěděli, za to já nemůžu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Toto vyvolalo dvě faktické poznámky. Paní poslankyně Berenika Peštová, poté se s faktickou hlásí pan poslanec Robert Králíček a ještě přibyla paní poslankyně Adámková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Berenika Peštová: Pane poslanče Jakobe, já si myslím, že si rozumíme, mluvíme oba dva česky. Takže jestliže to platilo od roku 1996, jste říkal, tak to platilo i před rokem, před těmi roky nazpátek, před čtyřmi, před pěti. Tak proč jste vyžadovali, aby ta vláda tady seděla a odkazovali jste se na to, co tady říkala paní předsedkyně? Já tomu nerozumím. Proč jste teda dělali ta kina, která jste tady dělali, když jste věděli, že usnesení říká, že tady vůbec nemusí ta vláda sedět a že se může chovat úplně stejně, jako se chová tato vláda? Proto říkám, že to je dvojitý metr. Takže vy se chováte úplně jinak, když jste v opozici, a jinak, když jste v koalici, respektive ve vládnoucí koalici. O tom to je, o ničem jiném.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. S faktickou dále pan poslanec Robert Králíček. Prosím i vaše dvě minuty.

Poslanec Robert Králíček: Za mě je to jenom vyjádření vaší totální arogance a pohrdání těmito lidmi, kteří tu sedí. (Potlesk části poslanců.) Vy si s námi s vaší stoosmičkou děláte, co chcete, ale všeho do času! (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Další faktická? S přednostním právem, to nejde o faktických, není možné, faktické je třeba dojet. Takže paní poslankyně Věra Adámková.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane (paní) předsedající. Krátká reminiscence. Já se vůbec nebudu odkazovat na to, že nemáte pravdu. My známe tato usnesení, ale my jsme je znali i předtím. Tady jde o kvalitu té spolupráce. A tady je nulová. Lépe řečeno, řekla bych, že je na záporné poloose. Vy jste tu nebyl, ale bylo tu mnoho vašich kolegů, kteří jsou znalí, jsou zkušení, umějí mluvit, umějí předávat informace, mnozí jsou učitelé. Prosím, zeptejte se jich. Tady jde o to, že my jsme toto nikdy nepoužili, protože jsme to považovali za ubohé. V tom je ten problém. Ne že bychom ho neznali. A já vám rozumím, máte plnou pravdu. Tady jde o to, co je psáno, to je dáno, jistě máte pravdu, ale jestliže se snažíme o kvalitu politické spolupráce, tak prosím pěkně, toto nemělo úroveň. Uvedu vás do dalšího obrazu. My jsme třeba v minulém období přenechali jedno místo místopředsedy takzvané opozici. Nevidím tady minimální snahu, aby naši občané – a vy jste nezískali nadpoloviční většinu – měli možnost se prostřednictvím nás dotazovat. Vůbec vám neupírám, že jste řekl pravdu, protože to usnesení je, my ho známe, ale považujeme ho opravdu za nedůstojné této Sněmovny. To je ten problém. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Dále s faktickou je přihlášen pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Paní předsedkyně Schillerová, prostřednictvím paní předsedající, si dobře pamatuje situace, kdy jsme tady čekali, až se dostaví nějaký člen vlády na jednání Poslanecké sněmovny, protože zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny říká, že musí být přítomen alespoň jeden člen vlády. V minulosti se často stalo, že jsme přerušili jednání Sněmovny, protože tady nebyl vůbec nikdo. Opravdu vůbec nikdo. Tak si prosím hlavně před svým prahem.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a teď ještě pořadí faktických, protože je tady lavina. Teď ještě s faktickou pan poslanec Vondráček, pan poslanec Výborný, Králíček, paní poslankyně Peštová a Levko. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já nevím, na koho mám vlítnout dřív, protože kolega Bendl... Prosím vás, vy jste odešli všichni ze sálu jako členové... Prosím vás, nepokřikujte na mě, kolego, trochu opravdu nějaké té politické kultury. Já si myslím, že i ta nadsázka do faktické poznámky patří.

Pan Bendl úplně zapomněl, že vy jste zneužili tohoto usnesení, odešla vláda, a tím vypnula parlament. Ne v tomto volebním období. V tomto volebním období... Vy si to nepamatujete, že jste odešli ze sálu, že jste nechtěli poslouchat Tomia Okamuru? (Potlesk části poslanců.) Vy jste zneužili tohle usnesení, odešli jste ze sálu a vypnuli jste parlament a postavili jste na hlavu vůbec parlamentní demokracii této země. Protože je to vláda, která se odpovídá Sněmovně. Proto ta vláda sedí tady dole, proto to vedení Sněmovny sedí výš, protože parlament je víc. A vy jste ho tenkrát vypnuli. Tak to jste mě jenom trochu nadzvedl. Ale prostě pamatujte si to.

Druhá věc je samozřejmě to usnesení. Víme, to je pořád platné, je to věc nějaké politické kultury, je to věc toho, že Ústavní soud několikrát zdůraznil, že i zvyklost je pramenem práva, obzvláště v takových orgánech, jako je Poslanecká sněmovna. A jestliže jsme tady už několik let uplatňovali, že tady mají být ministři i v nedůvěře, což jsou vlastně podobné paragrafy 82 až 84, tak já vám to nepopírám. Je to prostě věc nějaké politické kultury. Osobně si myslím, že celá debata je úplně zbytečná. Podstata debaty je v tom, že současné vedení Sněmovny a koalice si má lépe plánovat tu práci, protože už je to druhý pátek, co tady sedíme. Já jsem na tabuli a budu pořád ještě vlastně početně pod počtem těch vystupujících s přednostním právem ze strany koalice a já to vystupování někdy v pět ráno už považuji za úplně zbytečné. A proč se to nezorganizuje líp? Vždyť vy jste věděli, že vás bude vystupovat čtrnáct, každý bude mluvit v průměru skoro hodinu (Předsedající: Čas prosím!), tak jsme se snad mohli nějak domluvit a přerušit.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní je s faktickou přihlášen poslanec pan předseda Marek Výborný, poté paní poslankyně Jarmila Levko, pan poslanec Petr Bendl a pan Jakob. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já se vaším prostřednictvím omlouvám kolegovi Radkovi Vondráčkovi, že jsem komentoval slova, která mi přišla nepatřičná, ale budiž, omlouvám se.

Chtěl bych ale poprosit pana kolegu Králíčka vaším prostřednictvím, abychom si tady opravdu nevyhrožovali. Samozřejmě máte na to svaté právo, ale jestli chcete jít na tuto úroveň, tak to opravdu nepovažuji za důstojné této Sněmovny.

K tomu usnesení. Tak pokud s tím máte takový problém, a já připomínám, že tady v tuto chvíli jsou dva ministři, ve 4.37, dva ministři této vlády, ministr dopravy, ministr kultury – (Hlas z pléna.) Ne? Tak já nevím teda, jestli se něco změnilo. (Opět hlas z pléna.) Asi bychom nemuseli na sebe, pane kolego Brázdile, prostřednictvím pana předsedajícího (paní předsedající), pokřikovat, že ne? A to usnesení samozřejmě můžete navrhnout, aby se zrušilo, to samozřejmě není na věky věků, ale hlavně vychází z jednacího řádu a ten jednací řád, který tím usnesením je interpretován, hovoří zcela jasně. Takže my zde teď jsme zcela v souladu s jednacím řádem i platným interpretačním usnesením této Poslanecké sněmovny. A jestli jste si všimli, tak pokud se tady otevřelo téma školství, no tak jsme se na to snažili reagovat, nebo mým prostřednictvím coby místopředsedy školského výboru snažili reagovat. Vnímám to i tak,

že prostě poslance, tak jako jste to dělali i vy v tom minulém volebním období, tady zastupují ty jednotlivé gesce. A myslím, že ta rozprava tady probíhala vcelku v klidu. Já opravdu nerozumím tomu, co tady teď bylo podle mě zcela zbytečně vyvoláno.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Dále paní poslankyně Levko, připraví se pan poslanec Bendl s faktickou. Prosím.

Poslankyně Jarmila Levko: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážení kolegové, já jenom jednu drobnou poznámku k té politické kultuře. Když tady, je to pár hodin zpátky, hovořili naši ministři, skládali své účty Poslanecké sněmovně, mluvili o těch výsledcích, o tom, co všechno dělali, tak tyto lavice byly všechny prázdné. To je také politická kultura.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Pan poslanec Bendl a potom je s faktickou pan předseda Jakob. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Na pana kolegu Vondráčka. On si dobře pamatuje, co je kultura v Poslanecké sněmovně, ne? Tak já už to tady nechci vracet zpátky. Ale jsou tady dva ministři, je 4 hodiny 39 minut ráno. Tato země potřebuje, řeknu, výkonné ministry vlády jako takové, kteří nemůžou být absolutně unavení. Jsou tady zástupci vlády, splňují zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny? Splňují. Jenom připomínám, že to tak nebylo v minulosti, a všichni, kteří jste tady byli minulé volební období, že jsme často čekali na jednotlivé členy vlády, kteří předkládali svoje návrhy, vládní návrhy zákona a nebyli přítomní. Nebyli vůbec přítomní. Tak si prosím jenom sáhněte do svědomí.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Nyní je pan předseda Jan Jakob s faktickou, poté pan poslanec Robert Králíček a pak pan ministr Martin Kupka. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Jednací řád jsou pravidla, kterými se tady při jednání, kterých se tady máme držet. Autonomní usnesení tato pravidla doplňují, zpřesňují a schvalují se i ta předchozí vždy na začátku volebního období, a když jsme o nich hlasovali naposledy, tak jsme pro to hlasovali všichni, opozice i koalice.

A k té politické kultuře. Já tedy z té diskuse jsem mírně překvapen, protože kážete vodu a pijete víno. Přece vy v tom jednacím řádu hledáte každou možnou skulinku, jak tady projednávání čehokoli zkomplikovat. Trávíme tady noci. Je to legitimní, to je v pořádku. Ale přece obstrukce slouží k tomu, aby opozice dala důraz na nějaký zákon, téma, že je to pro ni tak zásadní, že to stojí i za to obstruování. To se dělo, děje se to v tuto chvíli nadmíru, určitě se to bude dít i v budoucnu, ať už bude v koalici či opozici kdokoli. Ale to, že obstruujete téměř každý druhý bod tady, tak ten nástroj ztrácí smysl a dehonestujete ho. Nakonec ten výsledek, kterého chcete dosáhnout, na něco upozornit tak hlasitě, že použijí vše, co mi umožňuje jednacím řád, tak ztrácí smysl. Myslím, že už si toho všímáte i vy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. A nyní pan ministr Martin Kupka s faktickou. Prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Teď se tu rozhořely vášně ohledně politické kultury. Tak já bych rád přispěl ke zklidnění situace konkrétními fakty. 3. 6. 2021 opačná situace. Bylo 20.21 například, je to patrné na videozáznamu, a při návrhu na vyjádření nedůvěry tehdejší

vládě, v sále tehdy večer ve 20.21 seděli dva ministři. Když se podíváme třeba o chvíli později, seděl tam jeden ministr. To jsou fakta. Nic se na té situaci nezměnilo. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A nyní faktická paní poslankyně Bereniky Peštové, poté poslední faktická zatím pan poslanec Nacher. Prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Chtěla bych zareagovat na pana ministra Kupku. Tak vy říkáte 20.21. A já mám tady obrázek z 19.29 a seděl tady jenom pan ministr Šalomoun. Kdyby tady neseděl, tak jsme porušili – dneska jsem si to vyfotila. 19.29. Včera 19.29, pardon, omlouvám se. Tím že tady sedím stále, tak se omlouvám. 19.29. Seděl tady pouze pan ministr Šalomoun. Nikdo z vlády tady nebyl. Nikdo. (Hlas z pléna.) To není o tom, že se to nedá poslouchat. Pan ministr tady říkal, že tady seděli od nás dva ministři. Ne? A vy tady 19.29 jste tady měli jenom jednoho ministra, který seděl tamhle vzadu nahoře. O tom to není. Tady jde o to, že ta vláda ve své podstatě, tato mimořádná schůze je o tom, že my říkáme, nebo my jsme ji svolali kvůli nedůvěře vládě. Takže si má poslechnout. Aspoň v půl osmé večer by si mohla vyslechnout. Je pravda, že v tu dobu jste měli váš kolorit, takže vy jste vlastně jeli ta svá přednostní práva. Ale to je jedno. To byl váš kolorit, vaši ministři tady měli sedět. A neseděli tady. (Poznámka z pléna.) Takže si povídáme přes paní...

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím, kdo chce vystupovat, je nutno se přihlásit na mikrofon. Prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Bavíme se přes koho, pane poslanče? Takže opět. Vy na mě můžete křičet, já nemůžu. Když my pokřikujeme, je to špatně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Velmi žádám o to, aby kdo chce vystupovat, se přihlásil. Opravdu je třeba hovořit na mikrofon. Co se týče přihlášek, tak je přihlášen pan poslanec Nacher a poté pan předseda Výborný s faktickou. Pan poslanec Nacher, ano. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Ne, tak já jenom stručně bych chtěl, děkuji za slovo, reagovat na kolegu Jakoba vaším prostřednictvím. On tady mluvil, použil zase slovo obstrukce. Nevím, jestli to směřovalo k tomu, co se tady děje teď. Tak bych mu chtěl znovu zopakovat, protože pokud by to byla obstrukce, tak leda tak z vaší strany. Protože první přihlášený poslanec bez přednostního práva z opozice Karel Tureček se dostal na řadu v půl třetí ráno. Abychom si rozuměli. A bylo 14 přednostních práv ze strany vlády. Já to tady neříkám proto, že bych to kritizoval. My už jsme se o tom bavili s Markem Výborným na chodbě, to je v pořádku, protože abyste se mohli teoreticky ozvat, že kdyby ministři nemluvili, tak my bychom kritizovali, že zas nemluví. To je v pořádku. Tady vidíte, že já to hodnotím padni komu padni.

Problém ale je, když těch 14 lidí vystoupí s přednostním právem, natáhnou to, a vy pak budete od zítřka mluvit o obstrukcích a ti lidé budou mít pocit, že my jsme obstruovali, když první poslanec bez přednostního práva se dostal na řadu v půl třetí, když to začalo v jednu hodinu. To znamená po – kolik je to? – po třinácti a půl hodinách. Tak tolik na vysvětlenou, aby tady zase nevznikly nějaké fámy, protože vy to hrozně rádi takhle používáte, protože pak už se to chytne. Obstrukce, obstrukce. Ne. Buď to byla obstrukce z vaší strany, anebo to vůbec nepoužívejte. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Pan předseda Výborný s faktickou. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Tak já chci říct, že tento typ schůze podle jednacího řádu nejde obstruovat, pane kolego Nachere, prostřednictvím pana předsedajícího (paní předsedající). Protože hlasovat jednou musíme. Já si hlavně myslím, že opravdu je zbytečné se tady teď zdržovat, mohli jsme pokračovat. Já taky nepočítám minuty, které tady hovořil váš předseda Andrej Babiš. Mimochodem už ho tady zase několik možná desítek hodin, nebo víc než deset hodin nevidíme. A taky bych mohl říci, je to předseda opoziční strany a on by měl být ten, který tady bude sedět a vystupovat a reagovat na vystoupení ministrů, případně reprezentantů koalice. Neříkám to. Prosím, pojd'me se vrátit k té rozpravě, která tady teď je. Z 13 hodin x hodin bylo vystoupení zástupců opozice. Já myslím, že je to opravdu debata naprosto zbytečná, která se tady vede. Stejně tak jako poznámky, že jsme se měli nějak dohodnout. Tak my jsme samozřejmě na politickém grémium, paní předsedkyně to může potvrdit, prostřednictvím paní předsedající, že jsme měli zájem na tom, a bylo řečeno, že to jednání bude takové, aby skončilo v nějakém rozumném čase. Ale v tuto chvíli tady půl hodiny trávíme úplně zbytečnou debatou. Pojd'me se vrátit k rozpravě, myslím, že to bude to nejracionalnější.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Ještě jsme ve faktických, kde je pan ministr Kupka. Prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Já jsem jenom zdokumentoval, že poznámky na kritiku politické kultury prostě namísto nejsou. Že je obdobná situace. Stejně tak platilo, že tu nebyli všichni členové vlády. Byli tu třeba dva, nebo o hodinu později, nebo o dvě hodiny později jenom jeden. O to jenom šlo, abychom férově pověděli, jaká byla ta situace, a vyčítat teď nízkou politickou kulturu není namísto. A to je celé. Já jenom vyzývám k tomu, abychom vzali rozum do hrsti, 4 hodiny 49 minut, a pokračovali v té schůzi, tak jak to vlastně má být.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A s faktickou je přihlášený pan poslanec Bendl. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Jenom se zeptám. Berete to vážně, to dnešní jednání? Kde máte šéfa? (Odpovědi ze sálu.) Šéf tady oddiskutoval hodinu a půl a pak se sebral a odjel. To je opravdu vážné, ta debata? Jako berete to fakt vážně?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Poprosím o klid v sále. Poprosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. No neberete. Šéf si tady oddiskutoval hodinu a půl, protože to bylo napřímo v České televizi, tak to bylo potřeba, ta reklama. Je potřeba ji využít. A teď už jste tady jenom dělníci v procesu. Nic jiného. Šéf tady není, takže to vážně sami neberete. Kdybyste to brali vážně, tak tady fakt sedí celou dobu. Jestli trváte na tom, aby tady seděla celá vláda, kde máte vy předsedu? Není. Není zájem.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Toto vyvolalo asi nepřekvapivě poměrně řadu faktických poznámek a je tam paní předsedkyně Alena Schillerová na prvním místě se svou faktickou. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Ztrácíte úroveň, pane poslanče Bendle, prostřednictvím paní místopředsedkyně. Odpovím na váš přímý dotaz. Pan předseda Babiš je v budově, je u televize, sleduje. Já jsem s ním v pravidelném spojení. Nevím, kde jsou vaši ministři. Nebudu to lustrvat, asi se to nedozvím. Ale on je v budově, sleduje televizní přenos, pravidelně si voláme, píšeme. Přijde. Nebojte se, přijde. A já si myslím, že spousta poslanců je v budově, ne?

Spousta poslanců je v budově. Uvidíte ho, přijde. Slaví u televize svoje dnešní narozeniny, ke kterým mu já přeji pevné zdraví, a jsem ráda, že ho máme. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A nyní je s faktickou přihlášen pan poslanec Robert Králíček, poté je v pořadí paní poslankyně Ožanová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robert Králíček: Potom mě tu pan Výborný zase obviní od toho, že bych měl ubrat a tak dál. Ale tady vidíte, kdo to vždycky začne. Předtím to začal pan Jakob, teď pan Bendl. Začal do nás kopat. Já jsem celou dobu přemýšlel, jak to říct slušně. Ale mě to prostě slušně nenapadá a na mikrofon sprostě nebudu. Vy si tady s námi prostě děláte, co chcete. Vždyť jste nám řekli, my máme 108, my si tady prosadíme, co chceme. Pan Bendl tady říká a uráží nás, že tady nemáme šéfa, že jsme nějakí dělníci. Pan Jurečka nám taky řekl, že nás pan Babiš vlastní. Tak když mluví Babiš, tak je to strana jednoho muže. Když mluvíme my, tak tady prostě nemáme šéfa a opřete se do šéfa. Tak si taky srovnejte, co chcete. Vždyť vy to ani nevíte. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní je v pořadí paní poslankyně Ožanová, prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážení kolegové, kolegyně, je mi líto, co se zrovna teď stalo. Já celou dobu tam sice si něco myslím, ale zbytečně nevystupuji. Ale po kultivovaném vystoupení pana ministra dopravy to bylo opravdu zbytečné. Už jsme mohli pokračovat dál, být věcní. Ale tak já nevím, jestli vy to berete vážně. Protože vy rozdmýcháváte, já nevím, žabomyši spory. Vy urážíte, stejně jako urazila šéfka Sněmovny nás při projednávání o zrušení EET, když nám řekla, že nejsme schopní posoudit, co její kolega říkal. Proč do toho jdeme? Proč nezůstanete věcní? Ano, mě to zajímá a jsem tady. Bylo to opravdu zbytečné. Pan ministr Kupka se to snažil uklidnit, abychom pokračovali. Proč jste to zase museli rozdmýchat? Opravdu zkuste někteří nevystupovat. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A nyní s poslední faktickou pan poslanec Radek Vondráček. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Pan předseda Výborný se pokusil uklidnit situaci a nahodit ten vláček zpátky na koleje, kolega mu to rozbil. Já bych se přidal ke kolegovi Výbornému. Už to opravdu nedělejme.

Poslední připomínka na kolegu Kupku. Já jsem ani nemluvil o nízké politické kultuře. Prostě mluvil jsem o politické kultuře. Tak jak si to tady nastavíme, takové to máme. Jestli je to nízké, nebo není, já jsem ani nezpochyboval počty ministrů. Ať si zase potom nevkládáme do úst něco, co není pravda. Pojd'me racionálně, já nevím, kdy přijdu na řadu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Tímto tedy skončila smršť faktických, můžeme se vrátit do rozpravy k řádně přihlášeným, kde je paní poslankyně Pošarová. Jenom se rozhlížím, zda je v sále. Výborně, je tu. Prosím, paní poslankyně, můžete k pultíku, a připraví se pan poslanec Vladimír Zlinský. Prosím, ujměte se slova.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, v souvislosti s neschopností, nečinností, závažnými chybami a skandály této vlády by se dalo hovořit o desítkách témat a kauz. Já se zaměřím na tu dnes nejkritičtější oblast, kterou je samozřejmě kolaps evropské energetické politiky, na kterou se Fialova vláda dodnes upíná

a orientuje. Jako poslední v Evropě má tak přímou vinu a odpovědnost za enormní růst cen energetických komodit, který je pro naše domácnosti, veřejnou i podnikatelskou sféru už likvidační. A výhled je ještě mnohem pesimističtější. Pokud tato vláda okamžitě neskončí – a nebudu mluvit o detailech energetické politiky, o nějakých drobných názorových rozdílech na její přítomnost a vývoj, to je normální a je to běžnou součástí politického provozu a sporu v rámci stranickopolitického spektra. Chci hlavně upozornit na to, že vláda Petra Fialy byla v oblasti energetické politiky trestuhodně nečinná, naprosto nekompetentní a že vážným způsobem ohrozila energetickou bezpečnost i ekonomickou budoucnost České republiky. Přestože měla celých devět měsíců své existence k dispozici všechny potřebné informace nejen od nás z opozice, ale i z prostředí odborné ekonomické veřejnosti, trestuhodně je ignorovala, a je tedy za současný stav plně zodpovědná. A měla by za to zaplatit, protože svou arogancí a leností připravila a ještě připraví české občany o miliardy korun a zavíní nevratně pády mnoha podniků a zánik příslušných pracovních míst.

Když dnes slyším premiéra Fialu hovořit o tom, že musíme hledat pro energetiku v Bruselu celoevropské řešení, tak podle mého známého se mu nejvíce vybaví zasedání Ústředního výboru KSČ 24. listopadu 1989, kdy venku už běžela revoluce a Miloš Jakeš volal po jednotném postupu RVHP a po aplikaci nástrojů přestavby.

Druhého června jsem se zde z tohoto místa v rámci ústních interpelací ptala pana premiéra, proč tváří v tvář extrémně rostoucím cenám energií vůbec nekoná. Kdy začne aktivně vykonávat práva většinového akcionáře ve společnosti ČEZ. Kdy zahájí kroky od odchodu z komoditní burzy v Lipsku, kde se dnes obchoduje silová elektřina zhruba za 600 eur za megawatthodinu, což znamená po započtení poplatků za přenos, distribuci a daň koncovou cenu pro zákazníky kolem 30 korun za kilowatthodinu, zatímco dnes je tu dobíhající fix nových smluv okolo 5 korun. Ptala jsem se, proč nejde naše vláda slovenskou cestou, když slovenská vláda, ačkoli je největší elektroenergetické společnosti pouze minoritním akcionářem, dokázala zastropovat na tři roky nízké ceny zhruba kolem 62 eur za megawatthodinu pro slovenské odběratele. Ptala jsem se, proč český Energetický regulační úřad opět po slovenském vzoru nereguluje onu zásadní složku celkové ceny elektřiny, silovou elektřiny. Ptala jsem se, proč vláda urychleně nevykoupí ve veřejném zájmu podíly minoritních akcionářů v ČEZ, což krátce poté označili za nejrychlejší cestu ke snížení cen elektřiny i sami významní minoritní akcionáři.

Pan premiér tehdy odpověděl velmi neurčitě a vyhýbavě, s tím že tyto kroky by nic nevyřešily a že nemůžeme předvídat budoucí situaci. A to je právě ono. My v našem hnutí SPD jsme vývoj situace uměli předvídat bohužel velmi dobře. A je katastrofální, že to neuměla a neumí česká vláda. Opakuji, jako jediná v Evropě. Ostatní státy zastropování využily. A už jen to je důvod pro její odchod. Do dějin kouzla nechtěného a smutného panoptika české politiky vstoupí pak výrok předsedy vlády: My nejsme v ČEZ tím rozhodujícím vlastníkem. Máme pouze většinu. Kdyby nebyla situace tak vážná, byl by to docela dobrý bonmot do nějakého silvestrovského pořadu, a to nehovořím o skandální vládní půjčce ČEZ ve výši 74 miliard za nevýhodných podmínek, aby tato společnost mohla i nadále obchodovat na lipské burze a i v dalších letech prodávat českým odběratelům elektřinu až k faktické nezaplacenosti. Už jen tento jediný počin měl být důvodem k pádu vaší vlády.

Tvrdošíjně lpění Fialovy vlády na evropských řešeních a takzvaném evropském energetickém trhu, který není ve skutečnosti žádným trhem a po nástupu zeleného šílenství Green Dealu a emisních povolenek má mnohem blíže k centrálnímu plánování zmíněného RVHP, nás tedy přivedlo na hranu kolapsu ekonomiky. Neuvěřitelná pasivita vlády, zejména premiéra a ministra průmyslu a obchodu, jsou jak z jiného světa. Stejně tak jejich půl roku připravovaný úsporný tarif, který vydávají za ono zázračné řešení. Ve chvíli, kdy se vážně hovoří o tom, že školy kvůli vysokým cenám energií nechají studenty opět doma na distanční výuce, a kdy fakultní nemocnice nemají peníze na elektřinu na příští rok, nabízejí milostivě lidem kompenzaci tisíc korun ročně, přičemž náklady domácností, které topí elektřinou či plynem, stoupnou minimálně o desítky tisíc korun. A hlavně tento zázračný Síkelův tarif se ani

jedinou korunou netýká pomoci firmám, aspoň prozatím, které za jednotku elektřiny a plynu platí mnohem více než domácnosti.

Víte to vůbec? A pokud ano, pokud, rozhodli jste se hodit domácí průmysl, zemědělství a služby definitivně přes palubu? Teď se jednotliví ministři probouzejí, hovoří o nutnosti akcí zastropování cen, ale to není žádná zásluha v době, kdy do lodi už teče proudem. Proč jste tak dlouho mlčeli? Přes enormní vážnost situace? Všechny potřebné informace jste měli. V okolních zemích vlády konaly nonstop celý poslední rok. Stačilo se dívat a poslouchat.

A výsledek? Elektřina je u nás skoro nejdražší v Evropě, přestože jí doma vyrábíme plný dostatek v jaderných a uhelných elektrárnách za ceny o stovky procent nižší, než za jaké ji obchodní firmy finálně prodávají. Jsme čistým vývozcem elektřiny. Jediným důvodem jejího zdražování je systém, jakým se s touto komoditou na evropském unijním pseudotrhu obchoduje. A vy jste proti tomu nic neudělali a nechcete nic udělat ani dnes. Přitom řada členských zemí EU už tento model opustila a začala ceny elektřiny fixovat. Jen vy zůstáváte až do hořkých konců.

Na to, že zakotvení České republiky v takzvaném společném energetickém trhu Evropské unie se ukazuje jako naprosto kontraproduktivní a škodlivé, jsem veřejně zde i v médiích poukazovala již koncem loňského roku. Na jednání výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny, jehož jsem členkou, jsem se v prosinci tázala vládní tajemnice pro evropské záležitosti paní Mileny Hrdinkové, zda lze od jednání Evropské rady očekávat politický pokyn k navrácení 350 milionů blokováných emisních povolenek zpět na trh. Protože i tato umělá blokáce je jednou z příčin raketového růstu cen energetických komodit v posledních měsících. Reakce paní tajemnice byla velmi rozpačitá, a oprávněně. Jednání Evropské rady tento krok nepřineslo dodnes a není mi nic známo o tom, že by se o to vaše vláda pokusila nyní v rámci unijního předsednictví.

Jste prostě ve všem neuvěřitelně pasivní a bojácní, přihlížíte zhoršující se situaci, stejně tak jako nesmyslné, vynucené a ideologicky motivované likvidaci uhelných elektráren, i těch našich, místo abyste bouchli do stolu a řekli ne. Pro náš stát, který má stále vysoký podíl uhelné elektřiny ve svém energetickém mixu a který má rovněž vysoký podíl průmyslu na tvorbě svého domácího produktu je to cesta do pekel. Zvláště když náhrada uhelných bloků plynovými se nyní ukazuje jako nejhorší možné řešení. Proč vláda z tohoto vlaku nevystoupí? Uhlí je nyní spolehlivým a levným zdrojem. Tak proč vůbec uhelné elektrárny odstavovat a proč rezignovat na uhlí jako tradiční energetický zdroj, zejména když myšlenka jeho náhrady z takzvaných obnovitelných zdrojů je čirou fantasmagorií? Podnikli jste v tomto ohledu nějaké kroky? Ceny elektřiny totiž nejsou vyšší z toho důvodu, že by jejím producentům najednou skokově vzrostly náklady na výrobu. Jsou vyšší čistě kvůli politickému rozhodnutí, zejména kvůli zmíněnému umělému a zločinnému systému emisních povolenek a nedostatku zdrojů v západoevropských zemích, kvůli odstavování uhelných a jaderných elektráren bez náhrady, kde hraje prim Německo.

Chování české vlády nyní ze všeho nejvíce připomíná onoho školáka, který se jenom vymlouvá na ostatní, a paní učitelka mu říká: Když spolužák, v tomto případě z Berlína, skočí z okna v osmém patře, skočíš taky? Obávám se, že odpověď předsedy české vlády by zněla dnes ano. A to je to, co vám nejvíc vyčítáme. Pokrytectví, alibismus, slabost a strach. Bojácnost a servilitu. Vládnout neznamená vysílat signály a nezájímavě komentovat nebo plout jako ryba s hlavním proudem. Vládnout znamená rozhodovat v zájmu vlastní země a jejích občanů. Vládnout znamená být odvážný.

A teď bych se chtěla ještě podívat, co se vlastně řeší tentokrát. Že za tuto situaci... dejme tomu, že (nesrozumitelné) situaci na Ukrajině, chování Ruska, nedostatečnou diverzifikaci rizik na straně Německa, řešme tuto situaci z pohledu manažera energetické společnosti. Například polostátního ČEZ. Může, nebo musí, či nesmí prodávat elektrickou energii vyrobenou v jaderné za 0,75 koruny za kilowatthodinu, či za cenu 20 korun za kilowatthodinu? Na jednu stranu musí

plnit své povinnosti při správě cizího majetku, na druhou stranu se však nesmí dopustit ani přečinu lichvy. Řekněme si, co to je lichva. Zákon definuje lichvu jako – kdo zneužívá něčí rozumové slabosti, tísně, což je v tomto případě, nezkušenosti, lehkomyšlnosti nebo něčího rozrušení dá sobě nebo jinému poskytnout nebo slíbit plnění, jehož hodnota je k hodnotě vzájemného plnění v hrubém nepoměru. Odběratelé elektřiny jsou nyní nepochybně v tísně a jsou velmi rozrušení, protože elektřina je v dnešní době lidská potřeba, bez které se nedá rozumně existovat. A jeví se, že jí je nebo v blízké budoucnosti bude nedostatek za dříve obvyklou cenu, nebo její dvojnásobek, či dokonce trojnásobek.

A položíme si otázku: Pokud tedy dodavatel i za té situace elektřinu vyrobenou za 1 korunu prodá za 20 korun za kilowatthodinu, bude se jednat o plnění, jež je k té hodnotě, k té jedné koruně, v hrubém nepoměru? Zřejmě ano, protože i kdybychom vycházeli z hodnoty plnění ve výši průměrné výrobní ceny, došli bychom zřejmě v České republice k hodnotě například 2 korun za kilowatthodinu. V celé Evropské unii to může být zhruba kolem 7 korun. Záleželo by na soudu, zda by trestnost posuzoval z pohledu českého, nebo evropského trhu, ale vždy by patrně dospěl k závěru, že prodejní cena byla v hrubém nepoměru s výrobní cenou plnění. A tento fakt nelze zahojit ani poukázáním na obecnou hodnotu na českém či evropském trhu.

A teď si položíme otázku, co má tedy manažer elektrárenské společnosti dělat. Na jedné straně mu hrozí § 218 trestního zákoníku – lichva – s trestem 3 až 8 let vězení a na druhé straně téměř následující § 220 trestního zákoníku – porušení povinnosti při správě – s trestem 2 až 8 let vězení. Zřejmě by se měl trochu obávat více přečinu lichvy, a to nejen kvůli vyššímu minimálnímu trestu, ale i z důvodu ustanovení § 2 odst. 3 zákona o cenách. Prodávající ani kupující nesmí zneužít svého výhodnějšího hospodářského postavení k tomu, aby získal nepřiměřený majetkový prospěch. Případný soud by mohl toto ustanovení použít v jeho neprospěch. A co má tedy manažer dělat? No může mít obavy na jednu nebo druhou stranu, nebo dokonce na obě strany. Ale to pro něj nic neřeší, protože musí zajistit fungování firmy. Může elektřinu prodávat někde třeba mezi pěti korunami za kilowatthodinu. Tím se pravděpodobně nařčení z lichvy zproští, ale nařčení z porušování povinnosti při správě majetku mu bude nadále hrozit.

Jediným racionálním řešením je oslovit vládu, aby konala podle zákona o cenách ona. Ustanovení § 1 odst. 6 zákona o cenách totiž kromě jiného říká, že správní orgány příslušné k regulaci cen mohou regulovat ceny podle tohoto zákona: b) vyžaduje-li to mimořádná tržní situace, e) vyžaduje-li to veřejný zájem spočívající v udržení vyváženého postavení prodávajícího a kupujícího u zboží zcela nebo zčásti dotovaného z prostředků státního rozpočtu nebo z jiných veřejných rozpočtů.

Naplněny jsou oba důvody pro regulaci, mimořádné tržní regulace, a je zjevně... a elektrická energie je zčásti dotovaná ze státního rozpočtu obnovitelnými zdroji. Zajímavé je, že na věci nic nemění, zda byla elektrická energie za lichvářské ceny prodána přímým obchodem na burze, a že obavy z trestního stíhání pro přečin lichvy by měli mít i manažeři energetické burzy v Praze, a to potažmo i jinde v Evropě. Účastníkem, respektive pomocníkem při trestné činnosti je totiž i ten, kdo úmyslně umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, můžeme se bavit o těch 74 miliardách poskytnutí, abychom zůstali dále a prodávali na lipské burze, či odstraněním překážek. Burzy by měly při dosažení lichvářských cen zřejmě přestat obchodovat nebo stanovit limit cen, do kterého lze obchody přes ně uzavírat či na nich registrovat.

Ještě bych se vrátila k tomu, že vlastně vysoká cena momentálně se odvíjí od výroby elektrické energie v Německu, a to výrobou ze závěrných elektráren. Ale podívejme se na to. Pan Síkela řekl, že by musel dotovat 750 milionů korun, a zdůvodnil to, že by musel kompenzovat rozdíl mezi výrobní a tržní cenou. Ale my vůbec plynové elektrárny, z kterých se to vlastně vyrábí, ani nepotřebujeme, protože celkový instalovaný výkon jaderných a parních elektráren v České republice vyrobí denně 13 790 megawatthodin. Největší spotřeba v roce

2021 byla dne 15. 2. 2021 12 292 megawatthodin. Největší spotřeba v roce 2022 ke dni 12. ledna 2022 11 469 megawatthodin.

A závěrem tedy, pro Českou republiku nejsou závěrné plynové elektrárny vůbec potřeba, protože maximální spotřeba je menší než instalovaný výkon z jedné či druhé elektrárny. Ostatně ani (podle) bilance výroby roku 2021 to není potřeba. Celková výroba z jaderných a parních elektráren v České republice byla čistá výroba 64 terawatthodiny, celková spotřeba za maloodběry a velkoodběry bylo čistých 56,1 terawatthodiny. A dalším, proč stát, bychom se mohli ptát, ignoroval nabídku pana Tykače na levnější elektřinu, už tohle je silný argument, proč vyslovit této vládě nedůvěru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Ještě v mezičase načtu došlé omluvy, než se připraví pan poslanec. Omlouvá se paní poslankyně Zuzana Ožanová dnes mezi 5.30 a 8.59 z rodinných důvodů a paní poslankyně Věra Adámková dnes mezi 6.00 a 9.15 z pracovních důvodů.

A nyní tedy je na řadě pan poslanec Vladimír Zlínský, připraví se pan poslanec Jiří Mašek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, ač lékař, nebudu hovořit o zdravotnictví. Přiznám se, a možná jste si toho všimli, že mým tématem jsou krizové situace. Je to jeden z důvodů, proč jsem se dal na politickou kariéru, protože v době, kdy se tak stalo, tak jsem měl pocit, že se tímto nikdo nezabývá, protože si nikdo nepřipustil, že by nějaká vážná krizová situace mohla nastat. Já se přiznám, že moje vystoupení bude vesměs čtené, protože ještě nejsem takový matador těchto parlamentních diskusí a ještě mám nedostatky v tomto, přiznávám se. Bude to vesměs čtené, a samozřejmě pak jsem otevřený diskusi potom po skončení mého přednesu.

Nejsem si jist, zda si tato vláda uvědomila skutečnost, že se stala orgánem krizových manažerů a že nastal konec snadného a klidného vládnutí, které šlo dříve ve spolupráci s médii hlavního proudu a s podporu spojenců ze zahraničí s úspěchem větším či menším v klidu přestát. Vládnoucí garnitura, neznajíc důvod současných krizí, tápe a přesně neví, jakým způsobem je léčit, vše svádějí na jednu démonickou osobu a stát, který je nutný odstranit či porazit. Doufají, že potom nastane samovolný obrat směrem k lepším zítřkům. Místo snahy o mírové řešení konfliktu podporou válečného úsilí posilují negativní vliv válečného konfliktu na energetickou krizi, kterou jejich silnější spojenci svými iracionálními ekologickými opatřeními pomáhali stvořit. Prodlužování bojů oslabuje obě strany konfliktu, přičemž přibližuje kolaps jak v prostoru Ruské federace, tak i v Evropě, jehož chaotický budoucí vývoj je nepředvídatelný.

V historii můžeme najít analogii. V období 7. století z doby překotné expanze islámu, která by nebyla možná bez vzájemného výrazného oslabení Východořímské říše neboli Byzance a Perské říše v devastujících vzájemných válkách a bez pandemie moru trvající s přestávkami dvě století. Je nějaký jiný jednotící prvek všech krizí, které nás postihly během posledních let? Je to shoda okolností a náhoda, nebo logická předurčenost daná předchozím světovým vývojem? Mají vztah pandemie, válka na Ukrajině a energetická krize? Navazují na sebe a vzájemně se podmiňují v uvedeném pořadí, nebo mají jiného společného jmenovatele? Přijdou další krize? Těžká otázka, ale pokusím se na ni odpovědět, tak jak nejlíp umím.

Co způsobilo tyto krize? Blížící se nedostatek omezeného množství dostupných surovin vzhledem k rozmachu průmyslu a růstu nároků populace v mnoha rozvinutých a rozvíjejících se zemích? Světová politická mocenská nerovnováha, daná měnící se ekonomickou a vojenskou silou jednotlivých zemí? Nerovnováha růstu populace v jednotlivých oblastech světa s převahou v chudých oblastech? Změna životního prostředí? Současná forma globalizace? Iracionalita myšlení elit v rozvinutých zemích vedoucí k chybným strategickým rozhodnutím?

Nebo jsme zapomněli, že uvedené krize jsou součástí, a to běžnou součástí, vývoje lidstva a jsou nutné k vytvoření nové rovnováhy, která lépe reflektuje změny probíhající během klidového období, pokud tyto změny překročí práh spouštějící krizi? Tedy že krize jsou nutným plodem doby klidu a pohody a zraní neřešených problémů?

Lidské společnosti řeší krize v rámci svých možností s větším či menším úspěchem a většinou vedou tyto snahy k posunu lidských společností vpřed skrze aktivaci lidských a myšlenkových kapacit, které v době nadbytku a klidu stagnují a regredují. Analogii vidím v imunitním systému organismů, které také potřebují stimulaci cizorodými a mnohdy nebezpečnými vlivy, aby byla zachována jejich funkčnost. Lidské skupiny v minulosti musely řešit krizové existenční otázky denně. Náš druh zatím přežil jenom proto, že se s nimi dokázal vypořádat, na rozdíl od všech našich vyhynulých bratraců, jiných druhů hominidů. A bylo jich několik a vymřeli do posledního.

Mozek jako plastický orgán se s velkou pravděpodobností je schopen přestavět v rámci populací poměrně rychle z generace na generaci tak, aby úspěšně fungoval v režimu pohody a klidu, utlumuje centra nutná k přežití, která nejsou za této situace potřeba, ale která jsou agregována, tedy spojena s mozkovými centry pro intuici, vynalézavost, kreativitu a hlavně zdravý selský rozum. Doufejme, že proces je i obousměrný a vratný. Stejně rychle, jako došlo k úpadku zmiňovaných vlastností, se objeví jejich rychlá restituce v populaci po vypuknutí krize. Budeme to potřebovat.

Z mého pohledu jsou krize dané předchozím naším způsobem poměrně úspěšného a snadného bytí a jsou příznaky nutné změny, které musí systém postoupit, abychom mohli pokračovat jako rozvinutá lidská společnost dále směrem k našemu předurčení, které jako lidstvo ve vesmíru máme. Přiznejme si, že zatím není jasné, jakým směrem a způsobem a kam se budeme ubírat. Řešení většinou vyvstávají z celého spektra různých názorů. Bylo by proto vhodné zachovat svobodu myšlení a názorovou pluralitu.

Asi by bylo mylné se ubírat směrem, který vedl ke vzniku současných krizí. Tedy z mého pohledu je třeba odmítnout podporu současné formy globalizace, současné iracionální řešení klimatické otázky, omezování svobodného vyjadřování skrze boj proti takzvaným dezinformacím, multikulturní a genderové fantazírování a konání, podporu bezbřehé a bezhlavé digitalizace, je nutno řešit světovou populační nerovnováhu a stagnaci vědeckotechnického pokroku v mnoha směrech se zaměřením na technologie, které nám zajistí dostatek energie do budoucna.

Jsem přesvědčen o tom, že pokud budeme řešit krize dalším posilováním současných ničivých progresivistických trendů, čeká nás hluboký kolaps s propadem, kdy bude další pokrok možný až po dlouhé době. Je snaha o vytvoření jednotného a uniformního světa a jednotné celosvětové lidské rasy a nového typu člověka, tak jak si malují progresivisté, skutečné řešení všech problémů lidstva, anebo nás zavede v lepším případě do hluboké trvalé stagnace skrze slibované zrušení všech rozdílů, a tím i konfliktů? Musíme si uvědomit, že nového člověka již bude možno v dohledné době vytvořit genetickými manipulacemi a úpravami prostřednictvím biotechnologií, až se podaří identifikovat skupiny genů, které ovládají složité lidské chování. Toto pak časem má umožnit vykovat člověka požadovaných vlastností fyzických, ale hlavně psychických dle věrozhvěstů progresivismu. Já všem doporučuji, aby si přečetli knihu jednoho takového věrozhvěsta, jmenuje se Yuval Harari, ta kniha se jmenuje Sapiens, možná jste ji někteří četli a vzpomínáte si, co je napsáno v závěru této knihy. Jinak tento člověk – ta kniha je tedy velmi čtivá, já vám ji všem doporučuji, abyste si ji přečetli. Je to velmi zajímavé. A jinak tento člověk, pan Harari, je poradce Klause Schwaba, velkého resetisty. Prostředky na to vědci mají již nyní, nebo budou mít v blízké budoucnosti, na tyto genové manipulace. Chceme, aby v takové společnosti žili naši potomci?

Co tedy této vládě – ale řekněme si upřímně, není v tom jenom tato vláda, to musím tedy uznat – tedy i předchozím vyčítám, je totální nepřipravenost mentální, organizační, materiální

na všechny typy krizových situací. Dneska jsem se snažil pozorně poslouchat v rámci možnosti ministry, a pan ministr Rakušan hovořil něco v tom smyslu, že vláda na tomto pracuje, že úředníci dostanou na stůl jasné pokyny, jak se mají chovat v případě jednotlivých typů krizí. Takže já to, příznám se, kvituji, to je správný začátek, ale doufám, že to není konec, protože to, že to budou mít úředníci na stole, je pořád málo. To se musí dostat k těm lidem. Ti lidé na to musí být vycvičeni a musí být k tomu i materiální vybavení. Bez toho, kdyby k něčemu došlo, tak nastane katastrofa.

Pokud mluvím o těch krizích, tak já už jsem to tady zmiňoval vlastně minulý týden. Tady jsem mluvil dlouze o blackoutu, ale není to jenom blackout. Pokud sledujeme dění na Ukrajině, co se děje kolem Záporožské jaderné elektrárny, tak je jasné, jaké z toho vyvstává riziko. Vzpomeňme si na Černobyl. Taky jsem tady interpeloval pana ministerského předsedu ohledně protiatomových krytů. Samozřejmě to nejsou jediná rizika, která nám hrozí. Ono je jich hodně. Já je tady nebudu vyjmenovávat. Já tady vzpomenu válečný konflikt na našem území, který tedy, jak zjišťujeme, taky může nastat, anebo skutečně smrtící pandemii s úmrtností v desítkách procent, a to buď přirozeného, nebo umělého původu.

Elity podlely dojmu, že pro nás neplatí přírodní a společenské zákony, které byly v platnosti během celé předchozí historie lidstva, a to z důvodu vyspělosti naší globální civilizace, která si se vším poradí. Osoby, které na tento rozpor upozorňovaly, byly nálepkovány pojmy jako katastrofista, či dokonce šířitel poplašných zpráv. A nyní se zjišťuje s velkým překvapením, že se mylili podporovatelé hedonismu a růžové budoucnosti na věčné časy.

Vládám vyčítám ohlupování naší společnosti slibováním jenom zářných zítřků, kdy je třeba investovat zejména do tohoto směřování bez připuštění, že jsoucno má zuby a drápy, které občas ukáže a použije, jak nás učí lidské i přírodní dějiny. Je třeba si přiznat, že slibovaný liberální konec dějin nenastal a nikdy nenastane. A rozpory a s nimi spojené existenční nebezpečí nadále zůstane hlavním motorem lidských dějin.

Naše armáda, která by měla být určena k obraně svého území, je koncipována jako expediční zahraniční sbor a malá součást velkého celku sil NATO a v podstatě bez samostatné schopnosti ubránit byť menší část našeho území. Připravenost mladé generace k obraně vlasti a výchova k vlastenectví je téměř nulová. Obrovské prostředky se mají investovat, jedná se o stovky miliard korun, do nákupu předražené obrněné letecké techniky zahraniční výroby, čímž pádem nezbudou výdaje na nutné materiální a personální výcvikové kapacity našeho obyvatelstva. Ani několik desítek kusů špičkové vojenské techniky nás nezachrání, pokud nebude vycvičeno dostatečné množství našich obyvatel odhodlaných za svůj způsob života a místo, kde žijí, položit i svůj život. Nakonec podle posledních zpráv, které jsem zachytil, tímto směrem se chce ubírat Polsko. Mluvím o sto tisících dostatečně vycvičených osob, které budou umět obsluhovat aspoň přenosné ruční zbraně a případně i sofistikovanější zbraňové systémy a budou schopny způsobit útočníkovi masivní ztráty.

Spoléhání na pomoc od našich spojenců se nám už několikrát v dějinách stalo osudným. Každý v případě krize bude hájit spíše svoje zájmy a mnohdy se spojenec může ze dne na den stát zavilým nepřítelem, hlavně pokud ucítí naši slabost a malou ochotu se bránit. Cesta, kterou jsme se vydali, kdy se spoléháme na věrné spojence, s velkou pravděpodobností povede k dalšímu Mnichovu, který může mít na nás daleko drtivější dopad než předchozí událost v roce 1938. Je třeba navrátit špičkovou zbrojní výrobu do našich rukou. Závislost v tomto směru na zahraničí nemůže v blízké budoucnosti dlouhodobě obstát. Zapomeňme na to, že globalizace je ideálním řešením této problematiky.

Stejně lze očekávat rozpad globálních trhů se zhoršováním bezpečnostní situace ve světě, ke které musí zákonitě dojít vyostřováním všech nahromaděných sporů, které jsem již zmínil v předchozím textu. Místo masivní podpory výzkumu, dokončení vývoje a zavedení nových technologií výroby energie, například fúzních reaktorů a modulárních jaderných reaktorů, jsou zavírány stabilní zdroje energie, aniž by je bylo čím nahradit. Boj proti emisím CO₂ v Evropě

a jejich snižování hraje do not jiným zemím s rozvíjející se ekonomikou, které mohou vesele emise zvyšovat, aniž by to mělo zatím dramatický vliv na zvyšování jejich celkové koncentrace v ovzduší. Ztrátou ekonomické výkonnosti nebudeme schopni realizovat obrovské výzkumné projekty, které budou třeba k řešení energetické krize. Budeme odkázáni na pomoc výkonnějších a úspěšnějších ekonomik států, které nám mohou vnučovat své ideje a způsob řízení společnosti, které mohou být od původních evropských demokratických principů hodně vzdáleny.

A teď si posvítím na digitalizaci. Přiznám se, že nejsem primárně odpůrcem digitalizace, kdysi jsem byl velkým příznivcem digitalizace, teď už k tomu mám trochu rezervovanější přístup. Já budu teď hovořit o tom, co je negativního. Takže říkám dopředu, že nevidím tam jenom negativní prvky, ale teď o nich budu mluvit.

Digitalizace společnosti nám má údajně usnadnit život a řízení společnosti. Ale bohužel spíše se v poslední době stává prostředkem pro špehování a masivního ovlivňování smýšlení obyvatel směrem, který je žádoucí, dovolím si říct, pro progresivistické síly, a je to pojmenováno zvyšováním mediální gramotnosti. Do budoucna směřujeme k digitální tyranii, která umožní totální kontrolu na digitálních technologiích závislých obyvatel prostřednictvím nástrojů umělé inteligence, nad jejichž fungováním můžeme v blízké budoucnosti ztratit kontrolu. Dále tyto technologie vedou s velkou pravděpodobností k přestavbě mozku zejména mladých lidí s postižením hlavně jejich sociálních schopností, ke změně jejich chování, nálad i ke snížení povšechné inteligence a hlavně k posunu jejich vnímání reality. Toto považuji za mimořádně nebezpečné.

Z progresivistických luhů a hájů Evropské unie k nám dorazily požadavky na boj proti takzvaným dezinformacím a hates pages, tedy nenávistným projevům, které je třeba eliminovat, jelikož poškozují ty správné myšlenky a matou lidi. Za tím se neskrývá nic jiného než boj proti svobodě slova, která se stává nebezpečnou šířitelům současných iracionálních progresivistických idejí, které nemohou obstát proti zdravému úsudku, i když jsou tlačeni zástupy pseudoodborníků a masmédií hlavního proudu. Naše vláda na tuto rétoriku naskočila a dočasný zákaz takzvaných ruských dezinformačních webů, na kterém se podílela, aniž by byl předložen jediný důkaz v tomto směru, to potvrzuje.

Opět tady vzpomenu vystoupení pana ministra vnitra, který na toto téma hovořil a tady zmínil, já už přímo pojmenuji neologismus strategická lež, kterou nezávislí odborníci budou stanovovat nějakým způsobem. Já se obávám, že jsem ve svém projevu doposud mohl říct mnoho strategických lží, které by tak jako nezávislí odborníci mohli vyhodnotit. Já bych byl rád, kdyby se udělal nějaký seznam strategických lží, abych se tedy vystříhal toho, abych to neříkal, protože předpokládám, že jsou to lži, které produkuje ruská nebo čínská propaganda, tak aby nám to někde sepsali, které ty lži to přesně jsou, ti odborníci.

Tato vláda namísto toho, aby dělala pronárodní politiku, tak se lísá ke svým mocnějším spojencům hájícím globalizaci, rozšíření a federalizaci Evropské unie pod vedením Německa, což akceleruje likvidaci naší státnosti a Zelenou dohodu a jiné pochybné pojmy a ideje, a doufá, že bude odměněna tím, že jim pomohou ve vážných krizových okamžicích, které se rychle blíží. Blízká budoucnost prověří, jestli měla pravdu vláda, uznávám, že může mít pravdu, že se můžu mýlit, nebo kritici včetně mne, kteří tvrdí, je to cesta do progresivistického pekla iracionality, které není dlouhodobě životaschopné, protože nereflektuje objektivní realitu. Tím pádem i všechna opatření naší vlády nemohou vést k dlouhodobému řešení současných krizí, a tím k správnému nasměrování pokračování vývoje naší společnosti. Proto by měla tato vláda odstoupit. Bez krize není změny. Přijměme ji jako výzvu, jakým způsobem korigovat naši cestu do budoucnosti. A nakonec budoucnost nám budiž soudcem. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další je přihlášen pan poslanec Jiří Mašek. Následuje pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, dámy a pánové, tady jsou karty jasně rozdány ve Sněmovně. Máte pořad vládní strany stoosmičku a zřejmě ji využijete. Ale uvědomte si, prosím, že venku už tu stoosmičku nemáte. Vaše popularita dramaticky klesá a můžete si za to sami. Je to proto, že každá správná vláda by se měla prát za zájmy svých občanů. To ale neděláte. Promarnili jste půl roku tím, že jsme se věnovali Ukrajině, já nezpochybňuji, že to bylo důležité, a tím pádem také bezpečnosti České republiky. Ale úplně vám utekla otázka inflace, otázka drahoty, otázka dramatické energetické krize. Ostatní státy na to reagovaly, my jsme o tom přemýšleli, vysílali signály. Mně už se to ani nechce říkat, protože už to přestává být vtípné, tento bonmot. No a teprve nyní se probouzíme.

Ano, je pravda, že se udělalo několik opatření pro občany. Ano, je pravda, že ministr Jurečka přišel s programem pomoci rodinám s dětmi. My jsme ten program chtěli doplnit, protože tento program se týká jenom dětí do 18 let. Nejprve byl deklarován, že to bude pro rodiny s milionem, do milionu čistého příjmu, potom hrubého příjmu, to ani nechci diskutovat. Prostě mělo to nějaký vývoj. Je pravda, že pan ministr Jurečka se v této oblasti snaží, ale naráží zase na pana ministra Stanjuru. Všechny ty pomoci, které chcete poskytnout, přicházejí z tohoto pohledu poměrně pozdě. A mně to trochu připadá, jako že se zatahuje záchranná brzda u vlaku, který už havaroval. Je smutné, že vás na to musí upozorňovat vaši hejtmani. Vy máte převahu hejtmanů v této republice, a když už oni volají o pomoc, zejména kvůli energiím, tak skutečně ta situace je vážná.

My jsme dneska v situaci, že kraje nemají vyjednané pro své organizace včetně krajských nemocnic energie. Totéž nemá Ministerstvo zdravotnictví pro fakulní nemocnice, a já se o tom ještě zmíním, když budu mluvit ke zdravotnictví. Ale ta situace je kritická, a váš pan hejtman Kuba to nazval hrozícím kolapsem. Už ne jenom energetickou krizí.

Vaše vládní pomoc je chaoticky prezentovaná, je nedostatečná a ve svém výsledku v podstatě je zanedbatelná, právě proto, že přichází velmi pozdě. A je neadresná. Vy jste se vždycky chlubili tím, že chcete být adresní, že vám vadí helikoptérové peníze, že nechcete rozhozovat. Jaká je skutečnost? Jak jste se popasovali se svým největším headlinem vlastně předvolebním, a to je, že chcete snižovat deficit státního rozpočtu?

No moc se vám to, přátelé, nedaří, protože na konci roku 2021 činil deficit státního rozpočtu 41,2 % – byla zadluženost – hrubého domácího produktu, promiňte, a ta zadluženost se kupodivu na konci roku 2022 má zvýšit o půl procenta a máte dosáhnout 42,4 %, a to prostým deficitem, který je 333 miliard, ale zároveň navíc máte nadvýběr 127 miliard, čili vlastně je to sekera 460 miliard. Ten výsledek je skutečně velmi, velmi špatný.

A jste v situaci, kdy našemu premiérovi věří pouze dva lidé z deseti, čili ta nedůvěra je téměř 80 %. A k tomu jste se dopracovali za devět měsíců. O vašem panu premiérovi, kterému snad říkáte v ODS Mlčoch, a on tak vystupuje, tak to navenek vypadá, že on tu vládu neřídí. On nedává úkoly, on nekontroluje, slepě věří svým pětikoaličním partnerům a hlavně kryje excesy STANu naprosto nekriticky. Chápu to z pohledu, že se bojí rozpadu této vlády, ale prostě ve vztahu k panu Rakušanovi to začíná být neudržitelné. Opět se k tomu ještě dostanu. Nezvládá roli premiéra dovnitř, ale nezvládá ji ani navenek vůči Evropské unii, které v současnosti předsedáme. A jako příklad bych dal až smutné video, kdy pan Verhofstadt, bývalý belgický premiér, ho zkouší jako malého kluka. On se jenom krčí, prostě má bojácný výraz, a tohle video koluje v rámci republiky, to vidí naši občané. A oni čekali silného premiéra, který vždycky říkal, že se bude vymezovat vůči Evropě tam, kde je to potřeba, pro občany této republiky.

Můj ctěný kolega Vondráček se tady zmínil o tom, že tady je nějaký zasedací pořádek, že nahoře zasedá vedení Sněmovny a o tu lajnu níž že zasedá vláda, a že to je proto, je to symbolické, že ta vláda se odpovídá Sněmovně. Já bych jako příklad uvedl, že ono to úplně tady nefunguje za vaší vlády, a to konkrétně, protože vím, co je obsahem toho usnesení, protože

jsem ho tehdy načítal, a jenom pro připomenutí, to usnesení mám tady. Je to usnesení Sněmovny ze 17. schůze z 29. března 2022. Tehdy, bylo to doprovodné usnesení k prodloužení nouzového stavu, o který tady žádal opakovaně pan Rakušan, a jako doprovodné usnesení, a vy jste pro to většinově zvedli ruku, i koaliční poslanci, jsme – Sněmovna – požádali vládu o předložení strategického dokumentu zvládnání uprchlické vlny do 14. dubna. Vy si možná tu peripetii budete pamatovat, tady se předkládaly různé materiály, ale žádný neměl takovou hodnotu, jako my jsme požadovali, čili aby to byl materiál, podle kterého budou moci obce, kraje, nemocnice, školy plánovat pomoc ukrajinským uprchlíkům. A víte, proč ten materiál nebyl dostatečně dobrý a proč byl také s velkou prodlevou předán? Bylo to proto, že pan ministr Rakušan, přestože jsme už od 10. března v bezpečnostním výboru po něm žádali určitý rozsah registrace uprchlíků, tak na to nereflekoval. My jsme měli uprchlíky, o kterých jsme nevěděli, kde vlastně bydlí, nevzali jsme si na ně kontakty, nevzali jsme si biometrické prvky. Prostě jenom jsme se chlubili velikánskými čísly, jak jsme nejlepší na světě v registraci, ale bohužel jenom co do počtu. Zase se k tomu dostanu. Teď ty výsledky nám velmi škodí, protože o těch uprchlících toho mnoho nevíme a s velkou pravděpodobností tady řada z nich už vůbec není.

Další věc, kterou jsme žádali, bylo, aby vláda České republiky učinila důsledné diplomatické kroky s cílem rychlého ukončení válečného konfliktu na Ukrajině. Já si myslím, že kromě pár válečníků, někteří jsou i mezi našimi ministry, si všichni lidé v této republice přejí, aby ten konflikt skončil, a zvlášť když vážeme všechno na ten konflikt, všechno špatné, že jsou to důsledky toho konfliktu, i když to není pravda v těch energiích například, tak samozřejmě si přejeme, aby tam lidé zbytečně neumírali. A my jsme měli ohromnou šanci, abychom při předsednictví v Evropské unii pro to něco udělali. Mezi těch pět bodů, které jste si tam dali, se to nedostalo a nevyužili jsme tu možnost. A já si myslím, že vyvinout diplomatické úsilí ve spolupráci s Evropou, s NATO a s dalšími státy, které jsou silné a mohou do toho zasáhnout, že to určitě stálo za to a že jsme se o to měli pokusit. Ta situace se ubírá jiným směrem a vypadá to na dlouhou opotřebovací válku, ve které budeme tratit především my jako Evropa nebo součást Evropské unie. Takže to byla další výzva, kde jsme společně žádali opoziční i koaliční poslanci, aby vláda toto učinila. Nestalo se tak.

A poslední bod tohoto usnesení byl, že žádáme vládu o předkládání seznamu všech veřejných zakázek, kde vláda využije nouzový stav k možnosti nákupu bez výběrových řízení. Já jsem dostal až ale po písemné interpelaci 19. 8. odpověď od pana premiéra Fialy. Je tedy čtyřstránková, ale v podstatě jenom konstatuje, že jsme nějaký materiál dostali, myšleno k té migrační krizi, a tak nějak konstatuje, že mu je zhruba líto, že se nám jeho obsah a jeho využitelnost nelíbí, ale že ten úkol byl splněn.

V bodě dalším, k těm aktivním diplomatickým krokům s cílem rychlého ukončení válečného konfliktu, tak to je na dvě stránky, tak jak jsme se zapojili do toho, abychom pomohli Ukrajině, což je samozřejmě dobře, ale o té mírové iniciativě tady není ani slovo.

A k tomu bodu třetímu, a to jsou ty otázky nákupů, tak je tady zúžená odpověď na to, že ty nákupy využilo jenom Ministerstvo vnitra asi za 80 000, a to, že ostatní ministerstva nouzový stav ve vztahu k nákupům nevyužila.

Takže tímto v podstatě bych chtěl také – tady jsme se tahali o ten nouzový stav opakovaně, takže se ukazuje, že ten nouzový stav zase asi až tak důležitý ve výsledku nebyl.

Potom bych se chtěl věnovat panu Vítu Rakušanovi a Ministerstvu vnitra. Musím to tak říct, už je to synonymum pro STAN, že to je korupční hnutí. Čili je to předseda teď hnutí, které má největší korupční problémy. A ti lidé kolem STANu, kolem té korupce jsou v současnosti vyšetřováni. Někteří jsou ještě ve vazbě, někteří byli z vazby před dvěma dny propuštěni. Ale ono se to táhlo samozřejmě kolem toho STANu už dříve. Připomenu podivné financování. Pan Michalík, peníze z Kypru. Manželka, půjčka. Bohužel – nebo bohužel, možná i bohudík, protože budiž mu země lehká, už se to nebude vyšetřovat díky tomu, že ten aktér už není mezi námi. Ale prostě ta černá kaňka tam byla.

Potom připomenu stážístů Farského, prodaný zákon europoslancem panem Polčákem a celé to vyvrcholilo zhruba před 75 dny zatýkáním v akci Dozimetr. Akce, která zasáhla pražský magistrát, pražský Dopravní podnik, ale také tam ta chapadla sahala do České pošty, na Ministerstvo školství a teď v posledním případě dokonce do rozvědky, čili do bezpečnostní služby. A přitom všechno z pozice ministra vnitra v uvozovkách dozoruje, nebo jiným slovem také může krýt sám ministr vnitra, který je předsedou tohoto hnutí. Okamžitě v ten den, kdy došlo k zatýkání v akci Dozimetr, tak jsme již na toto upozorňovali a pro možný střet zájmů, a tady by měl stačit jenom stín pochybnosti, jsme žádali, aby pan ministr vnitra byl vyměněn, aby byly vyměněny rezorty. Čili není to žádná novinka a o to jsme se snažili dlouhou dobu, protože se začaly dít další věci. Pan ministr samozřejmě mediálně se vyslovil, že on nebude vůbec nic ovlivňovat, nebude ovlivňovat policii, nebude ovlivňovat služby – ale jaká je skutečnost? My jsme viděli, že záhy pan ministr, a to v době nouzového stavu, který si tady nechal Sněmovnou prodloužit, tak pan ministr vlastně dal takzvaně politický palec na reorganizaci NCOZ. Té NCOZ, která vyšetřovala vlastně i politiky hnutí STAN. A my z minulosti víme, co reorganizace znamenají. Když se něco reorganizuje, tak se to prostě chca nechca naruší, naruší se průběh toho vyšetřování, naruší se vyšetřovací týmy a hrozí tam zbrzdění toho vyšetřování. V tomto případě paradoxně to možná všechno urychlilo, protože v podstatě lavinovitě se objevily zprávy v médiích a řekl bych, že to bylo trochu jiným stylem než v minulosti, protože bohužel tady k těm únikům dochází velmi často, tentokrát byly masivní, takže může být i podezření, že naopak se to snažili někteří vyšetřovatelé urychlit, to vyšetřování, aby se to nezametlo pod koberec.

Další možné ovlivňování, které jsme viděli v přímém přenosu, bylo vyjadřování se pana ministra například k práci policistů na jednotlivých mítincích pana Babiše a k tomu, jak tam mají zasahovat ti policisté, zda mají být v uniformách, nebo nemají, zda si můžou vzít na hlavu čepici, respektive jak mají být za své činy tam nebo nedostatky potrestáni. Prostě těch věcí ovlivňování bylo poměrně hodně. A my jako hnutí ANO jsme skutečně, protože na to se hodně novináři ptají, přislíbili, že nebudeme vylašovat nedůvěru vládě v průběhu předsednictví v rámci Evropské unie. Ale ono čeho je moc, toho je příliš. Kdyby ta vaše strana, a tady personifikuji na pana Rakušana, neudělala takovou fatální chybu, aby se do čela rozvědky pokusila prosadit člověka, který má tak problematickou minulost – a tady bych poděkoval investigativním novinářům, ale nedovedu si představit, jak je možné, že pan Rakušan si toto neověřil. Na druhou stranu v průběhu potom těch různých mediálních výstupů se ukázalo, že konkrétně tedy pan Ing. Petr Mlejnek jako nově jmenovaný ředitel ÚZSI měl panu Rakušanovi řadu z těch informací sdělit a pan Rakušan měl vědět, koho do té služby nominuje. A to už přetekl pohár trpělivosti, a ještě s tou nečinností vlády v otázce řešení energetické krize, tak to byly dva důvody, proč se hnutí ANO spolu s SPD rozhodly požádat o tuto mimořádnou schůzi ve věci vyslovení nedůvěry vládě. Takže skutečně se toho odehrálo poměrně hodně a je potřeba tyhle věci řešit.

Dále jste se tady opakovaně zmiňovali o tom, že musíte, a to říkal několikrát pan ministr, udělat zásadní změny. Používá slova deagrofertizace, debabizace a podobně. A on skutečně některé kroky dělá, ale podle mě je nedělá na správném místě, protože jestli se zbavil tak poctivého policejního prezidenta, který je absolutně neovlivnitelný, pana Švejdera, a udělá to naprosto nešikovně ještě předtím, než je jmenován ministrem, a s tím panem Švejdarem mluví o tom, že ještě půjde pan Šimandl, ředitel ÚZSI, potom nám to na výboru popře, že nikdy s ním o tom nemluvil, na to ale týž den vychází článek, kdy investigativní novináři vyzpovídají pan Švejdera a on to potvrdí, že se tam o tom bavili, prostě pro mě, nezlobte se, je pan ministr absolutně nedůvěryhodný člověk. (Potlesk části poslanců.) A nebyl to jenom pan Švejdar. Byl to právě zmíněný pan Šimandl, byl to pan Knap z České pošty. Tam stačil jediný kontakt s panem Redlem. Všichni víte, o kom teď mluvím. Takže tam stačil jediný kontakt a stačil jediný dotaz v Otázkách Václava Moravce, kdy pan ministr byl zaskočen a v podstatě na dálku ho okamžitě odvolal. Byl odejit také pan Opat, náčelník Generálního štábu, pan Pouliček z Celní správy, pan Kazda z Finančního analytického úřadu a velký otazník, aspoň to tak

vnímám, ale přál bych si, abyste se tady zachovali rozumně, se vznáší nad panem Dragounem, který čtyři roky vykonává svůj mandát ředitele GIBS. Já jsem shodou okolností předseda kontrolní komise GIBS, vystřídala se v té komisi, jsem tam pět let teď, vystřídala se v té komisi řada poslanců koalice a za celou dobu, za ty čtyři roky, co tam je pan Dragoun, předtím tam byl pan Murín, tak za ty čtyři roky nebylo vzneseno žádné podezření na nějaké pochybení práce pana ředitele. Nezaznamenal jsem. Byl bych rád tedy, ale to je takové zbožné přání, aby mohl dokončit svůj pětiletý mandát. Považoval bych to za velmi slušné. Ale bojím se samozřejmě další čistky z vaší strany.

A pak tady mám několik poznámek k tomu, protože jsem nemohl reagovat, nemám přednostní právo, nemohl jsem se zapojit, k tomu, co tady říkal ve svém projevu pan ministr vnitra. Pan ministr vnitra se mimo jiné chlubil tím, že zrušil statut Ústředního krizového štábu na ministerstvu, že to podřídil ministrovi. Dále se chlubil, že zrušil Radu vlády pro zdravotní rizika. Ta Rada vlády pro zdravotní rizika měla poměrně velký význam za covidu a to, že ji zrušil, odpovídá jenom tomu, že jste přestali covidu v podstatě věnovat téměř jakoukoliv pozornost, a vlastně můžeme žehrat (?) na to, že ten o mikron vlastně je mnohem benignější než ty předchozí varianty covidu.

Dále tvrdil, že připravuje teď nějaké checklisty, takže se máme na co těšit, pro povodně, pro blackouty, pro pandemie a podobně. Pak jsem si poznamenal z jeho projevu, že velmi dal na strategickou skupinu pro řízení ukrajinské krize, že jí za to děkuje. Ale tady já příliš neděkuji, protože to je ta skupina právě, která stojí za tou nedostatečnou identifikací a za tím, že vlastně nevíme, kolik tady Ukrajinců máme. Dostanu se k tomu ještě, když budu mluvit o státních pojištěncích.

Dále to byl ten opakovaně prodlužovaný nouzový stav. On si ho chválil. Já si myslím, že nějak výrazně využit nebyl, přesto jsme s tím tady ztratili poměrně hodně času.

Potom se pan ministr tady pochválil za boj proti dezinformacím. Já si myslím, že to je další věc, která strašně rozděluje lidi tady, protože označit v podstatě všechny lidi, kteří mají trochu jiný názor, za ruské šváby, což tady pan ministr opakovaně naznačil, to, že se vlastně už tady projevila fakticky cenzura, naštěstí se od toho odešlo, tak to, že máme zmocněnce pro dezinformace, já si myslím, že to sem nepatří, a jestli to vnímám dobře, tak taková ti otci zakladatelé óděesky a dalších pravicových stran s tím mají výrazný problém. Vy s tím zjevně problém nemáte, ale myslím si, že to skutečně do demokracie našeho typu nepatří.

Potom tady mám ještě jeho vyhlášení toho, že Ministerstvo vnitra on považuje za ministerstvo bezpečí. Mně to připadá docela jako špatný vtip, protože ministr sám ohrozil bezpečnost tohoto státu. Ohrozil ji výrazně, a to právě jmenováním toho problematického člověka do funkce ředitele ÚZSI, čili nejdůležitější zpravodajské služby. Takže to označení Ministerstva vnitra jako ministerstva bezpečí mně přijde úplně mimo.

System přijímání migrantů pochválil. Ano, já pochválím také ohromné nasazení hasičů, zdravotníků, policistů na těch jednotlivých krajských asistenčních centrech. Ano, to zafungovalo výborně, ale bohužel ta skupina expertů, co připravovali ty věci, které by měly podléhat registraci, tak nepracovala dobře.

Potom tady mluvil o ilegální migraci a že se to řeší. Tak ta ilegální migrace nám tady velmi bují. Migranti ze Sýrie a dalších států, čili neukrajínští migranti, se nám tady prohánějí po republice. Máme jediné štěstí, že nejsme cílovou zemí, a co vím od policistů, tak váhají mezi tím, jestli je mají chytat, vracet, co s nimi mají dělat, protože po třech dnech oni je většinou musí pustit a musí doufat, že naši republiku opustí.

A něco ještě ke zdravotnictví si dovolím a už budu končit, protože to je můj hlavní obor, a k Vlastimilu Válkovi. Já mám Vlastimila velmi rád. Je to fakt výborný doktor. Myslím si, že je to i fajn člověk, ale prostě na řízení Ministerstva zdravotnictví s tím, že nedokáže hájit finance pro rezort zdravotnictví, a to jednak pro systém zdravotního pojištění, kde si nechal vzít

14 miliard, a dokonce to, co mu podléhá, to je Ministerstvo zdravotnictví jako takové a jím řízené organizace, dalších 8 miliard, se ukazuje jako chyba. Skutečně tady ty diskuse byly dlouhé, nebudu je opakovat, prolongovat, ale těch 14 miliard bude chybět. Bude chybět už tento rok právě kvůli těm energiím a právě kvůli tomu tam ta rezerva měla být a byla řadu let zpátky, protože ti z vás, co to nesledují, tak rezervní fondy pojišťoven byly naplněny posledních pět let mezi 40 a zhruba 60 miliardami korun každý rok. Takže to je normální záležitost. Ale to, že pan ministr Stanjura, a o tom jsem se tam zmiňoval, jeho hlavní vizí bylo snížit deficit státního rozpočtu a chtěl ho snížit nakonec o 80 miliard, to, že si vzal přes čtvrtinu z rezortu zdravotnictví, to je nepochopitelné a nepochopitelné pro mě je, že se pan Válek nebránil. Když se přepočte ten rozpočet zdravotnictví proti rozpočtu obrany, tak je to, jako kdyby Janě Černochové někdo chtěl vzít 3,5 miliardy, a to si myslím, že by se nikdo z vaší vlády neodvážil ani navrhnout. A v tom vidím ten rozdíl.

Jediná věc, která tam byla dobře, bylo to schválení automatu. S tím jsme souhlasili, ale teď se opět ukazuje, a předpokládám, že se k tomu vrátíme, že sami to navrhnete, až si to přepočítáte, že ten automat ano, ale z vyššího základu, tak aby to skutečně fungovalo, abychom to zdravotnictví dokázali udržet na slušné úrovni i v budoucích letech, protože letošek přežijeme, ale léta následující jsou s velkým otazníkem.

Tak. A to poslední, k čemu bych se chtěl ještě zmínit, je počet zaregistrovaných Ukrajinců a některé souvislosti, protože tady vidím kolegu Bendla, který je také v orgánech VZP, tak si to malinko procvičme, ta čísla. Máme zaregistrováno, také se chlubíme těmi rekordy, těmi čísly, 420 000 ukrajinských uprchlíků. Z nich by mělo být asi 75 000 mužů, 193 000 žen a něco přes 152 000 dětí, z toho asi 135 000 dětí by mělo nastoupit do školy, z těch 152, když odečtu ty předškolní. A zeptám se – byl tady pan Výborný a myslím si, že v jeho příspěvku zaznělo, že včera 1. 9. na nastoupilo do škol 67 000 dětí. Takže už z toho nám malinko vyplývá, jestli má nastoupit 137 000 dětí, nastoupilo 67 000 dětí, tak buďto těch 70 000 nechtě zákony této země a neplní povinnou školní docházku, anebo tady prachobyčejně nejsou. Kdyby tady byl pan ministr vnitra, rád bych se ho na to zeptal.

Má to ještě jednu souvislost. Má to tu souvislost, že my všichni jsme tady zvedli ruku, nebo asi většina z nás, pro to, že těm ukrajinským migrantům po 150 dnech končí statut státního pojištěnce. A nevádí to u dětí do 18, nevádí to u lidí nad 65, tam to samozřejmě pokračuje, ale u lidí v produktivním věku 18 až 65, tak my jsme si tady schválili, že oni musí teď dokladovat, jestli jsou zaměstnaní, jestli jsou na úřadu práce, a pokud toto nezdokladují, tak ti lidé by měli ve výši myslím dva tisíce sto něco, 2 100 korun, platit zdravotní pojištění. A bohužel pro zdravotní pojišťovnu VZP z toho vyplývá, že by to po těch lidech, pokud to nezdokladují, měla vymáhat. Ale je to velký problém, protože už teď několik, asi 14 dní, možná déle, běží akce, kdy se mají přihlašovat a na VZP si to dávat do pořádku. Zatím to učinilo 38 % z těch Ukrajinců. A VZP z toho vyplývá, že by je měla oslovovat, hledat a vymáhat to od nich. Takže já jsem to říkal na zdravotním výboru, upozorňoval jsem na to a možná tady budeme muset nějakým způsobem tuhle záležitost ošetřit i legislativně. Ale já to říkám ne proto, že s tím může být problém. Já v podstatě jako zdravotník můžu být hrozně spokojen, protože pořad chodí za 350 000 Ukrajinců zdravotní pojištění jako za státní zdravotní pojištěnce. Takže ty peníze, které jste na jedné straně sebrali z toho rozpočtu tomu zdravotnictví, tak tam tečou za ty pojištěnce, kteří tady nejsou, a skutečně se ukazuje, že úhrada za jejich zdravotní péči je poměrně nízká. Jenom ukazují na tom, že v tom je naprostý chaos a nepořádek a že to jde pořád za ministrem vnitra a za zpackanou registrací.

Měl bych toho ještě poměrně hodně, ale já už budu končit a jenom bych asi zmínil takové celkové vyhodnocení, celkové hodnocení té vlády, jak to zhruba vidím. Já tam vidím pozitiva, ale vidím tam také negativa. Tím prvním pozitivem je, že nepřicházíte s ukvapenými řešeními. Naopak negativum je, že nepřicházíte prakticky s ničím. Premiér – pozitivum – vystupuje klidně, ale řekl bych, že moc klidu škodí a že je třeba vládu důsledně řídit. Premiér dává ministrům prostor. Ti ho ale kupodivu z velké většiny nevyužívají. Premiér ministrům věří a to

si myslím, že je u některých největší chyba. Někteří mu vysloveně lžou nebo zamlčují skutečnosti, viz Rakušan – Mlejnek, někteří přeceňují to, že to zvládnou, například Síkela – zvládneme energie, nikoho nenecháme padnout. Stanjura slibuje, že sníží deficit. Zdá se, že opak je pravdou. Válék přesvědčuje pana premiéra o tom, že zdravotnictví se dá zvládnout i bez financí.

Takže vláda z mého pohledu promarnila čas, promarnila možnost zastropovat ceny energií. Tady se o tom dneska mluvilo, například na Slovensku na úrovni 61,20 eura za jednu megawatthodinu elektrické energie. Vláda promarnila čas na zastropování cen potravin, základních potravin, vybraných potravin. Vláda neuměla pracovat, nebo nevyužila možnosti pracovat se snížením DPH. Vláda nedokázala včas odpustit poplatky za OZE. Vláda, byť se to u nás extrémně nabízí vzhledem k tomu, že máme nadvýrobu elektrické energie, nedokázala rozhodnout o tom, že bychom odešli z lipské burzy. A jak se říká, bližší košile než kabát – vy si myslíte, že Němci nebo jiný národ by to neudělal, že by měli ohled k těm ostatním? My tady věříme slibům, že až nám bude zle, tak oni si budou vypínat a omezovat spotřebu plynu? Proboha, tomu nemůžete věřit ani vy!

A vláda nedokázala vyjednávat dodávky plynu. A zase, podívejte se na to. Všechny státy kolem nějakým způsobem si ten plyn zajistily. A já bych tady navázal, myslím, že to říkal pan Fiala z SPD, my tady pořád konzumujeme ruský plyn, ale máme ho, on to říkal – demokratizovaný, a já nevím, asi 20krát dražší. To je na tom ta tragédie. Celá ta Evropská unie se nějak chová. My se snažíme je nějakým způsobem povzbudit k tomu, aby to dělali jinak, ale oni to kvůli nám jinak dělat nebudou.

Vím, že dneska nedokážeme prosadit tu nedůvěru vládě. Na druhou stranu si myslím, že tahle země co nejdříve potřebuje nahradit vaši vládu vládou odborníků. Děkuju za pozornost. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Předsdkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášen pan poslanec Vondráček a následuje paní poslankyně Knechtová. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Paní předsdkyně, děkuji za slovo. Je 6.09. Jsem sedmým poslancem bez přednostního práva, který vystupuje. Jestli to Patrik dobře spočítal, tak jsem dvanáctým za opozici oproti 14 koaličním. Já bych si opravdu moc přál, aby to bylo na delší dobu poslední noční sezení, které tu máme, protože jednací den je opravdu do devíti. Vy se nesmějte, pane ministře, protože vy jste tady mluvili do půl třetí! Je to otázka nějaké organizace. A opravdu apeluji na předsedy všech klubů a na paní předsdkyni, aby se to nějakým způsobem snažili organizačně zvládat. Jsou tu osoby staršího věku, se zdravotními hendikepy, a když už ne kvůli nim, tak kvůli těm zaměstnancům, kteří tady musí ten čas trávit také.

Na úvod začnu parlamentní dimenzí, protože já jsem během včerejšího dne během toho jednání absolvoval několik diskusí televizních a koneckonců bude to i reakce na pana ministra Válka, který tvrdil, že jsme prostě nedodrželi slovo a my jsme ti zlí, kteří vyvolávají hlasování o nedůvěře v době předsednictva. Chtěl bych říct, že za dnešní hlasování si můžou především sami představitelé koalice, a tady ty pseudomorální apely, že chceme destabilizovat společnost v těžkých časech, jsou laciné.

Běžte se podívat do červnových a červencových stenozáznamů, kolikrát byl navržen nějaký bod na jednání schůze, abychom se těm problémům mohli věnovat. Ani jeden jste neschválili. Ani jeden. Pak jsme navrhli mimořádnou schůzi na téma problémů STAN. Neschválili jste program. Pak jsme navrhli mimořádnou schůzi, která se měla zabývat energiemi. Ta dopadla tak, že je odročena na neurčito, protože jste odešli ze sálu a nebylo možné schválit program, a to nemluvím o tom... Mohla byste, prosím vás, paní předsdkyně, vysvětlit panu ministrovi (Lipavskému), ať na mě nepokřikuje?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nevšimla jsem si, že by tady docházelo k pokřikování, nicméně to je skutečně v rozporu s jednacím řádem.

Poslanec Radek Vondráček: Já ho slyším a ruší mě. Je to dětinské.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Prosím, aby jednacím řádem všichni dodržovali. Prosím, pokračujte.

Poslanec Radek Vondráček: A pane ministře, když už tedy spolu takhle vedeme tu diskusi, ta schůze byla fakticky svolána na sobotu na půl pátou, jedenáctý den poté, co o ni potřebná poslanecká pětina požádala. To znamená, byl porušen jednacím řádem. Vám energie nestály ani za pořádný termín nařízení schůze. Vy jste to dali tak, že to vyšlo na půl páté. Dobře předcházela... A já jsem na to jenom upozorňoval, protože ano, mluvili jsme my předtím, ale ono se s tím tak trochu dalo počítat a taky se to dalo nějakým důstojným způsobem odročit. Mohli jsme to projednat. Takže já a další, kteří jsou na tom seznamu, a bylo nás tam 37, tak my teď poprvé od června máme možnost mluvit o tom, co se děje ve STANu, o těch kauzách a co se děje vůbec ve společnosti a co se děje s energiemi, s energetickou krizí, protože na těch neschválených schůzích a na těch normálních, kde jste nám nezařadili body, mohou vystupovat maximálně přednostní práva. A my jich zas máme výrazně méně než vy, protože to, co se dělo s poslaneckými kluby, to jsme vlastně dodneska nedořešili, že paní předsedkyně? Kýve na mě naše paní předsedkyně. Já to můžu říkat s čistým svědomím, protože když my jsme byli ve většině v parlamentu, tak my jsme mimořádně schůze umožnili. Nebylo to příjemné. My jsme věděli, že to bude s prominutím třeba fůra hnoje, ale schůze o Čapím hnízdě se konala, schůze o kauze Bečva se konala, a my jsme dokonce podpořili i program, ale vy umíte jenom válcovat, a tohle je přímý důsledek toho všeho, že to je naše poslední ústavní možnost a podle jednacím řádu, jak si tady na to téma promluvit (potlesk poslanců ANO 2011), protože u hlasování o nedůvěře se nehlasuje program. Tady nás nemůžete odpálit. To je prostě naše právo. A já vás ujišťuji, že ta diskuse na klubu hnutí ANO byla velmi pestrá a ne všichni jsme to chtěli. Prostě dotlačili jste to úplně až do absurdních konců. Takže je to o tom vzájemném respektu tady ve Sněmovně. A vyprošuji si, abych poslouchal v médiích, že Andrej Babiš lhal, že slíbil, že nebude vyvolávat hlasování o nedůvěře. Mimochodem to je věc našeho klubu. To si rozhodli poslanci.

Tak. Já tady navážu na to, co jsem říkal o hlasování o nedůvěře. Chtěl bych zdůraznit, že to není otázka pana Mlejníka, jak se tady někteří snaží jaksí nám vysvětlovat, a že když vlastně odešel, tak se tím všechno vyřešilo. Tohle hlasování je především o osobnostním, komunikačním, ale především manažerském selhání ministra vnitra Víta Rakušana. Kauza Mlejník je jenom poslední díl skládačky, poslední díl toho seriálu. Z našeho pohledu se natolik znevěrohodnil, že už nemůže být dále ve vedení toho rezortu, a bylo by nejlepší, kdyby ten rezort předal někomu odborně zdatnému, který by nebyl z hnutí STAN, a sám se věnoval svým kauzám. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.) Já ne nadarmo mluvím o nějakém seriálu. Já se to teď snažím opravdu zkrátit, protože naštěstí – nebo děkuji kolegovi Maškovi, on to dost řekl přede mnou. Takže prosím vás, v okamžiku, kdy se hnutí STAN objevilo poprvé vlastně v těch světlech reflektorů vlastně díky tomu šikovnému politickému tahu, kdy překroužkovali Piráty, se v takovém počtu poprvé dostali do Sněmovny. Poprvé se na ně upřela pozornost médií. Tak od té doby je to jedna kauza za druhou.

Já budu velice stručný. První díl nebo určitý prolog, to byla nátlaková schůzka pana Rakušana s bývalým policejním prezidentem. My už se vlastně nikdy nedozvíme, co si tam říkali, ale asi to musela být síla, protože ze sboru po tolika letech a z pozice policejního prezidenta se neodchází lehce, ale pan Švejdar si to vyhodnotil, že za takového ministra tam

opravdu asi nemá co dělat. Ale to ještě nebylo to hlavní, kvůli tomu bychom asi dneska nehlasovali.

Druhý díl byl pochybný sponzoring. Vlastně dodneška se ty tři miliony nějakým způsobem dostatečně nevysvětlily. Ta pavučina vztahů a osob nebyla vysvětlena. Když nám někdo řekne, že peníze přišly z právnických osob, které mají české IČO, tak to je přece logické, protože podle zákona to ze zahraniční osoby ani nemůže přijít. Ale to je ten úplný základ, ale kde se ty peníze vzaly? Kde se vzali kyberštiní sponzoři? Bohužel všechny kontroverze kolem pana Michalika skončily. Já respektuji to, že zemřel, a pro mě to tím pádem není téma, které bych tady otvíral, protože nemůže se případně bránit.

Díl třetí, asi nejsledovanější, nejoblíbenější, to je díl Hlubuček. Dnes už víme, že pan Rakušan věděl o tom, co se děje. On minimálně v únoru byl upozorněn paní Marvanovou a neudělal nic. Dál přihlížel. Ten klientelismus a korupce, to bylo to nejhrubší zrno. A ptala se paní redaktorka, když jsem byl v nějaké televizní debatě, že jsou vlastně tři možnosti. Buď o ničem nevěděl a neudělal nic. Pak je z mého pohledu nekompetentní. Anebo věděl a neměl sílu cokoli s pražskou organizací udělat. Pak je zase nekompetentní. Anebo věděl, ale nic neudělal, a pak je tedy špatný předseda a opět nekompetentní. Ty detaily, které potom unikaly ze spisu, nám všem vyrazily dech. Já si myslím, že je to opravdu kokainová špička celého seriálu.

A já plynule přejdu na díl čtyři a to je osoba pana Redla. To byl Krejčířův člověk; člověk zapojený do gangsterských praktik, a byl to organizovaný zločin opravdu v té krystalické podobě. To nebyly žádné bílé límečky. To byly vydírání, to byl tvrdý zločin. A ukázalo se, že fungoval v podstatě jakoby takový šedý personalista, uplatňoval vliv v personálních otázkách. V podstatě se zjistilo, že jeho otec byl i u kolébky STANu, že byl jedním z designérů toho celého hnutí.

Následoval díl pátý – šifrované telefony. Z vlády odchází Petr Gazdík. Pan Rakušan si asi myslí, že to tím zachránil, že tím to skončilo a že je všechno skvělé. Ale to se mylí, protože to stále graduje, to se stále zhoršuje. Víte, co je nejhorší? Že pan ministr vždycky zatlouká, zatlouká, a pak tedy konečně připustí chybu, když už to opravdu je nezbytně nutné, když už ho média k tomu přitlačí a ta opozice, pak se tedy nějakým způsobem srdceryvně omluví, a pak nic. Když ho nedonutí média a nechytí za ruku, tak neudělá nic. A já se zeptám, já jsem se chtěl zeptat, on tady není, to je naprosto potom bezúčelné tady to vystupování ve čtvrt na sedm ráno. Udělal si STAN aspoň nějaký vnitřní audit? Ví se aspoň, kolik těch personálních nominací vlastně pochází z té Redlovy skupiny a od něj? Víme vůbec, kolik lidí ve státní správě někde sedí? Jestli třeba nějakí političtí náměstci nebyli doporučováni panem Redlem? Zajímá se o to někdo? Mělo prostě zájem to hnutí STAN udělat pro to něco opravdu od podlahy? Já říkám, že ne, nebo o tom nevím. Takže zase čekáme, až něco vyplave na povrch.

Víme, že pan Redl byl na nějakých schůzkách na MŠMT. Já vám to bohužel nemůžu ozdrojovat, já jsem to četl na nějakém serveru, že se tam setkával a že se motal okolo CERMATu, protože jsou tam zajímavé zakázky. A chtěl tam uplatňovat stejná schémata jako v tom pražském podniku. Bylo to nějakým způsobem prověřováno, s kým vším se tedy ten Redl setkal? Máme na to nějakou odpověď? Ne. Jenom když někdo už někoho chytí, když něco zjistí novináři.

A teď to podstatné, co považuju za nejzávažnější a co nějakým způsobem díky prázdninám vyšumělo. Jestliže Policie České republiky pod ministrem vnitra Vítem Rakušanem měří všem stejně, je součástí vyšetřování i šetření hnutí STAN jako právnické osoby a policie posuzuje její možnou trestní odpovědnost jako právnické osoby. Já vám připomínám například kauzu Metrostav, kdy v úrovni středního managementu tam docházelo k nějakým korupčním praktikám a Metrostav byl stíhán jako právnická osoba. A politické hnutí je právnickou osobou jako každou jinou. Skutečně to mám prokonzultováno s právníky. Jestli se má měřit všem stejně a jestli ta policie dělá, co má, pod vedením pana Rakušana, tak minimálně musí šetřit. Protože

zcela určitě se pan Hlubeček dopustil své trestné činnosti v pozici funkcionáře pražské organizace a také z toho titulu, že byl v pozici radního. Nemluvě o tom, že se do dneška nevysvětlil původ těch sponzorských darů a zda náhodou ty kořeny nesahají, těch peněz, až do nějaké trestné činnosti. Všechno je to otázka posouzení takzvané přičitatelnosti, jestli můžete té právnické osobě přičítat jednání pana Hlubečka.

A jak my máme vědět... To je kolosální střet zájmů pana Rakušana, že on má pod sebou policii, která tohle nějakým způsobem šetří. On to odbyl slovem: máme analýzu, že je to v pořádku. Když se potkají dva právníci, znamená to tři až čtyři právní názory v místnosti. Ale ta policie musí dělat a musí se o to aspoň nějakým způsobem objektivně pokusit. A víme to? Máme na to odpověď? Chtěl bych se zeptat pana Rakušana. Ale v tomhle gardu přece nemůže ministr vnitra jako předseda té právnické osoby setrvávat v té pozici, když zároveň ta osoba je šetřená. Chápete to? Chápete to, že to tady nikomu nevádí? Že je to v pořádku?

Díl šestý, Mlejnek, v tuto chvíli asi poslední díl toho seriálu. Mě zarazí až umanutost pana ministra, jakým způsobem hájil jeho osobu, i když si myslím, že člověk s průměrnou politickou zkušeností a nějakým politickým instinktem už přece věděl, že ta pozice je neobhájitelná, před několika dny. Já bych nikomu nevyčítal ještě to, že se s někým setkával, ale jestliže byl pan Mlejnek, nebo je tak skvělým zpravodajcem, jak nám bylo vysvětlováno, tak přece musel vědět, kdo je Redl, protože se s ním potkával několik let v rámci toho Techniservu a komunikoval s ním. Anebo nevěděl a potom tedy není až tak dobrý zpravodajec, jak je nám prezentováno.

Zkrátím to – mlžení kolem referencí a tak dále. Já bych se chtěl zeptat, že další velké selhání v tomhle případě kromě toho pana Mlejnků je, že to ten pan ministr nevěděl, že selhal u toho prověřování. Pane ministře, nepřítomný, kdo vám připravoval ten bezpečnostní screening, který jste měl k dispozici? Můžete nám to ještě na téhle schůzi říct, až přijдете? Možná mě posloucháte někde v budově. Kdo vám ten screening chystal, vy jste ho měl k dispozici, a co a od koho v něm bylo? Protože přece jestliže investigativní novinář to zjistí z veřejných zdrojů, z obsahu spisu a ty odposlechy jsou součástí opravdu spisu, do kterého se dostanete, protože trestní řízení je u nás veřejné, tak to přece musel zjistit i ten subjekt, který prováděl ten screening. A navzdory dokonce i těm odposlechům ještě stále ho pan Rakušan hájil. Je to prostě velmi podivné a zvlášť ve světle toho jeho prohlášení – padni komu padni. Už to říkal taky kolega Mašek, stačila jedna schůzka pana ředitele pošty, a letěl. A pana Mlejnků tady pan ministr hájil zuby nehty několik dní.

Dostávám se na konec seriálu, ale já si myslím, že to není konec. Já si myslím, že ty kauzy pokračují a neustále zatěžují ministra vnitra v jeho pozici. A on si pořád myslí, že to je v pořádku, a my si myslíme, že to je neudržitelná pozice, že se znevěrohodnil a že to s ním půjde dál. I když nás tady dneska přehlasujete a bude se tvářit jako nic, tak se to bude táhnout s celým rezortem. A na severu novinky.cz proběhla anketa, 76 % dotázaných říkalo, vyjádřilo se, že by měl pan ministr odstoupit.

Pan ministr reaguje podrážděně, agresivně, chodí na střechnu natáčet videa místo toho, aby se věnoval svojí skutečné práci. Říkal to tady zase můj předřečník, týká se to těch bezpečných rizik. Já vám to tady řeknu. Já jsem ze Zlínského kraje, já jsem tento týden v pondělí ve své poslanecké kanceláři už měl třetí schůzku, kde mě upozornili na ty Syřany na slovensko-české hranici. Napřed se tam skrývali v lesích, chodili po lesích, teď mi ten pán v pondělí říkal, že už potkal čtyři, už chodí normálně po hlavní cestě. Prostě jsou to stovky lidí. A ve veřejném prostoru se to vůbec neví. Kromě toho, že to znamená extrémní zatížení personální a finanční pro tu policii u nás, a nevím o tom, že by se tomu pan ministr vnitra nějak věnoval, protože nemá čas, řeší Mlejnků. Ty lidi opravdu můžou naši policisté zavřít akorát na tři dny, pak je pouštějí, oni je nemůžou ani vyhostit, a ti lidé se pak nadále pohybují po České republice. Ano, směřují, máme ty informace, převážně do Německa, do Vídně, údajně potom i třeba do Belgie, ale jak dlouho jsou u nás a jak tady cestují a kolik jich je? A že to je bezpečnostní riziko, tak o tom si snad nemusíme povídat. Proto jsem se taky zasmál, když řekl pan ministr: já bych chtěl, aby to bylo ministerstvo bezpečí. Je jeho povinností jako ministra vnitra chránit území České

republiky a zajistit bezpečnost na území České republiky. A v tomto naprosto selhává, protože nemá čas. Já bych chtěl slyšet jeho odpověď právě na to, co se děje u nás ve Zlínském kraji a co s tím chtějí dělat. A to je jenom jeden z příkladů. Můžeme jít, můžeme jít na další.

Blížím se k závěru, měl jsem to původně delší. Ukazuje se, že personální obsazení hnutí STAN vládních postů je systémový problém. Já totiž nikdy nezapřu hnutí STAN, že má na regionální úrovni spoustu šikovných starostů, některé znám, ale prostě to personální angažmá ve vládě prostě nezvládá.

Teď jsem celou dobu mluvil o ministru Vítu Rakušanovi, stejně tak jsem byl připraven mluvit o zoufalém ministru průmyslu a obchodu Síkelovi, který trapných šest měsíců připrav úsporného tarifu, a který je špatný i podle mnoha odborníků, vlastně teď překrývá nějakým evropským řešením. Já jenom připomínám, že Rada Evropy (Evropská rada?) zasedala v březnu, v dubnu, v květnu a teď zase čekáme do 9. září. Vynechávám tuto část projevu.

Jenom chci ještě říct, že premiér měl šanci tuhle situaci řešit na konci června, na začátku července. Já jsem přesvědčený, že kdyby tenkrát požádal Víta Rakušana o rezignaci nebo by ho případně odvolal, kdyby na to nereflektoval, tak by to každý musel pochopit, a že by tu koalici udržel pohromadě. Ale on to neudělal, zvolil opět svoji vyhývací metodu a my se v tom patláme a patláme dál. A nedá se z toho dostat. Znovu říkám, ta diskreditace pana Rakušana je trvalá. To se za čtrnáct dní nevysedí, to nezmizí. Je mi jasné, že vy máte tu strategii 108 a že vás to drží pohromadě, udržet se v těch pozicích, ve kterých jste, ale chci vám říct, že to hlasování, ke kterému dneska dojde, rozhodně nebude ani v zájmu lidí, ani v zájmu této země. Za mě je rekonstrukce vlády a obsazení rezortu Ministerstva vnitra odborníkem, nestraníkem, to naprosté minimum. Je to nevyhnutelné. A už to konečně pochopte. 6.29 – děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Na vaše vystoupení s faktickou poznámkou nejdříve chce reagovat pan poslanec Mašek a hlásí se pak následně i pan ministr Lipavský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo. Já bych jenom zareagoval na otázku, kterou v průběhu svého projevu tady položil kolega Vondráček, a to jestli nám to vadí kolem pana Rakušana. A já tedy odpovím – nevím, jestli mně odpoví někdo z koalice. Nám to samozřejmě velmi vadí, a proto jsme taky iniciovali tu mimořádnou schůzi výboru pro bezpečnost a následovala také mimořádná schůze komise pro kontrolu ÚZSI. A za tu komisi pro bezpečnost já jsem strašně rád, protože Seznam Zprávy mě výrazně příjemně překvapil, protože to šlo v přímém přenosu. Ti lidé to viděli a ti lidé na to reagovali a pro ty lidi to něco znamenalo. A já bych vám chtěl – vy to víte určitě jako koaliční poslanci, my jsme totiž v oslabení i na těch výborech, takže my jsme tam byli osm ku šesti. Takže potom, když jsou oslavné titulky, že pan Mlejnek byl výborem potvrzen, vypadalo to, jako že ještě je to na malou oslavu, tak tam to probíhá úplně jinak. Já jsem strašně rád, že to veřejnost mohla vidět. Tam byl velmi, velmi grilován jak pan ministr, tak pan Mlejnek. Pan ministr tam prokazatelně v některých věcech lhal, pan Mlejnek se dá říct také.

A chtěl bych strašně poděkovat zástupkyni Pirátů, paní místopředsedkyni Sněmovny, která tam byla jako host, jako poslanec bez hlasovacího práva, a byla jedna z těch, která se odvážila dát z koalice přímé otázky těmto dvěma pánům a která tam dokázala vyjádřit svou nespokojenost. Jináč z těch koaličních poslanců tam vystupoval jenom pan Letocha jako stanař, ten to měl napsané, včetně návrhu usnesení, který se potom osm ku šesti prohlašoval, čili žádný high-tech to nebyl, a z těch ostatních poslanců tam dvě a půl hodiny koukali do země nebo do stropu a mně připadalo, že někteří z nich se i styděli. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: S přednostním právem nyní je tedy přihlášen pan ministr Lipavský. Prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Jan Lipavský: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, tady zaznělo k tomu plynu, že to neřešíme, že na tom nepracujeme a tak dále. Já řeknu jediné číslo: 80 %, to je stav naplnění zásobníků plynu v České republice. To číslo staré několik dnů, 80 %, tak co neřešíme? Co neřešíme, když jsou zásobníky plné na 80 %? Chybí těch 20? Samozřejmě. Tak situace je složitá, ale zásobníky naplněné jsou, a pane poslanče Vondráčku, prostřednictvím paní předsedající, k té mimořádné schůzi, kterou jste si svolali a na kterou jste nepřišli – tak to je praxe, kterou jste tady zavedl vy, k novičoku, když se Sněmovna mohla vyjádřit k ruské dezinformační hře, tak jste tehdy šli na ruku jiným zájmům. Takže si zameťte před vlastním prahem. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vystoupení pana ministra vyvolalo další faktické poznámky. Nejdříve paní Oulehlová a pak se připraví pan poslanec Vondráček. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Renata Oulehlová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní předsedající, přeji vám krásné ráno. Já bych chtěla reagovat na vlastně takovou změň toho, co tady bylo řečeno. Teď mě hodně překvapil tedy šéf diplomacie, který asi ani neví, co se děje v této zemi. Chtěla bych se připojit k panu Vondráčkovi, k panu Maškovi. Jako starostka města Sokolova jsem zjistila minulý týden díky OSPODu, že uprchlická krize, která je ze Sýrie, má velký dopad na celou Českou republiku, protože vnitro nezvládá tuto krizi, ti lidé, kteří se objeví většinou na Moravě, jsou rozvázeni po celé České republice k výsledkům. Následně jsou propuštěni, dostanou třicetidenní výjezdní příkaz. Já jako šéfka krizového štábu ORP se to dozvím díky OSPODu, protože jsou mezi nimi děti, které mají hlad, které jsou na výsledku.

Co vy jako šéf diplomacie, prostřednictvím paní předsedající, co děláte? Jak se domlouváte ze Slovenskem? Jak se domlouváte s Rakouskem, s Německem? Vy jste selhali ve všem! Úplně ve všem.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: S faktickou poznámkou nyní pan poslanec Vondráček a následuje pan poslanec Lang.

Poslanec Radek Vondráček: Já budu faktickou poznámkou reagovat na pana ministra. To nejsou žádné zvyklosti, které bych já tady zaváděl, to je jednací řád, pane kolego. A já vám to připomenu. Ten den jste si svolali schůzi jako opozice a nepřišli jste do práce. Nebylo vás 67. Když není 67 poslanců, není možné, aby ta schůze probíhala. A já jsem ji tenkrát přerušil. Co mi bylo vyčítáno panem Stanjuro, že jsem to udělal hned a že jsem ještě chvíli nečekal. A já vás můžu odkázat na ten stenozáznam, protože asi o hodinu poté probíhalo další hlasování a ještě pořád opozice nebylo 67. Tady ty lidi prostě nebyli. Zase není povinností těch druhých přijít, když si někdo svolává schůzi. K tomu, co se stalo, co se stalo v tu sobotu ráno. Kolega Bartošek to udělal naprosto správně. On postupoval v souladu s jednacím řádem. Čemu se divíte? Nebo nepochopili jste to? No, prostě nebylo v sále 67 lidí, tak se nemůže jednat, nemůže se hlasovat. Rozumíme si? Takže to bylo úplně v pořádku, to není žádná praxe. Stejně tak postupoval Jan Bartošek. Já jsem jenom – a udělal to velmi korektně, dokonce mi dal slovo – já jsem to tam vysvětlil, že není dobré, že ta schůze byla svolána de facto na sobotu na půl páté ráno v jedenáctý den, a slíbil, že se to nějakým způsobem projedná na grémium. Ale taky mu nezbylo nic jiného než to přerušit. Prostě když se má hlasovat a nejsou v sále lidi, tak se přerušuje. Takže vaši výtku jsem v podstatě vůbec nepochopil. Možná jste neměl ty informace.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní pan poslanec Lang s faktickou poznámkou.

Poslanec Hubert Lang: Děkuju, paní předsedající. Já bych se chtěl také připojit tady k tomu, co už zaznělo. Všechno řekl pan kolega Mašek, všechno řekl pan kolega Vondráček. Já jsem se ani nehlásil do té diskuse, když vidím ten počet přihlášených, tak vlastně nemám ani šanci vystoupit i jako člen bezpečnostního výboru, jako člověk, který asi tomu věru trošku rozumí, když jsem tam skoro třicet let pracoval.

Já bych chtěl říct jenom k té migrační krizi, která tady také zazněla. Absolutně nechápu, proč pan ministr zahraničí se tady směje. Ono to opravdu je jednoduché, pane ministře, vy byste s tím něco opravdu měli dělat. Ti Syřani teď momentálně chodí v obrovských počtech, cizinecká policie, která je oslabená, dneska dělá určité akce na česko-slovenském pomezí, a protože jich je tak málo, tak přesně jak říkala paní moje ctěná kolegyně paní Oulehlová, cizinecká policie ty Syřany vezme a převezme je paradoxně z toho moravského pomezí do Sokolova, kde je prostě oddělení cizinecké policie, tam s nimi provedou nějaké základní úkony cizinecké, dostanou výjezdní příkaz a dostanou třicetidenní lhůtu na vycestování. A ti lidé jsou úplně bezprizorně vyhozeni na ulici, protože nemají ani záchytné zařízení pro ty lidi. A tam, kam ti Syřani vlastně chtěli, tak tam ta cizinecká policie ještě jako taxikáři je přiveze. Oni zkusí do Německa, německá policie si obšancovala svoje státní hranice a ty lidi nám vrací. A oni nám takhle cirkulují tam a zpátky.

A řekněte mi prosím vás, jste tady taky starostové, z pravé strany spektra, co mají dělat ti starostové naši s těmi lidmi? My máme takhle problémy s Ukrajinci, máme takhle problémy s nepřizpůsobivými například v tom Sokolově, a paní starostka tam dostala ještě asi 400 Syřanů, kteří jsou absolutně bezprizorní, ten stát se o ně vůbec nepostará. A vy se tady smějete, jako kdybyste spadl z višně. Vůbec jste tady nebyl, přišel jste teď a jste šíleně chytřej. Běžte opravdu do háje!

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já poprosím, abychom drželi kulturu vystupování i u poslanců. Chápu emoce, ale budeme se tady oslovovat slušně. Dále faktická poznámka pana poslance Farhana.

Poslanec Kamal Farhan: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Pane ministře, já jsem vám chtěl poděkovat. Já jsem vám chtěl poděkovat, že jste shrnul přístup vlády k energetické krizi a plynu. Vy jste tady řekl, že máte 80 % naplněných zásobníků. Já bych to přirovnal jako hygienický faktor. Já bych to přirovnal, jako když ráno vstanete a vyčistíte si zuby. To je přece něco, co je samozřejmě to správné a je to dobré. Ale co mě tedy šokovalo z vašich úst, že ty zásobníky nebo to zajištění plynu pro Českou republiku je vlastně na nějakých 21 %. To znamená, že jak ti lidi budou topit? Nebo jak ty firmy budou fungovat? A vy řeknete – ale to mi neřešíme. A to je váš přístup k energetické krizi. Děkuji. (Hlas mimo mikrofon.) Řekl.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vracíme se do rozpravy. Paní poslankyně Knechtová a následuje pan poslanec Novák. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, já mám aktuálně na srdci dvě věci, a to jednak, že za třicet let fungování měst a obcí nastala letos poprvé situace, kdy zastupitelstva musí před koncem funkčního období najít ve schválených rozpočtech finance na zvýšené provozní příspěvky na rok 2002 (2022), a to nejen pro příspěvkové organizace města, jako jsou základní a mateřské školy, kulturní střediska, knihovny, střediska volného času, ale obracejí se

na nás i sportovní kluby. Důvodem je zvýšení cen energií v letošním roce nad rámec našich schválených rozpočtů. Je to proto, že nabídka je šestnáctkrát vyšší, než měly obce v roce 2021. A já se ptám – mohou situaci zvládnout obce a města bez pomoci vlády? Odpověď je jednoznačná – nemohou. Najít ve schváleném obecním rozpočtu po půlroce 30 milionů na dofinancování energií, to je realita, dnešní realita mnoha starostů. Žádám proto vládu o řešení cen energií pro obce a města, aby se obecní rozpočty nestaly pouze jedním transferem, a to na platby energií. Na spolufinancování projektů potom nemáme kde brát finance.

A co považuji za zásadní problém, je, že stát by měl především utvářet podmínky pro co největší hospodářskou konkurenceschopnost ekonomiky. K tomu má stát celou řadu nástrojů z oblasti fiskální politiky. Jsme však svědky zúžení narativu na prostou mediální pomoc občanům v nouzi. Neslyšeli jsme tak nic konkrétního o podpoře podnikání, o podpoře firem, o snižování veřejných výdajů, o redefinici komplexního daňového mixu nebo uvolnění trhu práce. Státní politika se dle mého názoru zúžila na oblast sociální podpory a to v současných a zejména v budoucích náročných podmínkách prostě nebude stačit. Tato vláda nám vlastně nabízí řešení ve formě šetření a snižování životní úrovně a nehodlá uchopit žádné další aktivní nástroje, které by podpořily růst. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další vystoupí pan poslanec Novák, následuje pan poslanec Špičák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo. Vládo, obracím se dnes na vás nejen jménem svým, ale zejména jménem mnoha nespokojených občanů naší země, kteří neoslovují jenom mě, oslovují mé kolegy, oslovují koaliční kolegy, oslovují vás. Je konečně potřeba přestat hledat chyby na předchůdcích, ale začít skládat účty vlastní. Někdy, když poslouchám lídry pětikoalice, se sám sebe ptám, jestli si vůbec uvědomujete, kam jste ve velmi krátké době dovedli Českou republiku.

Nepoukazuji na vnější okolnosti, jakou je zejména konflikt na Ukrajině a z toho vyplývající migrace a další nečekané mimořádné události, které dnes mění lidem životy. Myslím na konkrétní kroky, které máte jako koaliční vláda okamžitě udělat tak, abyste naše občany co nejlépe ochránili před těmito vlivy. Jaký je výsledek? Mlhavé proklamace, nekonečné analyzování, vysílání signálů nebo taky – a teď budu citovat jednoho z vašich ministrů – v rozhovorech deklarované úsilí o snahu. Děkuju pěkně. Doslova čekáte na rozhodnutí jiných. Možná taky na to, co občané vydrží a co vám budou ještě tolerovat.

Kolegyně, kolegové, kdyby naše vláda byla parta obyčejných nevzdělanců, dalo by se věřit tomu, že to, co je výsledkem jejich práce, je jedno velké nic. Ale máme tu čest s profesory, doktory, inženýry a kariérami političkami. Proto všechno to nic, co vláda dodnes udělala, musí mít nějaký smysl. A asi jde o obohacování jedinců, sanování vlastního prospěchu, protinárodní politiku, která má za úkol jediné – sebrat lidem jejich těžce vydobyté majetky a to vše pod vlajkou toho, že za všechno může Babiš, a jeho kamarád je Putin.

Když už jsme u toho, víte, kdo prodal Transgas i s distribuční smlouvou na plyn jako nepotřebnou? Kdo prodal zásobníky na plyn? Komu dnes patří zásobníky na plyn? Kdo ve skutečnosti ovládá ČEZ? Kdo prodal rafinérie Polsku? Kdo prodal vodu? Kde tato vláda bere tolik drzosti ukazovat neustále prstem na druhé? Ano, správně. Dali jste se dohromady pěkně spolu, tedy ODS, KDU-ČSL a TOP 09. Když to přeložím do čísel podle STEM: 15,5 – 3,4 – 5,6. To jsou údaje z 21. 8. 2022. Jedna průměrná a dvě téměř nevolitelné strany, to jste dokázali spolu. Ty další dvě mi ani nestojí za to zmiňovat.

Kolegyně, kolegové, abychom si udělali konkrétnější představu o co nejkonkrétnějších výsledcích, pojďme si říct, co se této vládě, která v mnoha ohledech nese všechny parametry chráněné dílny, v uvozovkách povedlo.

Deštník proti drahotě. Co to je? Je to systém, který má ochránit občany, má to být systém plošné i cílené pomoci. Jaký je výsledek? Dostal někdo z občanů konkrétní pomoc z vyčleněných 177 miliard? Máme někde konkrétní údaj? Ne. Ví se, jestli ty peníze někde vlastně jsou? Jestli existují? Jediné, co lidé mají, je deštník – pokud si ho někde koupili.

Příspěvek na dítě. Ti, kteří na něj nárok mají bez toho, aby si museli žádat, už konečně, konečně začínají pomalu peníze dostávat. Ti, kteří si o něj museli požádat, jsou na tom hůř. A co navíc? Na každé dítě rodina s průměrnými příjmy získá 5 000 korun. Ale pozor – pouze na dítě do osmnácti let. Snažili jsme se z opozičních řad, aby to byly všechny nezaopatřené děti. Byli jste hlušší a slepí. Jaký je výsledek toho současného stavu a vyplacení příspěvku? Už před prázdninami ministr Jurečka říkal, že o prázdninách, a o prázdninách, že po prázdninách a že to bude pro všechny. Tedy počkat, ne pro všechny, pro některé ze všech. Ne, pro některé z některých těch všech. No, ořezali jste to dokonale.

Počítačový systém náhle zkolaboval. Asi jste nečekali, že se přihlásí tolik zájemců. Ale za to vlastně nemůže vláda, za to může systém a za ten systém nemůže pan Jurečka, protože ten systém je Ministerstva vnitra. Tak vlastně nevím, kdo za to může, ale každopádně vy nejenže svádíte na své předchůdce, ale vy se vymlouváte na své koaliční kolegy. No gratuluju.

Co jste skutečně udělali pro občany? Ukázali jste jim záda. Návrhy, které jsme před měsíci podávali, jste nám, opozici, zabíjeli. Tyto návrhy vám teď doporučují odborníci a mezi nimi i NERV. A vy? Znovu tato doporučení analyzujete. Super!

No, nějaké vaše úvahy jsem zaznamenal. Ochráníte děti před nikotinem. Tedy pozor – až konečně Ministerstvo zdravotnictví předloží slibovanou novelu zákona, protože se k nim doneslo, že ta novela už se připravuje v opozičních řadách. Tu novelu slíbilo v červnu a to, že už my z opozice jsme návrh předložili a ten návrh to řeší – no nezám! To přece předložila nějaká opozice a té tady žádný návrh neprojde, protože vy tady neděláte politiku, vy tady nejste pro lidi. Vy tady politikaríte.

Ještě jedno téma jsem zachytil a pro vás asi velmi důležité. Váš národní protidrogový koordinátor, který je propojený s jednou z největších neziskovek v oblasti závislostí, usiluje o legalizaci konopí. Perfektní, to dneska potřebujeme. To je za mě politika devadesátek. No a vlastně proč ne, protože vy ji naprosto kopírujete. Otevíráte Pandořinu skříňku a skupina kolem pana Béma, a mnoho z vás ví, co pan Bém dokázal v oblasti protidrogové politiky v této republice, ten už se chystá a už se těší. Ale to je vám jedno. Teď když lidi padají na ústa, teď legalizujte konopí, teď otvírejte Pandořiny skříňky, teď se věnujte věcem, které jsou pro vás, respektive vaše zadavatele, důležité. Super.

Kauzy ohrožující bezpečnost státu naprosto ignorujete. Proč? Bojíte se kmotrů, dlužíte jim něco? Lidem neberete jen peníze, vy jim berete bezpečí. A ideály, ty už lidé v ulicích dávno nemají. Že to nevíte? Běžte ven, zeptejte se jich, anebo už je konečně poslouchejte, naslouchejte jim a věřte jim, že se jim opravdu žije špatně a že si to nevymýšlí. A takto bych mohl pokračovat dále ještě hodinu. Nebudu to dělat.

Pětikoalice předstoupila před občany České republiky s tímto programovým prohlášením – a teď budu citovat: Nová vláda České republiky přichází požádat o důvěru Poslaneckou sněmovnu Parlamentu v době, která bez nadsázky patří mezi nejsložitější a nejnáročnější období naší novodobé historie. Ano, částečně pravda. Budeme se muset velice rychle vyrovnat s celou řadou negativních jevů, jež přicházejí zvenčí, ale z významné části jsou také neblahým důsledkem řady rozhodnutí – a zase to vaše oblíbené – vlády minulé. Jde o vysokou inflaci, epidemii covidu, důsledky energetické krize.

A teď pojďme konkrétně. Vláda tehdy říkala: Chceme stát, který nežije na dluh. Jaký je současný dluh České republiky? Je nižší, vyšší? A určitě se zase dozvím, že za to nemůžete vy. Chceme stát, který je chytrý, efektivní, úsporný. Kolik od té doby přibylo úředníků? A ano, vy jste teď úředníkům ještě navíc konečně přidali. Ale jak jste jim přidali? Vy jste zvýšili platy

úředníků, odsouhlasili jste to, ale pozor, na ty úřady jste na ty platy nepřidali ani korunu a šéfům úřadů jste řekli, udělejte si to, jak chcete. Propusťte 10 % lidí a bude to. Tak to je vaše efektivita. No super, to se vám povedlo!

Chceme stát, který patří do demokratické Evropy a který ví, že hodnoty svobody a demokracie je třeba aktivně prosazovat a bránit. Můžete mi říct, jaké hodnoty bráníte dnes? Víte ještě, co to je český občan? Asi ne.

Chceme, aby české rodiny měly kde bydlet a aby děti měly dobré vzdělání, které je dobře připraví na měnící se moderní svět. A teď konkrétně – kde je podpora bydlení? Kde jsou ty změny ve vzdělávacím systému? Ano, připravujete novelu, to už jsem zde slyšel, těším se na ni.

Dále, chceme, aby lidé v aktivním věku měli jasno, jaký budou mít důchod, a aby věděli, že jejich život bude i ve stáří důstojný. No to je úžas! V jakém stavu je dneska důchodová reforma, jaké jsou výstupy té vaší důchodové komise? O žádných nevím, ale vím o tom, že v minulém období byly v té komisi zastoupeny všechny parlamentní strany bez ohledu na to, jestli je koaliční, nebo opoziční. Co jste udělali vy? Zavřeli jste dveře a to je všechno. A vědí dneska lidé, nejenom ti, kteří pobírají důchody a kteří mají pár let před důchodem, kolik budou mít důchod? No vědí, umějí si to spočítat. Ale vědí, jestli z těch důchodů přežijí? Dneska už vědí, že ne.

Chceme, aby lidé... Omlouvám se. Chceme, aby malé a střední firmy tvořily páteř naší ekonomiky a aby je stát podpořil tam, kde je třeba. To ukazujete. Jak chrání stát firmy před energetickou krizí? Jak? Jak jim pomáháte? Firmy uvažují o tom, že zavřou, některé už zavřely, začínají propouštět lidi. Kam ti lidé půjdou? Půjdou na úřad práce? Co budou chtít? Budou chtít sociální dávky. Kdo jim ty sociální dávky dá? Stát. Nebudou vám ty peníze chybět? Já si myslím, že ano. Budou chybět nám všem.

Chceme, aby inovace, věda a výzkum dokázaly významně posílit českou ekonomiku v mezinárodní konkurenci. Toto je nádherná proklamace. To má na starosti to ministerstvo, a teď vlastně ani nevím, jak se jmenuje ta paní ministryně, ale myslím si, že dnes vystoupila, a je to tuším ta paní ministryně za strategickou komunikaci. Ale zatím jsem se nedověděl nic.

Další – chceme, aby naše zemědělství bylo šetrné ke krajině a aby naše lesy, půda i vodstvo zvládly co nejlépe změny klimatu. A vaše realita, ta je jednoduchá. Moc prší, málo prší, hoří, ale to je tak vše, co se ministerstvu povedlo. Ještě se mu vlastně povedla jedna věc. Ještě se mu povedlo, že přišli zemědělci demonstrovat. To gratuluju.

Vládo, vyzývám vás, abyste přestali obtěžovat občany naší vlasti zbytečnými nařízeními. Když už nemůžete nebo nechcete dělat nic, nezapírejte prosím místo těm, kdo pracovat chtějí. Položím vám, pěťvládo, několik otázek, na které lze odpovědět jednoduše ano – ne. Zajistili jste dostatek plynu pro celou Českou republiku na celou zimu? Víte, jak zastavit inflaci? Víte, jak zastavit nekontrolovaný růst cen základních potravin? Třikrát ne. Blíží se manifestace, na kterých vám to naši občané chtějí vysvětlit. Nejsem z těch, opravdu nejsem z těch, kteří si přejí lidi na náměstích, a už vůbec ne ten, který si přeje v ulicích nepokoje. Vy jste ti, kteří tomu mohli zabránit a dokázat lidem, že vláda je tady pro své občany. Bohužel vaše arogance vás zaslepila natolik, že již nejste schopni obyčejné lidi ani vnímat. Přijďte prosím konečně za nimi a vezměte si třeba i druhý svetr, pro jistotu si vezměte i tepláky, třeba si vezměte i kartáček za zuby. Anebo víte co? Raději odstupte, odejděte a nepřekázejte.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dále je přihlášený pan poslanec Špičák a následuje paní poslankyně Pokorná Jermanová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Julius Špičák: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, dámy a pánové, ke zdravotnictví už bylo leccos tedy řečeno, tak já budu poměrně stručný. Nemohu nezačít

ekonomikou, ta je vždycky na prvním místě. Takže základní parametry jsou takové, že do rezortu směřuje 420 miliard, ale je téměř 20% inflace. Není vyřešeno energetické zásobování. Pan ministr se s tím natolik personifikoval, že prohlásil, že pokud se nevyřeší zásobování fakultních nemocnic, odstoupí. Já musím říct, že v podstatě tady se jedná o systémový problém a že to rozhodně nemůže řešit sám ministr, už vůbec ne proto, že samozřejmě není odborník, není ani ekonom, ani energetik a je to v podstatě věcí systému a nejsou to pouze fakultní nemocnice.

Věc, o které se nemluví a která s financováním souvisí, je, že zatím tedy se nepohnuly odbory a dostatečně silně nepožadují zvýšení platů zdravotníků, ale k tomu určitě dojde. Jinými slovy dá se očekávat, že rezort bude potřebovat dalších nějakých 60, 70 miliard, aby tedy přežil, jinak v příštím roce zkolabuje, a koalice už by měla přemýšlet o tom, kdy tedy v podstatě uspořádá nějaké řešení tohoto problému, to znamená v podstatě novelizace zákona o rozpočtu.

Pokud mám hodnotit působení rezortu zdravotnictví, podívám se na programové prohlášení a hodnocení je pak velmi snadné. Stačí jít pouze bod po bodu. A já když jdu bod po bodu toho programového prohlášení, tak nechápu, jak takový materiál může ještě vůbec existovat, protože je absolutně mimo mísu. Takže začnu covidem, o kterém tam je líbivá fráze, že se s ním musíme naučit žít, což se tedy nepochybně stalo. Ten rezort, vláda, vlastně my všichni máme obrovské štěstí v tom, že ta omikronová krize se chová neobyčejně mírně, neobyčejně přívětivě. V současné době – byla doba, kdy byla úmrtnost 200 lidí denně, dneska je úmrtnost 10 lidí a skutečně přísně s covidem. Jsou to lidé, jejichž průměrný věk je 80 let. Takže to je veliké štěstí toho rezortu. Nicméně chybí jakákoli strategie.

Já se nedivím, že chybí strategie, pokud má být tedy v podstatě povinná osoba za covidovou problematiku naprostý amatér, tedy pirát. Kdybych já byl v rezortu odpovědný za rezort, rozhodně bych přizval do řízení této problematiky takové osoby jako profesora Konvalinku nebo profesora Pačese. Je pravda, že vznikl jakýsi virtuální, musím to nazvat virtuální, národní institut pro řešení pandemie. Je to soubor asi čtyř pracovních skupin, o kterých neexistuje jediný zápis, takže vy vůbec nemůžete zjistit, čím oni se tedy zabývají a zda se vůbec něčím zabývají. Takže to je covidová problematika a my se můžeme jenom modlit, aby tedy snad předpovědaně další případná epidemie, další exploze, která nepochybně přijde, byla podobně mírná nebo ještě mírnější. Takže jediný krok, o kterém jsem už tedy mluvil, který by věc systémově dopředu řešil – zmínil se o tom i ministr – je revitalizace Státního zdravotního ústavu, ale to se prostě neděje, protože ministr se nechal zbavit v podstatě financí, tak na to ani nemá prostředky.

Takže jdeme dál, co stojí v tom programovém prohlášení. Zdravotní pojišťovny – posílíme konkurenci, posílíme víceleté financování, budeme pokračovat v implementaci DRG. Nestalo se vůbec nic. Kvalita, dostupnost – to je naprostý základ toho, abychom to zdravotnictví mohli posuzovat, protože pak jsme ho také schopni nějakým způsobem řídit. Neděje se vůbec nic. Reporting, benchmarking, vyhodnocování výsledků, sjednocení stížnostní agendy – nic se neděje. Za ministra Vojtěcha existovala komise pro kvalitu, která se pravidelně scházela. Dnes taková aktivita tedy neexistuje. Já bych začal tím, že bych oslovil odborné společnosti, aby každá odborná společnost ustanovila jednoduché parametry kvality, které by bylo možné sledovat.

Dále vzdělávání, zjednodušení motivace pro návrat vědců ze zahraničí. Nestalo se vůbec nic. Postgraduální vzdělávání je nesmyslně složité, každý školenec má lockbook, kde jsou stovky údajů, které pochopitelně nikdo není schopen vyhodnotit, a vypisují se naprosto tedy automaticky a pasivně.

Prevence, zdravá výživa. Při násobném zvýšení cen komodit se jedná samozřejmě o naprostou iluzi. Je tam taková směšná věta: Podpoříme domácí produkci potravin. To je skutečně věta, která je tedy úplně mimo mísu.

Dále tedy prevence, screening. Tak prevence, screening tady byl vždycky široce založen. Jedná se zejména o nádorový screening, nicméně požívali jsme v rámci Evropy podstatně větší prestiže, než se děje nyní. Já musím říct, že problematice se ANO velice věnovalo a sám předseda se tomu velice věnoval. A je tady celá řada oblastí v oblasti onkologie, které se tedy systematicky nerozvíjejí. Řekl bych, že na prvním místě je to tedy výzkum. Ale my zapomínáme na to, že vlastně základním úkolem zdravotnictví, rezortu zdravotnictví, je vlastně zdravotní stav obyvatel a ten je setrvale velice problematický. Já bych řekl, že součet obezity, kuřáctví, máme 35 % kuřáků, a alkoholismu je možná největší v Evropě a je to hlavní důvod podle mého názoru, proč tady byla tak vysoká úmrtnost na ty první vlny covidu. Takže to samozřejmě změnit je běh na velice dlouhou trať, velice systematický. Samozřejmě přesahuje jakékoli jednotlivé volební období, ale i to je oblast, ve které současné vedení rezortu vůbec nekoná. Ten rezort, vedení rezortu je podle mého názoru personálně vyprázdněné, neexistuje zástupce, neexistuje náměstek, se kterým by bylo lze se bavit o výzkumu, neexistuje v podstatě náměstek pro léčprev, neexistuje komunikace s velkými nemocnicemi, systematická komunikace s velkými nemocnicemi.

Jinak poslední bod, o kterém bych se chtěl zmínit, je předsednictví Evropské unie a tam bych chtěl dokumentovat své velké zklamání, protože v podstatě současná garnitura se opakovaně vyjadřovala ke své vstřícnosti, jak ona je vstřícná, a my naopak jak jsme byli nevstřícní. Opak je pravdou. To se koná bez naší jakékoli účasti. V Brně proběhl jakýsi onkologický kongres, samozřejmě pan ministr se pochválil, že byl tedy úspěšný. Co je naprostou absurditou, neexistuje dostupný program a my nemáme naprosto žádnou představu o tom, jaké konkrétní kroky vlastně rezort v tom předsednictví Evropské unie bude konat. Já to považuji za mimořádně promarněnou šanci. Pokud bych měl dát rezortu nějakou známku, tak známka 4, to znamená dostatečně, byla eufemistická a já bych ani tuto známku rezortu udělit nemohl. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Přeji všem hezké ráno a poprosím dalšího, kdo je přihlášený do rozpravy, a to je pan poslanec Lochman. Nemáme ho zde, tak dalším je pan poslanec Brázdil. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Vy ministři, kteří jdete proti lidem této vlasti, vy vlastizrádná vládo, mou důvěru jste nedostali a nedostanete! Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pravděpodobně nejstručnější příspěvek dnes. A poprosím dalšího, kdo je přihlášen do rozpravy, a to je pan poslanec Koten. Připraví se, pokud zde je, paní poslankyně Maříková. Děkuji. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radek Koten: Tak dobré krásné brzké ráno, vážení kolegové, kolegyně, ministři, vážený pane předsedající. My jsme se tu sešli z toho důvodu, že jednak tato vláda jaksí nepracuje pro občany této země tak, jak bychom si představovali anebo jak by si představovali obyvatelé této země, a jednak taky z toho důvodu, že na Ministerstvu vnitra v podstatě je ministr, který vlastně už od svého nástupu byl tak nějak zmiňován z toho důvodu, že dobrovolně nedobrovolně odešel pan policejní prezident Švejdar. Tehdy nám to tak nějak do té skládačky nezapadalo, ale jak se časem ukázalo, tak ta korupce, která je prolezlá hnutím STAN, je opravdu obrovská a v tomto případě bych to pojmenoval takovým starým českým příslovím, a to že je kozel zahrádkem.

Ta nedůvěra občanů v kompetenci této vlády je poměrně malá (?), to jsme viděli na těch průzkumech veřejného mínění, že vláda má opravdu velmi malou podporu, a dá se říct, že občané nevěří, že jsou schopni zemi vést takovým způsobem, aby to nezlikvidovalo jak průmysl a samozřejmě s tím dalším domino efektem indukovanou nezaměstnanost, obrovskou

indukovanou nezaměstnanost. A když si do toho představíme ty účty za elektřinu a za plyn, které nyní s končící fixací budou jednotlivým rodinám v České republice chodit, samozřejmě i firmám chodí tyto záležitosti, ale v těch rodinách to je mnohdy neřešitelná situace, protože mně posílal kamarád důchodce nové zálohy na plyn s tím, že platil 2 900 a nyní mu přišlo 9 900, takže je to pouze navýšení o 6 000 korun. Když tedy předpokládám, že on jako důchodce má důchod nějakých 13 000 korun, tak si asi všichni dokážete spočítat, kolik mu tedy zbude ještě na elektřinu a kolik na nějaké důstojné živobytí. Z mého pohledu mu tedy nemůže zbýt nic, protože jestli stejným způsobem mu vzrostou zálohy i na elektřinu, nejenom na plyn, tak v podstatě to je z důchodu neufinancovatelné.

Lidé se budou dostávat do dluhových pastí, ale vaše vláda v podstatě nic neřeší, řeší akorát kauzy Dozimetr plus nějaké terminály někde tisíce kilometrů daleko, ale s tím, že se ještě neví, kdo do těch terminálů bude dovážet plyn zkapalněný. Samozřejmě mnohonásobně dražší. Podle informací, které zazněly, tak plyn, který se vyvážel do Evropské unie směrem Nord Stream 1 a spol., tak tento plyn se momentálně tlačí přes Čínu do tankerů LNG, které tedy v rámci asi nepovedeného Green Dealu Evropské unie obkrouží planetu, přistanou v terminálech v západní Evropě a plní německé zásobníky. Jestli tedy nekompetentní blázní v Bruselu jsou schopni Green Deal řešit takovýmto způsobem, že tady tedy putují místo potrubím ekologicky tankery, které mají spotřebu naprosto neuvěřitelnou mazutu, toho nejhoršího paliva, tak jestli v podání Evropské unie má Green Deal vypadat přesně takto a vy s vašim předsednictvím Evropské unii toto schvalujete, tak to opravdu, to opravdu nechápu, to jdete tedy sami proti sobě.

Vy tady prosazujete evropské řešení, řešení na evropské úrovni, že se tedy ty energie musí vyřešit na evropské úrovni. No já vám přesně řeknu, jak to dopadne. Dopadne tak, že v Evropské unii budou mít všechny státy nejdražší energie v galaxii. Protože státy, které to vyřešily již před vámi, tak ty vy pomlouváte. O Bulharsku opatrně mlčíte, protože tam padla vláda z tohoto důvodu a tam již mají smlouvy za normální ceny, které byly ještě před koncem roku 2020 nasmlouvány. Co se týká Maďarska, no tak Maďarsko, to jsme se tady dozvěděli, že to je vlastně, rozbilo V4, takže s tím se kamarádit nebudeme, protože Maďarsko svou energetickou koncepci od roku 2012 provádí naprosto důsledně. Veškeré rafinerie na rozdíl od České republiky deprivatizovalo. Navíc si koupili ještě další. Maďarsko, maďarský stát, společnost Innogy koupila naši infrastrukturu plynovou z velké části. Svoji infrastrukturu má privátní státní, rafinerie má státní, zásobníky má státní, elektrárny má státní a staví další elektrárnu. No co vy jste tady dělali? Vy jste tady dělali jenom obstrukce, aby se žádná elektrárna nezačala stavět další! Tak připadá vám to normální?

Všechno svádíte na invazi ruských vojsk na Ukrajinu nebo na speciální operaci, nebo jak tomu kdo říká. Svádíte to na Putina, svádíte to na Babiše, ale jako vy tady v podstatě nic nedokážete vyřešit a toho, kdo to dokázal vyřešit, tedy maďarského premiéra a další vlády, nejenom tedy v Maďarsku, Bulharsku, ale také třeba v Portugalsku, tam to mají taky vyřešeno, a vy v podstatě pomlouváte úspěšné a sami jste naprosto neúspěšní. Ale ani s nadějí na úspěch, protože žádné evropské řešení této otázky neexistuje. Vy jste se v podstatě zapouzdřili ve své ideologické bublině. A vy jste právě ti, vy jste právě ti, kteří generujete Ruské federaci enormní zisky z prodeje plynu a vlastně je podporujete enormním způsobem. A tvrdíte pravý opak.

Já jsem tady viděl vystoupení jednoho pana ministra teď k ránu. Připomnělo mně to takové vystoupení jednoho už bývalého politika na Hrádečku. Dokonce bych řekl, že to mělo možná i něco společného se svazákem Jasánkem s Černých baronů. A dá se říct, že pokud my předsedáme Evropské unii a hlavní prioritou této vlády při tomto stavu energií a při této ceně energií v České republice je obnova Ukrajiny, tak samozřejmě se musíme ptát, jestli tato vláda tedy je skutečně vláda České republiky, vláda, která hájí zájmy českých občanů, anebo, jestli to je vláda Ukrajiny, nebo vláda Bruselu, nebo vláda Spojených států, protože evidentně náš stát, a to by mně tady vašim prostřednictvím i pan Stanjura mohl potvrdit, nemůže mít peníze na veškeré obchody, které plánuje například Ministerstvo obrany. Protože to jsou enormní náklady.

Dokonce je to spočítáno, že v průběhu 40 let, že nákup stíhaček F-35 vyjde téměř na jeden bilion korun s údržbou, s dalšími přestavbami letišť, avioniky a tak dále, tak aby ta letadla tady mohla fungovat.

Dá se říct, že my tady máme priority jako... já bych řekl, že my tady nemáme ani tak Ministerstvo obrany jako spíš ministerstvo války, protože nikdo z lídrů evropských, snad mimo Viktora Orbána, tak nechce jednat o míru na Ukrajině. Já si myslím, že je skutečně potřebné a nezbytné co nejdříve ukončit válku na Ukrajině, aby tedy Ukrajinci, kteří do této doby bojují, tak aby z České republiky ti, kteří jsou u nás tak, aby mohli jít obnovovat Ukrajinu. Ale abychom finančně my sanovali cizí války, to mi připadá skutečně jako nepatřičné. A tato vláda očividně ty priority má někde jinde.

Já si myslím, že na té evropské úrovni, co se týká energetické krize, ani nemůže vzniknout řešení, protože právě Evropská unie je ten, kdo tu krizi způsobuje. A nemůže za to někdo na Východě nebo někde jinde na světě, ale může za to poměrně zvláštní energetická zelená politika ještě bývalé vlády Angely Merkelové, která se rozhodla, že po katastrofě a zemětřesení a tsunami ve Fukušimě vypne zánovní jaderné elektrárny v Německu. Dalo se celkem jednoduše předpokládat, že energie Německo nebude mít dostatek a bude ji muset dovážet. Nicméně mi je tajemstvím, proč Česká republika, která je plně soběstačná a ještě exportuje energie, tak proč má sanovat idiocii německých vlád. Omluvte mě za ten výraz, ale jinak se to nazvat prosím nedá.

Proč má český daňový poplatník, český občan, proč má platit drahou energii, když se u nás v elektrárnách, které tady byly postaveny tedy ještě za minulého režimu – vy jste totiž nepostavili jedinou elektrárnu, vy jste pouze dostavěli to, co bylo rozestavěno, ještě se skřípáním zubů, to byly minulé vlády ODS a spol. a dostavil se Temelín. Ten už byl rozestavěný, ve vysoké rozestavenosti, a dostavěla se přečerpávací elektrárna Dlouhé Stráně, která nám velmi dobře nyní slouží, protože vyrovnává ty špičky těch ekoelektřáren, větrných elektřáren na Baltu a solárních elektřáren, velkých solárních parků. Kdybychom tuto přečerpávací elektrárnu neměli a nebyla postavena nebo nebyla její výstavba zahájena ještě za minulého režimu, tak vy jste nepostavili nic, žádnou elektrárnu. A platí to samozřejmě pro všechny strany, které se střídaly u vládního kormidla, ať to byla ódéaska, KDU-ČSL a ČSSD, v nějakých obměnách.

Co se týká privatizace v energetickém sektoru a v dalších odvětvích, tak sami si určitě pamatujete, kdo byl u privatizace Unipetrolu – nemáme rafinérii, vlastní to polský stát PKN Orlen. Co se týká zásobníků plynu, má to RWE Transgas. Co se týká bývalé infrastruktury tohoto podniku, tak to vlastní maďarské Innogy. A tak bychom mohli pokračovat. Takže vy jste v podstatě prodali vše a teď jenom všichni občané v České republice sklízají to, co vy jste zaseli v naprosto neuvážených rozhodnutích. A samozřejmě prodávalo se tady OKD a tak dále, to byl tunel na druhou. Byly tady i vyšetřovací komise, které sice zjistily, že to nebylo ono, ale bohužel s žádným výstupem pro nějaké trestní řízení.

Co se týká dalších těch věcí, které mohou následovat a budou následovat, tak samozřejmě už jste určitě zachytili článek pana generálního ředitele Madety, který tvrdí, že při tom trendu těch energií Madeta už bude 100 milionů v minusu na přelomu roku. Z té rezervy, kterou má vytvořenou na nějaké případné modernizace a podobně. A vzhledem k tomu, že tento podnik má pět provozů celkem tady v okolí jižních Čech a v části Vysočiny, tak v podstatě 170 dodavatelů, 170 družstev, která dodávají mléko do Madety, tak samozřejmě pravděpodobně to skončí tím, že jestli Madeta zavře, tak to mléko nebude kam dovážet a ty krávy se budou muset prostě vymlátit. Takže další hřebíček do naší potravinové soběstačnosti a bezpečnosti zarazíme s tím, že tam bude dominově následovat nezaměstnanost, protože Madeta zaměstnává 1 500 lidí. Ale to hovořím pouze o jednom podniku, který to prostě není schopný utáhnout. Ale takových podniků budou stovky a tisíce. Samozřejmě s obrovskou indukovanou nezaměstnaností.

Z čeho to chcete sanovat? To prostě bude likvidace tohoto státu skrze energie, likvidace jakýchkoliv úspor, které si lidé naspořili, tak ty úspory budou během půl roku, roku pryč, a pak ti lidé budou mít jedinou možnost: vzít štípačky a odštípnou elektroměr, uříznout plynové trubky, zastavit to, protože prostě jiná možnost nebude a budou topit, co jim přijde pod ruku. Opravdu si myslíte, že tady do konce tohoto roku bude nějaký sociální smír při těchto cenách energií? Vždyť jsou likvidační! Ze zálohy na energie nebo na elektřinu z 1 500 na 15 000, no připadá vám to normální? No mně to tedy normální nepřipadá. A svádět to, že elektřinu máme drahou, že my to vlastně musíme prodávat do Německa, protože Německo potřebuje energii. A naši lidé tím pádem musí mít z 20 halířů zdraženou elektřinu na 15 korun? Vy jste normálně lichváři! Vy tam vlastně jako stát 70 % a je to státem posvěcená lichva! A lidi se na to mají jenom koukat? Já jsem zvědav, co se tedy bude dít, až lidé skutečně vyjdou do ulic a vystaví vám stopku. My vám to tady říkáme naprosto jasně, co máte dělat, říkáme vám to od konce loňského roku. Ale vy jste v podstatě neudělali nic. Dá se říct, že... Zaslechl jsem jistou kritiku i na těch médiích středního proudu, a jsou tam různé komentáře řekl bych zaplacené, protože tohleto nemůže nikdo vlastně jako asi úplně myslet vážně, ale když někdo staví v této energetické krizi novou elektrárnu, tak vy o tom hovoříte ještě dávno před pádem Nečasovy vlády, o dostavbě Temelína, o dostavbě Dukovan. Já jsem z Vysočiny. Dukovanům končí životnost. Řekněte lidem, že tu elektrárna se nepodaří do dostavět, že se v roce 2035 odstaví, protože máme rok 2022. A že prostě ten výkon Dukovan mít nebudeme. Což bude ještě další, větší problém, než máme ještě teď, protože ta elektřina prostě fakticky nebude.

Takže se vrátíme díky vaší vládě do doby kamenné opět zpátky? Nebo lidi budou mít centrály, jak jsem to viděl ve státech na pomezí Afriky, že tam tedy mají buď mazutové generátory, anebo tam mají normální benzinové centrály, které běží, když potřebují elektriku nebo něco zchladit nebo něco udělat na elektriku? Takhle tady dopadneme? Tam mají aspoň laciné pohonné hmoty. Tam to mají mezi 10 až 20 korunami. Ale co my tady za 50 korun? Taky tvrdíte, že s tím nemůžete nic udělat. No bodejť byste mohli, když ty rafinérie vlastní někdo jiný a vy jste je prodali! Já si myslím, že opravdu je na zvážení, aby poslanci vládních stran zvážili, jestli skutečně na to mají, aby ten stát řídili efektivně ve prospěch občanů České republiky. Anebo v opačném případě, pokud tedy bude nějaká sebereflexe a nebudou ta arogantní vystoupení, která jsme zde zažili i přes noc, tak si myslím, že podle chování pana premiéra je všechno zalité sluncem, je to všechno skvělý a všechno se to dohodne. No tak já jsem na to zvědav, rád bych v to věřil, myslím si, že občané by v to také rádi věřili, ale oni už mají teď obyčejný strach. Strach o svou existenci. A vy jim skutečně nedáváte žádné řešení

Takže prosím vás, proberte se, buď začněte něco dělat, anebo opravdu přenechte místo odborníkům, kteří vám to celou dobu říkají. Ale soudě podle poradců, kteří radí panu premiérovi, jsou úplně mimo. Takže z toho si myslím, že i plyne to, že i vy jste mimo. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a prosím dalšího z přihlášených a to je paní poslankyně Karla Maříková. Další z vystupujících potom bude pan poslanec Bašta. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená nepřítomná vládo, protože tady jen jeden ministr, není to tak dlouho, když jsem zde stála a kritizovala minulou vládu Andreje Babiše, která zavedla něco, co bylo v naší zemi od druhé světové války nepředstavitelné a nemožné, a to segregaci lidí. Byli tu lidé dvou kategorií. Ti, co se nechali dobrovolně povinně naočkovat a měli přístup všude, i když nemoc dále roznášeli, a druhí ti, co se nechtěli z jakéhokoliv důvodu očkovat, třeba i ze zdravotních důvodů, a ti nesměli nikam, dokonce i v nemocnicích se na ně špatně pohlíželo a místy měli problém i s ošetřením i přesto, že nepředstavovali pro ostatní žádné riziko a byli zcela zdraví.

Žili jsme dva roky v nouzovém stavu. Lidem tyto nesmyslné restriktce covidu ukradly dva roky života, poškodily naši ekonomiku, a jak se ukázalo, neměly žádný vliv na šíření covidu. Vláda vydávala jedno protiústavní nařízení za druhým, i když si toho byla vědoma, dokonce chtěla povinně očkovat vybrané skupiny osob. Na tuto kapitolu našeho života nesmíme zapomenout a musíme si ji připomínat, abychom již nikomu toto nedovolili. Ale byli jste to i vy, zástupci dnešní koalice, kteří řadu těchto kroků kritizovali. Lidé vás proto volili, protože doufali ve změnu, v pozitivní změnu, protože chtěli ukončit tuto totalitu. Právě proto jste vy získali, tedy váš slepenec, jak se vám mezi občany říká, získali 108 křesel v této Poslanecké sněmovně.

Začátek vaší vlády navázal na totalitu minulé vlády, ale pod tlakem veřejnosti jste odstoupili od restriktcí a ministr Válek až pod politickým a společenským tlakem dostal svého slova a zrušil povinnost očkování proti covid-19 pro vybrané skupiny, kterou zavedla vláda Andreje Babiše, a lidé tak uvěřili, že by se naše země a jejich životy mohly vrátit do normálu. Netrvalo však dlouho a přišlo rychlé probuzení pro tento národ. Spadly vaše masky a lidé konečně zjistili, kdo opravdu jste, či zájmy prosazujete a jak vám nezáleží na národu, který vám umožnil si sednout do těchto křesel.

Nejdříve přišla kauza Polčák, kde europoslanec Polčák, který si vyjednal provizi za odškodnění vyplacené kvůli výbuchu muničního skladu ve Vrběticích, dopředu neřekl ani poslancům, že obchoduje se zákony, když si schůzky s nimi účtoval obcím jako právní zástupce. Pak přišla zase kauza Dozimetr, která ukázala provázanost politiků STAN a TOP 09 s organizovaným zločinem, kdy ministr vnitra a předseda hnutí STAN Vít Rakušan byl upozorněn na organizovaný zločin provázaný do jeho hnutí, a kdo je pan Redl zač, a nechával to být. Z jakého důvodu, to si můžeme jen domýšlet

A vše dorazila vaše neschopnost řídit stát v době energetické krize, kterou ještě prohlubujete, a to vše za necelý rok vašeho vládnutí. Podle odborníků na energetiku bylo prý již od ledna letošního roku zcela jasné, že ceny energií porostou. Cena elektřiny v České republice je nyní 17krát vyšší než před dvěma lety a plyn dokonce 37krát vyšší. Měli jste možnost ceny energií zastropovat, snížit DPH, prostě udělat něco, co by zastavilo nehorázný růst cen energií, pohonných hmot, a tím i potravin a nevyvíjel se čím dál větší finanční tlak na naše občany, kteří v mnoha případech nevědí, z čeho zaplatí nejen energie, ale také například hypotéky, a aby jim zbylo na potraviny vůbec.

Neúnosné zdražení energií pociťují i živnostníci a podnikatelé. Mnoho z nich ukončilo svou činnost a nemluvě, kolik ještě ukončí. V naší zemi pod vaší vládou rychle chudne úplně každý. Školství, které dostalo na frak za covidu, kdy naše děti nechodily do školy nejdéle z celé Evropy, čeká díky vám další zatěžkávací zkouška. Nad studenty visí hrozba další on-line výuky. Energetická krize má totiž dopad také do rozpočtu českých univerzit. Jen pro příklad: Masarykova univerzita zaplatila loni za elektřinu přibližně 81,5 milionu korun, za letošek činí odhad 201 milionů a predikce na rok 2023 hovoří dokonce o 543 milionů korun. A co tato vláda a premiér Fiala? Stále slibuje: Nenecháme vás padnout, všem pomůžeme, vláda pracuje velmi intenzivně jak na evropském, tak národním řešení současné energetické krize a obě řešení se musejí doplňovat. A tak dále. Samé kecy a skutek utek.

Hrozí kolaps nemocnic, kde dokonce kvůli vaší neschopnosti nařizujete nejvyšší povolené teploty bez ohledu, že zde leží nemocní a nepohybliví pacienti. Novorozenci. Na operačních sálech má být 20 stupňů, to jako by lékaři měli jít operovat ve svetrech. Třeba ve dvou, jak radí paní Pekarová, že tím porazíme Putina. Padá z vás jedna perla za druhou. V této zemi jste většinou lidí pro smích a jsou tak naštvaní, že mi nejen píšou e-maily, ale dokonce zastavují na ulici, aby mi to řekli.

Vaše vláda se na to nepřipravila a premiér Fiala, snad nejslabší premiér za posledních 33 let, jen krčí rameny a vaše slova z dob, když jste byli v opozici, že máte na vše řešení a vše bude lepší a budete lepší vládou než ta předchozí, bylo jen plácání do vody a lákání voličů. Vykašlali jste se na naše občany, živnostníky i podnikatele. Chybí vám akceschopnost,

sebereflexe a pokora. Máte jen jedinou mantru žáka z prvního stupně základní školy, kterou omíláte stále dokola: Může za to Babiš nebo Putin. Co byste bez těch dvou vlastně dělali a na koho sváděli svou neschopnost? Napadá mě jen jedno přísloví: Pýcha předchází pád.

Je důležité si říci, že na ceny energií a pohonných hmot má vliv kšeft s emisními povolenkami a také Green Deal, zelené šilenství, ke kterému se Česká republika zavázala a na které doplatíme všichni. Umělé vytahování cen zruinuje naši ekonomiku, ale i tu evropskou. Sankcemi proti Rusku ničíme sami sebe. Nemůže za to konflikt na Ukrajině, jak se tady neustále omílá, ale vaše a evropská politika, do které zasahuje USA. Rusko si najde a našlo odběratele jinde. Bez Evropy se dříve či později obejde. Ale Evropa má a bude mít problémy a my, kteří jsme na plynu absolutně závislí, dopadneme nejhůře z Evropy. Již nyní vidíme, že jednotlivé členské státy uzavírají smlouvy s Ruskem ohledně plynu napřímo za velmi výhodné ceny, protože vidí, že jejich ekonomika by se zhroutila. Jsou to vlády, kterým záleží na jejich státu a občanech a nebojí se rozhodnout bez požehnání Bruselu. Jen vy nejste schopni udělat tento krok a přenést se nad svoji nenávist.

Zajímavé je, že když válčí Amerika, to vám nevádí, to se žádné sankce nekonají. Jen si připomeňme války v Sýrii, Libyi, Afghánistánu. A co takové humanitární bombardování Jugoslávie? To je přesně tou ukázkou – když něco páchá Amerika, je to humanitární, a když to páchá Rusko, je to agrese a přicházejí hned sankce. Neumíte měřit všem stejným metrem. Raději lidi necháte zchudnout a padnout, zaslepeni svou nenávistí. A kdo má jiný názor je hned vámi nálepkován, že je posluhovač Kremlu. Nejste schopni připustit, že má někdo jiný názor. Na to jediné se zmůžete. Ale tady jde jen o jedno: být pročeský, ne proamerický ani proruský. Obchod důležitý pro obchod (?), ekonomiku státu je na prvním místě, i když svého obchodního partnera nemilujete, ale dokud nemáte jiného, nic jiného vám prostě nezbyvá. Pokud může být váš obchodní partner třeba Saúdská Arábie, kde jsou porušována lidská práva dennodenně, nebo Amerika, která rozpoutala řadu válek, tak proč ne Rusko? Jsou jedni snad lepší než ti druzí? Anebo zde jde absolutně o něco jiného?

Na pozici ministra zahraničí, kde by měl být diplomat právě pro udržení dobrých zahraničních vztahů, který umí vyjednávat, jste usadili absolutně nezkušeného politika, který svými postoji nadělá více škody jak užítku. Návrh v podobě plošného pozastavení vydání víz ruským turistům či výrazné snížení jejich počtu ministra Lipavského je absolutně totalitní. Protože chcete trestat lidi, kteří za nic nemohou. Jen kdyby někdo přišel s tímto návrhem týkajícím se třeba určité náboženské skupiny osob, protože někteří jejich přívrženci někde spáchali teroristický útok, to byste křičeli. Mimochodem Karlovarský kraj, kterému žádná vláda nikdy nepomohla, který je závislý na lázeňství a cestovním ruchu, velmi pociťuje ztrátu ruské klientely, díky níž měli lidé slušně placenou práci. Ale to vás nezajímá, zatáhnete politiku do absolutně všeho.

A když jsme u těch ministerstev, obdobné je to na Ministerstvu obrany. Politici, kteří nedokážou potlačit své vlastní antipatie a jsou nenávistní, nemají v politice co dělat, jsou nebezpeční pro svou zemi. Říkáte lidem, že jsme ve válce, ale České republice válku nikdo nevyhlásil. Válku může chtít jen duševně nemocný člověk nebo ten, kdo je do ní dotlačen, a pak ten, kdo na ní vydělá. Kdo ohrožuje naši ekonomiku a bezpečnost, jste vy svou politikou a neustálým dodáváním útočných zbraní na Ukrajinu, díky kterým eskaluje konflikt a umírají nevinní, kteří si válku nepřejí. Lidé na Ukrajině chtějí mír. Za zbraně pro Ukrajinu odcházejí z rozpočtu miliardy, ale nemáte na pomoc českým občanům a českému státu, za který jste zodpovědní, s jehož penězi nakládáte. Peníze českých občanů a zbraně posíláte nejzkorumpovanější zemi v Evropě a vůbec nevíte, ani kde končí. Sami odborníci přiznávají, že většina zbraní končí na černém trhu. Ty peníze nepatří vám, ale českým občanům. Pro ně však máte jen vaše moudra v podobě dvou svetrů a nehorázných doporučení, jako je 20 stupňů v nemocničním pokoji nebo na operačním sále místo současných 25. O vyhlášece, kolik mají mít občané stupňů v bytech, a o dalších raději nemluví. Lidé mají být v zimě a mají si méně topit a vzít si dva svetry, protože díky vaší neschopnosti nebudeme mít dostatek plynu. A pokud

bude, tak za likvidační cenu. Jediné, co od vás stále slyšíme, je Ukrajina, Ukrajina, ale Česká republika vám je jaksi ukradená.

Včera na mě opět vyskočil na Facebooku příspěvek pana premiéra Fialy. A co myslíte? Zase Ukrajina. Jak pomáháme a musíme zase pomáhat. A co Česká republika takhle? Ukrajina není členským státem a vy a Evropská unie do ní pumpujete peníze daňových poplatníků Evropy. Mnoho občanů si klade otázku, jak je možné, že když začal konflikt na Ukrajině, měli jste vše připravené ze dne na den. Řešení, zákony i cenzuru. Jak šlo o pomoc Ukrajině a ukrajinským občanům, to vám akceschopnost nechyběla. A jakmile jde o pomoc vlastním občanům, tak to vážně a přešlapujete na místě. Nyní, když máte oprávněný strach z pádu politického systému, opakuji z pádu politického systému, ne lidí, a jak dopadnou jejich životy, tak opakuje to, co opozice říká celou dobu, ať zastropujete ceny. Vy nejste schopni ani vlastního rozhodnutí. Ministr Síkela čeká na zastropování cen na evropské úrovni, což sami odborníci potvrzují, že je nereálné, jelikož každá země má jiný energetický mix a cenovou hladinu.

Vaše neschopnost vlastního rozhodnutí jen svědčí o vaší nekompetenci. Opozici nazýváte populistickou a její návrhy nereálné, a přitom najednou, když se projednává návrh na vyslovení nedůvěry vládě, premiér Fiala oznamuje na Facebooku, že na Úřad vlády svolal koordinační skupinu pro řešení národní formy zastropování cen energií. Že by to najednou, pane premiére, šlo? Jediné, na co jste se zmohli, dát lidem slevu korunu na litr pohonných hmot, což vzhledem k rychlé výši cen vůbec nikdo nepocítil. Ten váš Deštník proti drahotě je děravý jak cedník a teče do něj. Vaše sebestřednost vám nedovolí si konečně připustit, že jste zemi přivedli do krize, kterou několik generací nepamatuje.

Nesouhlasím s žádnou válkou. Ani s těmi, co vedla Amerika, ani s tou, kterou vede Rusko na Ukrajině. Válka je nejhorší řešení, co může být, které proto, že se politici nedokážou dohodnout, odnesou naprosto nevinní lidé, kterým jejich životy a život jejich blízkých nikdo nevrátí. Zůstane jen smutek a nenávist. Tomuto konfliktu ale předcházelo dění od roku 2014, které nikoho z vás nezajímalo, že na východě Ukrajiny umírají nevinní lidé a děti. Nečinnost a neustálé chrastění zbraní NATO na Ukrajině místo dodržování mírových dohod vyeskalovalo v tento konflikt. Vy místo abyste se snažili přivést obě strany k dohodě a míru, děláte naprostý opak. Každý, kdo si zachraňuje holý život a prchá před válkou, si určitě zaslouží pomoc v první bezpečné zemi. Ovšem pomoc, tím myslím ubytování v bezpečí, jídlo a základní zdravotní ošetření, a ne nekontrolovatelné rozdávání peněz našich daňových poplatníků bez ohledu, zda je to lidem, kteří skutečně přijíždějí z válkou zasažených oblast, a bez ohledu, zda to vůbec potřebují, když se kouknete, v jakých vozech přijížděli. Zařídili jste vlaky z Ukrajiny zdarma, autobusy zdarma, každý okamžitě dostal 5 000 na osobu měsíčně, stačil mu ukrajinský pas, i když nebyl z oblasti zasažené válkou.

Mnoho uprchlíků byli jen ekonomičtí migranti, kteří využili jen vašeho hloupého rozhodnutí. Uprchlíci z Ukrajiny se stali státními pojištěnci s nárokem na zdravotní péči v plném rozsahu, a to v době, kdy naše zdravotnictví pod vedení ministra Válka přichází o 14 miliard. Na naše zdravotnictví peníze tedy nejsou, bude se tedy šetřit na kvalitě a dostupnosti zdravotní péče pro naše občany, ale na Ukrajinu jich je dostatek. Tu chcete dokonce obnovovat. Dali jste si to jako první bod pěti priorit českého předsednictví. Dokonce Petr Fiala ve svém projevu Ukrajině řekl: pomůžeme vám, aby Ukrajina opět rozkvetla. Ukrajina bude tedy vzkvétat, a z České republiky se stane skanzen. Vy musíte mít opravdu hodně hroší kůži, když čekáte, že vás za tohle občane snad pochválí. Vzdejte to! Můžete jít vládnout třeba na Ukrajinu. Tam svým postojem určitě patříte. Vy nejste vládou zastupující české občany a hájící české zájmy.

Já bych řekla, pane premiére, že nejdříve musí rozkvést česká země, abych mohla pomoci rozkvést jiné zemi. A ne jednu zruinovat a druhé pomoci rozkvést na úkor jiných. Vláda, která nedokáže zajistit životní standard občanů své země, je nekompetentní a neměla by vládnout už ani jeden jediný den. Každý další den jejího vládnutí je ohrožení pro naši zemi.

Svůj projev ukončím vzkazem našim občanům, kteří ještě možná v tuto brzkou ranní hodinu toto jednání sledují. Protože když jsem poslouchala sebestředné projevy naší vlády, jí něco vzkazovat je absolutně marné. Běžte, lidé, ke komunální volbám a vyžeňte tento pětislepenec z komunální politiky. Je to první krok, jak jim můžete dát jasně najevo, že jsou neschopnou a zbabělou vládou, která čeká na posvěcení z Bruselu. Ale jejím pánem jste vy, občané. Vystavte této vládě účet, který si zaslouží! (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím dalšího přihlášeného a to je pan poslanec Jaroslav Bašta. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Bašta: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, samozřejmě že jsem si jako všichni připravil dlouhý projev k tomuto tématu, ale mezitím za těch 20 hodin ve 30 vystoupeních opozičních poslanců většina argumentů už zazněla a nechci je opakovat. Soustředím se pouze na to, o čem se zas tolik nemluvalo. I kdyby nebylo všech těch selhání vlády, o jejímž osudu budeme hlasovat, kauza hnutí STAN a jmenování ředitele civilní rozvědky Petra Mlejníka by k tomu stačila sama o sobě. Nejde jen o prorůstání organizovaného zločinu do komunální a celostátně politiky, ale hlavně o doklad totálního selhání právního státu. Ona totiž ve své novodobé historii měla Česká republika jediného násilného zločince světového formátu. Tím je Radovan Krejčíř. Proslul nejen svým spektakulárním útekem před zatčením českou policií, ale časem se vypracoval na nejznámějšího a nejnebezpečnějšího kriminálního v Jihoafrické republice, kde byl zatčen a odsouzen. Ukazuje se, že se před lety asi unáhlil, když se útekem vyhnul trestnímu stíhání v České republice.

Názorně to potvrdil případ jeho komplice Michala Redla, který se všem trestům vyhnul, když byl soudy opakovaně označen za nesvéprávného. V Čechách nic zvláštního. Pamatuji, jak před listopadem mnozí veksláci a podobné existence pobírali invalidní důchod, aby se vyhnuli trestnímu stíhání za příživnictví. Získali tím většinou beztrestnost i v jiných oblastech. Nesvéprávný pan Redl ukázal, že doba opravdu pokročila. Dostal pas a řidičský průkaz a mohl se věnovat třeba zakládání politického hnutí nejprve na komunální, pak i na celostátní úrovni. Dle policie se nakonec vypracoval na šéfa organizované zločinecké skupiny v kauze Dozimetr.

Hodnotím-li 56denní anabázi jmenování pana Mlejníka ředitelem Úřadu pro zahraniční styky a informace, připadá mi, že z pohledu předsedy hnutí STAN a ministra vnitra Víta Rakušana pan Redl asi opravdu působil jako jistý druh radionuklidu. Někoho kontaminovala jediná schůzka s ním, u jiných nevadila ani více než desetiletá podnikatelská spolupráce s někým, kdo ze zákona podnikat nemohl. Naopak se zdá, že pro práci v českých zpravodajských službách zaměřených na vnější bezpečnost republiky šlo o doporučení lepší než prověrka NBÚ na přísně tajné. Myslím si, že Radovan Krejčíř ve svém africkém vězení si musí připadat jako blbec. Většina českých občanů ostatně taky. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A dalším z přihlášených je pan poslanec Jan Síla. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, mezeročně se lidem zvýší náklady na topení plynem o 100 až 200 tisíc, u elektřiny je to o 200 až 300 tisíc. Podpora podle vládou schválené podoby takzvaného úsporného tarifu bude v průměrné výši zhruba 15 000 korun za celý rok, z nichž letos měly domácnosti dostat 4 000 korun. Vzhledem k tlaku opozice ministr Síkela přitlačil a v minulých dnech zvýšil částku na 10 000 korun ještě tento rok. Nicméně po vyčerpání úspor i tato částka je velmi nízká a nepomůže ani středněpříjmovým. Podle slov belgického premiéra De Crooa bude letošní topná sezona určitým zahřívacím kolem. Trend zdražování všech komodit byl

jasný už před covidem. Pesimistické prognózy odborníků na ekonomii predikovaly dnešní stav i bez covidové pandemie a války na Ukrajině. Stačí si jen najít pár článků z předcovidové éry.

Rád bych vám sdělil svůj názor na Fialovu vládu, aniž bych opakoval údaje sdělené mými předřečníky. Chtěl bych upozornit na příčiny energetické krize, které zde zatím nebyly zmíněny. Ještě nedávno byla v médiích meldovaná snaha o zvýšení politické role Evropské unie ve světě, která by odpovídala ekonomické síle Evropy. Při vzniku EHS byl definován původní cíl – prosperující ekonomika. Evropská komise, potažmo Fialova vláda se vydaly opačným směrem – ničením prosperity. Premiér Fiala by nejspíš rád vyhlásil: Česká republika jako winner – zničení ekonomiky České republiky. Jak nakonec s podobným prohlášením dopadl v covidové pandemii v Evropě pan Babiš, si všichni pamatujeme.

O dalších důvodech odvolání vlády jako inflace, dražota, se kterou se prakticky nic nedělá, dále napojení vlády pětikoalice na organizovaný zločin a jeho konsekvence, odebrání 14 miliard zdravotnictví a tak dál, komentovali moji předřečníci. Nebudu se tím tedy zdržovat.

Současná krize je křišťálově čistá ukázka fungování konečné fáze korporátního kapitalismu. Vláda má dvě možnosti, jak lidem vyplatit kompenzaci vysokých cen energií, potažmo všech základních životních potřeb. No jo, ale kde ty peníze vláda vlastně vezme? Má jenom dvě možnosti. Je to ze státního rozpočtu, to znamená z našich společných daní, které ale bohužel platí menšina z nás, a za druhé je to možnost dalšího navýšení zadlužení státu. Sorry jako. Co to má, vládo, vyřešit? Tyto veřejné finance protečou přes naše peněženky na účty výrobců a distributorů energií. To znamená, že buď zlikvidujeme úspory poctivých střadatelů, nebo zadlužíme naše děti a vnuky ve prospěch privátních výrobců a distributorů energií. Je to krásná konkrétní ukázka socializace nákladů a privatizace zisku.

V České republice platíme stále nejvyšší ceny za plyn a elektřinu, pokud počítáme v paritě kupní síly. Jde totiž o příhrávkou zisku velkým klukům, co spolu mluví, na úkor financí chybějících jinde, nebo spíše na úkor budoucnosti našich dalších generací, které budou muset tyto jejich nekřesťanské zisky splácet. Pokud se na to podíváme z reálného pohledu, nejsou tyto kroky vlády pouhou chybou a neuměteltvím, ale bohužel musíme konstatovat, že záměrem. Do toho zapadá chování německé vlády, která odmítá spustit plynovod Nord Stream 2. Pak stačí omezení dodávek plynu z ruské strany skrze plynovod Nord Stream 1 a důvod dalšího raketového zvyšování cen plynu je na světě.

Proč to ale vlastně německá vláda dělá? Vzpomínáte, odkud se těsně před spuštěním plynovodu Nord Stream 2 spustil křik? Ano, správně. Jsou to přece Spojené státy, kdo stojí plynovodu Nord Stream 2 na krku. Všichni Evropané by totiž měli v neomezeném množství levný plyn a po nějakém drahém brídlíčovém plynu ze Spojených států by neštěkl pes. Za druhé navíc Spojené státy nemohou dopustit obchodní spolupráci Německa s Ruskem, a tím i dobré mezinárodní vztahy těchto dvou zemí. Kdyby se Německo se svými technologiemi spojilo s ruskou surovinovou základnou, vytvořilo by zásadní konkurenci Spojeným státům. Postavit proti sobě tyto dva státy je *conditio sine qua non* pro zachování konkurenceschopnosti ekonomiky a mocenských zájmů Spojených států.

Situace v Evropě je dnes taková, že si vlády evropských států, kterým záleží na svých občanech a konkurenceschopnosti jejich ekonomik, za prvé samy domlouvají dodávky plynu, za druhé staví infrastrukturu a za třetí mají přímé smlouvy s producenty. Zatímco Fialova vláda plkala o celoevropském řešení, na které je dnes již bohužel pozdě. Maďarsko kupuje přímo z Ruska. Španělsko a Itálie se dohodly s Alžírskem. Bulharsko a Řecko se dohodly s Ázerbájdžánem. Německo a Nizozemí schválily společný projekt těžby v Severním moři. A Bulharsko v poslední době odvolalo svou vládu a domlouvá si přímé dodávky plynu a ropy za ceny před krizí s Ruskem.

Chtěl bych upozornit, že nejsme jediní v Evropě, kteří nejsou spokojeni se svou vládou a chtějí ji odvolat, nebo ji odvolali. Základní příklady jsou – je to Itálie a Bulharsko. Letos jejich vnitropolitická krize vyústila v neopravitelný rozpad vládní koalice. Obě země již ohlásily

termíny předčasných voleb – Itálie 25. září a Bulharsko 2. října. V obou zemích přitom nejspíš novou vládu budou sestavovat strany s větším pochopením pro zájmy režimu Vladimira Putina v Rusku.

Při té příležitosti se zmíním o řešení nedostatku plynu v Bulharsku, které by se mohlo stát například naším mustrem. Bulharsku zastavilo Rusko příjem plynu v dubnu tohoto roku, protože odmítlo platit za plyn rubly. Zhruba 70 až 80 %, která proudila do dubna do Bulharska, dodávala ruská státní společnost Gazprom, přičemž v Bulharsku se nachází největší ropná rafinerie v regionu, kterou více jak dvacet let vlastní ropný ruský gigant Lukoil. Eurohujerský premiér Petkov odmítl platit v rublech, a tak Rusko zastavilo dodávky plynu. Jeho vláda padla a dočasný kabinet by rád obnovil nyní jednání s ruským Gazpromem o dodávkách plynu. Bulharsko podle členů přechodné vlády vlastně nemá jinou možnost, protože nechce nechat lidi v zimě mrznout, jak se vyjádřili, a proto uvažuje o podepsání plynového kontraktu s ruským energetickým gigantem Gazprom. Předčasné volby v zemi proběhnou 2. října a prozatímní vláda jmenovaná prezidentem Radevem hledá cesty, jak získat více plynu z Ruska.

Ruská velvyslankyně v Bulharsku Eleonora Mitrofanova uvedla, že platby za dodávky plynu by měly být vypořádány pouze v rublech a že neočekává, že by při obnovení dodávek do Bulharska, pokud projeví potřebnou politickou vůli, vznikly nějaké problémy. Přechodná vláda navíc hledá důvody, proč nepropojovat bulharskou energetiku strukturou (?) s tou řeckou, o což usiloval bývalý premiér Petkov ve snaze získat LNG z řeckých terminálů. Bulharsko se taky snaží diverzifikovat zdroje energií a už od ledna... 1. 10. má začít fungovat nový plynovod, Interkonektor Řecko–Bulharsko, který je napojený na terminál v Řecku s LNG. Má mít kapacitu 3 miliardy metrů krychlových, čímž se sníží závislost na ruském plynu asi o 50 %.

Naše eurohujerská Fialova vláda však neustále omílá celoevropské řešení místo toho, aby dělala totéž co ostatní evropské státy a začala se starat o nás, obyvatele naší země. Situace není jen vážná, ale je kritická. Dnes už není čas na spojené (?) celoevropské řešení, které bude vyžadovat spoustu času. Proč to nejde urgentně tímto způsobem vyřešit? Plyn totiž nejsou brambory, které naložíme a dovezeme na místo spotřeby. Plyn vyžaduje vybudovat infrastrukturu, značné investice do navýšení těžby a přepravy plynovody. Takovéto mohutné investice mají ale smysl jen při plánovaných dlouhodobých dodávkách.

A zde narážíme na další nesmysl Evropské unie – Green Deal. OPEC jasně řekl, že kvůli Green Dealu, který chce zavádět Evropská unie, a plánovanému odchodu od fosilních se nenajde investor, který by provedl ztrátovou investici. A proto se OPEC bude orientovat na Asii, kde je záruka dlouhodobých dodávek a kontraktů. Největším dodavatelem plynu se tak stává Rusko a Írán.

Na závěr nemohu opomenout ještě jeden pro mě zásadní argument k vyslovení nedůvěry vládě. Německý premiér Scholz při návštěvě v Praze ve svém projevu řekl, že je nakloněn zrušení principu jednomyslnosti v zásadních otázkách v Evropském parlamentu, takzvané zrušení veta. A náš pan předseda vlády tomu tleskal. Pokud by se česká vláda tomu tlaku podrobila, podepsala by tím rozsudek nad ztrátou státní suverenity České republiky. Vláda ničí průmysl i energetickou bezpečnost země. Pětikoalice drancuje vlastní zemi ve jménu nesmyslné rusofobní ideologie stylem vinný – nevinný.

Premiér Klaus kdysi říkal, že si máme dočasně utáhnout opasky. Veškeré odříkání našich občanů ale bylo k ničemu. Jak to tak vypadá, místo prosperity se dočkáme skutečné chudoby ve stylu Vystrčilova – cituji – za groš své ideje neprodáme. Pokud se národ urychleně nevzpamatuje a nedá sbohem diktátu této vlády řízené z Bruselu, budeme svědky likvidace ekonomiky České republiky se všemi jeho důsledky. Už je za minutu dvanáct. Najde se mezi vámi devět poslanců, kteří záleží na budoucnosti naší země? Ono totiž jediným způsobem, jak dokázat lidem jejich nekompetenci, je udělat z nich lidi kompetentní. Systém, kdy vláda s 20% podporou voličů může rozhodovat o věcech, se kterými 80 % lidí nesouhlasí, není dobrým demokratickým systémem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Další přihlášený je pan poslanec Jaroslav Foldyna. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobré ráno, pane předsedající. Dobré ráno, kolegové a kolegyně. To bylo super krásné, co jsme si tady odbyli. Všechno tady už bylo řečeno. Tady už všichni jenom čekáme na to hlasování. Bude to hlasování po jménech. A bude to hlasování o tom, zdali ten marasmus, který jste započali, kolegové z pětikoalice, bude mít svůj závěr. Závěr takový, ze kterého mají občané ohromný strach. Ve společnosti je velká nervozita. Proto jsem rád, že se tady bude hlasovat po jménech. Každý si hezky stoupnete a řeknete: ano, jsem proti návrhu, protože chci, aby na vás ta inflace dopadla tak, jak na vás dopadne, ta dražota, kterou jsme způsobili, ta katastrofa s energiemi, já s tím souhlasím a já tu vládu podržím. Podržíte. Každý se budete muset podívat svým sousedům do očí. To bude super. A já vám to nezávidím.

Máme takovou vládu, která mi připadá jak Švandrlíkovi Černí baroni i s tím Jasánkem. Toho tam taky najdete. Škoda, že tady teď není. (Reakce v sále.) Jasánek, ty Lipánku. Hele, podívejte se, je to neuvěřitelné, to, kam se pohybuje společnost. Všichni začínáme mít určitou obavu o ten výsledek. Ten dopad, ta hysterie ve společnosti, to napětí. A teď budeme o tom hlasovat a vy každý budete muset říct, že s tím souhlasíte, že s tím, co přijde na ty lidi na podzim – nemůžete to hodit na Putina nebo na Babiše, to už prostě nejde, lidi už tomu nevěří.

Ten projev, který pan předseda vlády tady řekl, měl ho perfektně připravený, kdyby ho šel říct v sobotu na Václavák, já nevím, jestli by to ti lidé pochopili. Nemyslím si. Nemyslím si. Já mám obavu. Lidé píší samozřejmě, jak jsou vystresované samoživitelky, jak jsou vystresované nízkopříjmové rodiny. Ale přátelé, nejhorší je, že už se bavíte s lidmi, kterým ne že by jim chyběly peníze, mají jich poměrně dost, ale i oni už začínají mít, střední třída začíná mít obavy o budoucnost, o ten vývoj. A my neseme spoluzodpovědnost. A každý tady budeme muset zvednout – jsem chtěl říct zadek, ale to se neříká tady ve Sněmovně, že jo, tady je všechno takové vznešené – tak si stoupnout a říct: jsem pro, nebo proti tomu, aby pokračovalo tahleta vláda černých baronů. Ten Švandrlík to napsal přesně – i s tím Jasánkem tady vykřikujícím bojovníkem.

Víte, já jsem byl několikrát v Drážďanech. Tam mi říkali, tady to jsou extremisti. Já byl... Ať mi řeknou tadyhleti bojovníci... Já jsem byl několikrát v Drážďanech na demonstraci proti nacistům, proti nazi na jaře, když jsou tam... Tam byli jiní Piráti. Ti nechtěli žádnou válku. Byli pacifisti. Tady ti kluci a holky, co tady... Jediná pirátská moudra jsou, že mají vládní limuzínu. A jsou čtyři. Ty jo, to je pecka. To se musí člověk smát. Ale dobře, řekli si o to sami. Členská základna je otázka asi jiná.

My teď budeme po jménech společnosti říkat, že s tím, co přijde, souhlasíme, nebo nesouhlasíme. To je ta odpovědnost. Teď konkrétně každý z nás vezme na sebe odpovědnost za to, co tu řekne, protože to, co řekne a jak to podrží, to bude ten dopad v tom listopadu, to budou ty Vánoce, to jaro to bude. To si myslím, že je pro nás pro všechny asi to nejtěžší. A pro poslance z pětikoalice je to těžké. Já to vím. Já jsem tady taky kolikrát musel hlasovat v minulosti. Velmi složitě jsem se se svým svědomím vyrovnával, až jsem z toho musel vyskočit, protože jsem třicet let budoval stranu, která měla hájit práva pracujících lidí, a tam se o žádném genderismu a já nevím těch fanatických ideologických záležitostech nemluvalo. A dneska už ta strana tady není, protože ji položili. Tak je to pro nás každého těžké, kdo máme to svědomí a chceme v politice dělat něco pro tu společnost.

Pro mě je na prvním místě Česká republika a český občan. Pro nás je strašně důležité, abychom vycházeli dobře s národy jak na východě, tak na západě. A že se to nedá? No, dá se to. Podívejte se na Maďary. Podívejte se na Bulhary. Prostě oni se musejí postarat především o tu svoji zemi. A proto si myslím, že až teď budeme hlasovat, přemýšlejme nad sebou, nad

sebou osobně, protože to bude naše hlasování, ale také nad tím, proč tady jsme. A jsme tu proto, že nás zvolili třeba naši sousedé, se kterými se denně setkáváme. Každý jsme odněkud. Takže vzhůru do toho hlasování, ať to máme za sebou.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za příspěvek. A další přihlášený je pan poslanec Radovan Vích.

Poslanec Radovan Vích: Dobré ráno. Děkuji za slovo, pane předsedající. Spousta věcí už zazněla, takže já budu opravdu vystupovat jenom ke dvěma nebo ke třem bodům, které bych chtěl, aby tady zazněly, a maximálně zestručním své vystoupení.

Máme tady schůzi, kterou jsme svolali pro projednání návrhu na vyslovení nedůvěry vládě. A ty důvody podle mého názoru jsou jasné. Lidé nemají na energie. Inflace atakuje 20 %. Státní rozpočty jsou v deficitech cirká 300 miliard korun. Státní dluh je více než 250 000 korun na osobu. A koalice navíc nedávno přehlasovala prezidentské veto a vzala 14 miliard korun ze zdravotního pojištění jenom na letošní rok, a tím pádem dochází k další již tak dlouhodobě odkládané zdravotní péči.

Pro tuto vládu je prioritou pomoc Ukrajině, kam posílá a poslala další a další výzbroj, techniku a materiál za miliardy korun ze zásob armády, které jsou podle všeho určeny pro použití v případě vyhlášení krizových stavů. Pokud se tyto informace zakládají na pravdě a potvrdí se, tak se podle mého názoru jedná o skutečnosti, které ohrožují bezpečnost a obranu České republiky. Myslím si, že ještě to bude mít dohru. Ale že by z vlády vznikla nějaká iniciativa o tom, že by mohla vniknout mírová jednání ohledně urovnání konfliktu na Ukrajině, to nikde nezaznělo. Navíc se v současné době jedná o nákupu 24 kusů amerických stíhaček F-35 bez soutěže. To nás bude stát 100 miliard korun a jejich potenciál nebude nikdy využitý, a to přesto, že nám Švédsko nabídlo bezúplatný převod stávajících 14 stíhacích letounů JAS-39 Gripen po skončení jejich pronájmu a jejich další modernizaci. Ten pronájem končí v roce 2027. Švédsko navíc dostane bez tendru bojová vozidla pěchoty za dalších 52 miliard korun. Jsou to prostě rozhodnutí, která jsou špatná. A my v hnutí Svoboda a přímá demokracie tyto kroky odmítáme, přestože i my chceme moderní armádu a podporujeme modernizaci ozbrojených sil. Ale pokud se máme v tuto chvíli rozhodnout, jestli teplo a chleba pro naše občany a firmy, anebo železo, tak já tvrdím, že teplo a chleba.

Dalším velkým problémem vlády pětikoalice je organizovaný zločin, respektive jeho prorůstání do vysoké politiky. Všechno tady již v podstatě zaznělo včetně aktuální kauzy Dozimetr, kde dokonce i v zatím poslední kauze pana Mlejnká, který nakonec odstoupil sám po tlaku opozice z funkce ředitele Úřadu pro zahraniční styky a informace. A ani ministr vnitra Vít Rakušan neměl odvalu ho odvolat, ačkoli jeho jmenování bylo chybou od samého začátku. Něco o tom vím. Pracoval jsem 31 let v ozbrojených silách. Do vedoucích složek rozvědky prostě mají být vybíráni zkušení zpravodajci zevnitř služby s odpovídající prověrkou. A dokonce ani premiér Petr Fiala nedokázal vyzvat pana Mlejnká k odstoupení a navíc celou situaci bagatelizoval.

Závěrem. Tato vláda Petra Fialy se nechala vléci sledem událostí, nechala dojít situaci až do současného stavu a obětovala prospěch českých občanů ve prospěch zahraničních zájmů. Vláda má aktuálně důvěru pouze 22 % občanů. Tato vláda nepomáhá a její opatření pro pomoc občanům a firmám jsou v podstatě nulová. Takovou vládu nemohu svým hlasem podpořit, a proto se připojím ke svým kolegům z hnutí Svoboda a přímá demokracie a budu hlasovat pro nedůvěru této vládě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za příspěvek. A další, kdo je přihlášený, je paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji. Dobré ráno, vážený pane předsedající, vážení zástupci vlády, kolegyně, kolegové. Je sice trochu úsměvné vyslovovat nedůvěru vládě, u níž je otázkou, zdali ještě vůbec nějakou podporu a důvěru mezi lidmi má. Řada mých kolegyně a kolegů zde mluvila, vlastně víc asi mluvit nebude, ale mluvila o celé řadě problémů, u kterých vláda zcela selhává a rezignuje na jejich řešení, ač se jednotliví ministři a pan premiér plamenně chlubili, jak mohutně nám všem pomáhají a jak vše řeší, ať už se jedná o energetickou krizi, inflační krizi a s tím související zdražování v podstatě ve všech sektorech ekonomiky, a nakonec i uprchlickou krizi, kde nám lidé píší a mají pocit, že jsou všude na druhé koleji. To vše vede k velké frustraci, která se jistě zcela promítá v nedůvěře občanů vůči naší vládě, která jediná v rámci exekutivy má možnost to celé řešit. A jak to do dnešních dnů řeší? Nijak. Tvrdí, že jedná, že nenechá nikoho padnout, a vysílá signály. Ale ty vysílá již od loňského podzimu.

Ve svém vystoupení bych se však ráda zaměřila na oblast, ve které vláda podle mého selhala nejvíce, a tou je komunikace. Komunikace by přitom měla být základním stavebním kamenem důvěry v politiku jako takovou. Uvedu to na několika příkladech. Začnu cedníkem proti drahotě – pardon, Deštníkem proti drahotě. Vláda navyšuje důchody, kdy se jedná o zákonnou valorizaci. Zavádí slevy na dani na poplatníka. Ta už byla schválena předchozí Sněmovnou. A velmi zajímavé bylo sledovat dohady nad jednorázovou podporou rodin s dětmi ve výši 5 000 korun, kdo a jakým způsobem na tuto plošnou dávku dosáhne, kdo a jak ji vyplatí. Ministr financí opravoval veřejná prohlášení ministra práce a sociálních věcí, ačkoli na vládě spolu sedí u jednoho stolu. Dost to vypovídá o funkčnosti, jednotě této vlády a o její vnitřní komunikaci.

Vážená vládo, navýšili jste životní minimum. Díky tomu dosáhne na dávky širší okruh oprávněných osob, pokud ovšem o ně požádá, protože několik stovek tisíc oprávněných osob z nějakého důvodu nežádá. Nikdo neví proč. Z navýšených dávek možná nějak lidé uplatí drahé energie. A polostátní ČEZ si mezitím s nadšením mne ruce nad miliardovými zisky. Cituji Hospodářské noviny: Energetická skupina ČEZ ve výsledcích za první pololetí potvrdila, že její letošní hospodaření bude lepší, než čekala. Za první pololetí roku 2022 měl největší výrobce elektriny v Česku čistý zisk 33,6 miliardy korun. Provozní zisk před odpisy byl přes 59 miliard korun, což je meziroční nárůst o 27,7 miliardy. Hlavním důvodem je růst cen energií na velkoobchodních trzích. A cituji dále: Očekávaný čistý zisk za celý rok 2022 indikuje dividendu v případě stanovení na horní hranici intervalu platné dividendové politiky na úrovni 67 až 73 korun na akcii. Příští rok tudíž bude pravděpodobně vyplacena nejvyšší dividenda v historii společnosti a majoritní vlastník, český stát, by mohl získat více než 27 miliard korun, uvedl předseda představenstva a generální ředitel ČEZ Daniel Beneš.

Kolik finančních prostředků stát vyplatí na sociálních dávkách? Takže naše rodiny, naši občané z dávek financují zisky ČEZu, aby dividendy otekly na bankovní účty menšinových akcionářů? Kdo tito akcionáři jsou, že se s nimi většinový akcionář, tedy náš stát, neumí dohodnout? Kdy a jakým způsobem, za čí vlády probíhala privatizace energetických firem a strategické infrastruktury vůbec? Opravdu vláda nemůže, nebo nechce na to na tomto faktu cokoliv měnit? Těžko říct.

Co k energetické krizi dodat víc? Ještě bych chtěla konstatovat, že naše firmy na konci srpna, to znamená na konci prázdnin, začaly propouštět zaměstnance. A víte, z jakých důvodů? Z toho důvodu, aby již nemusely zahajovat topnou sezónu, protože jim docházejí finanční prostředky. Ale asi není dostatečné množství těchto firem, aby to naše vláda byla schopná vůbec zaregistrovat, a to i přesto, že – cituji – Hospodářská komora ve středu informovala, že do konce roku plánuje kvůli drahým energiím propouštět 18 % firem. V případě velkých podniků nad 500 zaměstnanců rozdá výpovědi až 27 % společností. Zdrojem je ČTK. Naše trhy tak obsadí konkurence. Kdo nás bude zaměstnávat? Kdo bude daněmi plnit státní rozpočet a zdravotní a sociální systém, aby se pan ministr Jurečka mohl vychvalovat, o kolik se navýšilo pobírání dávek? To jsou ta úžasná opatření pro podporu našich podnikatelů a obyčejných domácností.

Snížení spotřební daně na pohonné hmoty o zanedbatelné částky a zrušení přimíchávání biosložky už nebudu ani komentovat.

Jsem ráda, že zaměstnavatelé pomáhají uprchlíkům, a velmi děkuji všem, kteří tak činí zodpovědně. Ale každá mince má dvě strany, takže jsou i tací zaměstnavatelé, kteří propouštějí naše občany a uprchlíky zaměstnávají, ovšem na DPP. Pro ty, kteří nevědí, co ta zkratka znamená, jsou to dohody o provedení práce. Předpokládám, že pan premiér ví, že z těchto smluv se většinou neodvádějí žádná pojištění. Kde tedy jsou ty finanční prostředky, které do našeho systému zdravotního a sociálního pojištění uprchlíci odvádějí, jak nám tady včera pan premiér vyprávěl? A jak tito uprchlíci zachraňují naše firmy?

Ale vraťme se ke komunikaci. Druhým příkladem selhání komunikace s občany jsou různá prohlášení představitelů současné pětikoalice, která jsou nepromyšlená, či přímo zcela odtržená od reality. Zarážející byly nedávné výroky paní předsedkyně Markéty Pekarové Adamové, která řekla: Vlády se nemají starat o lidi, mají se postarat o to, aby tady bylo bezpečno. Stát se má starat o to, aby se o sebe lidé co nejlépe mohli postarat sami, nepotřebují k tomu vodit za ručičku. – Tyto výroky považuji za pohrdání občany. Jsou to právě občané, kteří uzavírají takzvanou společenskou smlouvu se státem, a přenášejí tak část svých práv na vládu. Na teorii společenské smlouvy je ostatně založeno moderní pojetí státu, jak jej známe v současnosti. A to by nepochybně potvrdil i současný pan premiér, který je politologem. S právy přenesenými na vládu se samozřejmě pojí i povinnosti. Povinnosti a zodpovědnost vůči občanům, vůči jejich problémům a starostem, které by vláda měla řešit. Předsedkyně TOP 09 paní Pekarová Adamová v podstatě tvrdí, že vláda je pouze od toho, aby na ni byla přenesena práva občanů, což ostatně může demonstrovat schválení pandemického zákona, zatímco povinnosti a odpovědnost vůči občanům jsou vládě lhotejné.

Třešničkou na dortu selhání komunikace mezi představiteli pětikoalice a občany byla rada v boji proti zvyšujícím se cenám energií – obláci si další svetr. Člověk by řekl, že takový výrok snad ani nemohl být myšlen vážně. Co však je myšleno se vši vážností, tak je vyslovení nedůvěry vůči této vládě. Vládě, která nás každou chvíli přesvědčuje o své nekompetentnosti reálně lidem pomoci a srozumitelně a nepohrdavě s občany komunikovat. Pokud se zkrátka představitelé vládní koalice domnívají, že vláda tu není od toho, aby pomáhala lidem, tak jí nelze doporučit nic jiného než odejít ze Strakovky a na cestu si třeba obláci ten svetr navíc. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za příspěvek. A dalším přihlášeným je pan poslanec Jan Hrnčíř. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, pokud bych měl jmenovat všechny důvody, proč by tato vláda měla okamžitě skončit, nejspíš bychom odsud dnes neodešli, takže se pokusím být stručný. Začnu tedy důvodem nejdůležitějším. Tato vláda ztratila důvěru občanů České republiky. Pouhých osm a půl měsíce jejího vládnutí stačilo, aby lidé pochopili, že si nezvolili správně. Podle průzkumu si pouze dva z deseti občanů myslí, že se naše země ubírá správným směrem. Dva z deseti. To je přece naprosto příšerné. Sám premiér Petr Fiala má absolutně nejnižší podporu ze všech evropských premiérů, přitom situace, ve kterých se státy i jejich vlády nacházejí, je všude velmi podobná.

Pane Petře Fialo, podle průzkumu vám nedůvěřuje 78 % respondentů. Jak se to poslouchá? Jak se poslouchá fakt, že vám lidé nevěří, že si lidé oprávněně myslí, že svou funkci nezvládáte? Co na to říkáte? Pořád si myslíte, že jste vy a vaše vláda zvolili ten správný směr? Že dostatečně pečujete o své občany? Nebo je vám to jedno? Lidé si myslí, že na ně doslova kašlete. Republika se zmítá v obří energetické krizi. Pádívá inflace dosahuje hranice 20 %. Firmy krachují, živnostníci zastavují živnosti a lidé se obávají dne, kdy jim přijde faktura za energie. Po celou

dobu svého vládnutí slibujete, že se o všechny postaráte, že nikoho nenecháte padnout. Realita? Těžíte z vysokých cen energií i z vysoké míry inflace. Vybíráte na daních do státní pokladny tolik, že se to vašim předchůdcům ani nesnilo. Spokojeně si mnete ruce. A že přitom sdíráte z kůže vlastní občany? To nikoho z vás, zdá se, netrápí. Přece jim pak něco slíbíte, že ano? Nebo dokonce i dáte. Třeba nějakou sociální dávku, která ovšem vzhledem k šílenému růstu cen absolutně nic nevyřeší.

Já vámi navrhované řešení cen energií vnímám jako absolutní výsměch lidem. Snad si opravdu nikdo z vás nemyslí, že nárůst v řádově statisících zahojí příspěvek o výši cirká 15 000 korun. Možná to pokryje jednu měsíční splátku. Ale co ty další? Jak to chcete řešit? Ostatní vlády jedna po druhé dělají to, co hnutí SPD navrhuje celou dobu, totiž zastropovaly ceny energií, stanovily maximální možnou cenu tak, aby nezničily národní hospodářství i vlastní občany. Co jste udělali vy? Zastropovali jste lidem teplotu, na kterou mohou vytopit svá obydlí, úřady, školy, školky, nemocnice nebo domy s pečovatelskou službou. Dokonce jsem mezi lidmi slyšel vtipy na to, že snížením teploty v domovech pro seniory vláda řeší nedostatek peněz na důchody. Mně to, upřímně řečeno, moc vtipné nepřipadá a jsem dalek toho, abych se smál.

Do smíchu mi nebylo ani ve chvíli, kdy předsedkyně Poslanecké sněmovny Markéta Pekarová Adamová poradila lidem, aby si doma, pakliže jim bude zima, oblékli dva svetry. Něco tak hloupého a arogantního jsem dlouho neslyšel. Lidé do vás vložili důvěru. Lidé vám svěřili správu země. Lidé teď věří, že se o ně postaráte. A co uděláte vy? Místo reálné pomoci jim zakážete topit, přikážete dva svetry a necháte je padnout do insolvenčí, exekucí a existenčních problémů. Osm měsíců slibujete cestu z energetické krize. Osm měsíců se obklopujete týmem těch nejlepších odborníků a dle svých slov hledáte řešení. A jaký je tedy ten výsledek? 19 stupňů v koupelně, kulichy na doma a trvalé nachlazení jako bonus. A když je nejhůř a občané i média se dožadují reálných řešení, uchýlíte se k zoufalým výrokům, které mají více společného se zbožným přáním než realitou. Takovým bylo i tvrzení ministra průmyslu a obchodu Josefa Síkely, který uvedl, že v případě nedostatku plynu v České republice by Německo omezilo výrobu a tento plyn by, i když by jej samo potřebovalo, přeposlalo nám. Nezlobte se na mě, ale tomu snad nevěří ani pan ministr, natož aby tomu věřili občané. Víte, já se vlastně nedivím, že vám nedůvěřuje 80 % lidí. Já se divím, že se pořád ještě najde někdo, kdo vám vůbec věří.

Na popularitě vám nepřidaly ani skandály hnutí STAN, na které se od voleb valí jedna pohroma za druhou. Za necelý rok toho zvládlo opravdu dost. Nejdříve neprůhledné financování záhadnými sponzory z Kypru, poté poslanec Farský, který chtěl nově zavést funkci distančního poslance, dále europoslanec Polčák, jenž se pokusil vydělat miliony na neštěstí obcí zasažených výbuchem u Vrbětic, a dovršila to kauza Dozimetr, která otrásla i nejvyššími patry naší politiky. Ministr školství, mládeže a tělovýchovy Petr Gazdík rezignoval poté, co byly prokázány jeho styky s obviněnými v této korupční a drogové mafiánské kauze, ovšem nebyl zdaleka jediný z vlivných politiků...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, já vás přeruším a poprosil bych, jestli by mohl být v sále větší klid, aby pan poslanec mohl přednést svůj příspěvek. Děkuji. Můžete pokračovat.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji. Ovšem nebyl zdaleka jediný z vlivných politiků, který byl v této nechutné záležitosti nějak účasten. I proto mě šokovalo jmenování Petra Mlejnků do čela civilní rozvědky. Člověk, který se prokazatelně stýká se zadrženým lobbistou Michalem Redlem, jedním z obviněných právě ve zmíněné kauze Dozimetr, byl jmenován šéfem ÚZSI, tedy civilní rozvědky. To je jak ve špatném snu. Na povrch navíc vyplouvala další zajímavá fakta. Nejdříve to bylo kličkování Víta Rakušana ohledně údajně skvělých referencí, které posléze neměl, jak doložit, poté to bylo tvrzení premiéra Petra Fialy o vynikajícím přínosu Petra

Mlejnkova ve vyšetřování této kauzy, které ale vyvrátila sama vrchní státní zástupkyně Lenka Bradáčová. Proč tolik mlčení kolem člověka, který zcela evidentně neměl být nikdy jmenován na takovou funkci? Proč tolik otálení s jeho odvoláním, které bylo stejně nevyhnutelné? Rád bych poukázal na to, že pan Mlejnek rezignoval na svou funkci teprve včera, a to až poté, co jej novináři konfrontovali ohledně jeho zapojení do další korupční kauzy – Techniserv.

Vyzývám proto k vyvození osobní odpovědnosti minimálně u toho, kdo takového člověka do takto vysoké a odpovědné funkce dosadil, což je ministr vnitra Rakušan. Co vy na to, pane Rakušane? Jak jste vůbec mohl dosadit jako šéfa rozvědky člověka stýkajícího se s mafií? Někoho, na koho jste evidentně neměl dostatek referencí, o kterých jste mimochodem lhal? Někoho tak neskutečně zapleteného do různých korupčních skandálů? Cítíte se spokojeni? Ne? My také nejsme spokojeni. A občané s vládou také ne.

Pane premiére, páni ministři, občané vás zvolili, dali vám důvěru a svěřili vám svou zemi – a co jste pro ně udělali vy? Slíbili jste jim, že se o ně postaráte, a fatálně jste selhali. Pečujete o kdekoho, slibujete obnovit cizí země, aniž byste si všimli, že se vám ta vaše doslova rozpadá pod rukama. Nezvládli jste roli vám svěřenou. Nezvládli jste krizi, nedělali jste vůbec nic pro firmy, které nyní krachují, ani pro občany, kteří se ocitli v existenční krizi. Spoléháte se na cizí země, na ostatní, na nějaký zázrak, který ale nepříjde. Fatálně jste selhali, a pokud byste byli alespoň trochu soudní, sami byste uznali, že tato situaci má jen jedno správné řešení: vaši omluvu občanům a okamžité odstoupení z vedení této země. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. S přednostním právem se přihlásil pan Andrej Babiš. Pro všechny jenom prosím ještě technická připomínka. Pokud se ještě někdo bude dále hlásit, tak v 8.59 musím z technických důvodů na necelou minutu přerušit schůzi, abychom ukončili jednací den, a hned poté budeme pokračovat. Takže případně v 8.59 přeruším na krátký okamžik. Děkuji. A máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Andrej Babiš: Takže dobré ráno. Děkuju za slovo. Chtěl bych dodatečně blahopřát premiérovi k včerejším narozeninám, přeju mu hlavně zdraví a také mu přeju, aby neakceptoval ty lži, které mu stále jeho okolí podsouvá. Já děkuju všem, já tedy bohužel mám také narozeniny a v mém věku už se to neslaví, takže všichni, kteří mi píšete, tak vám odpovím. (Potlesk poslanců ANO.) A děkuju kolegům, že mi blahopřáli. A já bych začal s komentářem k projevu pana premiéra.

Pan premiér říká, že se ukazuje bohužel, že naše země nemá konstruktivní opozici. Ale já myslím, že naši poslanci – a chtěl bych všem poděkovat za jejich vystoupení, za to, že mluvili k věci. Všichni naši poslanci mluvili k věci. Neobstruovali. My bychom tady mohli ještě mluvit týden. A jsem také rád, že konečně i ministr zemědělství něco řekl, tedy promluvil, on neřekl nic, ale promluvil, tak to je velké vítězství. (Oživení v sále.) Děkuji všem, kteří ho k tomu vyzývali. Já mám z toho pocit, že ta vláda, a já jsem o tom přesvědčen, že má agenturu, a já znám tu agenturu, která je cvičí, co mají říkat.

Co tady odznělo. Hlavně odznělo, že každý ministr asi mluvil o Babišovi. To je neuvěřitelné, ta fascinace Babišem. Kdyby neměli Babiše, o čem budou mluvit? Všechno je Babiš. A pan premiér začal s tím, že jsem dorazil do práce. Ale pane premiére, já jsem celkem pracovitý člověk. A naše vláda pracovala vždycky v pondělí. Vy jste si zrušili pondělí, abyste nám vzali prostor ve Sněmovně. Máte to ve středu. Já chápu, že ti, kteří jste z Moravy, tak v pondělí a pátek jste doma, tak je to srozumitelné. Ale proč říkáte, že jsem dorazil do práce? Já jsem od 16. května navštívil 205 míst v České republice. A potkal jsem, já nevím kolik, strašně moc lidí. Jenom na Moravě to bylo 10 000. Jenom v Ostravě přišlo 1 200 lidí. A já jsem přesvědčen, že to je moje práce. Není moje práce tady sedět a slyšet, jak Michálek říká, že Okamura má vírivku. No co si to dovolil? Okamura má vírivku. A Okamura říká, že co dělala Michálkova žena. To tady ani nebudu říkat. Co to je? To je moje práce, abych tady seděl? Moje

práce je dělat pro lidi. A zkuste si to. Dejte si inzerát, pane premiére, někde na náměstí. Ale ne že si tam zorganizujete vaše členy, ale jen tak nablind. Že tam přijdete a budete mluvit s lidmi. Já to dělám od roku 2013. Takže tak jste začal váš projev, že jsem dorazil do práce. Ano. Já chodím do práce sem a já říkám, že když mi zavelí Alenka Schillerová, ona šéfuje, říká: Musíte být ve Sněmovně, tak jsem tady. Tak jsem tady.

Včera jsem mluvil a teď budu mluvit. A já myslím, že lidé si to budou pamatovat, co řeknu. Takže to byla první věc.

Potom pan premiér říká, že se chci vymluvit a něčím zakrýt svoje problémy, svoje osobní problémy, které mám. Jaké já mám osobní problémy? Já nevím. Jestli pan premiér jako... Zná moji rodinu? Jaké já mám problémy? Myslíte Čapí hnízdo, pane premiére? Čapí hnízdo? No tak na ten soud já se těším. A konečně se všichni dozvědí, jak to u nás funguje, ten polistopadový kartel. To stíhání na objednávku. To o tom všichni mluví, vaši ministři, to máte nacvičené. Čapí hnízdo, které schvaloval váš hejtman Bendl. A paní Langšádlová, už odešla, to také schvalovala. Čapí Hnízdo – a pan ministr spravedlnosti neposlouchá – zastavil státní zástupce Šaroch 30. 8. 2019. Čapí hnízdo, kde si vymysleli stíhání jedenácti lidí, včetně mé rodiny a včetně Faltýnka, ten byl dvakrát vydáván. A už jsou jenom dva.

Tady Rakušan mluví o nějakém organizovaném zločinu? Ne, nejdřív jsem měl být organizátor, ale potom to změnil, že jsem pomocník. Samozřejmě že je to všechno vylhané. Pan Rakušan dokonce tvrdí, že jsem organizovaný zločin. Toto je organizovaný zločin, váš Hlubuček, jo? Ten byl ve vazbě. Tady je fotka s panem Rakušanem. (Ukazuje.) Takže Čapí hnízdo. Ano, Čapí hnízdo, na to všichni čekají. Paní Pekarová už před volbami říkala, že patřím do vězení. Do vězení. Milion chviliek nenávisli, protestovali, všichni protestují. Babiš patří do vězení. Není to nátlak na justici, pane ministře? I pan Rakušan ukazoval – Andreji, nevím, proč mi tyká, nevím, proč mi říká Andreji jako, už je čas, a nevím, co všechno.

Tak si potom poslechněte, co budu říkat před soudem. Jak je to zmanipulované. No a kdo to tedy prodloužil? Nejvyšší státní zástupce. Produkt toho člověka, nějaký... nechci se ani vyjadřovat, musím být slušný. Ano ten Pospíšil, který je také namočen v Dozimetru s Fremrem. Produkt plzeňského kmotra. Ten mě nechal stíhat. Když to státní zástupce zastavil, tak oni vyvinuli tlak. Všichni psali, provládní novináři. Čapí hnízdo, patnáct let stará věc. Patnáct let stará věc. Tak se tam přijďte všichni podívat. Je tam zaměstnáno 90 lidí. Odvedli do rozpočtu 400 milionů a všichni tam chodí. Všichni. A všichni jsou nadšeni, slouží to veřejnosti. To je jediné, co vám zůstalo z těch nesmyslů.

Dluhopisy. Dluhopisy, které schvaloval Kalousek, Sobotka, tady někdo mluvil. A ty všechny aféry vypršely. Takže pane premiére, já nemám žádné osobní problémy. A vy říkáte, že jsme se tady sešli kvůli tomu. Ne, my jsme se sešli tady kvůli tomu, že vy jste totálně neschopná vláda, která by měla okamžitě skončit, protože pro lidi neděláte nic. (Potlesk poslanců ANO.) Potom jste říkal, že můj přítel Emmanuel Macron – ano, můj přítel Emmanuel Macron. Ten, který mi 13. prosince 2021 na tiskové konferenci V4, to ještě fungovala, poděkoval veřejně za spolupráci. Ano, ten.

Vyšetřování praní špinavých peněz, pane premiére? Proč o tom mluvíte? Proč o tom mluvíte, když je to nesmysl? Když jsem před volbami žádal předsedu výboru pro FAÚ, aby svolal ten výbor, aby FAÚ – Finanční analytický útvar. To je ten útvar, kde chodil Kalousek garáží, aby ho zneužíval proti Vondrovi a nevím komu! Ano, to jsou drby. Zneužíval ten útvar. Já jsem byl první ministr financí, který řekl jo, nechť to kontroluje. Tam je šéf toho výboru z TOP 09. Ale výbor zasedl až po volbách. A co řekl? Že to byly moje zdaněné peníze. Moje. Já jsem jediný politik v této zemi, který ukázal daňové přiznání od roku 1996 do 2016. Tak proč to říkáte? Myslíte si, že Le Monde který patří člověku, s kterým si tykáte a vás podporuje, je vám blízký, to zveřejnil jen tak teď v srpnu? Že někdo v únoru něco vyčetl? Já o tom nevím tedy. Já o tom nic nevím. Tak proč to říkáte?

Takže žádné osobní problémy nemám.

No a potom je ta dovolená, pane premiére. Vaše dovolená. Vy jste říkal, že jste četl knihy. Tak se zeptejte Šnajdárka na moji dovolenou na Krétě, kterou jsem měl předplacenou, a slíbil jsem to dceři. Každé ráno jsem byl on-line s covid týmem. Je neuvěřitelné, jak vůbec si tahle vláda dovolí říct, že řešila covid? Vždyť nic neřešili. Covid skončil. 17. prosince, když jste nastoupil do Strakovky, jsme vám vyrolovali červený koberec. Ministryně dostaly kytky. Nebylo to jak za Sobotky, že tam je (nesrozumitelné), kde se učil anglicky, a nikdo nás nečekal. A ještě ráno jsme měli radu na boj proti covidu. Tak to bylo. Takže já nevím, proč o tom mluvíte.

Mluvíte, že jsme nekonstruktivní. Kdy jste s námi mluvil, pane premiére, o našich návrzích? Ne, vy jste nás dvakrát zavolal ohledně Ukrajiny. A že my chceme rozvrat a že chceme uchopit moc a takovéhle nesmysly. Fakt jste mě zklamal, pane premiére.

No a potom tady máme další pasáž. Že jsem něco odsouhlasil v neprospěch obyvatel této země, a znovu jste zopakoval tu lež o Green Dealu. Lež o Green Dealu. Vždyť vy o tom nic nevíte. Ten Green Deal začal poprvé v květnu 2019. Půl roku předtím, než se stala Ursula předsedkyní Komise. A ano, Angela nás tedy vyzývala s lehkou ironií, abychom se na to dívali realisticky. A o čem to bylo? Chtěli, aby všechny členské státy měly závazek snížit emise o 55 %. Ano. A my jsme s Poláky vybojovali, že jsou průměr. Už jsem o tom mluvil, že je to průměr. A to bylo velké vítězství. Nic se nepodepsalo. Takže kolik nocí jsme tím strávili? Kolik? Dvě, dvě noci, celou noc jsme jednali. Ale vy znovu to budete opakovat tyhle nesmysly.

Potom jste mluvil o zadlužení. Já myslím, že každý chápe, že máme Eurostat a že dluh ke konci roku 2021 byl nižší, než když my jsme nastupovali do vlády. Každý to ví. Každý to ví.

Potom ten covid. No to je normálně neuvěřitelné. Kdo vám to píše, prosím vás? Vy jste měli nějakou vlnu covidu? Vy jste neměli nic. Já sháním a sehnal jsem teď na Slovensku Paxlovit. Váš neschopný ministr ho není schopen sehnat. Na Slovensku ho mají, ten Paxlovit. To je lék, který někteří potřebují. Hlavně ti, kteří byli očkovaní a ještě to znovu dostali. Kdy jste vyřešili covid? Žádný covid. Ještě tady demagogicky tvrdíte, že jste nezavírali školy. No samozřejmě že ne. Takže to je další lež.

Potom jste mluvil, chlubil jste se, že jste zrušil elektronickou evidenci tržeb. No tak fajn. Takže 13 miliard pryč – EET.

A potom obrana. To je tak neskutečné, že vy říkáte, že my jsme přešlapovali. Já nevím, vy jste zapomněl, to je pravda, já vám ukážu tabulku, pane kolego, když na mě mluvíte, tady vám ji ukážu, tady: 2006 byly výdaje na obranu 63 miliard a za vás to kleslo na rok 2014, kdy my jsme začínali 42. 42 miliard. Tak pokud umíte počítat, tak rozpočet 2022 je 89. Takže to není pravda, je to lež, pane kolego. Když jste se přihlásil k diskusi, tady máte tu čáru... (Ukazuje materiál.) Tady jste vy, kašlali jste na obranu. A nebudeme se vracet, co se tady stalo po revoluci. Paládium, bývalá vojenská kasárna, Líně, všechno se rozkradlo. Samá korupce! Takže my jsme startovali 42 miliard. Ano? A je to kolik, 93? Takže nelžete. Vy lžete normálně.

Všichni vědí, že my jsme – tedy hlavně Metnar s tím pohnul. Hlavně Metnar. A já držím palce paní ministryni Černochové, aby dosáhla ta dvě procenta. Já jsem fakt na to zvědav a my to určitě, určitě podporujeme. Takže to není pravda, ano?, co říká pan premiér, a nechápu, proč to říká. Já fakt nechápu, proč takové evidentní věci on tady přednáší. No nejvíc mě pobavilo to, že díky vaší vládě, že stojí máslo v červenci 54 koruny. Tak to je fantastické. A že za nás máslo stálo v říjnu 2018 – 55 korun. Takže díky vám máslo stojí o korunu méně, pane premiére. No tak prosím vás, nemohl byste zařídit, aby stálo 40? Váš ministr říká, že tedy ty ceny budou klesat. To jste zařídil. Potom že brambory. To je neuvěřitelné. Že nerostou ceny potravin za naší vlády. (Hlas ze sálu.) Není to pravda, říká. Tak já jsem na to zvědav. Když tedy tak milujete to Polsko, proč jste se nenaučil od polského premiéra, že se dá snížit DPH? Máme nejvyšší DPH na potraviny v Evropě, 15 %. Ano, Poláci to dali na nulu na ty základní potraviny. Takže zase jenom demagogie.

Potom jste mluvil o příspěvku na bydlení. A kdo si to vymyslel? Vždyť ten příspěvek na bydlení je vlastně kompenzace za cenu elektřiny. Proč jste se tak rozhodli? Proč jste to nedělali plošně? Ano, určitě, je tam byrokracie, a když se to změní, tak my vám určitě budeme tleskat.

A potom tady máme další věci. Pohonné hmoty. Jasně. Já chápu, že vy vždycky vytrhnete z kontextu, nějaká cena. Já jsem zvědav, pane premiére teda, vy jste bojoval proti té ruské ropě, potom jste přišel s tím, že chcete výjimku. Ano. Ale na Evropské radě vyjednal tu výjimku Viktor Orbán. A já jsem zvědav, když od Nového roku, kdy Polsko a Německo nemají výjimku a rafinérie Schwedt při Berlíně zpracovává 14 milionů tun pohonných hmot, když přestane vyrábět a možná ji Němci znárodní, co tady bude v tom regionu? Takže zase jenom vytržené věci.

No a potom vrcholem všeho jsou ty vaše zásluhy v EU. Tak to je fakt neskutečné, jak vy si přisvojujete naši práci. A to fakt chcete říct lidem, že jste vyjednal taxonomii za pár měsíců? Tady jsou všechny závěry Evropských rad. Dva roky jsme na tom makali. Dva roky. Kolik nocí jsme tam bojovali, seděl jsem vedle rakouské kancléřky, která blokovala slovo jádro. Tam brečela téměř. Křičel jsem na Macrona, ať mi pomůže s jádrem. Ano. Angela to tam uklidňovala. Vy jste neudělali vůbec nic.

Vy ani v tom parlamentu, vy jste tam ani nebyli! A kdo to tam vyjednal? Naši europoslanci. Charanzová to vyjedнала. Co se smějete? Vy jste zapomněl na projev Verhofstadta? A tam seděl pan premiér takhle, proč nevystoupil? Proč ho neposlal někam, Verhofstadta? Já ho znám. Tam seděl jak zmoklé kuře a nic, mlčel. A Charanzová, když mluvila, tak se ani na ni nepodíval! Protože to je to, co vy jste říkali, co jste dělali. Bojovat proti Babišovi v Evropském parlamentu, tudíž jste bojovali proti zájmům České republiky. A pan premiér si dovolí tady tvrdit, že něco pro to udělal. Vždyť ten Bek tam ani nebyl. Vždyť vítal na letišti pana premiéra místo toho, aby chodil po Evropském parlamentu. S nikým nemluvil. Tak se jich zeptejte, těch europoslanců. Vy si myslíte, že my s nimi nemluvíme? Vy si myslíte, že my nevíme, co se děje na evropských radách? Vy si myslíte, že vztahy s premiérou jsou jen tak? Já jsem ležel v nemocnici v IKEMu a každý den jsem mluvil s Xavierem Bettelem, který mluvil s Putinem, protože ho zná dlouho. A mluvil samozřejmě se Zelenským. Má ho na mobilu. A když pan premiér chtěl volat Scholzovi, no tak voláte Morawieckého. Proč nemá mobil? Já jsem Angele volal běžně, když už jste takový světový v té zahraniční politice, jo?

Takže taxonomie není váš úspěch. Ano, je to úspěch české diplomacie. A je to úspěch naší vlády. Naší vlády. A Havlíček vám to vysvětlil. Tady říkáte, že jsem... (Pobavení v sále.) Naše evropská politika je účinná a slouží zájmům občanů České republiky. Dokonce jste říkal, že v Evropě, co jsem já dosáhl. No tak pane premiére, tuhle knížku rozdáváme na náměstích. (Ukazuje.) Jmenuje se Sdílejte, než to zakážou. A víte, jak začíná? Začíná tím, že je 29. června 2018, koukám na hodinky, čtyři hodiny ráno. Ano.

My jsme s Viktorem Orbánem a V4 zamezili ilegální migraci, těm kvótám, těm pašerákům, kteří berou, platí tisíce eur těm pašerákům, aby měli lepší život v Německu. O čem to vykládáte? Tak si přečtěte tu knížku. Vy mluvíte o tom, co jste tam dosáhl?

A potom samozřejmě jsme se včera dozvěděli od pana Lipavského o Maďarsku. No k tomu se ještě dostanu. Takže emisní povolenky, že jste vyjednali. Ano, pro teplárny. Jasně. No tak to je zajímavé, mě bude zajímat hlavně, jestli ty peníze dostanou lidi. Lidi. Protože tady nejzkorumpovanější premiér v historii této země Topolánek se vrací do čela teplárenského sdružení. Největší lobbista za Putinův plyn. Ten sedí v tom Eustreamu na Slovensku. On lobboval za to, aby nebyla žádná propojka plynu jiná do České republiky, jenom ze Slovenska. Takže je zajímavé, že pan Topolánek se vrátil teď, takže já jsem zvědav, jestli ty peníze z té Evropy, s kterými si chlubíte, jestli skutečně uvidí lidé na fakturách, nebo to uvidí jenom tyhle firmy, které pan Topolánek reprezentuje. Na to jsem strašně zvědav.

A pan premiér tady mluví o tom, že bude summit. No tak jasně. Já jsem byl na těch summitech. To je skvělá věc, akorát nevím, co z toho konkrétně... ty rezoluce tam budou. Ty rezoluce.

A na závěr tady pan premiér mluví, že jsme zabetonovali celou státní správu. Ano, je pravda, že zákon o státní službě se nepovedl. Nepovedl se. A pan premiér říká, že nechali jste tam svoje lidi. A které, prosím vás? Nemůžete nám už konečně dát ten seznam těch lidí? Kdo to je? Koudelka? Šéf BIS? Kterého tam dal Sobotka? Nebo Beroun, nebo Řehka – nový náčelník generál? Kdo to je, proboha? Řekněte mi ty lidi, dejte seznam, když stále žvaníte o deagrofertizaci. Jediný, kdo tam přišel a dělal v Agrofertu, byl Brabec. Ale když šel do politiky, tak už nebyl v Agrofertu. Tak vy stále jenom lžete. Vy jste popravili skvělé úředníky. Hrdinkovou jste popravili! To byla úřednice na Ministerstvu financí. Ta se vyzná skvěle v evropské politice Bruselu. Potom jste tam dovedli tu Nungelovou (Mungengovou), nebo jak se jmenovala. No peklo! Šla do Ameriky se zeptat, jak budeme dělat předsednictví. Pamatujete? Už jste zapomněli. A teď jste si tam dali pana Beka. Ale musím říct, že jediná dobrá zpráva je, že tam přišel pan Pojar, ten aspoň tomu rozumí.

Takže pane premiére, my nemáme, já nemám žádné lidi, já už jsem o tom včera mluvil, že to tak není. A vy to změníte – a poslouchejte dobře teď všichni – to my změníme, aby státní správa více fungovala jako soukromý sektor, ne jako firma. Prosím vás, může mi někdo vysvětlit soukromý sektor bez firmy? Jak to pan premiér myslí? To nevím. Já jsem vždycky říkal, že stát je potřeba řídit jako firmu. Ano, já jsem vybudoval firmu, která má 40 000 zaměstnanců. A řídil jsem ji přes devět lidí. A pan premiér říká, že státní správa bude fungovat jako soukromý sektor a ne jako firma, tak tomu nerozumím, protože já jsem si myslel, že je soukromý sektor pro firmy.

Takže asi tak. Takže to jste dokázali za devět měsíců. Takže to je úžasné. Ale já myslím, že my jsme všichni pochopili, že vy jste tady nejprohnanější vláda, co jsme tady zažili. Což je neuvěřitelné. Já nevěřím tomu, pane premiére, že vy tomu věříte, co tady přednášíte!

A potom samozřejmě mě strašně zaujal projev pana ministra zahraničních věcí. Kterého nechci ani komentovat. Já vůbec nechápu, jak člověk s takovou kariérou se může dostat na tu pozici, ale dobře. Takže pan Lipavský říká: Maďarsko se vydalo jiným směrem. Babiš se od něj nechal vodit, řekl Lipavský. No ano. Takže pane ministře Lipavský, co vy máte v tom programu? Když jste mluvil, že odkud mám ty tři procenta? Víte, jak se to dělá? Já vás to naučím. Toto je vaše programové prohlášení vlády. A vždycky jsem dal za úkol všem ministrům, aby napsali, jak to plní. A to, co je splněno, je zelenou. Například vytvoříme mobilní aplikaci portálu. A co je nesplněno, je červenou.

Ten váš program toho vašeho ministerstva, například tady máte – spolupráce ve Visegrádské skupině bude součástí našich vazeb na všech úrovních. Vždyť jste tady celou noc napadali to Maďarsko! To Maďarsko, které nám posílalo vakcíny. Které nám posílalo ventilátory, které nám pomáhalo. Vy vůbec nevíte, vy máte dělat ekonomickou diplomacii, a já vím, že vy nevíte o tom nic, protože jste marný, vy jste dogmatik. Vy umíte jenom žvanit o Ukrajině. (Potlesk poslanců ANO.) Víte o tom, že 40 % distribuce plynu v České republice patří Innogy? Víte, co je to Innogy? Innogy patří maďarské státní firmě. 40 % distribuce plynu. Kdo je v AERO Vodochody? Nejsou tam Maďaři? Maďaři nejsou náš významný partner? Když paní Pekarová říkala, že tedy aby Maďaři nevolili Orbána. Víte vůbec o tom, že Orbán je maďarský Václav Havel? Víte o tom? Nevíte. Já jsem se nechal vodit Orbánem? Orbán je dneska nejdéle sloužící premiér. A když mluví na Evropské radě, tak všichni poslouchají. Stejně jako Morawieckého. Je tam nejdéle. Ano, a Viktor Orbán mi poradil, že když jsem bojoval o peníze pro Českou republiku, říkal, musíš být poslední, musíš být mezi posledními! Ano. Tak jsem byl, třetí poslední. A potom zjistíte, jak funguje Evropská unie. Potom vám přijde esemeska: Andrej přijď. A sedí tam ti bossové Evropy. A já říkám: Chci ještě miliardu euro. – Ne, 500 milionů. – Já jsem přinesl 42 miliard! Svoji urputností, čtyři noci jsme nespali a pět dní, zeptejte se lidí z Bruselu!

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, já musím teď přerušit na chvíli schůzi, jak už jsem avizoval. Takže vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, končím dnešní jednací den, přerušuji 36. schůzi Poslanecké sněmovny, a to do dnes do devíti hodin, kdy budeme v této schůzi pokračovat. Já děkuji, a současně se vyměníme s paní předsedkyní.

(Jednání skončilo v 8.59 hodin.)

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vzhledem k tomu, že jednací den byl přerušen do deváté hodiny, což právě nastalo, tak zahajují druhý jednací den 36. schůze Poslanecké sněmovny.

Aby byla zaznamenána vaše účast, tak vás nejdříve všechny odhlásím a prosím, abyste se opětovně přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali poslanci: Jana Mračková Vildumetzová z celého jednacího dne z důvodu nemoci, Jan Bartošek od 10 hodin do konce jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, David Šimek po celý jednací den z důvodu nemoci, Tom Philipp od 9 do 13 hodin z pracovních důvodů, Vít Kaňkovský od 5.30 do 24 hodin z rodinných důvodů.

Nyní budeme pokračovat... a s náhradní kartou číslo 28 bude hlasovat pan ministr Stanjura. Nyní budeme pokračovat.

Nacházíme se v přerušené rozpravě, do které byli přihlášení, po přerušném panu poslanci Babišovi, ještě pan ministr Válek, pan poslanec Okamura a je tam ještě několik faktických. Nicméně nyní tedy budeme pokračovat v přerušném vystoupení – pan poslanec Babiš má tedy slovo. Prosím, pokračujte.

Poslanec Andrej Babiš: Takže Viktor Orbán, který je tam nejdéle ze všech, ano, mi poradil, jak mám bojovat za české zájmy. A já jsem to vybojoval. 42 miliard jsem vybojoval svou urputností. Ano, je to ve finále Marrákeš bazar. Ano, tak to je. A jak vyjednával pan Nečas? No pan Nečas nevyjednával. On spal na hotelu, to říkali velvyslanci, a potom volala Komise a vyšel vyjednávat. Oni se báli zaklepat na dveře, protože nevěděli, kdo otevře. A víte asi, o čem mluvím. Takže tak on... a nevyjednal vůbec nic. Takže prosím vás, to Maďarsko, pane ministře, vy víte o tom, a paní ministryně obrany, ta vám určitě řekne, co je to Česká zbrojovka, která má velkou investici v Maďarsku, a další firmy investují v Maďarsku.

Vaše rétorika vaší vlády – jako vy děláte z Maďarska nepřátelský stát? Vy to děláte? Máte to v programu. Vy tady říkáte, že to je špatně, to Maďarsko. Takže oni u nás nemají investora? Nemáme dělat byznys? Lidé tam nemají jezdit na dovolenou? No co? O čem to mluvíte vůbec? Já bych se chtěl zeptat, proč jste nedovolili panu premiérovi mít bilaterálku s Viktorem Orbánem? Proč? Proč první V4 nedopadla, protože pan premiér spěchal, protože paní Pekarová, pan Bartoš říkal ne, Maďarsko je toxické. Paní Pekarová řekla, aby nevolili Orbána. No zvolili ho. Tak to je skutečně neuvěřitelné. Takže vy vlastně jenom poškozujete, poškozujete české firmy, české občany. Ale vy byste měl dělat ekonomickou diplomacii, ale to nedokážete, protože samozřejmě to neumíte, protože jste to nikdy nedělal, protože jste se pořádně neuzivil, tak jste šel do politiky.

No tak pojďme teď na tu energetiku prosím vás. Pan premiér nám včera říkal, jak skvěle jste zařídili ten plyn, LNG. Mě by zajímalo, bylo by dobré vědět, jestli jste už nakoupili ten plyn do toho Emsu v Nizozemsku. Vy říkáte, že jste zařídili plyn. Ne, ČEZ tam nakoupil

a pronajal si kapacitu na zkapalnění LNG. A vy jste podepsali smlouvu s ČEZ. Myslím, že to je 90 milionů. A víte, kdy ta smlouva klapla? Až přišla advokátní kancelář toho kmotra, který řídí pana Síkelu, až potom to klaplo. Potom to na poslední chvíli ve čtvrtek v noci podepisoval na letišti pan ministr. Až potom to klaplo. A já se vás ptám: Když to nevyužijete, kdo to zaplatí? To jsou jenom marketinkové nesmysly. Protože ten plyn, pokud by se nějaký nakoupil v Kataru, a já jsem na to zvědav, tak potom kam teče? Kam teče ta roura? No přece do bodu v Německu, kde ústí Nord Stream 1. A když nebude Nord Stream 1, tak nebude tlak. Takže si to vaše LNG, víte, kam můžete dát? Takže vy jenom mystifikujete. Vy jenom vykládáte nesmysly, kterým nerozumíte. Ano, LNG, jak jste všechno zařídili.

A pojďme teď na to zastropování. Pan premiér vlastně říká, že to není... Já nevím, co vy vlastně chcete? Španěl vám nabídl, ano, tady se to píše, článek, Španěl platí za elektřiny o dvě třetiny méně než Němci. A pan premiér mluvil o tom, že to je nějaký ostrov energetický. Tak Španěl příští týden asi na té vaší Radě vám to budou navrhopovat. A pan premiér v minulosti mluvil o tom, že – 17. dubna, pane premiére, jste říkal: Zastropování ceny je nesmysl, řekl Fiala. Plošně lidem pomáhat nechceme. A tak dále. Já mám tady milion vašich výroků. Já vám je můžu tady připomenout potom. Takže to zastropování je jednoduché.

Včera v televizi, nebo experti, různé to vydavatelství od pana Bakaly, nás poučuje, že to není možné, že kdo to zaplatí. A co má zaplatit? Vy nerozumíte tomu, že dneska ČEZ, který má výrobní cenu někde kolem 20 eur, to prodává za 600? Nebo výrobce elektřiny z uhlí, když si připočítá tu emisní povolenku, tak je tam stovka. Měl jste zrušit ty emisní povolenky. To je stovka teď. Ano? A potom je plyn. Ale vždyť nechcete Putinův plyn, tak proč dovolíte v Evropě vyrábět elektřinu z plynu? Tak to zrušte. Vraťte se k uhlí. Uhlí nad zlato. Možná pan ministr financí zjistí, že v OKD má balík peněz a 6 milionů tun uhlí. Takže já jsem řekl, že to máte zastropovat na 61,20 jak Slováci. Bakalovci rychle přispěchali s nějakým článkem, tam nějaký novinář si hraje na to, že tomu rozumí. Vy jste přece říkali, že když budou mít extrémní zisky, tak je zdaníte. Tak co tedy? Tak to je stejný, ne? Pokud to zastropujete, tak budou mít menší zisk. Když to má ČEZ za 20 a vyprodává za 61,20, no tak má 300 % stále. Takže o čem je tady řeč? Proč to tedy neuděláte? Mohli jste to dávno udělat. Ale to byste museli chtít. A vy samozřejmě to nechcete.

Takže já bych byl strašně rád, ale já tomu nerozumím, proč tato vláda nechala rozbít V4, proč tady útočíte na Maďarsko. Ano? A proč, když tedy už dávno Slováci to zastropovali, to neuděláte stejně. Tak tomu nerozumím.

Pan premiér potom ve svém projevu mluvil o tom, že kde jsou ty peníze. Ano, my jsme se museli zadlužit, ale stále to bylo méně, menší dluh, než vy jste končili. Ano? Vy jste říkal, že kde jsou ty peníze? Tak já je tady mám, pane, takže říká pan premiér.

Já otočím vaši otázku: Pane předsedo Babiši, kde jsou ty peníze? Kam jste je dali? Tak pane premiére, toto je tabulka paní ministryně bývalé Schillerové. (Ukazuje.) Toto je. Tady je 619 miliard. Mám to čist všechno? OSVČ 43,6 miliardy. Zrušení daně z nabytí nemovitých věcí 13,8 miliardy. Zavedení zpětného působení daňové ztráty 1,9. Přijetí daňového balíčku 79,9. A tak dále. Je to 618 miliard – v rámci covidu jsme dali do systému. My jsme zachránili zaměstnanost. Lázeňství, už jsem to včera říkal v Třeboni. Piráti tam. Čerti, ne?, nás tam chtěli zmlátit. Měli být rádi, že jsme dávali příspěvek na lůžko do lázní a na zaměstnance.

Tady jsou ty peníze, pane premiére. A když se zeptáme, kam vy dáváte peníze, no tak já nevím, co nám budete říkat. Bylo by fajn, kdybyste to také v podstatě ukázal, protože zkrátka my víme, kam jsme – všichni to vědí. A NKÚ, prosím vás, pan předseda je kdo? Jak lobbovali všichni. To je zajímavé, že bývalý socanský poslanec je tak populární u vás, a potom píše ty nesmysly, vytrhuje z kontextu, vždyť to dělal. Ano, všichni za něj lobbovali, pan prezident Zeman, všichni, je to úžasné, bývalý poslanec je šéf NKÚ a samozřejmě dělá politiku. Politiku. A píše nesmysly.

Tempo zadlužování, ano, paní Schillerová s předstihem prodávala dluhopisy, protože zkrátka na tom ušetřila.

Takže to jsou všechno ty mystifikace. A samozřejmě je zbytečné komentovat všechny ministry tady. Ale to nejodpornější, co tady vystoupilo, je pan Jurečka, to je neuvěřitelné, a proto naši lidi odešli. (Potlesk části poslanců.) Takovej hnus jsme tady skutečně ještě neměli. Takže pan Jurečka začal tady vykládat nějaký můj osobní příběh, nevím, co vykládat osobní příběh jako. Pan Jurečka nejdřív lhal o StB, říkal, že já jsem byl členem StB. Co je to členem StB? (Hlas: Spolupracovníkem jsem říkal.) Ne, členem, tady to máte. Vy jste lhal, tříadvacátého – máte to na tweetu, pane ministře. A já jsem byl zaměstnanec podniku zahraničního obchodu. Třikrát jsem vyhrál soud, můžete se smát, kolik chcete. Třikrát jsem vyhrál soud. Takže vy jste místo toho, abyste odsoudil tu vaši zfanatizovanou kandidátku do komunálních voleb, řekl, že jsem byl členem StB. Pane ministře, já jsem měl v rodině tři emigračky. (Reakce na poznámku z okolí:) Ano, to tady bylo, já to zopakuju. Proč to říkáte, proč lžete stále? To je neuvěřitelné, vy jste normálně notorický lhář. Notorický lhář. Potom jste lhal o tom, a to asi zase vám dává ta agentura, že jsem hrál tenis s podsvětím. Můžete říct, s jakým podsvětím? S kým jsem hrál tenis? Proč lžete, že jsem něco měl s Krejčířem? V životě jsem ho neviděl. Je to lež, normálně brutálně lžete. (Poslanec Babiš současně reaguje na komentáře, které během jeho proslovu pronášejí poslanci mimo mikrofon, nelze zaznamenat.)

Samozřejmě já se tedy ptám – další lež, že jsem se potkal na benzince s Pecinou, to byl šéf ÚOHSu. Nebylo to na benzince, bylo to v autosalonu v restauraci, nemusíte se smát, na benzince se potkával váš Půta, který tam bral prachy údajně, a to je před soudem, a v odposlechu. Já jsem se potkal s Pecinou. (Reakce na poznámku:) Je to v odposlechu. Ano – ale potkával se na benzince, je to tam. Je to tam. (Komentáře poslanců mimo mikrofon nelze zaznamenat.) Samozřejmě je to tam. Takže já jsem na žádné benzince nebyl a potkal jsem se s panem Pecinou v restauraci. V restauraci vedle Agrofertu. A co je na tom? Jako že jsem se nemohl potkat s panem Pecinou vedle v restauraci? Mohl, ne? Takže vy tady jenom manipulujete. Potom jste říkal, jak budete konstruktivní, jak tady chcete s námi diskutovat, potom, co jste vyslovil tyhle lži, ano?

Takže vy jste mluvil o mém životním příběhu nějakém, to nevím. My jsme byli spolu ve vládě, pane ministře. My jsme byli spolu ve vládě. Takže my všichni víme, kdo jste. My víme, že jste byl slabý prodejce pesticidů, a proto jste se neuzivil v soukromí. A proto jste šel do politiky. A vy si myslíte, že my si nepamätujeme, co jste všechno dělal? Tak já vám to tady připomenu, jak jste byl ve vládě, jak tady vycházely ty různé články, jak jste nahrál dotaci vašemu bratrovi, vy jste normálně zaměstnal bráchu na Ministerstvu zemědělství. Normálně jste ho tam zaměstnal. A on nějakou náhodou dostal 500 000 a potom nějakou náhodou jeho družstvo darovalo KDU-ČSL v roce 2020 18 000.

Potom jste se proslavil tím – ministr záštit. Jurečka při rozdávání záštit a peněz nezapomněl na svůj volební kraj. Vy jste vždycky zneužíval vaši pozici, tak jak jste to zneužil teď, že jste psal všem důchodcům. Tady máme: Ministr Jurečka si stříhl roli v reklamě, propaguje české Vánoce, nebo sám sebe, říká tady. V reklamě, ve které si zahrál pan ministr Jurečka, jsem si nevšiml žádné české potraviny, všiml jsem si jen propagace pana Jurečky, říká Jaromír Tejc z ČSSD. Tady máme článek Sto dní v úřadě. Ministr zemědělství Jurečka se rád chlubí a občas lže. První místopředseda KDU Jurečka vlétl do vládní politiky jako raketa, do loňska zcela neznámý politik se silně vyvinutým nadáním na sebestpropagaci se nejdřív stal jednou z hlavních tváří koaličních vyjednávačů s ČSSD. Ano, my si to všechno pamätujeme, pane ministře. Vy jste rozdál 9 a čtvrt milionu na záštitách. Vy jste normálně bral 301 záštit a k tomu ještě peníze. Vždy jste zneužíval vaši funkci. A vy máte tu drzost tady vystupovat vůbec? Všichni zemědělci si pamätují, jak jste v září 2017 sliboval, že jim dáte 3,5 miliardy na odškodnění za sucho. Nedal jste jim vůbec nic, my jsme to museli řešit potom, naše vláda.

A potom samozřejmě máme tady kůrovce. Vy jste zničil české lesy, pane ministře, vy jste nedal ani korunu na kůrovce. Potom tady máme vašeho exšéfa Lesů, který je obžalován. Potom

tady máme státní marketing, kapři šumí po skalinách, státní marketing. To je všechno vaše. To je všechno vaše, že jste byl jako ministr a zneužíval jste vaši pozici.

Ano, potom jste tady 2. 2. 2017 – Jurečka převedl farmu na manželku a ta pobírá eurodotace na plochu dál. Představte si, že by Babiš převedl firmu na manželku, to by byl řev! Ale pan Jurečka je stále na traktoru, tak já nevím, kdo to tam tedy řeší, když jste to dal na manželku.

Tady máme vašeho bývalého šéfa, symbol korupce. Naivní pasáček vepřů se plete do daní, ohradil se Kalousek proti Jurečkovi.

Tady máme hezký článek, že vy všemu rozumíte, jednou navrhuje hrubou mzdu, potom čistou, hlavně abyste něco povídal, tak jste napsal dopis seniorům.

Potom jste lobbboval u Valachové, ten byt, tam, kde rozdělovali ty dotace. Pan Jurečka upozornil na sokoly v malé vesničce Kokory na Přerovsku.

V roce 2015 – vrátím se ještě k tomu kůrovci – hradní mluvčí Jiří Ovčáček po schůzi na Twitteru uvedl, že expertní tým mimo jiné konstatoval, že ještě v roce 2015 bylo možné kůrovcovou kalamitu zastavit, tehdejší Ministerstvo zemědělství však nepodniklo adekvátní opatření.

Takže já fakt nevím, já nevím, o čem vy tady vystupujete. Vy chcete nějak konstruktivně vystupovat? Vy nás sprostě urážíte, útočíte, a vy máte máslo na hlavě. A všechny vaše řeči o Čapím hnízdě a dalších věcech... Tak ještě jednou. Já jsem vstoupil do politiky 2013 a stal jsem se ministrem 2014. Neexistuje nikde, že bych já zneužil svoji pozici, na rozdíl od vás, pane Jurečko, který jste permanentně zneužíval různé marketingové akce před volbami. Permanentně zneužíváte tu funkci a budete to dělat dál, děláte to i teď. Vy jste psal důchodcům dopis – vaše zásluhy. Ano, takže já jsem v politice nikdy nezneužil funkci, neexistuje nikdo na světě, který by přišel a řekl, že Babiš od něho něco chtěl. Střet zájmů? Všechno blbosti. Všechno vymyšlené. Takže ta vaše marketingová agentura, která sedí tam u pana premiéra, vás cvičí a vám dává (nesrozumitelné). Čapí hnízdo nemá nic společného s politikou, 15 let stará věc, o tom jsem mluvil, všechny ty věci vyprchaly, zámeček a blbosti, ano?, nemáte na mě nic.

Všechny peníze, které jsem vydělal, jsem poslal samoživitelkám. Já jsem nešel do politiky se živit. A vy jste samozřejmě – vy tady všichni moralizujete. Ne? Pan Michálek nás moralizoval, potom močil na francouzskou ambasádu, ne? A další nás moralizují. Takže vrchol vaší kariéry, pane ministře Jurečko, je, jak jste se rozvášnil na diskotéce v Českých Budějovicích. Teď má z ostudy kabát. Tak tady píše dýdžej, informoval, že jste byl na večírku v klubu Maxim. Dle svědectví očitých svědků strávil opilý Jurečka na baru v obležení tamních klubových zlatokopek, které na veřejnosti neváhal olizovat. (Ohlas v sále.) Vy jste olizoval zlatokopky. Proč olizujete zlatokopky? (Se smíchem:) Pravděpodobně se jedná o novou kontaktní kampaň lidovců, o které však zapomněl své kolegy ze strany informovat. Známa věta "lidovci půjdou do koalice s kýmkoli" v tomto případě nabrala nový rozměr. O Jurečkových eskapádách byla informována i strana skrze oficiální Facebook a ministra zemědělství určitě nepochválí.

Tak to je pravda. Vy si hrajete na křesťana, ne?, máte pět dětí, a tady nás moralizujete. Já mám dobrou morálku. (Provázeno komentáři mimo mikrofon.) Ano, tak to je. Já vím, že se vám to nelíbí, ale příště, pane Jurečko, nelžete. Nelžete. Vy lžete a vy nemáte tady právo nás z něčeho kritizovat, a vůbec ne mě, a vykládat o mém životním příběhu. Můj životní příběh je jasný. Vy jste z bezvýznamného prodejce pesticidů se stal předsedou KDU-ČSL jenom proto, abyste se měl dobře. Tak to je. Tak to je. Takže já bych si příště vyprosil ty vaše lži a potom nebudu muset vystupovat a připomínat ty vaše křesťanské hodnoty.

Takže pane premiére, už nechci zdržovat. Já vám jenom přečtu ty titulky, které tady mám. 6. října jste řekl: Každý rok chceme ušetřit 100 miliard. Kde to je? 19. prosince jste řekl: Zákaz aut se spalovacími motory nepřichází v úvahu. No, a paní Hubáčková bohužel to podělala.

Zastropování cen je nesmysl – 17. 4. Fialův recept na inflaci. Máme inflaci, se kterou si skoro nikdo neví rady, my ale ano. Skvělé. 28. 4. A co jste udělali? Uprchlíky nezvládáte, chlubíte se prací krajů. Primátora rozčilil premiér Fiala. Větší dluh než za Babiše? Tím se snad Fiala chlubit nechce. To je titulěk Seznam Zprávy 7. 6. Fiala si jediným výrokem o dávkách zavařil. A hodně. Výrazně jsme zvýšili množství domácností, které mají nárok na sociální dávky. To jste řekl, to byl asi omyl, ale já samozřejmě také často mám ty omyly, ale vy jste to asi myslel vážně. Na boj s inflací vyčlení vláda 177 miliard. Zase lež. Energetická pomoc kropí celé Česko. A kde je tedy? A tak dále, můžu tady mluvit ještě hodinu.

Takže závěrem, nechci už zdržovat. My jsme konstruktivní opozice. My jsme konstruktivní. Vy – no tak pan Stanjura se směje. Když chodíte za Vargou do Budapešti a ptáte se, jak máte navýšit daně, aby to marketingově dopadlo dobře, tak se zeptejte mě, já vám soukromě poradím. My něco o tom víme. Proč chodíte do toho Maďarska se ptát, když Lipavský řekne, že Orbán je hrozný, strašný? Tak já nevím, pane premiére, prosím vás, nenechte se ovlivňovat tady těmi protimaďarskými náladami. V4 fungovala skvěle, a teď vám někdo řekl, že Maďarsko je špatně. No tak ale je dobře, že pan Stanjura byl v Budapešti, ať se ptá.

Pan Lipavský říká, že ministr zahraničních věcí Szijjártó, který mimochodem má na starosti i energetiku, takže bude na summitu Síkely, se potkal s Okamurou. No to je skandál! Co si to vůbec dovolil! Vždyť Okamura má 500 000 voličů! Nebo co tedy? Věříte, že se nemůže setkat s Okamurou? A u mně byl v Palomě, samozřejmě, byla tam i maďarská prezidentka, co je naše kamarádka, ano, Katalin Novak, skvělá žena, matka tří dětí. A že my nemáme vůbec s Maďary mluvit? Tady pan Lipavský – kdo vám diktuje tyhle pitomosti? Tak se proměňte na mouchu a sedněte si na tu Evropskou radu, abyste tam slyšel toho Orbána, a budete čumět!

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Bud'te už, prosím, pane poslanče – já vás nechci přerušovat, ale víceméně již poněkolikáté tady používáte slovník, který si nemyslím, že odpovídá mezím slušného chování. Takže prosím, krot'te své výrazy, chovejte se slušně.

Poslanec Andrej Babiš: Už nebudu používat.

Takže já jen chci říct, pane premiére, že my jsme konstruktivní opozice. Vy jste nás nikdy neoslovili, nikdy jste si s námi nesedli ohledně ekonomických záležitostí. Nikdy. Ano, dvakrát jste nás pozval ohledně Ukrajiny, to je fajn, za to děkujeme. Ale my jsme připraveni. My jsme připraveni být konstruktivní opozicí. Takže já chci jenom říct, že tahle schůze byla důležitá. Důležitá proto, aby hnutí ANO jasně řeklo, jak by měla vláda postupovat. Vy to neděláte, vy à priori – všechno, co my říkáme, je špatně a je to chyba. Tak pokud chcete být konstruktivní, tak bud'te, my jsme připraveni. A já vám za to moc děkuju, pane premiére. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je s faktickou poznámkou přihlášen pan premiér a následuje pan ministr Jurečka – s faktickými. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Jen velmi stručně, protože nebudu reagovat na všechny ty nesmysly, které tady zazněly. Jenom poznámka na úvod. To, co tady pan předseda říkal o mých kolezích z vlády, zvláště o panu místopředsedovi Jurečkovi, to opravdu není směšné, ale je to ubohé. Vy jste, pane předsedo, přišel, pak jste odešel zřejmě někde přes noc dělat kampaň, pak jste zase přišel a pokračoval jste v té snůšce nesmyslů, kterými jste nás tady zahrnul včera. Tak já jenom velmi krátká reakce.

Prosím vás, čím se v EU chlubíte? Že máte mobily – že jste měl mobily na premiéry? To je přece něco úplně běžného, to máme všichni a normálně spolu komunikujeme. Že jste jednal přes noc a dva dny na Evropské radě? Evropská rada běžně trvá dva dny a běžně tam jednáme

přes noc. To není přece nic, s tím byste se měl chlubit. Tam jsou podstatné výsledky a ty vy jste vůbec žádné neměl.

A prosím vás, neopakujte ty nesmysly, co vám říkají vaši lidé, kteří možná už neumějí v tom Bruselu česky nebo jsou úplně zmatení. Samozřejmě jsem na Verhofstadta reagoval, stačí se podívat na záznam z toho jednání, a reagoval jsem poměrně ostře. Takže může se vám nelíbit, co jsem mu řekl, ale vykládat tady lži, že jsem nereagoval, je úplně absurdní.

A co dělají ti vaši lidé v Bruselu? Ta paní Charanzová, paní Jourová, kterou jste tam poslal? To jsou vaši nominanti. Co dělají pro Českou republiku? Jak hlasují v Evropském parlamentu za zájmy České republiky? Podívejte se, pozvěte si je, promluvte si s nimi, abyste viděl, že oni pro zájmy České republiky nedělají nic! Těm nadávejte, ne nám tady v Poslanecké sněmovně a vládě, která hájí Českou republiku! (Potlesk koaličních poslanců.)

V4 jsme samozřejmě nerozbili, to jsou nesmysly, to si nechám na jindy. Ale v jedné věci jste se usvědčil, v tom Green Dealu. Vy jste řekl, že jste nic neschvaloval, a pak jste v druhé větě řekl, že jste vyjednal při tom schvalování výjimku a že jste tu výjimku prosadil. Tak buď to jste vyjednal výjimku v schváleném Green Dealu, který jste bohužel odsouhlasil, anebo se nic takového nestalo a žádnou výjimku jste nevyjednal. (Předsedající upozorňuje na čas.) Obojí platit nemůže. A to jenom ukazuje, jak té evropské politice nerozumíte – (Předsedající: Čas!) – a jak jste tam nic nedokázal! (Silný potlesk koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je s faktickou přihlášen pan ministr Jurečka. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne, paní předsedající, kolegyně, kolegové. Já jsem v tom včerejším vystoupení, o kterém tady teď poměrně dlouze pan předseda Andrej Babiš hovořil, mluvil víceméně o věcech, které jsou fakty. Já jsem mluvil o tom, že jste podle slovenského soudu byl spolupracovníkem StB, mluvil jsem o kauze korunových dluhopisů, mluvil jsem o dalších věcech, které jsou prokazatelně dohledatelné, že vy jste ten, kdo má soud 12. září, jste bývalý premiér a člen vlády, který byl trestně stíhán a je trestně stíhán, zatímco z této vlády nikdo takovou kauzu za sebou nemá. A mluvil jsem o dalších věcech, které jsou ve veřejném prostoru zdokumentovány.

Pokud mluvíte o mé osobě a mluvil jste tady o tom, že já jsem něco zneužil a podobně, pokud jste o tom přesvědčen a nečerpáte jenom píárově z těch titulků, tak vás poprosím, běžte po tom, podejte ty důkazy, dejte podnět k šetření u policie, jinak je to opravdu potom mlácení prázdné slámy. Já jsem vždycky říkal, že jsem připraven ty věci vysvětlovat, byl jsem také na policii podat vysvětlení, byl jsem jako svědek u soudu, nemám s tím vůbec žádný problém. Jestli vy ty argumenty máte, máte nějaká nová zjištění, tak je dejte. Já jsem svoji funkci nezneužíval. Systém záštit byl nastaven za ministrů přede mnou, mají je a měla i jiná ministerstva. Jestli závidíte peníze, které dostali malí chovatelé, které dostaly malé obce, které dostala zájmová sdružení v rámci agrárního sektoru, tak jako potom tomu nerozumím. Byly to peníze, které tyto organizace opravdu v rámci svých aktivit, které dělaly, tak byly za první vděčné a za druhé to mělo velký smysl. Nakoupilo se za to třeba vybavení pro výstavy sdružení chovatelů na Moravě i v Čechách. Takže to jsou konkrétní věci. A přiznám se, abych tady komentoval některé bulvární titulky, tak k tomu se tady nesnížím. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní se vracíme do rozpravy a je tu přihlášen s přednostním právem pan ministr Válek. Následuje pan předseda Okamura. Ale pana ministra Válek tady nemáme, takže v tu chvíli pan předseda Okamura s přednostním právem, paní ministryně Černochová je další v pořadí. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, máme po celonočním jednání za sebou dlouhou debatu o vyslovení nedůvěry vládě Petra Fialy. Popsali jsme jasně situaci, že vláda Petra Fialy nemá řešení pro energetickou krizi v České republice, nemá řešení pro občany České republiky, jak jim zlepšit životní úroveň. Naši poslanci popsali správně i situaci a skandály kolem hnutí STAN. Po těch skandálech ministr vnitra Vít Rakušan musí rezignovat, jeho pozice není udržitelná.

Fialova vláda není schopna zajistit základní životní potřeby občanů, ceny všeho letí nahoru a vláda neřeší příčiny. Za SPD říkám jasně, a tuto větu si prosím zapamatujte – zajištění základních životních potřeb nesmí být předmětem ideologie a aktivismu, a vy jste z toho udělali ideologii a aktivismus a teď na to doslova doplácí všichni občané České republiky. Trh s energiemi kolabuje a cena elektřiny v České republice je v současné době 17krát vyšší než před dvěma lety a plynu dokonce 37krát vyšší. Situace je kritická a vláda Petra Fialy ve složení ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Pirátů a STAN jedná pozdě a navíc až na základě tlaku opozice. Přitom hnutí SPD již před několika měsíci navrhlo a mnohokrát zveřejnilo 10 konkrétních bodů, jak bojovat proti energetické krizi a zdražování. Vláda je ale hluchá a slepá.

Spoléhat na společné řešení na úrovni EU je naivita, protože každý stát má jiný energetický mix a jinou cenovou hladinu. A navíc kdo ze států EU opatření chtěl přijmout, tak je již dávno přijal. Slovensko a Polsko již ceny energií zastropovalo. Podobně i například Španělsko a Portugalsko. Za současnou situaci nese plnou odpovědnost vláda Petra Fialy a premiér Petr Fiala z ODS, která a který svou nečinností způsobili energetickou chudobu občanů a firem, recesi průmyslu, hospodářství a ohrožení sociálního smíru. Podniky krachují, krachují i živnostníci a řada z nich nepřežije zimu. Chystají se stávky a je ohrožen chod nemocnic. Vláda přichází s opatřeními pozdě, ale tak jako tak jsou opatření nedostatečná a vláda řeší důsledky, nikoli příčiny.

Podle aktuálního průzkumu si jen dva z deseti našich občanů myslí, že naše země se ubírá pod vládou Petra Fialy správným směrem. To znamená, myslí si to pouze 20 % občanů. Premiérovi Petru Fialovi pak nedůvěřuje rekordních 78 % občanů, a má dokonce podle toho mezinárodního průzkumu, který byl zveřejněn i mainstreamovými médii, tak má premiér Fiala dokonce mezi evropskými premiéry nejnižší podporu mezi svými občany ze všech evropských států. Přesto se držíte jako klíšťa u vlády a chcete dál škodit celé České republice.

Vládní diletantismus, který nyní vyvrcholil, rozvrací naše hospodářství, rozvrací rodiny, rozvrací dlouho budované vztahy. Lidé padají do nových a nových exekucí. Dle názoru hnutí SPD nezbyvá jiné řešení než okamžitý odchod neschopné, nečinné, protinárodní vlády, dokud je čas. Vláda nemá řešení, má skandály a není vládou odborníků. Každý z vládních poslanců, který dnes bude hlasovat pro důvěru Fialově vládě, je spoluodpovědný za současné problémy našich občanů.

Před chvílí jsme tady slyšeli, jak předsedkyně TOP 09 a zároveň předsedkyně Sněmovny Markéta Pekarová Adamová jakoby vyzývá ke slušnému chování, přitom jste to právě vy, paní předsedkyně Pekarová Adamová, která neustále uráží občany České republiky vašimi arogantními výroky.

A zopakují důvody, proč poslanci hnutí SPD iniciovali dnešní vyvolání hlasování o nedůvěře vládě. Fialova vláda není schopna řešit zdražování energií a potravin a odmítá pomoci našim občanům a firmám. Miliony občanů se kvůli neschopnému premiérovi Fialovi, nekompetentní vládě dostává do neřešitelných finančních a sociálních problémů. Krachují firmy a hrozí nárůst nezaměstnanosti. Do toho všeho jsou vládní strany zasaženy organizovaným zločinem, korupcí a styky s mafií. Takhle vláda už stihla napáchat tolik zla, že by měla okamžitě odstoupit. Poslanecký klub SPD bude hlasovat pro nedůvěru vládě Petra Fialy. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dále je přihlášena s přednostním právem paní ministryně Černochová a pan ministr Stanjura. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Děkuji. Paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já bych vám chtěla všem, co jste podepsali tuto schůzi na nedůvěru vládě, tak bych vám chtěla poděkovat za váš podpis, protože jsem velmi ráda, že tady můžeme všichni ministři Fialovy vlády dostat příležitost a představit to, co se nám za více než osm měsíců na našich rezortech podařilo. Pokud k něčemu takovému bude docházet každý půlrok, osm měsíců, bude to prima, protože nebudeme muset investovat energii a čas do rozhovorů, ale vždycky budeme tady moci vystoupit s tím, co nového momentálně na našich rezortech řešíme. Takže já to беру jako velkou společenskou událost, navíc to беру i jako částečné seznámení s některými kolegy, které jsem tady za těch osm měsíců ještě ani neviděla, natož abych některé z nich slyšela promluvit. Takže já to vítám, děkuji za to.

Bedlivě jsem poslouchala tu debatu celý den, celou noc, celé ráno, jsem tady připravena i odpovídat na vaše otázky a myslím si, že to je přesně ten způsob demokracie, které bychom si měli vážit, že ji máme, protože pokud tady zejména levá část politického spektra inklinuje k tomu východnímu směru, tak tady vám mohu sto procentně říct, že něco takového byste v ruském parlamentu nezažili.

Dámy a pánové, ministryni obrany jsem 259 dní, z toho 191 dní probíhá válka v Evropě, na Ukrajině, v důsledku agrese Putina a jeho nohsledů. Tím bych vlastně mohla skončit, protože pokud by někoho z vás zajímalo, co dominantně řešíme na rezortu Ministerstva obrany, tak ano, je to tento konflikt, který nezpůsobila Ukrajina, ale způsobil ho Rusko svou agresí a svou imperialistickou tendencí, kterou vlastně nikdy neopustilo. I přes nesmírně těžkou situaci, v které se naše země a Evropa nacházejí, plníme to, co jsme slíbili a od čeho minulá vláda přes odpor tehdejšího pana ministra obrany Metnara ustoupila, a tím je navýšení rozpočtu obrany 2 % HDP do roku 2024. Vláda pana Andreje Babiše v závěru svého mandátu ústy ministryně financí paní Schillerové sdělila, že tento závazek je nespílitelný.

Vážené kolegyně, kolegové, my již máme připraveny instrumenty, jak tento závazek naplnit, a já se moc těším, až přede mnou pan Andrej Babiš poklekne, jak to říkal před šesti měsíci. Moc se na to těším.

Máme návrh na vytvoření takzvaného fondu na obranu, který zajistí stabilní financování velkých modernizačních projektů armády a se kterým vás již brzy v Poslanecké sněmovně seznámíme. Připravili jsme také zákon, který bude garantovat výši výdajů na obranu na úrovni 2 % HDP i do budoucna, čili skutečně jsme připraveni dostát našim závazkům a vydávat dostatečné množství prostředků na naši obranu, která je důležitou funkcí státu. Stejně tak doháníme skluz těch minulých vlád v oblasti financování obrany, kde bylo navyšování rozpočtu pomalé. Snažíme se maximálně urychlit rovněž modernizaci armády a velké modernizační projekty, které léta stagnovaly.

Učinili jsme zásadní strategické rozhodnutí ve věci projektu na pořízení nových bojových vozidel pěchoty, zrušili jsme zpackané výběrové řízení a rozhodli jsme se jít cestou mezivládní dohody. Zahajujeme jednání se švédskou stranou o možnosti pořízení vozidel CV90. Návrh budeme koordinovat s vládou Slovenské republiky. Tady určitě jste zaregistrovali, že v sobotu jsem v Malackách společně s panem ministrem obrany Naděm uzavřela dohodu, deklaraci o společném postupu. Mimo jiné je i tohle jasný projev vůle vlády Petra Fialy spolupracovat se zeměmi z našeho regionu. A tady skutečně bych chtěla poděkovat slovenské straně za to, že je ochotna nás do tohoto tendru přidat. Tento tendr tedy a tento způsob by měl umožnit co nejrychlejší pořízení těchto vozidel, která jsou klíčová pro vznik těžké brigády, a to, jak pevně věřím, za co nejvýhodnějších podmínek. Pořízení těch bévépěček povede ke splnění našeho

závazku vůči Alianci, tedy vybudování těžké brigády. Tu se Česká republika zavázala mít do roku 2026.

Naší prioritou stejně jako minulé vlády bude zapojení českého průmyslu a v jednání se švédskou stranou z něj v žádném případě nehodláme slevit. Je to pro nás klíčová věc. Chceme, aby část těch finančních prostředků zůstala v naší republice, aby ty finanční prostředky zůstaly našim firmám, našim lidem, aby se to pozitivním způsobem projevilo i na zaměstnanosti v našem regionu. A tohle je přesně ten způsob, jak je možné investovat vyšší finanční prostředky do naší obranyschopnosti s tím, že víme, že to je i podpora naší ekonomiky, našeho průmyslu.

Podářilo se nám dohodnout dar s Německem v podobě 15 tanků Leopard 2 ve verzi 2A4. Darované tanky budou postupně modernizovány až na verzi A7+. Následně chceme vyjednávat také o pořízení až 50 nových tanků, a to tedy bude úkol na další období. Armáda momentálně zpracovává návrhy specifikací a modifikací. Začínáme jednat s vládou Izraele o pořízení tří bezpilotních letounů Heron, které vychází z přesné technické specifikace Armády České republiky. Dojednali jsme dar 8 vrtulníků z USA nad rámec těch, které Česká republika nakoupí na základě dřívější mezivládní dohody, kterou ještě vyjednával ve Washingtonu pan bývalý premiér Babiš, a to prostřednictvím té mezivládní dohody, kdy se jednalo G to G, ostatně stejně tak G to G chceme jednat ohledně pořízení supersoniků, tedy nadzvukových letounů.

K nákupu 12 helikoptér. Za cenu modernizace získáme dalších 6 bojových a 2 transportní helikoptéry, které nepochybně naše armáda potřebuje pro to, aby mohla nahradit starou sovětskou techniku, která samozřejmě ještě nějakou chvíli, zejména ty modernizované vrtulníky, bude muset sloužit, než přijdou vlastně všechny nové vrtulníky anebo ty vrtulníky darované, protože i pan bývalý ministr obrany ví, že pokud se nějaký kontrakt uzavře, tak že to neznamená, že by tady ta technika byla zítra, že by tady byla za dva roky, možná za tři roky od podpisu toho kontraktu. Proto je i vlastně naší snahou, všech, zkrátit tu dobu od uzavření kontraktu po to dodání, po to fyzické dodání.

Učinili jsme rovněž zásadní rozhodnutí ve věci budoucnosti našeho nadzvukového letectva, kdy jsem dostala od vlády pověření jednat s americkou vládou o nákupu 24 letounů F-35. Naše rozhodnutí pro tento postup vychází z analýzy armády a jejího doporučení. Tady bych chtěla opět říct, že analýzu, to vojenské řešení, zadávala ještě vláda pana Andreje Babiše. Byl to pan tehdejší ministr obrany Metnar, který požádal vojáky o jejich vojenské doporučení. To vojenské doporučení je přesně v intencích toho, co si přála vaše bývalá vláda, a tedy že má Česká republika pořídit nejmodernější stroje takzvané páté generace, které mohou obstát i na bojišti budoucnosti. To, že je F-35 špičkou v oblasti elektronického boje, o tom snad v tomto sále nepochybuje nikdo. Pokud se podaří tento nákup dojednat, a já v žádném případě nechci předjímat výsledek, tyto letouny budou naší armádě sloužit další půl století, pokud se to podaří dojednat.

Tady bych se chtěla důrazně ohradit proti tomu, co tady říkal pan poslanec Vích ohledně toho, že nám snad švédská strana nabízela něco zadarmo. Pane poslanče Víchu, prostřednictvím paní předsedkyně, lžete. Nic takového švédská strana nenabídla. Já jsem v pondělí, v úterý znovu diskutovala ohledně této kvazi nabídky, která byla vyřčena pouze a jenom velvyslancem, s panem ministrem obrany na té neformální ministriádě, která tady byla, a ani pan ministr obrany Švédska nic takového neřekl a neví o tom. Řekl, že od toho výroku pana velvyslance on se distancuje, že nic takového neproběhlo. Takže přestaňte lhát, přestaňte tady šířit poplašné zprávy a dezinformovat tady veřejnost, že nám někdo něco nabízí zadarmo. Není to tak a vy lžete. (Potlesk poslanců ODS.)

Vedle stability financování armády a její modernizace pracujeme intenzivně rovněž na stabilizaci personálu, navyšování počtu vojáků i příslušníků aktivní zálohy, tak aby byl naplněn cíl do roku 2030 mít 30 000 vojáků a 10 000 záložáků. Tady bych se chtěla na chvíli zastavit a chtěla bych poděkovat všem novým rekrutům, kteří se buďto hlásí do armády, do té

profesionální, nebo v tom prvním kroku do aktivní zálohy a třeba si to potom rozmyslí a i oni budou chtít být profesionálními vojáky. Myslím si, že je patrné, že ten konflikt na východě od nás jasně ukazuje, že lidé mají o obranu České republiky zájem, že chtějí skutečně, aby Česká republika byla bezpečnou zemí, aby Česká republika obstála i na tom zahraničním poli, a proto se hlásí a chtějí sloužit naší vlasti. To jsou opravdoví vlastenci! Ne to, co tady předvádějí zástupci hnutí SPD! (Potlesk vládních poslanců.)

Co se týče nějakých modernizačních projektů v této oblasti, tak tady chceme využít moderní a pro mladou generaci atraktivní nástroje, jako je chystané virtuální náborové středisko, které umožní nábor v on-line prostředí. Procesy přijímání do armády zjednodušíme a zkrátíme.

Vážené kolegyně, kolegové, vše, co jsem zde uvedla, na čem na Ministerstvu obrany pracujeme, jsou věci, které by standardně měly být činěny v době míru a stability. Řada z těchto věcí měla být odpracována v minulosti a bohužel nebyla. Tady prostě musím říct, a teď nechci tady kritizovat svoje předchůdce, musela bych kritizovat i své kolegy z ODS, skutečně posledních 20 let se do obrany naší vlasti investovalo pouze to nejnútnejší, držela se v nějakém stand by módu, aby samozřejmě ta její obranyschopnost nějaká byla, ale teď je to na nás, teď je to na naši generaci, na této Sněmovně, abychom to někam posunuli a změnili. A já proto i chci poprosit členy výboru pro obranu i pana předsedu, bývalého ministra, abychom skutečně tahali v tomto ohledu za jeden provaz, abychom tady nevedli pseudo- nebo žabomyší války, konflikty mezi sebou o tom, jestli se někdo dozvěděl něco o pět minut dřív, nebo o pět minut později. Myslím si, že všichni se shodneme, že na tom obrana naší země stát nemůže a nesmí a že je cílem nás všech provést Českou republiku Skylou a Charybdou té momentální situace, která je na východě od nás, a uspět. Uspět nejenom v rámci Evropy, Aliance, ale uspět i v této zemi a snažit se z té hrůzy, která probíhá na východě od nás, alespoň si odnést jako Česká republika to, že jsme se probudili z toho růžového obláčku, že jsme sundali ty růžové brýle a jsme si vědomi toho, že toto je oblast, na které prostě šetřit nesmíme.

Nacházíme se v situaci, kdy opravdu od našich hranic zuřivě zuří válečný konflikt, jaký v Evropě od druhé světové války nepamatujeme. V této situaci jsme proto nuceni reagovat velmi rychle a nechceme, aby tento konflikt přerostl do nějaké dimenze, která bude ohrožovat přímo naši zemi, a já, věřte mi, se o to celou dobu, celých těch 259 dní, kdy jsem na rezortu obrany ministryní, tak se o to snažím. Od prvního dne války na Ukrajině naše vláda pomáhá, a to dodávkami zbraní i humanitární pomoci. Postarali jsme se o statisíce válečných uprchlíků. Ošetřujeme zraněné vojáky, pomáháme s opravou techniky. Naše pomoc bude pokračovat vždy tak, aby nebyla ohrožena naše vlastní obranyschopnost.

A tady u tohoto bodu bych se také ráda zastavila, protože z toho vystoupení pana kolegy Vícha – opět další šíření nenávisti a poplašných zpráv – vypadlo, že nějakým naším vývozem zbraní snad máme ohrožovat naši vlastní bezpečnost. Není tomu tak, pane kolego Víchu, prostřednictvím paní předsedkyně. Vývozem zbraní na Ukrajinu naše obrana v žádném případě ohrožena není, ba právě naopak. Vývoz zbraní na Ukrajinu je ve prospěch obrany České republiky a je s podivem, že to jako bývalý voják z povolání, pane Víchu, prostřednictvím paní předsedkyně, nevíte!

Aktivně posilujeme východní křídlo NATO. Zapojili jsme se do mnohonárodního bojového uskupení na Slovensku, které vzniklo jako bezprostřední reakce Severoatlantické aliance na válku na Ukrajině. Toto bojové uskupení bude čítat až 2 100 vojáků a Česká republika je v jeho čele. Mimo jiné děkuji, včera jsme měli výbor pro obranu, schválil i výbor pro obranu takzvaný velký mandát, takže někdy v následujících dnech bychom měli velký mandát projednávat i v Poslanecké sněmovně. Už ho schválil i Senát, výbor Senátu i Senát jako takový, takže už vlastně to zbývá pouze na projednání zde na půdě Poslanecké sněmovny.

Vyšli jsme vstříc i Slovensku, které nás požádalo o dočasnou pomoc s ochranou vzdušného prostoru. Tady vlastně jsme v rámci toho air policingu, který měl původně skončit v červnu, vyšli nejprve vstříc Litvě, že jsme ten air policing prodloužili o dva měsíce, protože

rotující země měla nedostatek letounů a obrátili se na nás. Nyní tedy jsme vyšli vstříc tomu požadavku Slovenska a slovenský vzdušný prostor budeme střežit společně s Poláky. Uzavírali jsme na toto téma také memorandum, podepisovali jsme ho v sobotu na Slovensku. Tady bych chtěla opět vyzdvihnout to, že i tento příklad spolupráce jasně dokazuje, že země z jednoho regionu jsou schopny kooperovat, jsou schopny si pomáhat a jsou schopny společně čelit výzvám, které nás čekají. A musím říct, že jsem strašně moc ráda, protože jsem se narodila v Československu polské mamince, že můžu být ministryní obrany v době, kdy se Slovenskem a s Polskem máme ty nejlepší historické vztahy vůbec.

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, mohla bych zde ještě mluvit o řadě projektů, které se nám podařilo rozvíjet a které, věřím, konečně posunou naši armádu do 21. století. S čistým svědomím vám ale opravdu mohu říct, že uplynulé měsíce jsme práce na rezortu obrany využili pro obranu naší země bezesbytku a nemáme se za co stydět. Já bych z tohoto místa chtěla moc poděkovat všem svým kolegům v rezortu Ministerstva obrany, nejenom náměstkům, ale všem zaměstnancům, vojákům, civilním zaměstnancům, prostě všem, kteří v tomto kvapíku pracují a jsou schopni skutečně předkládat materiály na vládu, které se týkají ať už různých legislativních změn, nebo té pomoci Ukrajině, zároveň řešit věci spojené s naším předsednictvím, zároveň jezdit na poměrně složité ministeriády do Bruselu v rámci Severoatlantické aliance. Opravdu, kdyby tam nebyl tento tým, nebyli bychom schopni obstát. Dvacátý čtvrtý únor byl pro nás všechny tvrdým budíčkem a skutečně je zapotřebí brát naši obranu a bezpečnost smrtelně vážně, nepodceňovat ji, investovat do ní. Nikdy jsem o tom nepochybovala a jsem hrdá, že právě současná vláda je v tomto zajedno a od samého začátku činí jasné kroky k napravení dluhů z té minulé dvacetileté éry, a tedy posunout Českou republiku výrazným způsobem dopředu v té modernizaci.

Chci poděkovat všem, kteří v tomto vládě podporují, a vím, že byť třeba některé kolegy z této části spektra nepřesvědčím (ukazuje vlevo), aby dali naší vládě nikoliv nedůvěru, ale důvěru, tak i tak pevně věřím, že budeme v rámci této Poslanecké sněmovny i jejich orgánů na modernizaci a obranschopnosti naší země i nadále dobře spolupracovat, a já vám za to děkuji. (Potlesk poslanců vládní pětikoalice.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: S faktickou poznámkou chtějí reagovat nejdříve pan poslanec Vondráček a pak pan poslanec Vomáčka. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já bych chtěl ve své faktické poznámce reagovat hned na úvod paní ministryně. Chtěl bych jí poděkovat za poněkud neobvyklý nápad, že bychom se k nedůvěře vládě tady scházeli na určité pravidelné bázi. Je to něco nového, ale zase kdy jindy si to vyzkoušet než touto vládou? (Pobavení.) Já jsem se tady tomuto tématu věnoval ve svém vystoupení od 6:09 do 6:29. Paní ministryně říká, že to sledovala všechno. Já jsem tam říkal, že ta schůze, která probíhá, to vyslovení nedůvěry, je vlastně ta poslední možnost, kterou jsme měli. Myslím, že náš klub by byl mnohem raději, kdybychom se dokázali domluvit a občas zařadili na normální řádnou schůzi diskusní bod, nebo byste nám po nějaké dohodě umožnili a schválili pořad mimořádné schůze. A já znova připomínám, že to říkám s čistým svědomím, protože když byl poměr sil jiný a my jsme byli koalice, tak ty diskusní body byly zařazovány a byly schvalovány i programy mimořádných schůzí. Víte to všichni. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další přihlášený s faktickou je pan poslanec Vomáčka. Prosím.

Poslanec Vít Vomáčka: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, členové vlády, kolegové, kolegyně, já už jsem se hlásil na faktickou včera, ale přišla na mě řada až nyní, a já

bych chtěl připomenout, že jako dlouholetý starosta, a určitě je to i pro vás důvod se zamyslet, tak včera bylo 1. září a celá řada z nás jsme vítali prvňáčky. Dneska prvňáčci zažívají první plnohodnotný školní den a já bych jim chtěl – a věřím, že napříč politickým spektrem – popřát, aby se jim v našich školách líbilo a aby z nich vyrostli slušní lidé.

A pak bych měl ještě jedno přání, a to je na naše pedagogy, aby je vychovali ke kultuře a abychom už nemuseli zažívat to, že právě ti prvňáčci, kteří se sem třeba za tento pultík jednou dostanou, tak aby nepoužívali argumenty o olizování vicepremiérů na barových pultech a podobně. Opravdu, aby je naši pedagogové vychovali ke kultuře. Děkuju! (Potlesk vládních poslanců.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní je s přednostním právem přihlášen pan ministr Stanjura. Nyní poslední přihlášený. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuju za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přečetl jsem si ve stenozáznamu včerejší vystoupení předsedy opozice, pana poslance Andreje Babiše, a dovoluji mi, abych z tohoto místa ocenil zejména práci stenografů, protože to je opravdu velmi složité. Nejdřív jsem měl za to, že to je strukturovaný projev a zkusím použít nějaké argumenty pro nebo proti, dát fakta proti faktům. Zjistil jsem, že to úplně možné není, či spíše že je to úplně nemožné.

Zkusme se na to podívat trochu obecně. Je poměrně úsměvné, že člověk, jehož některé hlášky v politice zlidověly, který tady křičel: nikdy neodstoupím, nikdy neodstoupím, pamatujte si, nikdy, nikdy – vyzývá někoho k odstoupení. Možná by mohl začít u sebe. Ale to by se mu nelíbilo, to by se nelíbilo ani členům jeho hnutí.

Člověk, který tady někomu vyčítá, že se s někým potkal, člověk, který je obžalovaný. To nejsou novinové články, to nejsou novinové titulky, to je fakt. Já samozřejmě nevím, jak ten soud dopadne, a nebudu komentovat probíhající soudní řízení, ale samotný fakt, že premiérem byl člověk, který byl nejdřív obviněný, teď je obžalovaný, a on má tu odvalu tady někoho vyzývat k rezignaci a do toho zrcadla se prostě nepodívá.

Stává se nám tady, a je to velmi nebezpečné, když slova dostanou jiný obsah, než ve skutečnosti mají. Když se na to podíváte a s chladnou hlavou si přečtete nebo poslechnete – přečtete si zpátky to, co říkal pan poslanec Babiš dneska, tak to byla skoro jedna urážka za druhou, a přitom říká, vy mě tady urážíte. Ale on je v tom oboru naprostý mistr. A ještě mu za to tleskají. Je to člověk, který tady – já nevím, jestli lže ze sportu, anebo už je bájný baron Prášil, že přesvědčí sám sebe, a pak je velmi přesvědčivý, když ty lži neustále šíří. Tak zkusme aspoň pár reakcí na to, co tady říkal.

Pan poslanec Andrej Babiš v době, kdy byl premiérem, prostě odsouhlasil Green Deal. Teď se může zbláznit, všechny kritizuje, ale to je prostě fakt. Nevšiml jsem si, že by vláda Andreje Babiše hlasovala proti Green Dealu, zavázala, přišla do Poslanecké sněmovny na výbor pro evropské záležitosti a nechala si schválit mandát, když premiér (jede) na Evropskou radu, aby jménem České republiky Green Deal odmítl. Nic z toho se nestalo. O to silnější slova volí dnes, kdy už tu odpovědnost nemá, kdy tam nejezdí. Všimněte si, jak familiárně říká: tu mluvil s Angelou, teď je tam Ursula, teď volal Macronovi, na všechny má telefony. To je všechno hezké – a jaké jsou výsledky? Mizerné. Mizerné! Andrej Babiš si vybral, já jsem s tím nesouhlasil, ale proč ne?, v oblasti daní že bude prosazovat na evropské úrovni revers charge. A to tedy dělal, to zas musíme říct. Zdržoval, blokoval jiné řešení, ale proč ne?, bylo to rozhodnutí jeho vlády, měl k tomu mandát. A jaký je výsledek? Když si to vyjednal, co s tou výjimkou udělal? Nic! Úplně zbytečně to vyjednával. Říkám, já jsem sice proti, ale očekával bych, když si někdo něco vyjednává po dlouhém období, že se to pak pokusí promítnout do zákonů naší země. Kolik bylo pokusů? Nula! Kolik bylo napsaných zákonů s reverse charge? Nula! Tak to prostě je. A pokud to tak není, tak poprosím pana poslance Babiše o vystoupení, aby si

dal faktickou a označil čísla sněmovních tisků, v kterých to jeho vláda navrhla. A já pak řeknu, omlouvám se, já jsem tento sněmovní tisk v tom tisíci, nebo kolik jich bylo v minulém volebním období, přehlédl. Ale jsem si jist, že je tam nula sněmovních tisků. Přesto, jak říká, urputně to bránil, v noci vyjednával. Pak si to vyjednal a pak s tím nic neudělal. Tak si řekněte, jaká to byla výhoda pro Českou republiku? Nemohl si vybrat něco jiného, co by skutečně České republice prospělo? Mohl. Upjal se na reverse charge a nepřipravil v tom vůbec nic. (Komentáře z pléna.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Prosím, nediskutujme tady z lavic takto. Dodržujme jednací řád.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Já jsem to nezapomněl. To jsem také nijak nezpochybnil. Já klidně odpovím, i když na mě pan poslanec Babiš pokřikuje. Kdybychom tak křičeli my, to by bylo tedy o aroganci vlády a členů vlády, kdyby to dělali! Ale v pořádku. Já mluvím o reverse charge. Vy mluvíte úplně o něčem jiném. A to je obvyklé. Když se zeptáme něco A, on odpoví B. Vpravo Vídeň, vlevo Varšava. (Pobavení a potlesk vládních poslanců.)

Nejsem expert na zahraniční politiku, netvrdím to o sobě, ale jestli je na napětí ve V4, a to tam skutečně existuje, tak je způsobeno naprosto rozdílným hodnocením ruské agrese na Ukrajině ze strany Polska a Maďarska. Ti, kteří byli, bych řekl, nejvěrnější spojenci v rámci V4, Maďarsko a Polsko, v této chvíli se jejich cesty skutečně rozešly. Berme to jako fakt. Nezměníme ani postoj maďarské vlády, nezměníme ani postoj polské vlády. Tady pan poslanec Babiš říkal, nevím, komu to radil, že by chtěl být moucha, a když použiji slušné vyjádření, že by chtěl slyšet, co se na těch jednání dělo.

Ano, já jsem byl v Budapešti, jednal jsem s maďarským ministrem financí. Nejste moucha, pane poslanče Babiši, prostřednictvím paní předsedkyně, ale já vám klidně sdělím agendu. Nejednali jsme o sektorové dani, kterou mají v Maďarsku. Překvapivě pro vás zřejmě. Jednali jsme o implementaci minimálního efektivního zdanění právnických osob, to je druhý pilíř OECD, protože předtím jsem jednal s paní ministryní financí Spojených států a Spojené státy reálně nepodpoří dohodu o prvním pilíři bez implementace druhého pilíře. Může se nám to nelíbit, ale shodli jsme se i s maďarským kolegou, že jak pro Českou republiku, tak pro Maďarsko je důležitější první pilíř OECD, kde zatím ta dohoda nevznikla. Druhý pilíř podepsalo více než 130 zemí. A tím, že to podepsaly, minimálně musí strpět implementaci druhého pilíře na svém území. Takže to byl první bod agendy, v kterém jsme se vlastně shodli, že pro naše země je důležitější schválení prvního pilíře v rámci OECD, a shodli jsme se, že budeme činit nejenom na jednání mezi našimi státy, ale i v rámci Evropské unie všechno pro to, abychom se k tomu dostali a ta dohoda mohla vzniknout.

Druhé téma, které jsme spolu debatovali a na kterém jsme se také shodli, je implementace nových pravidel RRF, neboli Recovery and Resilience Facility, to znamená, bavili jsme se o distribučním klíči, jak těch 20 miliard eur, o které se navýší možnosti dotací pro členské státy, jak to rozdělit a odkud vzít zdroje. Pro mě nepřekvapivě na této otázce jsme se také shodli. V této chvíli připravujeme na říjnový Ecofin několik variant a věřím, že najdeme řešení, aby do konce roku těch 20 miliard mohlo být schváleno, aby alokační klíč byl výhodný pro Českou republiku. Tady se střetávají dva zájmy těch zemí, které podporují klíč, který byl v covidu. My říkáme, pokud se má podpořit REPowerEU, tak že je důležité zohlednit i závislost členských zemí na ruských fosilních palivech, a v tom máme jako středoevropské země velmi podobnou pozici.

A také jsme se shodli, a já jsem řekl, že je i v zájmu České republiky, aby Evropská komise schválila Národní plán obnovy Maďarska, a přislíbil jsem v okamžiku, kdy Maďarsko ukončí bilaterálně s Komisí, že jsme připraveni svolat i mimořádný Ecofin k tomu, abychom urychlili schválení, v tomto případě už takřka formální schválení Národního plánu obnovy.

V této chvíli to má schváleno 25 zemí. Poslední dvě země, které to nemají, jsou Nizozemí a Maďarsko. To bylo obsahem jednání, které proběhlo řekl bych opravdu v dobré atmosféře. Ta shoda byla větší, než by někteří, kteří se toho jednání neúčastnili, mohli předpokládat.

Takže zcela standardně mnozí z nás jednají s našimi maďarskými kolegy. Ale my nejsme schopni a nebudeme dělat rozhodčího v tom rozdílném přístupu k ruské agresí mezi Polskem a Maďarskem. Myslím si, že nám to jako české vládě prostě nepřísluší. Pokud máte jiný pocit, tak prosím.

A nedá mi, abych nepřipomenul – já opravdu nemám rád, když politici jiných zemí zasahují do předvolebních kampaní. Nemám rád, když to dělají naši politici v cizích zemích, ale kdo měl v rámci předvolební kampaně maďarského premiéra v kampani pro své hnutí? Byl to pan poslanec Andrej Babiš a tomu to nevadilo. Když to někdo udělá naopak, tak je z toho skandál. To je ten klasický přístup. Já můžu, ale vy ostatní určitě ne.

Vyšlo to tak, že vystupuji po paní ministryni obrany, a mohu potvrdit, že náš závazek mít nejpozději v roce 2025 výdaje na obranu ve výši 2 % HDP platí i v těchto těžkých rozpočtových dobách. Ostatně je to napsáno i v prvním návrhu rozpočtu a rozpočtovém výhledu na roky 2024 a 2025. Tam ty částky odpovídají tomu postupnému nárůstu. Ale platí to, co říkala paní ministryně obrany. Ano, mohli bychom udělat piárově to, že tam už tu částku napíšeme klidně letos, mohli bychom udělat tiskovku, fajfku, ale reálně postupuje Ministerstvo obrany tak, abychom věděli, kdy přesně a v kterém roce jsme reálně schopni ty peníze do obrany investovat. Nejsme jediná země, která zvyšuje výdaje na obranu bez ohledu na to, jestli někdo má už dneska ten splněný závazek 2 %, nebo ne. Dokonce i země neutrální jako Švýcarsko výrazným způsobem zvyšují výdaje na obranu, a mimochodem, také nakupují ty F-35. Já jsem vždycky překvapený, kolik expertů ve veřejné debatě se objeví, když je nějaký větší celospolečenský problém. A teď to nechci nijak zlehčovat. Vzpomeňme si, kolik expertů se vynořilo ve veřejném prostoru v okamžiku, kdy Česká národní banka měla ten kurzový závazek koruna vůči euru. To bylo myslím – teď nevím, jestli bylo za Sobotkovy vlády, nebo za vlády Andreje Babiše. Vy sami jste zažívali, kolik expertů se vyrojilo v té veřejné debatě na covid, covidová opatření, co všechno se má dělat, co se nemá dělat a podobně.

Nesouhlasím s panem poslancem Babišem, že jsme v rámci covidu neudělali nic. Naopak. Jedno z našich prvních rozhodnutí toho 17. prosince bylo neprodlužovat nouzový stav. A byli jsme za to kritizováni. Vytáhněte si ty monitoringy z konce prosince, jak jsme za toto rozhodnutí, podle mě správné, jak se v čase ukázalo, jak jsme dostávali nakládáno zleva, zprava. Postupně jsme omezovali všechna restriktivní opatření a snažili jsme se ten vztah stát–občan otočit, dát jim doporučení a mít důvěru v to, že lidé se zařídí podle toho, co je pro ně a pro jejich rodinu nejbezpečnější. Myslím si, že je to správný přístup, a zatím se nám osvědčil a neholdáme na tom nic měnit. Obecně platí, že pokud se má zvýšit důvěra občanů ve stát, tak stát musí začít na své straně a zvýšit důvěru ve své občany, ve své podnikatele. Právě proto také plníme své programové prohlášení a navrhli jsme zrušení EET.

A teď pan poslanec Babiš říkal, uhlí je naše zlato. Já s tím souhlasím. Až na to, že jeho vláda rozhodla o ukončení těžby v OKD do konce roku 2022. To je fakt. My jsme rozhodli v této chvíli o prodloužení těžby do konce roku 2023. Uzavřeli jsme kontrakty zejména s velkými teplárnami a díky tomu zvyšování cen za teplo nebude tak vysoké jako zvyšování cen vytápění, když se používá například plyn. A v této chvíli počítáme, zda se ekonomicky vyplatí pokračovat v těžbě v letech 2024 a 2025, abychom případně dotěžili veškeré zásoby, které OKD má k dispozici. Ale musí to mít ekonomickou logiku. V této chvíli probíhají expertní studie a podle toho, jak dopadnou – pokud se ukáže, že to je ekonomicky minimálně neutrální, tak si myslím, že rozhodneme o prodloužení těžby i v dalších letech.

Já pořád slyším, včera jsem to slyšel, a to je úplně podle mě nepochopení funkce ministra financí, jak premiér a ministři bojovali s paní bývalou ministryní. Jako by ministr financí měl nějaké peníze v nějakém sejfu, a když na něho klekne nějaký premiér nebo nějaká skupina

ministrů nebo premiér a ministři, tak ten sejf otevře a teď ty měšce s těmi mincemi vytáhne a je to. Nic takového tam není. Pokud bychom otevřeli pomyslné trezory na Ministerstvu financí, tak tam najdeme jenom dluhy. Jenom dluhy. A můžete zesměšňovat a ironizovat zprávy NKÚ, ale tento úřad jsme si zřídili k tomu, aby posuzoval mimo jiné hospodaření státu. Můžete zesměšňovat a ironizovat stanoviska Národní rozpočtové rady, ale tu jsme si zřídili právě proto, abychom měli nezávislý orgán, který bude vysvětlovat a probírat opatření každé vlády – každé vlády, nejenom vaší – zda například navržený státní rozpočet, rozpočtový výhled, daňové změny, zda jsou z jejich pohledu správné, nebo nesprávné, zda vedou ke stabilizaci veřejných rozpočtů, nebo k jejich postupnému rozvratu.

Tak jenom pár čísel. Nebudu tady číst všechna čísla, ale byli jsme roky zvyklí, že za obsluhu státního dluhu jsme dávali zhruba 40 miliard ročně. Slyšíme tady pohádku, jak jsme byli předzásobeni jako stát a nakoupili jsme dluhopisy do zásoby. To je skoro jak z toho rádia Jerevan. Ano, je to pravda, bylo to předfinancované do konce roku 2021. Naše vláda byla jmenována 17. prosince, takže 14 dní od 17. prosince do Silvestra loňského roku byl předfinancován státní dluh. To se shodneme, že to není příliš mnoho. Není to nula, je to 14 dnů. To nám moc nepomáhá. V letošním roce očekáváme, že to bude kolem 50 miliard, v příštím roce 65 miliard, v roce 2024 75 miliard a v roce 2025 82 miliard. To je za čtyři roky dvojnásobek. Neznám více mandatorní výdaj než to, že stát platí ne své dluhy, neplatí stát své dluhy, platí úroky z těch dluhů, ze 40 na 82 miliard. A teď bych mohl, kdybych si vzal vaši slavnou vybájenou příručku o EET, co všechno by se za to mohlo postavit, kolik kilometrů dálnic, kolik školek, kolik škol, kolik nemocnic, ale já takhle nebudu fabulovat, jak jste fabulovali vy, jenom oznamuji: 40, 50, 65, 75, 82.

Přes těžkou rozpočtovou situaci jsme předložili návrh zákona, který, doufám, dojde v letošním roce k schválení v Poslanecké sněmovně i v Senátu, a to je zvýšení povinného limitu k registraci DPH z jednoho na dva miliony a zvýšení možnosti využít paušální daně zase z limitu jeden na dva miliony. Všechna tato opatření snižují daňovou zátěž. Stejně tak jsme společně, jestli si dobře pamatují, zrušili podstatnou část silniční daně – 4 miliardy. Společně jsme snížili spotřební daň na naftu a benzin – 4,2 miliardy. Společně mnozí z nás jsme v minulém volební období prohlašovali zvýšení základní odpočitatelné položky, které platí, o 3 000 vyšší v letošním roce. To všechno je ve prospěch daňových poplatníků a to všechno, taky musíme říct – a já jsem pro všechna ta opatření hlasoval – prohlubuje schodek státního rozpočtu. Takové ty řeči, kde ty peníze jsou? No nemáme je zašité v polštáři na Ministerstvu financí. Nemáme v těch trezorech měšce s penězi, které když na mě zalehne premiér či členové vlády, já nějak vytáhnou a najdu. Nic tam nenajdu.

Ovšem o čem jednáme, musíme to říct zcela otevřeně, je, jestli zvýšíme, nebo ne zvýšíme dluh státního rozpočtu, deficit státního rozpočtu v tom konkrétním kalendářním roce. Já myslím, že to je poctivé. A mnohdy najdeme důvody pro to, řekneme ano, tento výdaj považujeme za potřebný, víme o tom, že to zvýší deficit, přesto navrhujeme a případně schválíme. Tak jenom připomenu, že návrh státního rozpočtu, jestli mě paměť neklame, sněmovní tisk 32 z dílny minulé vlády, předpokládal deficit pro letošní rok 377 miliard, my jsme ho snížili na 280, to je skoro 100 miliard, a byli jsme obviňováni, tu že to je účetní trik, tu že to není šetření nebo že to je příliš velké šetření a je to drastické a je to kosmetické, protože ta kritika šla proti sobě, přestože se ozývala ze stejných lavic stejných politických hnutí.

V této chvíli máte ve Sněmovně novelu státního rozpočtu. My jsme s ní nespěchali, nechtěli jsme za čtrnáct dní přijít s tím, že schodek bude půl bilionu, abychom na konci roku ohlásili, že to je pouze 420, jak jsme dobře hospodařili. Měli jsme k dispozici více čísel, více dat, byli jsme schopni poctivě namodelovat daňové příjmy z plnění za první pololetí, z analýzy, jak se plnily jednotlivé daňové příjmy v druhém pololetí, z toho jsme odhadli.

Ale kdyby byla pravda, že máme dodatečné příjmy a nikam je neposíláme, co se stane se schodkem státního rozpočtu? No sníží se, ne? Když máme schodek a mám dodatečné příjmy a neudělal bych žádné výdaje, tak se sníží. Kdyby byly výdaje ve velikosti těch dodatečných

příjmů, tak se nesníží, zůstává stejný, to je fakt z prvního stupně základní školy. A my jsme přišli s návrhem, že ten schodek zvyšujeme o 50 miliard korun. Nemám z toho radost, ale přesto jsou výdaje, o kterých si myslíme, že je potřebné je udělat. Takže ano, vybereme víc, ale o 50 miliard vrátíme víc.

Teď se chvílku budu věnovat projevům, které by určitě vzbudily bouřlivý potlesk v ruské Dumě a mnohem menší potlesk v Poslanecké sněmovně, a to je, kolik nás stojí ta ukrajinská krize. Jaká ukrajinská krize? Co to je? To je důsledek agrese Putina na Ukrajině, to není ukrajinská krize. Takhle je to jednoduché. My jsme odhadovali v tom únoru, na začátku března, že by výdaje mohly být 50 miliard. Budou nižší. Budou nižší, za první pololetí to bylo zhruba 10 miliard, v této chvíli bych odhadoval, že to bude polovina, 25 miliard nebo 22. Denní výdaje jsou skoro 6 miliard korun.

Takže ano, na pomoc těm statisícům uprchlíků, včetně plateb zdravotního pojištění, humanitární dávky... Mimochodem, pro to jsme mnozí hlasovali, myslím, že všichni hlasovali pro těch 5 000, a teď slyším tam z té proruské skupiny, že to bylo chybné. Ale hlasovali pro. Takže jenom říkám, že ty výdaje budou tak čtyři dny výdaje státního rozpočtu. 361 dnů zbývá a tam jsou výdaje, které jdou našim občanům – když říkáte naši a oni. 361 ku čtyřem. Myslím si, že každý normální člověk pochopí tento poměr a pochopí, že ta pomoc je normální lidské gesto a není to nic na úkor našich občanů.

Kdybychom ten deficit teoreticky zvedli o těch 22, tak můžeme říct, že jsme o 22 miliard zvedli deficit kvůli pomoci ukrajinským uprchlíkům. Ale my jsme ho zvedli o 50 miliard. Kam ty peníze jdou? Já myslím, že když si přečtete důvodovou zprávu k tomu sněmovnímu tisku 284, novela, on ten materiál je vlastně jednodušší a mnohem více pochopitelný než standardní materiál o státním rozpočtu, který má tisíce stran, včetně kapitolních sešitů. Tam je poměrně podrobně popsáno v každé kapitole, jaké jsou nové dodatečné výdaje.

Ano, některé – já jim říkám inflační výdaje, protože máme inflační příjmy. Jednoduchá matematika. A říkám a řekl jsem opakovaně, že se osvědčil valorizační vzorec pro penze, osvědčil systém mimořádných penzí, který jsme roky měli v zákoně, ale až letos se aplikoval. Pamatujeme si všichni? Zvedá se to o inflaci plus třetinu růstu průměrné mzdy, pokud není růst a je tam pokles pro mzdy, tak je tam nula. Takže v nejhorším případě – a je to letos – protože reálná mzda určitě poklesne, se to zvedá o tu inflaci.

A podívejme se do státního rozpočtu, já to trošku zaokrouhlím: 330 miliard příjem z DPH, 600 miliard výdaje na důchody. Takže dejte si 5 %, že vám se zvýší inflační příjmy z DPH, o těch 5 % je musíte propsat díky tomu správnému valorizačnímu vzorci do důchodů. A jestli máte 350 miliard a 600 miliard, máte tam stejné procento, přinese to plus do státního rozpočtu, nebo minus? No ona to byla řečnická otázka pro ty, kteří by chtěli použít kalkulačky – přinese to minus. To znamená, přes opravdu těžkou situaci – k energiím se ještě dostanu – se nám daří držet schodek nižší, než naplánovala minulá vláda.

A pojďme si říct aspoň pár výdajů, jak by to vypadalo, kdyby bychom se řídili tím minulým rozpočtem. Ano, příjmy jsou vyšší o 127 miliard podle našeho nejnovější odhadu proti tomu navrženému rozpočtu. Takže můžeme si říct 377 minus 127 a jsme na nějakém základě 250 miliard, pokud by minulá vláda jenom inkasovala dodatečné příjmy a nepoužila by žádné dodatečné výdaje. 32 miliard – důchody. Bez debaty, to by udělala každá vláda. Státní dluh, to je prostě výpočet 9 miliard navíc, než bylo ve státním rozpočtu. To by prostě musela napsat každá vláda, to není politické rozhodnutí.

Nákup plynu, 8,5 miliardy. Byli jsme kritizováni, že je to málo. Budu vycházet z toho, že by ta minulá vláda nakoupila stejně, nebudu to zvyšovat. Příspěvek na dítě 8 miliard, ale návrh opozice zhmotněný v pozměňovacím návrhu, aby to nebylo jednou, ale pětkrát do konce roku, takže by to nebylo plus 8 miliard, ale plus 40 miliard. Sociální služby plus 3,2 miliardy – málo podle dnešní opozice, zaznamenal jsem, uvidíme, jestli to padne. U novely státního rozpočtu to

bude 4,8 miliardy. Snížení daní, minus 4,2, minus 4, to už jsem říkal. Hlasovali jsme pro to společně, to znamená, v tom se postoj vlády od opozice neliší.

Kde byla jedna velká nula v rozpočtu? Kompenzace za covid, vyhlášené, v rozpočtu nula, zhruba 5 miliard dodatečný výdaj proti tomu navrženému rozpočtu ve sněmovním tisku 32. Kompenzace takzvaných nepřímých nákladů pro energeticky náročné provozy – nula byla ve státním rozpočtu, bude to jedna nebo 2 miliardy, uvidíme, kdo všechno splní ty podmínky. Odpuštění POZE, to vlastně podporujete, 6 miliard letos, takže byste to měli stejně, a úspor je tady 12 miliard letos, vy říkáte, že je to málo.

To znamená, když to všechno sečteme, podíváme se na to a nebudeme to hodnotit, vezmete jako matematickou úlohu, dluh, respektive deficit státního rozpočtu by se blížil částce 500 miliard letošního roku. Přesto jsme kritizováni, že nejsme dostatečně rozpočtově úsporní a že málo pracujeme na snižování dluhu. Ano, přiznávám, nejde to tak rychle, jak jsem si myslel před vpádem Putina na Ukrajinu, a poctivě říkám, že zvažujeme tři základní principy a podle mě ani jeden z nich nemůžeme upřednostnit. První je sociální smír, druhý je investiční aktivita státu a třetí je pokud možno snižovat schodky státního rozpočtu. Pokud bychom se upnuli pouze na jeden z nich, tak to nedopadne dobře. Takže ano, nejde to tak rychle, jak jsme si mysleli, přesto jsem navrhl, aby příští rok byl deficit 270 a v následujících dvou letech 250 a 230 miliard. Není to tak rychlé, jak bych si přál, ale není to úplně jednoduchá úloha, to si přiznejme, jednoduché to skutečně není.

Tady se některý poslanec ptal nad ránem, jestli máme dostatek plynu na tuto topnou sezónu. Ano, máme! On si to (nesrozumitelné) ne, takže lhal. Ano, máme. Myslím, že je to docela jednoduché. Když se podíváte na průměrnou spotřebu v jednotlivých měsících v minulých pěti letech, samozřejmě to trošku závisí na průměrné teplotě toho každého měsíce, takže každý z nás se může podívat, jaká je průměrná spotřeba v letních měsících, jaká je v září, v říjnu, v listopadu, prosinci – ano, zhruba polovina nebo více než polovina roční spotřeby plynu se děje od listopadu do března, nebo od října do března, to už je potom asi 55 nebo 60 miliard, je to tak. Pořád plníme zásobníky, dneska je to asi dvě celé miliardy kubických metrů. Ano, přestože je to ironizováno, máme nasmlouvanou kapacitu v LNG terminálu v Holandsku, vysoutěžili jsme trasy, a když bude potřeba, tak ten plyn nakoupíme. Takhle to prostě je.

V okamžiku, kdy jsme zajistili to prvotní, aby ta energie byla, tak se teď soustředíme na tu cenu. Ano, zase můžeme zesměšňovat snahu o evropské řešení. A řekněme si otevřeně, kdybychom u všech energií byli soběstační jako u elektrické energie, tak bychom mohli možná zvolit jenom národní řešení, možná trochu sobecké, ale bez rizik. Ale my nejsme producenti plynu. A v těch rafinériích, které patří, ano, jak správně říkáte, PKN Orlen – taky málem patřily panu poslanci Babišovi. Slyšel jsem, že v kanceláři ministra financí jste zhruba před 20 nebo 18 lety přišel oznámit, že nezaplatíte kupní cenu, pane poslanče Babiši, prostřednictvím paní předsedkyně. Tak já nevím, co vás štve? Že jste to nekoupil vy a že to koupil někdo jiný?

Vy jste nám vyčítal privatizaci bývalého RWE. Myslím, že jste popsal majetkovou strukturu, tak jak dneska je, docela přesně. Zapomněl jste říct, která vláda to privatizovala. Ne oposmlouva. Která vláda to privatizovala? Privatizuje vláda. Neprivatizuje Sněmovna ani Senát. Byla to vláda Miloše Zemana. Já to nijak nehodnotím, jenom to dávám do kontextu. Vy, věrný fanoušek Miloše Zemana, tady takhle vlastně kritizujete rozhodnutí jeho vlády, aniž byste ho jmenoval. Tak já k tomu přidám, která vláda to byla. Byla to vláda Miloše Zemana. Unipetrol jste chtěl zprivatizovat vy, pane poslanče Babiši, prostřednictvím paní předsedkyně, nikdo jiný tady z tohoto ctihodného sboru podle mě neměl zájem zprivatizovat rafinérie. Přesto tady křičíte o tom, jak jsme se zprivatizovali. (Potlesk vládních poslanců.)

Bylo to dobré rozhodnutí? Bylo to správné rozhodnutí? Nebylo. To já se shodnu. Ale tehdy, když jste to chtěl koupit, tak vám to připadalo jako správné rozhodnutí státu. Nebudu popisovat a nebudu číst novinové titulky jako vy. Škoda, že jste ještě neuvedl, zda to bylo z vašich novin, nebo z nějakých jiných novin. Že když píšou něco o Andreji Babišovi, všimněte

si, tak to jsou lži, pomluvy, kampaň, urážky. Ale se stejnou chutí ze stejných novin používá titulky proti svým politickým odpůrcům. A najednou to nejsou lži, není to kampaň, nejsou to pomluvy, ale je to vytesaná pravda, protože to vyšlo možná v agronovinách. Nevím, neříkal ty zdroje. (Potlesk vládních poslanců.)

K bývalému panu předsedovi Poslanecké sněmovny, který tady tak říkal, ať jsme vstřícní, ať debatujeme o těch bodech. Já jsem pro. Jenom si vzpomeňme, jak to bylo minule. Vždycky tak jednou za devět měsíců jste nám dali, opozičním stranám, myslím, že někdy tři, někdy čtyři hodiny. Zhruba tak jednou za devět měsíců, tak to vychází zhruba dvacet minut měsíčně. Pokud se domluvíme gentlemansky, že u každého začátku schůze nebudete pět hodin vystupovat k návrhu programu a že to využijeme na debatu o nějakém problému, o kterém si myslíte, že je dobré debatovat – proč ne? Pokud vám nestačí interpelace, tak dobře, můžeme se domluvit. Ale pak si nemůžete vzít celý týdenní program do svých rukou a vládě nenechat nic. Myslím si, že nějaká gentlemanská dohoda, jak se budou probírat body, je namístě. Všem nám je jasné, jak to hlasování dopadne. Mně je jasné, protože jsem byl v opozici, že je potřeba vytvořit prostor opozici, aby řekla svůj názor, aby oslovila své voliče, že má jiný nápad, že je proti, že vidí rizika a já nevím, co všechno. Ale nemůže to být tak, že si vezmete celý program Poslanecké sněmovny a neuděláte nic. A pak se hrozně rozčilujete, když přistoupíme například k omezení řečnické doby. Nechci mluvit za celou koalici, mluvím za sebe, klidně tak můžeme dělat. Když si řekneme, že program schválíme za třicet minut, pak můžeme dvě hodiny debatovat o tématu, na kterém se shodneme. Na tom není nic špatného. Naopak myslím, že i my dostaneme prostor například vysvětlovat své kroky.

A ještě jednu věc si musíme říct, kdybychom zvolili to sobecké řešení, a to jsou pohonné hmoty. Ať už jsou ty rafinérie v privátních rukou, nebo u PKN Orlen, nebo státní, jejich produkce nepokrývá spotřebu pohonných hmot v České republice. A jsme závislí na dovozu. Takže to jednoduché řešení, že jednu komoditu si zamkneme – můžeme. A co budeme dělat, když naši partneři zareagují stejně a zamknou jinou komoditu, v které prostě soběstační nejsme? A takové ty rady: jděte vyjednávat a řekněte, my vám nic nepošleme, ale věříme, že vy nám to pošlete – no, to jsou vynikající noty na vyjednávání. Chtěl bych vidět, kdo by to vyjednal. Podle mě nikdo, i kdyby měl mobily na všechny premiéry světa, nejenom v Evropě. (Potlesk několika poslanců.)

Ano, možná se nepovede najít evropské řešení. Možná se nepovede najít evropské řešení, jak zkrotit vysoké ceny energií. Ale jsme povinni to zkusit. Příští pátek je Rada ministrů a příští pátek odpoledne budeme vědět, zda se našlo, nebo nenašlo. My souběžně samozřejmě pracujeme i na národním řešení, kde jsou vlastně dvě možné varianty. Bude částečně řešení na evropské úrovni a to můžeme implementovat, k tomu můžeme něco přidat. Nebude nic na evropské úrovni a budeme to řešit na národní úrovni. Ale neexistuje perpetuum mobile. Kdo jiný by si ho přál víc než mistr financí? Když něco zastupuji, něco omezím a nebude mě to nic stát – to je prostě pohádka. Nic takového není. A my sami musíme zvažovat, než k takovému kroku přistoupíme. A pokud k němu přistoupíme, tak budeme potřebovat změnit zákon a budeme potřebovat případně i podporu opozice. To je vždycky lepší, kdyby se takový mimořádný krok schválil větší většinou než vládní většinou. Tak uvidíme.

Slyším tady často, jak je třeba zdanit a že je to vlastně obdoba toho zastropování. A pak hned slyším, když navrhnou, že bychom mohli debatovat o windfall tax, tak slyším od opozice, že je proti. Že to tedy ne! Já to respektuju. Ale pak současně neříkejte, že si máme vzít z daní. To je prostě buď jedno, nebo druhé. Nemůžu být současně proti zvýšení daní a současně radit vládě, ať zvýší daně. Respektive můžu, nejsem úplně překvapený, ale těžko se s tím pracuje.

Výsledek dnešního hlasování je jasný. Myslím, že jsme to všichni věděli. Ale přesto považuji za užitečné, že ta debata proběhla a probíhá. Myslím si, že je dobře, aby si mohli například občané porovnat vystoupení bývalého a stávajícího premiéra bez ohledu na to, koho volí. (Potlesk koaličních poslanců.)

A chápu, že mnozí neměli čas sledovat osmdesátiminutový projev a sedmdesátiminutový projev. Tomu já rozumím. Ale jak jsem ocenil práci našich stenografů – kdo chce, tak si to může přečíst a sám může posoudit argumentační úroveň, fakta, češtinu, spíš práci s jazykem bych řekl než češtinu, práci s jazykem. (Pobavení v sále.) A kdo je mistr v disciplíně, kterou bychom tady neměli vídat. To jsou lži, demagogie a urážka svých politických odpůrců. Jen do toho. Přečtěte si prosím všichni vystoupení Andreje Babiše a Petra Fialy. Hezký den. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. A nyní se hlásí s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Jdu zareagovat na vystoupení pana ministra financí. Nejdřív vezmu asi ty jednodušší věci, které půjdou vysvětlit poměrně snadno a rychle, a pak přejdu k těm složitějším.

Tak revers charge. Revers charge začal prosazovat v rámci boje s daňovými úniky Andrej Babiš jako ministr financí a já jsem to jako ministryně financí dotáhla. Když se podíváte na stránky Ministerstva financí, tak je tam nějaké datum roku 2019. Ano, trvalo to dlouhých skoro pět let, protože to blokovala Francie, protože nám nechtěli dovolit výjimku z daně z přidané hodnoty, se kterou kdysi... kolébkou této daně byla Francie právě. Nechtěli to dopustit. Nechtěli si nechat prostě vysvětlit, že to je... Já jsem několikrát jednala s ministrem financí. Andrej Babiš s ním jednal.

Bilaterální schůzky stíhali (?). Zablokovala jsem, zablokovala jsem třeba určitá jednání, vetovala jsem, proto je tak důležitá jednomyslnost, po které tady voláme, abychom právě posunuli jednání kolem reverse charge.

Ano, dočkali jsme se zhruba po pěti letech, ale bylo to Pyrrhovo vítězství, protože účinnost té výjimky začala platit tak, nebo končila, pardon, končila tak, že než bychom projednali českou legislativu, tak by nám tam zbývaly necelé dva roky. Já jsem tehdy svolala, a zápis z toho najdete na stránkách – vidím, pan ministr financí už tady není – na stránkách Ministerstva financí, svolala jsem zástupce svazů a komor. My jsme takto běžně komunikovali se zástupci svazů a komor. My jsme to tam nediktovali ze sídla Ministerstva financí. A je tam zápis, kdy se jeden vedle druhého vyjádřil, že za těchto podmínek o reverse charge nemají zájem. Takže proto tento institut umřel na úbytě.

Ale my jsme, víte, vedle reverse charge prosadili kontrolní hlášení, které zlikvidovalo karuselové podvody po třech letech v této zemi. Konstatoval to tehdejší nejvyšší státní zástupce ve své zprávě. My jsme připravili EET, to vámi ideologicky proklínané EET. Měl jste být na rozpočtovém výboru tento týden, já tam byla, chodila jsem tam velmi často i jako ministryně financí, to si určitě pamatujete. Vás tam příliš často nevidím. A tam vystoupili zástupci, přišli tam zástupci Asociace tradičního českého obchodu, Svazu průmyslu a dopravy a ti jednoznačně mluvili a plédovali ve prospěch EET. Dokonce pan Březina, který je šéf Asociace tradičního českého obchodu, řekl: My nejsme voliči ANO, my jsme převážně voliči SPOLU, ODS, a přesto říkáme, nechejte EET aspoň dobrovolné. Měl jste si to poslechnout. Ale určitě z toho je záznam a určitě si to tady tento týden, kdy bude EET v druhém čtení, znovu všechno zopakujeme.

A ten přínos nezpochybňujte. Já jsem tam měla jasná čísla z Ministerstva financí, kdy po prvním roce zavedení EET, bylo to pro ubytovací a stravovací služby, tak v oblasti stravovacích služeb vzrostla průměrná mzda na dvojnásobek. Proč byla průměrná mzda 12 000 před zavedením EET v oblasti stravování a průměrná mediánová mzda byla prostě tehdy kolem 24 000? Proč? Máte pro to legální vysvětlení? Já ne. To znamená, EET nemělo přínos jenom v dani z příjmu. Samozřejmě projevilo se to v DPH, projevilo se to ve výběru sociálního a projevilo se to prostě v dalším snižování zatajených tržeb a tak dále. Ta čísla znovu si tady

zopakujeme tento týden. Jenomže vy jste prostě si to vybrali tento institut jako ideologický objekt, a proto musí tento unikátní digitální projekt pod vaším vedením zemřít.

Pan Kastner, zástupce Asociace malých a středních podnikatelů, majitel několika restaurací, mluvila jsem s ním osobně, nemohl přijít, protože bojuje za restaurace, které zanikají v důsledku toho, že nemají na placení energií. To byste se možná taky měl zajímat. A ten se prostě jednoznačně vyjádřil i do médií na podporu EET. Tento týden řekl, že ho tato vláda velmi zklamala. Takže to jenom tak na okraj.

No a otevřel jste problematiku rozpočtu. My se tomu budeme věnovat, novele, tento týden. A už jste tedy do eKLEPu dali i rozpočet na rok 2023. No pane ministře, pro mě vy jste rozpočtový čaroděj. Neuvěřitelný. Já mám tady už tabulku zpracovanou. Nebudu... já to budu samozřejmě řešit příští týden. Už mám srovnání rozpočtu toho základního na rok 2022, rozpočtu novelizovaného, rozpočtu na 2023. Jinak rozpočet na rok 2023 není ještě 270 miliard, ani ještě vaše vláda to neschválila. Ani ta o tom ještě nehlasovala.

Já vám velmi srdečně přeju, pane ministře, opravdu, já nejsem závistivý člověk, můžete mně podsouvat vlastnosti, jaké chcete, závistivá nejsem, takže vám upřímně přeju, že jste si odpočinul na dovolené. Upřímně, bez ironie. Já vám ji přeju. Říkám bez ironie. Ale neumím si představit, že ministr financí odjede na dovolenou v době, kdy se vyjednává rozpočet! Srpen je něco, co pro ministra financí je vždycky pracovní měsíc. Já vím, že vy jste říkal: my nevyjednáváme tak, abychom se scházeli, abychom pak dělali na kamery a tak dále. Nemusíte na kamery, dobře, nechodte na kamery. I ten Kalousek zaklínaný, a já jsem s ním mockrát nesouhlasila, ale vyjednával rozpočet. Přece se musíte bavit s těmi ministry. Na mě to působí tak, že jim ten rozpočet nadiktujete.

Včera se moje ctěná kolegyně Klára Dostálová zeptala pana ministra Bartoše, jestli ví, že má seškrtný rozpočet z nějakých, já to teď si najdu, vydržte, hned to bude, abych to řekla přesně, ale budu to samozřejmě mít úplně přesně, že z 31 na 17 miliard. No on zmizel, neodpověděl. Já si myslím, že vás šel asi hledat, aby se na to zeptal.

Já vám řeknu jednu věc, přečtu vám jednu neuvěřitelnou věc. Neuvěřitelnou. Pomímím teď to, že jsem nenašla celou řadu povinných příloh v tom rozpočtu. Možná, možná, ještě se podívám pořádně do eKLEPu, takže to si řekneme, až, myslím teď na 23, až to bude na pořadu dne. Ale já vám přečtu... já vám přečtu... hned, co to najdu, vydržte, bylo toho moc, těch informací. Tak. Samozřejmě, že nad rozpočtem probíhá připomínkové řízení. Teď mluvím o tom rozpočtu na 23. A teď si představte, on byl vypořádán bez připomínek, takže tam nejsou žádné připomínky. To znamená – (Poznámka mimo mikrofon.) Bez rozporu ano, promiňte. Bez rozporu, máte pravdu, omlouvám se za špatný termín. Takže panu ministrovi dopravy nevádí, že tam má minus 31 miliard. Tady včera odpovídal mému kolegovi, pak je to snad ještě i horší, jak mě informoval kolega Havlíček. Včera odpovídal na dotaz pana kolegy Havlíčka, jak to hodlá prostě řešit. Že má vějíř opatření řekl. Vějíř! Jaký vějíř? Buď ty peníze má, nebo ty peníze nemá! Já neznám žádný vějíř!

A teď vám přečtu takovou perličku, ono těch perliček tam bude víc a ty si řekneme, až prostě tady budeme se o tom bavit, to budou fakt pecky. To budou pecky, ale ty vám přečtu z připomínkového řízení, jak se vyjádřily kraje, města, obce. Návrh zákona o státním rozpočtu České republiky – cituji – na rok 2023 předložený do připomínkového řízení neobsahuje konkrétní číselné údaje. Proto je velmi obtížné se v tomto připomínkovém řízení kvalifikovaně vyjadřovat, neboť zejména bez číselných údajů jednotlivých kapitol státního rozpočtu a konkretizace závazných finančních ukazatelů pro rozpočty územních samosprávných celků nelze odhadnout dopady do rozpočtu územních samosprávných celků, což vede k nejistotě pro obce, co se týče struktury a objemu finančních vztahů státního rozpočtu vůči jejich rozpočtům. Chybějící informace jsou pro územně samosprávné celky vázány zákonem o pravidlech rozpočtové odpovědnosti zásadní a měly by je mít v dostatečném předstihu k dispozici.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům se nelze k dopadům předloženého materiálu na rozpočty obcí a měst vyjádřit.

Takže z toho mně vychází, že to šlo do připomínkového řízení bez čísel! Bez čísel. Proto je to bez rozporu! No bodejt', když tam žádná čísla nebyla! No bodejt'! Takže jak se ten rozpočet vyjednával? Víte, vy tady pořád děláte, že jsme dělali piár. Ale já jsem seděla a tvrdě jsme vyjednávali. Karel Havlíček, když přišel jako ministr dopravy, tak měl s sebou, samozřejmě s kolegy, tak měl s sebou štos připravených staveb a konkrétně deklaroval, kolik potřebuje peněz. My jsme se nedívali z okna a navyšovali jsme ty investice. A já vám budu ty položky potom takto brát jednu po druhé. Doprava. Ministerstvo pro místní rozvoj. Kolik se dává na bytovou politiku. Kolik se dává na regionální rozvoj. My jsme tam měli prostě a budu vám to porovnávat s tím našim rozpočtem.

Takže my si užijeme už teď novelu příští týden. Když jste už o té novele mluvil – ano, shodneme se na pomoci Ukrajině, mně to vyšlo asi 22 miliard, vy jste ten údaj verifikoval, takže to nezpochybňuju. Ale až se o tom budeme bavit, jak je možné, že navyšujete mandatorní výdaje po pár měsících...? Já nevím, kdy se schválil... v březnu a teď máme, vláda to schválila před měsícem, mandatorní výdaje o více jak 16 miliard. A já nemluvím o valorizaci důchodů, která je ze zákona, prostě mluvím o tom, že na důchody jste měl v rozpočtu nějakou částku, a najednou tam potřebujete třeba o 3,4. Já to mám přesně vypsáno. Takhle to máte u nemocenské, takhle to máte další. No protože jste to seškrta! A věděl jste, že už za chvíli budete dělat novelu rozpočtu a že si to tam nějak prostě zase porovnáte. Takže to je ta transparentní politika.

Ano, máte pravdu, limit DPH na 2 miliony odhlasujeme. Byla to naše práce, já jsem ráda, že jste ji dotáhl. Silniční daň, spotřební daň, nic nezpochybňuju. Pro všechno jsme zvedli ruku. Ale vzpomeňte si, pane ministře, určitě to pamatujete, bavili jsme se i předtím neformálně několikrát na to téma, pak jsme to tady řešili na půdě Poslanecké sněmovny, zrušili jsme superhrubou mzdu, to byla ta největší částka. Tu superhrubou mzdu jsme zrušili společně. Já si za tím krokem stojím, pomohlo to zaměstnancům, ta velká nespravedlnost a nesmysl se zrušil a nechalo jim to 7 % čistého v peněženkách. A to byl samozřejmě jeden ze zásadních propadů na příjmové straně. Byli jsme u toho oba – já tedy jsem nehlasovala, protože jsem nebyla poslankyně, ale byla jsem ministryně financí a prosazovala jsem to a prosadila a dojednala to i na půdě Senátu a tak dále, a nebyly to jednoduché kompromisy, ale zvládlo se to. A na to vy jste zapomněl, obratem ruky takhle jste mávl a řekl: vy jste zadlužili tu zem, vy jste zadlužili. Nezapomínejte.

A když jste tady zmínil to NKÚ – a já nebudu kopat do NKÚ, já s těmi názory někdy nesouhlasím a to si vždycky řeknu, jak budu chtít, ale vzpomínám si, jak hlasitě třeba nesouhlasil s NKÚ bývalý ministr financí Kalousek, pamatuju si to. A vzpomenete si na mě i vy, přijde doba, kdy nebudete souhlasit s nálezy NKÚ. To není žádné kopání do nezávislé instituce, to je prostě vyjádření názoru a vzhled někoho, kdo je u toho. Ale to NKÚ, když se na to podíváte, pane ministře, kritizuje právě nejvíc ze všeho zrušení superhrubé mzdy. A tady se snad my dva musíme shodnout, že s tím nemůžeme souhlasit.

No a Národní rozpočtová rada – nebudu komentovat. Já jsem zaznamenala, že už začínají kritizovat i vámi připravené rozpočty. Takže ono všeho do času. Že nejste v jednoduché situaci, já vnímám. Prošli jsme si krizí, takže já tomu rozumím, ale já vám položím otázku. Řekněte mi, kolik bylo v novodobé historii naší země ministrů, kteří dosáhli přebytkového rozpočtu, ministrů financí? To je sen každého ministra financí. Já jsem to zažila, je to velmi příjemný pocit, i když samozřejmě pak to všechno překrylo, co následovalo. Kolik jich bylo? No určitě jich moc nenapočítáte. Pokud mě historie, tak jak jsem se na ty prameny dívala, neklame, byl to Václav Klaus, Andrej Babiš a byla jsem to já. A přišel covid a ta tabulka, kde jste se usmíval, když to ukazoval pan předseda Babiš, té pomoci, tu strukturu jsme si nevymysleli, ta čísla jsme si nevyucali, zeptejte se expertů. Nezávislý institut Bruegel vydal metodiku, v té metodice nastavil, jak se má covidová pomoc vykazovat, a podle té metodiky vždycky rezorty poslaly

každý měsíc data a na Ministerstvu financí jsme to finalizovali. Bylo to rozděleno do tří částí – daňová pomoc, přímá pomoc, to znamená dotace nebo kompenzace a tak dále, a potom státem zaručené záruky. Takže to jsou relevantní čísla a my jsme se v rámci těch čísel srovnávali i v rámci Evropské unie. O tom, jak to dopadlo s energetickou pomocí, už jsem mluvila mockrát, že jsme předposlední, a to tam máme ještě to prominutí DPH za listopad a za prosinec, za které jste mě veřejně lynčoval.

Takže pane ministře, když se podívám na vaše rozpočty, kde je ta konsolidace? Vy jste ji naslibovali. Tady teď nás z něčeho neosočujte. Vy jste šli do voleb s tím, že vy jste brutálně zadlužili tuto zem, pomalu že jsme před bankrotem, přitom jsme šestá nejméně zadlužená země Evropské unie. A ty dluhopisy jsme si už vysvětlovali. Dluhopisy se nakupují přece krátkodobé, střednědobé, dlouhodobé a z každého toho portfolia musíte koupit část, takže někdy vám to přesáhne i přes ten rok 2021, jak říkáte, protože to sledují ratingové agentury. To jsme si už tady jednou říkali a já to tedy ráda zopakuji.

Že vám roste státní dluh, je jasné, protože se zvedly úroky, to je nezpochybnitelné, i když samozřejmě vždycky si vzpomínám jako ministryně financí, že ten ministr financí na tom státním dluhu nakonec něco uspořil. Takže uvidíme ještě, jak to dopadne, jak to dopadne v těch následujících letech. Ale když jsem se podívala na včerejší pokladní plnění a viděla jsem, kolik máte příjmy... 99,1... pokud si to pamatuji, výdaje jste tam měli, myslím, že 66 a něco, tak prostě de facto vám se přihodily ty příjmy inflační. To je vaše konsolidace, že máte díky inflaci 17,5 % prostě megapříjmy. Podívejte se, teď jste přiznal rok 2022 127 miliard a na rok 2023 už tam máte nějakých 136,9, pokud si ta čísla ze včerejška pamatuju přesně. Jestli jsem se spletla v nějaké desetince, tak mi to odpusťte, tady mám za sebou dlouhou noc, takže nemusím to říkat přesně. Budu to mít úplně přesně na rozpočet. Takže kde je ta vaše konsolidace? Kde? No nikde! Kde jsou reformy řešení strukturálního deficitu? To, co jste naslibovali, jak to vyřešíte. Zjistili jste samozřejmě logicky – proč jste ten pozměňovací návrh pana místopředsedy Skopečka, tuším tehdy byl, k našemu rozpočtu, těch 80 miliard, proč jste ho neuplatnili? Proč? – Vy jste tady. Já jsem se dívala, kde jste. – Proč jste ho neuplatnili? (Ministr mimo mikrofon.) Ale neuplatnili, není tam uplatněný. Není uplatněný. Já si ho fakt vytáhnu, pane ministře, a pojedou položku po položce a budu se ptát, proč jste tady nevezali z toho, proč jste z toho nevezali, když pořád říkáte, my jsme ho měli. Včera padlo tady od nějakého vašeho kolegy, nevzpomenu si od koho, že to nechtěli koaliční partneři. No, je to nerealizovatelné, co jste tam měli. Takže celá vaše konsolidace je v tom, že máte vyšší příjmy. To je prostě zásadní.

A ještě k tomu, co jste tady školil, a nikoliv v tom, že byste chystal nějaké reformy, proto vás sice potichu zatím, potichu začíná tak jako jemně, jemně, ale to nevádí, já nekritizuju intenzitu, začíná kritizovat i Národní rozpočtová rada. A sečtete si prosím, a já vám to řeknu přesně, už to mám i teď, sečtete si, jaké zadlužení plánujete, sečtete si sektor dluhů veřejných financí a pak si ta čísla můžeme porovnat. A to se ještě samozřejmě budeme bavit i o těch škrtech, které jsou v těch zásadních položkách.

Ještě k tomu windfall tax. No vy jste tady mluvil o energiích, protože zřejmě asi se na to také specializujete. Já nepovedu žádnou sofistikovanou debatu na toto téma, od toho je náš expert Karel Havlíček z hnutí ANO, ale nerozumím jedné věci. Tak říkáte: musíme počkat na Evropu. Já nechci, nechci být zlým prorokem, myslím si, že se nedomluvíte v té Evropě příští týden. Uvidíme, řekneme si to, přála bych vám to. Nedomluvíte se. Pak říkáte: my zvážíme národní řešení. Takže ale možná byste nám mohli říct, jaké národní řešení. Nechod'te pořád s tím, že my něco navrheme, a vy řeknete: vy jste hloupí, to je nesmysl. Jak váš pan premiér – už tady není – několikrát řekl v médiích: to je nesmysl, to zastropování. Proč? Proč to dokázali Slovinci a mají od 1. ledna 61,2? Proč mají Španělé, Portugalci euro? Za megawatthodinu mají 40 eur? Proč? Takže vy se radši budete škrabat pravou rukou za levým uchem, abyste nechali ty ceny utržené z řetězu, abyste je potom zdánili – nevím, jak to máte namyšleno, zatím mám informaci od experta Komory daňových poradců, že je to katastrofa, já jsem to ještě neviděla, ten návrh.

Prý to chcete snad načíst jako pozměňovací návrh. Uvidíme, ta debata nás čeká, takže teď jenom spekuluji. Nevím, jak se dostaly ty příjmy, je to příjmovka, to znamená, ty výnosy by měly být až v roce 2024. Neumím si představit, že byste to dělali jako srážkovou daň. Možná tam dáte nějaké zálohy, nevím, ale ten výnos budete mít určitě se zpožděním, i když budu velmi zvědavá na propočty Ministerstva financí tohoto výnosu.

Místo abyste se domluvili tak jako na Slovensku, že se to zastropuje – na Slovensku řekli: tak buď vás zdaníme, nebo zastropujeme. Takže něco prostě udělat musíte, protože, pane ministře, každý den mi píše nějaký podnikatel, říkála jsem tady včera, že končí. Pan Kastner to řekl jako zástupce tohoto segmentu už jasně. Říkají to zástupci svazů, komor. Jestliže ten majitel restaurace na Praze 5 měl zálohy 30 000 a teď má 150 000, to neutáhne. Jestliže známá kavárna na Národní třídě má zálohy teď 200 000, tak to na těch kafích prostě neuživí. Takže to bude takhle padat jak domina. To není jenom stravování. Máte oblast – nebavili jsme se tady – průmysl, potravinářství, sklářství a tak dále, mluvil o tom můj kolega Karel Havlíček mnohem podrobněji. Kdo vám ty daně pak bude platit, až ty firmy pokrachují? Naše filozofie byla taková: pomůžeme ekonomice, pomůžeme firmám, vrátí se nám to. Udrželi jsme nejnižší nezaměstnanost v Evropské unii a udrželi jsme ten sociální smír. Já vám budu držet palce a budu si moc přát, abyste ho udrželi taky. Ale zatím tomu absolutně vůbec nevěřím. Ty firmy, které postupně začínají zavírat, tak mají zaměstnance. A ti zaměstnanci budou bez práce. Co potom budete s tímto problémem dělat? Na to budu ráda, když dostaneme v rámci debaty o státním rozpočtu odpověď. Děkuju vám. (Potlesk z lavic poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Táhne se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, končím tedy rozpravu. Než přistoupíme k hlasování a k dalšímu postupu, přečtu omluvy. Omlouvá se pan ministr Lipavský z pracovních důvodů dnes od 9.30 do konce jednacího dne a ještě tu mám sdělení, že pan poslanec Zuna ruší svoji omluvu. A v tomto okamžiku předávám řízení schůze paní předsedkyni.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, přistoupíme tedy k hlasování, respektive vyslovení názoru každého jednotlivého z vás. Nyní tedy jenom připomenu, že podle § 85 odst. 1 a 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny se o návrhu na vyslovení nedůvěry vládě hlasuje podle jmen. K přijetí usnesení, kterým se vyslovuje vládě nedůvěra, je potřeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců. Žádám nyní určené ověřovatele této schůze, kterými jsou poslanec Stanislav Berkovec a poslanec Hayato Okamura, aby zaujali místa u stolku zpravodajů.

Nejdříve přistoupíme podle § 74 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny k vylosování jména poslance, od něhož se bude v abecedním pořadí hlasovat. Kontrola lístků se jmény poslanců byla provedena. Vylosovala jsem jméno našeho kolegy Libora Turka. (Hluk v sále.) Budeme tedy začínat od něj. Poprosím vás ještě o ztišení.

Připomínám, že podle § 74 odstavce 4 jednacího řádu se vyvolaný poslanec vysloví "pro návrh" nebo "proti návrhu", jestliže se zdržuje hlasování, řekne "zdržuji se". Jiný projev poslance se považuje za zdržení se hlasování. Prosím, aby každý vyvolaný poslanec své stanovisko řekl dostatečně hlasitě, abych je mohla v souladu s jednacím řádem opakovat. Nyní tedy přistoupíme k hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje vládě nedůvěru."

A nyní vás budu vyvolávat a prosím o vyslovení se. Zahajuji hlasování.

Turek Libor: Proti návrhu.

Urbanová Barbora: Proti návrhu.

Válek Vlastimil: Proti návrhu.

Válková Helena: Pro návrh.
Vích Radovan: Pro návrh.
Vlček Lukáš: Proti návrhu.
Voborská Milada: Proti návrhu.
Vojtko Viktor: Proti návrhu.
Volný Jan: Pro návrh.
Vomáčka Vít: Proti návrhu.
Vondráček Radek: Pro návrh.
Vondrák Ivo: Nepřítomen.
Vrána Petr: Pro návrh.
Výborný Marek: Proti návrhu.
Wenzl Lubomír: Pro návrh.
Wenzl Milan: Omluven, předpokládám. Nepřítomen.
Zajíčková Renáta: Proti návrhu.
Zborovský Miroslav: Omluven, nepřítomen.
Zlínský Vladimír: Pro návrh.
Zuna Michal: Proti návrhu.
Žáček Pavel: Proti návrhu.
Ženíšek Marek: Proti návrhu.
Adamec Ivan: Není přítomen, omluven.
Adámková Věra: Pro návrh.
Babiš Andrej: Pro návrh.
Babišová Andrea: Pro návrh.
Babka Ondřej: Pro návrh.
Bačíková Jana: Proti návrhu.
Balaš Vladimír: Proti návrhu.
Balaštíková Margita: Pro návrh.
Bartoš Ivan: Proti návrhu.
Bartošek Jan: Omluven, nepřítomen.
Bašta Jaroslav: Pro návrh.
Bauer Jan: Proti návrhu.
Baxa Martin: Proti návrhu.
Beitl Petr: Proti návrhu.
Bělíca Josef: Pro návrh.
Bělobrádek Pavel: Proti návrhu.
Bělohlávková Romana: Proti návrhu.
Bělor Roman: Proti návrhu.

Benda Marek: Proti návrhu.
Bendl Petr: Proti návrhu.
Benešík Ondřej: Proti návrhu.
Berki Jan: Proti návrhu.
Berkovcová Jana: Pro návrh.
Berkovec Stanislav: Pro návrh.
Bernard Josef: Omluven, nepřítomen.
Blaha Stanislav: Proti návrhu.
Blažek Pavel: Proti návrhu.
Brabec Richard: Pro návrh.
Brázdil Milan: Pro návrh.
Brož Lubomír: Pro návrh.
Bureš Jan: Proti návrhu.
Bžoch Jaroslav: Pro návrh.
Carbol Jiří: Proti návrhu.
Cogan Josef: Proti návrhu.
Černochová Jana: Proti návrhu.
Černý Oldřich: Pro návrh.
Decroix Eva: Proti návrhu.
Dostálová Klára: Pro návrh.
Dražilová Lenka: Pro návrh.
Dubský Tomáš: Proti návrhu.
Dufek Aleš: Proti návrhu.
Dvořák Jaroslav: Pro návrh.
Exner Martin: Proti návrhu.
Faltýnek Jaroslav: Pro návrh.
Farhan Kamal: Pro návrh.
Feranec Milan: Nepřítomen, omluven.
Fiala Petr: Proti návrhu.
Fiala Radim: Pro návrh.
Fialová Eva: Pro návrh.
Fifka Petr: Proti návrhu.
Fischerová Romana: Pro návrh.
Flek Josef: Proti návrhu.
Foldyna Jaroslav: Pro návrh.
Fridrich Stanislav: Pro návrh.
Gazdík Petr: Proti návrhu.

Golasowská Pavla: Proti návrhu.
Haas Karel: Proti návrhu.
Hájek Jiří: Proti návrhu.
Hájek Martin: Proti návrhu.
Hanzlíková Jana: Pro návrh.
Havel Matěj Ondřej: Proti návrhu.
Havlíček Karel: Pro návrh.
Havránek Jiří: Proti návrhu.
Helebrant Tomáš: Pro návrh.
Heller Šimon: Proti návrhu.
Hendrych Igor: Pro návrh.
Hofmann Jan: Proti návrhu.
Horák Jiří: Proti návrhu.
Hrnčíř Jan: Pro návrh.
Jáč Ivan: Pan poslanec Jáč? Nepřítomen.
Jakob Jan: Proti návrhu.
Janda Jakub: Proti návrhu.
Janulík Miloslav: Pro návrh.
Jílková Marie: Proti návrhu.
Juchelka Aleš: Pro návrh.
Jurečka Marian: Proti návrhu.
Kaňkovský Vít: Podle mě omluven. Nepřítomen, ano.
Kasal David: Pro návrh.
Kašník Pavel: Proti návrhu.
Kettner Zdeněk: Pro návrh.
Klíma Pavel: Proti návrhu.
Knechtová Lenka: Pro návrh.
Kobza Jiří: Pro návrh.
Kocmanová Klára: Proti návrhu.
Kohajda Michael: Proti návrhu.
Kohoutek Tomáš: Pro návrh.
Kolář Ondřej: Proti návrhu.
Kolovratník Martin: Pro návrh.
Koten Radek: Pro návrh.
Kott Josef: Omluven, nepřítomen.
Kovářová Věra: Proti návrhu.
Král Václav: Proti návrhu.

Králíček Robert: Pro návrh.
Krejza Karel: Proti návrhu.
Krutáková Jana: Proti návrhu.
Kubíček Roman: Pro návrh.
Kubík Jan: Pro návrh.
Kučera Michal: Proti návrhu.
Kuchař Jan: Proti návrhu.
Kukla Martin: Pro návrh.
Kupka Martin: Proti návrhu.
Lacina Jan: Proti návrhu.
Lang Hubert: Pro návrh.
Langšádlová Helena: Proti návrhu.
Lesenská Vladimíra: Pro návrh.
Letocha Petr: Proti návrhu.
Levko Jarmila: Proti návrhu.
Lisová Martina: Proti návrhu.
Liška Petr: Proti návrhu.

Omlouvám se. (Porada s pracovníci organizačního odboru.) Ano, omlouvám se. Tady došlo ke změně příjmení. Paní poslankyně Lisová se provdala, změnila příjmení, a tudíž Ochodnická dneska. A půjdu dále. Budete se vyslovovat ještě jednou. (Potlesk.) Pokračujeme tedy dále. (Ruch v sále.) Pokračujeme dále. Nyní je na řadě pan poslanec Lochman Ondřej a paní poslankyně se bude vyslovovat pod již novým jménem ještě jednou. (Hlas mimo mikrofon: Ještě Petr Liška.) Petra Lišku už jsem četla. Je to tak? Pan poslanec už se vyslovoval.

Takže ještě tady byla nesrovnalost, ale pro jistotu znovu poprosím pana Petra Lišku: Proti návrhu.

A pokračujeme dále. A omlouvám se za toto pochybení, máme tady seznam, který jsem dostala k dispozici s ještě neopraveným jménem paní poslankyně. Takže nyní.

Takže nyní Lochman Ondřej: Proti návrhu.
Mádlová Ivana: Pro návrh.
Major Martin: Proti návrhu.
Malá Taťána: Pro návrh.
Maříková Karla: Pro návrh.
Mašek Jiří: Pro návrh.
Metnar Lubomír: Pro návrh.
Michálek Jakub: Proti návrhu.
Mračková Vildumetzová Jana: Je omluvena, nepřítomna.
Müller Tomáš: Proti návrhu.
Munzar Vojtěch: Proti návrhu.
Nacher Patrik: Pro návrh.

Naiclerová Hana: Proti návrhu.
Navrátil Jiří: Proti návrhu.
Němečková Crkvenjaš Zdenka: Proti návrhu.
Novák Marek: Pro návrh.
Nováková Nina: Proti návrhu.
Nový Miloš: Proti návrhu.
Oborná Monika: Pro návrh.
Ochodnická Martina: Proti návrhu. (Ruch a veselí v sále.) Už jsme to dali správně.
Okamura Hayato: Proti návrhu.
Okamura Tomio: Pro návrh.
Okleštěk Ladislav: Pro návrh.
Olšáková Eliška: Proti návrhu.
Opltová Michaela: Proti návrhu.
Oulehlová Renata: Pro návrh.
Ožanová Zuzana: Nepřítomna, omluvena.
Pastuchová Jana: Pro návrh.
Pekarová Adamová Markéta: Proti návrhu. Proti návrhu.
Peštová Berenika: Pro návrh.
Petrtyl František: Pro návrh.
Philipp Tom: Nepřítomen.
Pivoňka Vaňková Pavla: Proti návrhu.
Pokorná Jermanová Jaroslava: Pro návrh.
Pošarová Marie: Pro návrh.
Potůčková Lucie: Proti návrhu.
Pražák David: Pro návrh.
Quittová Petra: Nepřítomna, omluvena.
Rais Karel: Pro návrh.
Rakušan Vít: Proti návrhu.
Rataj Michael: Proti návrhu.
Ratiborský Michal: Pro návrh.
Richter Jan: Pro návrh.
Richterová Olga: Proti návrhu.
Rozvoral Radek: Pro návrh.
Růžička Pavel: Pro návrh.
Ryba Drahoslav: Pro návrh.
Sadovský Petr: Pro návrh.
Salvetr Rudolf: Proti návrhu.

Schillerová Alena: Pro návrh.

Síla Jan: Pro návrh.

Skopeček Jan: Proti návrhu.

Sládeček Karel: Pro návrh.

Slavík Jiří: Proti návrhu.

Smetana Karel: Proti návrhu.

Staněk Pavel: Proti návrhu.

Stanjura Zbyněk: Proti návrhu.

Strýček Jiří: Pro návrh.

Stržínek Robert: Pro návrh.

Svoboda Bohuslav: Proti návrhu.

Svoboda Pavel: Proti návrhu.

Šafránková Lucie: Pro návrh.

Šebelová Michaela: Proti návrhu.

Šimek David: Omluven, nepřítomen.

Špičák Julius: Pro návrh.

Štefanová Iveta: Pro návrh.

Štolpa David: Pro návrh.

Teleky Róbert: Proti návrhu.

Tesařík Antonín: Proti návrhu.

Tureček Karel: Nepřítomen, omluven.

Hlasování skončilo. Táži se, zda všichni poslanci a poslankyně byli čteni, případně zda nejsou nějaké pochybnosti k průběhu hlasování. Nevidím nikoho, kdo by se hlásil. Prosím tedy ověřovatele, aby mi sdělili, jaký čas potřebují k zjištění výsledku hlasování. Pětadvacet minut. Dobře. (Ruch v sále.) Nyní tedy přeruším naše jednání na pětadvacet minut, a to do 11.50 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.25 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.50 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Je 11.50 hodin, a já tedy se znovu vracím k našemu jednání. Prosím vás, paní kolegyně, páni kolegové, ještě o ztišení. A nyní prosím o vystoupení určeného ověřovatele, aby nám sdělil výsledek hlasování. Prosím.

Poslanec Hayato Okamura: Vážené vedení Poslanecké sněmovny, vážení členové vlády, vážené a milé kolegyně, vážení a milí kolegové, výsledek hlasování je tento: pro navržené usnesení hlasovalo 84 členů naší Sněmovny a proti 100. Děkuji. (Potlesk poslanců pětikoalice.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Konstatuji, že Poslanecká sněmovna návrh usnesení nepřijala. Nyní se ještě hlásí s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Nebudu komentovat ten potlesk. Je to jasné. Vládní poslanci vyslovili této vládě důvěru, ale já chci říct, že důvěru většiny občanů už tato vláda dávno nemá. Řídíte se heslem díky za každé nové ráno. Ale vaše práce je služba lidem a na to jste zapoměli. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: S přednostním právem se hlásí také předseda klubu SPD Tomio Okamura. Klubu strany, omlouvám se, přece jen 23 hodin jednání se podepisuje. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Tak je to špatná zpráva pro občany České republiky, že se nepodařilo vyjádřit nedůvěru vládě Petra Fialy, protože vláda Petra Fialy nemá řešení pro energetickou krizi v České republice. Nemá řešení na pomoc občanům a bohužel miliony občanů se kvůli vládě Petra Fialy budou dostávat do neřešitelných finančních a sociálních problémů, české firmy budou krachovat a je to tragédie pro to nejbližší období České republiky.

My jako SPD budeme nadále ze všech sil vyvíjet politický tlak na to, aby vláda Petra Fialy skončila, aby odešla. A je opravdu neuvěřitelné, že například ministr vnitra a předseda hnutí STAN Vít Rakušan, strany s organizovaným zločinem, se nadále drží své funkce jako klíště. Děkuju za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně, páni poslanci, nevidím, že by se další přednostní právo chtělo využít, nikdo se nehlásí. Dovolte mi, než ukončím toto jednání, ještě poděkovat personálu Poslanecké sněmovny. Jednali jsme nepřetržitě téměř 23 hodin a myslím si, že si naše poděkování za tuto zcela výjimečnou službu zaslouží. Děkuji. (Potlesk.)

Projednali jsme stanovený pořad 36. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím. Přeji hezký zbytek dnešního dne. Na shledanou.

(Schůze skončila v 11.53 hodin.)